

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.40

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.40

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.40

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.40

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.40

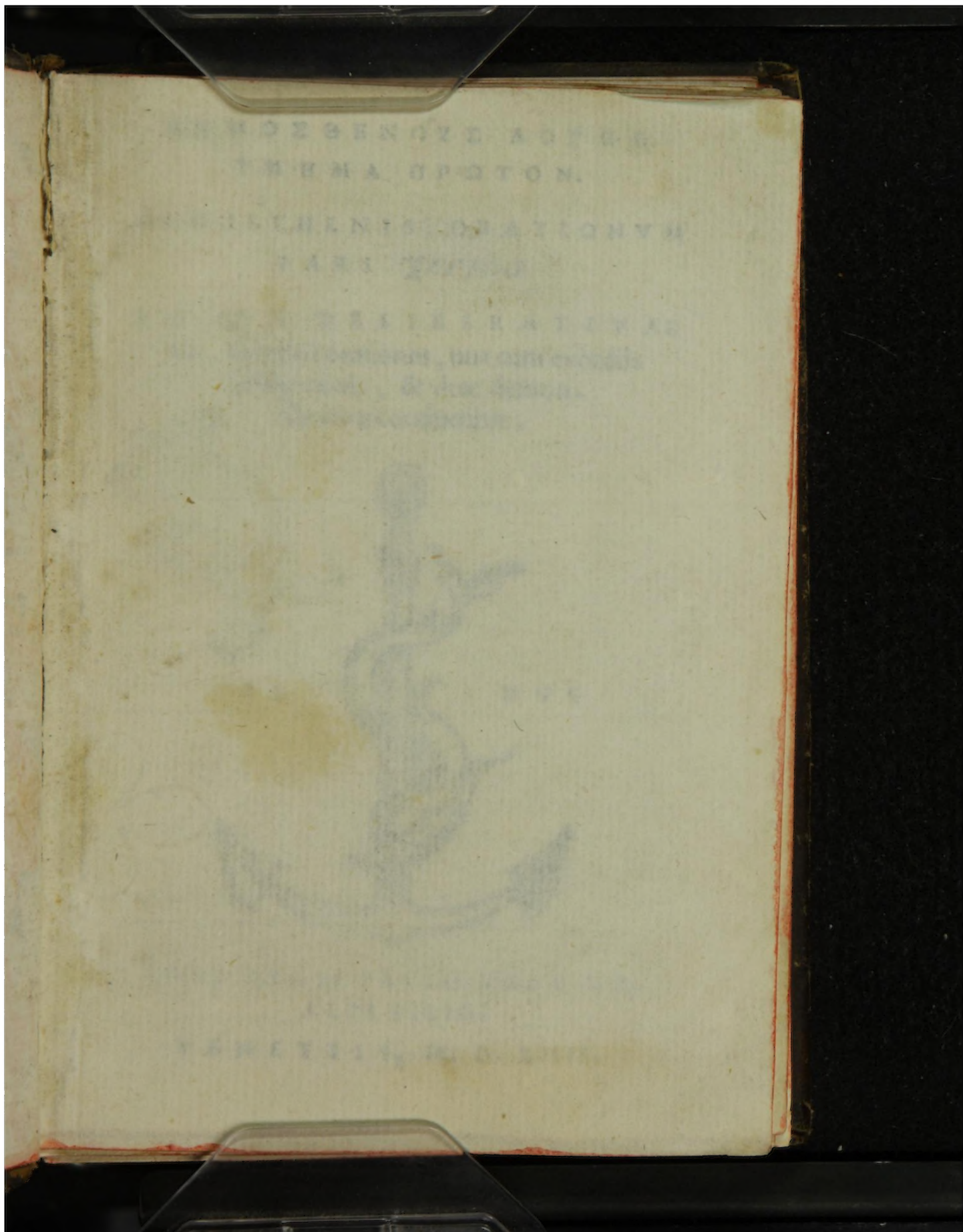

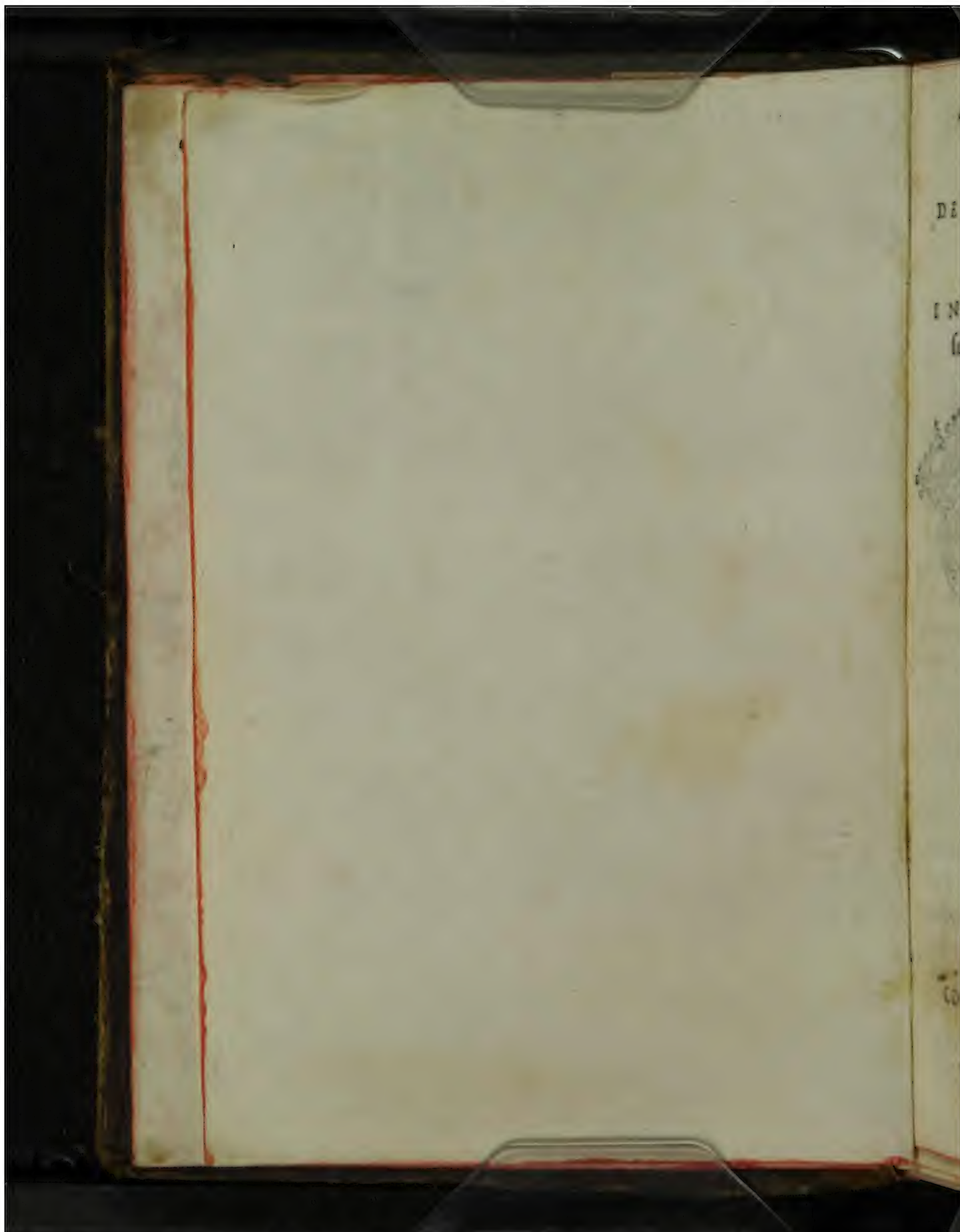
Ex Libris Joannis Nevoini
1874

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.40

Ald. 3/5.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

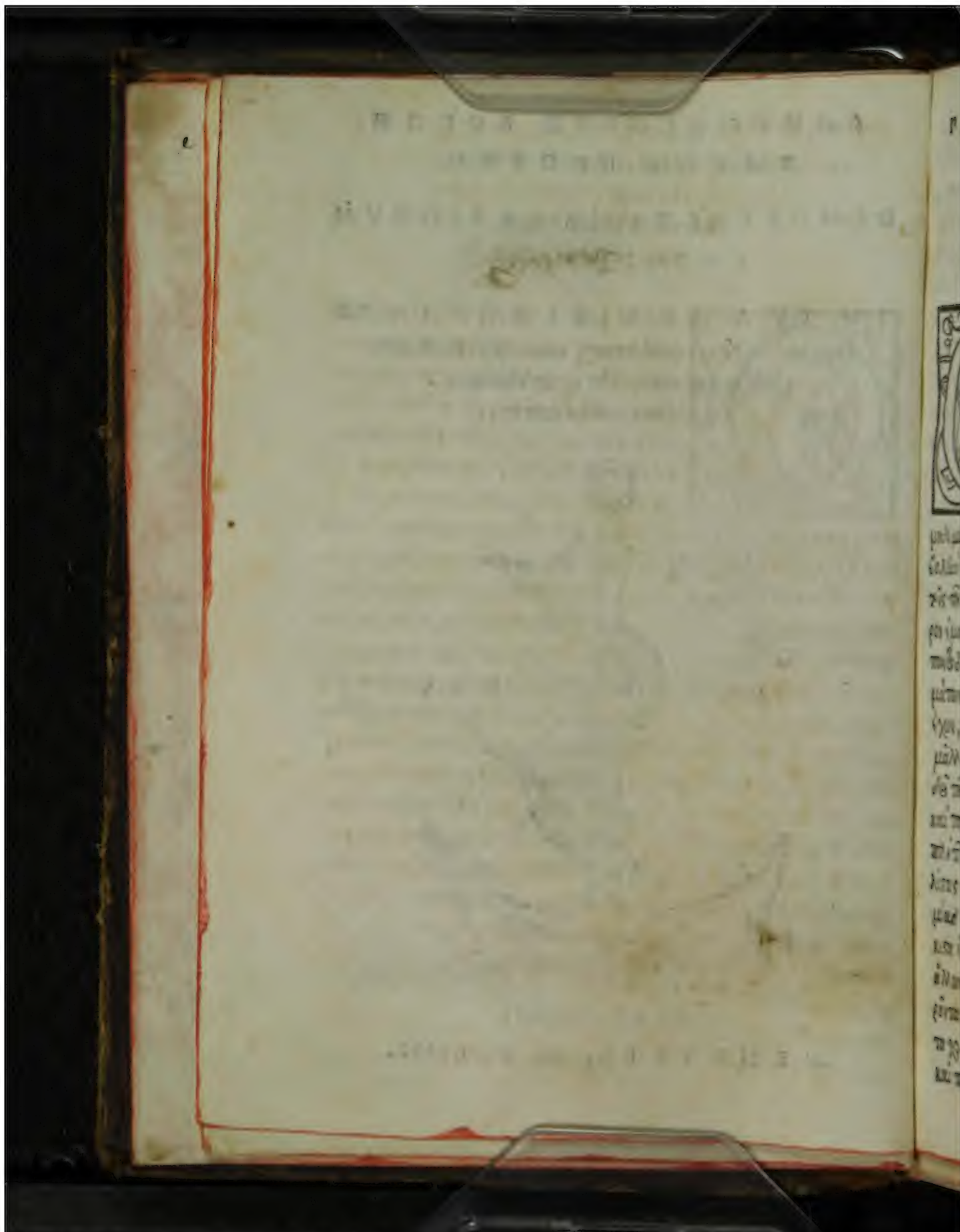
DEMOSTHENIS ORATIONVM
PARS *Tertia*

IN QVA DELIBERATIVAE
sexdecim eius orationes, una cum exordiis
deliberatiuis, & duæ demon-
stratiuæ continentur.

CORRIGENTE PAVLO MANVTIO,
ALDI FILIO.

VENETIIS, M. D. LIIII.

ΓΑΥΛΟΣ ΠΑΛΔΟΥ ΜΑΝΟΥΚΙΟΣ ΤΩ

αἰδεσιμῶτά τῳ πατρὶ, λουδοῦνικῶ βεκατελ=

αίῳ, τῷ ῥαβέλου ἐπισκόπῳ, ἀρχ=

σελικῶ ἐν ἐτίησι ληγά=

τῳ, χαίρειν.

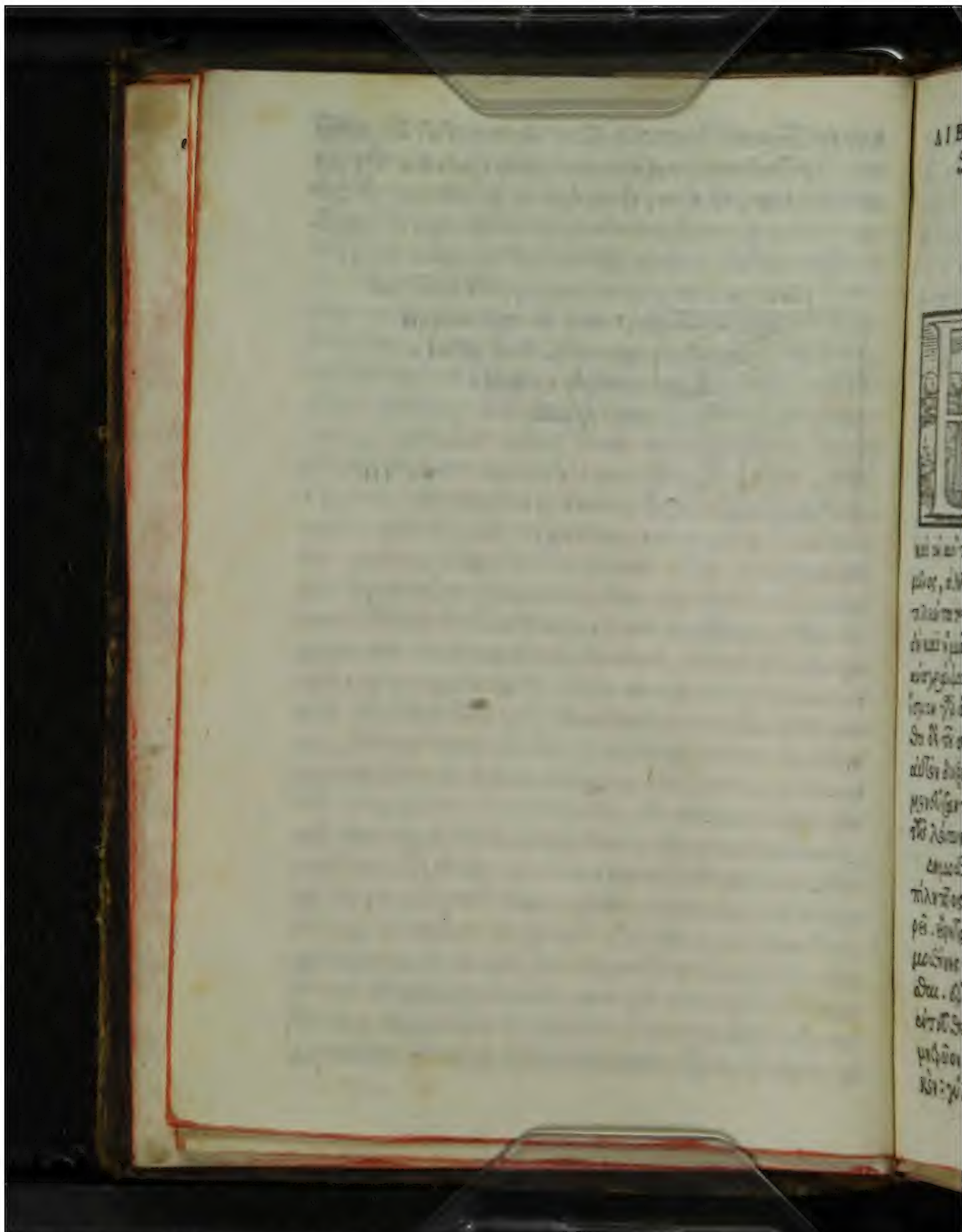

ΣΟΝ μὲν ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς εἰς τὴν
χαλκωγραφικὴν ταυτηνὴ τέχνην συν-
εισήνεκεν, σχεδὸν οἶμαι πάντας εἰ-
δέναι. πρῶτα δὲ ὅν γὰρ αὐτὴν ἐλθέ-
τω ἔτι καὶ πνήρως φθορομένην,
οὕτω σφόδρα φιλοπνησάμενος ἐ-
πὶ νύξουσέ τε καὶ μετεκώσμησεν, ὥς τε
μηδεμίαν τὸ γε εἰς αὐτὴν ἦκον, τοῖς ἐπιγυρομένοις ὑποδ-
βολῶν κατὰ λιπὲν. ἐγὼ δὲ καὶ πάλαι μὲν περὶ θυμού μιν
τοῖς τῷ πατρὸς ἐγχειρήμασιν ἐπεξελθεῖν, μηδὲ κατὰ δεξιέ-
ρον ἐμαυτὸν πρῶτα ἐν τῷ ἐκείνῳ πεπεραγμένῳ, ὑπὸ γε μὴν
παντοδαπῶν ἀσχολίῳ καὶ ὧν μετὰ χεῖρας ἔχω ξυγγραμ-
μάτων ποδισπωμένος, ἐν δὲ ποδισποσίῳ χρημάτων οὐκ
ἔχων, ἡρώμενος, πῶς ἡσυχίαν ἄγων, κατολισθεῖν
μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑποδὲ δάναμιν ἐγχειρᾶν οὐδὲ πλοῦ
δεῖ τῆς ἐβρομένης ἀξία διαπραξάμενος δοῦναι περὶ σοφίας.
καὶ τοι πολλοί μοι περσιόντες ὁσημέραι τῷ φίλων ἐπι-
πλήττειν ἐπεχείρουν, ὥς ἂν αἰχρὸν εἰς μέγιστος καὶ καλ-
λίστος ἔχων πρῶτα τῷ πατρὸς τοῖς ἀφορμαῖς, ὑποδὲ ῥα θυ-
μίας ἐδολοκακούειν, καὶ ποδισπορῶν ἐμαυτὸν ὑφ' ὧν ἡ-
μισυ ἐχρῆν παρὸς δοκιμῆμενον, καὶ τὴν τέχνην τοῖς τῷ
ἄλλων πλεονεξίαις διαφθειρομένην, ὅσον κατ' ἴχνη χω-
ρεῖν ταῖς ἐκείνῃ ὑπὸ τῆς δόξας, αἰμυνησὸν εἰς τὸν ἐπει-
τα χρόνον μνημεῖον ἐμαυτῷ πρῶτα σκευάσαι. οὕτω τοίνυν
καὶ παρ' οὐνοῖκάς ἔχειν δοκοῦντες, οὐκ ἐλάνθανον λόγῳ

ξυμπεσθιμνούμενοι μέιον, ὅρ' ἔγω δ' οὐδ' ἡ κατὰ μικροῖς
αὐτῷ τυχούσῃ ἀδικοῦνται πρᾶχόντες· ὅπως ποιῆς
εἰώθασιν οἱ πολλοί, συμβουλεύοντες μὲν περὶ θυμῶς,
πρᾶ δὲ τοῖς χρεῖας οὐδ' οὐλοῦντες τῶν φίλων ὑπερβούντες.
σύ μὲν τι μόνος ἀμφοτέρω πρᾶχόμενος, δαίγμα μέγιστον
τῆς σῆς μεγαλοψυχίας καὶ τῆς πρὸς ἐμὴν φιλικίας ὑπερ-
νοχας σεβασμιώτατε πάτερ, οὐ μόνον τὰ κράτιστα ξυμ-
βουλεύων, ἀλλὰ καὶ πόρους χρημάτων ὑπερείσκων,
καὶ δαψιλεύων αὐτὸς τε ἐκ τῆς εὐδαιμονίας ἀδικοῦντων, καὶ εὖ
ἄλλως πείθων· ὥς θ' ἰκανὴν ἦδ' ἡ πρᾶσθαι σπουδὴν
τῆσδε τοῖς ἀξιόπιν λόγον ποιῆν περὶ αἰρουμένων. ἰδοὺ
μὲν οὖν τοιούτων ἀφορμῶν λαβομένοις μὴ μέλῃεν, ἀλλ'
ἐγχεῖν τὴν ταχίστην, ἅπανθ' ἀπαλῶς ἐντυποῦντας,
καὶ τὰ πρὸ τῆς, καὶ τὰ μετὰ, καὶ τὴν δόξαν ἐκδεδομέ-
να· σκοποῦμενοι δ' οὐδὲν ἐφαίνετο τὸ γε νῦν ἔχον οὕτω
περὶ ἔργου τῶν νεωτέρων ἐσόμενον, ὥς τὸ τῆς παιανείας
τυτὶ βιβλίον· ὃν δὴ καὶ τῇ τέχνῃ, καὶ τῇ τῆς νοημάτων δύ-
εῖσει, καὶ τῷ καὶ αὐτῆς ὁρμῶν εἶδος, καὶ, συλλήθεον εἰ-
πεῖν, πᾶσι τοῖς ἄλλοις τῆς λόγου ἀπονεκτικῆς καὶ τῆς
πρὸ αὐτοῦ καὶ εὖ μετ' αὐτὸν ἀνθρώπου ἀποδιδόμε-
νον, ἅπαντες ἴσμεν. τοῦτον τοῖς ἀπὸ λόγου ὡς οἰοῦν-
τὶν ἀντιμέθετα διορθωσάμενοι, καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις
τῆς ἀντιθέσεως ἀντιθέταίς, τοῖς περὶ σφῶν οὐ μὲν,
μὰ δὲ τὰ γε δοκῆν ἀμείβεσθαι σε τῆς μεγαλοδωρείας,
(αἰσώματος γὰρ αὐτὸ εἶναι, εἰ, τοσούτων καὶ τηλικούτων ὑπὲρ
ξάντων μοι πρᾶσθαι ὁρμημάτων, περὶ οὐ μὲν δι' ἀδικοῦ-
ντος ἀφελῆσθαι τὸ χρεῖος) ἀλλ' ὥς τε πᾶσι ποιῆται
κατὰ φανὸς τῆς τε σῆς καλοκαγαθίας τὸ μέγιστον, ἐπὶ
δὲ καὶ τῷ βιβλίῳ τοῦτον, καὶ τῆς ἄλλων τῶν ἐκδοθέν-
των, εἰ ποτ' ἄρα τί ποτ' εἴσται τοῖς νόμοις ὀφείλεις, σοί
γε πάντως τὴν ποτ' ἐπὶ τοῦτον προσήκειν ἔχειν, τῷ μόνῳ τὸ

καλὸν ἔστι καὶ ἐποφελὲς δρῆτον εὐσηταμενίῳ. ὅτε μὲν ἔν
καὶ τοῖς πρῶτον ἀγαπήσεις, καὶ μόνῃς ἡμᾶς ἀφείξῃ τῆς
περὶ θυμίας, οὗ οἶδα, εἴπερ ἐγὼ τὸ φιλόσοφον τῆς ῥό-
που καὶ τὸ μεγαλόφρον οὐκ ἀγνοῶ τὸ σόν. ἐγὼ δὲ πειρά-
σμαι μὲν αἰετὶ ὑμᾶν σε τούτοις, οἷς τυγχάνω δωά-
μενος, εἰ δ' οὐχ ὥς περ σῆκεν, οὐδὲ κατὰ πλῆ-
ἀξίαν πλὴν σὴν, τό γε μὴ παντὰ πασιν
ἀχαρίτως ἔχειν τ' γνώμης πᾶσιν
οἶμαι φανερὸν κατὰ σῆ-
σιν. ὁρῶ.

* 111

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΣ ΑΝ-

ΤΥΠΑΡΝ ΜΥΝΠΟΝ ΑΞΙΩΘΑΙ ΑΥΤΩΝ ΧΡΕΙΑ ΟΙ
ΤΟΝΤΕ ΔΗΜΟΔΕΝΟΥΣ ΒΙΟΝ, ΚΥ ΤΑΣ ΑΠΑΝ-
ΤΩΝ ΤΗΣ ΛΟΓΩΝ ΑΥΤΟΥ
ΕΠΟΘΗΣΕΙΣ.

ΠΕΙΔΗ ΚΡΑΤΗΣΕ ΑΝΤΥΠΑΤΩΝ ΜΥΝ-
ΠΕ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΟΜΗΡΙΚΟΝ ΑΣΤΡΟΠΟΙΟΝ
ΠΟΡΙΔΕΞΙΟΣ ΤΑ ΕΙΣ ΛΟΓΩΝ ΩΝ ΠΡΟ-
ΤΟΙΣ ΜΕΛΕΝ ΕΝ ΤΗ ΕΩΜΑΙΩΝ ΦΩΝΗ ΚΥ
ΤΗΣ ΠΡΟΚΕΙΝΟΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΟΜΟΛΟ-
ΓΟΥΜΕΝΩΣ ΕΠΙΣΤΕΘΟΝ ΑΝΗΡΗΘΑΙ, Α-
ΜΕΛΕΙΣ ΔΕ ΟΥΔΕ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ, ΑΠΕ-

ΚΑΙ ΕΝ ΑΥΤΗ ΔΕ ΤΟ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΜΕΓΕΘΟΣ ΕΠΙΔΕΙΧΕΙΝ ΔΙΩΧ-
ΜΕΙΟΣ, ΑΛΛΑ ΠΟΡΙ ΤΕ ΕΩΣ ΑΛΛΟΥΣ ΔΙΑΒΙΒΕΙΣ, ΚΑΙ ΠΟΡΙ ΤΟΝ
ΠΛΕΩΤΑΡΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΡΗΤΟΡΩΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΔΕΝΕΥ, ΚΑΙ
ΔΗ ΚΑΙ ΗΜΑΣ ΗΒΟΥΛΗΘΗΣ ΤΑΣ ΕΠΟΘΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΤΟΥ ΛΟΓΩΝ
ΑΝΑΓΡΑΦΑΘΑΙ ΟΙ: ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΜΕΝ ΑΣΜΟΝΟΙ ΤΟ ΠΡΟΣΑΓΜΑ.
ΙΣΜΕΝ ΓΡΟΠ ΠΛΕΩ ΤΩ ΠΙΛΩ, Η ΠΟΝΟΝ ΕΧΕΙ. ΑΡΞΟΜΕ-
ΘΑ ΔΕ ΤΩ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΑΡ ΤΗ ΕΙΟΥ ΤΩ ΕΡΗΤΟΡΟΣ, ΕΧ ΟΛΩΝ
ΑΥΤΩΝ ΔΙΕΞΙΟΝΤΕΣ, ΠΕΡΙΤΟΝ ΓΑΡ ΕΩΣ, ΑΛΛΑ ΤΟΣΟΥΤΩΝ ΜΥΝ-
ΜΕΝΟΙΘΑΝΤΕΣ ΟΣΑ ΔΟΚΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΛΗΨΑΙ ΑΚΡΙΒΕΣΘΕΑ
ΤΗΣ ΛΟΓΩΝ ΣΥΝΤΕΛΕΙΝ.

ΔΗΜΟΔΕΝΕΙ ΤΙΝΩ ΤΩ ΕΡΗΤΟΡΕ ΠΑΤΗΡ ΛΩ ΔΗΜΟΔΕΝΗΣ ΑΝΕ-
ΠΙΛΗΠΤΟΣ ΤΩ ΓΛΙΕΙ ΔΟΚΩΝ ΩΣ ΚΑΙ ΑΙΧΙΝΗΣ ΕΧΕΡΟΣ ΩΝ ΜΥΡΤΥ-
ΡΕΙ. ΕΙΡΗΤΑΙ ΓΑΡ ΕΠΩΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΡΗΜΑΣΙ: ΤΩ ΤΩ ΠΑΤΗΡ ΛΩ ΔΗ-
ΜΟΔΕΝΗΣ Ο ΠΑΡΑΝΙΔΕΙ ΑΝΗΡ ΕΛΟΓΙΣΘΕΟΣ, ΟΥ ΓΡΟ ΔΕΙ ΑΔΥΣΑ-
ΘΑΙ. ΟΥ ΓΑΡ ΣΗΕΙΟΝ ΔΕ ΟΙΚΕΤΗΣ ΜΑΧΑΙΡΟΠΟΙΩΝ ΚΕΚΤΗΜΕΙΟΣ,
ΕΝΤΟΘΕΝ ΤΩ ΤΩ ΜΑΧΑΙΡΟΠΟΙΟΥ ΚΛΗΣΙΝ ΕΛΑΒΕ. ΤΟ ΜΕΝ ΤΟΙ-
ΜΗΤΩΩΝ ΓΛΙΟΣ ΤΩ ΕΡΗΤΟΡΟΣ ΟΥΚ ΛΩ ΩΣ ΦΑΣΙ, ΚΑΘΑΡΩΣ ΑΠΕ-
ΚΕΝ: ΓΥΛΩΝΟΣ ΤΩ ΠΑΤΕΡΩ ΤΩ ΔΗΜΟΔΕΝΟΥΣ ΦΥΓΕΝΤΟΣ ΜΕΝ

ὅς ἀθηνῶν ἐπὶ περδοσίᾳ ἐγκλήματι, οἰκόμενος δὲ πρὸς
τὸν πόντον, καὶ κεῖ γυναικὶ ἀρμενίου σκλῆν τὸ γένος, ὅς
ἦς ὡς τῶ δημοθέου ἡ μήτηρ κλεοβούλη. εἰς αὐτὸν γούν
ἄλλοι τε λελοιδόρηκασι, καὶ αἰχίνης εἰπὼν, ὡς ἄρ' αἱ
σκλῆς βαρβάρους ἐλλυγίζων τῇ φωνῇ. πρὸς μὲν τῶ γέ-
νους αὐτοῦ ὅσα ὦτα εἰρήδω. Ορφανὸς δὲ καὶ ἑλαιοφθίς
ἔπειτα τῶ πατρὸς κομιδῇ νέος, ὡς μὲν ὡς φασιν ἀθηνῆς ὡ-
σώματι καὶ νοσώδης: ὡς τε μὴ δὲ εἰς παλαίστραν φοιτῆσαι
καὶ ἀπὸ πάντες οἱ τῶ ἀθηναίων παῖδες εἰώθεισαν. ὅθεν
καὶ ἀνδρωθεὶς ἔπειτα τῶ ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν ἐσκώπειτο,
καὶ βάρβαρος ἐπωνυμίαν ἔχεν. ἰσχυρὸν γὰρ πινὰ βάρβα-
ρον ἐφίσιον ἀνλητὴν γνέσθαι, ὅς πρῶτος ἔπειτα δὴ μασ-
τι γυναικείῳ ὑπὸ τῆς σκηνῆς ἐχρήσατο, καὶ μέλεσι κατε-
σχέσθαι, καὶ ὅλως τὴν τέχνην ἐμάλθαξεν. ἄρ' αὖτε δὲ
ἐκείνου καὶ ἀνδρῶν βαρβάρους ἐκείλουν. λέγει δὲ
τὸ πολλὸν καὶ σφοδρὰ ὑπὸ λόγους ὁρμῇ τὸν δη-
μοθέην ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον. Καλίστρατος δὲ ἀθηναῖος ῥήτωρ
ἐνδεξόμενος: οὗτος ἔμελλε δημοσίᾳ τινὰ δίκην ἀγωνίζεσθαι,
φασίν, οἶμαι, τὴν πρὸς ὁρώπου. ὁ δὲ τὴν δημοθέην πᾶσι
ὡς ἐδίδοτο τῶ ἐφεσώδους οἰκέτου συγχωρῆσαι πρὸς βαλάν-
τιον τῇ δίκῃ. καὶ ὅς ἐπέφευγεν. ἀκούσας δὲ οὕτω διετέθη,
ὡς τε ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας πάντες παρόντες πρὸς αὐτὸν λό-
γους θέσθαι. διδασκάλῳ καὶ χρησάμενος ἰσχυρὰ μάλα διει-
νῶ ῥήτορι, εἰς ἀνδρῶν ἐγγραφείας, οὐδὲν ἀπὸ τῆς καὶ τῶ
ἐπὶ τὸν ὄψων ἐνέστησεν το κακῶς διωκτικῶν τῶν οὐσίαν αὐ-
τῶ. καὶ εἶπε μὲν αὐτοῦ, οὐ μὲν ἡδυνήθη πάντα ἀρλα-
βεῖν ὅσα ἀρλῶλεκε. αὐτὸς δὲ λόγους αὐτῶ ἀντιπροσποικόντας εἶπεν
οἱ φασιν ἰσχυρὸν καὶ οὐ δημοθέην εἶναι δὲ τὴν ἡλικίαν
τῶ ῥήτορος ἀπὸ τῶν περ: ὅκτω καὶ δέκα γὰρ ἐτῶν ἔτι, ὅτε
πρὸς αὐτὸν ἡγωνίζετο: καὶ ὅτι δοκῶσιν οἱ λόγοι τὸ τῶ
ἰσχυροῦ πᾶσι ὑπὸ φαίνεσθαι εἶδος. ἑτέροι δὲ νομίζουσι στωικῶς

τάχαι μὲν ἄπο δημοσίνους: διορθοῦνται δὲ ἄπο τῶ
σαίου. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν, εἰ ὁ δημοσίνος ἠδυνάτο μὲν
καὶ ἄπ' ἐκείνης τῆς ἡλικίας συγγράφειν τοιούτοις λόγοις:
ἢ γὰρ ὕψιστον ἑπιδροχὴ καὶ ἑὸν πισύτω. ἀπὸ δὲ νεαρῶς
εἴ τι τῆς ἀσκήσεως τῆς ὑπὸ διδασκάλῳ, τὸν ἐκείνου χαρα-
κτῆρα πρὸς Μαχίῃ μεμύνηται. μετὰ μὲν τοῖς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
νασὶ βραχὺ τῇ ἡλικίᾳ περὶ ἐλθὼν ὡς εὐδύνειν οὐκ ἐχέρησεν.
εἴτε ἀπὸ πολλὰς τοῦ τοῦ σωτηρίας ἐν δικαστηρίῳ. τοῦ
τοῖς δὲ ὡς πρὸς γυμνασίοις χρητὰς μὲν ὡς τὸ δημαγωγίᾳ
καὶ τὰ τῆς πόλεως περὶ τὴν ἡλικίαν. Εἰς ἀκείνων μνη-
μονεύσαν, ὅτι βραχὺς μὲν ἦν τὴν γλῶσσαν ἐν φράσει,
τὸ δὲ πνεῦμα ἀνὴρ τῶν: ὅτι ἄμφω τῶν σπινθῆρας
φαινοτάτην αἰτῶν τὴν ὑπόκρισιν παρεχόμενον οὐκ οὐδὲ
κινεῖν τὸ κατὰρχαῖς ἐν τῇ τοῖς λόγοις. διὸ καὶ περὶ τὸν ὅτι
τῇ τῶν τὰ τίς ἐστιν ῥητορικῇ, ἀπεκρίνατο ὅτι ὑπόκρισις: δυ-
σχερίων ὅτι δὲ τῶν τῇ χειρόνων ἡτῶν ἐφάνητο. ἀλ-
λα καὶ τῶν μελέτη κατὰ τῶν, καὶ ὅτι ἄλλα αὐτῶ
περὶ δημαγωγίαν ὑπὸ τῇ ἐλαττώματα. καὶ γὰρ διελθὼς τὴν
τὸ πρῶτον περὶ τῶν τῇ δήμου διορθῶν καὶ οὐ κατὰ τῶν
κρῶν, ὡς τε διὰ τῶν ὅτις αὐτῶν. δὲ δὲ τῶν φασιν αὐτῶν αἰε-
μον ῥαγδαῖον τηροῦν καὶ κινεῖν μὲν τὴν σφοδρῶν τὴν δὲ
λατῶν, πρὸς τῶν αἰγιαλοῦς βαδίζοντα λέγειν: καὶ ὅτι τῇ
δαλατῆς ἡχῶ σπινθῆρας φέρειν τῶν τῇ δήμου κατὰ
βοῶν. μνημονεύοντα δὲ αὐτῶν, καὶ οἰκίσαι κατὰ τῶν, καὶ
ἐν ῥήσιν ἀπὸ τῶν, ἵνα διὰ αἰσχύνῃ μὴ περὶ τοῖς τῇ οἰ-
κίᾳ δωματίου: καὶ ὡς οὐδὲ τῶν νύκτας ἐκείνου δὲν, ἀλ-
λα διεκρινεῖτο περὶ φῶς τῶν λόγων. ὅτι καὶ πυθίᾳ
σκώπτων, ἐφ' ἣν ὅτις λόγους τῇ δημοσίνους λυχνῶν ἀπὸ τῶν.
περὶ ὅν ὁ δημοσίνος ἀσείως ἅμα καὶ πικρῶς, οἶδα εἴπαι
ὅτι σε λυχνῶν λυχνῶν καίων. διὰ βιβλίου γὰρ ὡς λυχνῶν
τῇ νύκτωρ ὁ πυθίᾳ. καὶ μὴν ὅτι τε ὕδωρ ἐπὶ τῇ δὲ πί-

νειν, ἵνα ἐξηγοῦμαι μᾶλλον παρέχεται τὴν διάνοιαν, ἃ
πασιν ὁμολόγηται. πῆλὴ φάμεν δὲ καὶ κείνο ὡς καὶ ξίφος
ἡρπύει ἐκ τῆς ὀροφῆς ἀπῆρτησε, καὶ ἰσχυμένους ὑπὸ ἑαυτοῦ, ἔ-
λεχεν. ἐπεί δὲ ἑαυτοῦ διὰ αἰτίαν τοιαύτην: ἐν τῷ λέγειν
ἀπρεπῶς τὸν ὦμον εἰώθει κινεῖν. ὑποδρεκρέμασεν οὖν τῷ
ὦμου τὸ ξίφος ἐν χερὶ, καὶ οὕτω τῷ δέει τῆς πληγῆς ἐδυσ-
νήθη καὶ ἔλαττο ἐν αὐτῷ τῷ πρέποντος ἀχέματος. ἀναγ-
καῖον ὃ δηγήσασθαι καὶ ὅπως εἶχε τὰ τῆς ἀθηναίων περὶ γ-
μάτα, ὅτε ἡδὲ τὸ δημαγωγεῖν ἦλθε δημοσένης. θεῶν οἱ
λακεδαίμονιους ἀρχοντας τῆς ἐλπίων, καὶ μεγίστην δύ-
ναμιν ἔχοντας, ἐν λόφοις τῆς βιοωτίας μάχη νικήσαν-
τες αὐτοὶ παρῆλθον εἰς ἰχύν: καὶ μετ' ὀλίγον περὶ φω-
κέας πόλεμον ὑβλώεμεν. ἦσαν δὲ οἱ φωκεῖς ἔθνος ὁμο-
ρον τῇ δυνάμει πόλεις ἔχον δύο καὶ εἰκοσιν. οὗτοι δὲ καὶ ἔλα-
ττοντες τὸν τῷ πυλίσιν αὐτὸν πλησίον ὄντα ἐσύλησαν. αὐτὸ
ὄντι καὶ οἱ θεῶν οἱ πόλεμον ὑβλώεμεν περὶ αὐτούς. ἐπο-
λέμουν δὲ καὶ ἀθηναῖοι τὸν συμμαχικὸν κληθέντα πόλε-
μον. χῆροι γὰρ, καὶ ῥόδοι, καὶ βυζάντιοι πάλαι ποτε ὄν-
τες ὑπῆκουσιν ἀθηναίων, τότε μετ' ἀλλήλων συστάντες καὶ
συμμαχίαν ποιησάμενοι περὶ αὐτοῦ ἐπολέμουν. καὶ οὕ-
τω μὲν ἡ ἐλπίς εἰς πολλὰ μέρη διήρητο. ἀθηναίων πολε-
μούντων περὶ τοῦ περὶ φημένους, καὶ θεῶν οἱ περὶ φω-
κέας, καὶ λακεδαίμονιων περὶ πελοποννησίου. καὶ ἔλα-
ττον τὸν καιρὸν ὅλιγος ὁ ἀμύνει παῖς εἰς τὴν μα-
κεδόνων βασιλείαν πῆλθον. ἀμύνει γὰρ ὁ μακεδονίας
βασιλεὺς εἰς ἐλπίον παῖδες ὑπὸ δρυϊκῆς τῆς ἰλνυρίδος,
ἀλέξανδρος, πόρδικας, ὅλιγος. οὗτων ὁ μὲν πρὶς
ἐν τῷ ἀλέξανδρος δολοφονηθεὶς ἐπελούθησεν: ὁ δὲ
πόρδικας περὶ ἰλνυρίους μαχόμενος. ὅλιγος δὲ ὁ
νεώτατος, ἐτύγχανε μὲν ἐν θεῶν οἱ ὁμηροῦσαν: ὡς δὲ ἐπὶ
θεῶν οἱ πόρδικου θανάτου, ὑπεξελθὼν λάθρα, καὶ ὅτι

ξείως εἰς μακεδονίαν ἀποκείμενος κατέχευεν ἀρχὴν. ἀθη-
ναῖοι δὲ ἑτέρων ἱνα γένους μὲν ὄντα τοῦ βασιλικοῦ, φυ-
γάδα δὲ ἐκ μακεδονίας ἀπὸ βασιλείαν κατήγον μετὰ πολ-
λοῦ πλῆθους στρατιωτῶν. τούτοις ὁ φιλιππος ἀντιθέμε-
νος, ἐνέκυσε μάχῃ: καὶ ὅσοις σιωέλθεν ἀνιμαλώτερος
τῶ ἀθηναίων, ἀφῆκεν ἀνδρῶν, οὐ κατ' ὀνομασθῆς
πόλεως, οὐδὲ δι' ἀντιθέμεν ἑρόπου.

τῆς ῥητορικῆς μὲν ἡ δία, ἀντιθέμεν, συμβουλοπι-
κὴν, καὶ διανοικὴν. τῶν μὲν δυοῖν, ἄκρος ἀγωνιστῆς γέγο-
νε, τῆς τε διανοικῆς καὶ συμβουλοπικῆς: ἀντιθέμενους δὲ
οὐκ ἔχοντες ἀντιθέμενους: ὅς γ' ὁ φερόμενους οὐ πιστο-
τίον εἶναι δημοσίων, τὸν ἀντιθέμεν καὶ τὸν ὀρωπικόν:
πρὸς γ' ἐκ τῆς ἐκείνου δυνάμεως ἀπλείπονται. καὶ οὐχ
ἡμετέρων γὰρ μὲν λέγοντες, ἀλλὰ καὶ διονυσίῳ τῷ ἀλι-
καριστῇ ὅσον σιωδοκῇ. ὅτι μὲν γ' εἶπεν ἀντιθέμεν ὅ-
σον δημοσίων, ὡς μὲν λέγοντες: οὐ μὲν ὅσον εἰς τὸν
ὕπ' ἐκείνου ῥηθέντα, πάνυ φανέρως καὶ ἀσθενῶς ἔχοντα.
τὸν δὲ συμβουλοπικῶν ἀντιθέμεν, οἱ μὲν, ἀντιθέμεν
ἔχουσιν ἐπὶ χεραμμοσυμβουλοπικοῖς: οἱ δὲ, οὐδὲν μὲν ἦσαν
εἰς συμβουλοπικοῖς: φιλιπποῖς ὅς οἱ ἀντιθέμεν

ταῖς, ἐκ τῆς παρὰ τῆς περαγματικῆς εἰρηδοῦς πλῶ

κλήσιν λαχόντες. καὶ τῆς φιλιπποῦ

ἐκαστος, ἰδίαν ἱνα ἀντιθέμεν

ἔχει κατὰ τὴν τῆς περαγ-

ματικῆς ἐκαστος

ἰδιότητα.

ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥ

λοπικῶν ἐκκαίδεκα, καὶ ἑξήδεκα
δύο λόγων πίναξ.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ.

ὁ ὀλιγαρχικὸς πρῶτος.	1
ὁ ὀλιγαρχικὸς δεύτερος.	4
ὁ ὀλιγαρχικὸς τρίτος.	9
ὁ κατὰ φιλικῶν πρῶτος.	14
ὁ πρὸς τῆς εἰρήνης.	22
ὁ κατὰ φιλικῶν δεύτερος.	25
ὁ πρὸς τῆς ἀληθείας.	30
ὁ πρὸς τῆς ἐν χεῖρὶ ὀνείσῃ.	36
ὁ κατὰ φιλικῶν τρίτος.	44
ὁ κατὰ φιλικῶν τέταρτος.	54
ὁ πρὸς τὴν φιλικῶν ὑπόστασιν.	62
ὑπόστασις φιλικῶν.	64
ὁ πρὸς τῆς σωτήριος.	68
ὁ πρὸς τῆς συμμεριῶν.	73
ὁ πρὸς τῆς ἐξ ὀλίγων ἐλθὼν ἰσχύος.	78
ὁ πρὸς τῆς μεγαλοπολιτικῆς.	84
ὁ πρὸς τῆς πρὸς ἀλέξανδρον σωθηκῶν.	88
προίμα δημοτικῆς.	93

ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΟΙ.

ὁ ἑκκαίδεκατος.	110
ὁ ὀκτωκῶντος.	115

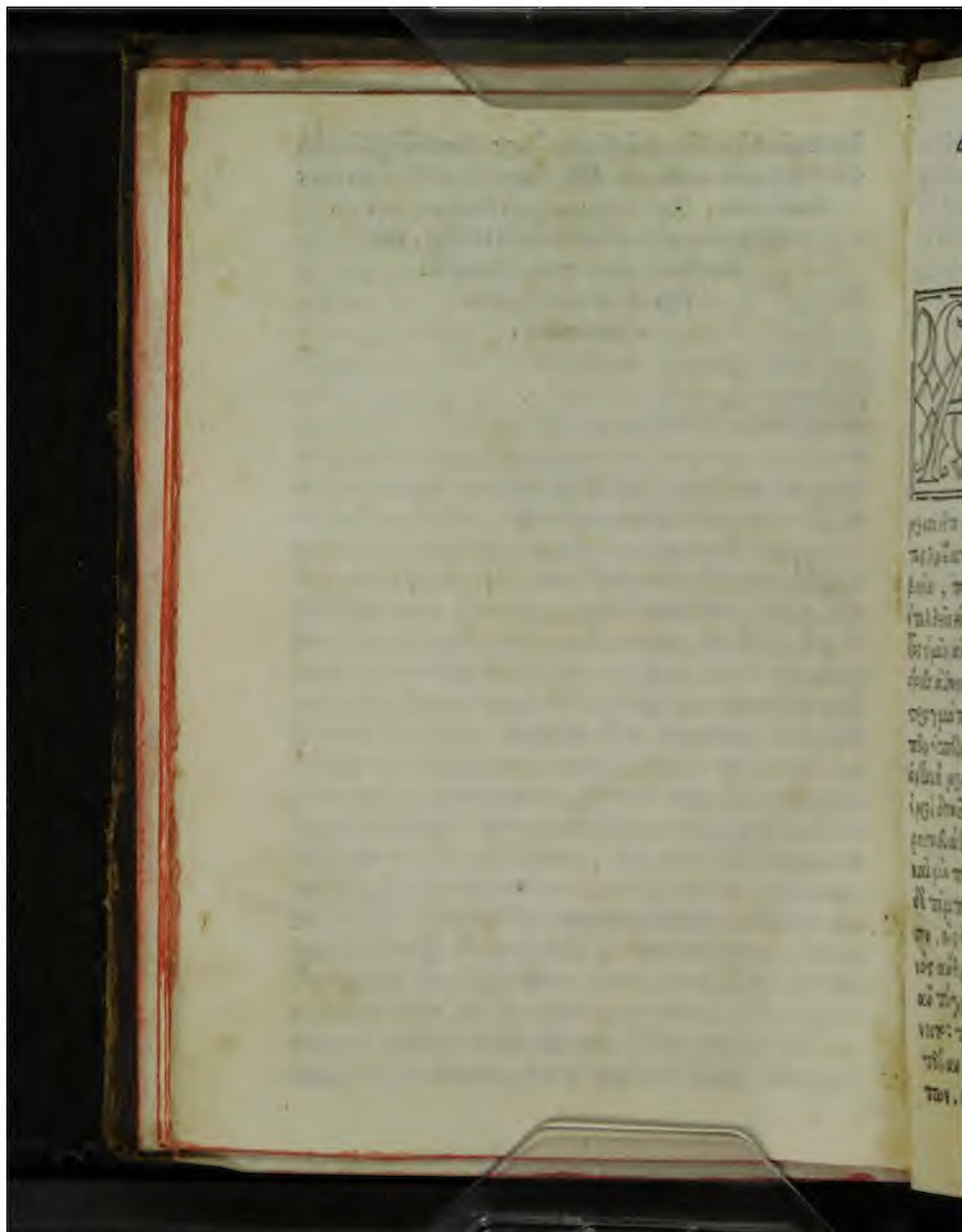

ΛΥΝΘΟΣ ὡς πόλις ἦν θράκης, ἐλ-
 λωικὸν δὲ τῷ τῆς αὐτοῦ οἰκούντων τὸ
 γένος ἀπὸ χαλκίδος τῆς ἐν Ὀλύμπῳ.
 ἡ δὲ χαλκὶς ἀθηναίων ἀποικίς. πολ-
 λοι δὲ πόλεμοι καὶ εὐδοξοὶ τῆς Ὀλύμ-
 που. ἀθηναίοις τε γὰρ ἐπλέμυσεν
 ἀρχιστῆς ἐμλωίων τὸ παλαιόν,
 καὶ αὐτῆς λακεδαιμονίοις. χρόνῳ τε εἰς δῶα μιν περὶ ἡλ-
 θε μεγάλῳ, καὶ τῷ συγγενῶν πόλεων ὑποδραίνῃ. ὡς
 γὰρ ὡς θράκης πολὺ ἔχει γένος χαλκιδικόν. φιλιππῶ δὲ τῷ
 μακεδόνων βασιλεῖ συμμαχίαν οἱ Ὀλυνθιοὶ κρησάμενοι
 καὶ πολιοῦντες μετ' αὐτοῦ πρὸς ἀθηναίους τὸ κατ' ἀρ-
 χῆς, καὶ εὖ μὲν, ἀντιμούντα πρὸς τὸν μακεδόνα εἰ-
 λυφότας πόλιν ἀμφοσθητήσι μιν μακεδόσι καὶ Ὀλυνθίοις,
 εὖ δὲ, πετίδαιαν, ὡς ἀθηναίων ἐχόντων ἐκπολερῆ-
 σαι ὁ φιλιππος Ὀλυνθίοις παρέδωκεν: ὕδρον ὑπο-
 πόνειν ἤρξαντο τὸν βασιλέα, ὁρῶντες αὐτοῦ τὰ χεῖρα καὶ
 πολλὰ τῶν αὐξήσιν, οὐ πιστὴν δὲ τῶν γνώμων: ἀπὸ δὲ
 μούντα δὲ τηρήσαντες αὐτὸν, πέμψαντες πρέσβεις πρὸς
 ἀθηναίους κατελύσαντο τὸν πρὸς αὐτοῦ πόλεμον, ποιόν-
 τες εὖ πρὸς τῶν σωθῆναι τῶν πρὸς φιλιππον. συνε-
 πέθαντο γὰρ καὶ κοινῇ πολεμεῖν πρὸς ἀθηναίους, καὶ ἄλ-
 λῳ πτόξῃ, κοινῇ ἀπέστασθαι. ὁ δὲ φιλιππος πάλαι μὲν
 περὶ φάσας ἐπ' αὐτῶν διόμενος, τότε δὲ τῷ τῆς λαβῆς
 ὡς τῶν σωθῆναι πρὸς ἀθηναίους, καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τοὺς
 ἐαυτῶν φίλους ἐπεισμενέοις, πόλεμον ἐπήνεγκεν. οἱ δὲ
 πεπόμενα πρέσβεις εἰς ἀθήνας ἀποδιδόντες βοήθειαν: οἱ δὲ
 δημάρχους συναγορεύει, βοηθεῖν κελεύων τοὺς Ὀλυνθίους

ῥήτοισι. καὶ φησὶ πλὴν ὁ λυσιπύων σωτηρίαν ἀσφάλειαν τῆς
ἀθηναίων εἶναι: σωζομένων γὰρ τῆς ὁ λυσιπύων οὐδέποτε
ἔξεν εἰς πλὴν ἀπικλῶν ὠλισπρον, ἀλλὰ τοῖς ἀθηναίοις ἔξ-
σιν ἐσεῖναι πλεῖν ὡδὶ πλὴν μακεδονίαν, καὶ καὶ ποιῆσαι
τὸν πόλεμον. εἰ δὲ ἔστω ὠλισπρον γλῆναι ἢ πόλις αὐτῇ,
αἰεῖναι πλὴν τῆς ἀθηναίου σόδον τῷ βασιλεῖ. φησὶ δὲ
δυσμάχῃον εἶναι τὸν ὠλισπρον, οὐχ ὥς ὑπέστηται:
δυσμαχῶν ἐπ' αὐτὸν τῶν ἀθηναίου. διείλετο δὲ καὶ πε-
ρὶ τῆς δημοσίων χρημάτων, συμβουλεύων ποιῆσαι αὐτὰ
στρατιωτικὰ καὶ περὶ θεωρικῶν. καὶ τὸ ἔθος οὐ περὶ διελθόντων
ὡς ἐχθρῶν οἱ ἀθηναίοι, ἀνάγκη σαφηνίσαι. οὐκ ὄντος τὸ
παλαιὸν θεᾶν λυσιπύου πρὸ αὐτοῖς, ἀλλὰ ξυλίνων συμ-
πηγνυμένων κρείων, καὶ πάντων καὶ λαμβάνειν τὰ πο-
ταλόντων, πλεονεξία ἐγένοντο καὶ πρὸ καὶ ῥαυμάτα.
τῶν καὶ λυσιπύου βαλάντιος οἱ περὶ τῶν τῆς ἀθηναίων, ὡ-
ν τῶν ἐπὶ τῆς ἀθηναίων τὸ ποῖον. καὶ ἐκαστον εἴδει διδόναι δύο
ὀβολούς, καὶ καὶ λαμβάνοντα δέκα ἔχειν. ἵνα δὲ μὴ δοκῶ-
σιν οἱ πίνετες τῷ ἀναλώματι λυπεῖσθαι, ἐκ τῆς δημοσίου
λαμβάνειν ἐκαστον ἐτάχθη τῶν δύο ὀβολούς. ἐν τούτῳ μὲν
οὕτω τὸ ἔθος ἤρξατο: περὶ τῆς δὲ εἰς τοσοῦτον, ὥς τε οὐκ
εἰς τῶν μόνον ἐλάμβανον, ἀλλὰ ἀπὸ πάντων τὰ δη-
μόσια χρήματα διενέμοντο. ὅθεν καὶ πρὸ τῆς στρατείας
ὀκνηροὶ κατέστησαν. πάλαι μὲν γὰρ στρατιώται μισθοῖς
πρὸς τῆς πόλεως ἐλάμβανον: τότε δὲ ἐπὶ τῆς θεωρίας
καὶ τῆς ἐορτῆς οἵκοι μισθὸν διενέμοντο τὰ χρήματα.
οὐκ ἐπὶ οὕτω ἡ διελθόντων εἶναι, καὶ κινδυνεύειν. ἀλλὰ καὶ νό-
μον ἔθεντο πρὸς τῆς θεωρικῶν ὑπὸν χρημάτων, δάνα-
ρον ἀπειλοῦντα τῷ γράφοντι μεταπελεῖναι τῶν εἰς πλὴν
ἀρχαίαν τάξιν, καὶ γινέσθαι στρατιωτικὰ. διὸ ὁ δημο-
κρίτης οὐλαβῶς ἀπὸ τῆς πρὸς τῶν συμβουλῆς. κα-
ὲ πρὸς τῆς εἰαυτὸν, ὅτι οὐ γράφεις τῶν εἶναι στρα-

λυσιπύων
τῶν ἀθηναίων
δύο

ἡωπικῶν; ὡς φέρει, μά δι' οὐκ ἔγωγε. ἡ σωτὴρ μὲν πόλιν
τῇ θειοεικῶν. διείλενται δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ πόλιν πολλὴν κῆρ
δυναμῶς, ἀξίων αὐτοῦ στρατεύεσθαι, καὶ μὴ
δὲ ξένων, ὡς ὁρῶνται ποιῆσαι, πλὴν
βοήθειαν. ἴσως γὰρ αὐτὸν εἶναι
ἔφη τὰ περὶ γράμματα
ἀπολύσαι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΡΗΤΟΡΟΣ ΟΛΥΝΘΙΑ-

ΚΟΣ ΛΟΓΟΣ, Α.

ΝΤΙ ΠΡΟΛΑΒΩΝ Αὐτῷ ἄνδρὸς ἀθηναῖοι
 χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω,
 εἰ φανερὸν γένοιτο ἔμμελον σωοί-
 σαι τῇ πόλει, πρὸς ὧν νωτὶ σκοπεῖ-
 τε. ὅτε τοίνυν τῷ οὕτως ἔχει, περ-
 σῆκει περὶ δὲ μὲν ἐθέλει ἀκούειν τῆς
 βουλευτῶν συμβουλίας. οὐ γὰρ
 μνησθῆναι χρησίμων ἐσκεμμένος ἦν καὶ πρὸς, ὅτε αὐτὸν ἀκούειν
 περὶ λέγοιτε: ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρης τύχης ἀπολαμ-
 βάνω, πολλὰ τῶν δεινῶν ἐκ τῆς προαχρήμας ἐνίοις αὐ-
 τοῖς ἐπελθεῖν εἶπεν: ὥς ὅτι ἀπάντων ῥαδίαν τὴν τῇ συμφέρον-
 τος ὑμῖν αἵρεσιν γινέσθαι. ὁ μὲν οὖν πρῶτον καιρὸς ὃς αὐ-
 τοῖς ἀθηναῖοι, μνησθῆναι χεῖρ φωνῶν ἀφίκοιτο, ὅτι τῆς
 προαχρήμας ὑμῖν ἐκείνων ἀποτοῖς ἀπληπτόν ἐστιν, εἰ-
 ποῦ ἀποδοῦναι περὶ αὐτῆς φροντίζετε: ἡμεῖς δὲ οἱ δὲ
 οὐκ ἔτι μνησθῆναι ἔχειν ῥόπον περὶ αὐτά. Εἰ δὲ τὰ γ'
 ἐμνησθῆναι, φησὶσα δὲ μὲν ἡδὴ τὴν βοήθειαν, καὶ πα-
 ρασιδύσθαι τὴν ταχίστην, ὅπως ἐνθάδε βοηθήσῃτε:
 καὶ μὴ πάσῃ τε τῶν τῶν, ὅπως καὶ περὶ τὸν: προσβείαν
 δὲ πῶς περὶ, ἥ τις ταῦτ' ὄρεται, καὶ πῶς περὶ τῶν
 σιν. ὥς ἐστι μάλιστα ὅτε δῖος, μὴ πανούργος ὢν, καὶ δει-
 νὸς ἀνθρώπος περὶ γὰρ χρησθῆναι, τὰ μὲν εἰκὼν, λῶντα
 αὐτὴν, τὰ δὲ ἀπειλῶν, ἀξιόπιστος δὲ αὐτὴ εἰκότως φαί-
 νοιτο: τὰ δὲ ἡμᾶς διαβάλλων, καὶ τὴν ἀχρησίαν τὴν ἡμε-
 τέρην, τὴν φησὶ, καὶ πρὸς ἀπόσπασιν τῆς ὅλων προαχρή-
 των. ἔμην, ἀλλ' ὡς ἴδωμεν, ὃς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, τῷ ὅπως

Δημοθένους

δυσμαχώτατόν ἐστι τῷσι φιλικῶν περὶ γυμνάτων, καὶ βέλ-
 τιστον ὑμῖν. τὸ γὰρ εἶναι πάντων ἐκείνων ἐν ἑαυτοῖς κρείον
 καὶ ῥητῶν, καὶ ἀκρόβητων, καὶ ἄμα στρατηγόν, καὶ δε-
 σπότην, καὶ ταμίαν, καὶ πανταχούσῳ πρῆναι τῷ
 στρατῷ μακί, πρὸς μὲν τὸ τὰ τῶν πολέμων ταχὺ καὶ
 κατὰ καιρὸν πράττειν, πολλῶν περὶ χει: πρὸς δὲ τοῖς
 κατὰ λαγὰς, ἃς αὐτὸς ἐκείνος πρὶν αἰσμενος πρὸς ὀλι-
 γίοις, ἐναντίως ἔχει. δῆλον γὰρ ἐστὶ τοῖς ὀλιγαρχίοις,
 ὅτι νῦν ὁ πόλεμος δόξης, οὐδὲ ἑσθλὰ μέρους χώρος πολε-
 μούσιν: ἀλλ' αἰσάσας, καὶ αἰσχροκτισμοῦ τῆς πατρί-
 δος: καὶ ἴσασιν ἅτ' ἀμφοπολιτῶν ἐποίησε τοῖς πρῶτοντας
 αὐτῶν τὴν πόλιν, καὶ πυθναίων τοῖς ὑποδεξαμένους. καὶ
 ὅλως ἄπιστον, οἷμαι, τοῖς κλιτεῖαις ἢ τυραννίς, ἄλλως
 τε καὶ ὁ μὲν χώρον ἔχουσι. ταῦτ' οὖν ἐγνωκότες ὑμεῖς,
 ὧς ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, καὶ τὰ μὲν ἀπεσκήναι πάντα ἐν-
 μουμένους φημι δεῖν ἐκτελεῖν, καὶ προεγνῆναι, καὶ
 τῷ πολέμῳ προσέχειν, εἴ ποτε, καὶ νῦν χρήματα ἐ-
 σφρόντας προσθύμους, καὶ αὐτοὺς ἐξιόντας, καὶ μηδὲν
 ἐλείποντας. οὐδὲ γὰρ λόγος ἔστι σῆλῃς ἐπ' ὑμῖν τῆς μὴ
 τὰ δέοντα πρὶν ἐκτελεῖν, ὑπολείπειται. νυνὶ γὰρ ὁ πᾶν-
 τε σέθεν μείτε ὡς ὀλιγαρχίους ἐκπολιμῶσαι δεῖ φιλιπ-
 πῳ, γέροντι ἀνέματον: καὶ τοῦτο, ὡς αὐτὸς ὑμῖν μάλι-
 στα συμφέροι. εἰ μὲν γὰρ ὑφ' ἡμῶν περὶ τὰς ἀείλων το-
 τὸν πόλεμον: σφαλδροὶ σύμμαχοι, καὶ μέχρι τοῦ περὶ τὰ
 ἐγνωκότες ἦσαν ἴσως. ἢ περὶ δὲ ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐγ-
 κλημάτων μισοῦσι: βίβαται εἰς τὴν ἑχρὰν αὐτοὺς
 ὑποδῶν φοβούμενοι καὶ πτόνδασιν, ἔχειν. ὅθεν δὲ τῶν
 τῶν ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, πρῶτον πᾶσι καὶ καὶ ὁ καιρὸν ἀφέναι:
 οὐδὲ παθεῖν περὶ τὸν, ὁ πόλεμος ἡδὲ κλεινὸς πρὸς τῶν πε-
 πτόνδασιν. εἰ γὰρ, ὅθεν ἡμεῖς οὐδὲν βίβασθαι, καὶ
 πρὶν αὐτῶν ἀμφοπολιτῶν ἰδράξαι, καὶ στρατοκλῆς ἀπὸ τοῦ τὸ

βῆμα, κελδόντες ὑμᾶς ἐκπλεῖν, καὶ πρᾶλομβάειν
 τὴν πόλιν: τὴν αὐτὴν πρὸς ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν
 αὐτῆς περὶ θυμῶν, ὡς πρὸς τῆς τῆς δούλων σωτη-
 ρίας, εἴχετ' αὐτὸν ἀμφὶ πόλιν τότε, καὶ πάντων τῆς μετὰ
 τῶν αὐτῶν ἦτε ἀπὸ λαγυρίων περὶ γμάτων. καὶ πάλιν
 ἦν καὶ πύδνα, ποτίδαια, μεθώνη, παρὰ σά, τὰλλα,
 ἵνα μὴ καὶ δίκασα λείων διατίβω, πολιορκούμενα ἀπὸ γ-
 γέμετο, εἰ τότε ἐν τῶν αὐτῶν πρῶτον περὶ θυμῶν καὶ
 ὡς περὶ σῆκεν, ἐβοηθήσαμεν αὐτοῖς: ῥάονι καὶ πλὺτα-
 πεινοτόρῳ νῦν ἀνέχόμεθα τῶν περὶ πτω. νῦν ὅ, τὸ μὲν
 πρὸν αἰεὶ περὶ ἡμεῖς, τα δὲ μέλλοντα αὐτόματα οἷομε-
 νοι χρίσεν καλῶς, καὶ ἡγεῖσθαι μὲν αὐτοῖς ἀθηνᾶοι, οἷ-
 λιπῶν ἡμῶν, καὶ κατεσῆσα μὲν τηλικῶτον, ἡλίκος οὐ-
 δὲ πω βασιλεύς γέγονε μακεδονίας. νυνὶ δὲ καιρὸς
 ἦκει: τίς; ὅς, ὁ τῆς Ὀλυμπίας αὐτομάτως τῇ πόλει, ὅς
 ἔδενος ὅτιν ἐλάττων τῆς περὶ τῶν ἐκείνων. καὶ ἔμοιγε δο-
 κᾶν αὐτῶν αὐτοῖς ἀθηνᾶοι, δίκαιος λογιστὴς τῆς πρᾶ-
 τῆς θείων ἡμῶν ὑπεργυμνῶν καὶ τῶν, καὶ πρὸς οὐκ
 ἐχόντων ὡς αἰ πολλῶν, ὅμως μεγάλῳ αὐτῶν εἶναι αὐ-
 τοῖς χάριν, εἰκότως: τὸ μὲν γὰρ πρὸς ἀφελωλεκεναι
 καὶ τὸν πόλεμον τῆς ἡμετέρας ἀμελείας αὐτῶν θείῃ
 δικαίως: τὸ δὲ μήτε πάλαι ὄντι περὶ πνθίναι, πεφω-
 ναι τὰ πᾶσι ἡμῶν συμμαχίαν τοῦτων ἀντιρροπον, αὐ-
 βουλώμεθα χρῆσθαι, τῆς πρὸς ἐκείνων ἀνοίαν δού-
 γετημ' αὐτῶν εἶπω θεῶν. ἀλλ' οἷμαι, πρὸς ὁμοίον ὅτιν; ὅ-
 πρ καὶ πρὸς τῆς τῆς χρημάτων κτήσεως. αὐτῶν γὰρ
 ὅτι αὐτῶν λάβη, καὶ σωσῇ: μεγάλῳ εἶχει τῇ τύχῃ τὴν
 χάριν: αὐτῶν ἀναλώσας λαθῇ: σωανάλωσε καὶ τὸ μεμνη-
 σθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. καὶ πρὸς τῆς περὶ γμάτων οὐ-
 πως. οἱ μὴ χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς, οὐδέ εἰ σωθή-
 πὶ πρὸς τῆς θείων χρῆσθαι, μνημονόουσι. πρὸς αὐτῶν τελευ-

Δημοθένους

ἴσμεν ἐκείνους ἔκαστον ἃ περὶ πρῆξάντων ὡς τὰ πολλὰ κρίνε-
 σθαι. διὸ καὶ σφόδρα δεῖ τῆς λαμπρῆς ἡμῶν, ὡς ἀνδρὸς ἀθη-
 ναῖοι, φροντίσαι: ἵνα ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι πλὴν ἢ τοῖς
 πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀκρῆς ἡμεῖς, εἰ ἢ περὶ σόμεθα
 ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ ἱσχυροὺς εἶναι ἀνθρώποις, εἴτ' ὅλυν-
 θον ἐκείνος κατὰ τὴν ψυχὴν: φρασάτω τις ἐμοί, τί ἐκωλύον
 εἴτ' αὐτὸν εἶσαι βαδίζον ὅστις βούλεται; ἀρχὰς λαογίγεται
 ὑμῶν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ θεωρεῖ τὸν ἔθρονον, διὸν μέ-
 γας γέγονεν ἀσθενὴς ὡς ἐκ τ' ἀρχῆς φιλιπποῦς; ἐπρω-
 τὸν ἀμφὶ πλιν λαβὼν, μετὰ τῶν πύθων, πάλιν ποτί-
 δαμεν, μεθύνων αὐτοῖς, εἴτα θεῖα λίαν ἐπέβη. μετὰ
 τῶν φιδῶν, παρασῆς, μαγνησίαν, πάνθ' ὃν ἐβούλετο
 ἐλπίσας ἔθρονον, ὡς εἰς ἐρῶν. εἴτ' ἐκείνῳ μετὰ ἐκ-
 βαλὼν, εἰς δὲ κατὰ τὴν βασιλείαν ἡδύνετο. πάλιν
 ἐαίσας οὐκ ἔδιδε τὸ ἐκ τὴν ἀπέναντον: ἀλλ' ἐλπίσας ὅλυν-
 θίσις ἐπεχείρησε. τοῖς δὲ ἐπὶ λυσιτελοῦν, καὶ παύοντες αὐ-
 τὸν καὶ περὶ ἀρβύλων, καὶ ὅτι τις αὐτὸν εἴποι, πρὸς αὐτὸν
 στρατεύσθαι. τί οὖν, πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῶν λέγεις ἡμῖν νῦν; ἵνα
 γνώτε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ αἰσθῆσαι ἀμφοτέρω: καὶ
 τὸ περὶ εἶσαι κατὰ τὴν αἰετὶ τῆς πεπραγμάτων, ὡς ἀλυ-
 σιτελεῖς. καὶ πλὴν φιλιπποῦ, ἢ περὶ ἀπαντας
 χῆται, καὶ συζῆ φιλιπποῦ: ὅφ' ἡς οὐκ εἶναι ὅπως ἀρχὴ
 σῶς τοῖς πεπραγμένοις ἡσυχίαν ἔσται. εἰ δὲ ὁ μὲν ὡς αἰετὶ
 ἡμεῖς τῆς ὑπὸ χόντων δεῖ περὶ τῆς, ἐρωκῶς εἶσαι ὑμῖς
 ἢ, ὡς οὐδενὸς ἀντὶ τὴν ἐρῶν μετὰ τῆς πεπραγμάτων: σπο-
 πτεῖτε εἰς τί ποτε ἐλπίς τῶν πάλιν τῆς. περὶ θεῶν τις
 οὐτως ἐλπίς εἶναι ὑμῶν, ὅς τις ἀγνοεῖ τὸν ἐκείνῳ πύθων
 διδύρο ἥξοντα, αὐτὸν ἀμειλίωμεν; ἀλλὰ μὲν εἰ εἴς τοι γλῆσσε
 τῶν, δίδωκε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, μὴ τὸν αὐτὸν ἔθρονον, ὡς
 πρὸς οἱ δανδζόμενοι ἐκείνῳ αὐτὸν τοῖς μεγάλοις τόκοις με-
 κρόν ἐκ τῆς αὐτῆς χόνον, ὡς οὐ καὶ τῆς ἀρχαίων ἀπέναντον

ἔχον· οὕτω καὶ ἡμεῖς καὶ ὑπὸ πολλῶν φαναδμεν ἐρραθυμικῶ
 πης, καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζήτωντες· πολλὰ καὶ χα-
 λεπὰ, ὧν οὐκ ἡβουλόμεθα, υδρονοεῖς ἀνὰ γὰρ ἐλθωμεν
 πρεῖν, καὶ κινδυνώσωμεν πρὸς τῆς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.
 τὸ μὲν οὖν ὑπὸ τῶν, ἴσως φήσει τις ἀνέριον, καὶ παν-
 τὸς εἶναι· τὸ δ' ἔτι τῶ πῶν τιν, ὅτι δὲ πρὸς τὴν ἀρ-
 φαίνεσθαι, τῆς τ' ἐσσυμβούλου. ἐγὼ δ' οἶμαι ἀγνοῶμεν, ὡς αὖ-
 δροὺς ἀθληταῖοι, τῆς θ' ὅτι πρὸς μάχης ὑμεῖς οὐδὲν αἰτίους, ἀλ-
 λά ὅς ὑσάχω πρὸς τῆς πρὸς γμάτων εἰπόντας ἐν ὁρῇ
 ποιῆσαι, ἀλλ' ἡμὲν κατὰ γνώμην ἐν βῆ. οἱ μὲν οἱ μοιγε δεῖν
 πρὸς ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦν ὑποείλασθαι, πρὸς ὧν
 ὑμῖν συμφέρειν ἡγοῦμαι. φημὶ δὲ διχῇ βοηθητέον εἶναι
 τοῖς πρὸς γμασιν ὑμῖν, τῷ τε τῶ πόλεις τοῖς ὀλιγαρχίαις
 σώζειν, καὶ ὅς ὅτι ποιήσοντας στρατώτας ἐκπέμπειν·
 καὶ τῷ πρὸς ἐκείνου χώρην κακῶς πρεῖν, καὶ τῶν ἐκεί-
 στρατώταις ἐπὶ τοῖς. εἰ δὲ διατρίβου τῶν ὀλιγαρχίαις τε,
 ὅκωδ' μὴ μάταιος ὑμῖν ἡ στρατεία γίνηται. εἴτε γὰρ ὑμῶν
 πρὸς ἐκείνου κακῶς κρινόντων ἔσονται ὅτις· ὁ λινθιον
 πρὸς σῆσται, ἐξ αὐτῶς ὅτι πρὸς οἰκίαν ἐλθὼν ἀμυνεῖται. εἴ-
 τε βοηθησάντων μόνον ὑμῶν εἰς ὀλιγαρχίαν ἀκινδύνως ὁρῶν
 ἔχοντα τὰ οἶκοι, περὶ σκαθισθείη, καὶ περὶ σκαθισθείη τοῖς
 πρὸς γμασι· πρὸς τῶν χρόνῳ τῶ κληρονομίῳ. δὲ
 δὲ κληρὸν καὶ διχῇ πρὸς βοηθήσαν εἶναι. καὶ πρὸς μὲν
 τῆς βοηθείας τῶν πρὸς γνώσκω· πρὸς δὲ χρημάτων πόρου,
 εἴσιν, ὡς αὖδρες ἀθληταῖοι, χρηματίζεσθαι ὑμῖν, εἴσιν, ὅσα οὐδενὶ τῆς
 ἄλλων ἀνθρώπων στρατιωτικῆς· τῶν δὲ ὑμεῖς, οὕτως
 ὡς βούλεσθαι, λομβάειτε. εἰ μὲν οὖν τῶν πρὸς στρατιω-
 μενίοις ἀφ' ὧς τε, οὐδενὸς ὑμῖν περὶ σκαθισθείη πόρου· εἰ δὲ μὴ
 περὶ σκαθισθείη· μάλλον δ' ἅπαντος ἐν δὲ τῶ πόρου. τῆς δὲ αὖ πρὸς
 εἴποι, σὺν γράφεις ταύτ' εἶναι στρατιωτικῆς· μάδ', οὐκ ἔ-
 σωγε. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι στρατιωτικῆς δεῖν κατὰ σκευὰ.

καὶ
 εἰ

Δημοδένους

θῆναι, καὶ ταῦτ' εἶναι στρατιωτικὰ: καὶ μίαν σιῶταξιν
εἶναι πλὴν αὐτῶν τῶν λαμβάνει, καὶ τῶν πρὸς τὰ δέοντα.
ὕμεις δὲ οὕτω πως αὐτὸν περὶ γμάτων λαμβάνετε εἰς τοὺς
ἐορτάς. ἐπὶ δὲ λοιπὸν, οἴμμε, πάντας εἰσφύρειν, αὐτὸν πλ-
λῶν δὲ, πολλὰ: αὐτὸν ολίγων, ολίγα. Δὲ δὲ χρημάτων,
καὶ αὐτὸν τῶν οὐδὲν ὅτι γινέσθαι τῶν δέοντων. λέγουσι δὲ
καὶ ἄλλους ἕνας ἄλλοι πόρους: ὧν ἕλεσθε, ὅς τις ὑμῖν
αὐτοῖς συμφέρῃ δοκῇ: καὶ ἕως ὅτι κειρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν περὶ
γμάτων. Ἀξίον δὲ εὐθυμῆσθαι καὶ λογισαῖς, τὰ περὶ
γμάτων εὐὲ καὶ δέσκει νῦν τὰ φιλιππου, οὐτὶ γὰρ ὡς δο-
κεῖ, καὶ φήσιν ἕως ἂν μὴ σκοπῶν ἀκριβοῦς, οὐ περὶ τῶν, οὐδὲ
ὡς ἂν καὶ λίστα αὐτῶν τὰ παρόντ' ἔχη: οὐτ' ἂν ὁρῶν ἔγχε
τὸν πόλεμον πρὶν εἶδεν ἐκείνος, εἰ πολεμεῖν ὡς δὲ δέσκειν
αὐτῶν: ἀλλ' ὡς ἡδυνῶν ἅπαντα τότε ἡλπιζε τὰ περὶ γμάτων
ἀναιρῆσθαι, καὶ ταῖς διέβουσαι: εἶδεν δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν τῶν
ἐκείνῃ περὶ γνῶμιν γεγονός, καὶ πολλὰ ἂν θυμῶν αὐτῶν
πρὶν εἶχε. εἶτα τὰ τῶν δετῶν λαλῶν. Ἰαῦτα γὰρ ἄπιστοι μὲν
δὴ πονοφύσει καὶ αἰεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις: καὶ μὲν δὲ ὅς πο-
λὺ, καὶ ἐστὶν νῦν τῶν τῶν. καὶ γὰρ παρὰ τοὺς ἀπαιτεῖν αὐτῶν εἰσιν
ἐκ τῶν σιμῶν: καὶ μαχησάμεν κακῶν καὶ σιμῶν τειχίεν. ἡ κενον
δι' ἐπὶ τῶν πινων, ὡς οὐδὲ αὐτὸν λιμενῶς, καὶ τοὺς ἀγορὰς ἐπὶ
δώσειν αὐτῶν κῆρ ποῦσαι: τὰ δὲ κοινὰ τῶν δετῶν λαλῶν, ἀπὸ
τῶν τῶν δέοι διοικεῖν, οὐ φιλιππον λαμβάνειν. αὐτὸν δὲ πολ-
των ἀρσενῶν τῶν χρημάτων: εἰς σκῶν καὶ μὲν τὰ τῶν τῶ-
φῆς τῶν ἐκείνῃ αὐτῶν καὶ τῶν τῶν. ἀλλὰ μὲν τὸν γε παρο-
τα, καὶ τὸν ἱλνυρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν τῶν τῶν ἀπαιτεῖν ἡ γεί-
σθαι καὶ τὸν νόμον ἡδυνῶν αὐτὸν καὶ ἱλνυρῶν, ἡ δὲ τῶν
εἶναι. καὶ γὰρ ἀνθὶς τῶν καὶ τῶν τῶν πινός εἰσι: καὶ ἀπὸ τῶν
πρὸς ὑβριστεῖς, ὡς φασί: καὶ μὲν δὲ οὐδὲν ἄπιστον ἴσως.
τὸ γὰρ οὐ περὶ τῶν περὶ τῶν ἀξίαν ἀφορμῶν τῶν κακῶς φρο-
νεῖν τῶν αἰουτῶν γινέσθαι. διό πορ πολλὰ κίς δοκεῖ εἰ φυλα-

ξαι τὰ γὰρ τὰ κῆσα θαι χαλεπώτερον εἶναι. διὲ τοίνυν
 ὑμᾶς, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πῶς ἀκαίριον πῶς ἐκείνου καί-
 ρον ὑμέτερον νομίζετε; τοίμως σωαράοις τὰ περ-
 γματα, καὶ προσβολομελῖους ἐφ' ἃ διεί, καὶ στρατομελῖας
 αὐτοῦ, καὶ προξύνοντας τοὺς ἄλλους ἅπαντας. λογιζομελῖας
 εἰ φίλιππος λάβοι καὶ ἡμῶν τοιοῦτον καιρὸν, καὶ πόλεμος
 γένοιτο περὶ τῆς χώρας: πῶς αὖ αὐτὸν οἶοσθε, ἐτοίμως ἐφ'
 ἡμᾶς ἐλθεῖν. εἴτ' οὐκ αἰσχύνοσθε, εἰ μὴ δι' ἃ πάθοιτ' αὐτὸ εἰ δύ-
 ναιτ' ἐκείνος, τοῦτο ποιῆσαι καιρὸν ἔχοντες οὐκ ἠμῆσετε;
 ἐπὶ τίνω, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, μὴ δὲ τῷ ὑμᾶς λονθανέντω,
 ὅτι νῦν ἄρεσις ὅστιν ὑμῖν, πότερον ὑμᾶς ἐκείνῳ κῆρλεμῖν,
 ἢ πρ' ὑμῖν ἐκείνον. ἐὰν μὲν ἢ αὐτὴ χῆρ τὰ τ' ὀλωθίων ὑμεῖς
 ἐκείνῳ κῆρλεμῖτε, καὶ πῶς ἐκείνῳ κακῶς ποιήσετε, πῶς ὑπάρ-
 χουσιν, καὶ πῶς οἰκείαν τῶν ἁδεδῶς κῆρπονημοι: αὐτὸ δὲ ἐκεί-
 να φίλιππος λάβει, τίς αὐτὸν ἐν κωλύσει διατροβαδίζειν;
 θεοῖσι; μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ἢ, καὶ σωφροβαλῶσιν ἐφί-
 μως. ἀλλὰ φωνεῖς; οἱ πῶς οἰκείαν ὅχι οἱ οἱ τε ὄντες φυλάτ-
 τειν, ἐὰν μὴ βοηθήσῃτε ὑμεῖς. ἢ ἄλλος τις; ἀλλ' ὡς τὰν, ὅχι βε-
 λήσῃ. τ' ἄρα πῶς τῶν μεντ' αὐτοῦ, εἰ ἄνῳ αὐτοῖσι ὀφλισκὰ-
 νων ὅμως ἐκλαθῇ, τοῦτο δυνήθεις μὴ περὶ ξει. ἀλλὰ μὲν ἢ
 λίκῃ γ' ὅστις τὰ διάφορα ἐνθάδε, ἢ ἐκείνῳ κῆρλεμῖν, οὐδὲ λόγου
 περὶ δεινὴ γ' ὅσμη. εἰτ' ὑμᾶς δεήσειεν αὐτοῦ διακέντα ἡμέ-
 ρας μὲν αὖ ἐξω γένεσθαι, καὶ ὅσα αὐτῇ στρατὸς πείδιω χρωμέ-
 νος, τ' ἐκ τῆς χώρας λαμβάνειν, μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ πο-
 λεμῖα λέγω: πλείον αὖ οἱ μὲν ζημιωθῆναι τοὺς γεωργόντας
 * ἡμῶν, ἢ ὅσα εἰς ἅπαντα ἐν περὶ τ' πόλεμῳ δεδομένη. εἰ
 ὅτι πόλεμος τις ἔσθι: πότερος κῆρ νομίζετε ζημιωθῆσεσθαι; καὶ
 περὶ σῆμα ἢ ὕβρις, καὶ ἐν ἢ τ' περὶ γμάτων αἰσχύνη ὁδεμῖας
 ἐλάττων ζημίας τοῖς γεωργοῖσι. πικρὸν δὲ τοῦτο διεί
 σωιδόντας ἅπαντας βοηθεῖν, καὶ ἀποδείν ἐκείσε τ' πόλε-
 μῳ: τοὺς μὲν δὲ πόλεμος, ἐν τῷ τ' πολέμῳ ὡς καλῶς πρὸν

Δημοσθένους

τες ἔχουσιν, μικρὰ ἀναλίσκοντες τὰ λοιπὰ κῆρ πῶνται ἀ-
δεῶς. οὗ δ' ἐν ἐλπίδι, ἵνα πῶν τὸ πλεονεξῆν ἐμπείρῃαν ἐν τῇ
τῆς φιλικίας χώρᾳ κησάμενοι, φοβέσθωσι φύλακες τῆς οἰ-
κείας ἀκεραΐου γένωνται: οὗ δὲ λέγοντες, ἵνα αἱ τῆς πεπολι-
τοδωμένων αὐτοῖς οὐ θύναται ἐξάδαι γένωνται: ὥς ὅποι' ἂν τῇ αὐ-
τῶν ποδῶν τὰ πείγματα, τοιοῦτοι κριταὶ καὶ τῆς πε-
παιγμένων αὐτοῖς ἐσέσθωσι. χρηστὰ δὲ εἶη παντὸς εἴνεκα.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΟ-
γου ὀλυνθιακοῦ. β'.

προσῆκοντο μὲν πῶν πρεσβεῖαν τῷ ὀλυνθίων οἱ Ἀθηναῖοι,
καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς κεκρίκασιν. μέλλουσι δὲ ποδῶν πῶν ἐξο-
δον, καὶ δεδίοσιν ὥς δυσπολεμήτου ὄντος τῆς φιλικίας, πα-
ρελθόντων δὲ δημοσθένους πειράσθωσι διαρσύνειν τὸν δῆμον, ὡς
δεικνύς ὥς ἀδυνάτῃ τὰ τῶν μακεδόνων πείγματα. καὶ γὰρ
τοῖς συμμάχοις ὑποπτόντων αὐτὸν εἶναι φησι, καὶ κατὰ πῶν
ιδίαν δυνάμειν οὐκ ἐλαττόν. οὗ γὰρ μακεδόνες ἀδυνάτοις εἶ-
ναι καθ' ἐαυτοὺς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑ-
ΚΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΓΙ' ὅτι μὲν αὐτοῖς ἰδεῖν, ὡς αὐ-
τοῖς Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι πῶν πείγ-
ματ' ἐκ τῶν οὐνοῦ φαίνεσθαι γινόμε-
ναι τῇ πόλει: οὐχ ἥκιστα δὲ, εἰ τις
πρὸς πείγμασι. τὸ γὰρ οὗ πο-
λεμῶντας φιλικίᾳ γεγενῆσθαι
καὶ χώραν ὁμοῦ, καὶ δυνάμειν ἴ-
σα κεκτημένους, καὶ τὸ μέγιστον ἀπάντων, πῶν ἑαυτῶν τὸ πο-

λέγου γὰρ μὲν τοιαύτην ἔχοντες, ὥς τε τὰς πρὸς ἐκείνον
 διαλλαγὰς πρὸς τὸν μὲν ἀπίστον, εἴτε τῆς ἐκείνου παρ-
 ὁδος νομίζειν ἀνάστασιν εἶναι: δαιμονία γὰρ, καὶ θεία παν-
 τὰ παρ' αὐτοῦ οἰκεῖν ὀδύρχει. διὰ τὸν γὰρ αὐτὸν ἀθλιώται,
 ὅτι τῇ δὴ σκοπεῖν αὐτοῦ, ὅπως μὴ χείρους ποδὶ ἡμῶν αὐ-
 τοῦς εἶναι δόξαμεν τῆς ὑπὸ χέντων. ὥς ἐστὶ τῆς αἰχρῶν,
 μάλλον δὲ τῆς αἰχίστων, μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὧν
 ἡ μὲν ποτε κτεριοί, φαίνεσθαι περὶ μελόντες: ἀλλὰ καὶ τῆς
 ἑσπέρης τῆς πᾶσι καὶ ἀσθενούντων συμμάχων τε, καὶ κα-
 ρῶν. τὸ μὲν οὖν, ὡς αὐτοῦ ἀθλιώται, πῶς οὐκ ἀπορροῦ ῥώ-
 μῳ διεξιόντι, καὶ δὲ τὸν τῶν τῆς λόγων περὶ εἶπεν τὰ
 δέοντα ποιεῖν ὑμῶς, ὅχι καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι. διατί; ὅτι
 μοι δοκεῖ παντὸς αὐτοῦ εἶπεν τὸν τῶν, ἐκείνῳ μὲν
 ἔχειν οὐκ ἀπὸ πινά, * ἡμῶν δὲ οὐκ ἀπὸ πινά, περὶ ἔχειν
 ὁ μὲν γὰρ ὅσω πλείονα ἔσθαι τῶν ἀξίων πεποίηκε πῶς αὐ-
 τῷ, τοσούτω θάυμαστότερος πᾶσι νομίζεται: ὑμεῖς
 δὲ ὅσω χείρον ἢ πεποίηκε κέρησθε τοῖς περὶ ἔχμασι, τοσού-
 τῳ πλείονα αἰχρῶν ὡφλήκατε. ταῦτα μὲν οὖν πᾶσι λέ-
 γω καὶ γὰρ εἰ μετ' ἀληθείας πῶς, ὡς αὐτοῦ ἀθλιώται,
 σκοποῖτο, εὐθὺς δὲ αὐτὸν μέγαν αὐτὸν ἴδοι γε γνησιμὸν, οὐκ
 πρὸ αὐτοῦ. ὧν οὖν ἐκείνος μὲν ὀφείλει τοῖς ἑσπέρῳ αὐτοῦ πε-
 πολιτὸν μελόντες ἔχειν, ὑμῶν δὲ δίκῃ πεποίηκε λαβεῖν, το-
 σούτων οὐκ ἐν ὅρῳ τὸν καιρὸν τῷ λέγειν. ἀλλὰ καὶ χωρὶς το-
 των εἴη, καὶ βέλτερόν ἐστιν ἀκηκεῖν εἶναι πάντας ὑμῶς, καὶ με-
 γάλῃ, ὡς αὐτοῦ ἀθλιώται, κατ' ἐκείνου φαίνοιτο αὐτὸν εἶδεν
 βουλομένοις ὁρῶν δοκιμαζέμεν, ταῦτα εἰπεῖν πειράσο-
 μεν. τὸ μὲν οὖν ἐπίσταν καὶ ἀπίστον καλεῖν ἀνδρῶν τῶν
 περὶ γὰρ μὲν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 νῦν δικαίως: τὸ γὰρ πάντ' ὅσα πῶς τ' ἐπερὶ διεξιόντα ἐφ'
 ἅπανσι τοῖς ἐλέγχειν, καὶ βραχέως λόγον συμβαίνει
 δεῖσθαι, καὶ δυοῖν εἴη ἡγοῦμαι συμφέρειν εἰρηάζει: τῷ,

τ' ἐκείνον, ὃ πῶρ καὶ ἀληθὺς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι·
 καὶ τὸ, ὅς ἐστιν ὑποδρεπεπληγμενός, ὡς ἄμαχόν τινα τὸν Ὀ-
 λιπῶρον, ἰδίῃν ὅτι πάντα διεξελήλυθεν οἷς πρὸ τῶρον πα-
 ρακροίόμενος μέγας νῦν ἠυξήθη· καὶ πρὸς αὐτῷ ἡκει-
 τῷ πελοπῶν τὰ πρῶτα * αὐτῷ. ἐγὼ γὰρ, ὡς αὐτοὶ
 ἀθηναῖοι, σφόδρα αὐτὸν ἠγούμην καὶ αὐτὸς φοβερὸν εἶναι
 καὶ θαυμάζειν τὸν Ὀλιπῶρον, εἰ τὰ δίκαια πρῶτοντα ἐώ-
 ρων αὐτὸν ἠυξημένον· νῦν δὲ, θεωρῶν καὶ σκοπῶν δέρισκω
 πῶ μὲν ἡμετέρων δυνάμει τὸ κατ' ἀρχαίς ὅτι Ὀλυνθίους
 ἀπὸ λαονόοντων ἐνθύνει, βουλευμένων δὲ ἡμῖν διαλεχθῆ-
 ναι, τῷ πῶρ ἀμύπολιν φάσκεν πρῶτα δώσειν, καὶ τὸ θρυλ-
 λούμενόν περὶ ἀπὸ ῥήγην ἐκείνο κατὰ σκεδάζειν, τούτῳ
 περὶ παρ' ἡμῶν· πῶ δὲ Ὀλυνθίων Ὀλίαν μετὰ τῶν, τῷ
 πρὸ τῶρον οὐδὲν ἡμετέρων ἐξελθῆναι· καὶ ὅς μὲν πρὸ τῶρον
 συμμάχους * ἡμῶς ἀδικῆσαι, πρῶτα δώσειν δὲ ἐκείνοιοι· διὰ
 τῶν δὲ νῦν τὰ πελοπῶν, τῷ μαχησάμεν πρῶτα δώσειν
 ὑποχέσθαι, καὶ τὸν φωκικὸν πόλεμον ὑποδρ' αὐτῶν πρ-
 λεμῖσειν αἰσθάνεσθαι. ὅλως δὲ οὐδεὶς ἔστιν, ὃν οὐκ οὐ πε-
 φωνάκεν ἐκείνος τῶν αὐτῶν χρηστέων. πῶ γὰρ ἐκείνων
 αἰσθάνεσθαι αἰσθάνεσθαι ἀγνοούντων αὐτὸν ὑπαπατῆς, καὶ περὶ σλαμ-
 βίων, ὅπως ἠυξήθη, ὡς πῶρ οὐκ ἔστιν ἔτι πῶρ ἡρῆται μέγας,
 ὑπὸ καὶ ἐκείνοι συμφορὸν αὐτὸν ἐαυτοῖς ἔοντό τι πρῶτον·
 οὕτως ὁφείλει δὲ τῷ αὐτῶν τῶν, καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 πάλιν, ἐπειδὴ πάνθ' ἐν ἐκείνῳ αὐτῶν ποιεῖν ἐξελήλυθεν. καὶ
 οὐ μὲν δὲ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι πρὸς τῶν παρ' ἐπὶ φιλίπ-
 πῳ τὰ πρῶτα, ἢ πρὸ τῶν πρὸς ἐμοί, μάλλον δὲ ἡμῖν
 διεξάτω, ἢ ὡς οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ λέγω· ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτα
 τὰ ὑπαπατῆς τοῖς τοῖς λοιπὰ πρὸς ἐμοί αὐτῶν· ἢ ὡς οἱ πα-
 ρὰ τῷ αὐτῶν ἀξίαν διδουλωμένοι διττοί, νῦν οὐκ αὐ-
 τῶν οὐδὲν γλίσχονται ἀσμενοί. καὶ μὲν ἐπὶ τῶν τῶν
 μὲν οὕτως ἔχειν ἢ γίγναι, οἷμαι δὲ βίαν καὶ δέξιν αὐτὸν τὰ

πράγματα, τῷ τὰ χρεῖα, καὶ τὰ τοιαῦτα περὶ ἡμετέ-
 ρων: οὐκ ὁρῶντες οἵ τινες. ὅταν μὲν γὰρ ὑπὸ νόμοις τὰ πράγ-
 ματα συστήνῃ, καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέρῃ τοῖς μετέχουσιν τῆς
 πόλεως: καὶ συμπονεῖν, καὶ φέρειν τὰς συμφορας, καὶ
 μέλειν ἐν δόλοισιν οἱ ἄνθρωποι. ὅταν δὲ ἐκ πλεονεξίας καὶ
 πονηρίας τις, ὥς ποδὶ οὐκ ἰσχύσῃ: ἡ πρώτη πρὸς φασί-
 κας μικρὸν πᾶσι μακάριον ἀπαντα ἀνέχαιτο, καὶ διέλυσε.
 οὐ γὰρ ὅτιν, οὐκ ἔστιν, ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, ἀδικοῦντα,
 καὶ ἐπιπορευόμενα, καὶ ἀδύνατον, δύνανται βεβαίαν κτή-
 σαί τε: ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς μέν τινα, καὶ βραχὺν χρό-
 νον ἀνέχει: καὶ σφόδρα γὰρ ὠδύνηται ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν,
 ἀντύχῃ: τῷ χρόνῳ δὲ φερόμενα, καὶ ποδὶ αὐτὰ καὶ ἄρ-
 ῃ. ὥς ποδὶ γὰρ οἰκίαν, οἱ μὲν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιού-
 των τὰ κατὰ θεὸν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ: οὐ τῷ καὶ τῶν πρὸς
 ξίων τῶν ἀρχαῖς καὶ τῶν ἑσπερίων ἀληθεῖς καὶ δικαίως
 εἶναι περὶ οὐκ ἔστιν οὐκ αἰνῶν τοῖς πεπραγμένοις φι-
 λίππῳ. Φημὶ δὲ δεῖν ἡμᾶς ἅμα τοῖς μὲν ὁλωθίοις
 βοηθεῖν: καὶ ὅπως τις λέγει, καὶ λίσσῃ, καὶ τὰ χρεῖα,
 οὕτως ἀρῆσθαι μοι: περὶ δὲ δεῖν ἅλως πρὸς βίαν πέμ-
 πειν, ἢ τοὺς μὲν διδάξει τῶντα, τοὺς δὲ, πρὸς ἐν. καὶ
 γὰρ νῦν εἰσιν ἐλπίσμενοι παχυστὸς ἀπατεῖν, καὶ πε-
 ρὶ μαχησίας λόγους ποιεῖν. σκοπεῖτε μὲν τοι τῶ-
 ρ, ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ λόγους ὁδοῦσι μένον
 οἱ πρὸς ἡμῶν πρὸς βίαν, ἀλλὰ καὶ ὅσον πεικνύειν ἔξου-
 σιν, ὅτι ἐκλυθόντων ὑμῶν ἀξίως τῆς πόλεως, καὶ ὄντων
 τῶν πρὸς πράγμασιν ὥς ἅπαντες μὲν λόγους, ἀνὰ πῇ τὰ πράγ-
 ματα, μάταιον πρὸς φαίνεται καὶ κενόν: μάλιστα δὲ ὁ πρὸς
 τῶν ἡμετέρων πόλεως. ὅσω γὰρ ἐστὶ μέγα τὸ αὐτῷ δοκοῦ-
 μέν χρεῖσθαι, τοσοῦτον μάλιστα ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῷ.
 πολλῶν δὲ τῶν μετὰ ταῦτα, καὶ μεγάλῳ δεικνύον τῷ με-
 τοβολῶν, εἰσφοροῦντας, ὅτι οἱ τας, ἅπαντα ποιοῦντας ἐπὶ

Δημοθένους

μῶς, εἴ πορ τις ὑμῖν περ σέξει τὸ νοῦν, καὶ τῶντα ἐθέλῃσιν
 τε ὡς περ σήκει καὶ δεῖ πορ αἰνεῖν, οὐ μόνον, ὡ ἀνδρὸς ἀθη-
 ναῖοι, τὰ συμμαχικὰ ἀδυνατός, καὶ ἀπίστως ἔχοντα φανή-
 σεσθαι ὡλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ δυ-
 νάμεως κακῶς ἔχοντα ὑπελεγχεῖσθαι. ὅλως μὲν γὰρ ἡ μα-
 κεδονικὴ δυνάμεις καὶ ἀρχὴ ἐν μὲν περ δῆκης μέρει ἐστις
 οὐ σμικρὰ, οἷ ὑπῆρξεν ποθ' ὑμῖν ὑπὸ τῆς πμοθέου περὶς ὅλων
 δῖους. πάλιν αὖ, περὶς ποτίδαμιν ὅλων δῖοις ἐφάνη π-
 ῥῖον σωμαφόδρον. νυνὶ δὲ θετήαλοισ νοσοῦσιν κῆστασι
 ζουσι, καὶ τεταραγμένοις ὡς τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβόη-
 θησε. καὶ ὅπῃ τις αὖ, οἷ μοι, περ δῆ καὶ μικρὰν δυνάμιν,
 πάντ' ὠφελῇ. αὖτ' ἡ δὲ καὶ αὐτὴν ἀδυνάτην καὶ πρὸς μά-
 κων ὄσι μεσῇ. καὶ γὰρ οὐκ ἔστι ἀπασὶ τοῖς τοῖς, οἷς αὖτ' ἐς μέγαν
 αἰτὸν ἠγάσαντο, τοῖς πολέμοις, καὶ τοῖς στρατείαις ἐτ' ὑπὲρ
 σφαλερόν αὐτὴν, ἢ ὑπῆρχε φύσει, κατεσκεύακεν ἐαυ-
 τῷ. μὴ γὰρ οἶεσθε, ὡ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τοῖς αἰτῶν ὡλίπ-
 πόν τε χαίρειν, καὶ τοῖς ἀρχαίοις: ἀλλ' ὁ μὲν δόξης ὑπὸ
 θυμῷ, κῆ ῥῖον ἐξήλωκε, καὶ περ ἠρῆται περὶ τῶν καὶ κιν-
 δυοδύων, αὖτ' ἡ βῆ ἡ παθεῖν, τὴν τῇ διαπερὶ ἑαυτὴν ταῦ-
 τα, ἀμνηστὴς πῶποτε ἄλλος μακεδόνων βασιλεὺς, δόξα
 αὖτ' ἡ τῇ ἡν ἀσφαλὴς ἡρμηνεύς: τοῖς δὲ, τῆς μὲν ὡλίπ-
 μίας τῆς ἀπὸ τῶν οὐ μέγας: καὶ πόρνοι δὲ αἰεὶ τοῖς
 στρατείαις τοῖς αἰῶνι καὶ καὶ τῷ, λυποῦνται καὶ
 σμυνοῦνται παλαιπωροῦσιν, οὐτ' ὑπὸ τοῖς ὄρκοις, οὐτ' ὑπὸ
 τοῖς αἰτῶν ἰδίῳις ἐώμενοι διαλύειν, οὐθ' ὅς αὖ πορῶσιν
 οὕτως, ὅπως αὖ δύνωνται, τὰ τ' ἔχοντες διαθίξαι;
 κακισμῶν τῶν ἐμπερίων τῶν ἐν τῇ χερσὶ δὲ τὸν πό-
 λεμον. οἷ μὲν οὖν πολλοὶ μακεδόνων πῶς ἐχρὶσθαι ὡλίπ-
 πῳ, ἢ τῶν οὐκ ἔστι σκέψασθαι οὐ χαλεπῶς: οἷ δὲ δὴ πε-
 ρὶ αἰτῶν ὄντες ξῶσι, καὶ περὶ αἰτῶν δόξα μὲν ἔχουσιν,
 ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ, καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τῇ πρὸς

μου : ὡς δ' ἐγὼ τῆς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων ἱνὸς
 ἥκουον, αἰσθρόος οὐδ' ἀμώσ οἶον π' ἴδ' ἔδειξαι, οὐδ' ἐνὶ
 σὶ βελπίους. εἰ μὲν γὰρ πρὸς αὐτὴν ἐστὶν αὐτῶς οἶος ἔμ-
 πειρος πολέμου, καὶ ἀπώνων : οὕτως μὲν φιλοτιμία
 πάντας ἀπώθειν αὐτὸν ἔφη, βουλόμενον πάντα αὐτῶς
 δοκεῖν εἶναι τὰ ὄντα. πρὸς γὰρ αὐτῶς τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν
 φιλοτιμίων ταισθρόος αὐτοῦ πρόβλητον εἶναι. εἰ δέ τις σῶ-
 φρων, ἢ δίκαιος ἄλλως, τῶν κατ' ἡμέραν ἀκρατίαν τῆς
 βίου, καὶ μέθην, καὶ καρδακισμοῦ οὐδ' ἀμώσ φέ-
 ρειν : * πῆρωα δα, καὶ ἐν οὐδ' ἐνὶ εἶναι μὲν τὸν βιοῦ-
 ρον. λοιποὺς δὲ πρὸς αὐτὸν εἶναι ληστὰς καὶ κλέπτας,
 καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, οἷους μετ' ἐνὶ εἶναι ὀρχεῖσθαι,
 τοιαῦτα, οἷα ἐγὼ νῦν ὄντως πρὸς ὑμᾶς ὀνομάζω. δὴ-
 λον δ' ὅτι πᾶσι τῶν ἐστὶν ἀληθῆ : καὶ γὰρ οὐς ἐνὶ εἶναι πᾶν-
 τες ἀπὸ λαόνων ὡς πολὺ τῆς θαυμαστοποιᾶς ἀσελγεί-
 ρους ὄντας, καὶ λίαν ἐκείνον τὸν δ' ἀμώσ, καὶ βιοῦ τοῖς
 ἀνθρώποις μέμους γελοίων, καὶ ποιητῶν αἰσθρόων ἀσμά-
 των, ὧν εἰς τὸς σιωπῶντας ποιοῦσιν ὥς καὶ τῶν γελασθῆναι :
 οὕτως ἀγαπᾷ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχειν. καὶ τοιούτους εἰ
 καὶ μικρά πρὸς ἡγεῖται, μεγάλα, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, δείγ-
 ματα τῆς ἐκείνου γνώμης, καὶ κακὸς δαιμονίασ' ἔστι τοῖς
 οὐ φρονοῦσιν. ἀλλ', οἷμαι, νῦν μὲν ὡς ἀμώσ τῶν οὐ
 κατ' ἐξουσίαν. αἱ γὰρ οὐ περὶ ξίαι ἀδυνατὶ συκρυψαί, καὶ συσκιᾶ-
 ζοι τὰ τοιαῦτα ὄντα δὴ. εἰ δέ τι πᾶσι αἴσκει, τότε ἀκριβὲς αὐ-
 τῶ πᾶν τ' ὕψι ταπεινέσθαι. δοκεῖ δ' ἐμοί γε, ὡς ἀνδρὸς ἀθη-
 ναῖοι, δείξεν οὐκ εἰς μακρὰν, ἀν' οἷτε θεοὶ θέλωσι, καὶ ὑ-
 μῖς βούλησθε. ὡς πρὸς γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν ὡς μὲν
 αὐτῶν ἐρρωμένος ἦ ἔσται, οὐδ' ἐν ἐπαίδευσί τῆς κατ' ἐκείνους σα-
 θρών : ἐπὶ δὲ ἀρρώστια μά τι συμβῇ, πάντα κινεῖται, καὶ ἔρ-
 γμα, καὶ σφίμα, καὶ ἄλλοι πᾶσι ὑπὸ τῶν τυχόντων παθῶν ἢ :
 οὕτω καὶ τῶν πόλεων, καὶ τῶν τυραννῶν. ὡς μὲν αὐτῶν ἔξω

Δημοθίωνος

ἡλεμῶσιν, ἀφ' αὐτῆς τὰς κακὰς ταῖς περὶ τοὺς ὄντας ἐπειδὴν δὲ
 ὁμοῖος πόλεμος συμπελακῇ, πάντα ἐποίησεν ἐκδηλὰ. εἰ
 δὲ τις ὑμῶν, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι τὸν ὀλιγωρῶν ὁ τυχεῖς
 ταῖς ὁρῶν, τῶν φοβερῶν περὶ ἀπολεμῶσιν νομίζει: σωφρο-
 νος μὲν αἰθρῶν λογισμῶν χρῆται. μεγάλη γὰρ ἐροπὴ,
 μᾶλλον δὲ ὅλον ἢ τύχην πῶς πάντ' ὄντι τὰ τῆς αἰθρῶ-
 νων πρῶτα. οὐ μὲν ἂν ἴσως, εἴ τις αἰρεσιν μοι δεῖν,
 πῶς τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην αὐτὴν ἐλοίμην ἐκ λόν-
 των ἃ περὶ οὐκ οἶμαι· ὑμῶν αὐτῶν, καὶ κατὰ μικρὸν, ἢ
 πῶς ἐκείνου. πολὺ γὰρ ἀφ' αὐτοῦ ἀφορμὰς εἰς τὸ πῶς πῶς
 τῆς θεῶν δύναμις ἔχειν ὁρᾷ ὑμῶν αὐτοῦ, ἢ ἐκείνῳ. ἂν
 οἱ μοι, καὶ δὴ μετὰ, οὐδὲν ποιοῦντες. οὐκ ἐν δὲ αὐτῶν τὸν αὐ-
 τοῦ ταῖς ὀλιγοῖς ὡς τὰ τῆς ἀπορίας αὐτοῦ ἢ ποιεῖν, μὴ
 ἔτι δὲ ταῖς θεοῖς. οἱ δὲ θαυμάσιον ὄντι, εἰς τὰς δὲ ὁμο-
 νος, καὶ περὶ ἐκείνους αὐτοῖς, καὶ πᾶν ἐφ' ἃ πᾶσι, καὶ με-
 δὲ καὶ καὶ μὴ δὲ αὐτῶν πῶς αὐτῶν, ὑμῶν μεμόνων, καὶ
 ἡμετέρας αὐτῶν, καὶ περὶ αὐτοῖς ποιεῖν. οὐδὲ θαυ-
 μάσιον ὄντι. τὸν αὐτῶν γὰρ αὐτῶν θαυμάσιον, εἰ μετὰ
 ποιοῦντες ἡμῶν, ὡς τῶν περὶ αὐτοῖς περὶ οὐκ, τὸ πάντα
 ποιοῦντες αὐτῶν, περὶ αὐτῶν. ἂν ἐκείνο θαυμάσιον, εἰ λα-
 κεδαμεν οἱς μὲν ποτε, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, ἀπορίας τῆς
 ἐλλειψῶν δικαίων αὐτῶν: καὶ περὶ αὐτῶν, ἀπορίας
 τῆς περὶ αὐτῶν ὑμῶν ὄντι, οὐκ ἐκείνους, ἂν ἴσως οἱ ἄλλοι
 τοῖς τυχεῖς τῶν δικαίων, τὰ ὑμῶν αὐτῶν αἰκλίσκειτε
 εἰς ὁρῶντες, καὶ περὶ αὐτῶν εἰς τὰς δὲ ὁμο-
 νος αὐτῶν ὄντι, καὶ μετὰ εἰς ὁρῶντες ἀπορίας τῶν ὑμῶν
 αὐτῶν αὐτῶν καὶ μετὰ: καὶ τῶν μετὰ αὐτοῖς σὺν αὐτοῖς περὶ
 λαοῖς πάντας, καὶ κατὰ ἐκείνους αὐτῶν: τὰ δὲ ἡμετέρας
 αὐτῶν ἀφ' αὐτῶν περὶ αὐτῶν: τῶν θαυμάσιον καὶ ἐπὶ
 περὶ τῶν αὐτῶν, εἰ μετὰ εἰς ὑμῶν, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, δὲ
 καὶ λαοῖς αὐτῶν, πόσον περὶ αὐτῶν ὄντι, καὶ

τί ποιοῦντων ὑμῶν, ἅπας ὁ χρόνος διελήλυθεν οὕτως; ἴσῃ
 γὰρ δὴ πού τ' ἔθ' ὅπ' μελλόντων ὑμῶν, ἐτόρους ἑνὰς ἐλ-
 πιζόντων περὶ ξέν, αἰτωμένων ἀμλήσας, κρινόντων, πάλ-
 λιν ἐλπιζόντων, σχεδὸν ἔσται ἅπδ' ὅντι ποιοῦντων, ὁ χρό-
 νος ἅπας διελήλυθεν. εἴτα οὕτως ἀγνωμῆως ἔχετε, ὡς αὐ-
 θροὺς ἀθηνᾶοι, ὥς τε δι' ὧν ἐκ χρηστῶν φάλαγγας περὶ γ-
 μαῖα γέρονε τῆς πόλεως, δὲ τῶν αὐτῶν ἑλπίζετε
 περὶ ξένων ἐκ φάλαγγων αὐτὰς χρῆσθαι γλῆσσεσθαι; ἀλλ' οὐτ'
 οὐλοῦν, οὐτ' ἔχον ἔστιν φύσιν ἑστῶν γέ. πολὺ γὰρ ῥᾶον ἐ-
 χοντας ὁρᾶσθαι, ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκε. νῦν δὲ ὅπ'
 μὲν φυλάξομεν, οὐδὲν ἔστιν ἔτι τῶν κλέμεν λοιπὸν τῶν
 περὶ τόρον κτήσασθαι ἢ δὲ αὐτῶν ἔν' ὑμῶν ἑστῶν ὄρῳ ἡδὴ.
 φημὶ δὴ δὴν εἰσφύειν χρήματα, αὐτῶν ὅτιναι περὶ ξέν-
 μως, μηδὲν αἰετᾶσθαι πρὶν αὐτῶν περὶ γμάτων κρατή-
 σαι. τῆνικαὶ δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν ὄρων κρινόμεντας, ἔσθ'
 μὲν ἀξίους ἐπαίνου πᾶν: ἔσθ' δὲ ἀδικησάντας, καλᾶσθαι.
 τοῖς περὶ φάσεις δ' ἀφελῆν, καὶ τὰ κατ' ὑμᾶς ἐλθέμεναι.
 ὁ γὰρ ὅστις πικρῶς ὕβρις τῶν, τί πέπεσται τοῖς ἄλλοις, αὐ-
 μὴ πρ' ὑμῶν αὐτῶν περὶ ξένων ὑπάρξει τὰ δέοντα. τίνος γὰρ αὐ-
 κα, ὡς αὐθροὺς ἀθηνᾶοι νομίζετε ἑστῶν μὲν φύσειν τ' πο-
 λεύων πάντας ὅσοις αὐτῶν ἐκπέμψετε στρατηγούς. * ἰδίᾳ δὲ
 οὐρίσκειν κλέμεν; εἰ δὲ π' ἑστῶν ὄντων καὶ περὶ τῶν στρατη-
 γῶν εἰπεῖν ὅτι αὐτῶν ὅσοι μὲν ἔστι τὰ ἄλλα ἑστῶν ὧν ἔστι ὁ πό-
 λευος, ὑμέτεροι: ἀμὲν κλέμεν καὶ ἀδικησάντας, πρὶν χρῆμα αὐ-
 τῶν ὑμεῖς κομίσασθαι: οἱ δὲ κίνδυνοι τῶν ἐφεσκέπων ἴδιοι:
 μὲν οὖν οὐκ ἔστιν. ἐκείν' κίνδυνοι μὲν ἐλάττω, τὰ ἢ λήμ-
 ματα τῶν ἐφεσκέπων καὶ τῶν στρατῶν τῶν: λόγος αὖτε, σί-
 γειον, τὰ πλοῖα ἀσυνάσιν. ἢ οὐκ οὐκ τὸ λίσσεσθαι αὐ-
 τοῖς ἐκαστοὶ χωροῦσιν. ὑμεῖς δὲ ὅταν μὲν εἰς τὰ περὶ γμα-
 τα ἀφελῆσθε φάλαγγας ἔχοντες, ἔσθ' ἐφεσκέπας κρινέ-
 τε. ὅταν δὲ δόντες λόγον τοῖς ἀνὰ γὰρ ἀδικησάντας *, ἐλ-

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

Τους ἀφ' ἑτέ. πόριεσι τίνων * ἡμῖν ἀλλήλοις εἰρῆναι, καὶ
 διεσῆναι, τοῖς μὲν τῶν πεποιημένων, τοῖς δὲ, τῶν πα-
 κοινὰ δὲ, ἔχειν φάτωσ. περὶ τὸν μὲν γὰρ, ὡς αὐτοὺς
 ἀθηναῖοι, εἰσεφύρετε καὶ συμμυρεῖσθε: νυνὶ δὲ πολί-
 τούεσθε καὶ συμμυρεῖσθε. ῥήτωρ ἡγεμὼν ἐκαστῶν, καὶ
 στρατηγὸς ἅπασαν τούτων, καὶ οἱ βοηθόμηναι οἱ διακρίστοι. οἱ
 δὲ ἄλλοι περὶ ἐνέμνησθε, οἱ μὲν, ὡς τῶν τοῖς, οἱ δὲ, ὡς ἐκεί-
 νους. Δὲ δὴ τῶν ἐπαναγῶν, καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἐπὶ καὶ
 νῦν γνησιμῶν κοινόν καὶ τὸ λέγειν. καὶ τὸ βουλομένησθε,
 καὶ τὸ πράττειν ποιῆσαι. εἰ δὲ τοῖς μὲν, ὡς πόρην τυραννί-
 δος ὑμῶν αὐτῶν τῶν ἀφ' ὧν ὁδοῦσθε, τοῖς δὲ, ἀνακρίνεσθε. ἡ-
 γραφεῖν, εἰσεφύρετε, στρατεύεσθε, τοῖς δὲ, φησὶν εἰσθε
 καὶ τῶν μόνον, ἄλλο δὲ μηδὲ τοῖς συμπνεῖν: οὐ γὰρ
 γνησιμῶν τῶν δεόντων ὑμῖν οὐδὲν αὐτῶν. τὸ γὰρ ἡδίκη-
 μέν ὁ ἀεὶ μέρος ἐμείψαι, εἴθ' ὑμῖν τῶν τοῖς καὶ εἰσθε αὐτῶν
 τῶν ἐχθρῶν πόριεσθε. Λέγω δὲ κεφάλαιον, πάντας εἰ-
 σφύρειν ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔχει τὸ ἴσον: πάντας ὑμῖν καὶ
 μέρος, ὡς αὐτῶν ἀπαντες στρατεύσθε: πᾶσι τοῖς πῆλοισι
 λόγον διδόναι: καὶ τὰ εἰλπῶν ὧν αὐτῶν ἀκρίβησθε, αἰρεῖσθε,
 μὴ αὐτῶν ὁδοῦσθε, ἢ ὁδοῦσθε εἴπη καὶ τῶν τοῖς ποιῆτε, οὐ τὸν εἰ-
 πόντα μόνον πᾶσι καὶ ἐπαινέσθε: ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὐ-
 τοὺς ὑπὸν, πολλῶν βέλπον τῶν ὅλων περὶ γμάτων ἡμῖν
 ἐχόντων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΟΓΟΥ ΟΛΥΝ-
 ΘΙΑΚΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

Ἐπιμὲν βοήθειαν τοῖς ὀλυθίοις οἱ ἀθηναῖοι. καὶ π
 κατὰ τοῦ ἐδοξεν δι' αὐτῆς. καὶ τῶν αὐτοῖς ἀπαιτῆμε-
 ρ. ὁ δὲ δῆμος περιχαρὴς, οἱ τε ῥήτορες πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν
 ὑμῶν εἰς τὸν ὀλυθίου. ὁ δὲ δῆμος διδοικὼς μὴ διαρ-
 σήματα

σὺν ὅσῳ τὰ πάντα νεκρικότες, καὶ ἰκενὶ βοήθειαν
 πεποιημένοι τοῖς ὀλυθίοις τῆς λοιπῶν ὀλιγορῆσι: δὲ
 εὖτε πῆλθων ὑπὸ πῆλθων ἀλαστονείαν ἀπὸν, καὶ πρὸς
 δὲ λείπειαν σὺ φρονεῖ τὴν γνώμην μεδίσησι: λέγων, καὶ πρὸς
 τῆς φιλίας σου ὑμῶν εἰς τὴν αὐτοῖς εἶναι τὸν λόγον, ἀλλὰ
 πρὸς τῆς τῆς συμμάχων σωτηρίας. οἶδε γὰρ ὅτι καὶ ἀθη-
 ναῖοι, καὶ ἄλλοι που ἕντες τῆς μὲν μὴ τὰ οἰκία περὶ εἶναι,
 ποιοῦνται φροντίδα: πρὸς δὲ τὸ ὑμῶν εἶναι εὖτε εἰς αὐ-
 τούς ἢ πῶς αὐτοὺς δάξουσιν. ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ, καὶ τῆς πρὸς
 τῆς θεωρικῶν χρημάτων συμβουλῆς φανερῶς τὸν ἄ-
 πειτον: καὶ ἀξιῶ λυθῆναι εὖτε νόμοις εὖτε ἐπιπείνους ζη-
 μίαν τοῖς γράμμασιν αὐτὰ γινώσκουσαν στρατιωτικῶν, ἵνα διε-
 χθῇ τὸ συμβουλόν τὰ βέλπιστα. πῶς αὖτε δὲ ὅλως πρὸς
 τὸν τῆς περὶ γένων ἡλὸν αἰσθῆναι, καὶ στρατιωτικῶν σὺ-
 μασιν οἰκείοις. καὶ ὑπὸ ὑμῶν πολλῇ κέρχῃ καὶ τῆς
 δῆμον, πῶς ἐκλελυμένον, καὶ τῆς δημαγωγῶν, ὡς οὐκ ὀρε-
 θῶς περὶ σαμίων τῆς πόλεως.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑ-
 ΚΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ὑπὸ τῶν πῆλθων τῶν γινώσκων,
 ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, ὅταν τε εἰς τὰ
 πρὸς γμάτῃ ἀπὸ λείπειαν, καὶ ὅταν εἰς
 εὖτε λέγων, οὐς ἀκούω. εὖτε μὲν γὰρ
 λόγῳ πρὸς τῆς ὑμῶν εἶναι φί-
 λιπῶν ὅρα γινώσκουσιν: τὰ πρὸς
 γμάτῃ εἰς εὖτε περὶ κόνται, ὡς τε
 ὅπως μὴ πεισώμεθα αἰσθῆναι περὶ τὸν κακῶς, σιέψαδαι
 εἶναι. οὐδὲν οὖν ἄλλο με δεκκοῦσιν οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες,

Δημοσθένους

ἢ τὴν ὑπόθεσιν ποδὶ ἡς βουλεύεσθε, οὐχὶ τὴν οὖραν πρὶ-
 σάντες ὑμῖν ἀμφοτέρωθεν. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν ποτε ἔβλεψα τῇ πό-
 λει καὶ τὰ αὐτῆς ἔχειν ἀσφαλῶς, καὶ φίλιππον ἡμω-
 ρήσαντα, καὶ μάλα ἀκριβῶς οἶδα. ἐπ' ἐμὸν γὰρ οὐ-
 χὶ πάλαι γέγονε τοῦτο ἀμφότερα. νῦν μὲν τοι πέπεισμαι
 τὸ ἔργον περ λαβεῖν * ἡμῖν εἶναι τὴν πρώτην, ὅπως εἴς
 συμμάχους σώσομεν. ἐάν γὰρ εἴς τοι βεβαίως ὑπάρχη: τό-
 τε καὶ ποδὶ τῇ πῖνα ἔσθ' ὅσον ἡμωρήσεσθαι πρὸς ἐκείνους, ἔξισαι
 σκοπεῖν. πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν ἐρεθῶς ὑποδέσθαι, μάταιον
 ἢ τοῦ μὲν ποδὶ τῆς τελευτῆς ὄντιν οὖν ποιεῖσθαι λόγον.
 ὁ μὲν οὖν παρὼν καὶ εὖ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, εἰπὼν
 ποτε καὶ νῦν πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. ἐγὼ
 δὲ οὐχ ὅτι χρὴ ποδὶ τῇ πρὸντων συμβουλεύσαι, χα-
 λειπόμεναι ἢ τοῦ μὲν: ἀλλ' ἐκείνους ἀπορεῖν, πῶς χρὴ ἔσ-
 θ' ὅσον, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς ποδὶ αὐτῶν εἰπεῖν.
 πέπεισμαι γὰρ ἔξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούον σέσωκ' αὖτε, τὰ
 πολλὰ τῶν περ γυμνάτων ὑμᾶς ἐκπεφυγῆσαι τῶν μὴ βού-
 λονται τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῶν μὴ σωζέσθαι. ἀξίως δὲ
 ὑμᾶς, ἀνὰ μὲν πρὸς ῥησῖας πρὸς μὲν εἰς λόγους, ὑπομέ-
 νειν, εἴς τοι θεωροῦντας εἰ τὰ ληθῆ λέγω, καὶ δεῖν εἴς τοι
 εἶναι τὰ λοιπὰ βελτίως γινώσκειν. ὅρατε γὰρ ὡς ἐκ τῶν πρὸς
 ἑστὶν δημηγορεῖν εὐίους εἰς πᾶν περ ἐλήλυθε μετ' ἡ-
 μῶν τὰ πρὸντα πράγματα. αἰσπικαῖον δὲ ἡπολασμέ-
 νω μικρὰ τῶν μεγάλων πρὸντων ὑμᾶς ἡπολασμεῖν.
 μέμνησθε, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, ὅτ' ἀπὸ γήλας φίλιπ-
 πος ὑμῖν ἐν θράκη, ἔλθον, ἡτέταρτον ἔτος τουτὶ, ἡ-
 ραίου τείχεος πολιορκῶν. τότε κρίναι μὲν μὲν καὶ μετ' ἡ-
 μακτεριῶν. πολλὰν δὲ λόγων καὶ θορύβου μετ' ἡμῶν
 πρὸ ὑμῖν ἐκφύσασθαι τετάρτακοντα ἑκατὶ καὶ πεντήκοντα
 καὶ εἴς τοι μετ' ἡμῶν πέντε καὶ τετάρτακοντα ἐκ τῶν αὐτῶν ἐμ-
 βαλεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ ἔξισαι εἰσφύσειν. καὶ μετ' αὐτῶν

τῷ διελθόντος τῆς αἰωνίου τύτου, ἐκαστοβαίων, με-
 ταχεινίων, βοηθομένων, τύτου τῆς μινὸς μέλις μετὰ
 τὰ μυθήρια δεκτανῶς ἀπεδείξατε ἔχοντα χαρίδμεν
 κενῶς, καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου. ὥς γὰρ ἡγήλαθη
 ὠλίππος ἀδινῶν, καὶ πεθεῶς, ἦλθε γὰρ ἀμφόδορα·
 οὐκέτι καιρὸν οὐδενᾶ τῆς βοηθεῖν νομίζοντες ἀφῆκατε,
 ὧς αὐτοῖς ἀδινῶν, τὸν ἀπόστολον. ὡς δ' οὐκ ἔστι, ὁ και-
 ρὸς αὐτός. εἰ γὰρ τότε ἐκείσε ἐβοηθήσαμεν, ὥς πρὶν ἐ-
 ψήφισάμεθα περὶ δόμους, οὐκ αὖ ἡνώχλει νῦν ἡμῖν ὁ
 ὠλίππος τότε σωθεῖς. τὰ μὲν δὲ τότε περὶ αὐτῶν,
 οὐκ αὖ ἄλλως ἔχει. νῦν δ' ἐτόρου πόλεμος καιρὸς ἦκει.
 πῆς οὐκ ἔστι, δι' ὃν καὶ πόρῃ τῶν ἐμῶν δόλω, ἵνα μὴ ταυ-
 τὰ πάθῃτε. τί δὲ χρῆσάμεθα, ὧς αὐτοῖς ἀδινῶν, τῶν
 τῶς εἰ γὰρ μὴ βοηθήσῃτε παντὶ δίνει καὶ τὸ δυνάτοισ,
 δεῖσάσθε ὃν τρόπον ὑμεῖς ἐστρατηγικῶς πάντα ἐσε-
 ατε ὑποὶ ὠλίππου: ὑπὲρ γὰρ Ὀλυμπιοὶ δύνανται πινε
 κεκτημένοι, καὶ δύνανται οὐτὼ τὰ πρῶτα, οὐτὲ ὠλίπ-
 πος ἐπαρῇ τῷ τύτῳ, οὐδ' οὔτε ὠλίππου. ἐπεὶ ἔλαμεν ἡ-
 μῖς, καὶ κενῶς περὶ ἡμᾶς εἰρῶν, ὡς δ' ὅτε ὥς πρὶν ἐμὸν πό-
 σις ἀπὸ ὠλίππου, καὶ δυαχεῖς, πόλιν μεγάλῃ ἐφορμῇ
 τῶς ἐλπίσιν καιροῖς δηλαγμένῃ περὶ ἡμᾶς. ἐκπλημῶ-
 ρα δὲν ὡς μετὰ τὸν αὐθιγῶν ἐκ παντός τῶν: καὶ ὁ
 πάντες ἐθελῶντες, ὡς πᾶσι νῦν ὁ πῶς δὴ πο-
 τε. τί οὖν ὑπολοιπῶν, ὧς αὐτοῖς ἀδινῶν, πᾶσι βοηθεῖν
 ἐρῶμεν καὶ περὶ δόμους, ἐγὼ μὲν οἶχ' ὀρώ. χωρὶς γὰρ
 τῆς παρὸντος αὖ ἡμᾶς αἰχλῆς, ἐκαστοφείμεθα ἡ τῆς
 περὶ γμάτων, οὐδὲ τὸν φόβον, ὧς αὐτοῖς ἀδινῶν, με-
 κρὸν ὀρώ τῆς μετὰ τῶν, ἐχόντων μὲν ὡς ἐχόντες ἀδινῶν
 * ἡμῖν, ἀπειρηκῶν δὲ χήμασι φωκίων, μεδινὸς δὲ ἡμῶν
 πρὸν ὄντος ὠλίππου τὰ παρόντα καὶ ἐστῆς μετὰ
 περὶ τῶν ὑποκλίναι τὰ πρῶτα. ἀλλὰ μὲν εἴτις

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ὕμῳ εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται κρίσιν τὰ δέοντα, ἰδίᾳ
 ἐγγύθεν βούλεται τὰ δεινὰ, ὕβρον ἀκούειν ἄλλοθι γινόμε-
 να· καὶ βοηθούς αὐτῷ ζητεῖν, ὕβρον νῦν ἐτόροις αὐτὸν βοη-
 θεῖν. ὅπῃ μὲν γὰρ εἰς τοῦτο παρρησιάζεται τὰ πράγματα,
 εἴαν τὰ πρὸντα περὶ μέγα, σχεδὸν ἴσμεν ἅπαντες διῆπου.
 ἀλλ' οὔ μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν εἴποι τις αὖ, πάντες ἐγνώκαμεν
 καὶ βοηθήσομεν· τὸ δὲ ὅπως, τοῦτο λέγει, μὴ κρίνω, ὡς αὖ
 ἄλλοι ἀθηναῖοι, θαυμάσητε, αὖ πρὸς δόξαν εἴπω τις πρὸς πρὸς
 λαῖς νομοθέτας καθίστατε· αὖ δὲ τοῖς τοῖς νομοθεταῖς
 μὴ θῆκε νόμον μηδὲνα· εἰσι γὰρ ὑμῖν ἱκανοί· ἀλλὰ τοῖς εἰς
 τὸ πρὸν βλάπτοντας ὑμᾶς λίσσεται· λέγω δὲ τοῖς ποδὶ τῆς
 θεωρικῶν σαφὲς οὐ τῶσι, καὶ τοῖς ποδὶ τῆς στρατιωτικῆς
 νόμων ἐπίστας· ὧν οἱ μὲν τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι
 διανέμωσι θεωρικά· οἱ δὲ, τοῖς ἀτακτοῦντα ἀδυνάτους κα-
 θίστασιν· εἴτα καὶ τοῖς τὰ δέοντα ποιεῖν βουλομένους, ἀ-
 δύναστοι ποιοῦσιν. ἐπειδὴν δὲ τοῦτο λήσῃτε, καὶ πᾶσι
 τῶν τὰ βέλπσα λέγειν ὁδὸν πρὸς ἀσφαλῆ· τῆνικαὶ τὰ
 τὸν γράψοντα ἅπαντες ἴσμεν ὅτι συμφέρει, ζητεῖτε. πρὶν δὲ
 τοῦτο πράξει, μὴ σκοπεῖτε τίς εἰπὼν τὰ βέλπσα ἔσται
 ὑμῶν ὑφ' ὑμῶν ἀρλέσθαι βουλήσεται, οὐ γὰρ δύρεσσι· ἀλλ'
 λῶς τε καὶ τοῦτο μόνον παρρησιάζεται μέλλοντος, τῆν πα-
 θεῖν ἀδίκως τί κακὸν τὸν ταῦτ' εἰπόντα καὶ γράψαντα, μη-
 δὲν δὲ ὠφελῆσαι τὰ πράγματα· ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ λοιπὸν
 μάλλον ἐπ' ἡ νῦν τὰ βέλπσα λέγειν φοβερῶς τὸν ποιῆ-
 σαι. καὶ λείπει, ὡς αὖ ἄλλοι ἀθηναῖοι, τοῖς νόμοις δεῖ τοῖς
 αὐτοῖς ἀξιούν, οἱ πόρ καὶ τεθέσθαι. οὐ γὰρ ὁ δίκαιον πᾶσι
 μὲν χρῆναι, ἢ πᾶσι ἐβλάψαι πᾶσι πόλιν, τοῖς τότε θεῖσιν ὑ-
 πέρχειν· πᾶσι δ' ἀπὸ πᾶσιν, δι' ἧς ἅπαντες αὖ ἄμεινον πρὸς
 ζαιμεν, τῶν νῦν τὰ βέλπσα εἰπόντι ζημίαν γένοιτο. πρὶν δὲ
 τοῦτο δύρεσσι, μηδὲν μᾶλλον, ὡς αὖ ἄλλοι ἀθηναῖοι, μηδὲν
 ἀξιοῦτε παλιν εἶναι πρὸς ὑμῖν, ὡς τε τοῖς νόμοις τὸν

ὁ δὲ πρῶτος αὐτῶν μὴ δοῦναι δύνει· μηδ' οὕτως αὐτὸν ὥσ-
 τε εἰς περὶ πῶν κακῶν αὐτὸν ἐμβαλεῖν· οὐ μὲν οὐδ' ἐκεί-
 νος ὕμῶς ἀγνοεῖν δεῖ, ὥς αὐτὸν ἀθηνᾶιοι, ὅτε φημι σμα
 οὐδένος εἶναι ἄξιον, ἀλλ' μὴ πρὸς γλῆναι τὸ ποιῆν ἐθέλειν τὰ
 γε δόξαντα περὶ ὑμῶς ἡμῶς· εἰ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς τὰ φημι σμα
 ταῦτα ἢ ὑμῶς ἀναγκάζειν ἢ προσήκει πρὸς τίθεν, ἢ πόρῃ ὧν
 γράφει, διαπερῆξαι· οὐτ' αὖ ὑμῶς πολλὰ φημι ζόμε-
 νοι μικρὰ μάλλον δι' οὐδὲν ἐπράττειτε τούτων· οὐτε φί-
 λῳ πῶς ὅσον ἴδον ὑβρίζει χρόνιον· πάλαι γὰρ αὐτὸν ἐνέχευε
 φημι σμάτων ἐδιδόκει δύνει· ἀλλ' οὐχ' οὕτω ταῦτα ἔχει.
 τὸ γὰρ πρὸς τίθεν τὴν λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕδρον ὃν τῇ τὰ
 ζει περὶ τὸν τῇ δυνάμει καὶ κρείττονός ἐστι· ὅτι τ' οὕτω δεῖ πρὸς
 εἶναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει· καὶ εἰ εἰπεῖν τὰ δέοντα πρὸς ὑ-
 μῶν εἰσιν, ὥς αὐτὸν ἀθηνᾶιοι, δυνάμει· καὶ γινώσκοντες πάν-
 των ὑμῶς ὅσοντα τὰ ῥηθέντα, καὶ περῆσαι δὲ δυνάσασθαι
 νῦν, εἰ αὐτὸν ὁρῶς πειστέ· τίνα γὰρ χρόνον, ἢ τίνα καιρὸν, ὥς
 αὐτὸν ἀθηνᾶιοι, τὴν πρὸντος βελτίω ζητεῖτε; ἢ πότε ἂν
 δεῖ πρὸς τίθεν, εἰ μὴ νῦν, οὐχ' ἅπαντα μὲν ἡμῶς τὰ χεῖρα
 περὶ ληφον ἀνθρώπος; εἰ δὲ καὶ ταύτης κνέουσ τῆς χώ-
 ρας γλῆναι, πάντων αἰσχρὰ πεισόμεθα· οὐχ' οὐδ' εἰ
 πολεμήσασιν, ἐθίμως σώσειν ὑπαχνούμεθα; οὐτὶ νῦν
 πολεμῶντα; οὐκ ἐχθρὸς; οὐκ ἔχων τὰ ὑμέτερά; οὐ βάρ-
 βανος; οὐχ' ὅτι αὐτὸν εἰποι τις; ἀλλὰ πρὸς τίθεν ἅπαντα
 ταῦτα ἐάσαντες, καὶ μονονοῦχ' συγκατασπιδάσαντες αὐ-
 τῷ, τότε ὅς αἰτίους, οἱ ἱνὲς εἰσι τούτων, ζητήσομεν; οὐ γὰρ
 αὐτοὶ γὰρ αὐτοὶ φήσομεν εἶναι; σαφὲς οἶδα τὸ τ' ἐπὶ· οὐδὲ
 γὰρ ὡς τῶν τῶν πολέμου κινδύνους τῆς φερόντων οὐδεὶς
 εἰ αὐτὸν κατηγορεῖ; ἀλλὰ καὶ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν πλε-
 σίων, καὶ πάντων μάλλον· ἢ τῶν δ' ὅμως δεῖ πάντας
 ὅς φερόντας δέκον· μέλει γὰρ ὑμῶν τῶν κατηγορούντων τῶν
 ἄλλων· εἰ δὲ τῶν τ' ἐποίει ἔκαστος, ἐνίκων αὐτὸν· καὶ νῦν οὐ λέ-

Δημοδίνους

γει πρ τὰ βέλυστα; κίναςας ἄλλος εἰπάτω: μὴ ὄζον αἰ-
 πιάδω. ἔτορος λέγει πρ βελτίω; ἱαῖτε ποιεῖτε ἀγαθὴ τύ-
 χη. ἀλλ' οὐχ ἡδεα ἱαῖτε; οὐκ ἐπ' ἑθ' ὀλίγων ἀδικεῖ: πάλιν
 εἰδεον δὲ ἔαθαι, πρ αὐτὸν λέγει. δὲ ἔαθαι μὲν γὰρ, ὡ αἰσθρῆς
 ἀθηνῶν, ἔαθαι εἰς ταύτ' ὅσα βούλεται ἡς ἀθροί-
 σαντα αὐτὸν ὀλίγω: ἐλέσθ' ὅταν πρὸς πρᾶγμα των περ π-
 θῇ σκοπεῖν, οὐκ ἐθ' ὁμοίως δὲ πρὸν, ἀλλὰ δει τὰ βέλυστα αὐ-
 τῷ ἡδεων, αὐτὸν μὴ ἀμφοτέρω ἱεῖ, λαμβάνειν. εἰ δὲ πρ ἡμῖν,
 ἔχει τὰ θεωρεῖα ἔαν, καὶ πρὸς ἐτόρους λέγειν στρατιώ-
 κους, ὅχ οὐτὸς κρείττων; εἴποι πρ αὐτ. φημὶ ἔτσιγε, εἴπρ-
 ὅστιν, ὡ αἰσθρῆς ἀθηνῶν. ἀλλὰ θαυμάζω εἰ τὴν περ αἰσθρῶ-
 των, ἢ γέροντα, ἢ γυνήσεται, αὐτὸν πρὸν τὰ ἀνάλωσθαι πρὸς
 ἀμὴν δει, τῷ ἀπέντων δὲ πρὸν πρὸς ἀδελφ. ἀλλ' οἱ μὲν με-
 γαλοῖς κίεθ' οὐ πρὸν λέγειν πρ' ἐκείνου βέλυστα. διό-
 πρὸν ἔαθαι ἀπέντων ὅστιν αὐτὸν ἱεῖ πατήσαι. ὅγρ βέλυστα,
 τῷ ἐκείνου καὶ οἱεῖται. τὰ δὲ πρᾶγματα πρὸν οὐχ ὅ-
 τω πέφυκεν. ὅρᾳ τε οὕτω, ὡ αἰσθρῆς ἀθηνῶν, ταύτ' οὕτως,
 ὅπως καὶ τὰ πρᾶγματα αὐτὸν ἱεῖται: καὶ διωήσεσθαι ἱεῖ-
 ναι, καὶ μετὸν ἔξετε. οὐτὸν σωφρόνων, οὐδὲ γυναικῶν ὅστιν
 αἰσθρῶ των, ἐλθὲν πρὸς τὴν ἀδελφῶν χρημάτων τῷ πρὸν
 μὲν οὐχ ἔαθαι τὰ θεωρεῖα ὁνείδη φέρειν: οὐδ' αὐτὸν μετὸν κρεῖν
 ἡδῆς, καὶ μεγαλείας, ἀρ' πρὸν τὰς τὰ ὅπλα πορεύεται,
 φίλι πρὸν δὲ ἔαν πόλεις ἐλθὲν δας αἰσθρῶν ποδίξεισαι, δι' ἀ-
 πορείαν ἐφοδίων τοῖς στρατοῦσιν. καὶ ταύτ' οὐχ ἱεῖ
 ἀπὲρ ὅμως πρὸν ὅμως, τὴν ἀλλῶς περ ἡρῆσαι λέγειν: ὅγρ
 οὕτως ἀφρων οὐδὲ ἀτυχὴς εἰμὶ ἐγὼ, ὥς τε ἀπὲρ χεῖρ δας
 βούλεσθαι, μὴ δὲν ὠφελθὲν νομίζων, ἀλλὰ δικαίον πολί-
 του κρίνω πρὸν τῷ πρᾶγμα των σωθῆναι αὐτὸν τῆς αὐτῶ
 λέγειν χεῖρτος αἰεῖσαι. καὶ γὰρ τοὺς αὐτὸν τῷ περ ἡ-
 των ἡμῶν λέγοντας ἀκούω, ὥς πρὸν ἱεῖ καὶ ἡμεῖς, οὐς
 ἐπεινοῦσι μετὸν οἱ παριόντες ἅπαντες, μὲν ὅμως δι' οὐ

πάνυ, τούτω τῷ ἔργῳ καὶ τῷ ἔθει τῆς πολιτείας χρῆ-
 σθαι : τὸν ἀριεὶδίῳ ἐκείνῳ, τὸν νικίαν, τὸν ὁμῶν-
 μῳν ἐμαυτῷ, τὸν ποδικλῆα . ὅς οὐ δὲ οἱ διδρωτῶντες
 ὑμᾶς οὐτοι πεφύλασι ῥήτορες, τί βοίλεσθε; τί χε-
 ρί-
 σω; τί ὑμῖν χείρονα; περὶ πόλεως παρὰ τῆς παλαιᾶς
 ἡδονῆς καὶ ἡμεῖς τὰ τῆς πόλεως πράγματα . καὶ
 τῶν περὶ συμβαίνει . καὶ τὰ μὲν τῶν πάντων καλῶς ἔ-
 χει, τὰ δὲ ὑμέτερά αἰσχροῦς . καί τοι σκέψασθε, ὡς
 αὐτοὶ οἱ ἀθηναῖοι, ἃ πρὸς αὐτὴν κεφάλαια εἰπεῖν ἔχει, τῆς
 ὡς τῆς περὶ τῶν ὄρων, καὶ τῆς ἐφ' ὑμῶν . ἔστι δὲ βρα-
 χύς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος . οὐ γὰρ ἀλλοδαῖς ὑ-
 μῖν χρωμένους πρᾶξιμασιν, ἀλλ' οἰκείοις, ὡς αὐτοὶ οἱ
 ἀθηναῖοι, διδάσκουσιν ἔξει γινέσθαι . ἐκείνοι τίνων οἱς
 οὐκ ἐχαίροντο οἱ λέγοντες, οὐδ' ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὡς πρὸς
 ὑμᾶς οὐτι νῦν, πέντε μὲν καὶ τετταράκοντα ἔτη τῆς ἐλ-
 λωῶν ἡρξάν ἐκείνων : πλείω δ' ἢ μύρια τέλαντα εἰς
 τὴν ἀκρόπολιν συνηγάγον : ὑπῆκυνε δὲ ὁταύτῳ ἔχρη-
 σάν τῶν χώρων αὐτοῖς βασιλεῦς, ὡς πρὸς τῶν περὶ τῆς βαρ-
 βαρον ἐλῆσι : πολλὰ δὲ καὶ καλὰ καὶ περὶ καὶ ναυ-
 μαχεῖντες ἔσθην ἔργα, αὐτοῖς στρατοὶ ὁμοῖοι : μένοι
 δὲ αὐτῶν, κρείττω τῶν ἐπὶ τοῖς ὄροις δόξαν τῆς
 φθινοῦντων κατέλιπον . ὡς μὲν δὲ τῆς ἐλλωϊκῶν ἡ-
 σθαι τοιοῦτοι . ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν πόλιν αὐτῶν, θεά-
 σαθε ὅτι οἱ εἴτε τοῖς κοινῶς, καὶ τοῖς ἰδίῳις . δημοσίᾳ
 μὲν τοίνυν οἰκοδομήματα καὶ καλὰ τοιαῦτα, καὶ το-
 σαῦτα κατεσκεύασαν ἡμῖν ἰδόντες καὶ τῆς ἐν τῷ τῶν αἰ-
 σματῶν, ὡς περὶ μηδενὶ τῆς ἀπὸ γνησιότητος ἑστῶτος
 λελείφθαι : ἰδίᾳ δ' οὕτω σφόδρον ἡσθαι, καὶ σφόδρα
 ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἡθεὶ μέλοντες, ὡς περὶ τῶν ἀριεὶ-
 δον, καὶ τῶν μελλόντων, καὶ τῆς τότε λαμπρῶν οἰκίαν
 εἴπῃς ἄρα οἶδεν ὑμῶν ὅποιά περ ἔστιν, ὅρα τῆς τῆς γείτο-

Δημοθίνους

νος ἔδεν σεμνοτόδαν οὐρανόν· οὐ γὰρ εἰς πόλιν οὐδὲν ἐπράτ-
 τετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως, ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνειν καὶ
 ὤειον δέιν. ἐκ δὲ τῶν τὰ μὲν ἐλλεινικῶς πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς
 θεοὺς οὐσεβῶς, τὰ δὲ αὐτοῖς ἰσως διοικεῖν, μεγάλῳ εἰ-
 κέτως ἐκτίθοντο οὐδαιμνίαν. τότε μὲν δὴ ἔδειξον τὸν
 ἔθρονον εἶχε τὰ πράγματα, ἐκείνοις χωρμένοις, οἷς εἶπεν,
 περὶ τῶν νῦν δὲ πῶς ὑμῖν ἔσται τῶν χρηστῶν τῶν νῦν τὰ
 πράγματα ἔχει; ἀρᾷ οὐμοίως, καὶ πρὸς πλῆθος; καὶ
 τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶν, πολλὰ δὲ ἔχον· εἰπὼν· ἄλλ' ὅσης ἄ-
 παντες ὁρᾷτε ὀρημίας ἐπειλημμένοι, καὶ λακεδαίμων-
 νίων μὲν ἀρχαῶν, θηβαίων δὲ ἀρχαῶν ὄντων, τῶν δὲ ἄλ-
 λων οὐδενὸς ὄντος ἀξιοῦμαι πρὸς τῶν πρωτείων ἡμῶν ἀν-
 τιτάξασθαι· ὅσον δὲ ἡμῖν καὶ τὰ ἡμέτερα ἀσφαλῶς
 ἔχειν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων δικαίαν βραβύειν, ἀπεσθῆμεθα
 μὲν χωρᾶσθαι οἰκίας· πλείω δὲ ἢ χίλια καὶ πεντακισία τὰ
 λαντα ἀνελώκαμεν εἰς ἔδεν δέον· ἔς δὲ τῶν πολέμων συμ-
 μάχων ἐκτιτάμεθα, εἰρῶν οὐσης ἀρχαῶν ἐκείνων οὐ-
 τοι· ἐχθρὸν δὲ φημᾶς αὐτοῖς τηλικούτων ἡσκήκαμεν. ἢ
 φρατάτω πρὸς ἐμοὶ πρὸς τῶν πόθεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέ-
 ρον, ἢ πρὸς ἡμῶν αὐτῶν φίλιππος; ἀλλ' ὅταν, εἰ ταῦ-
 τα φαύλως, τὰ γὰρ αὐτῇ τῇ πόλει νῦν ἄμεινον ἔχει;
 καὶ τί αὐτῆς εἰπεῖν ἔχει τὰς ἐπάλξεις ἃς κενώμεν; καὶ
 τοὺς ὁδοὺς ἃς ὠλισκεύομεν, καὶ κρήνας, καὶ λήρους; ἃς
 πολεῖσθε δὴ πρὸς τοὺς τὰς τοιαύτας πολιτομενέας, ὧν οἱ
 μὲν ἐκ πτωχῶν πλεῖστοι γέγοναν, οἱ δὲ ἔξ ἀδελφῶν ἐμῶν,
 οἱ τοὶ δὲ τοῖς ἰδίοις οἰκίαις τῶν δημοσίων οἰκονομμάτων σεμ-
 νοτόδους εἰσὶ κατεσκευασμένοι. ὅσα δὲ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω
 γέγονε, τοσαύτω τὰ τοῦτον ἡνέχθη. τί δὲ τὸ πάντων αἰ-
 πον τοῦτον, καὶ τί δὴ πρὸς ἅπαντας ἔχει καλῶς τότε, καὶ
 νῦν οὐκ ὁρᾷ; ὅτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ στρατοῦ δέουσι τὰ
 μὲν αὐτῶν ὁ δὲ δημοσίων διὰ τῶν πολιτομενέων, καὶ

κρείστος αὐτὸς ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν· καὶ ἀγαπῇ τὸν ἑὸν πα-
 τῆρ δῆμον τῶν ἄλλων ἐκείτω, καὶ ἡμῆς, καὶ ἀρχῆς, καὶ
 ἀγαθοῦ πινος μεταλαβεῖν. νῦν δὲ τούτου πῶς, κρείστοι μὲν
 τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτὲς οὐ μὲν οἱ· καὶ δὲ τούτων ἀπαντα
 πρὸς τῆς. ὑμεῖς δὲ οἱ δῆμος ἐκνευροσμενῶν, καὶ πρὸς ἡμῶν
 μὲν οἱ χρήματα, συμμάχους, ἐν ὑπὲρ τοῦ καὶ πρὸς δίκης
 μέρῳ γε γένηται, ἀγαπῶντες ἐὰν μετὰ διδῶσι θεωρεῖν ὑ-
 μῖν, ἢ βοῖδια πέμψωσιν οὐ γὰρ· καὶ τὸ πάντων ἀναιδρότε-
 ρον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν ἔχοντες πρὸς φείλει. οἱ δὲ ἐν αὐ-
 τῇ τῇ πόλει καθιέρξαντες ὑμᾶς * ὑπὸ τοῖς ἡγεταῖς, καὶ
 πρὸς αὐτοῖς χειροῖς αὐτοῖς ποιοῦντες. ἐστὶ δὲ οὐδέ ποτ'
 οἱ μὲν μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν μικρὰ καὶ φάλα-
 γα πρὸς τῶντας· οἱ ποῖ ἄτῃ γὰρ αὐτὰ ὑπὸ τῆς δὴ μάτῃ τῶν ἀν-
 θρώπων ἢ τοιοῦτον ἀνέστη καὶ φρόνημα ἔχειν. τούτῃ μὲν
 πρὸς δῆμον οὐκ αὐτὸν θαυμάσαι, εἰ μείζων ἐπὶ πόντῳ ἐμοὶ
 γλῶστο παρ' ὑμῶν βλάσῃ, τῶν πεποινημένων αὐτὰ γλῶ-
 στα. οὐδὲ γὰρ παρ' ἑρσῖα πρὸς πάντων αἰεὶ πρὸς ὑμῖν ὄσιν.
 ἀλλ' ἔγωγε ὅτι καὶ νῦν γέγονε, θαυμάζω. ἐὰν οὖν ἀλλὰ νῦν
 γ' ἔτε ἀπαλαγλῆτες τούτων τῶν ἐθῶν ἐθελήσῃτε στρα-
 τὸν εἶναι καὶ πρὸς τῆν ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν, καὶ τῶν πε-
 ρισσῶν τῶν οἰκοῦσιν αἰσ, ἀφορμῶν ὑπὸ τὰ ἔξω τῶν ἀ-
 γαθῶν χρήσθαι· ἵσως αὐτῶν, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, τέ-
 λφον πρὸς μέγα κτήσεται ἀγαθόν· καὶ τῶν τριούτων λημ-
 μάτων ἀπαλαγλῆτε, ἃ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τῶν ἰσθμῶν σπ-
 τίσις διδομένοισι εἴοικε. καὶ γὰρ οὐτε ἰσθμὸν ἐκείνα ὑπὸ τῆς
 οὐτ' ἀφ' ἑνὸς ἐστὶν. καὶ τούτῃ ἀνέμετε νῦν ὑμεῖς, οὐτε
 τῶν τὰ ὄσιν, ὡς τε ὠφέλειαν ἔχειν πινὰ διαρκῆ, ἃτ' ἀφ-
 γνόντας ἄλλοι πρὸς τῆν ἐξ· ἀλλ' ἐστὶ τούτῃ πρὸς ἐκείτων
 ῥαθυμίας ὑμῶν ἐπαυχαίνοντες. οὐκοῦν σὺ μωροφο-
 ρὰν λείγεις; φήσιν τίς. καὶ πρὸς χῆμ' ἡμῶν γε πρὸς αὐτῶν σὺ
 ταῖς ἀπάντων, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, ἵνα τῶν κοινῶν ἐκεί-

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

505 τὸ μῶρος λαμβάνων ὁ τοῦ δέοιτο ἡ πόλις, εἰς τῶν ἐ-
 τίμως χρήσιμον ἐκ τὸν πᾶν ἐχει. ἔξεστιν ἄρχειν ἡσυχίαν; οἱ
 κοί μὲν ἐβελτίων τῶ δι' αὐτὴν ἀνάγκη τι ποιεῖν αἰ-
 χρόν ἀπὸ Μαγυλίου. συμβαίνει τί τοιοῦτον, οἱ καὶ τὰ νῦν;
 στρατιωτῆς αὐτῶς ὑπάρχων ἀπὸ τῆς αὐτῆς τοῦτον λημ-
 μάτων ὡς πρὸς δὲ δίκαιον, ἔσθ' ἢ τῆς πατρίδος. ἐστὶ ἡς ἐξω
 τῆς ἡλικίας ὑμῶν; ὅσα οὕτως ἀτάκτως νῦν λαμβάνων οὐκ
 ὠφελεῖ, πᾶν τ' ἐν ἴσῃ τάξει λαμβάνειτω, πάντ' ἐφορῶν,
 καὶ διοικῶν ἃ χρὴ πράττειν. ὅλως δὲ οὐτ' ἀφελῶν,
 οὐτε περὶ οἱς πλεονέκτημα, τὴν ἀτάκτως αἰελῶν, εἰς τὰ
 ξιν ἡ γὰρ τὴν πόλιν τὴν αὐτὴν, τῶ λαβεῖν, τῶ στρατεύε-
 σθαι, τῶ δικάζειν, τῶ ποιεῖν τῶν ὅ, ἡλικίας ἐκαστος
 ἔχει, καὶ ὁ τοῦ καιροῦ εἶναι. τάξιν ποιήσας οὐκ ἐστὶν ὁ πρὸς
 μηδὲν ἐγὼ ποιῶσι τὰ τῆς ποιησόντων εἶπεν, ὡς δεῖν εἶναι:
 οὐδ' αὐτὸς μὲν ἀρρεῖν, καὶ χαλάζειν, καὶ ἀφαιρεῖν: ὁ πρὸς οἱ
 τῶ δέοντος νικῶσι ξείνοι, τῶν πειθαρχεῖν. τῶν γὰρ νικῶν
 γίνεται. καὶ οὐχὶ μέμφομαι τὸν ποιῶν τὰ πρὸς δέοντων
 ἔσθ' ἢ ὑμῶν: ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ἔσθ' ἢ ὑμῶν αὐτῶν ἀ-
 ξιώ πρᾶττεν τῶν, ἐφ' οἷς ἐτόλμων ὑμᾶτε: καὶ μὴ πρᾶ-
 χωρεῖν, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, τῆς τάξεως, ὡς ἡμῖν οἱ περ-
 ρανοὶ τῆς ἀρετῆς μετὰ πολλῶν κινδύνων κτησάμενοι κα-
 τέλιπον. Σχεδὸν εἴρηκα, ἃ νομίζω συμφερόν. ὑμεῖς
 δὲ ἐλοιοσθε ὅ, τι καὶ τῇ πόλει καὶ ἅπασιν ὑμῖν σωοῖσθαι
 μάλιστα.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
 ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΡΩ-
 ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Κακῶς ἐν τῷ πολέμῳ τῷ περὶ τὸν πόλεμον οἱ ἀθηναῖοι
 φερόμενοι, σωεληλυθασιν εἰς ἐκκλησίαν ἀθημαῖτες. ὁ

τοίνυν ῥήτωρ τὴν τε ἀθυμίαν πειράττω παύειν, λέγων οὐ
δὲν εἶναι θάυμαστον, εἰ ῥαθυμῶτεσ κεκράτηνται· καὶ
εἰσηγείτω, πῶς αὖ ἀρίστα τῷ πολέμῳ περσενεχθεῖεν. κε-
λελεύει δὲ δύο δωάμεις πρῶτα σκευάσασθαι, μίαν μὲν μείζω
πολιτικῶν, ἥ τις οἴκοι μέλουσα πρὸς τοῖς τῆς ὑδικαίρων
χρείας ἐτοιμῆς ὑπάρξει· ἐτέραν δὲ ἐλάττωσαν, ξυῶν ὄν-
των τῆς στρατονομίας, πρῶτα μεμυγμένων δὲ, καὶ κελεύει
τὴν δύνωχμιν μὴ ἀθνήσκει μὲν, μὴ δὲ ἐκ τῆς πόλεως πρὶν
δαῖ τῆς βοηθείας, ἀλλὰ πρὶν τὴν μακεδονίαν αἰσας ἐ-
φεῖσθαι πηλεμύσθην ἀδιαλείπτως· ἵνα μὴ ὅς ἐτισίαι
πνίοντας ὑπὸ τῆς οὐχίλιππος, ἢ καὶ τὸν χειμῶνα, καὶ
καὶ ἀθνήσκειν εἰς μακεδονίαν πλεῖν οὐ δυνάτον, ὑπὸ χειρὶ
τοῖς πρῶτοις καὶ πρῶτα πρὶν ἀπουσίαν, τὴν τῆς ἀθηναίων,
ἀπάντων κρατῇ· ἀλλ' ἐγγὺς ἢ πρὸς αὐτὴν ἀπὸ τῆς οὐχίλιππος
ναμὲς πρὸς αὐτὴν ὑπάρχει.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΦΙ-
ΛΙΠΠΟΥ, ΛΟΓΟΣ Α'.

Ἰ μὲν πρὶν καινοῦ πινος πρῶτα μα-
ροσ πρὸς τὴν, ὡς αὐτὸς ἀθηνῶσι,
λέγειν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἱ πλεῖστοι τῶν
εἰς θότων γνώμῳ ἀπεφύκατο, εἰ
μὲν ἤρεσκε τί μοι τῆς ὑπὸ τούτων
ῥηθέντων, ἡσυχίαν αὖ ἦρον· εἰ δὲ
μὴ, τότε αὖ αὐτὸς ἐπειρώμενος ἀγ-
γνώσκω λέγειν· ἐπειδὴ δὲ πρὶν τῶν πολλῶν εἰρήκα-
σιν οὐ τοι πρὸς τὸν, συμβαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν· ἡγοῦ-
μα καὶ πρὸς τὸς ἀσας εἰκότως αὖ συνώμης τι γρά-
ναι· εἰ γὰρ ἐκ τούτου παρεληλυθότος χρόνου τὰ δέοντα αὐ-
τοῖς * σωφρονίσθην, οὐδὲν αὖ ὑμῶν νυνὶ εἰσεβόν.

ΔΗΜΟΓΟΝΕΥΣ

λούεσθαι. πρὸς τὸν μὲν οὖν οὐκ ἀθυμητέον, ὡς αὐτοὶ ἀθη-
 ναῖοι, τοῖς πρὸς οὐσι πράγμασιν, οὐδ' εἰ πάνυ φάυλως ἔχειν
 δοκεῖ: ὁ γὰρ ὅστις χεῖριστον αὐτῷ ἐκ τῆς πρὸς ἡλυθόρος χρό-
 νου, ὅσον πρὸς τὰ μέλλοντα βέλπσον ὑπάρχει. τί οὖν ὅστις
 ὅσον; ὅτι, οὐδὲν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τῷ δειόντων ποιούν-
 των ὑμῶν, κακῶς τὰ πράγματα ἔχει: ἐπεὶ τοι, γὰρ εἰ πάνθ'
 αὖ περ σῆκε, περ πόντων οὕτως εἶχεν, οὐδ' αὖ ἐλπίς ἔστι αὐ-
 τὰ βελτίω γινέσθαι. ἐπεὶ ταύτην ἀθυμητέον, καὶ πρὸς ἄλλων
 ἀκούουσι, καὶ τοῖς εἰδόσιν αὐτοῖς αἰαμιμνησκοιμένοις, ἡλί-
 κτω πότ' ἔχοντων δυνάμει λακεδαίμωνίων, ὅς οὐ χρόνος
 οὐ πολὺς, ὡς καλῶς καὶ περ σκηκύντως οὐδὲν ἀνάξιον ὑ-
 μῖς ἐπράξατε τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπεμείνατε ἑαυτοῖς τῆς δι-
 καίων τὸν περὶ ἐκείνης πόλεμον. πῶς οὖν ἐνεκα τῶν
 λίτων; ἵν' εἰδῆτε, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, καὶ θάσσητε, ὅτι οὐ-
 δὲν οὐτε φυλαττομένοις ὑμῖν ὅστις φοβερὸν, οὐτ' αὖ ὀλιτω-
 ρῆτε, τοιοῦτον, οἷον αὖ ὑμῖς βούλησθε, πρὸς δειγμάσι χρό-
 μενοι, τῇ τότε ἐρώμῃ τῷ λακεδαίμωνίων, ἥς ἐκρατῆτε ἐκ
 τῆς περ σέχειν τοῖς πράγμασι τὸν νῦν, καὶ τῇ νῦν ὑβρὶς τοῦ
 τοῦ, δι' ἃ παραττόμεθα ἐκ τῆς μηδὲν φροντίζεν ὧν ἐχρῶ.
 εἰ δὲ τις ὑμῶν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, δυσπολέμην οἶεταί τ'
 ὀλιτωσὶν εἶναι, σκοπῶν τότε, τε πλὴν τῆς τῆς νῦν ὑπὲρ χυ-
 σις αὐτῶν δυνάμει, καὶ τὸ τὰ χεῖρα πάντα ἀφ' ἑαυτῶν
 ναι τῇ πόλει: ὁρῶς μὲν οἶεταί. λογησάτω μὲν τοι ὅσον,
 ὅτι εἰς μέν* καὶ ἡμεῖς, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πύθιναν, καὶ πο-
 τίδαιαν, καὶ μεθώων, καὶ πάντα τὸν τόπον ὅσον οἶκτον κυ-
 κλω: καὶ πλὴν τῆς μετ' ἐκείνους νῦν ὄντων ἐθνῶν αὐτονομέμε-
 να καὶ ἐλὼς ὅσα ὑπῆρχεν, καὶ μάλλον ὑμῖν ἐβούλετο ἔχειν οἰ-
 κείως, ἢ ἐκείνῳ. εἰ τοίνυν ὁ ὀλιτωσὶς τότε τῶν ἑαυτῶν
 γνώμην, ὡς χαλεπὸν πλεμῆν ὅστις ἀθηναίοις ἐχρῶσι τοιαῦτα
 ὡδῖται χίσματα τ' αὐτοῦ χώρας, ὅρῃ μὲν ὄντα συμμάχων:
 ὁ δὲν αὖ, ὧν νῦν πεποίηκεν, ἐπερσεν, ὁ δὲ τὸ σαυτὴν ἐκτῆσαι

το δύναιεν. ἀλλ' οἶδεν, ὃ ἄνδρος ἀθηναῖοι, ὅτι καλῶς
 ἐκείνος, ὅτι τῶν μετ' ὅσιν ἅπαντα τὰ χεῖρα ἄβλαττον πο-
 λέμου κείμενα ἐν μέσῳ· φύσει δ' ὅτι παρχει τοῖς πρὸς ταῖς
 τῶν ἀπόντων, καὶ τοῖς ἐξέλασι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν, τὰ
 τῶν ἀμελῶντων. καὶ γὰρ τοῖς τῶν χρηστέμενος τῇ γνώμῃ
 πάντα κατέστραπται καὶ ἔχει, τὰ μὲν, ὡς αὐτῶν ἕως ἔχει
 πολέμῳ, τὰ δὲ, σύμμαχα καὶ φίλα ποιησάμενος. καὶ γὰρ
 συμμαχεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς ἐξέλασι ἅπαν-
 τας, οὓς αὐτὸς ὁρᾷσι πρὸς ἐκείνους, καὶ πράττειν ἐξέ-
 λοντας ἅχρη. αὐτὸν ἴδον, ὃ ἄνδρος ἀθηναῖοι, καὶ ἡμεῖς ὡδὶ
 τῆς τοιαύτης ἐξελήσθητε γινέσθαι γνώμῃς νῦν, ἐπειδὴ πᾶς
 οὐ πρότερον, καὶ ἐκείνος ὅτι οὐδὲ καὶ δύναιται ἅπαν-
 τας αὐτὸν χρῆσιμην τῇ πόλει, πᾶσιν ἀφ' ἑαυτοῦ εἰρω-
 νείαν ἐπιμαρτυροῦν ὑπάρξει, ὃ μὲν χημάτα ἔχων, εἰσφέ-
 ρειν, ὃ δ' ἐν ἡλικίᾳ, στρατεύεσθαι· συνελόντι δ' ἀπὸ τῶν εἰ-
 πεῖν, ὡς ὅτι αὐτὸς ἐξελήσθητε γινέσθαι, καὶ παύσασθε,
 αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐκείνος ποιήσειν, ἐλπίδων τὸν δὲ πλεονέκτον
 πάνθ' ἑαυτοῦ ἀντὶ τῆς πράξεως· καὶ τὰ ὑμέτερά αὐτῶν καὶ μετ'
 ὅτε αὐτὸς θεὸς δέλη, καὶ τα κατεργάσθημεν πάλιν ἀναλή-
 ψασθε, καὶ ἐκείνον τιμωρήσεσθε. μὴ γὰρ ὡς θεὸς νομίζετε ἐκεί-
 νῳ τὰ παρόντα πεπιγλῆαι πράγματα ἀθάνατα· ἀλλὰ
 μοσεῖ τις ἐκείνον καὶ δέδεν, ὃ ἄνδρος ἀθηναῖοι, καὶ φθο-
 νεῖ, καὶ τῶν πάντων οὐδοκούντων οἰκείως ἔχειν αὐτῶν. καὶ ἅ-
 πανθ' ὅσα πᾶς καὶ ἐν ἄλλοις πᾶσι ἀνθρώποις ἐστὶ, τῶν καὶ
 τοῖς μετ' ἐκείνου χρεὶ νομίζειν εἶναι. κατέπληξε μὲν τοῖς
 τῶν πάντων νῦν οὐκ ἔχοντα ἀχρεοφλῶ, διὰ τὸν ὑμέτε-
 ρον βραδυτῆτα καὶ βραδυμίαν, ὡς ἀχρεοφλῶ φημι δὲ
 καὶ ὁρᾷτε γὰρ, ὃ ἄνδρος ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα, οἱ περὶ
 λήλυθεν ἀσελγείας ἀνθρώπου· ὅς οὐδ' αἴρεσιν ὑμῖν δι-
 δωθήναι πράττειν, ἢ ἄρην ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπειλεῖ, καὶ λό-
 γους ἑαυτοῦ φανούς, ὡς φασὶ, λέγει· καὶ οὐχ' οἷός τε ὅστιν

Δημοδίου

ἔχον ἅ κατ' ἑστραπὴν μέλει ἐν ὠδὶ βούτων, ἀλλ' αἰεὶ π' περὶ
 πῶς βιάμεται, καὶ κνύκω πανταχῇ μέλλοντας ὑμᾶς καὶ
 καὶ θεμελίους πῶς σοι χίχεται. πῶς οὖν, ὦ αἰδρωτὶ ἀθη-
 ναῖοι, πῶς τὰ ἅ χρὴ περὶ ἔτε; ἐπειδὴν π' γλῆνται; ἐπειδὴν
 νῆ δια αἰάκη τίς ἦ; νῦν δὲ τί χρὴ τὰ γιγόμενα ἡρεῖσθαι;
 ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τίς ἐλδοθίροισι μέγιστον ἀνάγκη πῶ
 ἔσθ' ἔτι περὶ γμάτων αἰχλύνω εἶναι. ἡ βούλεσθε, εἰπέ-
 μοι, πῶς οἰόντες αὐτῶς πυνθάνεσθαι καὶ πῶς ἀγοραῖ, λέ-
 γεται καὶ κινόν; γλῆνται γὰρ αὐτὰ καὶ κινόντορον, ἡ μακεδόν
 αὐτὴ ἀθηναίους καὶ πῶς πολεμῶν, καὶ τὰ τῶς ἐλλώων διοί-
 κων; τίς οὖν κε πῶς λισσῶς, οὐ μὰ δι', ἀλλ' ἀδενῆ. τί δ' ὑμῖν
 διαφύρει; καὶ γὰρ αὐτὸς οὐ τὸς ἔπαθ' ἔχως ὑμῖς ἐτόρον
 πῶς λισσῶν πειρήσετε, αὐτὸς οὐτὼ περὶ σέχεται τῶς περὶ γ-
 μασι τὸν νοῦν. οὐδὲ γὰρ οὐτὼς πῶς πῶς αὐτῶς ἐρώμεν π-
 σούτην ἐπὶ νῆσται, ὅσον πῶς πῶς ἡμετέρων αἰχλύναι.
 καὶ τί καὶ ὅσοι εἴτε πάθ' αὐτῶς, καὶ τὰ τῶς τίχης ἡμῖν ὑπὸ ῥ-
 ξοι, ἡ πῶς αἰεὶ ἐέλπον, ἡ ἡμῖς ἡμῶς αὐτῶς ἐπὶ μελὸς με-
 στα: καὶ * γὰρ ὑμῶς γάμοι: ἴδ', ὅπ' ἀπὸ πῶς οὐ μὲν ὄντες ἅ-
 πασιν αὐτῶς πῶς ἀγασσιν τεταραγμένους ἀδισάντες, ὅπως
 αὐτὸς βούλησθε, διοικήσασθε. ὡς δὲ νῦν ἔχετε, οὐδὲ διδόντων
 ὑμῖν τῶς καιρῶν ἀμύνην πολιν, ἡξασθαι δύναισθαι, ἀπὸ
 τημελίοι καὶ τῶς πῶς πῶς πῶς καὶ τῶς γάμοις. ὅς
 μὲν οὖν αὐτὸς τὰ περὶ σέχεται ποιῶν ἐπὶ λυγρὰς ὑπάρχειν ἅ-
 παντας ἐπὶ μοις, ὡς ἐγὼ καὶ τῶν ὑμῶς καὶ περὶ σέχεται,
 παύομαι λέγων: τὸν δὲ τῶς πῶς πῶς πῶς, καὶ ἀπαλ-
 λαξάται αὐτῶς τοιούτων περὶ γμάτων ὑμῶς ἡ γούμοι, καὶ
 τὸ πῶς οὐδὲν, καὶ πορὸς οὐς πῶς χρῆμάτων, καὶ
 τὰ λῶς ὡς αὐτῶς βέλπιστα καὶ τὰ χῆστα δοκῇ πῶς πῶς
 εἶναι, καὶ δὴ πῶς πῶς λέγειν: διηθῶς ὑμῶς, ὦ αὐ-
 θρωτὶ ἀθηναῖοι, ἔσθ' οὐκ ἐπὶ πῶς ἀκούσῃτε, κρείνατε, καὶ
 μὴ πῶς πῶς πῶς πῶς, μὴ δὲ αὐτῶς ἀρχῆς δοκῇ πῶς

καὶ ἐν τῷ πρῶτῳ λήγειν, ἀλλὰ ἀλλοδαύ με τὰ πράγ-
ματ' ἢ γείτω. οὐ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμῳρον εἰπόντες μάλι-
στα εἰς δέον λέγουσιν· οὐ γὰρ αὐτὰ γε ἦδη γε γλῆκη μὲν τῇ
νῦν βοηθεῖα καὶ ὑποδυνήθει μὲν· ἀλλ' ὅς αὐτὸς δείξῃ, τίς πρ-
εισθεῖται πρῶτον, καὶ πόση, καὶ πόθεν, διαμείναι δυνά-
σεται ἕως αὐτῇ διαλυσώμεθα πειθύντες τὸν πόλεμον, ἢ
ποδὶ γλῆκ' ἡμεῖς τῷ ἐχθρῶν. οὕτω γὰρ οὐκ ἐπὶ τῷ λοιποῦ
πάχοι μὲν αὐτῶν κακῶς. οἴμαι τοίνυν ἐγὼ τῶντα λέγειν ἔ-
χειν, μὴ κωλύων εἶπερ ἄλλος ἐπαθεῖ μετὰ ἡμῶν οὐκ ἔ-
πόχεσις οὕτω μεγάλη· τὸ δὲ πρῶτον, ἦδη τὸν ἐλεγχον
δώσει· καὶ τοῦ δι' ὑμῖν ἐσέσθαι. πρῶτον μὲν τοίνυν, ὡς αὐ-
τοῖς ἀθηναῖοι, ἑμῖς πεντήκοντα πρῶτον ἀσάθαι φη-
μί δεῖν· εἴτ' αὐτοὺς οὕτω τὰς γνώμας ἔχειν, ὡς αὐτὸς δὲ,
πλοῦτος εἰς τῶντα αὐτοῖς ἐμβᾶσι. πρὸς δὲ τοῖς τοῖς
ἡμῖς ἐπὶ τῷ ἐπὶ πᾶσι πᾶσι τοῖς ἑμῖς, καὶ πλοῖα ἰσχυ-
ρὰ δι' ἐπὶ πᾶσι κελύω. τῶντα μὲν οἴμαι δεῖν ὑπάρχειν ὡς
τῶν ἐξ ἀφῆς τῶντα ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρα-
τείας, εἰς πύλας, καὶ χερρόνησον, καὶ ὅλων τὸν, καὶ
ὅποι βούλεται. δεῖ γὰρ ἐκείνῳ ἑστῶ ἐν τῇ γνώμῃ πρῶ-
τον, ὡς ὑμῖς ἐκ τῆς ἀμελείας τῶντα τῆς ἀγαν, ὡς
ποδὶς δύσοιαν, καὶ πρὸ τῶν ποτῶν, φασιν, εἰς ἀλίαν-
τον, καὶ τὰ τελευτῶντα πρῶτον εἰς πύλας, ἴσως αὐτὸς ὁρμή-
σαιτε· οὐτὶ παντελῶς, οὐδ' εἰ μὴ ποιῆσαι τ' αὐτὸς ἑστῶ, ὡς
ἔγωγε φημι δεῖν, δι' ἡμεῖς φρόνητον ἔσθαι· ἢ ἢ δὲ τὸν φό-
βον εἰδὼς δι' ἐπὶ πᾶσι ὑμῶν, (εἴσεταί γὰρ ἀκριβῶς) (εἰσὶ
γὰρ εἰσιν οἱ πάντ' ἐξ ἀπὸ τῶν ἐκείνῳ παρ' ἡμῶν αὐτῶν
πλείους τοῦ δέοντος) ἡσυχίαν ἔχει· ἢ παρὰ τῶν τῶντα
ἀφύλακτος λαβῆ, μηδενὸς ὄντος ἐμποδῶν πλεῖν ὡς
πῶ ἐκείνου χώραν ὑμῖν, αὐτὸς ἐν δὲ καιρός. τῶντα μὲν ἔστιν
ἂν πᾶσι δεδόχθαι φημί δεῖν, καὶ πρῶτον ἀσάθαι προσήκειν
οἴμαι. * πρὸς δὲ τοῖς τοῖς, δύνανται πᾶσι, ὡς ἀνδρὸς ἀθη-

ΔΗΜΟΣ ΣΕΥΟΥΣ

2042

γὰρ ἐστὶ μισθός, ὃ δὲ Ἰσθμὸς οὐδὲ παντελὲς ταπεινὸν εἶ-
 ναι δεῖ. καὶ τὰς ὁπλίστας ὅτι πρὶν εἶναι καὶ συμπλεῖν δεῖ τὰς κελύβας,
 ὅτι καὶ πρὸ τούτου ποτ' ἀκούω ξυμικτὸν ῥέφειν ἐν κρήνῃ
 πλὴν πόλιν, οὐ πολὺ στρατός ἤγειτο, καὶ ἰσχυράτης, καὶ χα-
 βείας, καὶ ἄλλοι πνέουσιν, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς συστράτου εἶδαι.
 καὶ οἱ δὲ ἀκούοντες ὅτι λακεδαίμονιους πρὸς τὰ πόμηντοι με-
 θ' ὑμῶν ἐπὶ κων, ὅτι οἱ ξυνοί, καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων. ὅς οὐ
 δι' αὐτὰ τὰ ξυμικτὸν ὑμῖν συστράτου εἶται, ὅτι οἱ λωισ νικᾷ, καὶ
 ὅτι συμμάχους, οἱ δὲ ἡγετοὶ μέγιστος τῶν δεινότες γέγονας·
 καὶ πρὸς ἀνέστη ὑπὸ τῆς πόλεως πόλεμον, πρὸς ἀρ-
 πάξον, καὶ πανταχρὺ μάλλον οἷχεται πλέοντα· ὁ δὲ
 στρατηγὸς ἀκούσθαι· εἰκότως. οὐ γὰρ ὅστις ἀρχεῖν, μὴ
 διδόντα μισθόν. τί οὖν κελύβας; τὰς περὶ φάσεις ἀφελθεῖς
 καὶ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν στρατωτῶν, μισθόν πορίσκει-
 τας, καὶ στρατιώτας οἰκείους, ὥς ποτ' ἐπὶ πᾶσι τῶν στρα-
 τηγευμένων, πρὸς ἀνέστη τῶν στρατῶν. ἐπεὶ νῦν γε, γέλωτος εἰ-
 ὥς χρώμεθα τοῖς πράγμασι. εἰ γὰρ ὁρῶι τύπος ὑμᾶς, εἰ-
 ρηνώσω ἄγετε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι; μὰ δὲ ἔχ ἡμεῖς γε, εἰ-
 πιτ' αὖ· ἀλλὰ ὅλιππῳ κλημεν. οὐκ ἐχειροτονεῖτε δὲ
 ὅς ὑμῶν αὐτῶν δέκα ταξιαρχίους, καὶ στρατηγούς, καὶ φυ-
 λαρχίους, καὶ ἱππαρχίους δύο; τί οὖν οὐτοὶ ποῖσι, πλὴν
 ἐνὸς ἀνδρὸς ὃν αὖ ἐκπέμψετε ὑπὸ τὸν πόλεμον; οἱ λωι-
 στί τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἰσοποίων. ὥς
 ποτ' γὰρ οἱ πλάττοντες ὅτι πλίνους εἰς τὴν ἀγορὰν χει-
 ροτονεῖτε ὅτι ταξιαρχίους, καὶ δεῖ φυλαρχίους, οὐκ ὑπὸ
 τὸν πόλεμον. οὐ γὰρ ἐχρῶ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι τα-
 ξιαρχίους πρὸ ὑμῶν, ἱππαρχίους πρὸ ὑμῶν, ἀρχοντας ἐ-
 χοντας οἰκείους εἶναι, ἵν' ὡς ἀληθῶς τῆς πόλεως ἡ δύ-
 ναμις· ἀλλ' εἰς μὲν λῆμνον τὸν πρὸ ὑμῶν ἱππαρχον δεῖ
 πλεῖν, τῶν δὲ ἄλλων τῆς πόλεως κτημάτων ἀγωνίζομένων,
 μὲν ἄλλων ἱππαρχεῖν· καὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν μισθὸν κελύβας

Δημοθένους

λείπω : ἀλλ' ὅφ' ἡμῶν ἴδι καχειροβημελίον εἶναι ἔδοξεν, ὅς
 ἔστι αὐτῇ. ἴσως δὲ ταῦτα μὲν ὀρθῶς ἡγήσασθαι λέγειν : ὅ
 δὲ τῆς χρημάτων, πόσα καὶ ποθεν ἔσται, μάλιστα ποθεῖ
 τε ἀκούσαι : ἔδοξεν δὲ καὶ περὶ αὐτῶν. χρήματα τοίνυν, ἐστὶ
 μὲν ἡ τερή, σιτηρίσιον τοῖς στρατομέλοις μόνον τῇ δυνάμει
 μετὰ τῇ, τάλαντα ἐννέκοντα, καὶ μικρόν τι περὶ : δι
 κα μὲν ναυσὶ ταχέως τε πᾶράκοντα τάλαντα εἰκοσιν εἰς
 πλὴν ναὺν μὲν τῷ μηνὸς ἐκείνου. στραπώτης δὲ διχίλοις
 ἑκατὼτα ἔτορα : ἵνα δὲ καὶ ἐκείνου τῷ μηνὸς ὁ στραπώτης
 δραχμὰς σιτηρίσιον λαμβάνῃ : τοῖς δὲ ἱπποσὶ διακοσίοις
 οὐσιν, ἐὰν ἑλάνκοντα δραχμὰς ἐκείνου λαμβάνῃ τῷ μηνὸς,
 δώδεκα τάλαντα. εἰδὲ ἔστι οἷον μικρὰν ἀφορμὴν, σιτηρί
 σιον τοῖς στρατομέλοις ὑπάρχειν, οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκειν.
 ἐγὼ γὰρ οἶδα σαφῶς, ὅτι εἰ ἔδοξεν γλῆναι, περὶ αὐτοῦ τὰ
 λοιπὰ αὐτῷ τὸ στρατόμα ἀπὸ τῆς πόλεως, οὐδὲνα τῶν
 ἐλλώων ἀδικῶν, οὐδὲ τῶν συμμάχων, ὥστ' ἔχειν μετὰ
 οὐτελῇ. κατὰ συμπλέων ἐκελοντὸς πάχειν ὅπου ἔστι
 μος, ἐὰν μὴ ταῦθ' οὕτως ἔχῃ. πόθεν οὖν ὁ πόρος τῆς χρη
 μάτων, ἀπὸ ὑμῶν κελεύω, γλῆναι ; τῶν τ' ἡδὲ λέγω.

Γόρου ἀποδείξεις.

Α' μὲν ἡμεῖς, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, διδυνάμεθα εὐρεῖν,
 ταῦτά εἰναι. ἐπειδὴν δὲ αὐτὴ χειροτονῇ τε τοῖς γνώμας, ἀπὸ ὑ
 μῶν ἀρεσῇ, χειροτονήσαστε, ἵνα μὴ μόνον τοῖς ἀντιστάσι,
 καὶ τοῖς ἐπιστολαῖς πελειῇ τε πελὶ πτω, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀ
 ροῖς. δοκεῖτε δέ μοι πλὴν βίβλου καὶ πόρῃ τῆς πόλεως, καὶ
 ὅλης τ' ἐκείνης ἐκελοντὸς εἶναι, εἰ τὸν τόπον, ὡς αὐτοὶ
 ἀθηναῖοι, τῆς χώρας, περὶ τὴν πολεμήσετε, ἐκελοντὸς
 τε : καὶ λογίζεσθαι, ὅτι τοῖς πινύμασι, καὶ τοῖς ὥραις τῆς
 ἐκείνης τὰ πλεονεκτήματα διαπερὶ πᾶσι πελὶ πτω :
 καὶ φυλάξασθαι ἐκείνην ἢ ἐν χειμῶνα ἐκελοντὸς, ἢ νῦν
 ἡμεῖς μὴ δυνάμεθα ἐκείνην ἀποκτεῖναι. διὰ τίνων ὑμῶν

ταῦτα ἀνθυμουμένους μὴ βοηθείαισιν πολυμῆν, (ὅς οἱ οὐ μὲν
 γὰρ ἀπάντων) ἀλλὰ πρᾶσιν οὐκ ὀκνεῖ, καὶ δυνάμει. ὅς
 παρέχει δὲ ὑμῖν χειμαδίῳ μὲν χρῆσθαι τῇ δυνάμει, λήμνῳ,
 καὶ θάσῳ, καὶ σκιάδῳ, καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τῷ τῷ
 τόπῳ νήσις, ἐν αἷς καὶ λιμνίδι, καὶ σίτρῳ, καὶ ἄχρηστῶ
 τάλμασι, πάνθ' ὑπάρχει. πλὴν δὲ ὥραν τῶν ἐβδωμάτων, ὅτε καὶ
 πρὸς τῇ γῇ γλῆναι ῥαδίον, καὶ τὸ πᾶν πνυμμάτων ἀσφα
 λὲς πρὸς αὐτῇ τῇ χώρᾳ, καὶ πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων σῶ
 μασι, ῥαδίως ἔσται. ἃ μὲν οὖν χρῆσεται, καὶ πότε τῇ δυνά
 μει, πρᾶ τὸν καιρὸν ὁ βούτων κρείστος, καὶ τῶν ἐμῶν, βου
 λούσεται. ἃ δὲ ὑπάρχει δὲ πρὸς ὑμῖν, ταῦτ' ὅστις, ἃ ἐγὼ γέ
 γραφα. Ἀνταῖτα, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, κρείσσει τὰ χρῆ
 ματα, πρῶτον ἃ λέγω, εἶτα καὶ τὰ ἅλα πάντα πρᾶσιν οὐκ
 ὀκνεῖ, ὅς σραπῶτα, τῶν ἐμῶν, ὅς ἰππείας, ἐπὶ τῇ πᾶ
 σιν πλὴν δυνάμει νόμῳ καὶ τῶν κλείσσει τῶν ἐμῶν μένῳ,
 τῶν μὲν χρῆμάτων αὐτοὶ ταμίαι, καὶ πορισαὶ γιγνώμενοι,
 τῶν δὲ πρᾶξεων πρᾶ τῶν σραπῶν τὸν λόγον ζητοῦντες:
 παύσεσθ' αἰετὶ τῶν αὐτῶν βουλομένων, καὶ πλείον ὀ
 δὲν ποιοῦντες: καὶ ἐν πρὸς τῶν τῶν, πρᾶ τῶν μὲν, ὡς αἰσθῶν
 ἀθηναῖοι, τὸν μέγιστον τῶν ἐκείνου πόρων ἀφαιρήσεσθε. ἔστι
 δὲ οὗτος τίς; ἄρ' τῶν ὑμετέρων ὑμῖν πολυμῆ συμμάχων,
 ἄγων καὶ φόνων ὅς πλείοντας πλὴν θαλάσσης. ἔπειτα τί
 πρὸς τῶν τῶν; ἢ πᾶσιν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γλῆναι. οὐχ
 ὡς πρὸ τὸν πρᾶ τῶν τῶν χρόνον εἰς λήμνον καὶ ἱμβρον ἐμβά
 λων αἰχμαλώτους πολίτας ὑμετέρους ὥς τ' ἄγων: καὶ
 πρὸς τῶν γρασῶν τὰ πλείοντα συλλαβῶν, ἀμύνητα χρῆματα
 ὑξέλεξε: τὰ πλείοντα δὲ εἰς μαρμαίῳνα ἀπέβη, καὶ πλὴν ἱε
 ρχὶ ἄρ' τῆς χώρας ὥς τ' ἔχων ἐμῶν. ὑμεῖς δὲ οὐκ ἄντα
 ἡδυνάσθε κωλύειν, οὐτ' εἰς ὅς χρόνους, οὐς αὐτὸν πρᾶ
 λοιοσθε, βοηθεῖν. καί τοι τί δὴ ποτε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, νό
 μιζετε, πλὴν μὲν τῶν παναθλιωαίων ὅς πλὴν καὶ πλὴν τῶν διδ-

Δημοσθένους

νυσίων αἰ τῶ καὶ δὴ κόνιτος χρόνος γίνεσθαι, αἰτε δεινοὶ
 λάχουσιν, αἰτε ἰδιῶται οἱ βούτων ἐκατόνων ὑπὸ μελησόμε
 νοι, εἰς ἃ τοσαῦτα ἀναλίσκετε χρήματα, ὅσα ὁδεῖς εἰς τὰ
 ἄκρολων, καὶ τοσούτῳ ὄχλῳ, καὶ τοσαύτῳ πρᾶσθαι, ὅσῳ
 ὅσῳ ἐκ οἰδὶ ἐπὶ τῶ ἀπάντων ἔχει: ὅς δὲ ἀκρόλῳ πάν
 τας ὑμῖν ὑποδρίζων τῶ καιρῶν, τὸν εἰς μεθῶν, τὸν εἰς
 παρασῶ, τὸν εἰς κτίδαυ; ὅτε ἐκείνα μὲν ἅπαντα νό
 μῳ τετακῆται, καὶ περὶ δὲ ἐκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ, πρὸς
 ἡγεμῶν, ἢ γυμνασίᾳρχος τῆς φυλῆς, πότε, καὶ πρὸς
 τῶ, καὶ πρὸς λαβόντα, πρὸς ποιῆν. οὐδὲν ἀνέξιστατος,
 οὐδὲ ἀόριστον ἐν βούτῳ ἡμέλειται. ἐν δὲ τῶ πρὸς πο
 λέμου καὶ τῆς βούτου πρᾶσθαι, ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιορ
 ῖσθαι ἅπαντα. βουλοῦνται ἀνακλίσσασθαι, καὶ ἐνερῶ
 χριστὸς καὶ δισαμεν, καὶ βούτῳ ἀνελδοσεῖς πρὸς μεθῶ, καὶ
 πρὸς χρημάτων πόρου σκοποῦμεν. καὶ μετὰ τῶ ἐμβά
 νειν ὅς με τοῖκοις ἔδοξε, καὶ ὅς χωρεῖς οἰκιστάς, εἴτ' αὖ
 τῶς πόλιν ἀντεμετρίσθαι. εἴτ' αὖ ὅσω τῶ μέλειται,
 περὶ πόλιν ἐφ' ἃ ἐκκλίωμεν. τὸν γὰρ τῶ πρὸς τῶ
 χρόνον εἰς τὸ πρᾶσθαι ἀρεθῶ ἀναλίσσονται. οἱ δὲ τῶ
 περὶ γμάτων καιροὶ οὐ μένουσι πρὸς ὑμετέρῳ βραδυτῆτα
 καὶ ραθυμίας. ἄς δὲ εἰς τὸν μετὰ χρόνον δυνάμεις οἰο
 μεθα ἡμῖν ὑπάρχειν, οὐδὲν οἰαίτε οἶσθαι ποιῆν ἐπ' αὐτῶ
 τῶ καιρῶν ἐξελίγασθαι. ὁδεῖς τῶ ὑβριῶς ἐλήλυθαι,
 ὡς τ' αὐτῶς ἐλθὼν οὐ βουλοῖται ἡδὴ τῶ αὐτῶς ἑαυτοῦ.
 Ἐπιστολή. Τούτων οὖν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τῶ αἰ
 γνωσιμῶν ἀληθῶς μὲν ὅς ται πολλὰ, ὡς οὐκ ἔστι: οὐ μὲν
 ἀλλ' ὅπως οὐχ' ἡδὲ ἀκούειν. ἀλλ' εἰ μὲν ὅσα αὐτῶς ὑπο
 βῆ τῶ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ περὶ γμάτων ὑπο
 βῆσθαι, οἱ περὶ ἡδονῶν δημοτορεῖν: εἰ δὲ ἡ τῶ λόγων χεί
 ρις αὐτῶ μὴ περὶ σῆκουσθαι, ὅπως ἡμῶς γίγνηται. αἰσχροί
 σιν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι φρονεῖν ἐκαστος, καὶ ἅπαντες ἀρε

βαλομένους ὅσα αὐτῇ θυχερῇ, πάντων ὑσθρίξεν τῆς ὀρ-
 των· καὶ μὴ δὲ τῶν δύνανται μαθεῖν, ὅπ' οἱ τῶν ὀρθῶς
 πολέμῳ χρωμένους οὐκ ἀκλουθεῖν τοῖς περὶ γμάσιν, ἀλ-
 λ' αὐτοὺς ἐμπεθεῖν εἶναι τῆς περὶ γμάτων· καὶ τὸν αὐτὸν
 ἔργον, ὥσπερ τῆς στρατομαχίας ἀξιόσκειν αὐτῆς τὸν
 στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῆς περὶ γμάτων τοῦ δὲ βα-
 λομένου ἡγεῖσθαι χρὴ, ἵνα αὐτῷ ἐκείνοις δοκῇ, τοῦτο
 περὶ τῆς, καὶ μὴ τὰ συμβαίνοντα αἰσπρόκωνται διώ-
 κειν. ὑμεῖς δὲ, ὧν ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πλείων δύνανται ἀ-
 πάντων ἔχοντες, εὐρύς, ὁ πλίτας, ἱππίας, χρημάτων
 πέρσοδον, τούτων μὲν μέχρι τῆς τήκερον ἡμέρας οὐδὲν
 πώποτε ἐνδεόντι κέχρησθε, ἐδενός δὲ ἀντὶλείπετε. ὥσπερ
 ὅσοι βαρβάροι πυκνὸν οὖσιν, ἔγωγε λεγέτω φιλίππῳ καὶ
 γὰρ ἐκείνων ὁ πλῆθος αἰετῆς πλῆθος ἔχου· καὶ ἐτόρῳ-
 σε πατάξις, ἐκείσε εἰσιν αἱ χεῖρες· περὶ ἀλλοδαμοῦ δὲ, ἢ
 ἐλέπειν ἐκείνον, οὐτ' οἶδεν, οὐτ' ἐθέλει καὶ ὑμεῖς ἐὰν ἐν
 χερσὶν ὦσιν πύθησθε φιλίππων, ἐκείσε βοηθεῖν ἡμῶς οὐδε-
 ῖς ἐὰν ἐν πύλαις, ἐκείσε· ἐὰν ἄλλοθι πῶς, συμπῆσθε τε ἀ-
 νὰ καὶ κῆτω· καὶ στρατηγέσθε μὲν ὑπὲρ ἐκείνου, εἰ βούλο-
 σθε δὲ ἐδὲν αὐτῶν συμφέρον ποδὶ τῆς πολέμου· οὐδὲ πε-
 ρὶ τῆς * περὶ γμάτων περὶ ἑαυτοῦ οὐδὲν, πρὶν αὐτῷ, ἢ γεγενη-
 μένῳ ἢ γιγνόμενόν τι πύθησθε. τοῦτο δὲ ἴσως πέρσοδον
 μὲν ἐνὶ ποιῆν· νῦν ὅτι ἐπ' αὐτὸν ἡκετὶ ἀντιμῶ, ὥς τ' οὐ-
 κ' ἐγγχωρεῖ. δοκεῖ δὲ μοι θεῶν πρὸς ὧν ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
 τοῖς γιγνόμενοις ἐπὶ τῆς πόλεως ἀχνομένους πῶς φι-
 λω περὶ γμοσύνῳ ταύτῃ ἐμβαλεῖν φιλίππῳ. εἰ γὰρ
 ἔχων ἅ κατὰ στραπῆαι καὶ περὶ ληφει, ἡσυχίαν ἔχειν ἢ
 θελε, καὶ μηδὲν ἐπεσθῆναι ἐπὶ, ἀρχὴν ἐνίοις ὑμῶν αὐ-
 μοι δοκεῖ, ὧν αἰσύνῃ καὶ ἀνδρίαν καὶ πάντα τὰ
 αἰσῆτα ὠφληκῆσθαι αὐτῷ ἡμεῖς δημῶσι. νῦν δ' ἀντιχειρὸς
 αἰσῆται, καὶ τῶ πλείονος ὀρεγόμενος, ἴσως αὐτῷ ἐκκώλει

συνθ' ὑμᾶς, εἴτε μὴ παντάπασι νῦν ἡμεῖς ἀπεγνώσκαμε·
 θάνατον δ' εἴπωγε, εἰ μηδὲς ὑμῶν μήτ' ἐνθυμῆται, μή-
 τε * ὀργίζεται, ὁρῶν, ὡς αὐτοῖς ἀθλιώτοι, πῶς μὲν ἀρ-
 χὴν τῆς πόλεως γελημελώμεθα, πῶς δὲ ὑμῶν ἡμεῖς ἀπο-
 λίσσονται, πῶς δὲ τελευτήσωμεν οὕτως ἢ οὕτως τῆς μὴ πα-
 θεῖν αὐτοὺς κακῶς ἢ κατὰ τὸ πᾶσι πᾶσι. ἀλλὰ μὲν, ὅτι γε
 οὐ σῆσεται, δῆλον, εἰ μὴ τις αὐτὸν κωλύσει. εἴτα ὅτις ἀ-
 ναμνηστέον; καὶ ὑμεῖς κενῶς, καὶ τοῖς παρὰ τῆς δαίμονος ἐλ-
 πίδας ἐὰν ἀρξείλητε, πάντ' ἔχειν οἴεσθε καλῶς; οὐκ ἐκ-
 σόμεθα; οὐκ ἐξίμεν αὐτὸν μὲν γὰρ ὑμῶν στρατιωτῶν οἰκείων
 νῦν, οἱ καὶ μὴ περὶ τῶν; οὐκ ἐπὶ πῶς ἐκείνου πᾶσι πᾶσι
 μεθα; πῶς δὲ περὶ τοῦ μεμεθα; ἡρετό τις. ἀνέσει τὰ σα-
 θρὰ τῶν ἐκείνου περὶ γράμματα, ὡς αὐτοῖς ἀθλιώτοι, αὐτοῖς
 ὁ πόλεμος, αὐτὸν ἀποχαιρέμεν. αὐτὸν μὲν τοῖς κατὰ μεθα οἰκοι
 λοιδορουμένων ἀκούοντες, καὶ αἰτιωμένων ἀλλήλους τῶν
 λήγοντων, οὐδέ ποτ' οὐδὲν ἡμῶν οὐ μὴ γίγνεται τῶν δειν-
 των. ὅποι μὲν γὰρ αὐτὸν οἶμαι μέρος ἡ τῆς πόλεως συ-
 ναποσταλῇ, καὶ μὴ πᾶσι πᾶσι, καὶ τὸ τῶν δεινῶν ἐν-
 μενῶς, καὶ τὸ τῆς τύχης ἡμῶν σιωπῶνται. ὅποι δ' αὐ-
 στρατηγὸν καὶ ψευδομα κενὸν καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς βήματος
 ἐλπίδας ἐκπέμψετε, οὐδὲν ἡμῶν τῶν δεινῶν γίγνεται·
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ κατὰ καλῶς, οἱ δὲ σύμμαχοι τε-
 θνῶσι τῶν δεινῶν οὐ φεύγουσι ἀπὸ τῶν. οὐ γὰρ ὅστις οὐκ
 ἐστὶν εὖ αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν ποτε τὰ θ' ὑμῶν πρᾶξαι
 ἀπανθ' ὅσα βούλεσθε· ὑποχέσθαι μὲν τοι, καὶ φῆσαι, καὶ
 τὸν δαίμονα αἰπάσασθαι, καὶ τὸν δαίμονα, ἐπὶ τὰ ἡ περὶ γμα-
 πα ἐκ τῶν ἀπολλῶν. ὅταν γὰρ * ἡπῆται μὲν ὁ στρα-
 τηγὸς ἀθλίων ἀρμύδων ξείνων· οἱ δ' ὑποδῶν αὐτὸν ἐκεί-
 νος ἐκεῖ πρᾶξαι, πρὸς ὑμᾶς ἀποδόμενοι ῥαδίως αὐτοὺς δὲ
 ὥσιν· ὑμεῖς δ' ὅτι αὐτὸν ἀνέστητε, ὅ, πᾶσι τῶν, ῥα-
 δίως ἀποδόμενοι· τί καὶ γὰρ περὶ δεινῶν; πῶς οὖν τῶν

παύσεσθαι, ὅταν ὑμεῖς, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ὅς αὐτοῦς
 ἀπεδείξατε στρατώτας καὶ μάρτυρας τῆς στρατηγου-
 μενῶν, καὶ δικαστὰς οἰκιστὰς ἐλθόντας τῆς δουλειᾶς. οὐ-
 γὰρ ἀκούειν μόνον ὑμᾶς τὰ ὑμέτερά αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ
 παρόντας ὄραν διᾶ. νῦν δὲ εἰς τὴν ἔκκει παρὰ πράγματα
 αἰσῶν, ὥστε τῆς στρατηγῶν ἔκτατος δις καὶ ἑὶς κρινε-
 ται παρ' ὑμῖν ποδὶ θανάτου: περὶ δὲ ὅς ἐχθροὺς οὐ-
 δις οὐδὲ ἅπασι ἀπὸ τῆς ἀγωνίσασθαι ποδὶ θανάτου ὅλ-
 μα: ἀλλὰ τὸν τῆς ἀνδραγαθιστῶν καὶ λαοποδῶν τῆς θά-
 νατον μάλλον αἰροῦνται τῆς περὶ σκηνῶν. κακοῦ βίου με-
 γάλῳ ὅτι, κρινέτω ἀπεθανεῖν: στρατηγὸν δὲ, μαχόμενον
 τοῖς πλεμίοις. ὑμῶν δὲ οἱ μετ', ἀδελφοὶ, μετὰ λαο-
 δαμονίων φασὶ ὀλίγων πρὸς τὴν τῶν θηβαίων κατὰ-
 λυσιν, καὶ τῶν πολιτείᾳ διασῶν: οἳ δὲ, ὡς πρὸς
 βίῃς περὶ φανῶς βασιλείᾳ: οἳ δὲ, ἐν ἱμερῶν πόλιν τει-
 χίσαν: οἳ δὲ, λόγῳ πλάττοντες ἔκτατος, ποδὶ δόχμε-
 θα. ἐγὼ δὲ οἶμαι μετ', ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, νῦν ὅς θεοὺς
 ἐκείνον μεθ' ἑνὶ τῷ μεγέθει τῆς πεπεραγμενῶν, καὶ πολ-
 λὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, τῶν τ' ὀρμημῶν
 τῆς καλυσόντων ὄρωντα, καὶ τοῖς ποπεραγμενίοις ἐπερ-
 μενίον: οὐ μενίχι μετὰ δὲ οὐτῶ περὶ αἰεῖσαι περὶ τῆς,
 ὥς τε ὅς ἀνίσταται τοῖς τῆς πρ' ὑμῖν εἰδέναι, τί μέλει ποι-
 εῖν ἐκείνος. αἰὼν τὸ ταχὺ γὰρ εἰσιν οἱ λαοποιῶντες. ἀλλ'
 λ' ἐγὼ, ἀφ' ὧν τῶν ἐκείνο εἰδῶμεν, ὅτι ἐχθρὸς ἀνθρώ-
 πος, καὶ τὰ ὑμέτερά ἡμᾶς ἀπεδοῖ, καὶ χρόνον πολὺν ὑβρι-
 κε: καὶ ἅπαντα, ὅσα πᾶ ποτε ἡλπίσμεν πῶς περὶ εἶναι ἀποδ-
 ῆμεν, καὶ ἡμῶν δὲ ῥηται, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ὅτι:
 καὶ νῦν ἐδὲ λωμεν ἐκείνῳ πολεμεῖν ἀπὸ, ἐνθα δὲ ἴσως ἀ-
 ναγκασθόμεθα εἶναι ποιεῖν: ἀν' ὧν εἰδῶμεν, καὶ τὰ
 δέοντα ἐσόμεθα ἐγνωκότες, καὶ λόγον ματρῶν ἀπὸ λ-
 λαγμενίοι. οὐ γὰρ ἅπῃ ποτ' ἴσαι διᾶ σκοπεῖν, ἀλλ', ὅτι

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

φάυλα, ἐὰν μὴ περσέχητε τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν, καὶ τὰ
περσέκοντα ποιεῖν ἐθέλητε, οὐκ εἰδέναι. Ἐγὼ μὲν οὖν,
οὐτ' ἄλλοτε πώποτε πρὸς Ἰννέλεμην λέγειν, ὅ, παρ'
μὴ καὶ σωοῖσιν ὑμῖν πεπεισμένος ὦν: νῦν τε ἄν γινώ-
σκω, πάνθ' ἅπλως, οὐδὲν ὑποσελάμενος, πεπρῆσσία-
σμι. ἐβουλόμην δ' αὖ, ὥς περ, ὅτι ὑμῖν συμφέρει τὸ τὰ
βέλυσαι ἀκούειν, οἶδα, οὕτως εἰδέναι σωοῖσιν καὶ τῷ τὰ
βέλυσαι εἰπόντι: πολλῷ γὰρ αὖ ἥδιον εἶπεν. νῦν δ' ἐπ'
ἀδήλοισι οὔσι τοῖς ἀπὸ τούτων ἐμαυτῷ γνησιμείοις, ὅ-
μως (ὡς) τῷ σωοῖσιν ὑμῖν ἐὰν περσέχητε τοῦτα, πε-
πείσμαι, λέγειν αἰετοῦ μοι. νικῶν δ' ὅτε πάνσιν ὑμῖν
μέλλει σωοῖσιν.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
πρὸς τῆς εἰρῆνης λόγον.

Μνηνομενοῦ τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς ἀμφιπόλειως εἰρη-
νης ἐπεθύμητον ὅ, τε ὠλιώπας, καὶ οἱ ἀθηναῖοι: οἱ μὲν
ἀθηναῖοι, κακῶς ἐν τῷ πολέμῳ φερόμενοι, ὁ δὲ ὠ-
λιππος, βουλόμενος ἂν ὑπέχετο θετταλοῖς τε, καὶ θη-
βαίοις ὠλιτελίσσαι. ὑπέχετο δὲ τοῖς μὲν θηβαίοις ὅρθε-
μενόν πρὸς δώσειν, καὶ κερῶναιαν πόλεις βουωτίας: ἀμ-
φοτέρους δὲ, τὸν φωκικὸν καὶ τὸν ἀλφειὸν πόλεμον. ὅτε
δὲ καὶ ἀδυνατῶν αὐτῷ πολειμίων ὄντων ἀθηναίων. καὶ
γὰρ πρὸς τὸν βουληθεὶς εἰσβαλεῖν εἰς τὴν φωκίδα τῷ
ἀθωαίων πρὸς ἀλφειῶν τῶν ναυσὶν εἰς τὰς καλου-
μένας πύλας, ὑπ' ἐνίων δὲ θορμῇ πύλας, ἀπικω-
λύθη τῆς εἰσόδου. νῦν τρίτῳ εἰρήνῃ ποιησάμενος πρὸς
τοὺς ἀθωαίους, μηδενὸς καλῶντος πρὸς τὴν εἰσ-
όδον τὸ φωκικὸν ἔθνος ἀνίσταται πεποικκε: καὶ τὴν φω-
κικὴν ἐν τοῖς ἀμφικτυοῦσι χώρῃ, καὶ τὰς ἐκείνων ἐν τῇ

τῷ σωεσθρίῳ ψήφουσιν πρὸς τῆς ἄλλων ἐλλυμένων εἰληφει
 πέπομφε δὲ καὶ πρὸς ἀθλωαίους πρὸς βίβας ἀξίων καὶ αὐ-
 τοὺς τῶντα συγχωρεῖν. καὶ ὁ δημοσίης πρᾶναι συγχο-
 ρεῖν, οὐ τῷ περὶ γματι σωισάμενος ὡς ὁρᾷ ἔχοντι, οὐδὲ
 δίκαιον εἶναι λέγων μετέχειν ἐλλυτικοῦ σωεσθρίου τὸν μα-
 κεδῶνα· ἀλλὰ δεδιόαι φάσκων, μὴ κατὰ ναγκαδιῶσι κρι-
 νὸν πόλεμον πρὸς ἅπαντας ὡς ἐλλυκὸς ἔχειν. περὶ κε-
 κρουμέναι γὰρ λέγει τοῖς ἀθηναίοις, ἄλλους δι' ἄλλας τι-
 νὰς αἰτίας, τῶντα δὲ κοινῇ πόλεμῳ σκεῖν αὐτοῖς. δῶσο μὲν
 φησι κοινῇ αἰτίᾳ τῶντα κατὰ ἡμῶν, ὅτι μόνον τοῖς τῆς ἀμε-
 ωκτυόνων ἐνιστάμεθα δόγμασιν. ὡς τε καὶ ἴδιον τὴν εἰρή-
 νην τηρεῖν, καὶ τῶντα φιλιππου παρεληλυθότος εἶσω πυ-
 λῶν, καὶ ἐπιλθεῖν δωαμενίου τῇ ἀπὸ τῆς ἡ πόλεως μικροῦ
 τηλικούτου κίνδυνον ἀρᾶσθαι. οὗτος δὲ ὁ λόγος παρε-
 σκευάσθη μὲν, οὐ μὴν εἰρηδοταί μοι δοκεῖ. κατὰ τὰ γὰρ ὁ
 ἔχων αἰχίνου, καὶ ὅτε μὲν τὸν ἄλλον αὐτοῦ διαβάλλει,
 ὅτι σωεσθρὸς ὁλὲ φιλιππον ἀμωκτύονα εἶναι ψήφισα-
 σθαι μηδενὸς ἄλλου τολμῶντος ὅτε εἰσηγήσασθαι, μὴ
 δὲ φιλοκράτῳ τῶ πάντων ἀναιδεστάτου. οὐκ αὖ οὕτω αὐ-
 τὸς πόλεως τούτων συμβεβούλευκαὶς τὸν αἰχίνου ἐπ' αὐ-
 τοῖς διέβαλλεν. ἀλλὰ δηλονότι τὴν ὑπόνοιαν εἰσεσε, μὴ
 δόξει φιλιππίζειν, καὶ χρήμασιν ὑπὸ τῆς βασιλείας πει-
 σθῆς, τῶντα γινώσκων ἀρᾶσθαι. ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ
 λόγῳ πρὸς τοιαύτην ἵνα ὑπόνοιαν ἰσάμενος φαίνεται,
 σωιστὴς ἑαυτὸν ὡς οὖνον τῇ πόλει, καὶ ἀδωροῦ
 δόκητον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΕΙΡΗΝΗΣ ΛΟΓΟΣ.

ΡΩ μὲν, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὰ
πρῶτα πρῶτα πομπὴν δυσκο-
λίαν ἔχοντα καὶ παραχρῆν, οὐ μῆτιν
τῷ πομπῇ περὶ εἶδαι, καὶ μὴ οὐκ εἶν
περὶ εἶδαι πομπῇ ἀντὶ τῆς ἀλ-
λὰ καὶ τῷ πομπῇ τῆς ἑσπερίων κα-
τὰ ταῦτα, μὴ δὲ καθ' αὐτὸ συμφέ-
ρον πάντας ἡγεῖσθαι : ἀλλὰ τίς μὲν, ὧ δὲ, τίς δὲ, ἐπὶ τῷ
δοκεῖν. δυσκόλου δὲ ὄντος φύσει καὶ χαλεποῦ τῆς βελούε-
δοι ἐπὶ πομπῇ χαλεπὸν τὸν ὕμνους αὐτῷ πεποιήκατε, ὧ
ἀνδρὸς ἀθηναῖοι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ἀνθρώποι περὶ
τῆς πρῶτα τῶν εἰδῶνσι χρῆσθαι τῷ βουλούμεναι, ὧ
μῆτις δὲ, μὲν τὰ πρῶτα. ἐκ δὲ τούτου συμβαίνει * πρῶτα
πάντα τὸν χρόνον, ὅν οἱ δὲ ἐγὼ, τὸν μὲν οἷς αὐτῶν ἀμάρτυρες
πιπυῶντα οὐ δοκεῖν, καὶ δοκεῖν οὐ λείπειν : τὰ δὲ πρῶτα
ματὰ καὶ πομπῇ ὧν βελούεσθαι, ἐκ φύσει ὕμνους. οὐ μῆτις, ἀλλ-
λὰ καὶ πομπῇ τούτων οὕτως ἔχοντων οἷμα καὶ πεικῶς
ἡμῶν τὸν ἀνίστησθαι, αὐτῶν δὲ λήσῃ τῆς θορυβῆν καὶ τὸ λονε-
κεῖν ἀχρῶντες ἀκούειν, ὧς ἑσπερίων πόλεως βελούεσθαι,
καὶ τηλικούτων πρῶτα τῶν περὶ εἶδαι : ἔξιν καὶ λείπειν,
καὶ συμβουλεύειν, δι' ὧν καὶ τὰ πρῶτα ἔσθαι βελούεσθαι, καὶ
τὰ πρῶτα μὲν σωθῆσθαι. Ἀκριβῶς δὲ εἰδῶς, ὧ ἀνδρὸς
ἀθηναῖοι, τὸ λείπειν πομπῇ ὧν αὐτῶς εἰπέ τις, καὶ πομπῇ αὐτῶν
τῶ πρῶτῳ αὐτῶν τῶ πᾶντι λισίτε λονέων τῶς χλμῶσιν ὧν,
οὕτως ἡμῶν φορτικὸν καὶ ἐπαχθεῖς, ὧς τε αἰάκων οὐ-
θῶν ὁράων, ὧς ἀχρῶν νομίζω δι' ἀμάρτυρον αὐτῶν ὧς πομπῇ ὧν
νῦν ὧν κριναι, μικρὰ τῶ πρῶτῳ ὧν πομπῇ ρηθῆντων ὧν
ἡμῶν μνημονούμεντας. ἐγὼ γὰρ, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πρῶ-

ἔν μὲν ἡνίκ' ἐπειθὺν τινὸς ὑμᾶς τῆς ἐν δὺβοῖα παρὰ τῶ-
 μέλων περὶ γμάτων βοηθεῖν πλουτάρχῳ, καὶ πόλεμον
 ἄδδον, καὶ δαπανηρὸν ἀρᾶσαι, πρῶτος, καὶ μόνος πα-
 ρελθὼν ἀντίειπον. καὶ μονοῦ διεσπάρθη ἡ πόλις ὑπὸ
 μικροῖς λήμμασι πολλὰ καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἀμυρτάνειν
 πεισάντων. καὶ χρόνου βραχέως διελθόντες μετὰ τῷ περ-
 σόφλει ἀιχμήνῳ καὶ παθεῖν οἷα τῆς ὄντων ἀνθρώπων οὐ-
 δένδ' ἔωποτε πεπνύσασιν ἡ πόλις ἑσθλῶν, οἷς ἐβόηθησαν·
 πάντες ὑμεῖς ἐγνώτε, τὴν τε τῆς ἡμετέρας πεισάντων κακίαν,
 καὶ τὸν τὰ βέλπεα εἰρηκότες ἐμέ. γὰρ τοίνυν, ὦ ἀν-
 δρες ἀθηναῖοι, καὶ δὼν νεοπτόλεμον τὸν ἡσπακτιῶ τῷ
 μὲν τῆς τέχνης περὶ γάματι τυγχάνοντα ἀδείασ', καὶ κατὰ
 δόξαν ὁμιλῶν τὰ μέγιστα τῷ πόλιν, καὶ τὰ πρὸς ἡμῖν διοι-
 κῶντα φιλίππῳ, καὶ πρυτανεύοντι, πρὸς ἐλθὼν εἶπον εἰς
 ὑμᾶς, οὐδὲ μᾶς ἐνεκα οὐτ' ἐχθροῦ, οὐτ' ἐπὶ σκεφαντίᾳ
 ἰδία, ὥς ἐκ τῆς μετὰ τῷ ὁρῶν γέγονε δῆλον. καὶ οὐκ
 ἔστι τῷ τούτοις αἰπάσσομαι ἔως ἡμετέρου νεοπτόλεμου λίσσον-
 τας, οὐδὲ εἰς γὰρ ἡμῶν, ἀλλ' αὐτοὺς ὑμᾶς. εἰ γὰρ ἐν διονύ-
 σου βραχὺ δούρ' ἀδικάσαι, ἀλλὰ μὴ πᾶσι σωθῆναι καὶ
 κοινῶν περὶ γμάτων ἡ πόλις· οὐκ αὖ οὕτως οὐτ' ἐκεί-
 νου πρὸς ἡμῶν, οὐτ' ἐμῶν πρὸς ἀπείχουσαν ἡκούετε. καὶ
 τοῖς ἑσθλῶν ὑμᾶς οἷμαι νῦν ἀπαντας ἡσπάρδει, ὅτι πᾶσι
 τέτε ἄφ' ἑνὸς εἰς ἑὸς πολεμίου ἐποίησαν ἡ πόλις τῶν τὰ ἐ-
 κείνη χρέματα ὀφειλόμενα, ὥς ἔφη, κερίας δέντρο λει-
 τουργεῖν· καὶ τοῦτω τῷ λόγῳ πλείστον χρησόμενος, ὥς
 δεινὸν εἰς ἐγκυκλίᾳ τοῖς ἐκείθεν ἐνθάδε τοῖς δὲ πορίαις
 ἄριστον· ἐπειδὴ δὲ τῷ εἰρήνῳ ἀδείασ' ἔτυχεν, ἡ πόλις
 ἐνθάδε ἐκείνη τοῦ οὐσίαν φαιδρῶν, τῶν ἡμετέρων
 πρὸς ἐκείνους ἀπάων ἔχου. δύο μὲν δὲ τῶν ἡμετέρων
 περὶ τῶν ἐμῶν, μὴ τυρεῖ τοῖς τό τε γελιημελίοις λόγοις ὅ-
 σως καὶ δικαίως οἷα πόδ' ἡ, ἀφ' αὐτῶν ὑπὲρ ἐμῶν.

Τρίτον δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μῆτιν αὖ τὸ τ' εἰπὼν εἴπω,
 καὶ δὴ καὶ πρὸς ὧν πᾶσι λέλυται, ὁρᾷ ὡς ὅπως ὅπως
 πρὸς τῆς εἰρήνης ἀπειλησάμενος ἡμεῖς οἱ πρόσβεις, τὸ τε
 διαπιάσκειν καὶ ἀπ' αὐτῶν ὑπαχνουμένων οἰκισθῆσαι
 δοκεῖ, καὶ ὅτι μὲν φωκίαν τὸν Ὀλυνθίων, καὶ γλήναι κν-
 εῖος, σώσειν, πλὴν δὲ θηβαίων πόλιν * διοικεῖν, καὶ τὸν ὠρεῶν
 πόντον ὑμῶν ὑπάρχειν, καὶ πλὴν ὅσοις αὐτ' ἀμυνόμενοι ἀπο-
 δοθήσεσθαι, καὶ ριαντῶν ἐλπίδας, καὶ φανακισμῶν, οἷς
 ὑπαχθέντες ὑμεῖς, οὐτε συμφέρονταις, οὐτε ἴσως, οὐτε
 οὐτε καλῶς περὶ αὐτῶν φωκίαν: οὐδὲν τούτων οὐτ' ὑβρισταῖ
 σαι, οὐτε σιγήσας ἐγὼ φανήσομαι: ἀλλὰ περὶ πᾶν ὑμῶν,
 ὡς οὐ οἶδ' ὅτι μνημονεύετε, ὅτι τῶνδε, ὅτι οἶδα, ὅτι περὶ
 δεκά, νομίζω δὲ τὸν λέγοντα ληρῆν * ταῦτα τῶνδε πάν-
 τα ὅσα φανόμεθα εἰλπον τῶν ἄλλων περὶ ὁρᾶν, οὐδ' εἰς
 μέγα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐτε διδόντες, οὐτε ἀλαζονείαν
 ἐπιανοίσω: οὐδὲ περὶ αὐτῶν σοφίαν δι' οὐδὲν ἄλλο γινώσκων,
 καὶ περὶ αὐτῶν δοκεῖ, πλὴν δι' αὐτῶν ὑμῶν εἴπω δύο. αὖ μὲν,
 ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δι' οὐτυχίαν, καὶ συμπάσης ἐγὼ τῆς οὐ-
 ἀνθρώποις οὐσίας διενόητος καὶ σοφίας ὁρᾷ κρατῆσαν:
 ἐπὶ δὲ, ὅτι περὶ αὐτῶν τὰ πράγματα κείνῳ, καὶ λογίζο-
 μεθα, καὶ οὐδὲν λήμμεν οὐδὲ οἷς αὐτῶν πρὸς οἷς ἐγὼ περὶ
 λίτῳ μοι καὶ λέγω, δεῖξαι περὶ σφραγισμένην. ὁρᾷ δὲ ὅτι, π
 αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ὑπάρχει τῶν πραγμάτων, τὸ συμφέ-
 ρον φαίνεται μοι. ὅταν δὲ αὐτῶν πρὸς οἷς οὐκ αὐτῶν
 ἀργύριον περὶ σφραγισμένης, οἷς αὐτῶν φέρων, καὶ καθεύκοντες τὸν
 λογισμὸν ἐφ' αὐτὸ: καὶ οὐκ εἴτ' αὐτῶν ὁρᾷ, οἷς αὐτῶν ὁ
 ὅπως ποιήσας πρὸς οὐδὲν οἷς αὐτῶν λογισαί. αὖ μὲν οὕτω
 εἴπω περὶ τὸν ὑπάρχειν φημὶ δεῖν, ὅπως εἴτε σιωπᾶν, εἴ-
 τε συμμαχεῖσθαι, εἴτ' ἄλλο τι βούλεται τις καὶ αὐτῶν ἀξίαν τῇ
 πόλει, πλὴν ὑπάρχειν αὐτῶν ἐν ἑαυτῶν μὴ λείων, ὅπως ποιήσῃ. ὅχι
 ὡς θαυμαστὴν, οὐδὲ ὡς ἀξίαν οὕτως ὑμῶν: ἀλλ' ὅπως πότι

ὅτιν αὐτῇ, μὴ γινέσθαι μάλλον εἶχε τοῖς πρῶτοι καὶ
 ρόν, ἢ γε γινέσθαι ἡνὺ δι' ὑμᾶς λυθῆναι. πρὶν γὰρ περὶ
 μεθ', ὡν ὑπάρχοντων τότε αὐτῇ, ἡνὺ, ἀσφαλέστος καὶ ῥάων
 ὡς ἡμῖν ὁ πόλεμος. δούτορον δὲ ὄρεν, ὅπως μὴ περὶ
 μεθ', ὡς αὐτοὶ ἀθηνᾶιοι, οὗτοι σωεληλυθότας τούτοις,
 καὶ φάσκοντες ἀμυνκτύονας νῦν εἶναι, εἰς αὐτῶν, καὶ
 πρὸ φασιν κοινού παλῆμον πρὸς ὑμᾶς. ἐγὼ γὰρ εἰ γινώσκω
 ὑμῖν πρὸς φίλιππων πάλιν πόλεμος διαμύπολιν, ἢ ἔ
 τοῦτον ἐξηλημαῖδιον, οὐ μὴ μετέχουσιν θεῖοι, μὴ δὲ ἀρ
 γεῖοι, μὴ δὲ θηβαῖοι: οὐκ αὖ ἡμῖν οἴομαι τούτων οὐδένα πο
 λεμῆσαι, καὶ πάντων ἡκιστα, καὶ μοι μὴ δορυβήσῃ μηδεὶς
 πρὶν αὐτῶν, θηβαίος: οὐχ ὡς ἡδέως ἔχουσιν ἡμῖν, ἐλ
 ὡς οὐκ αὐτῶν χερίζονται φιλίππῳ: ἀλλ' ἴσασιν ἀκρεβέως, εἰ καὶ
 πάντες φησὶν τῆς αὐτοῦ ἀναιδήτως εἶναι, ὅτι εἰ γινώσκω
 πόλεμος πρὸς ὑμᾶς αὐτοῦς, τὰ μὲν κακὰ πάνθ' ἐχουσιν αὐ
 τοῖς, τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἐφεσθούων ἐτόρος καὶ θεοῖς. οὐκ ἔ
 πρηνες αὐτῶν εἰς ὅτι μὴ κοινῆς τῆς ἀρχῆς, καὶ τῆς
 αἰτίας οὐσης τῆς πολέμου. οὐδέ γε εἰ πάλιν πρὸς οὗτοι
 βαίους πολεμῆσαι μὴν δι' ὥρων, ἢ ἔτι ἰδίῳ, οὐδὲν αὐ
 ἡμᾶς παθεῖν ἡρῶμεν. καὶ γὰρ ἡμῖν καὶ κείνοις οὗτοι βοηθῶ
 ὦντας αὐτοῖς εἰς τὴν οἰκίαν εἴ τις ἐμβάλοι, βοηθεῖν, οὐ
 σιωπεῖσθαι τούτοις οὐδέ τοῖς. καὶ γὰρ αἱ συμμαχίαι τῶ
 ὦν ἔχουσιν τὸν τρόπον * ὡς καὶ φροντίσειν αὐτῶν. καὶ τὸ
 πρῶτον φησὶν τοῖς ὅτιν: οὐκ ἄχρι τῆς ἰσῆς ἐκείνης ὅτιν
 οὐδὲς, οὐδ' ἡμῖν, οὐτ' ἐθελούοις, ὡς τε εἶναι, καὶ κρατεῖν τῶ
 ἄλλων: ἀλλὰ σὺς μὲν εἶν' ἅπαντες αὐτοῖς οὐδὲν ἔ
 τῶ, κρατῆσθαι δὲ οὗτοι ἐτόρους δευότας ὑπάρχειν αὐ
 τῶ, οὐδὲ εἰς. τί οὖν ἡρῶμεν φοβέσθαι, καὶ τί φυλάξαι
 οὐδὲ φημι δεῖν ὑμᾶς; ὅπως μὴ κοινῶ πρὸ φασιν, καὶ κοι
 νὸν ἐξηλημα ὁ μέγας πόλεμος πρὸς ἅπαντας λαῶν. εἰ
 ἂν ἀργεῖοι μὲν, καὶ μεσσηνιοί, καὶ μεγαλοπόλις, καὶ ἡ

Δημοσθένους

οὗτοι τῶς λοιπῶν πελοποννησίων ὅσοι γε δὴ τὰ αὐτὰ τοῖ-
 τοις φρονούσι, δὴ τὴν πρὸς λακεδαιμονίους ἡμῖν ὑπὸ
 κηρυκείαν ἐχερῶς χάρισται, καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέχασθαι πῶς
 ἐκείνοις πεπραγμένων: θεβαῖοι δὲ ἔχουσι μὲν ὡς λέγου-
 σιν, ἀπεχθῶς, ἐπὶ δὲ * ἐχθροτέρως χάρισται, ὅτε τοὺς παρὲς
 κείνων φεύγοντας σώζομεν, καὶ πάντα τὸ πῶν δυσμέ-
 νειαν ἐν δεικνύμεθα αὐτοῖς: θετῆαλοι δὲ, ὅτι τοὺς φωκέων
 φυγάδας σώζομεν: ὅλιππος δὲ, ὅτι κωλύομεν αὐτὸν κοι-
 νοῦν τῆς ἀμφοκτυονίας: φοβοῦμαι μὴ πάντες πρὸς τῶς
 ἰδίῳ ἐκείνους ὀργιζόμενος κοινὸν ἐφ' ἡμᾶς ἀγάσῃ τὸν πό-
 λεμον τὰ τῶς ἀμφοκτυόνων δόγματα περὶ σάμελοι: εἴ-
 ῃ δὲ ἀποκρίνωσιν ἐκείνοι πρὸς τῶς συμφέροντος ἐαυτοῖς ἡμῖν
 πολεμῆσαι, ὡς πρὸς καὶ πρὸς φωκέας: ἴσεται δὴ πῶν
 τῶς ὅτε θεβαῖοι, καὶ ὅλιππος, καὶ θετῆαλοι, οὐχί
 τὰ αὐτὰ μάλιστα ἐκείνοι ἐαυτοὺς ἀκρότερος τὰ αὐτὰ πάντες
 ἐπερξαίνονται. οἱ θεβαῖοι, τὸν μὲν ὅλιππον παρελθεῖν, καὶ
 λαβεῖν τῶς παρόδους οὐκ ἐδίωκοντο κωλύσαι, οὐδέ γε τῶς
 αὐτοῖς περὶ κηρυκείων ὑπάρχον ἐλθόντα τὴν δόξαν ἔχειν: νῦν
 νὶ γὰρ θεβαίοις πρὸς μὲν τὸ πῶν χώραν ἔχειν, καὶ κεκ-
 μίσθαι, καὶ μάλιστα πέπραχται: πρὸς δὲ πύλην καὶ δόξαν,
 αἰσχρὰ. εἰ γὰρ μὴ παρῆλθε ὅλιππος, οὐδὲν ἂν αὐτοῖς
 ἐδοκεῖν εἶναι. τῶς δὲ οὐκ ἐβούλοντο: ἀλλὰ τῶν τὸν ὀργι-
 ζόμενον, καὶ τὴν κερῶναι λαβεῖν ὑπὸ θεμῖν, μὴ διώκα-
 σθαι δὲ, τῶς πᾶσι πᾶσι πᾶσι. ὅλιππον τῶν πνέσμεν
 δὴ πῶν τῶς λῆψαι λέγειν, ὡς οὐκ ἐβούλετο θεβαίοις ὀργι-
 ζόμενον, καὶ κερῶναι πᾶσι δοῦναι, ἀλλὰ ὑποτάσσειν: ἐπὶ
 δὲ τῶς μὲν ἐβούλετο λέγειν: ἐκείνο δὲ οἶδα, ὅτι ὁ μάλ-
 λον γε ταῦτ' ἐμελεν αὐτῶ, ἢ τῶς παρόδους λαβεῖν ἐβού-
 λετο, καὶ τὴν δόξαν τῶς κλέμεν, τῶς δοκεῖν δι' αὐτὸν κεί-
 σιν εἰληφῆναι, καὶ τὰ πύληα θῆναι δι' ἐαυτῶ: καὶ ταῦτ'
 ὡς μάλιστα ἐγλίχθη. θετῆαλοι δὲ γε οὐδέ τι τῶς ἐβού-

λοντὸ τούτων, οὐτε θηβαίους, οὐτε τὸν φιλιππων μέ-
 γαν γνέσθαι: πάντα γὰρ ταῦτα ἐφ' αὐτοῦ ἡγοῦντο εἶναι:
 τῆς πυλῆας δὲ ἐπεθύμω, καὶ τῆς ἐν δελφοῖς πλει-
 νεκτημάτων, δυοῖν κύριοι γνέσθαι. τῷ δὲ τούτων γλί-
 χεσθαι τὰδε συγκατέπεραξα. τῆς τοίνυν ἰδίων ἐνεκα ἐνα-
 στον δῖρῃσιν εἰς τὰ πολλὰ περηγμένον, ὧν οὐδὲν ἐβούλε-
 το περᾶσαι. εἴτε μὲν τοίνυν ὅπ' τοιοῦτόν ἐστι, φυλακτόν
 ἡμῖν. τὰ κελύονμενα ἡμᾶς ἄρα δεῖ ποιῆναι ταῦτα φο-
 βον μένους; καὶ σὺ ταῦτα κελύεις; πολλοὺ γὰρ καὶ δῖω.
 ἀλλ' ὥς οὐτε περᾶμεν οὐδὲν αἰάξιον ἡμῶν ἀντὶ τῆς, οὐτ'
 ἔστι πόλεμος, νοῦν τε δόξομεν πᾶσιν ἔχειν, καὶ τὰ δί-
 καια λέγειν, τῶν δ' οἶμαι δεῖξιν. πρὸς δὲ εἴς θρασέως ὁ-
 ποῦν οἰομένους ὑπομένειν δεῖν, καὶ μὴ πεθορῶμενους
 τὸν πόλεμον ἐκείνα βούλομαι λογίσσασθαι. ἡμεῖς θη-
 βαίους ἐδόμεν ἔχειν ὥρωπόν. καὶ εἴ τις ὅποιον ἡμᾶς κελύ-
 εας εἰπὲν τ' ἀληθῆ, διατί; ἵνα μὴ πολεμῶμεν, φαίμεν αὖ.
 καὶ φιλιππωνὶ καὶ ταῖς σιωθῆκας ἀμυνόμενοι πόλεως πα-
 ρακεχωρήκαμεν, καὶ καρδιαν οὐς ἐδόμεν ἔξω χερρόνησι-
 τῆς τῆς ἄλλων τε τάχαι, καὶ τὸν κῆρα ταῖς νήσις καὶ τα-
 λαμβάνειν, χίον, καὶ κῶ, καὶ ῥόδον, καὶ βυζαντίου σ
 καὶ ταῖς τὰς πόλεις: δηλονότι πῶς ἄρ' τῆς εἰρήνης ἵου-
 χίας πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ
 πεσοκρούειν, καὶ φιλονεικεῖν πόδες τούτων. οὐκ ἔστι δὲ
 θες, καὶ κομιδῇ χέτλιον πρὸς ἐκάστῳ καθ' ἑα οὕτως
 ἢ δὴ περὶ νῆμενους πόδες τῆς οἰκείων, καὶ ἀναγκαιο-
 τάτων, πρὸς ἅπαντας πόδες τῆς ἐν δελφοῖς σκιάς νῆτι π-
 λεμῶσαι.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΔΕΥ-
ΤΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Γαρυνη δὲ τῷ τῷ λόγῳ τοῖς ἀθηναίοις ὁ ῥήτωρ,
πρὸς τὸν ἄπο πῆδον τὸν ὠλίππον, καὶ τῇ εἰρώμῃ μὴ πά-
νυ πισδέειν: ἀλλὰ ἐρείεσθαι, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς
πράγμασι, καὶ δι' ἐρεπίεσθαι εἰς πόλεμῳ. ὧς τοι λόμεν
γὰρ αἰπῶτα καὶ τοῖς ἀθλωαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἑλλησι τὸν
ὠλίππον. καὶ ὅτῳ αὐτοῦ καὶ τῷ τυροῦντος, πρὸς ἐν
φῆσιν. ἐπαγέμεται δὲ καὶ ἀρκυρίσεις δώσειν πρὸς ἱενασ
πρὸς ἐβείας ἡκύντας, ἀρκυρίων τῶν ἀθλωαίων ὁ πότε ἀρ-
κύνεσθαι διὰ, ποθεν δὲ οὐ τοῖ, καὶ ποδὶ τῶν ἡκύντων, ὃ
τῷ λόγῳ μὲν οὐ δηλοῦται, ἵνα ἡ τῶν ὠλίππων ἱστορίαν
μαθεῖν δυνάτῃ. καὶ γὰρ ὅτῳ τὸν καιρὸν ἐπιμψὲ πρὸς
ἐβείας ὁ ὠλίππος πρὸς τοῖς ἀθηναίοις, χιτῶν μὲν οὐκ ἔστι
ἐάλλου σιν αὐτὸν μάτην πρὸς τοῖς ἑλλησιν, ὡς ἐπαγέ-
λαμενον αὐτοῖς πρὸς καὶ μεγίστη, ἡ δὲ σάμειον δὲ. οὐ-
δὲν γὰρ ὑπερῆσθαι φησιν, οὐδὲ ἐφύσθαι. καὶ ποδὶ τῶν
τῶν ἐλέγχων ἀπατεῖ. ἐπιμψαν δὲ μετὰ ὠλίππου καὶ
ἀρκυρίοι καὶ μεσσηνιοὶ πρὸς ἐβείας εἰς ἀθήνας, αἰετῶν
καὶ οὐ τοῖ τὸν δῆμον, ὃν λακεδαίμονες, καὶ τῶν δούλων
νοῖς τῶν πελοπόννησιν, δύνους τέ βεσι, καὶ σιτροτεῖ, αὐτοῖς
δὲ ποδὶ ἐλδοθῆναι πολέμῳ σιν ἀνεντιοῦται. ἀρκυρί-
σιν οὐκ οἱ ἀθηναῖοι καὶ πρὸς τὸν ὠλίππον ἀρκυρίως,
καὶ πρὸς τοῖς πόλεσι, ὃν οὐνοὶ μὲν εἰσι λακεδαίμονοις,
καὶ τῶν τῶν ἀρκυρίων καὶ μεσσηνίων μετὰ ὠλίππου σύστα-
σιν, καὶ μεσσηνιοὶ, καὶ ἄπο πῆδου σιν: οὐ μὲν ἀρκυρίως
δύνανται διακίνα πρὸς τῶν τοῖς λακεδαίμονοις. πρὸς δὲ
τὸν ὠλίππον, διημῆρτηται μὲν ὧν ἡλπίσαν: οὐ μὲν ὑπὲρ
ἐκείνου γὰρ αὐτοῦ δοκῶσιν ὑπερπατῆσθαι. οὐτὲ γὰρ τοῖς ἐπὶ
στολαῖς

τοιαῦς ἀνέγραψεν ὁ ὠλίππου ἐπαφελίαν οὐδεμίαν, οὐ-
τε δὲ τῆς ἰδίων προσβείων ἐποίησά το πινὰ ὑπόχρεσιν, ἀλλὰ
ἀθηναίων πινὲς ἦσαν οἱ τὸν δῆμον εἰς ἐλπίδα καὶ τῆς
ἐμπειρίας, ὡς ὠλίππου φώκεας σώσει, καὶ πλὴν θηβηταῶν
ὑβριν καὶ τῶν λοιπῶν. δὲ τῶν οὐκ ἀμελεῖς τῆς ἀγκρίσεων
μνησθεῖς, ἐπαφελίαν μετὰ αὐτοῖς δώσειν: φησὶ δὲ, ὅτι δι-
καιον ἔστι, τὸν δυνάμεναι πεποινησθῆναι, ἐκείνους καὶ τῶν
ἀγκρίσεων ἀπατεῖσθαι. τῶν ἀπατηθέντων φησὶ τὸν δῆ-
μον, καὶ ἀντιθέσθαι τὸν ὠλίππου πύλας. τῶν δὲ εἰς τὸν
αἰχίνον ἀνιήσθαι, περὶ καὶ σκευαζόμενος, ὡς φασὶ, πλὴν
κατ' αὐτοῦ κατηρεῖαν τῆς πρὸς προσβείας, ὡς ὑδρον
ἐνέσκηστο, καὶ περὶ διαβάλλων αὐτὸν περὶ τῶν ἀθηναίων.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ΛΟΓΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΤΑΝ, ὃ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι λόγοι
γίγνωντ' ὑποὶ τῶν ὠλίππου περὶ
ται, καὶ βιάσθαι πρὸς τὸν εἰρηνώ-
ναι, τῶν ὑποὶ τῶν λόγων, καὶ δι-
καίους καὶ φιλανθρώπων ὁρῶ φα-
νομένους, καὶ λέγειν μετὰ ἅπαντας
αἰετὰ δέοντα δοκῶντας τῶν κατη-
ρεῖας ὠλίππου, γιγνόμενον δ' ἔδεν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τῆς
δίωντων, ἐπὶ τῶν εἰρηναίων τῶν ἀντιθέσθαι ἀξίον: ἀλλ' εἰς τῶν
δη περὶ γυνεῖα τυγχάνει πάντα περὶ γματα τῇ πόλει, ὡς
τε ὅσω τις ἀνὴρ μάλλον καὶ φανερῶς τὸν ὑπελέγχῃ ὠλίπ-
πον, καὶ πλὴν περὶ τῶν εἰρηνώων πρὸς βαίνοντα, καὶ πόσι
τοῖς ἐλπίσιν ἀπὸ δουλεύοντα: ἡσυχάζω τὸ τί χρὴ ποιεῖν,
συμβουλεύσασθαι χαλεπῶς τὸν εἶναι. αἴτιον δὲ, τῶν τῶν, ὅτι
d

ΔΗΜΟΓΕΥΟΥΣ

πάντας, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, οὓς παλεονεκτεῖν ζητοῦντες
δ' ἔγωγε κωλύειν καὶ πείθεσιν, οὐχὶ λόγοις δέον. πρῶτον μὲν
ἡμεῖς οἱ πρῖόντες τούτων μὲν ἀφίσταμεν καὶ γράφειν καὶ
συμβουλεύειν, διὰ τὸ πρὸς ὑμᾶς ἀπείχεται ὀκιοῦντες·
οἷα ποιεῖ δὲ, ὡς διενά, καὶ χαλεπά, καὶ τοιαῦτα διεξέρ-
χόμεθα· ἐπειθ' ὑμεῖς οἱ κραδίημενοι, ὡς μὲν αὖ ἐποίτε δι-
καίους λόγους καὶ λέγοντες ἄλλου σωίντε, ἄμεινον θα-
λίππου πῖεσκόμεθα· ὡς δὲ κωλύειν αὖ ἐκείνον πρῶτ-
τεν ἔπειτα, ἐφ' ὧν ὅτι νῦν, παντελῶς ἀρῶς ἔχετε. συμ-
βαίνει δὲ πρῶγμα ἀναγκαῖον οἷμα καὶ ἴσως εἰς, ἐν οἷς
ἐκείνοι διατίθενται, καὶ πᾶσι ἅπαντα δάξειτε, ταῦτ' ἄμει-
νον ἐκείνοις ἔχειν, ἐκείνῳ μὲν αἰ πείθεσθαι, ὑμῖν δὲ οἱ λόγοι.
εἰ μὲν οὖν καὶ νῦν λέγειν δικαιοῦσιν ὑμῖν ἱκανῶς, ἔσθ' ἴσον
καὶ πόνοσ οὐδεὶς πέσει τῷ πρῶγμα π. εἰ δὲ ὅπως τὰ
πρόντα ἐπανορθωθήσεται, διείσκοπείν, καὶ μὴ περὶ λήθης-
τα ἐπὶ πορρωτέρῳ λήσει πάντας ἡμᾶς, μὴ δὲ ὑπὸ τῇ σέβῃ
μέγιστος δυνάμεως, πρὸς τὸ οὐδ' ἀντάραξαι δυνήσομε-
θα· οὐχὶ οὐδὲ τὸς ἴσους, ὅς πορρωτέρῳ τῷ βουλοῦ-
σασθαι· ἀλλὰ καὶ τοῖς λέγουσιν ἅπασι, καὶ τοῖς ἀκούουσιν
ὑμῖν τὰ βέλπιστα καὶ τὰ σώζοντά, ἀπὸ τῶν ἔσθ' ἴσων καὶ ἡδι-
στων περαιρετέον. πρῶτον μὲν οὖν εἴ τις, ὡς αὐτοὶ ἀθη-
ναῖοι, διαρρῶ ὁρῶν ἡλικίος ἦδη καὶ ὅσων κύριος ὅτι τῷ λιπ-
πος, καὶ μηδὲν αἰετῶν κίνδυνον φοβῶν ὅσοι τῇ πόλει, καὶ δὲ
ἐφ' ὑμᾶς πάντα τῶν πρῶτα πῖεσκόμεθα, διαμαρτύνω. καὶ
δεηθῆναι πάντων ὁμοίως ὑμῖν ἔσθ' ἴσους, οὓς λογισμοῦς
ἀνελκύειν μὲν διὰ βραχίων, δι' οὓς τὰ ἀνάντια μὲν πῖεσθε
περσοδικᾶν, καὶ δι' ὧν ἐχθρόν ἡρώμεθα τῷ λιπῶσι· ἵνα αὖ
μὲν ἐν ὁδοῦ βέλπτον τῶν ἄλλων περσοῶν, ἐμοὶ περὶ τῆς
ἐκείνῳ δὲ τῶν οὐρανῶν, καὶ περὶ τῶν ἐκείνῳ αὐτῶν, τῶν περ-
σοῶν. ἐν ὁδοῦ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, λογισμοῦ, πῖεσθαι
τῷ λιπῶσι κύριος πρῶτον μὲν τὸν εἰρῶν καὶ τῆς, πῖε-

λαὸν, καὶ τῷ ἐν φωνοῦσι περὶ γμάτων. τί οὖν; πῶς τοῦ-
 ρος ἐχρήσατο; ἂν θεβαίοις συμφέρει, καὶ οὐχ ἂν τῇ πόλει,
 περὶ τῆν περὶ λαίετο. τί δὴ ποτε; ὅτι περὶ πλεονεξίαν, οἱ-
 μαί, καὶ τὸ πᾶν θ' ὑφ' ἐλευτῶ ποιήσασθαι ὅς λογισμούς ἐ-
 ξετάζων, καὶ οὐ περὶ εἰρήνῃ, οὐδὲ ἡσυχίαν, οὐδὲ δίκαιον
 οὐδὲν. οἱ δὲ ὅτι οὐδὲν, ὅτι τῇ μὲν ἡμετέρᾳ πόλει, καὶ
 τοῖς ἡμετέροις ἡθῆσιν οὐδὲν αὐτὸ ἐνδείξασθαι τοιοῦτον, οὐδὲ
 ποιήσασθαι, ὑφ' οὗ πεισθέντες ὑμεῖς, τῆς ἰδίᾳς ἐκείνης ὡφε-
 λείας τῷ ἄλλων ἱναὶς ἐμῶν ἐκείνῳ περὶ οὗτο: ἀλλὰ καὶ
 τῇ δικαίῳ λόγον ποιούμενοι, καὶ τῷ περὶ τῆν ἀδελφίαν
 τῷ περὶ γμάμιν φέροντες, καὶ πᾶν θ' ἂν περὶ σῆκει περὶ οὐ μὲν
 νοί, ὁμοίως ἐν αὐτῷ σέοι, αὐτὴ τοιοῦτον ἐπιχειρῇ περὶ τῆν,
 ὡς περὶ αὐτὴν ἐπιπολεμούντες τύχῃ. ὅς δὲ θεβαίους ἡγεῖ-
 το, ὅπως σωέβη, αὐτὴ τῷ * ἐαυτοῖς γιγνομένων τὰ λοιπὰ
 ἐάσειν ὅπως βοῦλεται περὶ τῆν * αὐτῶν, καὶ ὅπως αὐ-
 τὴν περὶ ἔξιν καὶ διακωλύσειν, ἀλλὰ καὶ συστρατεύσειν, αὐτὴν
 ὅς κελεύει, καὶ νῦν ὅς μεσσηνίους καὶ ὅς ἀργείους, τῷ τῷ
 ὑπερλήφωσ, δι' οὗτο: ὅτι καὶ μέγιστόν ἐστι καὶ ὑμῶν ἐκείνων
 ὡς αὐτοῖς ἀθηνῶν. κέρειοι γὰρ ἐκ τῶν τῷ δόκτων μέ-
 νοι τῷ πᾶν τῶν μηδενὸς αὐτὸ κέρειοι τὰ κοινὰ δίκαια τῷ ἐλ-
 λῶν περὶ οὗτο, μὴ δὲ αὐτὰ λάξασθαι μηδεμιᾶς χῆ-
 ρος, μὴ δὲ ὡφελέας τῷ εἰς ὅς ἐμῶν δύνουσι. καὶ
 ταῦτ' εἰκότως καὶ περὶ ὑμῶν ὅπως ὑπερλήφε, καὶ κατ' ἀρ-
 γείων καὶ θεβαίων ὡς ἐπὶ τῷ, ὅς μόνον εἰς τὰ πρὸντα ὀρεῖν,
 ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τῶν λογισμῶν. οὐδεὶς δὲ οἱ μὲν καὶ ἂν
 ἀκροῖ, ὅς μὲν ὑμετέρους περὶ γνῶσ, ὅσον αὐτοῖς τῷ λοιπῶν
 ἀργεῖν ἐμῶν, ὡς τ' αὐτοῖς ὑπακούειν βασιλεῖ, ὅς μόνον
 ἐκ αὐτοῖς ἐν λόγον ὅσον, ἡνίκα ἡλθεν ἀλέξανδρος ὁ
 τῶν περὶ οὗτο περὶ τῶν κέρει, ἀλλὰ καὶ τῷ πᾶν ἐκεί-
 πειν περὶ οὗτο, καὶ παθεῖν ὅτι ἐν ὅσον μείναντας, καὶ μετὰ
 τῷ περὶ ἔξιν τῷ, ἂν πάντες μετὰ ἐγλήγειν λέγειν,

Δημοθένους

ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδυνήτω. διότι καὶ πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν
 ἴσως δικαίως. ἐστὶ γὰρ μέγιστον τὰ ἐκείνων ὄργα, ἢ ὡς τῷ λό-
 γῳ τίς αὐτὸν εἴποι. ὅς δὲ θεβαίων καὶ ἀργείων περὶ ἑαυτοὺς,
 ὅς μὲν συστρατεύονται τῷ βαρβαρῷ, τοὺς δ' οὐκ ἐκεί-
 πωθέντας. οἵδεν οὖν ἀμφοτέρους ἰδίᾳ τὸ λισίτελον
 ἀγαπήσαντας, οὐχ ὅτι σωοῖσι κοινῇ τοὺς ἑλλησι σκεφο-
 μέλους. ἢ γὰρ εἴναι, εἰ μὲν ὑμᾶς ἐλοιτο ὅλως, ὡς τοῖς δι-
 καίοις αἰρήσεσθαι. εἰ δ' ἐκείνοις περὶ αὐτὸ, σωδόντας ἐ-
 ξεῖν τῆς αὐτῆς πλεονεξίας. δὲ ταῦτ' ἐκείνους ἀπὸ ὑμῶν καὶ
 τότε καὶ νῦν αἰρήσεται. ὅς γὰρ δὴ ὑμεῖς γε ὄργα πλείους αὐ-
 τοῖς ἢ ὑμῖν ἐνέθετε, οὐδ' αὖ μὲν τῇ μεσορείᾳ πινὰ ἀρχὴν
 ὕρηνκε, τῆς δ' αὖ τῇ θαλάττῃ, καὶ τῆς ἐμπορείων ἀφ᾽ ἑσ-
 κεν. οὐδ' ἀμνημονεῖ ὅς λόγους οὐδὲ τοῖς ὑποσχέσεις, ἐφ'
 αἷς τῆς εἰρήνης ἔτυχεν. Ἀλλὰ νῦν δὲ εἴποι τίς αὐτὸν, ὡς
 πάντα τοῦτο εἰδὼς οὐ πλεονεξίας ἐνεκεν, οὐδ' αὖ ἐν ὧ κα-
 τηγορῶ, τότε ταῦτ' ἐπεφύκει, ἀλλὰ τῷ δικαιοδότῳ ἀ-
 ξιοῦν ὅς θεβαίους, ἢ ἡμᾶς. ἀλλὰ ὅσον καὶ μένον τῶν λό-
 γων πάντων οὐκ ἐν ὧ νῦν εἰπεῖν. ὅς γὰρ μεσσηνίῳ λα-
 κεδαemonίοις ἀπολέσαι κελεύων, πῶς αὐτὸν ὀργισμένον καὶ κα-
 ρώναιον τότε θεβαίοις πρὸς αὐτὸν, ὅς δίκαια νομίζεν ταῦτ'
 εἶναι πεποιημένα, σιγήσει. ἀλλ' ἐβιάσθη νῦν δὲ. ὅσον γὰρ
 εἰδ' ὑπόλοιπον. καὶ πρὸς γνώμην τῶν θεβαίων ἱππέων,
 καὶ τῶν θεβαίων ὁ πᾶσι τῶν ἐν μέσῳ ληφθεὶς, σιωπῶν
 τοῦτο. καλῶς. οὐκοῦν φασὶ μὲν μέλειν περὶ τοῦ θε-
 βαίους αὐτὸν ὑπό πῶς εἶναι. καὶ λογοποιούσι πινδὸν ποδῶ-
 ῖόντες, ὡς ἐλάττω τειχέει. ὅς δὲ τοῦτο μὲν μέλει. καὶ
 μέλησει γὰρ, ὡς ἐγὼ κρίνω. τοῖς μεσσηνίοις δὲ καὶ τοῖς ἀρ-
 γείοις ὡς ὅς λακεδαemonίους σιωπῶν ἀλλὰ οὐ μέλει,
 ἀλλὰ καὶ ξένους εἰσάγει, καὶ χρημάτων ἀπορίᾳ, καὶ
 δυνάμει μεγάλῃ ἔχον αὐτὸς ὅς περὶ σδοκίμους. ὅς μὲν
 οὖν ὄντας ἔχθρους θεβαίων λακεδαemonίους ἀπορίᾳ. οὐς

διὰ πώλεισεν αὐτὸς πρὸ τῶρον φωνέας, νῦν σώζει. καὶ τίς
 αὐτῶν περὶ δόσειν; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδ' αὖτις ἡτοίμασι φίλιπ-
 πον, οὐτ' εἰ τὰ πρῶτα βιασθεὶς ἄκων ἐπείραξεν, οὐτ' αὖτις
 νῦν ἀπεγίνωσκε θεβαίους, τοῖς ἐκείνων ἐχθροῖς σωεχῶς
 εὐανδρούσθαι. ἀλλ' ἀφ' ὧν νῦν ποιεῖ, καὶ κείνα ἐκ περὶ αἰδέως
 δὴ λῶς ἐστὶ κινήσας. ἐκ πάντων * δι' αὐτὸς ὁρῶσθαι θεωροῖν
 ὅτι πάντα περὶ γματὸν ἐπὶ κατὰ τῆς πόλεως σωτάρων.
 καὶ τὸ τὸ αἰάκης ἔργον πνὰ αὐτῷ νῦν γὰρ δὴ συμβαίνει.
 λογιζέσθαι γὰρ. ἀρχεῖν βούλεται. τούτου δι' αὐτὰ τῶν νῦν
 μένους ὑπέληφεν ὑμᾶς. ἀδικεῖ πολλὴ ἡδὴ χρόνον. καὶ
 ἔστω αὐτὸς ἀρίστα συνιόντων αὐτῷ. οἷς γὰρ οὐσιν ἡμετέ-
 ροις ἔχει χρεῖσθαι, τούτοις πάντα τὰ ἄλλα ἀσφαλῶς
 κέκτεται. εἰ γὰρ ἀμύητολιν καὶ ποτίδαμν περὶ τῷ, οὐδ'
 αὖ οἷσι μὲν βεβαίως ἡρεῖται. ἀμφότερα οὖν οἶδε, καὶ
 εὐαντὸν ὑμῖν ἀδίκου λείοντα, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους. οὐ
 φρονεῖν γ' ὑμᾶς ἔστω λομβάων, δικαίως αὖ αὐτὸν μισεῖν
 νομίζοι, καὶ πῶς ἔστω, πείσεσθαι ἡ κακὴν περὶ σδοκῶν,
 εὐαν καὶ ῥὸν λάβειν, εὐαν μὴ πρὸ τῶρον φθάσθαι κινήσας. δὲ
 ταῦτ' ἐγρήγορον. ἐφείσκειν ἡ τῇ πόλει, δόξα πνὰ πνὰς
 θεβαίων, καὶ περὶ λομνησίων ἔστω ταῦτα βουλομένους τῶ-
 ρις: οὓς δὲ μὲν πλεονεξίαν τὰ πνόντα ἀγαπήσειν οἶεταί,
 δὲ δὲ σκαμνότητα ἔστω πνὸν τῇ μὲν ταῦτα ἔδεν περὶ φεσθαι.
 καί τῃ σωφρονουσί γὰρ καὶ μετρίως εὐαργὴ πρὸ ἀδείγμα-
 τὰ ἔστιν ἰδεῖν, ἃ καὶ περὶ μεσσηνίου καὶ περὶ ἀργείους
 ἐμνησθ' εἰπεῖν σαρξίβη. ἐλπίον δι' ἴσως ἔστι καὶ περὶ ὑμᾶς
 εἰρηδοῦν. πῶς γὰρ οἶεσθε, ἐφ' ὧν, ὃ ἀνδρες μεσσηνιοί, δυ-
 οχερῶς ἀπονεῖν ὀλωθίους, εἴ τις λέγοι κατὰ τὸ λίσσιον
 κατ' ἐκείνους ἔστω χρόνους, ὅτ' αὐτὸς μετὰ ταῦτα μὲν αὐτοῖς ἀ-
 πόει, ἡς πάντες οἱ πρὸ τῶρον μακεδονίασ' ἐσσιλῆς αὐτε-
 ποιούντο: κηπίδαμν τε εἰδίδου, τοὺς ἀθωαίων ἐπι-
 κωσ * ἐκβαλὼν: καὶ τῶν μὲν ἔχραν τῶν περὶ ὑμᾶς αὐ-

Δημοσθένους

τὸς αἰήρητο, πῶς χώραν δι' ἐκείνοις ἐδεδῶκε κῆρ πρὸς τοὺς
 ἄρ' αὖ περ σδοκᾶν αὐτοὺς θιαυτὰ πείσεσθαι, ἢ λήγοντος αὖ
 πινος πειθῆσαι; οὐκ οἶκός γε. ἀλλ' ὁμῶς, ἐφ' ἃ ἐγὼ, μι-
 κρόν χρόνον πῶς ἀλλοτρίαν κῆρ πωσάμενοι, πλὴν τῆς ἐαυ-
 τῶν ὑπ' ἐκείνου σδόντου, ἀσχετῶς ἐκπεσόντες: οὐ κρατη-
 θέντες μόνον, ἀλλὰ καὶ περδοθέντες ὑπ' ἀλλήλων, καὶ περ-
 θέντες. οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς τῶς πολιτείας αἱ πρὸς τοὺς τυ-
 ράνους αὐτῶν λίαν ὀμλίαι. τί δ' οἱ θετήαλοι; ἀρ' οἴεσθε,
 ἐφ' ἃ, ὅτε αὐτῶν τοὺς τυράνους ὕψιβαλε, καὶ πάλιν νικάσαν
 καὶ μαγνησίαν ἐδίδου, περ σδοκᾶν πῶς καθεστῶσαν νῦν δε-
 καρχίαν ἐσεσθαι πρ' αὐτοῖς; ἢ τὸν πῶς πυλαίαν ἀρ-
 δόντα, τοῖς τοῖς ἰδίαις αὐτῶν περ σδόντος πρ' αὐτῶν ἐσεσθαι; οὐ
 ἐστὶ τῶν τῶν. ἀλλὰ μὴν γέγονε τῶν τῶν, καὶ πᾶσιν ὅστιν εἰδέναι. ὑ-
 μῖς δὲ, ἐφ' ἃ ἐγὼ, διδόντα μὲν καὶ ὑπ' ἀχνούμενον θωρεῖ-
 τε ὅλιγῶν: ὕψιπα τηκτά δι' ἡδὴ καὶ πρ' ἀκεκροσμεῖον,
 ἀπὸ ξαοθε, αὐτῶν φρονήτ' ἰδέν. ἐστὶ τίνων νῦν δ', ἐφ' ἃ ἐγὼ,
 παντοδαπαὶ δ' ἑρμεία τῶς πόλεις πρὸς φυλακὴν καὶ σω-
 τηρίαν, οἷον χαρκαώματα, καὶ τείχη, καὶ τάφροι, καὶ τὰ λ-
 λα ὅσα τῶν τῶν. καὶ τῶν τῶν μὲν ὅστιν ἅπαντα χειροποίητα,
 καὶ δαπάνης πολλῆς περ σδοκᾶν. αὐτῶν δὲ ἡ κοινὴ ἢ φύσις
 τῶν δὲ φρονούντων αὐτῶν τῶν κέντηται φυλακτῆριον, ὃ πᾶ-
 σιν μὲν ὅστιν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλιστα δὲ τοῖς πολλοῖς
 πρὸς τοὺς τυράνους. τί ἔν' ὅστιν τοῖς; ἀπιστία. τῶν τῶν φυ-
 λάτῃτε: τῶν τῶν αὐτῶν χεῖτε. ἰαὶ τῶν τῶν σώζητε, οὐδὲν δι-
 νόν μὴ πείθετε. τί οὖν ζητεῖτε; ἐφ' ἃ, ἐλδ' ὁδρία; εἴτ'
 οὐχ' ὁρᾶτε ὅλιγῶν ἀλλοτρίων τῶν τῶν καὶ τοῖς περ σδο-
 κᾶν ἔχοντα; βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἰχ-
 θρὸς ἐλδ' ὁδρία, καὶ νόμοις ἐκκρίσις. οὐ φυλάτῃτε, ὅ-
 πως, ἐφ' ἃ, μὴ, πλείονος ζητητέας ἀπαλαγῆναι, διαπο-
 τὴν δ' ἔχετε; ταῦτα αἱς ὕμνους ἐκείνοι καὶ θορυβοῦντες
 ὡς ὁρᾶτε λήγεται, καὶ πρ' αὐτοὺς ἐτόρους λόγους. πρ' αὐ-

τῶν πρὸς τῶν καὶ παρόντος ἐμῶν, καὶ πάλιν ὕδρον ἄ-
 κονίζοντες, ὡς εἶκοι, οὐδὲν μᾶλλον ἀκροχέοντες τῆς
 ὠλίππου ὠλίας, οὐδὲν ἐπαγγέλλεται. καὶ οὐ γὰρ ἐ-
 σιν ἄτοπον, εἰ μεσσηνιοὶ καὶ πελοποννησίων πινέες, πρὸ
 αὐτῶν λογισμῶν βέλῃσι δ' ὀρώσι, τί πράξουσιν: ἀλλ' ὑ-
 μῖς αὐτοὶ οἱ καὶ σωζόμενοι αὐτοὶ, καὶ τῶν λεγόντων ἄ-
 κούοντες ἡμῶν, ὡς ἐπιβουλεύετε, ὡς παρρησιάζεσθε,
 ὡς ἐκ τῆς μηδὲν ἡδὴ πρὶν λήσετε ὡς ἐμῶν δοκεῖ, πάντα
 ἔσονται. οὐτως ἡ παραυτίκα ἡδονὴ καὶ ἔκστασις με-
 ξον ἰσχύει τῆς ποθ' ὕδρον σωοίσειν μέλλουσας. ποθὶ μὲν
 δὴ τῆς ὑμῶν περὶ τῶν, καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὕδρον βου-
 λούσεσθε, αὐτῶν φρονήτε. ἀδελφοὶ ἀκροχέοντες τὰ δέοντα
 αὐτῶν ἡμῶν, ταῦτ' ἡδὴ λέγω. ὡς μὲν οὖν δίκαιον,
 ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφοὶ, τοὺς ἐνεκόντας τοῖς ἔσονται, ἐφ'
 αὐτοῖς ἐπέσθην ποιῆσαι τὴν εἰρήνην, καλεῖν. οὐτε γὰρ αὐ-
 τὸς ἀνέστη ὑπὲρ μὲν πρὸς τὸν, οὐτε αὐτὸς ὑμῖς οὐδὲν οἱ δὲ
 ἐπαύσατε πολέμου, εἰ τοιαῦτα πράξεν τυχόντα εἰ-
 ρηνῆς ὠλίππου ὡς. ἀλλ' ὡς πολὺ τούτων ἀφελήσεσθε
 τὰ τότε λεγόμενα, καὶ πάλιν γ' ἐτόλμους καλεῖν. πίνετε;
 τὴν δὲ τὴν, γεροντίασ' ἡδὴ τῆς εἰρήνης, ἀπὸ τῆς ὕδρας
 ἡκὼν πρὸς τὴν, τῆς ὕδρας τὸς ὀρεῖς, αἰσθόμενος φενακε-
 ζομένη τὴν πόλιν, περὶ τὴν καὶ διμῆρτυρόμην, καὶ δὴ
 εἶων προέσθαι πύλας; οὐδὲ φωκέας, λέγοντας, ὡς
 ἐγὼ μὲν ὕδρα πίνων εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπος εἰ-
 μί πρὸς ἀνθρώπους. ὠλίππου δὲ, ὅπου οὐ γὰρ αὐτὸς ὑ-
 μῖς, ἐὰν παρελθῇ, πρὸς, καὶ δεσποῖς μὲν καὶ πλά-
 ταις τειχεῖ, θηβαίους δὲ παύσει τῆς ὕβρεως, χερρὸς
 νησον δὲ τῆς αὐτῶν τέλεισι διορξεί, οὐβόαιον δὲ καὶ τὸν
 ὠρωπὸν αὐτῶν ἀμφοτέρωθεν ὑμῖν ἀφιδώσει. τοῦτο γὰρ
 ἅπαντα ὑπὸ τῆς βήματος ἐν ταυθοῖ μνησθῆναι οἱ δὲ ὅτι ἔ-
 δέντα, καὶ πόρ' ὄντες εἰς δεινοὺς τοὺς ἀδελφῶντας μεμνησθῆναι

καὶ τὸ παντῶν αἰχίσον, καὶ τοῖς ἐσθόνοις περὶ τὰς ἐλπίδας
 τῶν καὶ τῶν εἰρηνῶν εἶναι τῶν περὶ τῆς φη-
 τελέως ὑπὸ πᾶσι. τί δὲ τῶν νῦν λέγω; καὶ καλεῖν φη-
 μι δὲ τῶν τῶν; ἐγὼ νῦν τοὺς θεοὺς τὰ ληθῆ μετὰ παρρη-
 σίας ὁρᾷ περὶ ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀκρυβήτους· οὐχ ἵνα
 εἰς λοιδόρειαν ἐμπεσὼν, ἐμαυτῷ μετὰ ἴσου λόγον πρὸ ὑμῶν
 ποιήσω, τοῖς δὲ μοι περὶ τῶν ἀρετῶν * καὶ νῦν πα-
 ράγω περὶ τῶν πάλιν γὰρ λαβεῖν πρὸς φιλίππου·
 ὅτι ἵνα τῆνάλλως ἀδολεῶν· ἀλλ' οἱ μοι ποθ' ὑμᾶς λυπή-
 σαι ἀφίλιππος περὶ τῶν μάλλον, ἢ τὰ νῦν. τὰ γὰρ περὶ
 γματὰ ὁρᾷ περὶ αἰνόντα, καὶ ὁχίβουλοι μετὰ αὐτῶν εἰκά-
 ζειν ὁρᾷ· φοβῶμαι καὶ μὴ λίαν ἐπὶ τῶν τῶν. ὅταν γὰρ
 μηκέθ' ὑμῶν ἀμελεῖν ἵκνουσιν γίγνηται τῶν συμβαινόντων,
 μὴ δὲ ἀκρῆτε, ὅτι τῶν τῶν ὑμᾶς ὅτιν, ἐμοί, μὴ δὲ τῶν δὲ
 νος, ἀλλ' αὐτοὶ πάντες ὁρᾷ, καὶ οὐ εἰδῆτε, ὁρᾷ καὶ τῶν
 χεῖς ὑμᾶς ἐσθᾶν νομίζω. φοβῶμαι καὶ μὴ τῶν * αἰτίων σε-
 σιωπηλῶν, ἐφ' οἷς αὐτοῖς σιωπᾷσι διδωροδοκῆσι, τοῖς
 ἐπ' ἀνορθῶν τί περὶ τῶν οἷς τῶν ἀκρῶν ὁρᾷ,
 τῇ πρὸ ὑμῶν ὁρᾷ πρὸς τῶν συμβῆ. ὁρᾷ ἔως τὰ πολλὰ
 εἰς τῶν αὐτῶν, ἀλλ' εἰς τῶν ὑμῶν χεῖρα μάλιστα τῶν
 ὁρᾷ ἀφίλιππος. ἔως οὖν ἐπὶ μέλει καὶ σιωπᾷται τὰ περὶ
 γματὰ, καὶ καλεῖται ἀλλήλων, ἐκαστον ὑμῶν, καὶ πρὸ
 ἀκρυβῆς εἰδῶτα, ὅμως ἐπαναμνήσαι βέλομαι, τίς οὖν
 κέας καὶ πύλας πείσας ὑμᾶς περὶ τῶν· ὡν κατὰ τῶν ἐκείνος
 κνέρος, τῆς τῶν τῶν ἀφίλιππος ὁδοῦ καὶ τῶν εἰς πελοπόννησον κνέ-
 ρος γέρονε, καὶ περὶ τῶν ὑμῶν μὴ τε πρὸς τῶν δικαίων,
 μὴ ὑπὸ τῶν ἐξω περὶ γματῶν εἶναι τῶν βελῶν, ἀλλ' ὑμῶν
 τῶν ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ τῶν περὶ τῶν ἀφίλιππος πλέμον, ὅς λυ-
 πῆσαι μετὰ ἐκαστον, ἐπειδὴν παρῆ, γέρονε δὲ ἐκείνη τῇ ὑμέ-
 ρα. εἰ γὰρ μὴ παρεκρέσθητε τὸ ὑμῶν, ὅτιν αὐτῶν τῇ
 πόλει περὶ γματῶν. οὐτε γὰρ ναυσι δῆπου κρατήσας εἰς

πλὴν ἀπικλὺν ἤλθιν αὖ ποτε σόλῳ ὠλίπῳσσο, οὐτὲ περὶ βα-
 δίζων ὑποδὶ τὰς πύλας καὶ φωνέας: ἀλλ' ἢ τὰ δίκαια
 αὖ ἐποίει, καὶ πλὴν εἰρῳίῳ ἄτων ἡσυχίαν εἶχεν, ἢ πρῶτον
 μα αὖ λῶν ὁμοίῳ πλέμῳ, δι' οὗ τότε πρὸ τῶν τῆς εἰρή-
 νης ἐπεθύμησε. ταῦτ' οὖν, ὡς μὲν ὑπομνήσει, νῦν ἴκα-
 νως εἴρηται: ὡς δ' αὖ ἐξετάσθῃ μάλιστ' ἀκριβῶς, μὴ γέ-
 νοιτο ὥ πάντες θεοί. οὐδένα γὰρ βελοῖμιν αὖ ἔγωγε, σὲ δ'
 εἰ δίκαιος εἴς ὑπολωλέαι, μὲν τῶ πάντων κινδύνῳ καὶ
 τῆς ζημίας δίκῃ ὑποσχεῖν.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ ΠΕΡΙ
 ΤΗΣ ΑΛΟΝΗΣΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Οὗτος ὁ λόγος ὑδηγέσθῃ μὲν ποδὶ ἀλονήσου: τὰ-
 χα δὲ ὁρθότῳ ὑδηγέσθῃ, πρὸς πλὴν ὑποσολῶν πλὴν ὠ-
 λίπῳσσο. πέπομφε γὰρ πρὸς τοὺς ἀθηναίους ὑποσολῶν πε-
 εὶ πολλῶν διαλεγόμενος, ὡς εἴβη καὶ τὸ κατὰ πλὴν ἰαλό-
 νησον: ἢ πρὶν μὲν τῶν ἀθλῶν αἰῶν ἀρχαῖον κτήμα, κατὰ δὲ
 τοὺς ὠλίπῳσσο καίρου ὑποσολῶν κατεῖχετο, οὐς ἐκβα-
 λῶν ὁ ὠλίπῳσσο, ἀπαιτῶσι μὲν τοῖς ἀθηναίοις πλὴν νῆσον
 οὐκ ἀφ' ὧν δίδωσιν, ἐκ τῶν γὰρ εἶναι φησιν: αἱ τῶν δὲ ὑπὲρ
 σχεῖται δώσειν. ὁ δὲ λόγος οὐ δοκεῖ μοι δημῳγόνους εἶναι.
 δηλοῖ δὲ ἡ φράσις, καὶ ἡ τῆς στωθιάως ἀρμονία πολὺ
 τὸν δημοθενικὴν πεφλογῆν τύπον. αἰφνέη τε, καὶ διαλε-
 λυμένη πρῶτον ἰδέαν ὅσον τῶν ῥήτων. καὶ μὴν, καὶ
 τὸ ὡδὶ τῶ τέλει ῥηθῆναι, οὐ μικρὸν μαρτύριον τῶ νόθον εἶναι
 τὸν λόγον, εἴ ποτε ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτά-
 φοις, καὶ μὴ ἐν τῷ στήθῳ κατὰ πρῶτον τῆς φωνῆς
 πε. ὁ μὲν γὰρ δημῳγὸς εἴωθε παρρησίᾳ χρῆσθαι. ὅτι γὰρ
 δὲ ὑβρίεις εἴη, καὶ λοιδορία μέτρον οὐκ ἔχουσα. οὐτέλῃ τε
 αὐτῷ δεινὸν πρῶτον κατὰ πλὴν ὁρμηναῖον. πρὸς δὲ τοῦ-

Δημοσθένους

τοῖς, καὶ οὐκ οἷον νομίζεσθαι, τὸ ἐν τοῖς κροτάφοις εἶ-
 χειν οὐκ ἀνθρώποις τὸν ἐγκέφαλον. ὑπὸ πύθων δὲ καὶ
 οἱ πρεσβύτεροι τὸν λόγον, ὡς οὐ τῆς ῥήτορος: καὶ πεφω-
 ράκησιν γὰρ πινθεὶ ὄντα ἡγήσιππον, καὶ ἀπὸ τῆς ιδέας τῆς
 λόγων, τοιαύτη γὰρ κέχρηται, καὶ ἀπὸ τῆς πεφυγμά-
 των. καὶ ἡ καλίστου γὰρ τῆς παιανείως φησὶν ὁ τὸν λό-
 γον γενοφῶς ἀπένειοχίαι γραφῶν πρᾶνόντων. φαί-
 νεται δὲ οὐχ ὁ δημοσθένης, ἀλλ' ὁ ἡγήσιππος τῷ καλῷ
 τῆς καλίστου γραφῶν ἐνσησάμενος. νῆδία, ἀλλ' ὁ λό-
 γος συμβουλεύει πρὸς τῆς ἀλκονήσου τοῖς ἀθηναίοις μὴ
 λαμβάνειν αὐτὸν, ἀλλ' ἀπὸ λαμβάνειν, καὶ διαφύρεται
 πρὸς τῆς ὀνομάτων. τῶν δὲ αἰσχίνης φησὶ τὸν δημοσθέ-
 νην συμβουλεύειν τοῖς ἀθηναίοις. εἴτα τί ῥῶτο; δύ-
 ναται γὰρ τῷ αὐτῷ πεποιῆσθαι συμβουλῶν καὶ δημο-
 σθένης καὶ ἡγήσιππος. εἰπεὶ καὶ τὰ ἄλλα τῆς αὐτῆς ἡλικίας
 ἐν τῇ πολιτείᾳ περαιρέσας, καὶ τοῖς φιλιππίουσι τῆς
 ῥητόρων ἀντέλεγον. καὶ μέμνηται καὶ ὁ δημοσθένης τοῦ
 ἡγήσιππου, ὡς καὶ πρεσβυτέρους μὴ εἶναι, καὶ ἀν-
 ἱσταχέως τῷ μακεδόνι. δῆλον οὖν ὅτι ὁ μὲν τῆς δημο-
 σθένους λόγος ὁ πρὸς τῆς ἀλκονήσου ῥηθεὶς οὐ σώζεται:
 ἐκείνου δὲ οὐκ ὄντος, τὸν δὲ ῥηθέντα προσέθεσαν αὐτῷ τῷ ἀ-
 φορμῇ ἔχοντες τὸ, πρὸς ἀλκονήσου λόγον, εἰρηθεῖαι τῷ
 ῥήτορι: οὐκ ἐν δὲ ὕψι τάξοντες, εἰ ῥῶτον εἰκὸς εἶναι τὸν ἐ-
 κείνου.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΑΛΟΝΗΣΟΥ ΛΟΓΟΣ.

Νοβοὺς ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν ὅπως αἰ
αἰτίαι, ἃς φίλιππος αἰπῶτα ὄν
ἔσθ' ἡ δίκαιων περὶ ὑμᾶς λεί-
ποντας καλῶσι σιμβούλοις ἡ
μᾶς γίγνεσθαι ἔσθ' ἡ ὑμῖν συμ-
φοροῦντων. δεινὸν γὰρ αὖ εἴη, εἰ τῷ
ὡδὲ τῷ ἐμῶς παρέστηκεν αἰ παρ'
ἐκείνου πεμπόμενοι ἐπιστολαὶ αὐτοῖσι. ἐγὼ δὲ ὑμῖν, ὡ
ἀθηναῖοι, εὖ λομέμεν πρῶτον μὲν ποδὶ ὧν φίλιπ-
πος ἐπέσταλκε, ποδὶ τούτων διεξελεῖν· ὑστρον δὲ, ποδὶ
ὧν οἱ πρίστεις λείπονται, καὶ ἡμεῖς λέξομεν. φίλιππος
γὰρ ἀρχαῖα μὲν ποδὶ ἀλγνήσου λείπων, ὡς ὑμῖν διδω-
σιν ἑαυτῶ οἶσθαι· ὑμᾶς δὲ οὐ φησι δικαίως αὐτὸν ἀπαι-
τεῖν· οὐ γὰρ ὑμετέρων οἶσθαι, οὔτε λαβεῖν, οὔτε νῦν ἔ-
χειν. ἔλεγε δὲ καὶ περὶ ἡμᾶς ριούριος λόγος, ὅτι περὶ
αὐτὸν ἐπεισβύσαμεν, ὡς ληστὰς ἀφελόμενος τῶν τῷ
νῦν κτήματι, καὶ περὶ αὐτῷ ἑαυτῶ εἶναι. ἔσθ' οὖν δὲ
τὸν λόγον ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, οὐ χαλεπὸν ὅστιν αὐτὸν ἀφε-
λεῖται. ἀπαντες γὰρ οἱ λησταὶ ὄντες ἀλλοτρίους τόποις κα-
ταλαβόμενοι, καὶ τούτοις ὀχυροὺς ποιούμενοι αὐτοῖς
δὲν ὄντες ἀλλοις κακῶς ποιοῦσιν. ὁ δὲ ὄντων ληστὰς ὑμῶν
σάμελος καὶ κρατήσας οὐκ αὖ δὴ πονεῖν εἰκότα λέγει, εἰ
φαίη, ἃ ἐκείνοι ἀδίκως καὶ ἀλλότρια ἔχον, τῶντα ἑαυ-
τοῦ γίγνεσθαι. εἰ γὰρ τῶντα συγχωρήσετε, τί καλὸν
καὶ εἰ ἵνα τῆς ἀττικῆς ληστὴ τόπον κατὰ λάβοιεν, ἢ λη-
μνον, ἢ ἱμβρον, ἢ σινύρον, καὶ πνέουσι τούτοις ὄντες ληστὰς
ἐκκόλλωμεν· οὐδὲν καὶ τὸν τόπον ἔσθ' οὐκ ἔστι οἱ λη-
σταί, τὸν ὄντα ἡμέτερον, τῶν τιμωρησαμένων, τῶν

λησάς γίγνεσθαι. ὅλιππος δ' οὐκ ἀγνοῖ τούτῳ οὐδὲ δικαίᾳ
 λέγων. ἀλλ' εἰ καὶ πρὸς ἄλλος, ὑποτάμειος πρὸς κρουσθῆναι
 αὐτὸς ὑμᾶς οἶεταί ἕως τῆς τὰς ἐν ταῦθ' αἰσθησέμεν μελλόν-
 των, αἷς αὐτὸς ἐκείνος βούληται, καὶ πρὶν ὑπερχημελίω, καὶ
 νῦν δὲ περὶ τῶν πόντων. ἀλλὰ μὲν, οὐδ' ἐκείνῳ γε λαοδαιμόνι
 αὐτὸν, ὅτι δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων ὁ ποτὶς αὐτὸν χρῆ-
 σαι ἡμεῖς, ἔξετε πῶς νῦν, αὐτὸς λάβητε αὐτὸ ἀπὸ λαβήτε.
 τί οὖν αὐτὸν διαφύγει, μὴ τῷ δικαίῳ ὀνόματι χρῆσθαι μὲν
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ δωρεὰς δεδωκέναι, τῷ ἀδίκῳ; ἐχ-
 ρὸν δ' ὀργῆς τῆς κατὰ λογιστὴν πρὸς ὑμᾶς, γελοῖον γὰρ
 αὐτὸν εἶναι εἶναι γὰρ εἰς ὀργῆς τῆς κατὰ λογιστὴν πᾶσι τοῖς
 ἑλλήσιν, ὅτι ἀθηναῖοι τὰς ἐν τῇ θαλάτῃ χειρὰς ἀπαπῶσι
 πρὸς τὴν μακεδόνα λαμβάνοντες. εἴτε δ' ὑμῖν οὐ ποιε-
 τὸν ὄντι, ὡς αὐτὸς ἀθηναῖοι. ὅταν δὲ λέγῃ ποτὶς τούτων
 ὡς εἰς τὴν διαδικάζεσθαι, οὐδὲν ἄλλο, ἢ χλευάζει ὑμᾶς.
 πρὸς τὸν μὲν ἀξίων ἀθηναίους ὄντας πρὸς τὸν ἐκ πέλλης
 ὀρμώμενον ποτὶς τῆς νήσων διαδικάζεσθαι, ποτὶς ὑμῶν
 τῶν ἐκείνου εἰσίν. εἴπειτα δ' ἔρχεται δύνάμεις ἢ ὑμετέρῃ
 ἢ ἐλθὼν δυνάμει εἰς ἑλλήσιν, μὴ δύνάμει ὑμῖν τὰ χω-
 ρία ἐν τῇ θαλάτῃ διασώζειν: οἱ δὲ δικασταὶ οἷς, αὐτὸν εἰ-
 λητε, οἱ κνέριοι τῆς ψήφου, οὗτοι ὑμῖν σώζουσιν, εἰ μὴ
 ὅλιππος αὐτοὺς πρίναι: πῶς ὑμεῖς οὐχ ὁμολογοῦ-
 μέως, ὅταν τούτῳ διαπερὶ τῆς, τῆς ἐν τῇ ἡπείρῳ ἀπάν-
 των ἀφιστήκατε, καὶ ὑπὸ δεικνύετε ἅπαντας ἀνθρώποις, ὅτι
 οὐδὲ ποτὶς ἐν ὅσῳ αὐτὸν διαγωνίζεσθαι, εἰ ἕως τῆς ἐν τῇ
 θαλάτῃ, οὐ φατέ ἰσχύειν, μὴ διαγωνίζεσθαι, ἀλλὰ διαδικάζε-
 ζεσθαι. Εἴτε ποτὶς συμβόλων φησὶ πεπομφέναι πρὸς ὑ-
 μᾶς εἰς ποινισμὸν: τούτῳ δὲ κνέρι εἶσεσθαι, οὐκ ἐπει-
 δὲν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῷ πρὸς ὑμῖν κυρωθῇ, ὡς ὁ νόμος κε-
 λούει: ἀλλ' ἐπειδὴν ὡς ἐκ τὸν ἐπανενεχθῇ, ἐφείσμεν πῶς
 πρὸς ὑμῖν γνομέλω γινώσκοντες ὡς ἐκ τὸν ποιούμενος, εἰς

λέγει γὰρ ὑμῖν ἄνθρωπε λαβεῖν, καὶ ὁ μὲν λαβὼν μένον ἐν
 τοῖς συμβούλοις καθύπεσθαι, ὅτε τῷ πόρι ποτίδαίαν γε-
 λην μελῶν ἀδικημάτων οὐδὲν ἐγκαλέειτε αὐτῷ ὡς ἀδικού-
 μενοι· ἀλλὰ βέβαιον τε, δικαίως αὐτὸν ἐκείνον, καὶ λαβεῖν,
 καὶ κεκτῆσθαι. καὶ τοὶ ἀθηναίων οἱ ἐν ποτίδαίᾳ κατὰ
 κούπτεσιν οὐκ ὄντες αὐτοῖς πρὸς ἐμὸν πρὸς φίλιππον, ἀλλὰ
 συμμαχίᾳ, καὶ ὄρκων ὁμωμοσμένων, οὓς φίλιππος
 τοῖς οἰκοῦσιν ἐν ποτίδαίᾳ ὤμοσεν, ἀφῆρέσθην ὑπ' αὐ-
 τῷ τὰ κτήματα. ἔγωγε δὲ βούλεται τὰ ἀδικήματα παν-
 ταχόσε πρὸς ὑμῖν βεβαιώσασθαι, ὅτε οὐτε ἐγκαλέειτε αὐτῷ,
 οὐτε ἡγεῖσθε ἀδικεῖσθαι. ἐπεὶ ὅτε γε συμβόλων οὐδὲν δίδον-
 ται μακεδόνες πρὸς ἀθηναίους. ὁ παρεληλυθὼς ὑμῖν χρό-
 νος τεκμήριον γίγνεται. οὐτε γὰρ ἀμύντας πατήρ, ὁ φί-
 λίππον, οὐτε οἱ ἄλλοι μακεδονίᾳς βασιλεῖς, οὐδὲ πῶς
 ποτε σύμβολα ἐποιήσαντο πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν.
 καὶ τοὶ πολλοὺς γε ἦσαν αἰετὶς μεξίαι τότε πρὸς ἀλλήλους,
 ἢ νῦν εἰσιν. ἐφ' ἡμῖν γὰρ ἡ μακεδονία, καὶ φόρους ἡμῖν
 ἔφορε, καὶ τοῖς ἐμπορείοις τότε μᾶλλον, ἢ νῦν, ἡμεῖς τε
 τοῖς ἐκεί, καὶ ἐκεῖνοι τοῖς πρὸς ὑμῖν ἐχθρόν· καὶ ἐμπορικῶς
 δίκαι οὐκ ἦσαν ὡς πρὸς νῦν ἀκριβεῖς, ἀλλ' ἔγωγε μῆνα ποιού-
 ναι μηδὲν δίδου συμβόλων ἑὸς ἑσσύον ἀλλήλων ἀπέ-
 χοντες. ἀλλ' ὁμῶς οὐδενὸς τοιούτου ὄντος τότε, οὐκ ἐλπί-
 τέλει σύμβολα ποιησάμενους, οὐτ' ἐκ μακεδονίᾳς πλεῖν
 ἀθήναζε δίκας ληφόμενους, οὐθ' ἡμῖν εἰς μακεδονίαν· ἀλ-
 λ' ἡμεῖς τε τοῖς ἐκείνοις, ἐκεῖνοι τε τοῖς πρὸς ἡμῖν τοῖς δι-
 καῖς ἐλάμβανον. μὴ οὖν ἀγνοεῖτε, ὅτι τὰ σύμβολα ἔγωγε
 γίγνεσθαι, εἰς ἑσσοδοχὴν τοῦ μὴ δι' ἀμωσθησῆσθαι ὑμῶς
 οὐλόπως ἐπὶ πόρι τῆς ποτίδαίᾳ. πόρι δὲ τῷ ληστῶν,
 δικαίον φησὶν εἶναι κοινῇ φυλάττειν ἑὸς ἐν τῇ διαλάττει κα-
 κουργοῦντας, ὑμᾶς τε καὶ αὐτὸν· οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὰ τ' ἀ-
 ξίων ὑφ' ἡμῶς εἰς τὴν διαλάττειν κατὰσθῆναι, καὶ ὁμο-

Δημοθένης

λογησάμεθα ἡμᾶς, ὡς αὐτοὶ φιλιππου δὲ πλὴν ἐν τῇ θαλάττῃ
 τη φυλακῇ δυνάτεις φυλάττειν. ἔτι δὲ καὶ δοθῆναι
 αὐτῷ τῷ τῷ πλὴν ἀδελφῷ πῶς πλείοντι καὶ ὀρμιζομένῳ
 εἰς τοὺς νήσους ὡς περὶ φάσει τῇ τῇ ληστῶν φυλακῇ διαφεί-
 ρειν τοὺς νησιώτας, καὶ ἀφιστάναι ἀφ' ὑμῶν: καὶ μὴ μένον
 τοὺς φυλάδας τοὺς πρὸ ἐαυτῶν εἰς θάλασσαν κεκομμέναι διὰ τῆς
 ὑμετέρων στρατηγῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλας νήσους οἰκί-
 ζουσι, συμπύμπων τοὺς συμπλοσομένους μετὰ τῶν στρα-
 τηγῶν τῆς ἡμετέρας, ὡς κοινωνήσουσι τῆς κατὰ θάλατταν
 τῶν φυλακῆς. καὶ τοὺς οὐ φασί πινδρ αὐτῶν περὶ δεῖναι
 τῆς θαλάττης. ὅτι οὐδὲν δέομενος ἑμῆρης κατὰ σκευάζε-
 ται, καὶ νεωσσικῶς οἰκοδομεῖται, καὶ ἀχρσόλοις ἀχρ-
 σίλιν βούλει. καὶ θαπνάνος οὐ μικρὰς θαπνιᾶν εἰς
 τοὺς κατὰ θάλατταν κινδύνους. ὧν οὐδὲν περὶ μᾶ. ταῦ-
 τα οὐκ οἶδε, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, φιλιππον ἀξιάσαι αὐ-
 τῶν συγχερῆσαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὑμῶν μετὰ κατὰ πρόει, οὐς
 διὰ τῶν περὶ ἡμῶν τοῖς τοῖς κεκτῆσαι, τοῖς τοῖς διηπ-
 σον, οἱ οὐκ αἰσχρονοῦσι φιλιππῶν ζῶντες, καὶ οἱ τῇ ἐαυ-
 τῶν παρὶθι, καὶ τοῖς πρὸ ἐκείνους δωρεὰς λαμβάνοντες οἶον-
 ται οἶον λαμβάνειν, τὰ οἶοι πωλούντες. πᾶσι δὲ τῆς
 ἐπανορθώσεως τῆς ἡμετέρας, ὡς ἔδοξεν ἡμῖν οἱ πρὸς τοὺς οἱ
 πρὸ ἐκείνους περὶ θίνης ἐπανορθώσεως, ὅτι ἐπανορθώ-
 σάμεθα ὁ πρὸ πᾶσιν αἰσχρονοῦσι ὁμολογεῖται δίκαιον
 εἶναι, ἐκατέρους τὰ ἐκείνους ἔχειν: ἀμφοτέρω μὴ διδω-
 κέναι, μὴ δὲ τοὺς πρὸς τοὺς εἰρηκίαι περὶ ὑμᾶς: ὅ-
 δὲν ἄλλο ἢ περὶ σμῶος ἔστω πᾶσι, οἱς χρῆται τοῖς τοῖς,
 ὡς ὑμεῖς οὐ μνημονεύετε τὰ ἐν τῷ δήμῳ εἰρηκίαι. μένον
 δὲ τοὺς ὅτι οἶον τὰ ὅτι ὑμῖν ἀμνημονῆσαι. ἐν γὰρ τῇ αὐ-
 τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ οἱς πρὸς τοὺς ὑμῖν οἱ πρὸ ἐκείνου ἡμεῖς
 διελίγοντο, καὶ τὸ ἡμῶν μαρτυρήθη. ὡς τοὺς οἱ οἶον πρὸς
 πρὸς χρῆμα τῇ λήστων εἰρηκίαι, καὶ οὐδὲν τὸ ἡμῶν

ρος ἐπαναγινώσκομεν πλὴν καὶ τὰς ἀδελφὰς καὶ τοὺς ἀδελφούς
 τῆς πρεσβείας τῶν υἱῶν χειροτονῆσαι. ὥστε ἵνα μὴ
 οὐ κατ' ἐμὸν, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν ἐπέσταλκεν, ὥς ὑμεῖς παρὲν
 ὧν οὐκ ἠκούσατε, παρὲν τῶν ἀφ' ἑκείνων ἀφ' ἑκείνων ἀφ' ἑκείνων
 μὴ ἀπεσεύχαστε. καὶ οἱ μὲν πρεσβύτεροι αὐτοῖς, ὧν καὶ τὰς ἀδελφὰς
 δεῖ τοῦ ψήφισμα, ὅτε ἀπεκρίνατε αὐτοῖς ἀναγινώσκον-
 τες, καὶ * ὡς ἐξ ἐκείνων αὐτοὺς ἐκάλειτε, οὐκ ἐτόλμησαν πα-
 ρελθεῖν, οὐδ' εἰπεῖν, ὅτι καὶ τὰς ἀδελφὰς καὶ τοὺς ἀδελφούς, ὧν ἀνδρὸς
 ἀθηναῖοι, καὶ φατὴ ἡμῶς εἰρηκέναι, ἃ οὐκ εἰρήκαμεν, ἀλ-
 λά σιωπῇ ἀπὸντες ὥχοντο. βούλομαι δὲ ὑμῶς, ὧν ἀν-
 δρὸς ἀθηναῖοι, καὶ γὰρ διδοκίμησεν ὁ πύθων παρ' ὑμῶν
 ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁ τό τε πρεσβύτων, αὐτοὺς ὅς λόγους,
 οὓς ἔλεγον ὑπομνησάμενοι. οἶδα γὰρ ὅτι μέμνησθε. πρὸς
 πολλοὺς δὲ ἦσαν, οἷς καὶ νῦν ἐπέσταλκε ὅλιγος. ἐκκα-
 λῶν γὰρ ἡμῶν τοὺς διαβάλλουσι τὸν ὅλιγον, καὶ ὑμῶν
 ἐμέμφετο, ὅτι ὡς ἡμεῖς αὐτοὺς οὐ ποιεῖν ὑμῶς, καὶ περὶ
 ῥημάτων μάλα τῆς ἐκείνων ὅλιγος κεκτῆσθαι αὐτοῖς
 καλῶντε ἀφ' ἑκείνων ἀφ' ἑκείνων ἀφ' ἑκείνων ἀφ' ἑκείνων
 καὶ ἡμέτερά ἐκείνων ἀφ' ἑκείνων ἀφ' ἑκείνων ἀφ' ἑκείνων
 γὰρ τοιούτοις λόγοις ὅταν ἀπαγγελόντων ἀκούῃ, ὅ-
 τι κακῶς ἤκουον, ὑμεῖς δὲ ἀφ' ἑκείνων ἀφ' ἑκείνων ἀφ' ἑκείνων
 τοῦ πλὴν γινώσκω, ὅταν ἄπιστος φαίνεται ὅλιγος, ὧν
 περὶ ῥημάτων διδόντες εἶναι. ἐκέλευσεν οὖν τοὺς λέγον-
 τας ἐν τῷ δήμῳ τῇ μὲν εἰρήνῃ μὴ ὡς πρὶν, οὐ γὰρ ἄ-
 ξιον εἶναι εἰρήνῃ λυεῖν: εἰδὲ πρὶν καλῶς γέγραπται ἐν
 τῇ εἰρήνῃ, ἵνα ἐπανορθώσασθαι, ὥς ἅπαντα ὅλιγοι
 πυν ποιήσονται, ὅσα αὐτὸς ὑμεῖς ψήφισατε. ἐὰν δὲ διαβάλ-
 λωσι μὲν, αὐτοὶ δὲ μηδὲν γράψωσι, δι' οὗ ἡ μὲν εἰρήνη ἐ-
 σταί, παύσεσθαι δὲ ἄπιστος ὅλιγος: μὴ περὶ
 χεῖν τὸν νοῦν τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους. καὶ ὅλιγος ὅς λό-
 γος ὑμεῖς ἀκούοντες ἀπεδέχεσθε. καὶ δίκαια ἔφατε τὸν

ΔΗΜΟΓΕΓΕΝΟΥΣ

01K5 VITE S

οἰκοῦντες πρὶν τῷ λιπῶν λαβεῖν, τὴν ἀθηναίων χώραν εἰ-
 ρον ἐπειδὴ δὲ τῷ λιπῶν αὐτὴν εἰληφεν, οὐ τὴν ἀθηναίων
 χώραν, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν ἔχει; οὐδὲ ὀλυνθόν γε; οὐδὲ ἀ-
 πριωνίαν. οὐδὲ παλλωῖον: οὐκ ἀμοιβῆσιν, ἀλλὰ τοῖς
 ἑαυτῶν χώραις κέκμηται; ἀρ' ὑμῖν δοκεῖ πεφυλαγμένως
 ἀπαντα περὶς ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ἐλλείπειν, ὅπως αὖ φαινέται καὶ λέ-
 γων, καὶ πράττειν, ἀπ' ὧν πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται
 δίκαια εἶναι, ἀλλ' οὐ σφόδρα κατὰ πεφρονήκεναι; ὅς τὴν
 χώραν καὶ οἱ ἑλλήες, καὶ ὁ βασιλεὺς πόρῶν ἐψηφίσαντο
 καὶ ὁμολογήσαντες ὑμετέραν εἶναι, τῶν πεφρονῶν ἑαυτῶν,
 καὶ οἱ ἕμετέραν εἶναι; πόρι δὲ τῶν ἐτόρου ἐπανορθώ-
 ματος, ὃ ὑμῖς ἐν τῇ εἰρῇ ἐπὶ πινυρῶν ὄσπερ, εἰς ἄλλας ἐλ-
 λήας ὁδοῖς κοινωνοῦσι τῆς εἰρῆς, ἐλδοθεῖν καὶ αὐ-
 τήν ὁμοῖον εἶναι. καὶ ἐὰν τις ἐπ' αὐτοὺς στρατόν, βοηθεῖν
 εἰς κοινωνοῦτας τῆς εἰρῆς, ἢ γυμνοὶ καὶ δίκαιον εἶναι
 εἶναι, καὶ φιλήθερον, μὴ μόνον ἡμᾶς, καὶ εἰς ξυμμά-
 χους εἰς ἡμετέρους, καὶ τῷ λιπῶν, καὶ εἰς συμμάχους εἰς
 ἐκείνου ἄγειν τὴν εἰρῇ, εἰς δὲ μήτε ἡμετέρους ὄντας,
 μήτε τῷ λιπῶν ξυμμάχους ἐν μέσῳ κεῖσθαι, καὶ ὑπὸ τῆς
 κωλύοντων ἀπολλύσθαι: ἀλλὰ καὶ τοῖς δὲ τὴν ὑμε-
 τέραν εἰρῇ ὑπάρχειν σωτηρίαν, καὶ τῶν ὄντων εἰρῇ
 ἡμᾶς ἄγειν κατὰ θελήσειν τὰ ὅσα. εἴθε δὲ τὸ ἐπανόρ-
 θωμα ὁμολογῶν ἐν τῇ ὑδισολῇ ὥς ἀκύνετε, δίκαιον τε
 εἶναι καὶ δεχέσθαι, φερόμεντες μὲν ἀφῆρηται τὴν πόλιν
 καὶ φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει κατέστησεν, ἵνα δὴ αὐτόνο-
 μοι ᾖσιν: ὑδὲ δ' ἀμβρακίαν στρατοῦνται: τοῖς δ' ἐν κα-
 σωπίᾳ ῥῆς πόλεις, πανδοσίαν, καὶ βούχταν, καὶ ἐλάτειαν
 ἡλείων ἀπικίασιν, καὶ καύσας τὴν χώραν, καὶ τοῖς πόλιν
 βιασάμενος, πρὶν ἰδὼκεν ἀλεξάνδρῳ τῷ κηδεῖ τῶν ἑαυτῶν
 δουλοῖν. καὶ σφόδρα γε βούλεται εἰς ἡλίαν ἐλδοθεῖν
 εἶναι, καὶ αὐτὸν ὁμοῖον, ὥς δηλοῖ τὰ ὄντα. πόρι δὲ

Δημοθίνους

ὅτι ἡ πόλις ἡμετέρα ὡς ὑμῖν διατελεῖ ὑπαχνομένης, ὡς μεγά-
λα ὑμᾶς διόργισαν, καὶ ἡ πόλις διὰ τὴν μετὰ φησιν αὐτοῦ
διαβάζοντα πρὸς τοῦ ἑλλενισμοῦ. οὐδὲν γὰρ ἡμῖν πῶποτε
φησιν ὑπεχθῆναι. οὕτως αὐτοῦ δὲ δὲν, ὃ ἐν ἡμετέροις γεγε-
φώς, ἢ δὲ νῦν ἐν τῷ βουλομένῳ, ὅτ' ἡμετέροις ἡμᾶς
ἐφ' ἡμᾶς αὐτῶν ἀπλήροντας, ἐκὼν ἡ εἰρήνη γένηται, τοσαύτα
ἀγαθὰ ὑμᾶς κτήσιν; ἀλλὰ φεῖν αὐτὴν ἡ δὲ, τὴν ἡμετέραν εἰρή-
νην ἐμμελῶν; δὴλον ὡς περ κεχειροσμένων, καὶ ἐτοιμῶν
οὐτῶν τῶν ἀγαθῶν ἀεὶ μέλλομεν πείσεσθαι, τῆς εἰρήνης ἐ-
μμελῆς. γνομένης δὲ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ ἡμεῖς ἐμμελῶν
ἀγαθὰ πείσεσθαι, ἐκ ποδῶν δὲ: φθορὰ δὲ τῶν ἑλλενισμῶν
τοσαύτη γέγονεν, ὅσην ὑμεῖς ἴδετε. ὑμῖν δὲ ἐν τῇ νῦν ἡμετέ-
ρῃ ὑπαχνομένη, ἐκ τῶν μετὰ αὐτοῦ πόλεως καὶ ἡ πόλις αὐ-
τῇ λείποισι πεισθῆναι, ἡμᾶς ὅτι τοῦ διαβάζοντα αὐτὸν πρὸς
ὑμᾶς ἡμετέροις, ὡς μεγάλα ὑμᾶς * διόργισαν. τὰ
μετὰ τοὺς διόργισμα, τοσαύτα ἔσται. οὐτε τὰ ὑμέτερα ὑ-
μῖν ἀφ' ὧν, ἐκ τῶν γὰρ φησιν εἶναι. ὅτι ἐν τῇ οἰκουμέ-
νῃ αἰδωρεαὶ ἔσονται, ἵνα μὴ διαβληθῇ πρὸς τοῦ ἑλλενισμοῦ:
ἀλλ' ἄλλη τις χώρα, καὶ ἄλλος τις τόπος εἴη, φανήσεται,
οὐ ὑμῖν αἰδωρεαὶ δοθήσονται. πόρι δὲ ὡς ἐν τῇ εἰρήνῃ
εἰληφὲ χωρίων ὑμῶν ἐχόντων πρὸς ποταμῶν καὶ λυγρῶν καὶ
εἰρημῶν, ἐπειδὴ ἂν ἔχει ὁ, ἢ ἐπὶ ἡμετέροις ἀδικῶν φανήσεται ἐ-
ξελέγχεσθαι: ἐπὶ τῇ πεισθῆναι πόρι τούτων ἐτοιμῶς εἶναι ἵ-
στω καὶ κοινῶ δικασθῆναι. πόρι δὲ ὡς μόνων οὐδὲν δὲ, ἡμετέροις
τῆς, ἀλλ' ἀπὸ μόνων ἡμετέροις δὲν ὁ κείνων. ἀπαντες γὰρ ἴσ-
μεν τίνι μηνί, καὶ ποῖα ἡμετέροις ἡ εἰρήνη ἐγένητο. ὡς πόρι δὲ
τοῦτο ἴσμεν, καὶ κείνα ἴσμεν, τίνι μηνί, καὶ τίνι ἡμετέροις σί-
ριον τεῖχος, καὶ ὀργίσκη, καὶ ἰδὸν ὄρος ἰάλα. ὅτι ἡ πόλις
δὲ τοῦτο οὕτω περ ἡμετέροις, οὐδὲ κείνων δὲ ὁ μόνος: ἀλλὰ
ποῖσι γνώριμα, περ πόρι μὲν δὲν, ἐν ᾧ ἡ εἰρήνη ἐγένητο.
ἢ ἐν ᾧ τὰ χωρία ἰάλα. φησὶ ὅτι αἰχμαλώτοις ὑμῶν

ὅσοι ἐν τῷ πολέμῳ ἐάλωσαν, ἀπὸ δὲ δωκέναι: ὅς τὸν μὲν
 κερύσιον τὸν περὶ ἐκείνου τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἔπειτα
 οὐδ' ὑμεῖς βῆς πρὸς βίαν ἐπέμψατε ὅτιον ἀπαιτῶντες
 τὸν αὐτὸν, ἐκείνος οὐτῶ σφόδρα ὑμῖν ἐβούλετο χρί-
 σασθαι, ὥς τε ἀπέκτεινε, καὶ οὐδὲ ἀνείρεσιν ἔδωκεν, ἵνα
 ταφῇ. γὰρ δὲ χερρόνηλον, ἅτε ἐπισέληε πρὸς ὑμᾶς;
 ἀξιόον ἔστιν ὑπετάσσει. ἔτι δὲ καὶ ἅ περ ἔπει, καὶ ταῦτ' εἰδί-
 ναι. τὸν μὲν ἔ' τόπον ἀπαντα τὸν ἔξω ἀγορᾶς, ὥς ἐαυτῷ
 ὄντα, καὶ ὑμῖν οὐδὲν περὶ σέκουσαι, δίδωκε κῆρ ποῦσαι ἀ-
 πολλωνίδην τῷ κῆρδιανῷ. καίτοι χερρόνηλον οἱ ὅροι εἰσιν,
 ἐκ ἀγορᾶς, ἀλλ' ὁ βωμὸς τῷ Διὸς τ' ὀρείον, ὅς ἐστι μετὰ ξυπέ-
 λεον, καὶ λολυκῆς ἀκτῆς: οὐδ' ἡ διωρυχὴ ἐμμελε χερρόνη-
 σου ἔσεσθαι, ὥς γε τὸ ἐπίγραμμα τὸ πρὸς τῷ βωμῷ τῷ
 Διὸς τ' ὀρείου δηλοῖ: ἐστὶ δὲ τουτί.

Τόνδε καθίσθηναι τῷ ποδὶ καμῖα ἐωμένη,

Δολυκῆς καὶ πτελεῶν μέσσην ὄρον θέμενοι,

Εὐναίῃ χωρὶς σημήιον. ἀμμερείης δὲ

Αὐτὸς αἰαξ μακρόρων ἔστι μέσση κρονίδης.

Ταύτην μάλιστα πρὸς χωρὶς τοσαύτην οὐραν, ὅσην οἱ
 πολλοὶ ὑμῶν ἴσασιν, ὥς ἐαυτῷ ἔδωκε, πρὸς μὲν, αὐτὸς κῆρ-
 ποῦσαι: πρὸς δὲ, ἄλλοις δωρεὰν δίδωκε. καὶ ἅπαντα
 τὰ κτήματα τὰ ὑμέτερα ὑφ' ἐαυτῷ περιῆται. καὶ οὐ
 μόνον πρὸς ἔξω ἀγορᾶς χωρὶς σφειδρίζεται: ἀλλὰ καὶ
 πρὸς κῆρδιανούς, οἱ οἰκῶσιν ἐσω ἀγορᾶς, ἐπισέλει ἐν τῇ
 νῦν ἐπιστολῇ, ὥς δὲ ὑμᾶς διαδικάζειν, πρὸς κῆρδιανούς
 τοὺς οἰκῶντας ἐν τῇ ὑμετέρᾳ, εἴπ' πρὸς αὐτοὺς διαφύρε-
 σθαι. διαφύρονται δὲ πρὸς ὑμᾶς, σκέψασθε εἰ ποδὶ μικρῷ.
 ἐαυτῷ φασι πρὸς χωρὶς οὐραν οἰκεῖν, καὶ οὐχ' ὑμέτεραν
 εἶναι: καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι ἐκ κτήματα φασι ὥς ἐν
 ἀμοιβῇ: τὰ δὲ ἁλίων, κτήματα ὥς ἐν οἰκείᾳ: καὶ ταῦ-

Δημοθένους

Τα ὑμέτερον πολίτην γράψαι ἐν ψήφισματι καλίστως
 παικνίει· καὶ ἴσχυ' γε ἀληθεὺς λέγουσιν. ἔγραψε γὰρ· καὶ
 ἐμὸν γε αὐτὸν γραμματεῖον πρᾶνόμων γραφῶν ὑμεῖς ἀ-
 πεψήψατε. Τί γάρ τι ἀμνησθήσμεν ὑμῖν πλὴν χω-
 ρῶν κατεσκόδ' αὐκέν, ὁ πότε δὲ πόρῃ τούτου ἐλμήσετε πρὸς
 κῆρυδιανούς διαδικάζεσθαι, εἴθ' ὑμέτερά ὄσιν, εἴτ' ἐκείνων ἡ
 χώρα· διατὶ οὐ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους χεῖρόνησίτας τὸ αὐτὸ
 δίκαιόν ὄστι; καὶ οὕτως ὑβριστικῶς ὑμῖν κέχρηται, ὥς τέ
 φησιν, ἐάν μὴ θέλωσι διαδικάζεσθαι οἱ κῆρυδιανοί, αὐτοὺς ἀ-
 ναγκάσειν, ὥς ὑμῖν γε οἰκ' αὖ δυνάμεν' οὐδὲ ἀναγκάσειν
 κῆρυδιανούς τὰ δίκαια πρὸς ὑμᾶς ποιῆσθαι. ἐπειδὴ δὲ ὑ-
 μεῖς οὐ δύνασθε, αὐτοὺς φησὶ ἴσχυ' ἀναγκάσειν αὐτοὺς ποιῆ-
 σθαι. ἀρ' οὐ μεγάλα ὑμᾶς φαίνεται δύδρυγ' ἔτι; καὶ τούτῃ
 πλὴν ὡς πολλῶν ἱνδὺν οὐ ἐφάσκειν γε γράψαι· οἱ πολὺν αὖ δι-
 καιότορον ὑφ' ὑμῖν, ἢ ψίλιππος μισθόν. ἐκείνος μὲν γὰρ
 ἐάν τῳ κτώμενος δόξῃ καὶ μεγάλα ἀγάθ'· ἀπαντὰ καὶ ὑ-
 μῖν πρὸς τῇ· ὅσοι δὲ ἀθηναῖοι ὄντες μὴ τῇ ποιεῖν, ἀλλὰ
 ψίλιππον δύνανται ἐνδείκνυσθαι, περὶ οὗτοι αὐτοὺς ὑφ' ὑμῖν
 κακοὺς κακῶς ἀπολωλῶσι, εἴ πορ' ὑμεῖς τὸν ἐκείνου φάλαγ-
 γον τοῖς κροτάφοις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πῖδ' ὀνείας καὶ ταπεινῇ
 μίον φορεῖτε. ὑπόλοιπὸν μὲν ὄσιν ἐπὶ, πρὸς τούτῃ πλὴν
 ὡς πολλῶν οὐ ἐχούσιν, καὶ τοὺς λόγους τῶν πρὸς βίαν γρά-
 ψαι πλὴν ἀπὸ νείων, ἢ ἢ τοῦ μὲν δικαίου τε εἶναι, καὶ συμ-
 φέρουσαν ὑμῖν.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΧΕΡΡΟ-
 ΝΗΣΩ ΛΟΓΟΥ.

Ὁ λόγος οὗτος ἔσθ' διοπτρίστους εἶρηται, καὶ ὡς ἐκεί-
 νος πρὸς ἀθηναίους κατηγόρητο. ἦν μὲν γὰρ χεῖρόνησίς ἡ

πρὸς θράκην τῆς ἀθηναίων κτῆμα ἀρχαῖον, εἰς δὲ τῶν
ἀπείδων καὶ τῶν πελιδίων καὶ τοῖς ἀθηναίοις, ὅσοι πένητες
ἦσαν αὐτῶν, καὶ ἀκτῆμονος οἶκοι, τῶν περὶ πόλιν ἐποίκους
εἰς τὰς ἐξω πόλεις τὰς ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐλάμβανον πεμπόμενοι
ὁ πλάτ' ἐκ τῆς δημοσίας, καὶ ἐφόδον. καὶ νῦν τοῖς περὶ πόλιν
χάρονε. καὶ πεμπόμενοι ἐποίκους εἰς τὴν χερρόνησον στρα-
τηγὸν αὐτοῖς δόντες διοπίδην. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι χερρόνησι-
τον τῶν ἐπελθόντων ἐδέξαντο, καὶ μετίδωκαν αὐτοῖς, καὶ
οἰκίσαν, καὶ γῆς κῆρυδιανοὶ δὲ ἐκ ἐδέξαντο: λέγοντες, ἰδίαν
χωρὴν οἰκεῖν, καὶ οὐκ ἀθηναίων. ἐπὶ δὲ οὖν διοπίδης
ἐπολέμει κῆρυδιανοῖς. οἱ δὲ πρὸς τῶν πελιδίων καὶ φούρου-
σι: καὶ ὅς, αἰεὶ ἐλπίδας ἀθηναίοις μὴ βιάζεσθαι κῆρυ-
διαν, ὡς αὐτῶν περὶ σῆκοντας: ἀλλὰ δικάζεσθαι πρὸς αὐ-
τοῖς, εἴ τί φασιν ἠδικεῖσθαι. ὡς δὲ οὐκ ἤκουον τούτων οἱ
ἀθηναῖοι, βοήθησαν τοῖς κῆρυδιανοῖς ἐπιμύειν. ἐφ' οἷς ἀγα-
νακτῆτας ὁ διοπίδης τῶν πελιδίων ποδὶ τὴν μεσόγειαν
τὴν ἀπὸ θράκην πολεμονῶν πρὸς τὸν ὀφρυάδων βασι-
λέα, τὴν περὶ τὸν θράκην ὑπῆκον οὖσαν τῶν μακεδόνος
κατέστραψε, καὶ ἐπύρηνσε. καὶ ἔφθην πρὶν τῶν πελιδίων ἐ-
πανελθεῖν: ἀναχωρήσας εἰς τὴν χερρόνησον, καὶ ἐν ἀσφα-
λείᾳ γενόμενος. διότι ὁ πελιδίος οὐδὲν κείνους ὁ πλάτ' αὐ-
τὸν ἀμύνεσθαι, πεμπόμεν ὡς τὴν πρὸς τοὺς ἀθη-
ναίους κατηγερεῖν τὴν στρατηγόν, καὶ λέγων αὐτὸν πρὸς βε-
βηκέναι τὴν εἰρήνην ἀντικρύς. καὶ οἱ πελιδίοντες τῆς ἐκ-
τόρων καὶ τῶν ἐξω πόλεως τῶν διοπίδου, καὶ καλεῖσθαι ἀξιοῦσιν αὐ-
τὸν: πρὸς ὅς ὁ δημοφεινὴς ἀναλινόμενος διχῆ ἔπειτα διο-
πίδου ἴσατο: οὐτε γὰρ ἀδικήσιν αὐτὸν πεποιθέναι,
τῶν πελιδίων γὰρ πολὺ πρὸς τὸν πρὸς βεβηκέναι τὴν εἰρή-
νην, καὶ ἀδικονῶν τὴν τῆς ἀθηναίων πόλιν, εἰκότως
καὶ τῶν ὅντα πολέμους διαπερὶττειν: οὐτε συμ-

Δημόθενους

φάρην λέγει τοῖς ἀθηναίοις καλεῖται τὸν στρατηγὸν, καὶ
διαλύσαι. τὴν ὑπ' ἐκείνου δυνάμιν, ἥ τις νῦν ἀκροούε-
ται χερσὶν ἡσίου φίλιππον. τὸ δὲ ὅλον, ὥς πόλεμην πα-
ρακαλεῖ. καὶ τῷ φίλιππου πολλὴν ποιῆται κατηγορίαν,
ὡς ἀδικεῖ καὶ πρῶτον δὲ, καὶ τοῖς ἀθηναίοις καὶ τοῖς
ἐλλήσιν ἐπιβουλεύοντος.

τοῖον εἰδὼς ὁ λόγος.

Τινὲς ἐνόμουν τὸν λόγον δικανικοῦ εἰδὼς. λέγον-
τες, ὅτι ἀκρογίαν ἔχει διοπίθους, καὶ κατηγορίαν φι-
λίππου. ὁ δὲ ὑπὸ φάνιος ὁ τεχνικὸς συμβουλεύσκει λέ-
γει αὐτὸν εἰδὼς εἶναι, ἐπειδὴ φησι τῆς κατηγορίας πλεον-
να τὴν συμβουλὴν ἔχει. τὸ δὲ ἀληθές ἐστιν, οὕτως. εἰ-
γὰρ ὡς παρεσηκῶς ὁ, τε κατηγορούμενος, καὶ ὁ διώ-
κων, καλῶς αὐτὸς ὡς ἐν δικαστηρίῳ, καὶ κρείσσει αὐτῶν ὄν-
των ἐλέγμεν εἶναι τὸν λόγον εἰδὼς δικανικοῦ. ἀλλ' ἐ-
πειδὴ οὐτε δικαστήριον ὡς, οὐτε διοπίθης πρὶν ὡς, οὐτε
φίλιππος, ἀλλ' ὁ ῥήτωρ περὶ σκόπων οὐτε τὴν ἀκρο-
γίαν διοπίθους, οὐτε τὴν κατηγορίαν φίλιππου, ἀλλὰ
τῆς πόλεως τὸ συμφέρον συμβουλεύσει, καλῶς αὐτὸν
λόγον εἰπόμεν εἰδὼς εἶναι συμβουλεύοντος. τὸ δὲ
περίμουν ἀπὸ δυνόιας, ἀπὸ συστάσεως τῆς οἰκείου περὶ
πῶν. ἐπειδὴ γὰρ τῷ μὲν κατηγορεῖ, τῷ δὲ ὑποδραπολα-
ρεῖται, τὴν ὑποψίαν ἀκροούεται τῆς τε ἑχθραὸς καὶ τῆς
δυνόιας, διὰ τῆς πρὸς ἐτόρους εἰσηγήσεως.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΕΝ ΧΕΡΡΟΝΗΣΩ,
ΛΟΓΟΣ.

ΔΕΙ μὲν, ὦ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, εἶς
λέγοντας ἅπαντας ἐν ὑμῖν μήτε
πρὸς ἕχθραν πιεῖσθαι λόγον μη-
δὲνα, μήτε πρὸς χεῖριν· ἀλλ' ὅτε λ-
πισον ἑκάστος ἡ γαῖα, τῷ τ' ἀρχαί-
νεσθαι· ἄλλως τε, καὶ πόδι κοινῶν
πράγματων καὶ μεγάλων ὑμῶν
βουλομένων. ἐπειδὴ δ' ἐγὼ τοῖς, τὰ μὲν, ὡς λανθάνει τὰ δ' ἡ
νιδὴ ποτ' αἰτία περὶ ἄλλον λέγειν. ὑμᾶς, ὦ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
εἶς πολλὰς διὰ πάντα τὰ μὲν ἀφ' ἑσέως, ἀπὸ τῆς πόλεως νομίζε-
τε συμφερεῖν, τὰ μὲν καὶ φησὶν εἶναι καὶ πράττειν. ἡ μὲν οὖν
αὐτοῦ, πῶς τ' ἐν χερρόνησῳ πράγματων ὅτι καὶ τῆς στρα-
τείας, ὡς εἰδὴ καὶ μὴνα τυτὸν ὡς λιπῶς ἐν θρόνῳ καὶ
ταῖς τῶν λόγων οἱ παλαιοί, πῶς ὅν διοπίδης πράττει, καὶ
μέλει ποιεῖν, εἴρηται. ἐγὼ δὲ ὅσα μὲν πρὸς αἰνῶσαι πῶς
των, οὐς καὶ τῶν νόμων ἐφ' ὑμῖν ὅτιν ὅταν βέλῃ καὶ
λατῶν, καὶ ἡδὴ δοῦν, καὶ σμικρὸν * ὡς ἀπορίσι, πῶς αὐτῶν
σποπτεῖν ἐγχερεῖν ἡ γαῖα. καὶ οὐ πάντῃ διὰ τούτων
οὐτ' ἐμὲ, οὐτ' ἄλλον οὐδὲνα διὰ μέρους εἶναι. ὅτε δ' ἐχθρὸς ὑ-
πάρχων τῇ πόλιν ὡς λιπῶς, καὶ δωάμει πολλῇ πόδι ἐλ-
λὴ αὐτοῦ ὡς περὶ αὐτὸν περὶ λαβεῖν, καὶ ἅπαρ ἐσθρὸς μὲν,
ἐκὲ θ' ἐξομνῶν. πῶς τ' ὡς τῶν δι' οἷμα τὴν ταχίστην συμ-
φερεῖν, καὶ βιβουλοῦσθαι, καὶ πρὸς ἀνάσθαι· καὶ μὴ τῶν
πῶς τ' ἄλλων θορυβοῖς, καὶ τῶν κατηγορίαις ἀπὸ τῶν
ἀρχαίων. πολλὰ δὲ θαυμάζων τῶν εἰωθότων λέγεσθαι
πρὸς ὑμῖν, ἐδενὸς ἡπτον, ὦ ἀνδρες ἀθηναῖοι, περὶ αὐτῶν, ὅ καὶ
πρὸς ὑμῶν ἡ γαῖα εἰπόντες ἐν τῇ εὐλῇ, ὡς ἀρὰ διὰ

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

τὸν συμβουλῶντα, ἢ πολεμεῖν ἀπλῶς, ἢ ἄγειν πλὴν εἰρή-
 νην συμβουλεύειν. ἔστι δὲ, εἰ μὲν ἡσυχίαν ωῖλιππος ἄγει,
 καὶ μή τι τῆς ἡμετέρων ἔχει πρὸς πλὴν εἰρήνην μηδὲν, καὶ τε
 συσχυάζεσθαι πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ὑμᾶς: ἔδδεν δὲ αἰ-
 ρειν, ἀλλ' ἀπλῶς εἰρήνην ἀκτέον: καὶ τὰ γε ἀφ' ὑμῶν ἔ-
 ποιμα ὑπάρχοντα ὁρῶ. εἰ δ' ἂν μὲν ἡμεῖς ὠμότημεν, καὶ ἐφ'
 οἷς πλὴν εἰρήνην ἐποιήσαμεθα, ἐπὶ ἰδίῃν, καὶ γεγραμμέ-
 να κείτω: φαίνεται δ' ἀπ' ἀρχῆς ὁ ωῖλιππος, πρὶν διοπεί-
 θην ἐκπλοῦσαι καὶ τοὺς κληρῶντας, οὓς νῦν ἀπιδόνται πε-
 ποιηκέναι τὸν πόλεμον, πολλὰ μὲν τῆς ἡμετέρων ἀδικίας
 εἰληφώς, ὑποδρών φησὶ σμαθ' ὑμέτερά ἐκκαλῶντα κτερε-
 ται τῇ: πάντα ὃ τὸν ἄλλον χρόνον στωεχῶς τὰ τῆς ἁλίων
 ἐλάνων, καὶ λαμβανόντων, καὶ ἐφ' ἡμᾶς συσχυάζομενος: τί
 ἔδδω λείποισιν ὡς πολεμεῖν ἀπλῶς, ἢ ἄγειν εἰρήνην δέει; οὐ
 γὰρ ἀερεσις ὅτιν ὑμῖν τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὑπολείπεται
 τὸ δικαιοῦν τὸν. καὶ αἰσχυαίοντα τὸν τῆς δόξης, ὃ ὑποδ-
 βάνουσιν ἐκόντες οὐ τοι, εἰ οὐκ ὅτι ἔδδω; ἀμύνεσθαι τὸν
 πρὸς πόρον πολεμονῶν ἡμῶν. πλὴν εἰ μὴ ἔδδω λείποισιν
 δέει, ἔως αὐτὰ πέχεσθαι τὴν ἀπὸ τῆς, καὶ τὸ περιαιεῖς ὁ ωῖ-
 λιππος, οὐτ' ἀδικεῖ πλὴν πόλιν, οὐτε ποιεῖ τὸν πόλεμον.
 εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται, καὶ πλὴν εἰρήνην ἔασι
 εἰζόνται: ὅτι μὲν δὴ πονοῦν οὐδ' ὅσα, οὐτ' αἰσχυαίοντα
 λείπουσιν, οὐδ' ὑμῶν ἀσφαλῆ, δὴ λόνδον ἀπασιν. οὐ μὲν, ἀλλ'
 λ' ἀνεντία συμβαίνει ταῖς καταγορεύσις ὡς διοπείθοις κα-
 τηγοροῦσι, καὶ αὐτὰ ταῦτα λείπειν αὐτοῖς. τί γὰρ δὴ πρὸς
 τὸ μὲν ωῖλιππος πάντα τὰλλα ποιεῖν ὑφ' ὁμοῦ δέοντα,
 αὐτὸς τῆς ἀπὸ τῆς ἀπέχεσθαι: τὸ διοπείθει δὲ οὐδὲ λείπειν
 τοῖς ἀρετῇ ὑφ' ὁμοῦ, ἢ πόλεμον ποιεῖν οὐκ ὁμοῦ φησὶ μὲν; ἀλλ'
 λ' ἐκ τῆς ταῦτα μὲν ὑφ' ὁμοῦ λείπονται, ἀπὸ τῆς πρὶν οἱ ξένοι
 ποδὸν φόντες τὰ ἐν ἑλλησπόντῳ, καὶ διοπείθεις ἀδι-
 κῆς καὶ ταῦτα τὰ πλοῖα: καὶ δέει μὴ ταῦτα πρὶν αὐτῶν,

ἔστι. γιγνέσθω τῶνδε, οὐδὲν ἀντιλέγω. οἱ μὲν μὲν τοὶ δὲ ἄνθρωποι,
 εἴ ποδὺς ὡς ἀλλήλους ὑπὲρ πάντων δικαίοις τῶνδε συμβουλεύου-
 σιν, ὡς ποδὺς τὴν ὑπάρχοντα τῇ πόλει δυνάμειν καὶ τῶνδε
 οὐκ ἐκείνους, τὸν ἐφεστικόν, καὶ πρεῖζοντα χρήματα ταύ-
 τη διαβάλλοντες ἐπὶ ὑμῖν: οὐτὼ τὴν φιλιππου δυνάμειν
 διέξαμεν διαλυθῆσθαι μὲν, ἀλλ' ὑμεῖς τῶνδε πεισθήτε. εἰ δὲ
 μὴ, σκοπεῖτε ὅτι οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσιν, ἢ καλίστασι τὴν
 πόλιν εἰς τὸν αὐτὸν ἔσθον, δι' οὗ τὰ * παρελθόντα περ-
 γματὰ ἀπαντ' ἀπόλωλον. ἴσεται γὰρ δὴ ποῦ ἔσθ', ὅτε οὐδὲν
 τῶνδε ἀπάντων πλεόν κεκράτηκε τῆς πόλεως φιλιππος,
 ἢ τῷ περὶ πόρος περὶ τοῖς περὶ γυμνασίου γίγνεται. ὁ μὲν γὰρ
 ἔχων δυνάμειν συνεσηκῆται ἀπὸ τῶνδε αὐτὸν, καὶ περὶ πόρος
 ἀβούλεται περὶ πόρος, ἔξαιφνης ἐφ' οὗς αὐτὸν τῶνδε ἔσθ', ἴσεται
 σιν. ἡμεῖς δὲ πεισθάν πυνθόμεθα τι γιγνόμενον; τῆνδε αὐ-
 τα θορυβοῦμεθα, καὶ πρὸς σκεδασθόμεθα. εἴτ' οἱ μὲν συμ-
 βαίνει, τῶνδε μὲν, ἐφ' ἃ αὐτὸν ἔλθῃ, ταῦτ' ἔχειν καὶ πόλις
 συχίαν, ἢ μὲν δὲ ὑποδρίξαι, καὶ ὅσα αὐτὸν δαπανήσωμεν, ἀπαν-
 τα μάτην αἰνῶμεν καὶ τὴν μὲν ἔχον, καὶ τὸ βούλε-
 σθαι καλὸν ἐπὶ δεδιέχαι: ὑποδρίξοντες δὲ τῶνδε ἔσθων αἰνῶ-
 νίαν περὶ σκεδασθόμεν. μὴ τοῖνυν ἀγνοεῖτε, ὡς ἄνθρωποι
 ἀθηναῖοι, ὅτι καὶ νῦν τὰ μὲν ὅτι λόγοι τῶνδε καὶ περ-
 φάσεις: περὶ πόρος δὲ πόρος, καὶ καὶ σκεδασθόμεν, ὅπως
 ὑμεῖς μὲν οἱ κοί μὲν ὄντων, ἔξω δὲ μηδεμιᾶς οὔσης τῇ πόλει
 δυνάμει, μὲν πλείους ἢ συχίαν πάνθ' ὅσα βούλεται, φι-
 λιππος διοικήσεται. θεωρεῖτε γὰρ τὸ πρῶτον, ὅτι γί-
 γνεται. νῦν δὲ δυνάμειν μεγάλῃ ἐκείνος ἔχων ἐπὶ θράκη δια-
 βίβει, καὶ μετὰ πέμπεται πόλις ὡς φασι οἱ πρῶτοντες, ἀπὸ
 τῶνδε μακεδονίας, καὶ περὶ πόρος. εἰ αὖτε οὐκ ἐπὶ πόρος
 ἐπὶ πόρος ὑπὲρ βυζαντίου ἐλθὼν πολιορκῇ, πρῶτον μὲν οἱ
 πόρος βυζαντίου μὲν ἐπὶ πόρος αὐτῆς αἰνῶν ὡς πόρος
 νῦν, καὶ ὅτι περὶ πόρος ὑμῶν, οὐτε βούλεται αὐτοῖς αἰνῶν

σιν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. ἀλλὰ καὶ εἴ ποσι μᾶλλον ἀπίστου-
σιν ἢ ἡμῖν, καὶ τούτοις εἰσπρήσεται μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ πα-
ραδῶσιν τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ μὴ φθάσῃ λαβὼν αἰτίους. οὐ-
κοῦν ἡμῶν μὲν μὴ δυνάμεων εὐθύνει ἀναπλῶσαι, ἐκεῖ δὲ
μηδὲ μᾶς ὑπὲρ χύσεως εἰσπίπτει βουθέειν ὅτιν αὐτοὺς ἀρ-
λῶλῶναι καλῶσι. νῦν δὲ, καὶ δυνάμενοι γὰρ ἀνθρώποι,
καὶ ὑποδράμασιν ἀνθρώπων; πάντες. ἀλλ' ὅμως αὐτοὺς δι-
σῶς εἶναι: συμφέρει γὰρ τῇ πόλει. καὶ μὲν, οὐδὲ ἐκείνους
ὁπλὸν ὅτιν ἡμῖν, ὡς ὑπὸ χερσὶν ὄντων οὐχ ἔχει: ἀλλ' εἴ γε ἐκ
τῆς ὑποδοχῆς διὰ σκοπεῖν, καὶ ἐπιμύσει περὶ ὑμᾶς, ἀμν-
νεῖσθαι φησὶ ὅτιν ἐκ χερσὶν ὄντων. αὐτὸ μὲν τοῖνυν ἢ τὸ σκε-
πτικὸς ὅτιν σφάττειμα, καὶ τῇ χώρα βοηθῆσαι δυνάσε-
ται, καὶ ὅτι ἐκείνου τίς καὶ πῶς ποιῆται: εἰ δ' ἀποξεία φθα-
ρήσεται, καὶ διαλυθήσεται, τί ποιήσομεν, αὐτὸ ὑπὸ χερσὶν
ὄντων; κρείνους μὲν διοπτρίσιν νῦν δὲ; καὶ τί τὰ περὶ γμα-
τα ἔσται βελτίον; ἀλλ' εὐθύνει βοηθῆσομεν αὐτοὺς; αὐτὸ δ' ὑ-
πὸ ὅτιν πινυμένων μὴ δυνάμεθα; ἀλλὰ μὰ δὴ οὐχ ἔστι:
καὶ τίς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τούτου; ἀρῶνται, καὶ λογίζεσθαι, ὡς αὐ-
τοὺς ἀθηναῖοι, τὴν ὑποδοχὴν ὡραῖον τὸ *εἶναι, εἰς τὸ ὅτι
μὲν πινυὲς οἶοντα εἶναι τὸν ἐλπίσαντα ὑμῶν ποιῆσαι, καὶ
πρὸς δοῦναι φιλίππῳ; τί δὲ αὐτὸ ἀπελθὼν ἐκ θράκης, καὶ
μὴ δὲ περὶ τῶν χερσὶν ὄντων, μὴ δὲ βελτίον, καὶ γὰρ
ταῦτα λογίζεσθαι, ὅτι χαλκίδα, ἢ μέγαρχη, τὸν αὐτὸν
τόπον ὅν ποτε πρῶτον ἐπὶ ὡρεόν, ποτὶ τὸν κρείττονος εὐθύνει
αὐτὸν ἀμύνειν, καὶ περὶ τῶν τὸν πόλιν περὶ τὴν
ἀπὸ τῶν ἐσθλῶν, ἢ καὶ τῶν ἀσθενῶν ἐκεῖ πᾶσι ἀσθενῶν αὐτῶ;
ἐγὼ μὲν οἶμαι ὅτιν. ταῦτα τῶν ἀπαντασίδων καὶ
λογισμῶν. καὶ, μὰ δὴ οὐχ ὑποδοχῆς περὶ τῶν τῇ
πόλει δυνάμεων *καὶ τῶν ἀσθενῶν, ταῦτα βουθέειν, καὶ
διαλύνειν περὶ τῶν: ἀλλ' ἐπὶ τῶν αὐτῶν περὶ τῶν ἀσθενῶν
ἐστίν, καὶ σιωδὸν πορύντας ἐκείνῳ χρημάτων, καὶ τὰ μα

οἰκείως στυγατωνίζομενους. εἰ γὰρ τις ὄροιτο ψήλιππον,
εἰπέ μοι, πότῳ ἀνδρῶν οὐλοῦσιν ὅς τινος στρατιώτας, οὐδ'
διοπείδης νῦν ἔχει ὅς ποιος σινασοῦν, οὐδὲν γὰρ αἰνέει
τω, διδασκῶν καὶ παρ' ἀθηναίοις διδασκῶν, καὶ πλείους
γίγνεσθαι τῆς πόλεως στυγατωνίζομενης, ἢ διαβαλλόν-
των ἑαυτῶν, καὶ κατηγορούντων διασπαρῶναι, καὶ δια-
σπαρῶναι; ἔστω αὖ οἱ μὲν φήσιν. εἰ δ' αὖ ψήλιππος αὖ
δύνατο τοῖς θεοῖς, ταῦθ' ἡμῶν ἑαυτῶν ἐνθάδε πράττειν;
εἴτα ἐπιζητεῖτε πόθιν τὰ τῆς πόλεως ἀπὸ λωλὴν ἅπαν-
τα; Βούλομαι τοίνυν πρὸς ὑμᾶς μετὰ παρρησίας ἐ-
ξετάσθαι τὰ παρόντα πράγματα τῇ πόλει: καὶ * σκέ-
ψασθε τί ποιοῦμεν αὐτοῖς νῦν, καὶ ὅπως χρώμεθα αὐ-
τοῖς. ἡμεῖς οὐτε χρήματα εἰσφύειν βουλόμεθα, οὐτε
αὐτοῖς στρατεύεσθαι πολυώμεν, οὐτε τῆς κοινῆς ἀπέχε-
σθαι δυνάμεθα, οὐτε τοῖς στυγάταις διοπείθει δίδομεν,
οὐθ' ὅτι αὐτοῖς αὐτῶ πορίσθαι, ἐπαινοῦμεν, ἀλλὰ βα-
σκαίνομεν, καὶ σκοποῦμεν, πόθιν καὶ τί μάλιστα ποιῆν, καὶ
πάντα τὰ τοιαῦτα. οὐτ' ἐπειδὴ πόρ οὕτως ἔχομεν, τὰ
ἡμέτερά αὐτῶν πράττειν ἐθέλομεν: ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς λό-
γοις τοὺς τῆς πόλεως λέγοντας ἄξια, ἐπαινοῦμεν: ἐν δὲ
τοῖς ὅροις τοῖς ἐκαστονόμοις ὅροις στυγατωνίζομε-
θα. ὑμεῖς μὲν τοίνυν εἰώδατε ἐκαστοτε τὸν παρόντα ἐ-
ρωτᾶν, τί οὖν χρὴ ποιῆν; ἐγὼ δ' ἡμᾶς ὁρωτῶν βού-
λομαι, τί οὖν χρὴ λέγειν; εἰ γὰρ μήτε εἰσπίσετε, μή-
τε αὐτοῖς στρατεύσεσθε, μήτε τῆς κοινῆς ἀφέξεσθε, μή-
τε τοῖς τάξιν διοπείθει δώσετε, μήτε ὅς αὐτοῖς αὐ-
τῶ πορίσθαι, ἐάσετε, μήτε τὰ ὑμέτερά αὐτῶν πράτ-
τειν ἐθέλησετε, οὐκ ἔχω τί λέγω. εἰ γὰρ ἤδη τοσαύ-
την ὕβρισιν τοῖς αἰνέειν, καὶ διαβάλλειν βουλο-
μένοις δίδετε, ὥς τε καὶ πόλις ἂν αὐτοῖς φασὶ μέλλειν αὐ-
τὸν ποιῆν, καὶ πόλις τούτων περὶ κατηγορούντων ἀκροᾶσθαι:

Δημοφώνους

τί αὖ πρὸς λέγοι; ὅπ' τοίνυν δύναιτο ταῦτα ποιεῖν, εἴοντες
 ὑμῶν μαθεῖν διὰ. λέξω δὲ μετὰ παρέρησις, καὶ γὰρ οὐδὲ
 αὖ ἄλλως δύναται. πάντες ὅσοι πώποτ' ἐκπεπληκται
 πρὸ ὑμῶν στρατηγοί, ἢ ἐγὼ πάσχειν ὅτι οὖν τιμῶμαι, καὶ
 πρὸς χίτων, καὶ πρὸς ὀρυθραίων, καὶ πρὸς ὧν ἐκαστοὶ δύνων-
 ται, τοῦτων τῆς τιμῆς ἀσίστη οἰκιστῶν λέγω, χρήματα λαμ-
 βάνουσι. λαμβάνουσι δὲ οἱ μὲν ἔχοντες μίαν, ἢ δύο ναῦς,
 ἐλάττωνα: οἱ δὲ μέγαν δύνανται, πλείονα. καὶ διδόντες οἱ
 δίδοντες οὐτὲ τὰ μικρὰ, οὐτὲ τὰ πλάκ' αὐτ' οὐδενός, οὐ
 γὰρ οὕτω μένοντα: ἀλλ' ὠνούμενοι μὴ ἀδικεῖσθαι ὥς πρὸ
 αὐτῶν ἐκπλέοντας ἐμπορεύς, μὴ δὲ συλῶσθαι, πρὸς τιμῶ-
 μεθαι δὲ τὰ πλείονα τὰ αὐτῶν. τὰ τοιαῦτα φασὶ δὲ δι-
 νοῖα δίδοναι, καὶ ὅτι τοῦτομαίχει τὰ λήμματα ταῦτα.
 καὶ δὴ καὶ νῦν τῷ διοπίδῃ στρατὰ μὲν ἔχοντι βραδὺς ἐστὶ τῶ-
 ν δὴ λαν, ὅπ' δύναιτο χρήματα πάντες οὗτοι. πόθιν γὰρ
 οἴεσθαι ἄλλοθεν, τὸν μὴ πλεονέκτα πρὸ ὑμῶν κινῶν, μὴ τε
 αὐτῶν ἔχοντα ὅ πόθιν μεθοδοποιήσει, στρατῶντες πέφεν, ἐκ
 τῶ οὐρανίου; οὐκ ἐστὶ ταῦτα. ἀλλ' ἀφ' ὧν ἀρείρει, καὶ περ-
 σαιτεῖ, καὶ δανείζεται, ἀπὸ τούτων διάγει. οὐδὲν οὖν ἄλ-
 λο ποιεῖσι οἱ στρατηγοὶντες ἐν ὑμῶν, ἢ περιλίσσονται ἅπαν-
 τας, κινδοποῦν ἐκείνῳ δίδοναι, ὡς καὶ τῶ μελλήσει δόσονται
 δύναν, μὴ π' ποιήσονται γε, ἢ καὶ περὶ ἀμύων. τῶ τ' ἐπὶ οἱ
 λόγῳ, μέγαν περιλίσσονται: ὥς ἐμὲνασ' ἐκδίδουσι: μέγαν
 γὰρ τι τοῦτων τῶ τιμῆς ἀσίστη οἰκιστῶν ἐμὲνων; ἀμεί-
 νους μὲν τ' ἐστὶ τῶ αἰών, ἢ τῆς παλαιοῦς κίβηθαι. καὶ
 τὸ γὰρ εἰς τὸν ἐμὲνων ἐκπίμπειν ἵππον στρατηγόν, τῶ
 τ' ἐστὶν. ἢ γὰρ εἰνὰ ποιεῖ διοπίδης, καὶ καὶ γὰρ τὰ πλείονα,
 μικρόν, ὡς αὐτὸς ἀθηναῖοι, μικρόν πινάκιον ταῦτα πόν-
 τα κωλύει δύνανται. καὶ λέγουσιν οἱ ἐνέμοι ταῦτα τοὺς
 ἀδικῶντας εἰσαπείλιν: οὐ μὰ δὲ οὐδ' ἀπαύταις, καὶ εἰρε-
 σι ποσάτωρ ἡμῶς αὐτοὺς φυλάττειν. ἐπεὶ ὅτι γ' ἐστὶν

ὁ ποδὶ τῷ ἐν χερσὶν ἦσ' ὡς λόγος. 39

ἡτορβόλη μανίας. ἀλλ' ἰδίῳ μὲν ἔσ' ἐχθρούς, οὓς οὐκ ἔστι
λαβεῖν ἡτορβόλῃ νόμοις, καὶ στρατώτας ἴεφειν, καὶ ῥή-
ρεις ἐκπέμπειν, καὶ χρήματα εἰσπράττειν, καὶ αἰσπαλὸν
ἔστι: ἔπειθ' ἡμᾶς αὐτοὺς, ψήφισμα, εἰσαγγελία, παράλας:
ταῦτ' ἔστιν ἰκανόν. ταῦτ' ἡμῶν δὲ φρονούντων ἀνθρώπων. ἐπι-
πραττόντων δὲ, καὶ διαφθειρόντων τὰ πρᾶγματα, ἀνὴρ δ-
τοι κριτοῦσι. καὶ τὸ μὲν τοῦτων ἵνα εἴη τοῦτο δὲ διενόν
ὄν, οὐδ' ἴδαν ἔστιν. ἀλλ' ὅμως οἱ κερδήμενοι οὕτως ἡδὴ διάκ-
οι, ὥς τε, αὐτὸ μὲν ἡμῶν εἰπὴ πρὸς τῶν ὅτι διοπίθεις ἔστι πᾶν
τῶν τῷ κακῶν αἶπος, ἢ χάρις, ἢ ἀεισφοδῶν, ἢ ὅν αὐτὸς ἐπὶ
πρὸς τῷ πολιτῷ, οὐδέως φατέ, καὶ θροῦβί τε ὡς ὁρῶν
λέγει. αὐτὸ δὲ πρὸς τῶν λέγει ἡμῶν τὰ ληθῆ, ὅτι ληρῆι, ὡς αὐ-
τορβὸς ἀθηναῖοι, πάντων τῶν κακῶν, καὶ τῷ πρᾶγματων
τοῦτων ὡς ἡμῶν αἶπος, εἰ γὰρ ἐκείνος ἦεν ἡσυχίαν,
οὐδὲν αὐτὸς πρᾶγμα τῇ πόλει: ὡς μὲν οὐκ ἀληθῆ ταῦτ'
ἔστιν, οὐκ ἔχειτε αὐτὸ λέγειν: ἀχθεσθαι δὲ μοι δοκεῖτε, καὶ ὡς
πρὸς ἀφ' ἡμῶν τὴν νομίην. αἶπον δὲ τοῦτων, καὶ μοι πρὸς
θεῶν ὅταν ἐνέκα τῶν βελτίστον λέγω, ἔστω παρ' ἐρήσια: παρε-
σθαι δὲ αἶπον ἡμῶν ἐκ πολλοῦ τῷ πολιτῷ οὐ μὲν αὖτοι ἐν
μὲν τοῖς ἐκκλησίαις, φοβόρους καὶ χαλεπούς: ἐν δὲ τοῖς
πρὸς ἀφ' ἡμῶν τοῖς τῶν πολέμων ἐκείνων, καὶ οὐκ ἀφ' ἡμῶν
νήτοισι. αὐτὸ μὲν οὖν τὸν αἶνον εἰπὴ ἡμῶν, ὅν τις, ὅτι ληρῆι
πρὸς ἡμῶν αὐτοῖς, φατέ καὶ βούλει: αὐτὸ δὲ τοῦτον λέγει
πρὸς ἡμῶν αὐτοῖς τοῖς ὁπλοῖς, ἄλλως δ' οὐκ ἔστι κολά-
σαι, οὐκ ἔχειτε οἱ μοι πείποισέτε: ἔξελεγχόμενοι δὲ, ἀχθε-
σθαι. ἐχθρὸν δὲ, ὡς αὐτορβὸς ἀθηναῖοι, τὸν ἀντίον ἡμῶν ἀπαν-
τας τῶν πολιτῶν οὐ μὲν αὖτοι ἐκκλησίαις πρὸς ἡμῶν καὶ
φιλανθρώποις ἡμῶν ἐκείνων εἶναι: πρὸς γὰρ ἡμῶν αὐ-
τοῖς, καὶ τῶν συμμάχων ἐν ταῖς τοῖς δὲ δικαίαις: ἐν δὲ τοῖς
πρὸς ἀφ' ἡμῶν τοῖς τῶν πολέμων φοβόρους καὶ χαλεπούς
ἐπὶ ληρῆι: πρὸς γὰρ τῶν ἐχθρῶν, καὶ τῶν ἀντιπάλων

Δημοδένους

εὐ' ἐκείνοις ἔδ' ὁ ἅπ' . νῦν δὲ δημαγωγὸς ὑμῶν, καὶ
 χαριζόμενος καθ' ἑσπερίαν οὕτω διατιθέσθαι, ὥς τ' ἐν
 μὲν τῷ ἐκκλησίᾳς ἴν' ἔσθ' καὶ κελαλεύειν πάντα πρὸς
 ἡδονὴν ἀκούοντες : εὐ' δὲ τοῖς πρῶτοις καὶ τοῖς ἡγε-
 μείοις πρὸς τῆς ἐσχάτης ἡδονῆς κινδυνεύειν . φέρε γὰρ πρὸς
 τοῖς, εἰ λόγον ὑμῶν ἀπατήσεται οἱ ἑλλήες, ὧν ναὶ πα-
 ρήκατε καιρῶν δὲ ἐραθυμία, καὶ ὀρῶν ὑμῶν : αἰσχροῖς
 ἀσπινάκοι, πέμπετε ὥς ἡμῶν ἐκείσοτε πρὸς τοῖς, καὶ λέ-
 γετε ὡς ἡδονῆς λούει ὡς λήπτωρος ἡμῶν, καὶ ἅπανσι τοῖς ἑλ-
 λήσι, καὶ ὡς φυλάττειν δεῖ τὸν ἀνθρώπον, καὶ ἅπαντα
 τὰ τοιαῦτα ἀνὰ τὴν φάσκειν καὶ ὁ μὲν λαρεῖν, ποιούμεν γὰρ
 τοῖς . εἴ τ' ὡς πάντων ἀνθρώπων φανερὸν τοῖς, δεκάμε-
 νος ἀρχιλομίου ἀνθρώπου, καὶ νόσω, καὶ χειμῶν,
 καὶ πλείοις ἀπ' ἀπ' ἀνθρώπων, ὥς τε μὴ αὐτὸν δύναιτο ἐπε-
 νελεῖν οἴκαδε, οὐτε τὴν δυνάμειν ἡλδύδωσαν τε, οὐτε τῆς
 ὑμετέρων αὐτῶν οὐδὲν ἐκείσοι . ἀλλ' ἐκείνος μὲν ἡμῶν
 οἴκοι μελόντων, ἀλλὰ ἀνθρώπων, ὑμῶν οἴων, εἰ δὲ τοῖς
 τὰ τοιαῦτα ποιούντας ἐκείνοισι φῆσαι, δὴ οὐ δύναιτο κα-
 πῆσαι τυράννης, τὸν μὲν, ἅπαντα πρὸς τῆς ἀπ' ἀπ' ἀν-
 θρώπων, τὸν δὲ ἀπ' ἀπ' ἀνθρώπων . ὑμῶν δὲ οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἀπ' ἀπ' ἀν-
 θρώπων, εἰ μὴ οἱ ἄλλοι οἴοντο, ἀλλ' ἐκείνοισι καὶ ἀφ' ἑσθ' ἀπ' ἀπ' ἀν-
 θρώπων : καὶ φανερὸν ποιεῖτε, ὅτι οὐδὲ αἰσχροῖς
 καὶ ἀπ' ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲν μᾶλλον ὑμῶν γε κινεῖται . τί οὖν
 πρὸς τοῖς, καὶ κατὰ τὴν, καὶ πρὸς τοῖς ἡμῶν παρί-
 χετε, αἰσχροῖς λέγει, τί δὲ οὐ μὲν, ἢ τί φήσομεν, ὡς αἰ-
 σχροῖς ἀσπινάκοι, ἐγὼ μὲν γὰρ οἱ χ' ὀρέομαι . Εἰσὶ τῶν πρὸς
 οἱ τὸ τ' ὑμῶν γὰρ τὸν παρὸν οἴοντο, ἐπειδὴν ὀρώ-
 σωσι, τί οὖν χρὴ ποιεῖν . οἱς ἐγὼ μὲν τὸ δικαιοσύνην, καὶ
 ἀληθείαν ὅπως ἀπ' ἀπ' ἀνθρώπων, τοῖς μὲν ποιεῖν, ἢ ναὶ
 ποιεῖτε . οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν κατὰ τὴν ὀρέομαι : καὶ
 ὅπως ὡς πρὸς ὀρώσωσι πρὸς ὑμῶν, οὐτω, καὶ ποιεῖν ἐκεί-

ὁ ποδὶ ἐν τῷ χερρὶ ὠνήσω λόγος. 40

λήσωσι : πρῶτον μὲν, ὡς αὐτοὶ δὲ ἀθηναῖοι, ὅσοι πρὸ ὑμῶν
αὐτοῖς βεβαίως γνώμαι, ὅτι τῇ πόλει φιλιππος πολέ-
μει, καὶ τὴν εἰρήνην λείψει, καὶ πάντας τοὺς τούτων
κατηγοροῦντας ἀλλήλων : καὶ κακόνος μὲν ἔστι, καὶ ἐχθρὸς
ὅλη τῇ πόλει, καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει, περὶ δὲ
καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ τοῖς μάλιστα οἰο-
μεῖοις αὐτῷ χερίζεσθαι. εἰ δὲ μὴ, σκεψάμεθα οὐδὲν κινά-
την, καὶ λαθόντως ὅς ὅλως θίους, οἱ δοκοντες οἰκειότατ'
αὐτῷ διακρίσθαι, ἐπειδὴ τὴν πόλιν περὶ ὅσον, πάντων
καὶ κινεῖ ἀκράτως. οὐδὲν μὲν τοῖς μάλλον, ἢ τῇ πολιτείᾳ
πλεμῖ : οὐδὲν ἄλλου λόγου, καὶ σκοπεῖ μάλλον οὐδὲν ἐν
τῷ πάντων, ἢ ὅπως ἑαυτὴν καὶ λαλῶσιν. καὶ τὸ τ' ἐκείνως
τῶν πινάων γε δὴ περὶ τῆς. οἱ δὲ γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι οὐδὲν
αὐτῶν πάντων τῷ ἄλλων γλῆνται κύριος, οὐδὲν ἔστι αὐτῷ
βεβαίως ἔχειν, ἕως αὐτῶν δημοκρατίᾳ. ἀλλ' ἐάν τις
συμβῇ ἢ πᾶσι, ἀπολλὰ γλῆνται αὐτῶν ἀνθρώπων, ἢ εἴ
πάντα τὰ νῦν συμβεβηκυῖα, καὶ κατὰ φύσιν πρὸς ὑ-
μᾶς. ἐπεὶ γὰρ ὑμεῖς οὐκ αὐτοὶ πλεονεκτῆσαι καὶ κατὰ
σχεῖν ἀρχὴν οὐ πεφυκότες : ἀλλ' ἐτόρον λαβεῖν καλῶ-
ς, καὶ ἔχοντ' ἀφελίσει δεινοί, καὶ ὅλως ἐνοχλήσει
τοῖς ἀρχεῖν βουλομένοις, καὶ πάντα ἀνθρώπους εἰς ἐ-
λὸν δόξαν ἐξαφίλειται ἐτοιμοὶ : ὅς τις βούλεται τοῖς αὐ-
τῶν καὶ τοῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλὸν δόξαν ἐφεσθῆναι, οἱ
δὲ πολλοὶ δὲ, οὐ κακῶς οὐδὲ ἀργῶς τῶν λαχόντων
μῆκος. πρῶτον μὲν δὲ δὲ ὅσοι δὲ ἐχθρόν ὑπεληφί-
ναι τῆς πολιτείας, καὶ τῆς δημοκρατίας ἀδιάλλακ-
τον ἐκείνους : εἰ γὰρ μὴ ὅσοι πειθήσεσθαι τῶν ψυχῶν, οἱ
ἐθέλῃσιν ἐπὶ τῷ περὶ γμάτων ἀποδύσθαι. διό-
τόρον δὲ εἶδέναι σαφῶς, ὅτι πάνθ' ὅσα περὶ ματὸν
ταὶ κατὰ φύσιν ἀνέχεται νῦν, ὡς τὴν ἡμετέραν πό-
λιν * κατὰ φύσιν ἀνέχεται. καὶ ὅπου τις ἐκείνους ἀνέχεται,

Δημοφώνους

ὅτι παῖδ' ἔσθ' ἡμῶν ἀμυνεῖται. οὐ γὰρ οὐτῶ γ' οὐδ' ἡθὺς ὄντι
 ὑμῶν οὐδέ τις, ὥς τε ἔσθ' λαμβάνειν τὸν φιλιππων τῆς μελ
 ἐν θράκη κακῶν : τί γὰρ ἄλλο τις αὐτῷ εἰποι φρογίλον, καὶ
 καὶ βύλλω, καὶ μάσδραν, καὶ ἀνὼ δ' ἀνρεῖ, καὶ καὶ τῶν αὐτῶν
 ἔχου ; τῶντων μελὶ ὑμῶν, καὶ ἔσθ' τῶν τῶν λαβῆν,
 καὶ πόρους, καὶ χειμῶνας, καὶ ὅς ἐστιν ἐκείνους
 ἔσθ' μελὶν : τῶν δὲ ἀθήνησι λιμελίων, καὶ νεαρίων, καὶ ἐλ-
 ρων, καὶ τῶν ὀρειῶν τῶν ἀργυρείων, καὶ τῶν πρὸς
 ὅσων οὐκ ἔστιν ὑμῶν : ἀλλὰ τῶν μελὶ ἐκείνους ὑμῶν ἔχει, ὅς
 πόρ δὲ τῶν * μελίων καὶ τῶν ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς θρακίοις
 σιρρῶις, ἐν τῷ βαρὰθρῳ χειμῶν. οὐκ ἔστι τῶν. ἀλλὰ κα-
 κῶνα ἔσθ' τῶν τῶντων γλῆθαι κνέρος, καὶ τὰ μὲν πάν-
 τα περὶ γματὸν εἶναι. τί οὖν, οὐ φρονοῖντων ἀνθρώ-
 πων ὄντι, εἰδότες τῶν καὶ ἐκείνους πῶ μελὶ ἔσθ' ἐλ-
 λου, καὶ αἰήκετον τῶν τῶν βαρὰθρῳ ἀνδρῶν : χρῆσ-
 ματα δὲ εἰσὶν ὄντι, καὶ ὅς ἐκείνους ἀξίον, καὶ ὅπως τὸ
 στωικὸς ὄντι συμμῆναι στρατὸν μα, ὄντι καὶ περὶ τῶν.
 ἢ ὥς πόρ ἐν τοῖς ἐκείνους ἔχει δύνανται πῶ ἀδίκησον τῶν καὶ
 καὶ τῶν τῶντων μελίων ἀπαντας ὅς ἐκείνους : οὐτῶ πῶ σῶ-
 σον τῶν ὑμῶν καὶ ἐκείνους τῶν ἀπαντῶν ἐκείνους ἔχει. οὐ
 γὰρ ὄντι ἐκείνους χρωμένους οὐδέ ποτ' οὐδὲν τῶν δεινῶν
 περὶ τῶν. ἀλλὰ καὶ τῶν τῶντων δεινῶν, καὶ τῶν
 τῶν τῶντων περὶ τῶν, καὶ ταμίαν δὲ μισθίους, καὶ ὅπως
 ἐκείνους τῶν χρημάτων φυλακῇ ἀκρίβειαν τῶν τῶν, ὅς
 τῶν ποιῶν τῶν, τὸν μελὶ τῶν χρημάτων λόγον πρὸς τῶντων
 λαμβάνειν : τὸν δὲ τῶν ὀρειῶν, πρὸς τῶν στρατηγῶν. καὶ οὐ-
 τῶ πηλὸν τε, καὶ πᾶσι τῶν τῶντων, ὥς ἀλλήλους ἀγειν εἰ-
 ρωλῶν δικαίαν, καὶ μελὶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν φιλιππων αἰαγ
 καὶ τε, οὐ μὲν οὐδὲν αὐτῶν τῶν τῶντων, ἢ πλεονέσει τῶν
 ὄντι. εἰ δὲ τῶν τῶντων καὶ δὲ τῶν τῶντων, καὶ πᾶσι
 τῶν τῶντων, καὶ περὶ τῶν τῶντων, καὶ μὲν ὅς ἐστιν
 δεκτῶ.

δοκεῖ. ἀλλ' ἐὰν λογίσσῃται τὰ τῇ πόλει μετὰ τῶν γνησόμενα, αὐτῶν μὴ ἐθέλη ποιεῖν: δურήσει λισίτελουν τὸ ἐκόντας πρὶν τὰ δέοντα. εἰ μὲν γὰρ ἐς ἡς ἐγγυητὴς θεῶν, οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε ὁ δαίμων ἀν' ἑαυτοῦ ἀξιοχρεώσεται πηλικούτου περὶ γυμνασίου, ὡς αὐτὸς ἀγνοῖ ἡσυχίαν, καὶ ἅπαντα πέποιθε, οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἡμᾶς τελευτῶν ἐκείνος ἤξει: αἰσχρὸν μὲν νῆ τὸν δία, καὶ πάντας τοὺς θεοὺς, καὶ ἀνάξιον ὑμῶν, καὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει, καὶ πεπερασμένων τοῖς περὶ τοὺς, τῆς ἰδίας ἐν ἐκείνῳ μίαν ὡς ἄλλους ἐμύνασθαι ἅπαντας εἰς δουλείαν περὶ δεῖναι. καὶ ἔγωγε αὐτῷ ἀποθανῶναι μάλλον, ἢ ταῦτ' * εἰρηκέναι βουλοίμην: οὐ μὲν ἀλλ' εἴ τις ἄλλος λέγει, καὶ ὑμᾶς πείθει, ἔγωγε μὴ ἀμύνεσθαι: ἅπαντα πέποιθε. εἰ δὲ μηδενὶ μὲν ὅτι δοκεῖ, τὸν αὐτίκῃ δὲ περὶ σμὲν ἅπαντες, ὅτι ὅσῳ αὐτὸς πλεονέκων ἐάσω μὲν ἐκείνον γνέσθαι κρείον, τοῦ πτωχεύοντος καὶ ἰσχυροτέρῳ χρῆσθαι μοι ἐχθρῷ, ποῦ αἰσθύνομαι; ἢ τὸ μέλομαι; ἢ πότε, ὡς αὐτὸς ἀποθανῶναι τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθέλοισιν; ὅταν νῆ δὲ αὐτῷ τίς ἢ; ἀλλ' ὡς μὲν αὐτὸς ἐλδοθήρων ἀνθρώπων ἀνάγκη εἶποι, οὐ μόνον ἡδὴ πάρεστιν, ἀλλὰ καὶ πάλαι παρελήλυθε: τίς δὲ τῶν δούλων, ἀπολύχεται δῆλον μὴ γένεσθαι δεῖ. διαφθρεῖ δὲ τί: ὅτι ἐστὶν ἐλδοθήρων μὲν ἀνθρώπων μερίσιν αὐτῷ, ἢ ὡς τῶν γνησόμενων περὶ γυμνασίου αἰσχρὸν: καὶ μέγιστος τῶν οὐκ οἰδῶν ἔν' αὐτῷ εἴ τις: διούλω δὲ, πλεονέκων, καὶ ὅτι σῶμα αἰκισμὸς, ἀμὴν γνησόμενον, οὐ γὰρ λέγειν ἀξίον. πάντα τοῖνυν τὰ μάλ' εἰπὼν αὐτῷ ἡδέως, καὶ δέξας ὅτι τῶν ὑμᾶς εἰσοικεῖται πολιτὸν ὄντα, τὰ μὲν ἄλλα ἰάσω: ἀλλ' ἐπειδὴν τι τῶν περὶ ὧν λίσσασθαι ἐμπέσῃ, οὐδὲν ἀσπάζεσθαι λέγει, τὸ πῶς εἰρήνῃ ἄγειν, ὡς ἀγαθόν: καὶ τὸ πρὸς δάμαρτιν μεγάλῳ, ὡς χαλεπὸν: καὶ διαρπάξῃ τινὲς τὰ χρήματα βούλοντα: καὶ τοῖς τοῖς δόσις, ὅτι ὡς ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ πρὸς

Δημοδίνους

σιν ἐκείνῳ, πρὸς τὸν ὅ, π βούλεται. ἐκ δὲ τούτων παρρη-
 γνέται ἡ μὲν μὲν ἡ ὁλὴ, καὶ τὸ μηδὲν ἡδὴ ποιεῖν; ἀ δέδοιχ'
 ὅπως μὴ ποθ' ἡγήσῃσθε ἢ πολλῶ γε γνηῖσθαι: τούτοις δὲ,
 αἱ χρεῖς καὶ ὁ μισθὸς ὁ τούτων. ἐγὼ δ' οἶμαι, πῶς μὲν εἰ-
 ρηνώσω ἀγειν, οὐχ ὑμᾶς δεῖν πείθειν, οἱ πεπεισμένοι καὶ
 δεῖσθε, ἀλλὰ τὸν τὰ τῶ πολέμῳ πρὸς τὸντα. αὐτὸς γὰρ ἐκεί-
 νος περὶ τῆς, τὰ γὰρ ὑμῶν, ἐριμαὺς παρέχει: νομίζειν δ' εἰ-
 ναι χαλεπὰ, οὐχ ὅσ' αὐτὸς εἰς σωτηρίαν διαπαντὶ μὲν, ἀλλ' ἂν
 πεισόμεθα, αὐτὸς μὲν ἐξελωμένῳ ποιεῖν: καὶ τὸ διαρπα-
 θήσεσθαι τὰ χρήματα, * τῷ φυλακῇ δόρῃν δι' ἧς σω-
 θήσεσθαι κωλύειν, * οὐχὶ τῷ τῶ συμφέροντος ἀφελάναι.
 καί τοι ἔγωγε ἀγανακτῶ, καὶ αὐτὸς ὅτι, ὡς αὐτοὶ ἀθῆ-
 ναῖοι, εἰ τὰ μὲν χρήματα λυπεῖ ἱναὸς ὑμῶν, εἰ διαρπα-
 θήσεσθαι, ἀ καὶ φυλάττειν, καὶ καταλῆναι ὅς ἀδικουῦντας ἐφ'
 ὑμῶν ὅτι: πῶς δὲ ἐλάττω παρὰ τὴν ἐφεξῆς οὐτως ὅτι ὅλιγο πο-
 σὶ ἀρ' ἀγῶν οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρ' ἀγῶν. τί
 ποτ' οὕτως ὅτι τὸ αἶψον, ὡς αὐτοὶ ἀθῆναῖοι, τῶ, τὸν μὲν οὐ-
 πο φανερῶς στρατεύοντα, ἀδικουῦντα, πόλεις καὶ λαοὺς
 βάνοντα, μηδὲνα πῶποτε τούτων εἰπεῖν ὡς ἀδικεῖ καὶ πό-
 λεμον περιεῖ: ὅς δὲ μὴ ἀδίκησιν, μὴ δὲ περὶ δεῖσθαι τῶν
 συμβουλεύοντες, τούτοις τὸν πολέμῳ ποιεῖν αἰτιάσθαι;
 ἐγὼ διδάξω. ὅτι πῶς ὁρῶντες ἐκείνους ὅτι γίνεσθαι πρὸς ὑμῶν,
 αὐτὸς πλυνθῆσθαι τῷ πολέμῳ, εἰς ὅς ἔπειθ' ὑμῶν λέγοντας
 τὰ βέλτεστα εἰσάγει βούλοντα, ἵνα τούτοις κέρηται, μὴ ὅ-
 λιγοτον ἀμύνῃσθε: καὶ κατηγορεῖσθαι μὲν αὐτοῖς, μὴ δύνανται
 δῶσιν ὧν κριοῦσιν. τούτ' αὐτοῖς δέωσθαι, τὸ λείπειν ὡς
 ἀρ' ἀβύλοντα πολέμῳ ἱναὸς ποιῆσαι πρὸς ὑμῶν; καὶ πε-
 ρὶ τούτων ἡ διαδικασία αὐτῇ ἐστίν. ἐγὼ δὲ οἶδα ἀκριβῶς,
 ὅτι οὐ γράψαντος ἀθῆναίων οὐδενὸς πολέμῳ καὶ ἄλλα
 πολλὰ ὅλιγο ποσὶ ἔχει τῆς τῆς πόλεως, καὶ νῦν εἰς κέρδιον
 πέπεμφε βοήθειαν. εἰ μὲν γὰρ βέλτερόν ἐστι μὴ περὶ αὐτοῖς

δοι πολυμειν αὐτὸν ἡμῖν, αἰσθητότατος πάντων αὐτῶν τῆς
 ὄντων αἰσθητότων, ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως. ἀλλ' ἐπειδὴν ἐφ' ἡμᾶς
 αὐτοὺς ἴη, τί φησὶν τότε; ἐκείνος μὲν γὰρ οὐ πολυμειν ἡ-
 μῖν ὁρᾷ, ὡς πόρ οὐ δι' ὠρεῖταις τῆς στραπτων ὄντων ἐν τῇ
 χώρᾳ: οὐδ' ὁδοῖς περὶ πόρον, πρὶν ἢ περὶ τὰ τεῖχη περ-
 σβαλεῖν αὐτῶ: ἐπὶ ὅλῃσι δὲ ἀρχῆς, ἕως αὐτῶ ἐν αὐτῇ τῇ
 χώρᾳ τὸ στρατὸν μακρῶν ἔχων: ἢ καὶ τότε τοῦ ἀμύνεσθαι
 κελύοντες πόλεμον ποιεῖν φησὶν: οὐκ οὐ γὰρ ὑπολοιποὺς
 δουλοῦν. οὐ γὰρ ἄλλο γ' οὐδὲν ὅστις μετὰ τὴν μὴτ' ἀμύνε-
 σθαι, μὴτ' ἀρεῖν ἢ σὺν χίαν ἔσθαι. καὶ μὴν, ἐχ' ἑαυτῶν τῆς
 ἴσων ὑμῖν τε, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν ὁ κίνδυνος. οὐ γὰρ ὑφ'
 αὐτῶ τῶν πόλιν ποιήσας βούλεται ὁλιωσας, ἀλλ' ὅλως
 ἀνελθεῖν. οἷδε γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι δουλοῦν μὲν ὑμεῖς οὐτ' ἐθε-
 λήσατε, οὐτ' αὐτῶ ἐθέλησατε ἐπίστασθαι: ἀρχεῖν γὰρ εἰώθατε:
 περὶ γὰρ αὐτῶ πρὸς ἀρεῖν αὐτῶν καὶ ῥόν λῶβητε, πλείω γὰρ
 ἄλλων αἰσθητότων ἀπάντων δυνήσεσθαι. ὡς οὕτως ἑαυτῶν τῆς
 ἐχάτων ὄντος τῆς ἀπάντος, ὅτι περὶ σὴν πνώσκειν, καὶ τοῦ
 πεπερασμένου αὐτοὺς ἐκείνῳ μισεῖν τε καὶ ἀρετὴν πανίστα.
 οὐ γὰρ ἐστὶν οὐκ ἐστὶ τῆς ἐξω τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατῆ-
 σαι, πρὶν αὐτῶ τοῦ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κρατῆσαι ἐχθρῶν
 ὑπηρετῶντας ἐκείνῳ: ἀλλ' ἀνάγκη τοῖς τοῖς ὡς πόρ περ-
 βόλοισι περὶ πᾶσι τοῖς ὑποδρίζεν ἐκείνων. πόθεν γὰρ οἷε-
 σθαι νῦν αὐτὸν ὑβρίζειν εἰς ὑμᾶς; οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐμοι-
 γα δοκεῖ ποιεῖν ἢ τοῦτο: καὶ τοὺς μὲν ἄλλους οὐ ποιοῦν-
 τα, εἰ μὴ δὲν ἄλλο, ὅτι αὐτῶν ὑμῖν δι' ἀπειλεῖν ἢ δὴ.
 οἷδε γὰρ πάλους πολλὰ δούς ὑπὸ γὰρ τοῖς τοῖς νῦν πρὸ οὐ-
 ραν δουλείαν. οὐδ' αὐτῶ εἰπεῖν δύναιτο οὐδεὶς. ὅσα τοῦ τα-
 λαιπῶρους ὁλοκαυτίους περὶ πόρον δούς κατὰ δαίμονα ὅτι πα-
 τῆσε, καὶ πόλιν ἐπὶ πόρ. θηβαίους τε νῦν ὑπάγει. πλεῖ-
 στοι γὰρ αὐτοῖς παραδούς, καὶ ἀπαλλάξας πολέ-
 μου πολλοῦ, καὶ χαλεποῦ. ὡς τε καὶ πᾶσι μὲν οἱ ἱνα

Δημοθένους

ἑκατοὶ τούτων πλεονεξίαν, οἳ μὲν ἤδη πεπόνθασιν, ἃ δὲ
πάντες ἴδουσιν: οἳ δὲ ὅ, τι αὐτοὶ ποτε συμβῇ, πείσονται. ὑμεῖς
δὲ ὦν, μὴ ἀπεδρήσῃτε, σιωπῶ. ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ πλὴν εἰρή-
νῳ προήσασθε, πόσα ἔζηπάτησθε πόσων ἀπεδρήσατε; ὅ-
χι φώκέας; οὐ πύλας; οὐχὶ τὰ ὑπὲρ θράκῃς, δορίσκοι,
σέρριον; τὸν κορυβλίῃ πῶς αὐτῶν; οὐ νῦν πλὴν πόλιν τῆς κῆ-
ριανδῶν ἔχει καὶ ὁ μολογῆ; τί πρὶ τ' οὕτω ἐκένως τοῖς ἄλ-
λοις, καὶ οὐ τὸν αὐτῶν ἔργον ὑμῖν προσφύει; ὅτι ἐν
μῆτι τῆς πασῶν πόλεων τῇ ἡμετέρᾳ ἀδελφῇ ἑσθλῶς τῆς ἐ-
κείνης λέγειν δίδοται: καὶ λαβόντες χρήματα αὐτῶν ἀσφα-
λὲς ὅτι λέγειν πρὸς ὑμῖν, καὶ ἀφῆρημένοι τὰ ὑμέτερα αὐ-
τῆς ἦτε, οὐκ ὡς ἀσφαλὲς λέγειν ἐν ὁλῳ ὅτι τὰ πελιδίου,
μὴ σιωδὴ πεπονθόντων τῆς πρὸς ἡμῶν ὁλῳ τῶν τῶν πρὶ τῶν
αὐτῶν πόλιν ἴδου. οὐκ ὡς ἀσφαλὲς λέγειν ἐν τῇ πελιδίᾳ τὰ
πελιδίου, μηδὲν δὲ πεπονθόντος τῶν πρὸς ἡμῶν τῶν
πρὸς ἡμῶν, τῶν οὗς τυραννέουσιν ἐκβαλεῖν πελιδίου αὐτοῖς, καὶ πῶς
πυλαίαν ἀφῆρηται. οὐκ ὡς ἐν τῇ πελιδίᾳ ἀσφαλὲς, πρὶν πῶς
βοιωτῶν ἀπέδωκε, καὶ οὗς φώκέας ἀπέδωκε. ἀλλ' ἀπὸ
νησιν οὐ μόνον ἀμφοτέρω πόλιν καὶ πῶς καρδιανδῶν χώραν ἀπὸ
σφρηκτόν πελιδίου, ἀλλὰ καὶ κατὰ σφρηκτόν πελιδίου ὑμῖν ἐ-
πιτέχισμα πῶς δὲ βῶσα, καὶ νῦν ὅτι βυζάντιον πρὶόντος,
ἀσφαλὲς ὅτι λέγειν ἑσθλῶς πελιδίου: τοιγαύτοι, τούτων
μὲν εἴησι ἐν πῶς τῶν τῶν πρὸς ἡμῶν πόλιν, καὶ ὅτι αὐ-
τῶν καὶ ἀδελφῶν, ἀδελφοί, καὶ γνώριμοι: ὑμεῖς δὲ τούτων
τίον, ἐν μὲν ἀδελφῶν ἀδελφοί: ἐκ δὲ οὐ πόρῶν ἀποροι. πόλιν
τῶν ἐσθλῶν πρὸς ἡμῶν, συμμάχους, πῶς, οὐνοίαν:
ὦν ἀπάντων ἐστὶ ὑμεῖς ἀποροι. ἐκ δὲ τῶν, τούτων ὁλιγώρως
ὑμῶς ἔχειν, καὶ ἐστὶ τούτων σφρηκτόν, ὅ μὲν, οὐδὲν μὲν
καὶ μέγας καὶ φυβρόντος πᾶσιν ἑλλησι καὶ βαρβαροῖς γέ-
γονεν: ὑμεῖς δὲ ὁρῶμεν καὶ ταπεινοί, τῇ μὲν τῆς ὡν
ἀφῆρηται λαμπρῶν, τῇ δὲ ὡν προσήκε, πρὸς ἡμῶν καὶ ἑσθλῶν

ὁ ποδὶ τῷ ἐν χερρόνησῳ λόγος. 41

λαστοί. Οὐ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ποδὶ τε ὑμῶν, καὶ ποδὶ αὐ-
τῷ εἰς τῷ λεγόντων ὁρᾷ βουλευομένων. ὑμᾶς μὲν ἡ,
ἡσυχίαν ἄγειν φασὶ δέειν, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀδικῆ· αὐτοὶ δ' οὐ
δύνανται πρὶ ὑμῶν ἡσυχίαν ἄγειν οὐδενὸς αὐτοὺς ἀδικεῖν
τος. εἴτα φησὶν ὅς αὐτὶς πῆλθων, οὐ γὰρ ἐθέλεις γρά-
φειν, εἰ δὲ κινδυνεύειν, ἀλλ' ἄλλος ἐκ μὲν καὶ μολακός. ἐγὼ
δὲ θρασυὺς μὲν καὶ ἐδελυρός, καὶ ἀναιδής, οὐτ' εἰμὶ, μήτε
γλῆναιμι. ἀνδρόφρονος μὲν καὶ πολλῶ πάντων τῷ ἰσχυρῶς
πολιτῶν οὐκ ἐμὸν πρὶ ὑμῶν ἐμαυτὸν ἡγήσασθαι. ὅς τις μὲν γὰρ
ὡ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι πρὶδὼν ἀσπασίσει τῇ πόλει, κείνῃ, δη-
μοῖα, δίδωσι, κατηγορεῖ· οὐδεμᾶ ταῦτ' ἀνδρὶα ποιεῖ,
ἀλλ' ἔχων ἐνὶ χυρὸν τῆς αὐτῆς σωτηρίας τὸ πρὸς ἑξῆς ὑ-
μῶν λίσσεται, καὶ πολιτὸν εὖδαι ὑσφαλῶς, θρασυὺς ὅσιν, ὅς
πρὸς δ' ἑαυτὸν βελτίστου κλέος ὑμετέρους ἐκκαταστήσει
βουλήμασι, καὶ μηδὲν λέγει πρὸς ἑξῆς, ἀλλὰ τὸ βέλτε-
ρον αἰεὶ, καὶ τὴν βουλήν τινι κλιτεῖαν περὶ αἰετῶν, ἐν ἧς ἀλλο-
νων ἡ τύχη κυρία γίνεσθαι, ἢ οἱ λογισμοί, τούτων δ' ἀμφο-
τέρων ὑπὸ δυνάμει ὑμῶν ἐαυτὸν πρὶεχει· οὗτος ὅστις ἀν-
δρῆος, καὶ χρησισμὸς καὶ κλίτης ὁ βουτὸς ὅστις. οὐχ οἱ
τῆς πρὶ ἡμέραν ἑξῆς τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀκρωλε-
κότες· οὗς ἐγὼ τούτου διώξω, ἢ νομίζεις ἀξίους πο-
λίτας τῆς πόλεως εἶναι, ὥς τ' εἴ τις ὅστις τοῦ με, εἰπέ μοι, σὺ
δὲ δὴ τί τὴν πόλιν ἡμῶν ἀγαθὸν περὶ ἡμῶν; ἔχων, ὡ ἀν-
δρες ἀθηναῖοι, καὶ ἐνθαρρύνειν εἰπεῖν, καὶ χρησισμὸς καὶ
χρημάτων εἰσφορὰς, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ τριαύ-
τασ' ἄλλας φιλανθρωπίας, οἳ δὲν αὐτὸν τούτων εἰποιμὶ·
ἀλλ' ὅτι τῷ τοιούτων πολιτῶν οὐδὲν πολιτῶν οὐκ ἐμὸν
ἀλλὰ δυνάμει ἀνίστασθαι ὡς πρὸς καὶ ἑτέρους κατηγορεῖν, καὶ
χαίρειν, καὶ δημόειν, καὶ τὰλλα ἀπιδῶν οὐτοί,
πρὶν, οὐδ' ἐφ' αὐτὸν τούτων πῶποτ' ἐμαυτὸν ἑταξα, οὐδὲ
περὶ ἑαυτοῦ οὐθ' ἑαυτὸν κέρδω, εἰθ' ἑαυτὸν φιλεπιδῶ· ἀλ-

f III

Amg. 9. 1890

(Faint vertical text from bleed-through)

ὁ ποδὶ τῆς ἐν χερσὶν ὁνέσῃ λόγῳ. 44

καταβλῦναι βούλομαι. χρημάτα εἰσφορῆν φημὶ δεῖν :
τὴν ὑπάρχουσαν δύνάμιν σωῖναι, ἐπανορθοῦντας εἴτε
δοκεῖ μὴ καλῶς ἔχειν, μὴ οἷς αὐτῇ πρὸς αἰτιόσκειν, τὸ ὅλον
καταλύοντας : πρὸς βίβλιν ἐκπέμπειν πανταχοῦ ἑὸς διδάξον-
τας, νοσητέοντας, πράξοντας ὅσα αὐτῶν ὄντων τῇ πρ-
ατῇ : πρὸς πάντα τῶντα, ἑὸς ἑκάστῃς πράγμασι δωροδο-
κῶντας καλῶναι, καὶ μισεῖν αἰεὶ καὶ πανταχοῦ, ἵν' οἱ μέ-
γιστοι, καὶ δικαίους ἐαυτοῦς πρέχοντες, οὐ βιβουλεύσῃται δο-
κῶσι, καὶ τοῖς ἄλλοις, καὶ ἐαυτοῖς. καὶ οὕτω τοῖς πρά-
γμασι χρησάμενοι, καὶ παύσῃται ὀλιγωροῦντες ἀπάντων : ἴσως
αὐτοῖς καὶ νῦν ἔτι τὰ λοιπὰ βελτίω γένοιτο, εἰ μέλτοι κα-
θεστέοντες ἄχρι τῆς θορυβῆσαι καὶ ἐπαινέσαι ἀποσπάξοντες,
εἰ αὐτῶν δὲ τί πλείον ἀναδύομενοι : οὐχ ὁρῶ λόγον, ὅς τις ἄ-
νθρωπος τῆ ποιῆν ὑμᾶς ἀπεσπείκει, δυνήσεσθαι τὴν πόλιν
σῶσαι.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΡΙ-
ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Ἀπὸ τῆς λόγου τούτου ἡ ὑπόθεσις. φιλικῶς γὰρ λό-
γῳ μὲν εἰρηνῶς ἄγοντες, ὅς γω δὲ πολλὰ ἀδίκως ὦτος, συμ-
βουλεύει τῇς ἀθηναίοις ὁ ῥήτωρ ἀναστῆναι καὶ ἀμύνεσθαι
τὸν βασιλέα, ὡς κινδύνου μεγίστου καὶ αὐτοῖς ἑπικρεμα-
σίου, καὶ πᾶσι κοινῇ τῇς Ἑλλάδος.

f iii

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ΛΟΓΟΣ
ΤΡΙΤΟΣ.

ΟΛΛΩΝ, ὧ ἀνδρες ἀθηναῖοι λῃ-
των πηκομενίων ὀλιγοῦ δεῖν καθ' ἑκά-
στην ἐκκλησίαν, πᾶσι δὲ ὧν ὠλιγοῦτος,
ἀφ' ὧ πῶ εἰρῶ ἡ ἐποίησεν, οὐ μὲ-
νον ὑμῶς, κὶ ἄλλους ἐμὲν αὖ-
ἀδικεῖ : καὶ πάντων, οὗ οἱ δ' ὅπ, φη-
σάντων γὰρ, εἰ καὶ μὴ ποιούσι τῷ

το, καὶ λέγειν δεῖν, καὶ πρὸς τὴν ἀπάσι πρὸς σέθεν, ὅπως ἐ-
κείνος παύσεται τῆς ὑβριως καὶ δίκην δώσει : εἰς ἑξῆς ὅ-
πη γὰρ πάντα τὰ πρὸς γὰρ καὶ πρὸς μὲν ὁρῶ, ὡς τε
δίδωκε, μὴ βλάσφημον μὲν εἶπεν, ἀληθὺς δὲ ἦ, εἰ καὶ λέ-
γειν ἅπαντες ἐβόλοντο οἱ πρὸς ὄντες, καὶ χειροτονεῖν ὑμῶς,
ὡς ὧν ὡς φανέτατα ἐμμελὲς τὰ πρὸς γὰρ ἔξεν, οὐκ αὖ-
ἐργον μὲν δύνανται χεῖρον, ἢ νῦν διαπερθεῖναι. Πολλὰ
μὲν οὖν ἴσως ὅτι τὰ αἷμα τῶ τὰ ὅθ' οὕτως ἔχειν, καὶ οὐ
πρὸς αὐ, οὐδὲ δύο, εἰς ἑξῆς τὰ πρὸς γὰρ ἀφ' ἑκά-
στα δὲ, αὖ πρὸς ἕξεται ὁρῶς, οὐρῶν τε δὲ τῶ χεῖ-
ζεσθαι μᾶλλον, ἢ τὰ βέλτεστα λέγειν, πρὸς αὐτοῦ μὲν οὐς :
ὧν πνὺς μὲν, ὧ ἀνδρες ἀθηναῖοι ἐν οἷς διδουμένην αὐ-
τοῖ καὶ δύνανται, τῶ τὰ φυλάττοντες οὐδεμίαν πᾶσι
μελλόντων πρὸς ὀναι ἔχουσιν, οὐκοῦν οὐδ' ὑμῶς οἰονταί
ἔχειν : ἔττοροι δὲ ἄλλοις τοῖς πρὸς γὰρ ὄντας αἰπώμενοι,
καὶ διαβάλλοντες, οὐδὲν ἄλλο ποιούσιν, ἢ ὅπως ἢ μὲν πρὸ-
λις αὐτῇ πρὸς αὐτῆς δίκῃ λήψεται, καὶ πᾶσι τῶ τ' ἔσται : δι-
λίππῳ δ' ὡς ἔσται καὶ λέγειν καὶ πρὸς τὴν ὅ, ἡ βούλεται. αἱ
δὲ τοιαῦτα πολιτεῖαι σωθήεις μὲν εἰσιν ὑμῖν, αἵ πᾶσι

δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀμύτηματων. ἀξίω δ' ὑμῶν, ὡς καὶ
 οὐδὲ ἀθηνᾶοι, ἐὰν τι τῆς ἀληθείας μετὰ παρρησίας λέγω,
 μηδεμίαν μοι εἴσορ πρὸ ὑμῶν ὀργὴν γινέσθαι. σκοπεῖτε γὰρ
 ὧς δὲ ὑμεῖς τὴν παρρησίαν ὑπὸ μὲν τῆς ἄλλων οὐ τῶ κοινῶ
 οἶεσθε δεῖν εἶναι πασι τοῖς ἐν τῇ πόλει, ὥς τε καὶ τοῖς ξένοις
 καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῖς μεταδιδώκατε· καὶ πολλοὺς αὖ
 ἴσους οἰκέτας ἴδοι πρὸ ὑμῶν μετὰ πλείονος ὑποουσίας ὅτι βού-
 λονται λέγοντας, ἢ πολίτας ἐν αἰαῖς τῆς ἄλλων πό-
 λεων· ἐκ δὲ τῆς συμβουλῆς ἐν παντὶ πασιν ὑπεληλάκατε.
 εἰδὲ ὑμῶν συμβέβηκεν ἐκ τοῦτου, ἐν μὲν τοῖς ἐκκλησίαις βυ-
 φᾶν καὶ κατακλύεσθαι πάντα πρὸς ἡδονῶν ἀκούουσιν· ἐν
 δὲ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς μηχανήοις πόδι τῆς ἐσχάτης
 ἡδονῆς κινδυνεύειν. εἰ μὲν οὖν καὶ νῦν οὕτω διάκεισθε, οὐκ ἔχω
 τί λέγω· εἰ δ' ἂν συμφέρῃ τοῖς πράγμασι χεῖς κατακείας
 ἐπιλήσετε ἀκρόβην, ἐτοιμὸς λέγειν. καὶ γὰρ εἰ πάννυχον
 λῶς τὰ πράγματα ἔχει, καὶ πάλιν περὶ ταῦτα, ὅμως ὅστις
 ἐὰν ὑμεῖς τὰ δεόντα κρίνῃ βούλησθ' ἐπὶ, πάντα ταῦτα ἐπα-
 νορθώσασθαι. καὶ πρῶτον μὲν ἴσως ὅστις ὁ μάλιστα λέγειν,
 ἀληθεύς δέ. τὸ χεῖρισθαι ἐν τοῖς πρὸς ἡμετέροις, εἴσορ πρὸς
 τὰ μηχανήματα βέλπτον ὑπάρχει. τί οὖν ὅστις εἴσορ; ὅτι οὐτε
 μικρόν, οὐτε μέγα οὐδὲν τῆς δεόντων ποιούντων ὑμῶν κα-
 κῶς τὰ πράγματα ἔχει. εἰπεῖ τοι γὰρ εἰ πάνθ' ἂν προσήκει
 περὶ τῶντων ὑμῶν ἔγωγε διέκειτο, εἰ δ' ἂν ἐλπίς ᾤοντο αὐτὰ γε-
 νέσθαι βελτίω. νῦν δὲ τῆς μὲν ἐκθυμίας τῆς ὑμετέρας
 καὶ τῆς ἀμελείας κεκράτηκε ὅλιν, τῆς πόλεως δ'
 οὐ κεκράτηκεν· οὐδ' ἡγήσατο ὑμεῖς, ἀλλ' οὐδὲ κινήσατε. εἰ
 κινήσατε. εἰ μὲν οὖν ἅπαντες ὁμοθυμῶν ὅλιν τῆς
 πόλεως κλημῆν, καὶ τὴν εἰρήνην πρῶτον αἰνέειν, εἰ δὲν ἄλλο
 εἴδῃ τὸν παρόντα· εἶναι καὶ συμβεβηκέναι, ἢ ὅπως ἀσφα-
 λίστα καὶ ῥᾶτα αὐτὸν ἀμυνόμεθα· εἰπεῖ δὲ οὕτως ἂν
 τόπως αἰεὶ διακείνται, ὥς τε πόλεις καταλαμβάνοντες

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ἐκείνου, καὶ πολλὰ τῆς ὑμετέρων ἔχοντες, καὶ πάντα αὐ-
 θρώποισι ἀδικεῖντος, ἀνέχεσθαι ἡμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
 λεγόντων πολλάκις, ὥς ἡμῶς πνές εἰσιν οἱ ποιοῦντες τὸν
 πόλεμον: αἰάκη φυλάττεσθαι καὶ διορθοῦσθαι πρὸς τοῦ-
 τοῦ. ἐστὶ γὰρ δῖος, μὴ ποθ' αἰς ἀμυνούμεθα, γράψας τίς καὶ
 συμβουλεύσας, εἰς τὴν αἰτίαν ἐμπέσῃ τῷ πεποιθέναι τὸν
 πόλεμον. ἐγὼ δὲ δεῦρο πρῶτον ἀπάντων λέγω καὶ διορί-
 ζομαι: εἰ ἐφ' ἡμῖν ὅτι τὸ βουλεύεσθαι πρὸς τῷ, πότῳ
 εἰρώλω ἢ πόλεμον ἄρειν διῆ. εἰ μὲν οὖν ἔξεστιν εἰρώλω ἄ-
 ρειν τῇ πόλει, καὶ ἐφ' ἡμῖν ὅτι δεῦρο, ἵν' ἐν τούτῳ ἀρξώμαι:
 φημὶ ἔγωγε ἄρειν ἡμᾶς διῆν, καὶ τὸν ταῦτα λέγοντα γρά-
 φειν, καὶ περὶ τῆν, καὶ μὴ φρονεῖν ἀξίως. εἰδ' ἔτῳρος τὰ
 ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχον, καὶ δύνωμεν πολλὴν πρὸς αὐ-
 τὸν, τοῦνομα μὲν τὸ τῆς εἰρήνης ἡμῖν περὶβάλλεσθαι, τοῖς
 δ' ὄρκοις αὐτὸς τοῖς τῷ πολέμου χρῆσθαι: τί λοιπὸν ἄλ-
 λο, πλὴν ἀμύνεσθαι; φάσκειν δὲ εἰρήνῃ ἄρειν εἰβούλει-
 δε, ὥς πρὸς ἐκείνους, οὐ διαφθορῶμε. εἰ δέ τις ταῦτα εἰρή-
 νῃ ὑπολαμβάνει, ὅς ἢς ἐκείνους πάντα τὰ ἄλλα λαβὼν
 ἐφ' ἡμᾶς ἔξει: πρῶτον μὲν μαίνεσθαι: ἔπειτα ἐκείνῳ παρ'
 ὑμῶν, οὐχ ὑμῖν παρ' ἐκείνου τὴν εἰρήνῃ λέγει. δεῦρο δ'
 ὅστις, ὃ τῶ ἀγαλισκομενίων χρημάτων ἀπάντων ὀλιγοπρος
 ὦνείτω, αὐτὸς μὲν πολεμῆν ὑμῖν, ὑφ' ὑμῶν δὲ μὴ πολε-
 μεῖσθαι. καὶ μὴν εἰ μέχρι τούτου ποδὶ μετοῦμεν, ἵως αὖ
 ἡμῖν ὁμολογήσῃ πολεμῆν, πάντων ἐσμεν ὀνείδεσται.
 οὐδὲ γὰρ, ἀλλ' αὐτὴ τὴν ἀπικὴν αὐτὴν βαδίζει καὶ τὸν πει-
 ραιᾶ, τῷ τ' ὅρῳ, εἰ πρὸς οἷς πρὸς τοῖς ἄλλοις πεποιθεῖται
 τεκμαίρεσθαι. δεῦρο μὲν, ὅλῳ θίσις τετάρτα κεντ' ἀπέ-
 χων τῆς πόλεως σάδια, ἔπεν, ὅτι διῆ δυοῖν θάτορον, ἢ
 ἐκείνους ἐν ὀλύνθῳ μὴ οἰκεῖν, ἢ αὐτὸν ἐν μακεδονίᾳ. πάν-
 τα τὸν ἄλλον χρόνον, εἴπῃς αὐτὸν αἰτιάσθαι τὸ πρῶτον, ἀ-
 γανακτῶ καὶ πρὸς βίαις πέμπων τοῖς ἀπολογισμοῖς.

ἔπειτα δ', εἰς φωκέας ὡς πρὸς συμμάχους ἐπεβόητο καὶ
 φίλους: καὶ πρὸς βίβας φωκέων ἦσαν, οἱ παρεκλήσαντο
 αὐτῷ πορευομένῳ: καὶ πρὸς ἡμῖν ἦρχον κηρυτταί, θεβαίοις
 οὐ λισσάμενοι πλὴν ἐκείνου πάροδον. καὶ μὴν, καὶ φέρων
 πρῶτον, ὡς φίλος καὶ σύμμαχος εἰς θεσσαλίαν ἐλθὼν,
 ἔχει καὶ τὰ λαλῶν. καὶ τὰ τελευτῶντα τοῖς ταλαιπώροις ὡ-
 ρεῖται σπουδαίως ὡς οὐδὲν ἄλλο. καὶ οὐδὲν ἄλλο πρὸς τὴν
 πομπὴν κατ' ἐνόησαν: πυνθανέσθαι γὰρ αὐτοὺς, ὡς νο-
 σοῦσι καὶ σαστάξουσιν ἐν αὐτοῖς: συμμάχων δ' εἶναι καὶ φί-
 λων ἀθηναίων, ἐν τοῖς τοιοῦτοῖς καιροῖς πρὸ εἶναι. εἰ τ' οἷ-
 ον, οἱ μὲν οὐδὲν αὐτῶν ἐδυνάστησαν ποιῆσαι κακόν, μὴ
 παθεῖν δι' ἐφυλάξασθαι αὐτοῖς: τῷ τῷ μὲν ὕστατον αὐ-
 ρεῖσθαι μάλλον, ἢ περὶ τὸν βιάζεσθαι, ὑμῖν δ' ἐκ περὶ
 ῥήσας κλημῆσαι: καὶ ταῦθ' ὡς αὐτῶν ἐκόντες ὕστατον αὐ-
 οὐκ ἔστι τῷ τῷ. καὶ γὰρ αὐτῶν ἀβελτῶντα εἶναι πάντων αὐ-
 θρώπων, εἰ τῷ ἀδικουμένων ὑμῖν μὴδὲν ἐκαστοῦ των
 αὐτῷ, ἀλλ' ὑμῖν αὐτῷ πᾶς αὐτῶν καὶ κείνῳ βου-
 λευμένων, ἐκείνος ἐκλυσας πλὴν πρὸς ἀλλήλους ὅτιν ὑμῖν
 καὶ τὸν καὶ τὸν, ἐφ' αὐτὸν περὶ τοῖς ἐπέσθαι: καὶ τῷ
 παρ' αὐτῷ μεθοροῦντων ὅτι λόγους ἀφελοῖτο, οἷς ἀ-
 ναβάλλουσιν ὑμᾶς, λέγοντες ὡς ἐκείνός γε οὐ πολὺ ἐπὶ τῇ
 πόλει. ἀλλ' ἐστὶν ὡς πρὸς τῷ διός, ὅς τις οὐ φρονῶν ἐκ τῷ
 ὀνομάτων μάλλον, ἢ τῷ περὶ τῶν τὸν ἄγοντ' εἰρη-
 νῶν ἢ πολέμου ὡς αὐτῷ σκέψαι αὐτῶν; οὐδεὶς ποῦ. ὁ τοῖς
 νῶν πλῆθος ὕψιστος ἀρχὴς ἀπὸ τῆς εἰρήνης γεγονύας, οὐδὲ
 πῶς διοπίθους στρατηγῶν, οὐδὲ τῷ ἐν χερσὶν ὡς νῶ
 ὄντων ἀπεσταλμένων, σέριον καὶ δρεῖσκον κατελάμβανε,
 καὶ τοὺς ἐκ σερρίου τείχεα καὶ ἰδρύον ὅρους στραπώ-
 τας ὕψιστον, οὐδὲ ὁ ἡμέτερος στρατηγὸς κατέσχε. καὶ
 τοῖς τῷ περὶ τῶν πᾶσι ποιεῖ; εἰρῶν μὲν γὰρ ὁμομα-
 κει. καὶ μηδεὶς εἶπε, τί δὲ ταῦτ' ὅτιν, ἢ τί τούτων

Δημοθένους

μὴ δὲ τῇ πόλει; εἰ μὲν γὰρ μικρὰ τῶντα ἔστιν, ἢ μηδὲν ὑμῖν
αὐτῶς ἐμελεῖν, ἄλλοις αὖ εἴη λόγος οὗτος. τὸ δ' οὐ σεβείης καὶ
τὸ δίκαιον, αὐτ' ἐπὶ μικροῖς τις, αὐτ' ἐπὶ μέγιστοι πρὸ βασι-
νῆ, πῶ αὐτῶν ἔχει δυνάμειν. φέρει δὲ νῦν, ὡς κ' εἰς χερρό-
νησον, ὡς βασιλίδος καὶ πάντες οἱ ἑλλὰς δεῖ μετόδον ἐγνώ-
κασιν εἶναι, ξένους εἰς πέμπει, καὶ ἐοικέναι ὁμολογεῖ, καὶ
ἑαυτὸς ἐλθὼν τῶντα, τί ποιῇ; φησὶ μὲν γὰρ οὐ κλειμεῖν. ἐγὼ δὲ
ἐβόλῃ διὰ τῶντα ποιεῖντα ἐκείνον, ὁμολογεῖν ἄρχειν πῶ
πρὸς ὑμᾶς εἰρνώσω, ὥς τε καὶ μεγάρων ἀπὸ ὁμιλον, καὶ οὐ
δύβοιαν τυραννίδα καὶ κατασκαυάροντα, καὶ νῦν ἐπὶ θράκῃ πα-
ριόντα, καὶ τὰ αὖτε πελοποννήσῳ σκεδύωρούμενον, καὶ πάν-
θ' ὅσα πρὸ τῆς μετὰ τῆς δυνάμεως ποιοῦντα, λυεῖν φημι
πῶ εἰρνώσω, καὶ πολεμεῖν ὑμῖν. εἰ μὴ καὶ εἴς τὰ μηχανή-
ματα ἐπιστάντας εἰρνώσω ἄρχειν φήσετε, ἕως αὖ αὐτὰ τοῖς
τείχεσιν ἡδὴ περσασάτωσιν. ἀλλ' οὐ φήσετε. ὁ γὰρ, οἷς αὖ
ἐγὼ ληφθείω, τῶντα πρὸ τῶν καὶ κατασκαυάροντος, ὅ-
τε ἐμὴ πλεμῇ, ἢ καὶ μὴ πω βάλλῃ, μὴ δὲ τοξόῃ. τί σιν εἴ
ὑμεῖς κινδυνεύετε αὖ, εἴ π' ἐγὼ γλίσσομαι; τῶ, τὸν ἐλλήσποντον
ὑμῶν ἀλλοτρίω θῆναι: τῶ, μεγάρων καὶ τῆς δύβοιαν τὸν
πολεμῶν ὑμῖν γλίσσεται κύριον: τῶ, πελοποννησίους
παύειν φρονήσω. εἴτα τὸν εἴσομαι τὸ μηχανήματα ἐπὶ πῶ
πόλιν ἐπιστάντα καὶ κατασκαυάροντα, εἴσομαι εἰρνώσω ἄ-
ρχειν ἐγὼ φάσκειν ὑμᾶς; κλειμεῖν καὶ διὰ. ἀλλ' ἐφ' ἧς
ἡμέρας ἀνείλε φωκίας, ἀπὸ τῶν ἐγὼ γ' αἰτῶν πολεμεῖν
ὑμῖν ὁρίζομαι ὑμᾶς δὲ, εἰ καὶ καὶ ἀμύνεσθαι ἡδὴ, σωφρονή-
σειν φημι: εἰ αὖ δὲ ἀεὶ ἀβέβλησθε, οὐδὲ εἴσομαι ὅταν βούλεσθε,
δυνήσεσθε κλειμεῖν. καὶ ὅσον τὸν γὰρ ἀφίστηκα τῶν ἄλλων,
ὡς αὖ ὁρᾷ ἀθηναῖοι, τῶ συμβουλεύοντων, ὥς τε οὐδὲ δεῖ
καὶ μοι πᾶσι χερρόνησον νῦν σκοπεῖν, οὐδὲ εὐχεσθίου: ἀλ-
λ' ἐπαμύναί με τῶντα, καὶ διατηρήσαι μὴ τι πάθωσι, καὶ
τοῖς οὐ σιν ἐκείνῳ στρατηγοῖς πάνθ' ὅσων αὖ δέωνται, ἀπὸ-

εἴλω: βουλεύεσθαι μὲν τοῖς πάντων τῶν ἐλλυῶν,
 ὡς ἐκινδύνω μερίσῃ καὶ δεσπότην. Βούλομαι δ' εἰ-
 πῆν πρὸς ὑμῶν ὅσων ἔσθ' ἡ περὶ πραγμάτων οὕτω φοβῶ
 μου: ἵν' εἰ μὲν ὁρθῶς λογίζομαι, μετὰίχητε τῶν λογισμῶν,
 καὶ πένθοιαν πῦν ὑμῶν γε αὐτῶν, εἰ καὶ μὴ τῶν ἄλλων ἀρᾶ
 βοίλεσθε, ποιήσῃτε: αὐτὸ δὲ ληρῆν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ,
 μήτε νῦν, μήτ' αὖτις ὡς ὑγκαινόντ' μοι προσέχητε. ὅπ-
 μὲν δὴ μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ὁ πεινοῦ τὸ κατ' ἀρχαίς ὁ
 φιλίππος ἤνεγκεν, καὶ ἀπίσως σασιαστικῶς ἐχρῆσθαι πρὸς
 αὐτοὺς οἱ ἐλλυοὶ, καὶ ὅπ' πολλῶν πρᾶξι δόξαν ἔχοντες
 σούρην ὅσων ἐκείνου γινέσθαι, ἢ νῦν ὅθ' οὕτως πολλὰ περὶ λη-
 φε, καὶ τὰ λοιπὰ ὑφ' αὐτῶν ποιήσασθαι, καὶ πάνθ' ὅσα
 τριακῶντ' αὐτῶν ἔχοιμι διεξελθεῖν, πρᾶξαι. ἀλλ' ὁρᾶ συγκε-
 χωρηκῶς ἅπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ὑμῶν ἀρξάμενους αὐ-
 τῶν, ἔσθ' οὐ τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον ἅπαντες οἱ πόλε-
 μοι γερῶσιν οἱ ἐλλυτικοί. τί οὖν ἔστι ἔσθ' οὐ; τὸ ποιῆν ὅ, τι
 βούλεσθαι, καὶ καθ' ὅσα ἐκαστον οὕτως πρὸς πῆν καὶ λῶ
 ποδυντεῖν τὰ τῶν ἐλλυῶν, καὶ κατὰ δουλοῦσθαι τῶν πό-
 λεις ὡδιόντα. καὶ τοῖς προστάταις μὲν ὑμῶν ἐβδωμήκοντα ἔτη
 καὶ ἑξά τῶν ἐλλυῶν ἐγλήσῃτε: προστάταις δὲ ἑξάκοντα ἐ-
 νὸς δέοντα λακεδαίμονιοι: ἰσχυρὰ δὲ π καὶ θηβαῖοι ἔσθ' τε
 λουτρίου τοῦτοσι χρόνους μετὰ τὴν ἐκ λούκροις μά-
 χην: ἀλλ' ὅμως, οὐδ' ὑμῶν, οὐτε θηβαῖοις, οὐτε λακεδαί-
 μονίοις οὐδὲ πῶποτε, ὡς ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, συσχωρήσῃ τῶν
 τοῦ ἔσθ' οὐ τῶν ἐλλυῶν, ποιῆν ὅ, τι βούλεσθε. οὐδὲ πρὸς
 διὰ. ἀλλὰ ἔσθ' οὐ μὲν, μάλλον δὲ τοῖς πῶν οὐσιν ἀθη-
 ναίοις, ἐπειδὴ πῶν οὐ μὲν ἔσθ' οὐδὲν προσφῶρεσθαι, πῶν
 πρὸς ὅσον διὰ πρὸς ληρῆν, καὶ οἱ μὴδὲν ἐκάλειν ἔχοντες αὐ-
 τοῖς μετὰ τῶν ἡδικημένων. καὶ πάλιν λακεδαίμονιοις ἀρ-
 ξασιν καὶ πρὸς ἐλθούσιν εἰς τὴν δωασείαν τὴν αὐτὴν πῶν
 τὴν ὑμῶν, ἐπειδὴ πρὸς ἀνέχον ἐκ χειρὸν, καὶ πρὸς τῶν με-

Δημοσθένους

ἔξ τὰ καθεστηκότα ἐκίνεον, πάντες εἰς πόλεμον κατέστη-
σαν, καὶ οἱ μὴδὲν ἐπικαλούντες αὐτοῖς. καὶ τί δὲ οὗτος ἄλ-
λοιο λέγειν; ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ λακεδαίμονιοι, οὐδὲν
αὐτοῖς εἰπεῖν ἔχοντες ἔξ ἀρχῆς ὅτι ἡ δίκον μὲν ὑπὲρ ἀλλήλων,
ὁμῶς ἑκάστῳ ὦν οὗτος ἄλλοιο ἀδικουμένης ἐωρώμεν, πλε-
μῖν ὡς θημεν δειν. καὶ τοὶ πάντες ὅσα ἔζη μάρτυρα καὶ λα-
κεδαίμονιοις ἐν τοῖς ἑτάκοντ' ἐκείνοις ἔτεσι, καὶ τοῖς ὑμε-
τέροις περὶ νόμοις ἐν τοῖς ἐβδμήκοντα, * ἐλάττω ἔστιν, ὡς
ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, ὧν φίλιππος ἐν ἑπὶ καὶ δέκα οὐχ ὅ-
λοις ἔτεσιν οἷς ἐπὶ πλάθει, ἡ δίκηκε οὗτος ἑλλωας, μάλ-
λον δὲ, οὐδὲ πλεονάζον μέρος τοῦτων ἐκείνα. καὶ οὗτος ἐκ
βραχίων ῥημάτων ῥαδίον διείξατο. ὅλων θον μετὰ δὲ, καὶ με-
θύνω, καὶ ἀφελωνίαν, καὶ δύο καὶ ἑτάκοντα πόλεις
ἐπὶ θράκης, ἰδὼ, ἅς ἀπάσας οὕτως ὡμῶς ἀνήρηκεν, ὡς τε
μὴδὲνα μίδι εἰπώποτ' ὠκίθησαν, εἶναι ῥαδίον περὶ σελήν-
τα εἰπεῖν. καὶ τὸ φωκίων ἐθνος τοσούτον ἀνερημέλιον σω-
πῶ. ἀλλὰ θεπάλια πῶς ἔχει: οὐχὶ τὰς πόλεις καὶ τὰς
πολιτείας αὐτοῖς * ἀφῆρηται, καὶ περὶ ἀρχίας κατέ-
στησε πρὸς αὐτοῖς, ἵνα μὴ μόνον καὶ τὰς πόλεις, ἀλλὰ καὶ κα-
τὰ ἔθνη δουλοῦσιν αἰετὶ ἐν οὐβοῖα πόλεις οὐκ ἡδὲ τυ-
ρχνούνται, καὶ τῶντα ἐν νήσῳ πλεονήσων θηβῶν καὶ ἀθη-
ναῶν; οὐ διαρρήδην ἐν ταῖς ὑπὸ σολαῖς γράφει, ἐμοὶ δὲ οὕτως
εἰρήνη περὶ οὗτος ἀκούειν ἐμὴ βουλή; καὶ ὁ γράφει μετὰ
τῶντα, τοῖς ὁμοῖοις δὲ οὐ ποιεῖ: ἀλλ' ἐφ' ἑλλήσποντον οἰχε-
ται. περὶ τοῦτον ἡκεν ἐπ' ἀμβρακίαν. ἡλιν ἔχει τηλικαύτην
πόλιν ἐν πελοποννήσῳ. μετὰ τοῖς ἐπεβούλουσε πρώτω.
οὐδ' ἡ βάρβαρος πῶς πλεονεξίαν χωρεῖ τὰνθρώπου. καὶ
ταῦθ' ὁρώντες οἱ ἑλλωδοὶ ἅπαντες καὶ ἀκούοντες οὐ πῆμ-
πομεν πρὸς σβεις πρὸς τῶντων περὶ ἀλλήλοισι καὶ ἀγα-
νακτῶμεν: οὕτω δὲ κακῶς διακείμεθα καὶ διορωνύμε-
θα καὶ τὰ πόλεις, ὡς τ' ἀχρηστὴς τῆμερον ἡμέρας, οὐδὲν ἔ-

τε τῆς συμφορῶντων, οὐτε τῆς δεόντων περὶ ξέαι δυνάμε-
 θα: οὐδὲ συστῆναι, οὐδὲ κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας οὐ
 δεμίαν ποιήσασθαι, ἀλλὰ μείζω γιγνόμενον τὸν αὐθροπον
 ποδμορῶμεν: τὸν χρόνον κερδᾶναι ἴδμεν, ὃν ἄλλος ἀπὸ λ-
 λυται, ἔκαστος ἐγκωκῶς, ὥς γέ μοι δοκεῖ, οὐχ ὅπως σωθί-
 σεταί τὰ τῆς ἐλλήνων, σκοπῶν οὐδὲ περὶ τῶν. ἐπεὶ οὖν γε
 ὥς περ ποδίοδος, ἢ καὶ βολὴ πυρετῆ, ἢ πινος ἄλλας κα-
 κού, καὶ τῷ πάνυ πόρρω δοκεῖ τι νῦν ἀφιστάναι, περσέ-
 χεται, οὐδὲις ἀγνοεῖ δήπου. καὶ μὲν, καὶ κείνῳ γε ἴσε, ὅτι ὁ-
 σα μὲν ἔστω λακεδαίμωνίων, ἢ ὑφ' ἡμῶν ἔπαχον οἱ ἔλλη-
 νες, ἀλλ' ἔν τῷ γνησίῳν γε ὄντων τῆς ἐλλάδος ἡδικοῦν-
 ται. καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον αὖ τις ὑπέλαβε ἴδμεν, ὥς περ αὖ εἰ
 τις ἦος εἰ οὐσίᾳ πολλῇ γεροντῶς γνήσιος διώκει τί μὴ κα-
 λῶς μὴ δὲ ὀρθῶς, κατ' αὐτὸ μὲν ἴδμεν ἄξιος μέμψεως εἶναι
 καὶ κατηγορίας, ὥς δ' οὐ περσέκων, ἢ ὥς οἱ κληρονόμος
 τυτῶν ὧν τῶν ἐποίει, οὐκ εἶναι λέγειν. εἰδὲ γε δούλους, ἢ
 ἔστω βολιμαῖος τὰ μὴ περσέκωντα ἀπώλλυε καὶ ἐλυμαί-
 νετο, ἢ ῥά κλεις ὅσω μάλλον διδόνον, καὶ πολλῆς ὀρθῆς ἄ-
 ξιον πάντες αὖ ἐφάσαν εἶναι. ἀλλ' οὐχ ἔστω φιλόπῳτον καὶ
 ὧν ἐκείνος περὶ τῆς νῦν οὐχ οὕτως ἔχουσιν; οὐ μόνον οὐχ
 ἐλλῶνος ὄντος, ἀδὲ περσέκωντος οὐδὲν τοῖς ἔλλησιν, ἀλλ'
 οὐδὲ βαρβαρῶν ἐν τῷ θεῷ ὅθεν καλὸν εἰπεῖν, ἀλλ' ὀλίθως
 μακεδόνος, ὅθεν οὐδ' αὖ ὁρᾷ ποδον πονδαῖον οὐδὲν ἡ
 περὶ πόρον πρίσθαι. καὶ τὶ τί τῆς ἐσχάτης ὑβρεως ἀπ-
 λείπει, οὐ περὶ τῷ πόλεις ἀσπρηκέναι, τί θησι μὲν τὰ πύ-
 ρια, τὸν κοινὸν τῆς ἐλλήνων αἰῶνα: καὶ αὐτὸς μὴ παρῇ, ὅς
 δούλους αἰωνοθετήσας πέμπει: κνείος δὲ πυλῶν, καὶ
 τῆς αὐτῇ τοὺς ἐλλῶνας παρόδων ἔστι: καὶ φρουρεῖς, καὶ
 ξυνοῖς τοὺς τόποις κατέχει: ἔχει δὲ καὶ τῷ περμαν-
 τείαν τοῦ θεοῦ, παρώσας ἡμῶς, καὶ θετήσαντες, καὶ
 δωρείας, καὶ ὅς ἄλλως ἀμυνκτύονας, ἢς οὐδὲ τοῖς

Δημοδένους

ἔλυσιν ἅπανσι μέπει; γράφει δὲ θεῖα λαοῖς, ὃν ἵνα χρη-
 ῖτον πολιτεύεσθαι: πέμπει δὲ ξένους, ὅς μιν εἰς πορ-
 θμὸν τὸν δῆμον ἐκβάλλουσας ἢ ὀρέμεν, ὅς δ' ἐπ' ὤρεον
 φιλοσίδην τύραννον καὶ τῶνδε σὺντας: ἀλλ' ὅμως ταῦθ' ὀρεῶν
 τες οἱ ἑλλήνων ἀνέστησαν: καὶ τὸν αὐτὸν ἔργον, ὃν πόρ' οἱ
 πῶν χάλασαν ἔμοιγε δοκοῦσι θεωρεῖν, δι' ἡμέτεροι μὴ καθ'
 ἑαυτοὺς ἔκαστοι γινέσθαι, κωλύειν δὲ οὐδὲις ἀντιχειρῶν, οὐ
 μόνον δ' ἐφ' οἷς ἡ ἑλλάς ὑβρίζεται ὑπ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἴσ' ἀμύ-
 νειται, ἀλλ' οὐδ' ἔσθ' ὅν αὐτὸν ἕκαστος ἀδικεῖται: ὅτ' ὅ-
 γαρ ἡδὴ τοῦτο καὶ τὸν ὅτιν. οὐ κερνθίων ἐπ' ἀμβρακίαν ἔλ-
 λυθε καὶ λολυθῶν: οὐκ ἀχαιῶν ναυπάκτον ἀφελόμενος,
 ὁμῶς μοκεν αἰτωλοῖς πρὸς δώσιν; οὐχὶ θεοαίων ἐχίνον ἀ-
 φήρηται; καὶ νῦν ὑπὸ βυζαντίους προδύεται συμμάχους ὃν
 τας οὐχ ἡμῶν; ἐδ' ἔα ληα. ἀλλὰ χερρὸν ἡσού τῶν μερί-
 σθην ἔχει πόλιν ὑπὸ δῖαν. ταῦτα τοίνυν πάσχοντες ἅπαντες
 μέγιστον καὶ μαλακίζομεθα, καὶ πρὸς τοὺς πολέσιον βλέ-
 πμεν ἅπασιν ἅλλήλοισι ἔτω, φανερὰς πάντας ἡμᾶς
 ἀδικῶντας. καὶ τοι τὸν ἅπαντι ἀσελῶς οὕτω χρῶμενοι
 τί οἶεθε, ἐπειδὴν καθ' ἑα ἡμῶν ἐκείνου κύριος γένηται,
 ποιήσιν; Τί οὖν αἶπον ζουπῶν; οὐ γὰρ αἶδι λόγου κῆ
 δικαίαν αἰτίαν, οὐτε τὸ θ' ἔπος εἶπον ἐτοίμως πρὸς ἑλ-
 ὅδριαν ἅπαντες οἱ ἑλλήνων, οὐτε νῦν πρὸς τὸν δῖον λυδόν.
 ἔω τί τότ', ἔω, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, ἐν ταῖς αἰσὶν πολλῶν
 διανοίαις, ὃν νῦν οὐκ ἔστιν, ὃ καὶ τῶν πόρ' ὧν ἐκράτησε πολ-
 ῶν, καὶ ἐλὼ θύσαν ἡ γε πῶν ἐλθῶν, καὶ οὐτε ναυμα-
 χίας, οὐτε πελῆς μάχης οὐδε μᾶς ἡ πᾶσι: νῦν δ' ἀπὸ λω-
 λῶν, ἅπαντα λελυμένοι, καὶ αὐτὸ καὶ καὶ τῶν πεπῶνκε τὰ
 τῶν ἑλλήνων περὶ γμαται. τί οὖν ἔω ὅτ' ὅτ' οὐδὲν ποικί-
 λον οὐδὲ ὁφόν: ἀλλ' ὅτ' ὅτ' πρὸς τῶν ἀρχῶν αἰεὶ βελομέ-
 νων, ἡ καὶ διαφθέρειν πῶν ἐλθῶν χρηματὶ λαμβανόντας
 ἅπαντες ἐμίσον. καὶ χαλεπώτατον ἔω, τὸ δωροδοκεῖν
 ἐβελιγχεῖν.

ὑπελεγχθῆναι. καὶ πτωρία μέγιστη ἔσται ἐκλαζον. καὶ
 πᾶσι τοῖς οὐδε μίαν, οὐδὲ συνήνῃ. τὸν οὖν καιρὸν ἐκ
 σὺν τῷ περὶ γμάτων, ὃν ἡ τύχη καὶ τοῖς ἀμελοῦσι καὶ
 τῷ περὶ σελήνων, καὶ τοῖς μηδὲν ἐδέλῳσι ποιεῖν καὶ τῷ
 πάντα ἃ περὶ σέκει περὶ τόντων, πομπάκις πρὸς ἀνάγει,
 οὐκ ἔστι πρὶα θὰ πρὸ τῷ λεγόντων, οὐδὲ τῷ στρατη-
 γούτων: οὐδὲ τῷ περὶ ἀλλήλων ὁμόνοιαν, οὐδὲ τῷ
 περὶ τῶν βαρβάρων καὶ τῶν τυραννέων ἀπισίαν, οὐδὲ
 λῶς τῷ τοιούτων οὐδὲν. νῦν δ' ἅπανθ' ὥς περὶ ἃ ἀγορεύει
 πέπεσται τῷ. αὐτεῖσθαι δὲ αὐτὴν τῶν, ὑφ' ὧν ἀπὸ
 λῶ καὶ νεύσκειν ἡ ἐλπίς. τῷ δ' ἐστὶ τί; ζῆλος, εἰς
 εἰληφίη. γέλως, αὐτομολογῇ. συνήνῃ τοῖς ἐλεγχμέ-
 νοις. μῦθος, αὐτῶν τίς ἐστὶν. τὰ πάντα, ὅσα ἐκ
 τῶν δωροδοκῶν ἤρτηται. ἐπεὶ, καὶ ὑμεῖς γε καὶ σωμάτων
 πλῆθος, καὶ χρημάτων περὶ σοδοι, καὶ τῆς ἀλλης καὶ
 σκότης ἀφ' ὅσων, καὶ τὰ πάντα οἷς αὐτὸς ἰσχύειν τοῖς πόλεως κρί-
 νοι, νῦν ἅπαντα καὶ πλείω καὶ μέγιστον ἔστι, τῷ τότε πολλῶ:
 ἀλλ' ἅπαντα τῷ ἄρχῃ, ἀπερὶ, αἰόνηται ἔστω τῷ
 πωλούντων γίγνεται. ὅτι οὐτὼ τὰ τ' ἔχει, τὰ μὲν νῦν
 ὁρᾷτε δὴ ποῦ, καὶ οὐδὲν ἐμὲ περὶ δεῖναι μάρτυρος. τὰ
 δ' αὖ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, ὅτε τὰν κατὰ τούτων εἶχεν, ἐγὼ
 δηλώσω, οὐ λόγῳ ἐμὲ τῶν λέγων, ἀλλὰ γράμματα τῷ
 περὶ τῶν ἡμετέρων διδόντων, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς
 σήλῳ χαλκῷ γράψαντες εἰς ἀκρόπολιν, οὐχ ἵνα αὐ-
 τοῖς ἢ χρήσιμα, καὶ γὰρ αὐτοῖς τῶν γράμμάτων τὰ
 δίδοντα ἐφρόνου, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς ἔχητε * ἑπομνήματα
 καὶ πρὸς δείγματα, ὥς ἔστω τῷ τοιούτων ἀπονδύξειν
 περὶ σέκει. τί οὖν λέγει τὰ γράμματα; Ἀριθμός, φησὶν,
 ὁ πυθώνακος ὁ ζελεῖτης, ἃ μὲς ἔσω καὶ πόλεμος τῶ
 δὴ μὲς τῷ ἀθηναίῳ, καὶ τῷ συμμάχων, αὐτοῖς καὶ γλῶσσ.
 εἴθ' ἢ αὐτὰ περὶ γράψαι, δι' ὧν τῶν ἐγλῆν. ὅτι καὶ

Δημοφώνους

χρυσὸν τὸν ἐκ τῆς μύθων εἰς τὸν πελοπόννητον ἤγαγεν, οὐκ
 ἀδύναξε. ταῦτ' ὅτι τὰ χρημματα. λογίζεσθαι δὲ πρὸς Διὸς
 καὶ θεῶν, καὶ θεωρεῖτε πρὸ ὑμῶν ἀνθρώπων, τίς ἡ πρὸς ἡμᾶς
 νοία τῆς τὸ τε ἀδυνατίων τῆς τῶν κριόντων, ἢ τί τὸ ἀξίω-
 μα. ἐκείνοι γελοίην πινά αὐθιμον δουλὸν βασιλείας, ἢ γὰρ
 ζέλεια ἐστὶ τῆς ἀσίας, ὅτι τῶ δεσποτῇ διακονῶν χρυσίον ἡ-
 γαγεν εἰς πελοπόννητον οὐκ ἀδύναξε, ἐχθρὸν αὐτῆς αὐτί-
 χρησαν καὶ τῆς συμμάχων, αὐτὸν καὶ γένος, καὶ ἀπίμω-
 εῖναι. ὅτι δὲ δὲν, ὅτι ἡ αὐτὴ οὐ πωσὶς φήσκειν ἀπὸ μίαι·
 τί γὰρ τῶ γελοίῃ τῶ τ' ἐμελεν, εἰ τῆς ἀδύνασι κοινῶν μὴ
 μεδέειν ἐμελεν; ἀλλ' οὐ ὅτι λέγει. ἀλλ' ἐν τοῖς φονικοῖς
 γέγραπται νόμοις, ὅτι ὡς αὐτὸν μὴ διδῶ δικαιοσύνης, φόνου δικαιο-
 ῦσαι. ἀλλ' οὐ γὰρ ἡ τὸ ἀρκτεῖναι. καὶ ἀπὸ μίαι, φονί-
 τεθῆναι. ὅτι δὲ λέγει, καθαρόν τὸν χρυσὸν ἵνα ἀρκτεῖ-
 ναι τὰ εἶναι. οὐ γὰρ αὐτὸν ἐκείνοι τῆς ἀπάντων τῆς ἐλ-
 ληδῶν σωτηρίας αὐτοῖς ἀδύνατον εἶναι. οὐ γὰρ αὐτὸν
 τοῖς ἐμελεν, εἰς τὴν πελοπόννησιν ἵνα ὡς ὡς ταῖς, ἢ δικαιο-
 φθείρει, μὴ τῶ ἀπολαμβάνουσιν. ἐκὼς ὅτι οὐ πω καὶ
 ἐπιμωροῦντο, οὐ γὰρ αὐτὸν αἰδοῖντο δωροδοκεῖν ταῖς, ὡς καὶ
 σιλήτας κτείν. ἐκ δὲ τῶν ταῖς ἐκὼς ταῖς ἐλληδῶν ἡ
 τῶ βαρβαρῶν φοβόρα, οὐ γὰρ ὁ βαρβαρὸς τοῖς ἐλλησιν ἀλ-
 λ' οὐ γὰρ οὐ πω ἐκὼς ὑμῶν, οὐ πω πρὸς τὰ κτείν, οὐ πω
 πρὸς τὰ ἄλλα. ἀλλὰ πῶς; ἴσως αὐτοῖς. τί γὰρ διὰ πόρ-
 πάντων ὑμῶν κατηγορεῖν; καὶ πρὸς ἀλλήλους δὲ καὶ οὐ δὲ
 βέλτεον ἢ μὴ ἀπαντες οἱ λοιποὶ ἐλληδοί. διὸ πρὸς φημί ἐ-
 σωγε, καὶ σωθῆναι πολλῆς, καὶ βουλῆς ἀγαθῆς τὰ πρὸν-
 τα πράγματα πρὸς διείδαι. τίς εἶπω; καλὸν ἐπὶ, καὶ
 οὐ γὰρ ἐπὶ; ἐν τῶ χρηματείου αἰσχύνωσκε. ἀνάγκη
 σις χρηματείου. Εἰς τὴν τῆς οὐ γὰρ λόγος πρὸς τῆς
 πρὸς ἀμυνεῖται βουλευμένων τῶ πόλιν, ὡς ἀρὰ οὐ πω δι-
 λιππὸς ὅτι τοῖς, οἱ πρὸ τῆς λακεδαίμονιοι, οἱ θε-

λατῆς μετ' ἡρην, καὶ γῆς ἀπάσης, βασιλεία δὲ σύμμαχον
 εἶχον, ὥς ἵστατο δὲ οὐδὲν αὐτοῦς: ἀλλ' ὅμως ἡμῖν αὖ καὶ κεί-
 νους ἡ πόλις, καὶ οὐκ αἰνῆρ πάθη. ἐγὼ δὲ, ἀπάντων, ὡς ἔ-
 πρ' εἰπεῖν, πολλῶν ἐλκεφότων ἐπίδοσιν, καὶ οὐδὲν ὁμοίων
 ὄντων τῷ νῦν τοῖς περὶ πόρον, οὐδὲν ἡγούμην πλεόν, ἢ τὰ
 τῷ πολέμῳ κεκινῆσθαι, καὶ ἑαυτὸν δὲ κέναι. πρῶτον μὲν
 γὰρ ἀκύνω λακεδαίμονιους τότε, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους
 ἐλλωπύστεσσιν ἀνὰ μῆνας, ἢ πέντε πλεονάζοντες αὐτῶν
 στρατεύεσθαι: καὶ ἑξῆς τὸν χρόνον ἐμβαλόντας αὐτῶν, καὶ
 κακώσαντας πλεονάζοντες ἀνὰ πάλιν, ὡς ἔχοντες, καὶ πο-
 λιτικοῖς στρατοῦμασιν, αἰαχθεῖν ἐπ' οἴκου πάλιν. οὕτω
 διαρχαίως εἶχον, μάλλον δὲ πολιτικῶς, ὥς τε οὐδὲ χρη-
 μάτων ὠνεῖσθαι πρὸ οὐδενός οὐδὲν: ἀλλ' εἶναι νόμιμὸν πᾶσι
 περὶ φανῆσθαι πόλεμον. ναὶ δὲ ὁρᾷ τε μὲν δὴ πᾶσι τὰ πλεονάζοντα
 τοῖς περὶ πόρον ἀκύνοντες, οὐδὲν δὲ ἐκ πρῶτα ξείνων
 οὐδὲ ἐκ μάχης γινόμενον. ἀκύνετε δὲ τῷ πόλει, οὐχὶ τῷ
 φάλαγγας ὁ πόλεμος ἄγειν, βαδίζοντες ὅπως βούλεται, ἀλλὰ
 τῷ πόλει ἵππεσσιν, τοῖς ξείνων, τοῖς οὖν ὕμνησθαι
 στρατοπέδον. ἐπειδὴν δὲ τοῖς κρατῆσιν περὶ νοσοῦντας
 ἐν αὐτοῖς καὶ τετραγυμνίους περὶ αἰσῶν, καὶ μηδὲς ἑαυτῶν
 τῆς χώρας δι' ἀπιστίαν ὕμνησθαι, μηχανήματα ὡς ἔχοντες περὶ πο-
 ρῆς, καὶ σιωπῶντος καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῶν διαφέ-
 ρει, οὐδὲ εἰς ὕμνησθαι ὥς ἔστιν, ὡς διαλείπει. τοῖς μὲν δὲ
 πάντας * εἰδόντας δὲ καὶ λογιζομένους μὴ περὶ πόρον
 πόλεμον εἰς τὴν χώραν: μὴ δὲ εἰς τὴν δούλειαν πλεονάζοντες
 περὶ λακεδαίμονιους πόλεμον βλέποντας, ἐκ τῆς ἀκύνοντες
 καὶ: ἀλλ' ὡς ἐκ πλεονάζοντος φυλάττειν τοῖς περὶ πόρον, καὶ
 τὰς πρῶτα σκοδῶν, ὅπως οἴκον μὴ κινῆσθαι σκοποῦν-
 τας, οὐχὶ συμπλεονάζοντες διακινῶντες. περὶ μὲν γὰρ
 πόλεμον πρὸς φῶσιν πλεονεκτήματα ὑμῖν ὑπάρχει,
 καὶ πόρ, ὡς αὐτοῖς ἀδυνατοῖς, πρὸς ἐκ τῶν αὐτῶν αὐτῶν.

Δημοφώνους

ἡ φύσις τῆς ἐκείνου χώρας, ἥσ' ἄγειν καὶ φέρει ὅτι πολλῶν,
καὶ κακῶς πρὶν : ἀλλὰ μυνεία. εἰς δὲ ἀπὸνα ἀμύνον ἡμῶν
ἐκείνος ἡσκητο. οὐ μόνον δὲ δειτῶντα γινώσκον, οὐδὲ τοῖς
ὄφτοις ἐκείνον ἀμύνεσθαι τοῖς τ' πολέμου, ἀλλὰ καὶ τῷ λο-
πισμῷ, καὶ τῇ διανοίᾳ, τῷ ὅτι πρ' ὑμῖν ἔσθ' αὐτοῦ λίτον
τας μισήτω, ἐφ' ὅτου μὲν οὐκ οὐκ ἐστὶ τῷ ἔξω τῆς πό-
λεως ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν αὖ ὅτι αὐτῇ τῇ πόλει κα-
λάσῃτε ὑπὲρ τῶντας ἐκείνῳ. ὁ μὰ τὸν Δία, καὶ ὅτι ἀλ-
λοισι θεῶς οὐ δύνανται ὑμεῖς ποιῆσαι, οὐδὲ βούλειτε. ἀλλ'
εἰς ὅτι ἀπὸ γὰρ μωρίας, ἡ παρανοίας, ἡ, οὐκ ἔχω τί λέ-
γω : πλάκεις γὰρ ἔμοι γ' ἐπελήλυθε καὶ ὅτι φοβεῖσθαι,
μή τι δαίμνιον τὰ πρῶτα ἐλαύνῃ : ὥς τε λαιδορείας,
ἡ φθόρου, ἡ σκώμματος ἐνέχ' ἡς πινος αὐτῇ τε αἰτίας,
αὐθρόνως μὲν ὅτι, ὡν οὐδ' αὐτὸ ἀρνήσθαι ἐπὶ οὐκ εἰ-
σὶ τοῖσι, λέγειν καλόν τε, καὶ γέλῳτε αὐτοῖσι λαιδορεῖ-
σθαι. καὶ οὐχὶ τῷ τῷ πῶ δινόν, καὶ πῶ δινόν : ἀλλὰ
καὶ μετὰ πλείονος ἀσφαλείας πολιτῶν δαίμωνι δὲ δύνανται
τοῖσι, ἡ τοῖς ἔσθ' ὑμῶν λέγεισιν. καὶ τοῖς θεῶσιν ὅτι
συμφορὰς πρᾶσι δύνανται, τὸ τῷ τοιούτων ἐξελίξαι ἀκροα-
σαι. λέγω δὲ ὅτι, ἀπάντες εἴσεσθε. ἡ ὅτι ἐν ὅλῳ
τῷ ἐν τοῖς πρῶτοις, ἡνέσ μετὰ τὰ πλείονος φρονού-
τες, καὶ πάνθ' ὑπὲρ τῶντας ἐκείνῳ : ἡνέσ δὲ ἔσθ' ὅτι βέλ-
πίου, καὶ ὅτι μὴ δουλεύσωσιν οἱ πολῖται πρῶτοντες.
πότῃ δὲ τῷ παρ' ἡμῶν ἀπώλετο ; ἡ πότῃ, ὅτι ἡ πείρας
περὶ δύνανται, ὡν περὶ δύνανται ὅλῳ ἀπώλετο ; οἱ τὰ πλεί-
ονος φρονούτες, καὶ ὅτι τῷ ἡ πόλις, ὅτι τὰ βέλπιστα
λείποντας συκοφαντῶντες καὶ διαβάλλοντες οὕτως, ὥς τε
τόν γ' ἀφ' ὧν ἡ πόλις καὶ ἐκβαλεῖν ὁ δῆμος ὁ τῷ ὅλῳ δύνανται
ἐπείσθαι. ὁ τοῖνυν πρᾶς τοῖσι μόνον τὸ ἔσθ' ὅτι πάντα
κακὰ ἡρπάξας, ἡ μορφή δι' οὐδ' αὐτοῦ. ἀλλ' ἐν ὅτι, ἐ-
πείσθαι, ἀπαλλαχθῆναι τῷ πλείονος, καὶ τῷ ξένων,

ὁ δὲ ἄνθρωπος εἶχε πλὴν πόλιν, καὶ τὸν πορθησέν, οἱ μὲν ἐφ' ὑμῶς
 ἦγον τὰ πρῶτα, οἱ δὲ τὸν πόλιν, ἀκύνοντες τὸν πόλιν
 τὰ πολλὰ, μᾶλλον δὲ πάντα οἱ τὸ λαὸν παροῖκα καὶ δυστυχίᾳ
 ὀρεῖταις τελευτῶντες ἐπέδθησαν ὅς ἑσθ' αὐτῶς λέγοντες
 ἐκβαλεῖν. καὶ γὰρ τοὶ πέμψας ἱππόνικον ὁ σύμμαχος,
 καὶ πόλεος αὐτοῖς πόλιν, καὶ ξένους χιλίους, τὰ τεί-
 χη παρῆλθε τὸ πορθησέν, καὶ τῆς κατέσχεσε τυρανίους,
 ἱππαρχον, αὐτὸ μέδοντα, κλείταρχον· καὶ μετὰ ταῦτ' ὕβρι-
 λήλακεν ἐκ τῆς χώρας δις ἡδὴ βουλομένης σώζεσθαι, τότε
 τε μὲν πέμψας ὅς μετ' ὀφρῶντος ξένους, πάλιν δὲ ὅς
 μετὰ πρὸς μνησίωνος. καὶ τί δὲ τὰ πρὸς λέγειν; ἀλλ' ἐν ὧρεω,
 πολισθεῖς μὲν ἐπεσθῆναι πόλιν, καὶ μνησίωνος, καὶ σω-
 κράτης, καὶ θόας, καὶ ἀγαπαῖος, οἱ πόρ νῦν ἐχρῶντο πλὴν
 πόλιν· καὶ ταῦτ' ἡδὴ βουλομένης ἀπαντες. ὀφρῶντος δὲ ἵς ἀνθρώ-
 πους, καὶ πρὸς ἡμῖν πόρ ἐνθάδε οἰκήσας, ὅπως ἐλδύσθωροι,
 καὶ μηδενὸς δουλοῖ ἐόντας, οὗτος τὰ μὲν ἄλλα ὡς ὑβρί-
 ζει, καὶ περὶ πηλακίζετο ὅς τῶ δὲ ἄνθρωπος τῶ τῶ ὧρεω,
 πολλὰ αὖτις λέγειν. ἐνταῦθα δὲ πρὸς τὸν τῆς ἀλώσεως,
 ἐνέδειξεν ὡς περὶ τὸν πόλιν, καὶ ὅς μετ' αὐτοῦ,
 αἰδομένους ἀπὸ τῶν πόλιν. συστραφέντες δὲ ἀνθρώποι πολ-
 λοί, καὶ χρηρῶν ἐχόντες πόλιν, καὶ πρυτανόμεινοι
 πρὸς ἐκείνου, ἀπᾶντες τὸν ὀφρῶντος εἰς τὸ δεσποτικόν, ὡς
 συνταράσσοντα πλὴν πόλιν. ὅρων δὲ ταῦθ' ὁ δῆμος ὁ τῶ
 ὧρεω πῶν, ἀντὶ τῶ τῶ μὲν βουθέειν, τοῦς δὲ ἀρχτυμπανίσαι,
 τοῖς μὲν οὐκ ὧρεω, τὸν δὲ ἀντὶ τῶ εἶναι τῶ τῶ παθεῖν
 ἔφη, καὶ ἐπὶ χαιρε. μετὰ ταῦθ' οἱ μὲν, ἐπὶ ὕψους ὁ πόρ
 σης ἡβούλοντο, ἐπεσθῆναι ὅπως ἡ πόλις ληφθήσεταί, καὶ
 κατεσθλήσονται πλὴν πόλιν. τῶ δὲ πολλῶν εἰς αἰδοί-
 ον, εἰσὶν, καὶ κατεπέσθητο, τὸν ὀφρῶντος οἱ ἀπᾶντες
 μεμνημένοι. ἔπειτα δὲ ἀθλίως διέκνητο, ὡς ὁ πρὸς τὸν ἐ-
 πόλησεν ἔδωκε τῶ τῶ καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ φωνῶν,

Δημοδίνου

πρὶν διασκαυασάμενοι πρὸς τὰ τείχη περσέειν οἱ πολέ-
μιοι. Πηνικαῦτα δ' οἱ μὲν ἠμύνοντο, οἱ δὲ περὶ δίδωσαν. τῆς
δὲ πόλεως οὕτως ἀλυσθῆσαι ἄρχας καὶ κακῶς, οἱ μὲν ἀρ-
χισί, καὶ τυραννοῦσι, ὅς τ' ἐπεὶ σῶζοντες αὐτοὺς, καὶ τὸν
Ὀφραῖον, ἐτοίμους ὄντας ὅπου ποιεῖν, ὅς μὲν ἐκβα-
λόντες, ὅς δὲ ἀρκτείναντες. ὁ δὲ Ὀφραῖος ἐκεῖνος ἀ-
πέσφαξεν αὐτὸν, ὃ γὰρ μὲν τυρήσας, ὅπ' δικαίως καὶ κα-
θαρῶς ἔσθ' ἦτο πολὺ τῷ ἀνθεσῆκει φιλίππῳ. τί οὖν
πρὶν αἴλου, θαυμάζετ' ἴσως, τῶ καὶ ὅς οὐ λωπίους, καὶ
ὀρέμεις, καὶ ὅς ὠρείτας ἠδὲ πρὸς τοὺς ἔσθ' φιλίππου
λέγοντας ἔχειν, ἢ τοὺς ἔσθ' ἀλίων, ὅπ' καὶ πρὶν ὑμῖν;
ὅπ' τοὺς μὲν ἔσθ' ἦ βελτίστου λέγοντι, οὐδὲ βουλομένοισι
ἐστὶν ἐνίοτε πρὸς ἄλλῳ οὐδὲν εἰπεῖν. τὰ γὰρ περὶ γματ'
ἀνάγκη σκοπεῖν, ὅπως σωθῆσεται. οἱ δὲ ἐν αὐτοῖς, οἱς χα-
ρίζονται, φιλίππῳ συμπεράττουσιν. εἰσφύειν ἐκ ἐλδου:
οἱ δὲ οὐδὲν. δεῖν ἔφαθ' ἡν πολεμῆν καὶ μὴ πισθῆναι: οἱ δὲ ἄ-
ρχειν ἐν ἐλδῷ, ἔως ἐγκατελήφθησαν. τὰ ἄλλα τὸν αὐτὸν Τρό-
πον οἱ μὲν πάνθ', ἵνα μὴ κατ' ἐκαστὰ λέγω. οἱ μὲν, ἐφ' οἷσ' ἡ-
δὲ χαλεπῶτα, ταῦτ' ἔλεγον. οἱ δὲ ὅς ὥν ἐμελλον σωθῆσθαι
δοῦναι. πολλὰ δὲ καὶ τὰ τελευτῶντα, οὐχ οὕτως οὐκ πρὸς
ἄλλῳ, οὐτε δὲ ἄνοιαν οἱ πολλοὶ περὶ τὸ, ἀλλ' ἔσθ' κα-
τακλινόμενοι, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις ἠπῆσθαι ἐνόμουν. ὅνῃ
τὸν δία, καὶ τὸν ἀπόλλω, δέδοικα ἔγωγε μὴ πάσῃ τε ὑμῖν,
ἐπειδὴν εἰδῆτε ἐκ λογατισμοῦ μηδὲν ὑμῖν ἐόν. καὶ τοὺς
εἰς τῶν ὑπάρχοντων ὑμῶν ὅρων οὐκ ὀρέωδω, ἀλλὰ δυσω-
ποῦμαι: ἢ γὰρ ὅς ἐπιπιδες, ἢ δὲ ἄνοιαν εἰς χαλεπὸν
περὶ γματ' ὑπάρχοντι πᾶσι πόλιν. καίτοι μὴ γλίστοι, ὡς αὐ-
τοῖς ἀθηναῖοι, τὰ περὶ γματ' ἐν τούτῳ. πεθναίαι γὰρ
μυριάς κρείττον, ἢ κολακεία τί ποιῆσαι φιλίππῳ, καὶ
περὶ δὲ τῷ ἔσθ' ὑμῖν λεγόντων ἱνάς. καλῶ γ' οἱ
πολλοὶ νῦν ἀπειλήφασιν ὡς ἐστὶν ἄλλῳ, ὅς τοῖς φιλίππου

οἷοις ἐπέβησαν αὐτοὺς, τὸν δ' οὐ φραζόντων ἐώθουν. καὶ
 λωγ' ὁ δῆμος ὁ δριμύτων, ὅπ' οὖς ὑμετέρους μὲν πρὸς
 βεῖς ἀπῆλασε, κλειτάρχω δὲ ἐνέδωκεν αὐτόν. δουλοῦν
 σί γε μαστρουμένοι, καὶ στρεβλούμενοι. καλῶς ὁ λαὸς ἴων
 ἐφείσατο, τῆς τὸν μὲν λαοφύλον ἱππαρχὸν χειροτονησάν-
 των, τὸν δὲ ἀρχαλωνίδην ἐκβαλόντων. μωρία, καὶ κα-
 κία τὰ τριαῦτα ἐλπίζειν, καὶ κακῶς βουλομένοισι αὐ-
 τοῖς, καὶ μηδὲν ὦν προσήκει πρὶν ἐξέλκοντο, ἀλλὰ
 τῷ ἑσθρῷ τῷ ἐχθρῶν λεγόντων ἀκρωμελίουσ', τηλικαύ-
 την ἡρεῖσθαι πόλιν οἰκεῖν τὸ μέγεθος, ὥς τε μὴ δ' αὖ ὅ-
 ζουνη δεινὸν πείσεσθαι. καὶ μὴν ἐκεῖνό γε αἰχρὸν, ὕπε-
 ρὸν πρὶ εἰπεῖν συμβάντος πνός. τίς γὰρ αὖ ὥρῃσθαι ταῦ-
 τα γινέσθαι; νῆ τὸν δία, ἔδει γὰρ τὸ, καὶ τὸ πρὶν ἔχει.
 καὶ τὸ, μὴ πρὶν ἔχει. πρὶν αὖ εἰπεῖν ἔχειν ὁ λυγρὸς νῦν,
 ἂν τότε εἰ περὶ δυνεῖ, οὐκ αὖ ἀπώλιντο: πόλλ' αὖ ὥρῃσ-
 θαι: πρὶν αὖ φωκεῖς: πολλὰ τῷ ἀρχαλῶντων ἐκείσθαι.
 ἀλλὰ τί τούτων ὀφελος αὐτοῖς; ἔως αὖ σῶξῃται τὸ σκά-
 φος, αὖ τε μείζον, αὖτ' ἐλαττον ἢ. τότε γὰρ καὶ ναύ-
 την, καὶ πάντ' αὖδρα ἐφίξῃς πρὸς θυμὸν εἶναι, καὶ, ὅ-
 πως μὴ ἐκείν, μὴ τ' ἄκων μηδεὶς ἀναρρίψῃ ἑσθρῷ, σκο-
 πεῖσθαι: ἐπειδὴν δὲ ἡ θαλάτῃα ὑπὸ δόχῃ, μάταιος ἢ
 ἀπουδῇ. Καὶ ὑμεῖς τοίνυν, ὦ ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, ἔως
 ἐσμεν σῶοι, πόλιν μεγίστην ἔχοντες, ἀφορμαῖς πλείστας,
 ἀξίωμα κάλλιστον, τί πρὶν μὲν, πάλαι τίς ἡδὲως αὖ ἴσως
 ὀρωθήσων κατέσθαι; ἐγὼ νῆ δ' ὀρῶ καὶ γράφω δὲ, ὥς τε
 αὖ βούλησθε, χειροτονήσετε. αὐτοὶ πρὸς τὴν ἀμυνόμενοι,
 καὶ πρὸς ἀσθενέμενοι ἑμέρεσι, γρήμασι, καὶ στρατιώταις
 λίαν. καὶ γὰρ αὖ ἅπαντες δουλοῦν εἰν δῆπου συγχωρήσωσι
 οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γὰρ ἑσθρῷ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνισίον. τῷ τῷ
 δὲ πάντα πρὸς ἀσθενέμενοι, καὶ πρὶν ἔχειν τῶν ἐλπίσθαι φα-
 νερὰ, τοὺς ἄλλους ἢ δὲ πρὸς ἀσθενέμεν, καὶ τὸν τῷ τῷ

Δημοθέωνος

διδάξοντας ἐκπέμπωμιν πρέσβεις πανταχοῦ, εἰς πελο-
 πόνησιν, εἰς ῥόδον, εἰς χίον, ὡς βασιλέα λέγω· εἰ δὲ γὰρ τῶν
 ἐκείνων συμφερόντων ἀφῆσκει, εἰ μὴ ᾄδον ἐᾷται πάντα κα-
 τὰς ἐξουσίας· ἵν' ἐὰν μὲν πείσῃτε, κοινῶν ἐξήχηται καὶ τῶν
 κινδύνων, καὶ τῶν ἀναλωμάτων, αὐτὴ δὲ πείσῃ· εἰ δὲ μὴ, χρό-
 νους γε ἐμποιῇτε τοῖς πείγμασιν. ἐπεὶ δὲ γὰρ ὅτι πρὸς
 αὐτοὺς, καὶ οὐχὶ σωεστόσης πόλεως ἰσχυρὸν ὁ πόλεμος, οὐ-
 δὲ τὰ τ' ἀχρηστον. οὐδ' αἰ πόρῳ πρέσβειαι παρὰ τὴν πελο-
 πόνησιν ἐκείναι καὶ κατηγορίαι, εἰς ἃς, καὶ πλὺς οὐκ
 ὁ βέλτερος ἐκδοσι, καὶ ἡγήσιππος, καὶ κλειτόμαχος, καὶ
 λυκοῦργος, καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ποδμήλτορες, καὶ ἐ-
 κρήσαντο ὡς εἶναι ἐκείνους, καὶ μὴ τ' ἐπ' ἀμβρακίαν ἐλθεῖν,
 μὴ τ' εἰς πελοπόνησιν ὁρμήσῃ. οὐ μὲν οὖν λέγω μηδὲν αὐτοῖς
 ἵπποδ' αὐτῶν ἀναγκαῖον ἐθέλοντας κριεῖν, ὅς ἄλλους πα-
 ρακαλεῖν. καὶ γὰρ οὐκ εἴς, τὰ οἰκεία αὐτοῖς περιμελῶντες,
 τῶν ἄλλοιων φάσκεν κηδεύειν, καὶ τὰ παρόντα ποδιο-
 ρῶντας ἵπποδ' τῶν μελλόντων ὅς ἄλλους φοβεῖν. οὐ λέγω
 ἵπποδ' ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐν χερρόνησῳ χρήματα ἀρσέλειν
 φημι δέειν, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἀξιοῦσι, ποιεῖν· αὐτοῖς δὲ πρὸς
 σκιδάρεσθαι, καὶ πρῶτον αὐτῶν ποιούντας, τότε καὶ
 ὅς ἄλλους ἐμλωσὶ συγκαλεῖν, σωάγειν, διδάσκειν, νο-
 δετεῖν. ταῦτ' ὅτι πόλεως ἀξίωμα ἐχρήσθης, ἡλίκην ὑμῖν
 ὑπάρχει. εἰδ' οἶοθε χαλκιδέας τὴν ἐλλάδα σώσειν, ἢ
 μεγαρέας, ὑμεῖς δ' ἀχρηστὰς τὰ πείγματα, οὐκ ὁρ-
 θῶς οἶοθε. ἀγαπῶν τὸν γὰρ αὐτῶν σώζονται τῶν ἐκα-
 στοί. ἀλλ' ὑμῖν ᾄδον παρακτέον· ὑμῖν οἱ πείονοι ᾄδον τὸ
 γέρας ἐκτίθεται, καὶ κατὰ λιπὴν μετὰ πολλῶν καὶ καλῶν,
 καὶ μεγάλων κινδύνων. εἰδ' ὁ βούλεται ζητῆσαι ἐκαστος κατὰ δέ-
 κειν, ὅπως μηδὲν αὐτοῖς ποιήσει σκοπῶν· πρῶτον μὲν, οὐδὲ μὴ
 ποθ' ὄρη ὅς κριήσονται· ἐπειτα δὲ δικά, ὅπως μὴ πάντα
 τα, ὅσα οὐ βουλόμεθα, ποιεῖν ὑμῖν ἀνάγκη γινώσκειν.

721

εἰ γὰρ ἦσαν, οὐδέ τι πάλαι, ὡς ἐκεῖ τῶ μηδὲν ὑμῶς αὐ-
τοὺς ποιεῖν ἐθέλειν. ἀλλ' οὐκ εἰσὶν. Εἰ μὲν δὴ τοῦτο λέγω,
τοῦτο γράφω· καὶ οἷός μοι καὶ νῦν ἔτι ἐπανορθωθῆναι αὐ-
τὰ πείθεμαι, τούτων γιγνομένων. εἰ δέ τις ἐχειρῶν τῶν τι-
βελέπῳ, λεγέτω καὶ συμβουλεύετω. ὅτι δὲ ὑμῖν δοξέει,
τὸ τ' ὧ πάντες θεοὶ σιωπῶντες.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΦΙ-
ΛΙΠΠΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

καὶ οὗτος ὁ λόγος πρὸς αὐτὸν ὑπόκειται ἔχει τῷ φθό-
νον, καὶ πλείον οὐδὲν, οὐκ ἴδιον, πάλιν τὸ πρὸς τῆς ὁμο-
νοίας πολίτευμα. διχόδρομῶν γὰρ τῶν πλεονεξίων πρὸς
τοὺς πένητας ὁ δημοκράτης καὶ παύειν πειράσκει τὴν σάτιν
τῷ μὲν δὴ μὴ πρᾶναι, μὴ δὴ μὲν τῶν τῶν πλεονεξίων οὐ-
σίαν· τοῖς δὲ πλεονεξίοις, μὴ φθονεῖν τοῖς ἀπείροις τῶν δη-
μοκράτου λήμματος. πείθει δὲ τοὺς ἀθηναίους καὶ πρὸς τὸν
πρᾶν βασιλείαν πρὸς συμμάχιας πρᾶν δόξα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Αἱ παλαιαὶ νομίμων, ὡς αὐτοὶ
ἀθηναῖοι, πρὸς ὧν βουλεύεσθαι, καὶ
ἀναγκαῖα τῇ πόλει, πειράσομαι πε-
ρὶ αὐτῶν εἰπεῖν, ἃ νομίζω συμφέ-
ρα· οὐκ ὀλίγων δὲ ὄντων ἀμνηστει-
ων, οὐδὲν μικροῦ χρόνου σιω-
λεμίων, ὅτι ὧν φάλας ταῦτ' ἔ-
χει, οὐδὲν ὅτι, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τῶν πάντων δυσκολώ-
τατον εἰς τὸ παρὸν, ἢ ὅτι τοῦτο γνώμης ὑμῶν ἀφελήσεται.

ΔΗΜΟΓΕΝΟΥΣ

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

βουλομένης χρημάτων λαμβάνειν, ἔχειν τὸν δῶσιν τε ἑαυτῷ
 αὐτῷ: διὸ τὸν δὲ καὶ οὐδὲν ἐλάττωσι τούτου, τῷ δυνά-
 μιν τὴν καὶ τὴν βουλήν τῶν εὐανπομένων αὐτοῖς, ἐν
 οἷς αὐτὸ αἰτήσωσι χρόνοις, πρῶτον. ἡμεῖς δὲ οὐ μόνον τού-
 τος ἀχρηστούμεθα, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, ἀλλ' οὐδ' αὖτε
 γερθεῖναι δυνάμεθα: ἀλλὰ μανσραγέρας πεπωκέναι, ἢ
 πφάρμακον ἄλλο τοιοῦτον εἰσέμεναι ἀνθρώποις. εἴτ', οἱ-
 μαι, ὅτι γὰρ ὡς ἐγὼ κρίνω λέγειν τὰ ληθῆ, οὐτὼ διαβε-
 βλήμεθα καὶ κατὰ πρὸν ἡμεῖς ἐκ τούτων, ὡς τε τῶν
 ἐν αὐτῷ τῷ κινδυνώειν ὄντων, οἱ μὲν, ἑαυτοῖς τῆς ἡγε-
 νίας ἢ μὴν ἀνυλέρουσι, οἱ δὲ ἑαυτοῖς τῶν πούσων ἐροῦσιν
 σι: ἑνὲς δὲ καὶ κατ' ἐαυτοῖς ἀμύνεσθαι μάλλον ἢ μὴ ἡμῶν
 ἐγνώμεθα. τῶν ἄλλων δὲ τῶν καὶ διεδόχουμε; οὐ
 γὰρ ἀπεχθάνεσθαι μὰ τὸν δία καὶ πάντας τῶν θεῶν περὶ
 ῥῆμα, ἀλλ' ἵνα ὑμῶν ἑκάστου, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, ἑαυ-
 τῶν καὶ ἴδω, ὅτι ἡ κατ' ἡμέραν ῥαστώνη, καὶ ῥαθυμία, ὡς
 πρὸς τοῖς ἰδίοις εἰοῖς, οὐτὼ καὶ τῶν περὶ, οὐκ ἀφ' ἑκά-
 στου τῶν ἀμελουμένων πρὸς τὴν αἰδήσιν οὐδέως, ἀλλ' αὖτε
 τῷ κεφαλαίῳ τῶν περὶ γμάτων ἀπαντᾷ. ὁρᾶτε σέριον
 καὶ δρεῖσκον, τῶν καὶ πρὸς τὸν ὠλιτωρήν μετὰ τὴν ἐ-
 ρωίαν, ἀπολλοῖς ὑμῶν οὐδὲ γνώριμάς ἐστιν ἴσως: τῶν
 μετὰ τοῖς ἐαδύντα, καὶ παροφθύντα ἀπώλεισε θρά-
 κην, καὶ κατὰ τὴν πύλιν σύμμαχον ὄντα ὑμῶν. πάλιν ταῦ-
 τ' ἀμελουμένα ἰδὼν, καὶ οὐδεμῶς βοηθείας τυγχά-
 νοντα παρ' ὑμῶν, * κατέσχεπτε πρὸς μὲν, καὶ τυραννίδα
 ἀπαντικρὺ τῆς ἀπικῆς ἐπετείχισεν ὑμῖν ἐν τῇ δουλείᾳ.
 τῶν ὀλιτωρουμένων, μέγα ἑάλω πρὸς μικρόν. οὐ-
 δὲν ἐφροντίσατε, οὐδ' ἐπεσφάγητε ἐπ' οὐδὲν τούτων,
 οὐδ' ἐνδείξατε τῶν τ' ὅτι οὐκ ἀδύνατον τῶν ποιῆναι αὐ-
 τῷ: ἀνδράνας ἐπρίατο: καὶ μετ' οὐ πολλὸν χρόνον, τὰ
 οὐ ὥρεω πρὸς γματ' εἰλήφει. πολλὰ δὲ καὶ πρὸς αὐτῷ,

Δημοθένους

Φερέας, τὴν ἐπ' ἀμβρακίαν ὁδὸν, τὰς ἐν ἡλιδισφαγίᾳ, ἀλ-
λα μυρία. οὐ γὰρ ἐν ὑπερμενέσῳ μου εἶς βεβιασμένους, καὶ
εἶς ἡδικομένους ἔστω φιλιπποῦ, τῶν τε διεξήλθον: ἀλλ' ἵ-
να τῶν ὑμῶν ἐπιδήξω, ὅτι οὐ σήσεται πάντας ἀνθρώπους
ἀδικῶν τὰ δ' ὑφ' αὐτῶν ποιούμενος φιλιππος, εἰ μὴ τις αὐ-
τὸν κωλύσει. Εἰσὶ δὲ πνύς, οἱ πρὶν αἰετοῦ εἶς ἔστω γὰρ
περυγμάτων λόγος, οὐδέως εἰώθεσιν ὀρωτᾶν, πῶς
χρὴ ποιεῖν; οὐχ ἵνα αἰετοῦ τις ποιήσῃσι: χρησιμώτα τοι
γὰρ αὐτῶν ἀπάντων: ἀλλ' ἵνα τὸ λέγοντος ἀπαλλάτῃσι.
Δεῖ δ' ὁμῶς εἰπεῖν, ὅτι χρὴ ποιεῖν. πρῶτον μὲν, ὅτι αὐτοῦ
ἀθηναῖοι εἶχον πρὸ ὑμῶν αὐτοῖς βεβαίως γινώσκον, ὅτι τῇ πό-
λει φιλιππος πολέμῃ, καὶ τὴν εἰρηνὴν λήλυκε. καὶ κα-
κόνους μὲν, καὶ ἐχθρὸς ἔστιν ὅλη τῇ πόλει, καὶ τῷ τῆς πό-
λεως ἐδάφει, περὶ δὲ καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει θεοῖς, οἱ
πρὸ αὐτῶν ὑπολείπειν: οὐδὲν μὲν τοι μᾶλλον, ἢ τῇ πολι-
τείᾳ πολέμῃ. οὐδ' αὖτε βουλὴ καὶ σκοπεῖ μᾶλλον οὐδὲν
πρὸ ἀπάντων, ἢ ὅπως τῶνδε καὶ τῶνδε καὶ τῶνδε ἀνὰ γ-
νης ἔσται πᾶσι νῦν δεῖ ποιεῖν. λαογίγεται γὰρ: ἀρχεῖν βού-
λεται: τῶν τε δ' ἀνταγωνιστὰς μόνους ὑπέληφον ὑμᾶς. ἀ-
δικεῖ πρὸς ἡδὴ χρόνον. καὶ τῶν αὐτῶν ἀρετὰ σώσειν ἐαυ-
τῶν: οἷς γὰρ οὐσιν ὑμετέροισι ἔχει χρῆσθαι, τῶν τε ἀπαν-
τα τὰλλα βεβαίως κέκτηται. εἰ γὰρ ἀμφοῖν πόλιν, καὶ πό-
δα καὶ πρὸς οὐδ' αὐτὴν μακεδονίᾳ μὲν ἀσφαλὲς ἡγεῖ-
ται. ἀμφοτέρω οὐκ οἶδε, καὶ αὐτῶν ὑμῶν ἐνδοξον λούοντα,
καὶ ὑμᾶς αἰθανομένους. οὐ φρονεῖν δ' ὑμᾶς ἔστω λαμβά-
νων, δικαίως μιστεῖν αὐτὸν ἡγεῖται. πρὸς δὲ τῶν τοσού-
τοις οὐσιν οἶδεν ἀκριβὲς, ὅτι οὐδὲ αὐτῶν ἀπάντων πρὸ ἄλλων
γλίσσεται κύριος, οὐδὲν ἔσται αὐτῶν βεβαίως ἔχειν, ἕως αὐτῶν
δημοκρατῆται: ἀλλ' ἐὰν ποτε συμβῇ τι πᾶσιμα, πολλὰ
δ' αὐτῶν γλίσσεται ἀνθρώπῳ, ἥξει πάντα τὰ νῦν βεβιασμένα, καὶ
καὶ τὰ φερέα πρὸς ὑμᾶς. εἰς γὰρ ὑμῶν οὐκ αὐτοῖς πλεον

νεκτῆσαι, καὶ κατὰσχέιν ἀρχὴν οὐ πεφυκότες: ἀλλ' ἑτε-
ρον λαβεῖν καλὴν, καὶ τὸν ἔχοντ' ἀφελέσθαι, καὶ ὅλως
ἐνοχλῆσαι τοῖς ἀρχέειν βουλομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώ-
πους εἰς ἐλδοῖαν ἰξελέσθαι δεινοί. οὐκ ἔστι βούλεται
τοῖς αὐτῶ καιροῖς πῶ πρ' ὑμῶν ἐλδοῖαν ἐφεσβύειν,
οὐ κακῶς οὐδ' ἀρτῶς ταῦτα λογιζόμενος. πρῶτον μὲν δὲ,
τοῦτου δεῖ χεῖν ἐχθρόν ὑπειληφέναι τῆς πολιτείας, καὶ
τῆς δημοκρατίας ἀδιὰ λακύν ἐκείνον. δούτορον δὲ εἰδέ-
ναι σαφές, ὅτι πάνθ' ὅσα περὶ γματὶν εἶναι, καὶ κατὰσχέειν
ἐστὶν νῦν, ὡς πῶ ἡμετέρων πόλιν πρὸς ἀσφάλειαν. οὐ γὰρ
οὕτως οὐδέ τις ὅστις ὑμῶν οὐδὲς, ὥς θ' ἔστω λαμβάνειν τὸν ἐ-
πιλήπτον, τῶ μὲν ἐν θράκη κακῶν, τί γὰρ αὐτῷ ἄλλο τίς εἴποι,
δρογγίλον, καὶ καβύλιον, καὶ μάσερα, καὶ ἄνῳ φασιν
αὐτὸν ἔχειν, τοῦτων μὲν ὡς ἴσμεν, καὶ ἔστω τῶ ταῦτα λα-
βεῖν, καὶ πόντος, καὶ χειμῶνας, καὶ ὅς ἐστιν ἐχθρὸς κινδύνος
ἔστω μὲν, τῶ δὲ ἀθῆναισι λιμένων, καὶ νεωρείων, καὶ ἑλ-
ρων, καὶ τῶ ὄρων τῶ ἀργυρείων, καὶ τοσούτων περὶ
δων, καὶ τόπου, καὶ δόξης, ὧν μήτ' ἐκείνῳ, μήτ' ἄλλῳ γένει
το μὲν, χειρὸς καὶ μὲν πῶ πόλιν πῶ ἡμετέρων, κυριεύ-
σαι, ἐκ ὡς ἴσμεν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑμῶν εἰσὶν ἔχειν, ἔστω
δὲ τῶ μελινῶν, καὶ τῶ ὀλυρῶν τῶ ἐν τῇ θράκῃ οἱ σπ-
ροῖς, ἐν τῷ βαρὰθρῳ χειμῶν: οὐκ ἔστι ταῦτα: ἀλλὰ καὶ ἐ-
να ἔστω τῶ, τούτων γένεσθαι κύριος, καὶ τὰ ἄλλα πάν-
τα περὶ γματὶν εἶναι. ταῦτα τίνων ἐκείνων εἰδῆται, καὶ γινώ-
σκοντα πρ' αὐτῷ δεῖ μὰ δὲ οὐ γράψαι κελεύειν πόλεμον
τὸν τὰ βέλπιστα ἐπὶ πᾶσι δικαίοις συμβαλλόντα: ὅσοι
μὲν γὰρ ὅστις ὅτῳ πρὸς ἐμῇ τε λαβεῖν βελομένων, οἷον
ἂν τῇ πόλιν συμφέρει, περὶ τῆς. ὅρα τε γὰρ, εἰ δὲ ἂν πρῶτα
πρὸς ὅσον δῆσε ἐπιλήπτος, ἢ δούτορον, ἢ ἑλῖτα, (πολλὰ γὰρ
ὅστις ἐφεξῆς ἐξ ὅσων ἐστὶν αὐτῷ πολεμεῖν: ὅς πορὶ νῦν οὐ γὰρ
φονὸς ἀθῆναιων οὐδενὸς πόλεμον, κῆρυκα οἱς ἐβόηθαι: οὐκ

Δημοσθένους

αἰνεῖται πασι μένος αὐτῶν ὁ τῶνδε χρόνους, καὶ δὲ τῶνδε ἅπαν-
τες ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτῶν κτλ. διανοίς βεβωηθῆκεναι. μὴ τοίνυν
ζητεῖτε ὄντινα, αὐτῶν τῶνδε χρόνους ὑπαμύρναι, μισήσετε,
καὶ τοῖς πρὸ ἐκείνου μεταρνοῦσι διασπάρσονται πρὸ βα-
λείτε. μήδ' αὐτοὶ χειροτονήσαντες πόλεμον, βούλεσθε παρ'
ὑμῖν αὐτοῖς ὀρίξιν, εἰ δέον, ἢ μὴ δέον ὑμᾶς τῶνδε ποιη-
κέναι: ἀλλ' ὅν ἐκείνος * πρὸς μέν τ' ὅσον, τῶνδε ἀμύνεσθε, τοῖς
μετ' ἀμυνομένοις ἡδὴ χρόματα καὶ τὰλλα, ὧν δέον ἐστί, δι-
δόντες: αὐτοὶ δὲ εἰσφρόνουντες, ὧς αὐτοῖς ἀδυνατοί, καὶ κα-
τασκευάζομενοι στρατόματα, ὑμῖν τα χεῖρας, ἱπποισί,
ἱππαγωγούς, καὶ τὰλλα ὅσα εἰς πόλεμον. ἐπὶ νῦν γὰρ γέ-
λωσ' ἴδ' ὡς χρόματα τοῖς πρὸ γμάσι. καὶ τῶνδε χρόνους δὲ
αὐτῶν οἰμαι, οὐδὲν αὐτῶν ἄλλο μὰ τῶνδε θεοῦς οὐδέ τι καὶ
τῶν πόλιν, ἢ τῶνδε, ἢ νῦν ποιῆτε. ὑσδρίξετε, αἰαλίσκε-
τε, ὅτ' ὡς πρὸ δώσετε τὰ πρὸ γμάτα, ζητεῖτε, δυαχραίνε-
τε, ἀλλήλοισι αἰτιᾶσθε. ἀφ' οὗδε τῶνδε γίγνεται, ἐγὼ δι-
δάξω. καὶ ὅπως πάσεται, λείξω. οὐδὲν πώποτε, ὧς αὐ-
τοῖς ἀδυνατοί, τῶνδε πρὸ γμάτων ὑσδρίξῃς εἰσέσησθε, οὐ
δὲ κατὰ σκοπὸν ὀρίξῃς: ἀλλὰ τὸ συμβαῖνον αἰεὶ διώκε-
τε. εἴτ' ἐπειδὴν ὑσδρίσητε, πάσεται. ἐπὶ τὸν πάλιν ἐκὼν συμ-
βῇ τι, πρὸ σκοπὸν ἄξεσθε, καὶ θορυβεῖσθε. τόδ' οὐχ οὕτως
ἔχει. οὐκ ἔστι βουθέαις χρόμους οὐδὲν τῶνδε δέοντων πώ-
τε πρὸ ξῆ. ἀλλὰ κατὰ σκοπὸν ἄξοντες αἰεὶ διώαμεν, καὶ τῶνδε
φρὼ τῶνδε πρὸ ξῆ, καὶ ταμίαις δημοσίους, καὶ ὅ-
πως αὐτῶν τῶνδε * χρόμάτων φυλακῇ ἀκριβοῦσά τι
γινέσθαι: οὕτω ποιήσαντας, τὸν μετ' οὗτῶν χρόμάτων λό-
γον, πρὸ τῶνδε λαμβάνειν: τὸν δὲ τῶνδε ὀρίων, πρὸ
τοῦ στρατηγῶν: καὶ μετρίαν πρὸ φασιν τῶνδε πλεῖν ἄλ-
λοσε, ἢ πρὸ ξῆν ἄλλο τι τῶνδε στρατηγῶν κατὰ ξῆ πειν. αὐ-
τοῖς οὕτω ποιήσῃτε, καὶ τῶνδε ἐκτελέσητε: ὡς ἀλλήλοισι ἄξον
ἐκτελέσῃτε, καὶ μετρίαν τῶνδε αὐτῶν τῶνδε πλεῖν ἀνάγκη

καί σε τε, ἢ πολεμήσετε ὅς ἴσου. καὶ ἴσως αὖ ἴσως, ὡς αὖ-
 θροος Ἀθηναῖοι, ὡς ποδὶ ἡμεῖς νῦν πυνδάνεοτε τί ποιῇ φι-
 λιώτου, καὶ ποῖ προδύετα; οὐτως ἐκεῖνος φροντίσει, ποῖ
 ποτε ἢ τῆς πόλεως ἀπῆκε δέωαμιν, καὶ ποῦ φανήσε-
 ται. εἰδὲ τῷ δοκεῖ τῶντα, καὶ δαπάνης πρὸς τῆς, καὶ πόνων
 πρὸς τῆς, καὶ περὶ γματεῖας εἶναι: καὶ μάλα ὀρθῶς δο-
 κεῖ. ἀλλ' εἰ ἀνελόγηται τὰ τῇ πόλει μετὰ τῶντα γλῆσσομε-
 να, εἰ ἀνελόγηται μὴ ἐδέλῃ πρὶν, δούσει λισπλῶν τὸ ἐ-
 κόντας πρὶν τὰ δέοντα. εἰ μὲν γὰρ ὅτι πρὸς ἐκόντης ἡμῶν
 θεῶν, οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδεὶς αὖ γλῆσσοι ἀξιόχρεως
 τηλικούτου πρὸς γματεῖας, ὡς εἰ ἀνελόγηται ἡσυχίαν, καὶ ἅπαν-
 τα πρὸς θεῶν, οὐκ ἐπ' αὐτοῦ ὅς ἡμῶν τελευτῶν ἐκεῖνος ἔχει:
 αἰσχρὸν μὲν, νῆ τὸν δία, καὶ πάντας τοὺς θεοὺς, καὶ ἀνά-
 ξιον ὅς ἡμῶν, καὶ τῶν ὅς ἡμῶν τῶν πρὸς τῆς πόλει, καὶ τῶν πρὸς
 μελῶν τοῖς περὶ γματεῖας, τῆς ἰδίας ἑαυθυμίας εἴνεκα τοῖς ἄλ-
 λους ἑλπίσας ἅπαντας εἰς δουλείαν πρὸς θεῶν. καὶ ἔγω-
 γε αὐτὸς μετὰ πρὸς θεῶν μαλόν αὖ, ἢ ταῦτ' εἰρηκνῆσαι βου-
 λοίμην. οὐ μὲν, ἀλλ' εἰς ἄλλος λέγει, καὶ ὅς ἡμῶν πείθει,
 ἔγω: μὴ ἀμύνεσθε, ἅπαντα πρὸς θεῶν. εἰ δὲ μηδενὶ τῶν δο-
 κεῖ, τὸν ἀντίον δὲ πρὸς ἡμῶν ἅπαντας, ὅς ἡμῶν ὅς ἡμῶν
 νῶν ἐάσω μεν ἐκεῖνον γλῆσσοι κνέον, τὸ σὺν τῷ χαλεπω-
 τέρῳ καὶ ἰσχυροτέρῳ χρῆσσομεθα ἐχθρῷ, τί ἀνδρόμεθα,
 ἢ τί μελῶμεν, ἢ ποτε, ὡς αὖ θροος Ἀθηναῖοι, τὰ δέοντα πρὶν
 ἐκλῆσσομεν; ὅταν νῆ δὲ ἀνάγκη τίς ἢ; ἀλλ' ὡς μετὰ αὖ τις
 ἐκλῆσσομεν ἀνθρώπων ἀνάγκη εἴποι, οὐ μόνον ἡδὴ πάρε-
 σιν, ἀλλὰ καὶ πάλαι παρελήλυθε. πῶς δὲ τῶν δουλῶν,
 ἀπὸ χεῖρας δέου μὴ γλῆσσοι δεῖ. διαφύγει δὲ τί; ὅς ἡμῶν
 εἰσιν ἐκλῆσσο μετὰ ἀνθρώπων μετὰ ἀνάγκη, ἢ ἔσσο τῶν
 γλῆσσομεν ἀνθρώπων: καὶ μετὰ τῶν οὐκ οἶδα, ὡς πρὸς
 αὖ εἴποι τις: δουλῶ δὲ, πρὸς θεῶν, καὶ ὅς ἡμῶν σώματος αἰ-
 κισμός. ὅς ἡμῶν γλῆσσοι, οὐτε λέγειν ἄξιον. τὸ μετὰ τῶν,

Δημοδένους

ὦ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πρὸς τὰ ριαντα οὐκ ηὐρὺς διακείσθαι,
 ἀλλ' αἰετὶς σώμασι, καὶ τοῖς οὖσι λειπορῶσαι ἐκείσθαι, ἐστὶ
 μὲν οὐκ ὀρθῶς ἔχον· οὐδὲ πολλοὺ διὰ· οὐ μὲν, ἀλλ' ἔχει
 γέ πινὰ πρὸ φασιν ὁμῶς. τὸ δὲ μὴ δι' ὅσα ἀκούσθαι διὰ, μὴ
 δι' ὅσα βουλόσασθαι περὶ σῆκε, μὴ δὲ ταῦτ' ἐθέλῃ ἀκούειν,
 τῆς τ' ἡδὴ πατρὸς ἡδὲ χεῖρα κατηρῶσαι. ὑμεῖς τοίνυν οὐτ'
 ἀκούειν πρὶν αὖ, ὥς πῶρ νῦν, αὐτὰ παρῆ τὰ πρῶτα,
 οὐτε βουλόσθαι πῶρ, οὐδὲν ὅς εἰώσαστε ἐφ' ἡσυχίᾳ. ἀλλ'
 ὅταν μὲν ἐκείνος πρῶτον ἀλῆται ἐφ' ὑμῶς, ἀμελήσας τις
 τῆς ποιεῖν ἄλλου, καὶ αὖ πρῶτον ἀλῆται, ἐρῶσιν ἑαυτοῖς· καὶ
 ἐὰν πλείονες, ἐκείνους ἐπειδὴν δὲ ἀφ' ἡλώσας, ἡ πολλοὶ
 κούμνον πῦρ σῶσαι, τῆνικαὶ τ' ἀκροῶσθαι καὶ πρῶτον ἀλῆ-
 γασθαι. ὡς δ' ἀκροῶσθαι μὲν, καὶ βουλόσθαι τότε καὶ ἄλλος,
 ὅθ' ὑμεῖς οὐκ ἐθέλῃτε· πρῶτον δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς πα-
 ρεσκευασμένοις, νῦν ὡς ἡ ἀκούετε. τοῖς γὰρ οὖν ἐκ τῆς ριαν-
 τῶν ἐξῶν μῆνοι τῆς πάντων ἀνθρώπων ὑμεῖς τῶν ἀντίων
 τοῖς ἄλλοις ποιεῖτε. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ἀνθρώποι πρὸ
 τῆς πρῶτον εἰώσασιν χρῆσθαι τῶν βουλόσθαι· ὑμεῖς
 δὲ μὲν τὰ πρῶτα. ὅθ' ἄλλοι πῶρ ἔστι, καὶ πάλαι μὲν
 ἔστι, διαφύει δὲ οὐδὲ νῦν, τῆς τ' ὀρθῶς. οὐδὲν ὅς τῆς πάντων
 οὕτως ὥς χρηματῶν διὰ τῇ πόλει πρὸς τὰ νῦν ὑπὸντα
 πρῶτα. συμβέβηκε δ' αὖ τυχίματα ἀφ' ἡμῶν τῶν
 μακρῶν· οἷς, αὖ χρῆσθαι μετὰ ὀρθῶς, ἴσως αὖ γέλοιον τὰ
 εἶναι. πρῶτον μὲν γὰρ, οἷς βασιλεὺς πιστεύει, καὶ οὐδὲ γέ-
 λως ὑπὲρ ληφέναι αὐτῶν, ὅτι μισοῦσι, καὶ πολλοὶ μισοῦσι πᾶσι
 πῶ. ἐπειθ' ὁ πρῶτος, καὶ σιωπῶντας πᾶσι ὅθ' ὡς ἡλιπῶσας
 καὶ βασιλέως πρῶτον ἀλῆται, ὅθ' ὡς ἀνὰ πᾶσας γέ-
 νει, καὶ πᾶσας τὰς πρῶτας βασιλεὺς, οὐχ ἡμῶν κατηρ-
 ρούντων ἀκούσας, οὐς ἔπειθ' ὅθ' συμφέρωντος αὐτῶν
 τῶν ἰδίου λείπειν, ἀλλὰ τῶν πρῶτον αὐτῶν, καὶ διοικούν-
 τος· ὥς τ' εἶναι πᾶσι τῶν κατηρῶσας, καὶ λοιπὸν λόγον
 εἶναι

εἶναι τοῖς πρὸ ὑμῶν πρέσβειν, ὃν βασιλὸς ἡδιστα αὐτὸς ἀκού-
σαι τοὺς τὸν ἀμφοτέρους ἀδικεῖν ταῖς κοινῇ ὑμῶν σαδαι-
δίαι. καὶ οὕτω πολὺ τῷ βασιλεῖ φοβερῶς τὸς ἐπὶ τῷ ὁλίπ-
πας, αὐτὸς πρὸς τὸς ἡμῖν ἐπίσταται. εἰ δ' ἐγκαταλελειμένοι
ὑμῶν πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκείνους ἡδὴ πρὸς σέθεν.
Ἐπεὶ δὲ τὸν πάντων ἀπάντων, οἷμαι δεινὸν ὑμῶν πρὸς βίαν
ἐκπέμπειν, ἢ τις τῷ βασιλεῖ διαλέξεταί· καὶ τὴν ἀβελτη-
ρίαν ἀφαιρῆσαι, δι' ἧν πολλὰς ἡλπίσθηται· καὶ δὲ βαρ-
βαρος, καὶ κοινὸς ἅπασιν ἐχθρὸς, καὶ ἅπαντα τὰ τρια-
τα. ἐγὼ γὰρ, ὅταν ἴδω ἵνα τὸν μὲν ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν βα-
τάνοις, διδόντα, καὶ κακόνου εἶναι τῇ πόλει φάσκοντα,
ὅς καὶ πρὸς τὸν σωτηριώδη σε τὰ τ' πόλεως πρᾶγμα-
τα, καὶ νῦν ἐπὶ πᾶσι λέγει· εἰ δὲ μὴ ἐδέχεται ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπε-
ψήφισατε, οὐτά γε ἐκείνου αἵμα· Ἐπεὶ δὲ τῶν τῶν σφύ-
ραις ἐπὶ οὐτως οὐτως ἐν μέσῃ τῇ ἐλπίδι ἀντιμετακλίνου λησού-
τῳ ἐμὴν, ἄλλοι λέγοντα· θαυμάζω, καὶ διδόντα
εἶδον, ὅς τις αὐτῇ ποτ' ἐπὶ γ', ἐπειδὴ οὐχ οὕτως ὁλίπ-
πον. Ἐπὶ τοίνυν τὸ πρᾶγμα καὶ ἄλλο, ὃ λυμνέται τὴν
πόλιν, Ἐπεὶ βλασφημίασ' ἀδικεῖν, καὶ λόγων οὐ πρὸς σφ-
κέντων διαβεβλημένον· εἶτα τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων ἐν τῇ
πόλει βουλομένοις πρὸς πρὸς φασιν πᾶσι· καὶ πάντων,
ὅσα ἐκλείπει, δέον πρὸς τὸν εἶδον γίνεσθαι, ὡς τῶν δὲ ῥή-
σετε τὴν αἰτίαν αἰαφρομένῳ. περὶ οὗ πάντων μὲν φοβού-
μαι λέγειν, οὐ μὲν, ἀλλ' ὅτι. οἷμαι γὰρ ἔξεν, καὶ Ἐπεὶ
τῶν ἀπόρων τὰ δίκαια ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰ-
πεῖν πρὸς τοὺς ἀπόρους, καὶ Ἐπεὶ τῶν κεκτημένων τὰς
οὐσίας πρὸς τοὺς ἐπὶ δέει· εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλα-
σφημίας, ὅς ὡς τῷ θιωρικῷ τριούντῳ πινούσιν, οὐχὶ δι-
καίως· καὶ τὸν φόβον, ὡς οὐ σήσεται εἶδον ἀνδρὶ μεγάλου
ἱνὸς κακῶ· ὅς οὐδὲν αὐτὸς εἰς τὰ πρᾶγματα μείζον εἰσενεγ-
καίμεθα· οὐδ' ὅ, τι κοινῇ μάλλον αὐτὸς ὅλως ἐπὶ ῥῶσει τὴν

Δημοσθένους

πόλιν. ὅπως δὲ σκοπεῖτε. ὁρᾷ δὲ, ἵππεδ' ἴδ' ἐν χρεῖα δὲ-
 κοίτων εἶναι * περὶ τῶν. ὡς ποτ' οὐ πάλας πρὶν ἡμῖν, ὅτ'
 οὐ προσήκει τῇ πόλει τάλας ταῖς ἵππεδ' ἔχοντα, καὶ ἐκ-
 τόν. καὶ οὐδεὶς ὡς τῆς ἱερουργεῖν δωαμένων, οὐδὲ τῆς εἰς-
 φέρειν, ὅς τις οὐκ ἡξίου τὰ καὶ δέκοντα ἀφ' ἑκὼν τῶν πρὶν, ὅτε
 χρήματα οὐ πῶς ἔχοντα: ἀλλὰ καὶ ἑτέροις ἐπλεον, καὶ χρή-
 ματα ἐρίγνεν, καὶ πάντες ἐπιδέχοντο τὰ δέοντα. μετὰ ταῦτα ἡ
 τύχη καλῶς ποιεῖσα πολλὰ περὶ ἡμῶν τὰ κοινὰ: καὶ περὶ
 κείνων ἀπὸ τῆς ἐκείνων τῶν λαόντων περὶ ἑτέροις, οὐδὲν οὐ-
 δὲν ζημιουμένων τῆς τῶν οὐσίας ἐχόντων, ἀλλὰ καὶ περὶ
 λαμβανόντων. οἱ γὰρ οὐ ποιοῦσι πάντες ὅς ἔχοντα μετὰ ἑτέ-
 ρους τῶν, καὶ καλῶς ποιοῦσι. τί οὖν παθόντες, ὅτε οὐ
 νηδύμενοι ἀλλήλοις: καὶ περὶ φάσει χρώμεθα τῇ μηδὲν
 δέοντων τοιῶν; πᾶσι εἰ μὴ τῇ πρὸς τῆς τύχης βοηθεία γε-
 γονήα τοῖς ἀπὸ τοῖς φθονέμενοι. οὐς ἔτ' αὖ ἀπασσάμενοι ἔγω-
 γε, οὐτ' ἀξιά. οὐδὲ γὰρ ἐν ταῖς ἰδίαις οἰκίαις ὁρᾷ τὸν ἐν
 ἡλικίᾳ περὶ τῶν πρεσβυτέρων οὕτω διακείμενον, ὅς οὐ-
 πως ἀγνώμενος, οὐδὲ * ἄρ' ὅπως τῶν ὄντων οὐδὲν, ὥς τε εἰ
 μὴ ποιῶσιν ἅπαντες ὅς αὖ αὐτῶν, οὐ φάσκοντα κινήσειν
 οὐδὲν οὐδὲ αὐτῶν. καὶ γὰρ αὖ τις τῆς κακώδους εἴη νό-
 μοις οὕτως τότε ἐνόησεν. διὰ γὰρ, οἱ μὲν, τοῖς γονέσιν τὸν
 ὠφελόμενον ἢ ἀμφοτέρων ὁρᾷον, καὶ πρὸς τῆς φιλίας
 καὶ πρὸς τῶν νόμων δικαίως φέρειν, καὶ ἐκόντα ὑπε-
 λθῆν. ὥς ποτ' εἴπω ἐνὸς ἡμῶν ἐκείνου τίς ἔστι γονεὺς, οὕτω
 συμπάσης τῆς πόλεως κοινού. διὰ γονεὺς ὅς συμπαν-
 τας ἡγεῖσθαι. καὶ περὶ τῆς τῶν οὐχ ὅπως ὦν ἡ πόλις
 δίδωσιν ἀφελῆσθαι τίς ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ὡς τῶν, ἀλλοθι
 σκοπεῖν ὅπως μηδενὸς ὄντος ἐνδεῖς πᾶσι φέρειν. ὅς
 μὲν τοίνυν οὐ ποιοῦσι τῶν χρώμενοι τῇ γνώμῃ ἢ μόνον ἡ-
 γούμενοι τὰ δίκαια ποιεῖν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ταλίστα περὶ. ὅς ἡ
 αἰσθητικῶν ἡμῶν ἀρετῶν κοινῇ κακόνους ὅς ποιεῖν περὶ

λους αὐθρόποισις πράγμασι. τοῖς δὲ αὖ ἐνδεία, δι' ὃν
 ἀφραίνουσι τὸ πρᾶγμα οἱ τὰς οἰσίας ἔχοντες, καὶ κατηγο-
 ροῦσι δικαίως, τὸντ' ἀφελεῖν αὐτὸν συμβουλόμεν. δειμ-
 ν δὲ ὡς πόρ' ἀρ' τι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἄποδ' τῆς οὐ πόρων
 οὐ καὶ κνήσας εἰπεῖν τὰ ληθῆ. ἐμοὶ γὰρ ἔδειξεν οὐτως ἄθλιος,
 ὅς δ' ὡς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην, οὐκ ἔστιν ἀθηναίων γε οἱ-
 μαι, ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἄλλων, ὥς τε λυπεῖσθαι τῶν λαμβά-
 νοντας ὁρῶντες ἀπόρους, καὶ τῆς ἀναγκαίων ἐνδείας ὄν-
 τας. ἀλλὰ πολὺ σωφρονέτω τὸ πρᾶγμα, καὶ πρὸ δυσχεραί-
 νεται· ὅταν τὸ ἀπὸ τῆς κοινῆς ἐξουσίας τὰ ἴδια μεταβιβά-
 ζοντες ὁρῶσιν ἑαυτοὺς, καὶ μέγαν μὲν ὄντα πρὸ ὑμῶν οὐδέως
 τὸν λέγοντα, ἀθάναν δὲ ἐνὲκ ἀσφαλείας, ἐτόλμαν ὅτι
 κερύβδιον ψῆφον τῆς φανερῆς διορύχου· ταῦτ' ἀπισίαν,
 ταῦτ' ὀργὴν ἔχει. διὰ γὰρ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, δικαίως ἀλ-
 λήλοισι τῆς πολιτείας κοινωνεῖν· ὅς μὲν οὐ πόρους, εἰς μὲν
 τὸν εἶον τὸν ἑαυτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν νομίζοντες, καὶ πόροι
 τούτων μὴ δεδιόντες· εἰς δὲ ὅς κινδύνους κοινὰ ἄποδ' τῆς
 σωτηρίας τὰ ὄντα τῇ πατρὶδι παρέχοντας. ὅς δὲ
 λοιποὺς, τὰ μὲν κοινὰ, κοινὰ νομίζοντας, καὶ μετέχον-
 τας τὸ μέρος· τὰ δὲ ἐκείνου, ἴδια τῆς κεκτημένης οὐκ ἔστι
 καὶ μικρὰ πόλις μεγάλη γίγνεται, καὶ μεγάλη σώζε-
 ται. ὡς μὲν οὖν εἴποι τις αὐτὸν ὅτι πρὸ ἐκείνων εἶναι δεῖ,
 ταῦτ' ἴσως ἔσιν. ὡς δὲ καὶ γλῶσσι αὐτὸν ἐνόμω, διορθώ-
 σαθαι δεῖ. τῶν δὲ πρόντων πραγμάτων, καὶ τῆς τα-
 ραχῆς, πολλὰ πόρρωθ' ἔστι τὰ αἵτια. ἃ εἰ βουλομένοις
 ὑμῶν ἀκούειν ἔστιν, ἐθέλω λέγειν. ἔξιστε, ὡς αὐτοὶ ἀθη-
 ναῖοι, τὸ ἄποδείξας, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πόροι κατέλιπον,
 καὶ τὸ μὲν περὶ σταθεῖς τῆς ἐλλείψεως, καὶ δυνάμει συνε-
 στήσαν ἔχοντας πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν, ποδὶ ὄργον
 ἐπέδωκε εἶναι, καὶ μάταιον ἀνάλωμα, ἄπο τῆς τῶν
 πολιτονομένων· τὸ δὲ αὖ ἐσυχία διάγειν, καὶ μηδὲν

Δημοδίνους

τῶν δεινῶν περὶ τῆν, ἀλλὰ περιεμένους καθ' ὃν ἕκαστον
πάντα ἐτόρουν ἑῶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν δὲ δαίμονιν, καὶ
πρὸς τὴν ἀσφαλείαν ἔχειν οἶεσθε. ἐκ δὲ τούτων πρὸς τῶν
τῶν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμῖν τε τάχιστα περὶ σῆκεν, ἐτόρος, οὐ τοῦ
δουδαίμων, καὶ μέγας, καὶ πολλῶν κύριος γέγονεν, εἰς
τῶν. περὶ γὰρ ὅτι ὑμῖν, καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν, καὶ
πολλὸν δὲ πάντα ἐν χρόνῳ αἰ μέγισται τῶν πόλεων περὶ αὐ-
τοῖς διεφύοντο; λακεδαίμονιν μὲν ἡ τύχη κέκωκεν, θε-
οῖων δὲ αἰσχύλων δὲ τὸν φωνικὸν πόλεμον γηνομένης,
ἡμεῖς δὲ ἀμελεῖν τῶν ῥημάτων αἰεὶ λειπόμεθα. τοιγαρὶν, τὸ
μὲν φοβεῖσθαι, τοῖς ἄλλοις δὲ συμμάχοις πολλοῖς,
καὶ δύναμιν μεγάλῃ ἔχειν, ἐκείνῳ περιγέγονε: καὶ το-
σαῦτα περὶ γὰρ, καὶ τοιαῦτα ἡδὴ περιέσκηκε ὅτι ἑλ-
λῶν αὖ πάντας, ὥστε μὴ δὲ οὐ, τῇ τῇ συμβουλῇ δὲ οὐ πο-
ρὸν εἶναι. ὄντων δὲ αὖ αἰσχύρων ἀθηναῖοι τῇ πρὸς τῶν περὶ γὰρ
τῶν πάντων ὡς ἐγὼ κρίνω φερόμενοι, οὐδέποτε αὖ μείζονι κινδύ-
νῳ τῶν πάντων εἰσὶν ὑμῖν: οὐ μόνον τῷ μάλιστα ὑμῖν ἐπι-
βουλῇ ἐν ὅλῳ τῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ πάντων ἀρχαῖα αὐ-
τοῖς διακρίσθαι. εἰ σὶν τὸ τῶν ὀνίων ἐπὶ τῶν ὀνίων, καὶ
τῶν δεινῶν τῶν κατὰ τῶν ἀπορῶν, τοῖς κεκλήσθαι, ὡς
αὐτοῖς οὐδὲν δεινὸν τῆς πόλεως οὐκ ἔστι: ὅτε περὶ σῆκεν, οὐτ'
ὅρῳ τὸ περὶ γὰρ κρίνεται. ἀπορῶν μὲν γὰρ αὐτοῖς καὶ πα-
ντοῦ ἐν τῶν τῶν φανώλως, ἡ καλῶς περὶ σῆκεν ἀδελ-
φοί: πόλιν δὲ ὡς ὑπερλήφον ὅς αὐτοῖς ἐλλείπων ἀρχαῖα αὐ-
τοῖς ἐπὶ, μόνον αὐτοῖς αὐτοῖς τῶν, καὶ τῶν πάντων ἐλ-
δοῖα περὶ σῆκεν, οὐ μὲν δὲ ἐκ τῶν ὀνίων, εἰ καλῶς ἔχει,
δοκιμαῖεν δὲ. ἀλλ' εἰ συμμάχων δύνοισι περὶ σῆκεν, καὶ τοῖς
ὀνίοις ἰσχύει: ταῦτ' ὑπὲρ τῆς πόλεως δεινὸν σκεπνέει. ἀφ' αὐ-
λῶς ὑμῖν, καὶ οὐ καλῶς ἀπαντ' ἔχει. γινώσκετε δὲ εἰ εἰ σῆ-
κεν ἐκείνως: πότε μάλιστα αὐτοῖς ταρῶν τὰ τῶν ἐλλείπων
γινώσκετε περὶ γὰρ: οὐδένα γὰρ χρόνον ἄλλον, ἢ τὸν νῦν

πρὸς ταῦτα, οὐδ' αὖ εἰς εἴποι· τὸν μὲν γὰρ ἄλλον ἅπαντα, εἰς
 δύο ἑαυτὰ διήρητο τὰ τὸν ἐλλώων, λακεδαίμονιους, καὶ
 ἡμᾶς· τῷ δ' ἄλλων ἐλλώων, οἱ μὲν, ἡμῖν, οἱ δὲ, ἐκείνοις
 ὑπῆκυον· βασιλὸς δὲ, καθ' αὐτὸν μὲν ἅπανσιν ὁμοίως ἅ-
 πτος ἦν, οὗ δὲ κρατὺς μὲν οὖς τῷ πολέμῳ περὶ λαμβάν-
 νων, ἄχρῃς οὐ τοῖς ἐτόρσις ὑπὸ τοῦ περὶ τοῦ, διεπισδύετο. ἔ-
 πειτ' οὐχ ἥπτον αὐτὸν ἐμὶν οὐς σώσειε, τῷ ὑπὸ χόντων
 ἐχθρῶν ὑπὸ ἀρχῆς. νῦν δὲ, πρῶτον μὲν ὁ βασιλὸς ἅπανσι
 τοῖς ἐλθεσιν οἰκείως ἔχει, καὶ πάντων ἡκιστα ἡμῖν, αὐτὸ μὴ
 νῦν ἐπανορθωσώμεθα. ἔπειτα περὶ σίμῃ πολλὰ, καὶ
 τὰν τὰ χόθιν γίγνονται, καὶ τῇ πρωτῆειν μὲν αὐτὸν ποιοῦν-
 ται ἅπαντες, ἀφιστάσι δι' αἰῶνι, καὶ φθονῶσι, καὶ ἀπιστοῦ-
 σιν ἐαυτοῖς οὐχ ὡς ἔδει. καὶ γὰρ ἔστι καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις,
 ἀρχεῖσι, βασιλοῖς, κερύνται, λακεδαίμονι, ἀρχαῖς,
 ἡμεῖς. ἀλλ' ὅμως εἰς τοσαῦτα μέρη, καὶ τοσαύτας διωα-
 σείας διήρημεν τῷ ἐλλωικῶν περὶ γράμπτων, εἰ δὲ τὰ
 ληθῆ μετὰ πρὸς ἡσίοας εἰπεῖν, τὰ πρὸς οὐδενὶ τῶν ἀρχεῖα,
 καὶ βολὰς περὶ ἀντιμέτωπον αὐτὸς ἴδωι τῷ ἐλλωικῶν
 περὶ γράμπτων, ἢ τὰ πρὸς ὑμῖν, εἰκότως. οὐτε γὰρ ὁ λῶν,
 οὐτε περὶ οὖν, οὐτε φοβούμενος οὐδὲς ὑμῖν διαλέγεσθαι.
 αἶπτον δὲ τοῦτων οὐχ ἔν, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι· ῥάδιον ἔ-
 στω ἡμῖν μετὰ θῆναι· ἀλλ' ἀπολλὰ καὶ παντοδαπὰ ἐκ
 παντὸς ἡμῶν τῷ τῷ χρόνου· ὡς τὸ καὶ δίκασον ἐάσας,
 εὐ εἰς ὃ πάντα γινώσκεις, λέγω· δευτέρως ὑμῖν αὐτὸν
 τὰ ληθῆ μετὰ πρὸς ἡσίοας, μετὰ ἀντιμέτωπον αὐτὸς ἴδωι
 τὰ συμφορὰν τὰ ἐκείνου τῷ καὶ τῶν· καὶ μετὰ λη-
 φαντὸς ὑμῖν μὲν τῷ ὁλῶ, καὶ τῷ ἡσυχίαν, ὑφ' ὃν κεκω-
 λημενοὶ τοῖς ἀδικούσιν οὐ πικρὰς ἔχετε· ἐπὶ τοῖς δὲ τοῖς π-
 μάς ἔχουσιν. καὶ τὰ μὲν πρὸς τὰ ἄλλα, οἱ κ' ἄξιον ὑπὸ τῷ
 νῦν· ἀλλ' ἐπειδὴν ἔτι περὶ τῷ ὄρει ἐμπίση, οὐδὲς
 αἰσάσας πρὸς λέγει, ὡς οὐ δὲ ληθῆν, οὐδὲ γράφειν πόλε-

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

μων πρὸ θεῶν οὐδέως ἐξῆς, τὸ πῶς εἰρῶν ἄγειν ὡς ἀγα-
 θόν, καὶ τὸ εἶναι δύνάμειν μεγάλῳ ὡς χαλεπὸν, καὶ διαρ-
 πάζειν πνέει τὰ χρήματα βούλονται: καὶ ἄλλους λόγους,
 ὡς οἶόν τε, ἀληθευάτωσιν λέγουσιν. ἀλλὰ διὰ δὴ πού, πῶς
 μὲν εἰρῶν ἄγειν οὐχ ὑμᾶς πείθειν, οἷγε πεπεισμένοι καὶ
 δηοῦσι: ἀλλὰ τὸν τὰ τῷ πολέμῳ περὶ τὸντα. αὐτὰρ ἐκεῖ-
 νος πεισθεὶς, τὰ γὰρ ὑμῶν ὑπάρχει. νομίζειν δὲ διὰ χαλε-
 πὰ, ὅτι οὐκ εἰς σωτηρίαν δαπανώμεν, ἀλλ' αὖ πεισόμε-
 θα, αὐτῶν μὲν ἐξελωμένῃ ποιῆν: καὶ τὸ διαρπαγῆσεσθαι
 τὰ χρήματα, ὃ φυλακὴν δόρῃν δι' ἧς σωθήσεσθαι, καλῶ-
 σαι: οὐχὶ τῷ τῷ συμφέροντος ἀποστάναι: καὶ τοῖσι γὰρ ἀγα-
 νακτῶ καὶ αὐτῷ ὅσον, εἰ τὰ μὲν χρήματα λυπεῖ πνασ ὑμῶν
 εἰ διαρπαγῆσθαι, ἀλλὰ φυλάττειν, καὶ καλὰ δὲ ὅσον ἀρ' ἀπὸ
 τας ἐφ' ὑμῖν ὅτι: πῶς ἡ ἐλάττω ἀπαρῶν ἐφεξῆς οὐ τῶσι
 λιπῶσιν ἀρ' ἀπὸ τῶν. ὃ λυπεῖ, καὶ ὅσον * ἐφ' ὑμῶν ἀρ' ἀπὸ
 τί πρὸ τ' ὅν, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, τὸν μὲν οὐτῶ φανερῶς ἀδι-
 κῶντα, καὶ πόλεις καὶ λαοὺς ἀνέοντα ὅδεῖς πῶποτε * ὅσον
 εἶπεν ὡς ἀδικεῖ, καὶ πόλεμον περὶ: ὅσον ἡ μὴ ἀδικεῖ, μὴ ἡ
 περὶ εἶδαι ὅσον συμβαλλόντας ὅσον πόλεμον ποιῆν
 φασιν; ὅτε πῶς αἰτία τῷ ἐκ τ' πολέμου συμβηδόμενων δυ-
 οχρῶν, ἀλλὰ πῶς ἀνὰ πῶς πολλὰ λυπηρὰ ἐκ τῷ πολέμου γί-
 γνεται: ὅτις ὑπὸ ὑμῶν τὰ βέλτεσθαι λείπει * εἰσισιμένοις ἀ-
 παντες ἀναθεῖναι βούλονται. ἡ γὰρ οὐκ εἰς ὑμῶν ὁμοῦ
 θυμαδὸν ἐκ μᾶς γνώμης ὅσον λιπῶσιν ἀνέοντα: καὶ κείνους κρᾶ-
 τήσιν ὑμᾶς, καὶ αὐτοῖς οὐκ ἔστι δαίμων μετὰ ἀρνέειν. αὐτὰρ ἐπεὶ
 περὶ τῶν θορυβῶν αἰτιασάμενοι ὑμᾶς περὶς ἐκείνους τὰ πᾶ-
 ρθαι: αὐτοὶ μὲν τῶν κατηγοῦντες ἀμφοτέρωθεν ἔξεν, καὶ πᾶ-
 ῖν ὑμῖν οὐδὲν ἐκείνους: καὶ πᾶς ἐκείνους χρήματα λήψεται. ὑμᾶς
 εἰς τῶν δὲ πᾶς τῶν δίκων λαβεῖν, πᾶς τῶν τῶν
 ὑμῶν εἰρηκῶν λήψεται. αἰ μὲν ἐλπίδες αἰ τῶν, αὐ-
 τῶν: καὶ τὸ κατὰ σκόλασμα τὸ τῶν αἰτῶν, ὡς ἀρ' ἀδελφῶν.

τῶν ἑκείνων πόλεμον πρὶν ἔλθω. ἐγὼ δὲ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι οὐ
 γράψαντες Ἀθηναίων οὐδενὸς πόλεμον πρὶν ἔλθω, καὶ ἄλλα
 πρὸς τὸν πόλεμον ἔχει τῆς πόλεως· καὶ νῦν εἰς κέρδιον
 πέπρωται τὸ βούθειαι. εἰ μὲν τοι βουλόμεθ' ἡμεῖς μὴ περ-
 ασιεῖν πολεμῖν ἡμῖν ἐκείνους, αἰὼν τὸ τὰς πάντων αὐ-
 εῖν, εἰ τὸ τ' ὑπελείψει. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικοῦμενοι ἀρνέωνται, τί
 ὡς ἀδικῶν περὶ σφῶν; ἀλλ' ἐπειδὴ ἐφ' ἡμᾶς αὐτοῖς ἴη, τί φη-
 σομεν τότε; ἐκείνος μὲν γὰρ ἐπελόμεν, ὡς πόρ οὐδὲ ὥρ-
 ταις τῶν στρατιωτῶν ὄντων ἐν τῇ χώρᾳ· οὐδὲ φερόμενοι περὶ
 πόρον, πρὶν ἢ περὶ τὰ τείχη περὶ ἀλῆν· οὐδὲ ὁ λυσιτε-
 λῶν ἀρχῆς, ἔως αὐτὸς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τὸ στρατόμαχον παρῶν ἔ-
 χων· ἢ καὶ τότε ἔσθ' ἀμύνεσθαι κελεύοντες πόλεμον ποιεῖν
 φησὶμεν· οὐκοῦν ὑτολοῖον δουλεύειν, οὐ γὰρ ἄλλο τι οἷ-
 δέν ἐστι. καὶ μὲν, οὐδὲ ἔσθ' ἴσων ὑμῖν, καὶ πῶς τῶν
 ἄλλων ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ κίνδυνος. ἐγὼ γὰρ ὑφ' αὐτῶν ποιή-
 σαι τὴν πόλιν βούλεται ὅλως πόλεμος ἡμῶν, οὐ· ἀλλ' ὅλως
 αἰελεῖν. οἶδε γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι δουλεύειν μὲν ὑμεῖς ἔτε-
 διλήσετε, ἔτ', αὐτὸς ἐδέχθητε*, ὡς ἴσασθε. ἀρῶν ἐφ' αὐτῶν
 τε. πρὸς γὰρ τὴν πόλιν αὐτῶν, αὐτὸν καὶ τὸν λαόν τε, πλείω
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀπάντων δυνήσεσθε. διὰ τὸν πόλεμον
 οὐχὶ φείσεσθαι, εἰ πόρ ἐγκρατὴς γνήσεσθαι. ὡς οὖν ὑπο-
 τῶν ἐχθρῶν ἐσόμενον τὸ αἰώνιος ὑμῖν, οὕτω περὶ σφῶν
 γνώσκεν· καὶ ἔσθ' ἐπεπράκτορας αὐτοὺς ἐκείνους φανε-
 ρῶς μισεῖν, καὶ ἀφ' αὐτῶν παύσαι. οὐ γὰρ ὅστις οὐκ ἔστι τῶν ἐξ
 τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατῆρ, πρὶν αὐτὸς ἐν αὐτῇ τῇ πό-
 λει καταλάβει ἐχθρούς· ἀλλ' ἀνάγκη τούτοις ὡς πόρ περὶ σφῶν
 τοῖς περὶ σφῶν ὄντας ὑποδίδειν ἐκείνων. ἐπεὶ, πόρ οἶδε
 νῦν αὐτὸν ὑβρίζειν εἰς ὑμᾶς; οὐδὲν γὰρ ἔμοιγε ἄλλο δοκεῖ
 πρὶν, ἢ ἔσθ'· καὶ ἔσθ' μὲν ἄλλους οὐκ ἔχοντες, εἰ μὴδὲν
 ἄλλο, ὑπερπατᾶν, ὑμῖν δὲ ἀπειλεῖν ἢ δὴ; οἷς θεῶν ἀλλοῦς
 πολλὰ δούς ὑπεργάγῃ εἰς τὴν νῦν πρὸς ὑμᾶς δουλείαν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣ

οὐδ' αὖ εἰπεῖν δύναται οὐδεὶς, ὅσα ἔσσι ταλαιπώρους ὄλυν
θίους πρὸ τδρον δούς ποτίδαιαν ὕξηπάτησε, καὶ πρὸ λλά
ἔτδρα. θηβαίους Ἰανῶν ὑπάγεταί. τῶν βοιωτίαν αὐτοῖς
πρὸ δούς, καὶ ἀπαλλάξας πλέμνυ πολλοῦ καὶ χελε
ποῦ: ὥς τε κῆρ πωσάμενοι ἵνα ἐκαστοὶ βύτων πλεονεξίαν,
οἱ μὲν, ἥδη πεπόνθισιν, ἃ δὴ πάντες ἴσασιν: οἱ δ' ὅ, πᾶσι
ποτε συμβῇ, πείθονται. ὑμεῖς δὲ ὦν μὲν ἀπεσδρήσθε, σιωπᾶ:
ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ τῶν εἰρηλίω ποιήθεσθαι, πόσα ὕξηπάτη
θε; πόσων ἀπεσδρήσθε; οὐχὶ φωκέας; ἢ πύλας; οὐχὶ
τὰς ἑσθράκας; δορίσκον, σέρεριον; τὸν κῆρ βελέπῃ αὐτῶν;
οὐ νῦν κῆρ δῖαν ἔχει καὶ ὁ μὲν λαρεῖ; τί ποτ' οὕτω ἐκένως τοῖς
ἄλλοις, καὶ ὑμῖν οὐ τὸ αὐτὸν ἔσθρον προσφάρεται; ὅτε
ἐν μένῃ τῇσ' πασῶν πόλεων τῇ ἡμετέρᾳ ἀδίδα ὑπὸ τῇσ'
ἐχθρῶν λείγειν δέδοται: καὶ λαβόντα χρήματα αὐτῶν ἀ=
σφαλὲς ὅστι λείγειν πρὸ ὑμῖν, καὶ ἀφρημένοι τὰ ὑμέτερά
ἦτε. οὐκ ἔω ἀσφαλὲς λείγειν ἐν ὀλίγῳ τὰ πελίσσων; μὴ
σιωδὲς πεπονθῶτων τῇσ' πολλῶν ὀλυμθίων ᾧ ποτίδαιαν
κῆρ ποτίδαι. οὐκ ἔω ἀσφαλὲς λείγειν ἐν θετήκῃ τὰ πελ=
λίσων, μὴ σιωδὲς πεπονθῶτες τῷ πᾶσι τοῖς τῇσ' θετήκ=
λῶν, τῷ ἔσσι τυράννοισ ἐκείλῃ πελίσσων αὐτοῖς, καὶ τῶν
πυλαίων ἀφρημένῳ. οὐκ ἔω ἐν θήβαις ἀσφαλὲς, πρὶν ἐ
τῶν βοιωτίαν ἀπέδωκε, καὶ ἔσσι φωκέας ἀφελῶν. ἀλλ' ἀ=
θήνησιν οὐ μένον ἀμφοῖς πολιν, καὶ τῶν κῆρ δῖαν ἐν χώρᾳ ἀπε=
σδρῆκός πελίσσων, ἀλλὰ καὶ κατὰ σκευάζοντος ἡμῖν ἑστ=
τείχισμα τῶν δούβων, καὶ νῦν ἑστὶ βυζάντιον πᾶσι τοῖς, ἀ=
σφαλὲς ὅστι λείγειν ἐπὶ πελίσσων. καὶ γὰρ τοῖς βύτων
μὲν ἐκ πτωχῶν ἐννοὶ τὰ χεῖρα πλούσιοι γέγονασι, καὶ ὕξ ἀίω=
νυμῶν καὶ ἀδδῶν ἐνδοξοὶ καὶ γινώσκουσι, ὑμεῖς δὲ, τῶν πόντων:
ἐκ μὲν ἐνδοξῶν ἀδδῶν. ἐκ δὲ δούβων ἀποροι. πόλιν ἑστὶ πω=
γα πᾶσι τοῖς πελίσσων, συμμάχους, πᾶσιν, δούβων, ὦν πόντων
ἔσσι ὑμεῖς ἀποροι. ἐκ δὲ τοῦ, πόντων ὀλιγῶς ὑμῶς ἔχειν,

καὶ εἴαν ἐστὶν τὸν ὅρον τὰ πράγματα φέρεται, ὃ μὲν
διδάσκων καὶ μέγας, καὶ φοβερὸς πᾶσι τοῖς ἑλλησι καὶ
βαρβαροῖς ὅσιν· ὑμεῖς δὲ ὀρθροί, καὶ ταπεινοί· τῇ μὲν καὶ
τὰ πῶς ἀγορεύειν διέτριβας λαμπροί· τῇ δὲ ὧν περὶ σῆκε, πα-
ρασκευῇ καὶ ἀγέλας. οὐ τὸν αὐτὸν δὲ ὅρον πόριτε ὑ-
μῖν, καὶ πᾶσι αὐτοῖς ἐπίοις τῶν λεγόντων ὁρᾷ βουλο-
μένους. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἡσυχίαν ἄγειν φασὶ δεῖν, καὶ πῶς
ὑμεῖς ἀδικῆ. αὐτοὶ δὲ δύνανται πρὸ ὑμῖν ἡσυχίαν ἄγειν, ὃ
δενὸς αὐτοῦ ἀδικεῖν. Καὶ τοι λοιδόρειας χωρεῖς εἴ τις
ἔροιτο, εἰπέ μοι, τί δὴ γινώσκων ἀκρίβως ἀεισέδωκε, ὃ δεινὸς
γὰρ τὰ βιωτὰ ἀγνοεῖ, τὸν μὲν τῶν ἰδίων τῶν βίων ἀσφαλῆ,
καὶ ἀπράγμονα, καὶ ἀκίνδυνον ὄντα, τὸν δὲ τῶν πολιτῶν
μύλων, ἐπὶ λαίπον, καὶ σφαλρόν, καὶ κατὰ ἐκείνην ἡμέραν
αἰώνων καὶ κακῶν μέσον, οὐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα
να, ἀλλὰ τὸν, ἐν τοῖς κινδύνοις αἰετῇ; τί αὖ εἴποις; εἰ γὰρ ὃ
βέλτερον εἰπεῖν αὐτῷ ἔχεις, ὅσοι συγχωρήσαι μὲν ἀλη-
θεῖς λέγειν, ὡς ἔσθ' ἐπὶ τῷ ἐμὲ καὶ δόξης πάντα τῶν
ποιεῖς· δογματίζω τί δὴ περὶ σαυτῷ μὲν ἔσθ' ἐπὶ τῶν ἀ-
παντα ποιητέον εἶναι νομίζεις, καὶ κτηνέον, καὶ κινδυνου-
πέον· τῇ πόλει δὲ πείθεσθαι τῶν δόξων ἐκείνων συμβου-
λεύεις. οὐ γὰρ ἐκείνῳ αὐτῷ εἴποις, ὡς σὲ μὲν ἐν τῇ πό-
λει δεῖ τινα φαίνεσθαι, πῶς πόλιν δὲ ἐν τοῖς ἑλλησι μηδε-
νὸς ἀξίαν εἶναι, καὶ μὴν, οὐδ' ἐκείνῳ γέγορα, ὡς τῇ πόλει μὲν
ἀσφαλές τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δὲ ἀπὸ κινδύνου, εἰ μη-
δὲν τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸν πόλιν ὀργάσῃ· ἀλλὰ τοῦναντίον, σοὶ
μὲν ὅς ὧν ὀργάσῃ καὶ πόλιν ὀργάσῃ, ὅς ἐχάτοισ' ὄντας κιν-
δύνους, τῇ πόλει δὲ ἐκ τῆς ἡσυχίας. ἀλλὰ νῦν δία, παπ-
πῶα, καὶ παρῶα δόξα σοὶ ὑπάρχει, ὡς αἰσχρόν ἐστιν ἐν σοὶ
καταλάβει, τῇ πόλει δὲ ὑπὲρ ἐν αἰώνῳ, καὶ φαντατὰ
τῶν περὶ τῶν; ἀλλ' οὐδὲ τῶν οὐτως ἔχει. σοὶ μὲν γὰρ ὡς
καὶ πῆς ὁ πατήρ, εἴ ποτε ὡς ὁμοίος σοὶ· τῇ πόλει δὲ ἡμῖν,

Δημοδίνους

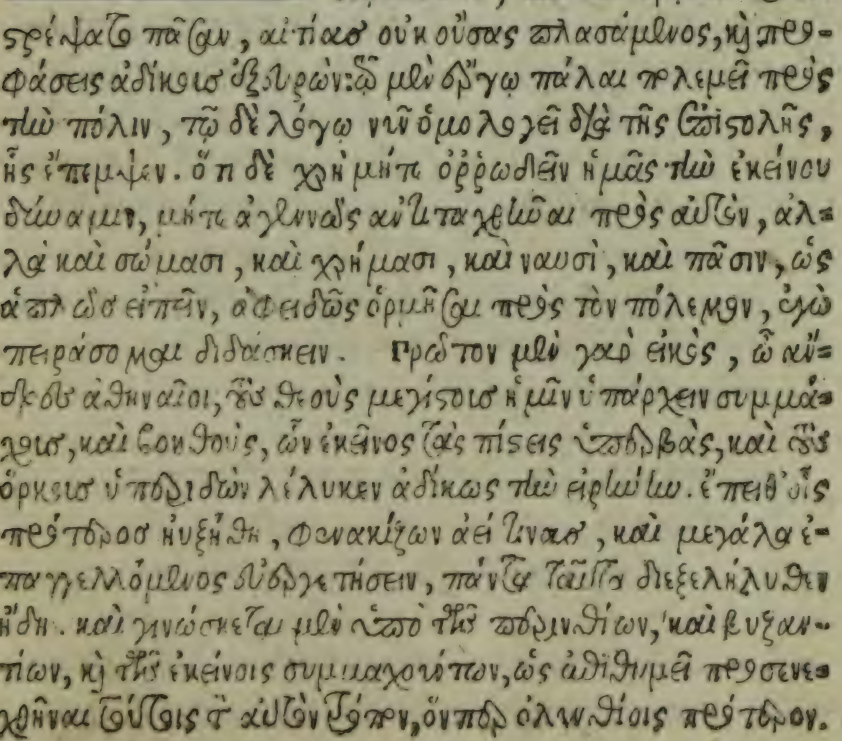
ὥς πάντες ἴσασιν οἱ ἑλλήες, δις ἐκ τῆς μεγίστης κινδύνων
 ἕπο τῆς περὶ τῶν ὑμῶν σεσωσμένοι. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἴσως,
 οὐδὲ πλιπικῶς αἰοῖ τὰ καθ' ἑαυτῶν, καὶ τὰ κατὰ τὴν πό-
 λιν πολιτεύοντες. πῶς γὰρ ὅτι ἴσων, τούτων μὲν πινασ-
 ἐκ τῆς δεσποτικῆς περὶ τῶν ἐαυτῶν ἀγοῆν: τὴν πόλιν
 δὲ ἢ περὶ αὐτῆς τῆς ἄλλων ἐλλεύων τίως, καὶ τὸ πρῶτον
 εἶχε, νῦν δὲ ἀδοξία πάση, καὶ ταπεινότητι καθεστάνοι;
 ἴσοι μὲν τοῖνυν ἔχοντες, καὶ πόρῃ πολλῶν εἰπεῖν, παύσο-
 μεν. καὶ γὰρ οὐ λόγων ἀδιδία μοι δοκεῖ τὰ πρῶτα οὐτε
 νῦν, οὐτε ἄλλοτε πώποτε φάυλως εἶχειν: ἀλλ' ὅταν πάντ'
 ἀκούσαντες ὑμεῖς τὰ δέοντα, καὶ ὁ μνησάμενος ὡς ὀρθῶς
 λέγεται, γινόμενοι, τῆς λυμαινέσθαι, καὶ διασείφειν ταῦ-
 τας βουλομένων, ὅτι ἴσων καὶ θεοὶ ἀκροώμενοι, οὐκ ἀγοῶν-
 τες αὐτοῖς: ἴσως γὰρ δίδως ἰδόντες ἀκριβῶς, τίς μισθὸν
 λείπει, καὶ τίς ἕπο τῆς φιλίστου πολιτεύεται, καὶ τίς ὡς
 ἄλυθως ἕπο τῆς βελτίστην: ἀλλ' ἴν' αἰπασάμενοι τού-
 τοις, καὶ τὸ πρῶτον εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβα-
 λόντες μηδὲν αὐτοῖς τῆς δέοντων ποιῆτε. ταῦτ' ἐστὶ τὰ-
 ληδὴ μὲν πάσης παρρησίας ἀπλῶς δυνόει τὰ βέλτε-
 ερημέα: οὐ καλὰ κεία, καὶ βλάβη, καὶ ἀπάτης λό-
 γος μετὰ, ἀρχίειον μὲν δὲ λέγοντι ποιήσων, τὰ δὲ πρῶτα
 ματὰ τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐχχειρῶν. ἢ οὐκ ἔστι παύ-
 σαιον τούτων τῆς ἐξῆς, ἢ μηδὲν ἄλλοι αἰπατέον τῶ πάν-
 τα φάυλως εἶχειν, ἢ ὑμᾶς αὐτοῖς.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
 ΕΡΙΣΤΟΛΗΝ ΛΟΓΟΥ.

Ὁ φίλιππος πρὸς τοὺς ἀθηναίους πέμψεν ἐπιστολὴν,
 κατηγορῶν αὐτοῖς, καὶ πόλεμον περὶ κρήων αὐτοῖς κρῖναι.

[illegible]

φιλιππου ἀντιστολὴ λόγος.

ἡ δὲ πόλις, αὐτὴν δὲ λέγω νῦν ὁμοῦ καὶ τῆς ἐκείνου
 ὀνόματι, μήτε ἀγνοῶντες αὐτὴν ταχέως πρὸς αὐτὴν, ἀλλὰ
 καὶ σῶμασι, καὶ χρήμασι, καὶ ναυσὶ, καὶ πᾶσιν, ὡς
 ἀπὸ δὲ εἰπὴν, ἀφαιδῶς ὁρμήσει πρὸς τὸν πόλεμον, ἕως
 περὶ ἄσπομον διδάσκειν. Πρῶτον μὲν γὰρ εἰς, ὡς αὐ-
 τὸν ἀθροῦν, ὅς τις τοὺς μεγίστους ἡμῶν ὑπάρχειν συμμά-
 χους, καὶ τοῦτους, ὧν ἐκείνος τὰς πύσεις ὑποδράσας, καὶ τῶν
 ὀρκιστῶν ὑποδιδῶν λείλυκεν ἀδίκως τὴν εἰρήνην. Ἐπειθ' οἱ
 πρὸ τῶν ἡγετῶν, φωνάζοντες αἰνέουσιν, καὶ μεγάλα ἐ-
 παγγελλόμενοι διδράχθησιν, πάντες ταῦτα διεξελήλυθεν
 ἡ δὲ πόλις. καὶ γινώσκεται μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως, καὶ βυζαν-
 τίων, καὶ τῆς ἐκείνοις συμμάχων, ὡς ἀπὸ τῆς περὶ τὴν
 χερσὶν ὅτι αὐτὸν ἔχον, ὅτι πρὸ ὅλων τοῖς πρὸ τῶν.

Δημοφώνους

οὐκ ἀγνοῖται δὲ ἅπασι θεοπαλῶν δεσποζέειν, ἀλλ' οὐχ ἡρε-
 ῖσθαι τῆς συμμάχων περὶ αἰρέμενος. ἅπασι δὲ ἅπασι
 τῆς θεοπαλῶν, νικάει καὶ μὲν φρεσὶ κατέχευε, εἰς δὲ τῶν ἀμ-
 ωκτυονίαν εἰσδεδυκώς, τοῖς δὲ πρεσβεῖας τοῖς ἐν πελο-
 ποννήσου πρὸς αὐτὸν ἄγων, καὶ τῶν ἐκείνων συμμάχων πε-
 ρὶ αἰρέμενος. ὥς τε τῆς αὐτῶ περὶ τῶν φίλων ὄντων, τοὺς
 μὲν, νῦν πολεμῖν ἀναστὰ μάκτως, ὅς δὲ, μετέπειτα περὶ
 μοῖς εἶναι σιωπῶντας: ἅπαντας δὲ ὑφορᾶσθαι, καὶ δια-
 βεβλήσθαι πρὸς αὐτόν. Ἐπὶ τοίνυν, οὐ γὰρ τῶν ἐστὶ με-
 κρόν, οἱ καὶ τῶν ἀσίων ἑστῶται καὶ δεσπότης, ἀναγχεῖ μὲν
 ξένους μεθοφύους εἰσπύμναιτες ἐκώλυθαι ἐκπολιορκη-
 θῆναι πείνθον: νῦν δὲ τῆς ἑχθρᾶς αὐτοῖς ἐκείνης, καὶ
 τῆς κινδύνου πλεονέκτου ὄντος, εἰ χειρὶ θεοῦ ἐκείνου, οὐ
 μένον αὐτοῖς περὶ τῶν συμπολεμῶν, ἀλλὰ καὶ βασι-
 λεία τῆς πόλεως χρηματὰ χορηγεῖν ὑμῖν περὶ τῶν
 τοῦτον μὲν κινδύνου πλεονέκτου, ὅσον οὐδ' οἱ λοιποὶ πάντες:
 τηλικαύτην δὲ ἔχει ῥώμην πρὸς τοῖς ἀνδράδε περὶ τῶν, ὥς τε
 καὶ περὶ τὸν οὐρανὸν λακεδαίμονις ἐπὶ λεμενὸν, ὁ πο-
 τῶν πρὸς τοῖς, τοῦτον ἐποίησε κρατεῖν τῆς ἐκείνης καὶ
 νῦν μὲν ὑμῖν γλῶσσος ῥαδίως καὶ τῶν πολεμῶν τῶν
 λίαν δύνανται. πρὸς τοῖς τῶν τηλικαύτης οὐ-
 σιν, οὐκ ὁρᾷ μὲν ὥς οὐδ' αὖ τῶν εἰρῶν τῶν πολεμῶν
 φανήσθαι χωρία, καὶ λιμενίας, καὶ τοιαῦθ' ἐπὶ τῶν χρησι-
 μα πρὸς πόλεμον. ὁρᾷ δὲ, ὥς ὅταν μὲν ὑπ' ἀντιόχου τὰ
 πρὸς γμάτα συνέχῃται, καὶ ταυτὰ πᾶσι συμφέρει τοῖς με-
 τέχοισι τῆς πόλεως, μὲν τὰ συσταθῆναι βεβαίως: ὅταν
 δὲ ὑπ' ἀντιόχου λῆς, καὶ πλεονεξίᾳς ἀπάτη, καὶ βία κατέ-
 χηται, καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦτον νῦν, μικρὰ πρὸς φασίς, καὶ ἐ-
 τυχὴν πᾶσι ματὰ χίως ἅπαντα διείσεις καὶ διέλυσε. καὶ
 πολεμῶν δὲ εἰσὶν λογιζόμενος οὐ μένον, ὡς ἀντιόχου ἀν-
 ναῖοι, τὰ συμμάχων τῶν πολεμῶν πρὸς ἅπασι τῶν ῥαδίως

ὁ πρὸς τὴν φιλιπποῦν ἐπιστολὴν λόγος. 63

τα, καὶ δυσμενέειν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς δ' στυμν
μοσμενία καλῶς, οὐδ' οἰκείως, οὐδ' ὡς οἰεῖται ἕως. ὅλως μὲν
γαρ ἡ μακεδονικὴ δυνάμεις ἐν μὲν περὶ θήκης μέρει, ῥοπήν
ἔχει ἱνὰ, καὶ χυῖν: αὐτὴ δὲ καθ' αὐτὴν ἀδυνάστη, καὶ
πρὸς τηλιοῦ κινῶν περὶ γμάτων δὲ καὶ φρόνητος. ἔτι
δὲ αὐτὴν ὁρῶν αὐτὸς τοῖς πολέμοις, καὶ τοῖς στρατείαις,
καὶ πᾶσιν οἷς αὐτὸς μέγαν εἶναι νομίσειε, σφαλδρῶ τῶν
αὐτῶν πεποίηκε. μὴ γὰρ οἶεσθε, ὡς αὐτὸς ἀδυνατοῖ τοῖς αὐ
τοῖς χαίρειν φιλιππονί τε, καὶ τοῖς ἀρχιμενέουσιν: ἀλλ' ἐν
νοῆσθε, ὡς ὁ μὲν, ὡς ἡμεῖς δόξης, οἱ δὲ, ἀσφαλείας. καὶ αὐ
τῶν μὲν οὐκ ἐστὶ τυχεῖν τούτης ἀκινδύνως: οἱ δὲ οὐδὲν δύναν
ται, καὶ τῶν πόντων οἱ κίνα, γονεῖς, γυναικας, φθείρε
σθαι, καὶ καθ' ἐκαστὴν ἡμέραν κινδυνεύειν ἑαυτοὺς αἰετοῦ. ὡς
τε, τοῖς μὲν πολλοῖς τῆς μακεδόνων ἐκ τούτων αὐτοῖς ἴδου
πῶς διάκενται πρὸς τὸν φιλιππον: τοῖς δὲ παρὰ αὐτὸν ὄν
τας ἐτόρους, καὶ τοῖς τῆς ξυμῶν ἡγεμόνας δὴρήσετε δό
ξαν μὲν ἔχοντες ἐπ' αὐτοῖς, παρὰ δεῶς δὲ μᾶλλον τῆς
αδρόων ξάντας. τοῖς μὲν γὰρ πρὸς τοῖς πολέμοις μένον
ἐπέρχει κίνδυνος: οἱ δὲ, τοῖς κέλευσας, καὶ τοῖς διαβάλλον
τας αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ τοῖς μάχας δεδίασι. καὶ οἱ μὲν,
μὲν πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοῖς ἀντιπαχύντας: τοῖς δὲ,
καὶ τῆς ἐν τοῖς πολέμοις κακῶν οὐκ ἐλαχιστὸν μέρος μέ
τεσι, καὶ χωρὶς ἰδίᾳ φοβεῖσθαι τὸν ἔχον τὸν τῆς βασιλείας
συμβέβηκεν. ἔτι δὲ, τῆς μὲν πολλῶν ἐπιδόαν ἡμάρτη τις,
ζημίαν καὶ τὴν ἀξίαν ἔληφεν: οἱ δὲ ὅταν μέγιστα κατερ
δῶσωσι, τότε μάλιστα σφοδρῶνται καὶ περὶ πηλακίζον
ται πρὸς τὸν περὶ σῆκον. καὶ τοῖς τοῖς, οὐδ' αὖτε οἱ φρονῶν
ἀπιστήσιν. οὐτῶν γὰρ αὐτὸν φιλόπῃον εἶναι φασι, οἱ στω
διαλέξαντες, ὡς τε βουλόμενον τὰ καλλίστα τῆς ὁρίων
παντα αὐτῷ δοκεῖν εἶναι, μᾶλλον ἄλλοις δὲ τοῖς στρατη
γῶν, καὶ τῆς ἡγεμόνων τοῖς ἄλλοις ἐπαυνοῦν πρὸς ἑαυτοῖς, ἵ

Δημοδίνους

τοῖς ὅλως ἀρχιτεχνῶσι. πῶς οὖν, εἴ ποδ' ὅστις ἔσται τῶν
 τα, πιστῶς ἢ δὴ πολὺν χρόνον αὐτῷ πρᾶμμένονσιν; ὅτε νῦν
 μὲν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὸ κατ' ὅσον αὐτῶν, ὡς σκοπεῖ
 πᾶσι τοῖς τοιούτοις. αἱ γὰρ οὐ περὶ ξίαι διεναι συντηρεῖται, καὶ
 συσκιᾶται τοῖς ἀμύρτιας εἰσὶ τ' ἀνθρώπων. εἰ δέ τι πᾶσι
 τὸτ' ἀκρεβῶς διακάλυφθῆσεται πάντα τῶντα. συμβαίνει
 εἴ πως ποδ' αὐτοῖς σώμασιν ὑμῶν, ὅταν μὲν ἐρῶμεν ἢ πρὸς
 οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῆς κατὰ φύσιν σαθρῶν: ἐπὶ δὲ ἀρῶ-
 σῆσιν, πάντ' αὖτε κινεῖται, καὶ ῥῆγμα, καὶ σείμα, καὶ ἄλλο-
 τι τῆς ὑπὸ χρόνων ἢ μὴ τελείως ὑγιεινόν: οὕτω καὶ τῶν βα-
 σιλεῶν καὶ πασῶν τῶν δυναστέων: ἕως μὲν αὖτε τοῖς πο-
 λιμέσι κατὰ φύσιν, ἀφαιρῇ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ὅστις:
 ἐπὶ δὲ τι πᾶσι σώσιν, ὅτε νῦν εἰς παθεῖν ἐκείνον μᾶλλον φορ-
 τίον, ἢ κατὰ φύσιν, ἀρᾶμενον, γίνεται φαιδρὰ τὰ δυναρῆ
 πάντα τοῖς ἀπασιν. Εἰ δὲ πρὸς ὑμῶν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
 τὸν ὡς λιπῶτον ὁρᾶν ἀρχιτεχνῶν φοδρὸν εἶναι νομίζει, καὶ
 δυνατολῆμτον: σώφρονος μὲν ἀνδρὸς χρεῖται περὶ οἶα. με-
 γάλῃ γὰρ ῥοπῇ, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον ἢ τὴν χεῖρ ὅστις πρὸς ἀπαν-
 τα τὰ τῆς ἀνθρώπων πράγματα. κατὰ πολλοὺς μὲν τοι-
 οῦτοισι εἰλοῖτ' αὐτοῖς οὐχ ἢ πον τῶν ἡμετέρων ἀρχιτεχνῶν,
 ἢ τῶν ἐκείνων. πρᾶτ' αὖτε γὰρ τῶν περὶ χρόνων ἐκ πλείονος χρόνου
 πρὸς ἀφαιρῇ τῶν ἡγεμονίαν, οὐ τῶν μόνον, ἀλλὰ, σινε-
 λόντι φράσσει, πάντων τῶν ἀμακροδονία βασιλευσάντων.
 καὶ ἐκείνοι μὲν ἀθηναῖοις φόρος ὡς ἐκείνων: ἢ δὲ ἡμετέρῃ πρὸς
 λῆς ἐδένει πᾶσι τ' ἀπάντων ἀνθρώπων. ἐπὶ δὲ τῶν πλείων
 ἀφορμὰς αὐτοῖς πρὸς τῶν τῶν θεῶν δυνόων ἐχόμεν, ὅσοι
 διατελούμεν οὐσεῖς δὲ, καὶ δικαιοδότης πρὸς ἵοντες. τί
 ποτ' οὖν ἐκείνος αὐτῷ περὶ τῶν πολλῶν πλείων κατὰ
 θῶσιν ἡμῶν; ὅτι, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πρὸς ῥησιᾶς ὅμοι γὰρ
 πρὸς ὑμᾶς, ὁ μὲν αὐτοῖς στρατὸν εἶναι, καὶ τὰ λαίπυροι, καὶ
 τοῖς κινδύνοις πάρεστι, ὅτε καὶ τὸν παρὲς, ὅτε ὡς ἐκείνους

ὁ πρὸς τὴν περὶ τῶν ἑλλήνων λόγος. 64

πρὸς ἀλλήλων οὐδὲ μίαν· ἡμεῖς δὲ, εἰρήσεται γὰρ τὰ ληθές,
οὐδὲν ποιοῦντες ἀνὰ δεκάτην καὶ ἡμέραν, μὴ μόνον αἰεὶ καὶ ἡ
ὠχρόμενοι, καὶ πυνθανόμενοι καὶ τὰ ἀγροῦν, εἴ τι λήγε-
ται νεώτερον· καὶ τοι, τί γένοιτ' αὖ νεώτερον, ἢ μακρὸν
ἀνὴρ καὶ φρονῶν ἀθηναίων, καὶ ὁ ληθὲς ἰδίῳ λόγῳ πεί-
πειν καὶ τὰς, οἷός τις ἡκούσατε μικρῷ περὶ τὸν· καὶ τῷ μὲν
ὕπαρχοι μισθοφόροι στρατεύονται· καὶ νῦν δὲ πρὸς τοῖς
τῷ πρὸς ἡμῶν ῥητόρων ἱεῖς, οἱ τοῖς πρὸς ἐκείνους δωρεὰς οἴκωδε
λαμβάνοντες οὐκ αἰχρύνονται περὶ πτωχόντας, οὐδὲ αἰσθάν-
ονται πάντα καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μι-
κροῦ λήμματος πωλυνῶντες· ἡμεῖς δὲ, οὐτε τῷ ἐκείνου
περὶ γμάτων οὐδὲν σαστάζειν πρὸς ἀλλήλους, οὐτε ἐξ ὅ-
θεν εἰσελάμεν, οὐτε αὐτοὶ στρατεύεσθαι τολμῶμεν· οὐ-
κωδῶν οὐδὲν δαμασκόν, εἴ τι περὶ λεονεκτήκεν ἡμῶν κα-
τὰ τὸν περὶ τὸν πόλεμον· ἀλλὰ μάλλον, εἰ μὴδὲν ποιῶν-
τες ἡμεῖς, ὧν περὶ τῆς πόλεως πλεονεκτήσειν, νομίζομεν κρατή-
σειν τὰ πάντα περὶ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ εἴ τις πλεονεκτήσειν μὴ μόνον
τας. ὧν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, χρὴ λαβόντας εἰννοῖαν, καὶ
λογισαμένους, ὥς οὐδὲ ἐφ' ὧν μὲν ἔστι τὸ φάσκειν ἄγειν εἰρή-
νην, ἢ δὲ καὶ ἐκείνος καὶ περὶ τὸν πόλεμον, καὶ
τοῖς ὄρκοις ὑπεκλύσκει· μὴδὲνός μιν φεῖσθαι, μήτε τῷ
δημοσίῳ, μήτε τῷ ἰδίῳ· στρατεύεσθαι δὲ, εἰ αὖ ποινὴ καί-
ρος ἢ, περὶ τῶν ἀπάντας· χρὴ δὲ στρατηγῶν ἀμεί-
νοσιν ἢ περὶ τὸν πόλεμον· μὴ γὰρ ἡ πόλις αὐτοῖς πρὸς ὧν ἐκ τῆς
σῶν ἐλπίς το περὶ γμάτων χεῖρ τὰ τῆς πόλεως, δὲ τού-
των αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεται, καὶ γλῆσσει βελτίω.
μὴ δὲ νομίσητε, ῥαθυμῶντων ὧν μὲν ὡς περὶ τὸν πόλεμον, ἐπὶ
ρους ἡ πόλις τῷ ἡμετέρων ἀποκρίσθαι περὶ τῶν· ἀλλ'
εἰνοῦσθαι ὡς αἰχρύνει, ὅς μιν πατρίδα ἡμῶν πολλοὺς
πόνους, καὶ κινδύνους μεγάλους ἡ πόλις εἶναι λακεδαίμων
τοῖς πλεονεκτήσει· ὧν μὲν ὧν, μὴ δὲ ἡ πόλις ὧν ἐκείνοι δικαίως

Δημοφώνους

ὑποσάμενοι πρὶ ἐδοῦν ἡμῖν, ἐθέλοντες ῥῶμεν ὡς ἀμύνεσθαι·
ἀλλὰ τὸν μὲν ἐκ μακεδονίας ὁρμώμενον οὕτως εἶναι δι-
λακύνδων, ὥς θ' ἔπειτα τῷ μείζονι ποιῆσαι τὴν ἀρχὴν κα-
ταπεράσθαι πᾶν τὸ σῶμα τοῖς πλεμίοις μάχόμενοι· ἀθη-
ναίους δὲ, οἷς πάντων ἔστι μὲν ὁρμῶν ὑπακούειν, ἀπάντων δὲ
κρατεῖν τοῖς πολέμοις, τοῦτο δὲ μάλα κίαν, ἢ ῥαθυ-
μίαν ἐγκαταλιπὴν τὰ τε τῷ περὶ ῥῶνων ὄργα, καὶ τὰ συμ-
φύροντα τῆς παρ' ἡμῶν. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, φημὶ χρῆ-
ναι πάντας ἡμᾶς πρᾶσι δυνάμεσθαι μὲν πρὸς τὸν πόλε-
μον· πρᾶκαλῆν δὲ ἑὸν ἄλλω ἐλλώας, μὴ λόγιοις,
ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄργοις, πρὸς τὴν ἑστῶσαν ἡμῶν συμμάχων.
ὥς ἅπας μὲν ἔστι λόγος μάχης πρὸς ἄλλων ἁμείβων γλῶσσοι-
νος· τοσούτω δὲ μάλιστα ὁ πρᾶς τῆς ἡμετέρας πόλεως,
ὅσω δοκῶμεν αὐτῷ περὶ χειρότατα χρῆσθαι τῷ ἄλλων
ἐλλώων.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ἱλιώτης ἀθηναίων τῇ βουλῇ, καὶ τῷ
δήμῳ χαίρειν. Ἐπειδὴ πολλάκις
μου πρὸς βίαις ἀρξείλαντες, ἐνέμ-
μεινωμεν τοῖς ἔργοις καὶ τῶν ὁμο-
λογίαις, οὐδεμίαν ἐποιεῖσθαι ὑπὸ
στοφίῳ· ὡς μὲν δὴν πίμπαι πρὸς
ὑμᾶς ἔπειτα ὧν ἀδικεῖσθαι νομίζω.
μὴ θωμάσκετε δὲ τὸ μέγεθος τῆς ὑποδοχῆς. πολλὰ γὰρ
ὑπὸ ῥῶνων ἐγκλημάτων ἀδικαίων ἔστι παρὰ ἅπαντων ἀθη-
ναίων καὶ ῥῶνων. πρᾶτον μὲν γὰρ νικίου τῷ κήρυκος ἀρ-
παγέντος ἐκ τῆς χώρας τῆς ἡμῶν, ὃ τοῖς πρᾶνομοις ἐ-
πεπιμήσατε, ὅτι πρᾶς τὴν δίκην, ἀλλὰ τὸν ἀδικὸν ὑμῶν
εἶργατε δίκην μὴ ἡμῶν· ὅς δ' ἐφορετὶ πρὸς ἡμῶν ὑποδοχῆς, αἰεὶ
ζῶτε.

γνωτε ὡδὶ τῷ ἑμαρτος. Εἴπειτα θασίων ἑποδελχολίων
 τῶν βυζαντίων ἑμῖς, καὶ τῶν ληστῶν ἑὺ βουλομένων,
 οὐδὲν ἐφροντίζετε τῶν σωθικῶν διαρρήδην λεγουσῶν, πρ-
 λεμίους εἶναι ἑὺ τῶν ποιούντων. Εἴ τι τοίνυν ποδὲ ἑὺ
 αὐτοὺς χρόνους διοπέθης ἐμβαλὼν εἰς πλὴν χώραν κρωβύ-
 λην μὲν, καὶ πλὴν ἑρῖσας ἐξελύσας ποδὲ τῶν δὲ περ-
 σεχῆ θράκην, ἐπέθης: τέλει δὲ εἰς ἑὺ ἤλθε πρῶ-
 νομίος, ὥς τε ἀμύλοχον ἑποδὲ τῶν αἰχμαλώτων ἐλθόν-
 τα πρεσβυτέρω συλλαβῶν, καὶ τῶν ἐχρήτας ἀνὰ ἑαυτοὺς
 θεῖς ἀπὸ λῆψεως τῶν ἀνέμων. καὶ τῶν τῶν δὴ μὲν οὐ
 δοκῶντα ἐπῆρε, καὶ τοι τὸ πρῶτο μὲν εἰς κήρυκα, καὶ
 πρεσβῆς, καὶ τοῖς ἄλλοις τε πᾶσιν ἀσεβῆς εἶναι δοκεῖ, καὶ
 μάλιστα ὑμῖν. μεγαρέων οὖν ἀνὰ θεὸν κήρυκα ἀνελόντων,
 εἰς ἑὺ ἐλήλυθεν ὁ δὴ μὲν, ὥς τε μυσηρίων μὲν εἶργειν
 αὐτοὺς: ἑπομνήματα δὲ τῆς ἀδικίας σῆμα, ἀδριακῆτα
 περὶ τῶν πυλῶν. καὶ τοι πῶς οὐ διειδόν, εἰ ἐφ' οἷς παθόντες
 οὕτως ἐμσήσατε ἑὺ θράκην, καὶ αὐτοὺς φαίνεσθαι
 ποιούντας: καλλίος τίνων ὅ, πῶς ὑμῖν στρατηγός, τῶν μὲν
 πόλεις τῶν ἐν τῷ παγασίτῃ κέλευθα καὶ τοῖς ἐμῶν ἐλα-
 βῶν ἀπάσας, ὑμῖν μὲν ἀνὸρ κίος, ἐμῶν δὲ συμμάχιδας οὐ-
 τας: ἑὺ δὲ εἰς μακεδονίαν πλεόντας, ἐπώλει, πάντας πο-
 λεμίους κρινῶν: καὶ δὲ τῶν ὑμῖν εἰς ἐπὶ νείτ' αὐτῶν ἐν τῶν
 ἡμετέροις: ὥς τε ἑὺ ἀφ' ἑαυτοῦ, τί ποτ' ἔσται καὶ νότος,
 ἐὰν ὁμοθυμῶν ἑμῶν πολεμῶν. καὶ γὰρ ὅτε φανερῶς διε-
 φθόρμεθα, ληστὰς ὑμῶν ἐμπετε: καὶ ἑὺ πλεόντας ὥς ἡμῶν
 ἐπώλειτε: τοῖς ἐν ἀντίοις ἐβοηθεῖτε: πλὴν χώρα μου κα-
 κῶς ἐπῆρε. Χωρὶς τοίνυν τούτων, εἰς ἑὺ πρῶτο
 μίος ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ δυνάμειος, ὥς τε καὶ περὶ τὸν πόρσιν
 πρεσβῆς ἀπὸ τῶν κατε, πείδοντας αὐτῶν ἐμῶν κλέμειν, ὅ-
 μάλιστα αὐτὸς θαυμάσει. περὶ μὲν γὰρ τῶν λαβῶν αὐτῶν
 αἶγν' ἦτον, καὶ φοινίκην, ἐμῶν σκαθε, αὐτὸς ἐκείνους ἡ νεωτέρη-

ἦ, πρῶτα γὰρ ὁμοίως ἐμὲ, καὶ τοὺς ἄλλους ἑλλήνας ἄπαν-
 τας, ἐπ' αὐτῶν. νῦν δὲ τοῦτο κινεῖται πρὸς ἐμὲ μί-
 λω, ὥστε πρὸς ἐκείνους διαλέγεσθαι πρὸς τῆς ἐπισυμμα-
 χίας. καὶ τοὶ τὸ παλαιὸν οἱ πατρίους ὑμῶν ὡς ἐγὼ πυνθάνο-
 νομαι, τοῖς πεισιστράταις ἐπέτιμων, ὡς ἐπίτοισι τοῖς
 πατρίσι τοῖς ἑλλήνας. ὑμεῖς δ' οὐκ αἰσχύνασθε τοῦτο πρὸς
 τοὺς ἄλλους, καὶ γράφετε ἐν τοῖς ἡγεμονισμοῖς περὶ τῶν
 τούτων, καὶ κερδοβλέπῃτε ἐν θράκης ἀρχῇ. ὡς ὅν-
 τας ἀθηναίους. ἐγὼ δὲ τοῦτο οὐκ ἔχω πρὸς τῆς εἰρήνης
 συμμαχίαν οἷδα μεταχένους ὑμῖν, οὐτ' ἐν τοῖς σήλαις ἀ-
 ναγεγραμμένους, οὐτ' ἀθηναίους ὄντας. ἀλλὰ τῇ μὲν
 μετ' ἐμοῦ στρατοδρόμῳ ἐφ' ὑμᾶς κερδοβλέπῃν δὲ, τοῖς
 πρὸς ἐμοῦ πρὸς τοὺς ἰδίους μὲν τοὺς ὀρεῖς ὁμοῦ περὶ
 μου μὲν, καὶ λυθῆντα δ' ἅπασι τοῖς ὑμετέρων στρατηγῶν,
 ἀρφαρόντων αὐτῶν ἀθηναίων ἐχθρόν. καὶ τοὶ πῶς ἔστι τῆς
 ἰσότητος, ἢ δίκαιον, ὅταν μὲν ὑμῖν συμφέρῃ, πολέμον ἐν φά-
 σκῃ αὐτῶν τῆς πόλεως. ὅταν δ' ἐμὲ συνεφαντεῖν βούλη-
 σθε, καὶ τὴν ἀρδείκνυσθαι τὸν αὐτὸν ὑμῶν. καὶ σιταλίσ-
 μεν ἀποθανόντες, ὡς μετῴδῃ τῆς πολιτείας, οὐδὲν ποιῶ-
 σαδαι πρὸς τὸν ἀρκτηίναντα φιλίαν. ἅπασι δὲ κερδο-
 βλέπῃν πόλεμον αἰρεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ τοῦτο ἀφ᾽ ὧς
 εἰδύμεν, ὅτι τῶν λαμβανόντων τοῖς δωρεῖς τοῖς τοιαύταις, οὐ-
 δεὶς οὐκ ἔστι νόμων, οὐκ ἔστι ἡγεμονιάτων οὐδὲν φροντί-
 ζει τῶν ὑμετέρων. οὐ μὲν γάρ, ἀλλ' εἰ δὲ πάντα τὰλλα πρῶτα
 πόντα σιωπῶμεν εἰπεῖν, ὑμεῖς ἴδωτε καὶ τῆς οὐαζόρα
 τῶν κυπρίων, καὶ διονυσίω, καὶ τοῖς ἐκχρόνις τοῖς ἐκείνων. ἐὰν
 οὖν πείσῃτε τοὺς ἐκβαλόντας ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρδάνων
 πάλιν τοῖς ἀρχαῖς τοῖς ἐκπεδίσι, καὶ μάλιστα καὶ πρὸς ἐμοῦ
 πῶς θράκῃ, ὅσης τῆρος, καὶ κερδοβλέπῃς ἡρχῇ. εἰ δὲ τοῖς
 μὲν ἐκείνων κρατήσασθαι μηδὲν ἐκκαλεῖν ἀξιοῦτε, μηδὲν, ἐμοῖ

δι' ἐνόχλῃ τε· πῶς δ' δικαίως ὑμᾶς ἀμυνοίμην αἱ; ἔορὶ μὲν
 ἐν ὅντων πρὸς ἀλῆγειν ἔχων ἐπὶ δίκαια πρὸς ἀλιπεῖν περὶ
 ῥοῦ μῆτι· κῆρ δὲ ἀνοῖς δὲ φημι βοηθεῖν γερονῶς αὐτοῖς περὶ τῆς
 εἰρῆνης σύμματος, οὐκ ἐθέλοντων ὑμῶν ἐλθεῖν εἰς κρίσιν,
 πρὸς ἀλῆγειν μὲν ἐμὲ δὲ θέντος, οὐκ ὀλιγάκις δι' ἐκείνων ὥς
 τε πῶς δ' καὶ εἶναι πάντων φανερῶς, εἰς ἀλιπῶν ὅς
 συμμάχως μὲν ὅντων ὑμῶν φροντίζοιμι, τῶν πάντων μὲν ἔθ-
 πον ἐνόχλουντων, ἢ τῶν βεβαίως μὲν ὅλων αἰὲν μὲνόντων;
 εἰ τίνων διὰ μὴ δὲ ἔδοξεν πρὸς ἀλιπεῖν, εἰς τὸ σούτην ἐλθῶν
 διατεταλμένος, ὥς τε περὶ τὸν μὲν ἐν ἐκαστῇ τε μὲν τὰ
 περὶ ἐμὲ μὲν ἄλλοι: τὰ δ' ἑαυτοῦ γινώσκοντες, περὶ ῥῆσι δὲ φη-
 σκόντων διεναι περὶ θέναι, περὶ τετάξατε τῶν στρατηγῶν δι-
 κῶν πρὸς ἐμὲ λαβεῖν ἑαυτοῦ ἐκείνων, οὐς ἐγὼ μὲν ἐπιμωρῶ-
 σά μιν ἐδεσθῶς, ἢ περὶ σῆκεν. ἐκείνοι δὲ εἰρῆνης οὐσης κα-
 ταλαβόντες ἀλόντην, οὐτε τὸ χεῖρον, οὐτε ὅς φρουρούς
 ἀπὸ δίδου πέρφαντος ἑαυτοῦ αὐτῶν ἐμὲ πρὸς ἀλῆγειν. ὑμεῖς
 δὲ ὡν μὲν ἡ δίκη ἐμὲ περὶ ῥῆσι, τὸν μὲν οὐδὲν ἐ-
 πεσκήφατε: τῶν δὲ ὑμῶν, ἀκριβῶς εἰδότες, ὅτι πῶν
 νῆσιν οὐτ' ἐκείνους, οὐτε ὑμᾶς ἀφελόμεν, ἀλλὰ τὸν λη-
 σὴν ἰσώσατον. εἰ μὲν οὖν αὐτὶ φατε πρὸς ἀλῆγειν σῶ-
 στρατῶν, λησῶς ὁμολογεῖτε καὶ ἀπέμπειν: εἰ δὲ ἀκέντων
 ὑμῶν ἐκείνος κατεκράτει, ἡ δεινὸν περὶ θέναι λαβόντος
 ἐμὲ, καὶ τὸν τόπον τοῖς πλεονέουσιν ἀσφαλῆ πρὸς ἔχοντος: ῥ-
 σά μιν δὲ μὲν ποιοῦ μὲν περὶ νοῖαν τῆς ὑμετέρης πό-
 λεως καὶ διδόντος αὐτῇ πῶν νῆσιν, οἱ ῥῆσι τοῖς λαμβάνειν μὲν
 οὐκ εἶον, ἀλλὰ λαβεῖν δὲ στωεβούλῳ: ὅπως ἑαυτοῖς
 μὲν τὸ περὶ ἀσόμενον πῶν ἀλλοτρίαν ἔχειν ὁμολογῶ: μὴ
 περὶ μὲν ὅς τ' ἑαυτοῖς ὑποπῆος γινώσκω ὅς πλεονέουσιν
 ἐγὼ ἑαυτῶν περὶ ἀσόμενον κριθῆναι περὶ τῶν περὶ ἡ-
 μᾶς: ἢ εἰ μὲν γινώσκῃ, πρὸς ἐμὲ δὲ τὸ φερέριον ὑμῶν: ἐάν
 δὲ ὑμετέρη κριθῇ, τότε ἐγὼ τῶν δὲ μὲν. ἑαυτῶν δὲ μὲν

πολλάκις ἀξιούνης, ὑμεῖς μὲν οὐ περσεύετε, πεπρωμένοι
 οἱ δὲ πῶν νῆσον κατέλαβον. τί οὖν ἐχρῶ με ποιεῖν; οὐ
 δύναι λαβεῖν πρὶν τῷ ἑσπερὶ βενηκότων ἔσθ' ὄρεσις; οὐ π=
 μωρήσαται ἔσθ' οὐτως ἑσπερὶ φάνως ἀσπλῆνοντας; κἢ
 γὰρ, εἰ πεπρωμένοι δύναι ἢ νῆος, τί περσῆκεν ἀπαιτεῖν ἀ=
 θηναίους; εἰ δὲ ὑμετέρῃ, πῶς οὐκ ἐκείνοις ὀργίζεσθε κατὰ
 λαβῆσι πῶν ἀλλοτρίων; εἰς ἑσπερὶ περβενηκόμεν ἐχθρας,
 ὥς τε βουλόμενος ταῖς ναυσὶν εἰς τὸν ἐλλήσποντον πρὸς ἀ=
 λείν, ὡς ἀπὸ ἀθηνῶν αὐτοῖς πρὸς πέμψαι δὲ χερσὶν ὀνήσου τῇ
 στρατῶν: τῷ μὲν κληρούχων, κατὰ τὸ πλυνκράτισ δόγ=
 μα πολέμων ἡμῶν, ὑμῶν δὲ τοιαῦτα φημιζομένων,
 τῷ δὲ στρατηγῷ, βουλευτίαις τε πρὸς καλῶς τοῦ καὶ διαγ=
 γέλλοντος πρὸς ἅπαντας, ὅτι πολέμῳ αὐτῷ περσῆται
 τε, αὐτὸν καὶ λαβῆ. τοιαῦτα δὲ πάχων ὁμῶς τῆς πόλεως,
 καὶ τῷ ἑσπερῶν, καὶ τῆς χώρας ἀπὸ χρίμω, ἱκανὸς ὢν τὰ
 πλεῖστα λαβεῖν, ἢ πάντα. καὶ διατετέλεικα περκαλούμε=
 νος ὑμῶς εἰς κρίσιν ἐλθεῖν, ἑσπερὶ ὃν ἡλώμεθα ἀλλήλους.
 καὶ τοῖς ὀκοπεῖσθε, πό πόρον καὶ λιόν ὄσιν, ὃ ἀπλοῖς, ἢ λόγους
 διακρίνεσθαι: καὶ πό πόρον αὐτοῖς εἶναι βραβύταῖς, ἢ πεί=
 σάειν αὐτοὺς ἐτόρους. κἢ λογίζεσθ' ὡς ἄλογον ὄσιν ἀθηναίους,
 θασίους μὲν κἢ μαρωνείτας ἀναγκάσαι πῶν στρατῶν δια=
 κριθῆναι λόγοις, αὐτοῖς ὃ πρὸς ἐμὲ μὴ διακλύσασθαι, πε=
 ρὶ ὃν ἀμυνέμενοι, τὸν πόρον ἑσπερῶν: ἄλλως τε, καὶ γηγώ=
 σκοντες, ὃ π νικηθέντες μὲν, οὐδὲν ἀχρεάλαίτε: κρατήσαν=
 τες δὲ, λήψασθε τὰ νῦν ὃν ἡμῶν ὄντα. Πάτων δὲ μισθ=
 οὖν πρὸς λαβῶντα εἶναι, διότι, πέμψαντες ἐμὲν πρὸς
 εἰς ἀπὸ τῆς συμμαχίας πάσης, ἵν' ὡς μαρτυροῦν, καὶ βου=
 λομένοισι ποιῆσαι πρὸς ὑμῶς δικαίαν ὁμολογίαν ὡς
 πρὸς τῷ ἐλλήνων, οὐδὲ ἑσπερὶ πῶν λόγους: εἰδέσθε
 πρὸς τῷ πρὸς βουλότων: ὅσον ὑμῶν, ἢ τῷ κινδύνων ἀπολ=
 λήξαι ἑσπερὶ δυσχερεῖς ἑσπερὶ πῶν ὄντας ἡμεῖς ἢ μὲν, ἢ φανερ=

ρως ὕβριζε γὰρ με φανέρωται ὄντα τῆς ἀπάντων. τῷ μὲν
 οὖν δήμῳ ἄλλοι σπένδοντες: τοῖς δὲ λείποσιν οὐκ ἐλίσσεται
 λει. φασὶ γὰρ οἱ τῆς πολιτείας τῆς πρὸς ὑμῖν ἔμμετροι, πλεονέ-
 κειαν, πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον, εἰρή-
 νην: ἡ γὰρ συναπονομία τοῖς στρατηγοῖς, ἡ συνοφανα-
 ρητικαὶ ἀεὶ τι λαμβάνειν πρὸς αὐτῶν: ἐπὶ δὲ τῆς πολιτείας
 τοῖς γνωρίμοις, καὶ τῆς ἐξωθεν τοῖς ἐνδοξοτάτοις λοι-
 ποσιν αὐτοῖς ὡς τὸ ἐμμέτρος ποιεῖν οὐδὲν πρὸς τὴν πόλιν
 τοῖς δόξαν, ὡς εἰσι δημοτικαί. ἔσθ' οὖν μὲν οὖν ὅτι μοι παρὸν
 τῆς ἐλασφημίας αὐτοῖς μικρὰ πάνυ περὶ μελίσ, καὶ
 τοῖς αὐτοῖς λέγειν ἀπάνους ἄπορ' ἡμῶν. ἀλλ' αἰσχυνοίμεν αὖ,
 εἰ πλεονέκειν ὑμᾶς οὐνοῖαν πρὸς τῶν φαινοίμεν ὡνού-
 μενος, οἱ περὶ τοῖς ἄλλοις, εἰς ἑστῶτο νόλην ἡκούσιν, ὡς τε καὶ
 ὡς ἀμφοτέρω περὶ ἡμᾶς ἀμφοτέρω τῆν ἐπιχειροῦσιν,
 ἄπορ' ἡς. τῆς ἀντιποιοῦμεν αὐτῆς, οἱ μοι πολὺ δικαιό-
 τοι αὐτὸ λέγειν αὐτοῖς. εἴτε γὰρ τῆς ὕψ' ἀρχῆς κρατεσάντων
 γίγνεται, πᾶσ' οὐδὲν δικαίως ἡμεῖς αὐτῶν ἐχόμεναι ἀλεξάνδρου
 τὸ περὶ τὸν πρῶτον καὶ τὸν ἑνὸς τὸν τόπον, ὅθεν καὶ τῆς
 αἰχμαλώτων μὴδων ἀπὸ τῆς αἰσχυροῦς ταχυντὶ αἰέτησεν
 εἰς δελφούς. εἴτε τῶν μὲν ἀμφοτέρω τῆς αἰσχυροῦς
 γίγνεται τῆς ὕψ' ἀρχῆς κρείον, ὑπάρχει μοι καὶ
 ἑστῶτο δὲ δίκαιον. ἐκπολιτοκῆτος γὰρ οὗτος ὑμᾶς μὲν ἐκβαλόν-
 τας, ἄπο λακεδαίμονων δὲ καὶ τῆς αἰσχυροῦς, ἔλαβον τὸ
 χεῖρον. καίτοι πάντες οἱ καὶ μὲν τῶν πόλεως, ἡ τῆς περὶ τὸν
 νῶν πρὸς τὸν πρῶτον ἡ καὶ τὸν πόλεμον κρείον καὶ τῆς αἰσχυροῦς. ὡς
 μεῖς δὲ οὐτε πρὸς τὸν λαβόντες, οὐτε νῦν ἔχοντες, ἐλάχι-
 στον δὲ χρόνον αὐτῶν τοῖς ἐμμέναντες ἀντιποιοῦσι τῆς
 πόλεως, καὶ τῶν πῖσιν ἄπορ' ἡμῶν αὐτοῖς βεβαιωτάτης
 αὐτῶν εἶναι. πλάκεις γὰρ ἐμοῦ γράφοντος αὐτῶν αὐτῶν
 λαῖς ἄπορ' αὐτῆς, ἐγνώκατε δικαίως ἔχειν ἡμᾶς, τότε
 μὲν πρὸς τὸν μὲν τῶν εἰρήνῃ ἔχοντες ἐμὲν τῶν πόλιν καὶ

ὑπόστολῃ φιλιππων.

ταῖς συμμαχίαις ὡς ταῖς αὐταῖς ὁμολογίαις. καί τριπλῶς
αὐτὸ δόξα γένοιτο βιβαιωτότατα ταύτης κτήσις: τῆς τὸ μὲν
ὑπαρχῆς καὶ τῆς λειφθείσης ἡμῖν ὑπὸ τῆς περὶ γένων, πάλιν
δὲ καὶ τῆς πόλεως ἐμῆς γελημημένης, εἶτον δὲ συγ-
χωρηθείσης ὑφ' ἡμῶν τῆς εἰσισιμῶν ἀμφοσβετῆιν, καὶ
τῆς οὐδὲν ἡμῖν περὶ σκόντων. Ἀλλὰ μὲν οὕτως ἐκκαλεῖ,
ταῦτ' ἐστὶν. ὥς δὲ περὶ ὑπαρχόντων, καὶ δὲ τῆς ἐμῆς οὐ-
λάβαν μάλιστα ἡδὴ τοῖς περὶ γένμασιν ἐπιπιδεμένων, καὶ
καθόσον αὐτὸ δύνῃσι κακοποιούντων, ὑμᾶς ἀμυνόμε-
μεν τῷ δικαίῳ. καὶ μάρτυρας τοὺς θεοὺς ποιησάμενος
διαλήψομαι πρὸς τῆς καὶ ὑμᾶς.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΣΕΩΣ
ΛΟΓΟΥ.

Ὁ λόγος οὗτος οὐκέτι φιλιππικός ἐστιν, ἀλλὰ ἀπλῶς
συμβουλευτικός. ἐκκλησίαν γὰρ ἀγόντων τῆς ἀθηναίων
πρὸς τῆς θεωρικῶν χρημάτων, παρελθὼν ὁ δημοσίης
πείθει' σωταχθῆναι αὐτοὺς, καὶ τὸ ἀρχαῖον ἀναλα-
βεῖν ἀξίωμα στρατομενέους, καὶ τῆς ἐλλείπων περ-
κινδυνεύοντας, καὶ συγκρίνει τὰ νῦν τοῖς ἐπὶ τῆς περ-
γόνων, πολὺ φαυλότερα καὶ ταπεινότερα τῆς πα-
λαιᾶς Δεικνύς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥ-
ΛΕΥΤΙΚΟΣ, ΗΤΟΙ Ο ΓΕ-
ΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ,
ΛΟΓΟΣ.

ΕΡΙ μὲν τῷ παρόντος ἀργυρίου,
καὶ ὧν ἐνέκα τὴν ἐκκλησίαν ποιῶ-
τε, ὧς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, οὐδέτε-
ρόν μοι δοκεῖ τῷ χαλεπῶν εἶναι·
οὐτ' ὠδινυμένοντα τοῖς νέμοσι, καὶ
διδούσι. τὰ κοινὰ διδοκμήσαι πα-
ρὰ τοῖς βλάπτειν δὲ τοῦτων ἡ
συμμένους τὴν πόλιν· οὐτε σωειπόντα, καὶ πᾶν ἐνέ-
ται, ὡς δεῖ λαμβάνειν, χαρίσασθαι τοῖς σφόδρα ἐν
χρεία τῷ λαβεῖν οὐσιν. οὐδέτεροι γὰρ πρὸς τὸ τῇ πό-
λει συμφέρον σκοποῦντες οὐτ' ἐπαινοῦσιν, οὐτε δυσχε-
ραίνουσι τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ὡς ἐκάτεροι χρεῖας καὶ πε-
ρισπᾶσ' ἔχουσιν. ἐγὼ δὲ, ὅσοι μὲν, οὐτ' αὖ εἰσηγησαί-
μην, οὐτ' αὖτεῖμι, ὥς οὐ δεῖ λαμβάνειν· παραινῶ-
μέντοι σκοπεῖν, καὶ λογίζεσθαι πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὅτι
τὸ ἀργύριον μὲν ἔστι ὅσοι, πρὸ οὐ βουλούμεθα, μικρόν,
τὸ δὲ ἔσος, μέγα, ὃ γίγνεται μετὰ τοῦτου. εἰ μὲν οὖν με-
τὰ τῷ πρᾶττειν ἂν πρὸς σῆκει, καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ
σκολλάσεται, οὐ μόνον οὐ βλάπτει, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγ-
ιστα ὠφελήσεται τὴν πόλιν, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς. εἰ δὲ τῷ
μὲν λαμβάνειν, καὶ ἡ ἐορτὴ, καὶ πᾶσα ἀρκέσει πρὸς φα-
σις, τῷ δ' ἂν πρὸς τοῦτοῖς δεῖ ποιεῖν, μὴ δὲ τοῦς λόγους
ἀκύνειν ἐθέλησεται· ὁρᾶτε μήποτε, ἃ νῦν ὁρᾷτε ἡγεῖσθαι
πρᾶττειν, σφόδρα ἡμῶν τεκνέαι νομίσσητε. ἐγὼ δὲ φημί δεῖν,
καὶ μοι μὴ δορυβήσῃτε ἐφ' ᾧ μέλλω λέγειν, ἀλλ' ἀκύνειν.

Δημοσθένους

πες κρίνατε: ὥς ποῦ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀπεδύκαμεν,
οὐ τῷ καὶ ποῦ τῷ σωταχρῶναι, καὶ πρᾶσκαναθῆναι τὰ
πρὸς τὸν πόλεμον ἐκκλησίαν ἀφροδῶναι: καὶ πρᾶχθῆναι
ἐκαστον αὐτὸν μὴ μόνον ταῦτ' ἀκούειν ἐθέλοντα, ἀλλὰ καὶ
πράττειν βουλόμενον: ἵνα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τῆς ἀγα-
θῶν τοῖς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῆς ἔχητε, καὶ μὴ τὸν δαίνα,
μὴ δὲ τὸν δαίνα πυνθανῆσθε, τί πράττει. καὶ τὰ μὲν περ-
σιόντα τῇ πόλει πάντα, καὶ ἂν νῦν ἐκ τῆς ἰδίῳν περιουσια-
σκετε εἰς οὐδὲν δέον, καὶ ὅτε ἐκ τῆς συμμάχων ὑπάρχει, λαμ-
βάνειν ὑμᾶς φημι χρῶναι τὸ ἴσον ἐκαστον: ὅς μὲν ἐπὶ ἡλι-
κία, στρατιωτικόν: ὅς δ' ἂν ποῦ τὸν κατὰ λόγον, ὑπε-
ταστικόν, ἢ ὅπως αὐτοῖς ὀνομάσαι ὅτε. στρατιώται δὲ
αὐτοῖς, καὶ μηδενὶ τοῦτο πρᾶχθῆναι, ἀλλὰ πῶ δύνανται
τῆς πόλεως οἰκίαν εἶναι, καὶ κατεσκευασμένῳ ἀφροδῶ-
των, ἢ οὐκ ἔστι, καὶ τὰ δέοντα κρίνει, καὶ τὸν στρατηγὸν ἢ κρί-
ναι ἴσως. ἢ ὑμῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τοῦτο ἀφροδῶναι
συμβαίνει. ὅς στρατηγὸς κρίνητε: καὶ πόριεσθαι ἡμῖν ἐκ τῆς
πραγματῶν, ὃ δαίνα τῷ δαίνος τὸν δαίνα εἰσῆγγελλον, ἀλλὰ
λο δὲ οὐδὲν: ἀλλὰ τί ὑμῖν γλῆναι; πρᾶτον μὲν οἱ σύμμαχοι
μη φρονεῖς, ἀλλὰ τῷ τὰ αὐτὰ συμφέρειν ὑμῖν τε καὶ
κείνοις ὥσιν οἰκίαι: ἔπειθ' οἱ στρατηγοὶ μὴ ξένους ἔχοντες,
τοῖς μὲν συμμάχοις ἄγωσι καὶ φέρωσι, τοῖς δὲ πολε-
μίοις μὴ δὲ ὀρώσιν: ἀφ' ὧν αἱ μὲν ὠφέλειαι τῶν ἐσθίων
ἴδουσι, τὰ δὲ μίσση, καὶ τὰ ἐπιλήματα ἐφ' ὅλῳ ὀφείλουσι
πῶ πόλιν: ἀλλὰ πλῆτασ' τοῖς ἀκολουθοῦντας ἔχον-
τες, τοῖς ἐχθροῖς, ἂν νῦν τοῖς συμμάχοις καὶ φίλοις πιδῶ-
σι. χρεῖς δὲ τούτων, πολλὰ τῆς πραγματῶν πῶ ὑμέτε-
ραν ποθεῖ προουσία. καὶ ἂν οὐκ ἔστι πρὸς τοῖς οἰκίους πλε-
ον οἰκία χρῆσθαι ἀφροδῶναι: καὶ πρὸς τὰ ἄλλα πρα-
γματα, αἰσθητὸν ὄσιν. εἰ μὲν γὰρ ἡσυχίαν ἔχειν ὑμῖν ἀπέ-
χρη, καὶ μηδὲν τὸν ἐμλιπῶν ποδὶ ὀργαζέσθαι ὅπως ἔχει,

ὁ ποδὶ τῆς σωτᾶξιος λόγος. 69

ἄλλος αὐτῷ λόγος οὗτος. νῦν δὲ πρωτόθεν μὲν ἀξιούτε,
καὶ τὰ δίκαια οὐρίεν τοῖς ἄλλοις: τὴν δὲ τῶν ἐκ πῶ
σουθην, καὶ φυλάξουσιν δύνανται, οὐτε κατεσκόλαδε, ὅ-
τε πῶς σκόλαδε. ἄλλ' ὅτι πολλὴς μὲν ἡ συχίασ, καὶ * ἐ-
ρημίασ ὑμῶν ὁ μετυλιωαίων δῆμος καὶ τὰ λείλυται, ὅτι
πολλὴς δὲ ἡ συχίασ, ὁ ῥοδίων ἐχερός γε ὡν ἡμῖν φαίνεται
αὐτῶν; ἀλλὰ μείζω χρηνομίζειν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τὴν
πρὸς τοὺς ὀλιγαρχίας ἱσθρὺς αὐτῆς τῆς περὶ αἰρέσεως ἐ-
χρησεν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δῆμοις ἱσθρὺς ὡν ποτ' ἀνῆ. Ἀλλὰ
λ' ἵν' ἐκείσε ἐπανελάθω, φημὶ δεῖν ὑμᾶς σωτετάχθαι, καὶ
τὴν αὐτὴν τῆς τε λαβεῖν, καὶ τῆς ποιεῖν ἃ περὶ σῆκει, σωτᾶ
ξιν εἶναι, διελέχθην δὲ ὑμῖν ποδὶ τούτων καὶ περὶ τὸν
καὶ διεξήλθον, ὡς αὐτὴν σωταχρήντε οἱ τε ὁ πλῆθος, καὶ οἱ
ἱππεῖς, καὶ ὅσοι ἑνὶ τῶν ἐκτὸς ἐσὶ, καὶ οὐ ποτὶς τίς αὐτῶν
πασι γλῶσσοι το κοινή. ὁ δὲ μοι πλείστην ἀθυμίαν ἀπάντων
πῶς ὅρκεν, ὅτι πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀρκυρῶμαι: ὅτε
πολλῶν, καὶ καλῶν, καὶ μεγάλων ὄντων τούτων ἀπάντων
των, τῶν μὲν ἄλλων, οὐδενὸς οὐδὲ μὲν μὲν, τοῖν δυοῖν
δ' ὁβολοῖν ἀπαντες. καὶ τοὶ δὲ μὲν οὐκ ἐστὶ πλείονος, ἢ δυοῖν
ὁβολοῖν ἀξίους εἶναι: τὰ δὲ ἄλλα ἃ μὲν ἑνὶ τῶν ὡν εἶπον,
τῶν βασιλείας ἀξία ὅτι χρημάτων, πόλιν τοσοῦτοιο ὁ πλῆ-
τασ ἐχρυσῶν, καὶ ὑμῖν, καὶ ἱππέας, καὶ χρημάτων περὶ
σοδὸν, σωτετάχθαι, καὶ πῶς σκόλαδε. τί οὖν φαίνεται,
αὐτῶν νῦν λέγω; ὅτι φημὶ δεῖν ὑμᾶς, ἐπειδὴ τὸ μὲν ἅ-
παντας μετοφορεῖν δυαχεαίνουσι πινδῶ, τὸ δὲ σωταχρή-
ναι, καὶ πῶς σκόλαδε, πῶς πάντων χρησιμον εἶναι δο-
κιμάζεται: ὡς τὸν ἀρξάδα τῶν περὶ γμαρς, καὶ περὶ
θεῖναι ποδὶ ἑνὶ τῶν τῶν βελόων γνῶμην ἀρφύωαδε.
ὡς οὕτως ἔχει: ἐὰν μὲν ὑμεῖς νῦν πεισθῆτε, τούτων καιρὸν
εἶναι νομίζετε, ὅταν εἰς χρεῖαν αὐτῶν ἔλθῃτε, ἔτοιμα
ὑμᾶς εἶναι. ἐὰν δὲ καιρὸν ἡγήσασθε μὲν οἱ πῶς ἴδῃτε, ὅταν δὲ χρεῖ-

Δημοφώνους

δοι, τό τε αὐτοκράδῃσιν περὶ ἀσπιδόλεον. ἡ δὲ πρ
εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι που λέγων, οὐχ ὑμῖν τῷ πολ
λῶν, ἀλλὰ τῷ διαρρήγνυμένων, εἴ τινα γένοιτο : τί δ' ἡ
μῖν ἀπὸ τῷ δημοφώνους λόγων ἀγαθὸν γένοιτο ; ὅς πα
ρελθὼν ὑμῖν ὅταν αὐτῷ δόξῃ, ἐνέσκηψε τὰ ὅσα λέγων,
καὶ διέσυρε τὰ παρόντα, καὶ ὅς περὶ γένους ἐπαινέσας,
καὶ μετρώσας, καὶ φυσῆσας ὑμᾶς κατέβη. ἐγὼ δ' εἰ
μὲν ὑμᾶς διωαίμην ὧν λέγω τι πείσαι, τηλικαῦτ' αὖ οἱ
μοι τῷ πόλιν περὶ ἀγαθὰ, ὥς τ' εἰ λείπειν νῦν ὑπὸ χει
ρῆσιν, πολλοὺς αὖ ἀπὸ πῆσαι ὡς μείζουσιν, ἢ διωατοῖς
οὐ μὴν, οὐδὲ ὅτι μικρὸν ὠφελῆν οἴμοι, εἰ τὰ βέλυστα
ἀκούειν ὑμᾶς σιωπῇ δέξω. διὲ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τὸν βουλόμενόν τι ποιῆσαι τῷ πόλιν ἡμῖν ἀγαθόν, τὰ ὅ
σα πρώτων ὑμῖν ἵστιάσασθαι : διέφθαρται γὰρ : οὐτὼ πολ
λὰ καὶ ἴδιον, καὶ πάντα μάλλον, ἢ τὰ βέλυστα ἀκούειν
σιωπῇ δέξω. οἷον ὅπως δέ, μὴ θορυβήσῃ μοι μηδεὶς, πρὶν
ἅπαντα εἶπω : αὐτὸς ὁ ξαῖος πρῶτον δὴ πον τὸν ὀπίσθ
δομον. οὐκοῦν οἱ παριόντες τὸν δῆμον κατελαλῆσθαι, ὅς
νόμοισ' οὐκ εἴναι, τοιαῦτα ἔλεγον. καὶ τοι, ὦ ἄνδρες Ἀθη
ναῖοι, * σκοπεῖτε αὖ ἀληθῆ λέγω : οἱ μὲν ἔτι ποιοῦν
τες ἄξια εἶποι νῦν ἀνάρτου, ὁ δῆμος δ' οὐδ' ἐξ τούτων κατελα
λῆσθαι. πάλιν, κῶπως τίς ὑφείλετο. μασιγοῦ, στρεβλοῦν
πάντες ἐβόων, λέγοντες κατελαλῆσθαι τὸν δῆμον. ἐγὼ δέ,
τί φημι ; τὸν μὲν ὑφαιρούμενον ἀνάρτου πρεῖν ἄξια, ὡς
πρὸς ἐκείνοι : τὸν δῆμον δ' οὐδ' ἐξ τούτων κατελαλῆσθαι. ἀλ
λὰ πῶς κατελαλῆσθαι οὐδεὶς λέγει, οὐδὲ παρρησιάζεσθαι :
ἐγὼ δὲ φράσω. ὅταν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φανύλας
ἡ γένεσι πολλοί, καὶ ἄποροι, καὶ ἄσποροι, καὶ ἄσπυτα
κτοί, καὶ μὴ τὰ αὐτὰ γινώσκοντες ᾗτε : καὶ μήτε στρατη
γός, μήτ' ἄλλος μηδεὶς, ὧν αὖ ὑμεῖς ἡμιόσησθε, φροντίξῃ :
καὶ ἔτι μηδεὶς λέγειν ἐθέλῃ, μὴ δὲ ἐπαγορεύω, μὴ δέ,

ὁπως παύσεσθαι τοιαῦτα ὄντα πράττει· ὁ γὰρ συμβαίνει
καὶ νῦν διὰ, ὡς αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἔτρωοί γε λόγοι πρὸς ἑρμηνείαν
κασι πρὸς ὑμᾶς φησὶ δεικνύει, καὶ πολλὰ τῶν πολιτείαν ἐλά-
ττωντες, οἵ τ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑμῖν ὅτι ἡ σωτηρία, καὶ διὰ
τῇ ἡμετέρῃ τῶν πολιτείαν ἡμᾶς φυλάττειν. ἐγὼ δὲ οἶδ' αὖτε, ὅτι
τοῦτο μὲν ὑμῖν τὰ δικαστήρια τῆς πρὸς ἀλλήλους δι-
καίῳ ὅτι κοινοῖ· ἐν δὲ τοῖς ὁπλοῖς διὰ κρατεῖν τῆς ἐχθρῶν·
καὶ διὰ τοῦτων ὅτι ἡ σωτηρία τῆς πολιτείας. οὐ γὰρ τὸ
ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλ' ἐν τοῖς ὁπλοῖς ποιήσιν ἡμᾶς· ἀλλ' οἱ μὲν
τοῦτων κρατοῦντες ὅτι ἐχθρούς, καὶ ἡμεῖς οὐδὲν, καὶ ἄλ-
λο ὅ, τι βούλει πρὸς ὑμᾶς, ὅσον σῶσαι καὶ ἀδικεῖν πρὸς
σφαιράζουσι. διὰ γὰρ ἐν μὲν τοῖς ὁπλοῖς φοβησὶν, ἐν δὲ
τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπων εἶναι. εἰ δὲ τῷ δοκῶ μεί-
ζους ἢ κατ' ἐμαυτὸν λέγειν λόγους, ἀλλ' ὅτι οὐδὲν ὁρθῶς ἔ-
χειν αὐτῷ δοκῶ. τὸν γὰρ ἑαυτοῦ τυλικάτης πόλεως ἔκ-
δησόμενον λόγον, καὶ τοιούτων πραγμάτων, παντὸς
ἐνὸς τῶ λέγοντος αἰεὶ μείζω φαίνεσθαι διὰ, καὶ τῆς ἀξίας
τῆς ὑμετέρᾳ εἶναι, μὴ τῆς τῶ λέγοντος. ὅπ' δὲ οὐ-
δεὶς τῆς ὑφ' ὑμῶν πτωμένων τῶν ἀξίας λέγει τοῖς περὶ φά-
σεις, ἐγὼ δὲ ἐξέειμι ὑμῖν. οἱ μὲν πρὸς ἀρχαίρεσιαν, καὶ
τῶν τῶν τῶν τάξιν περὶ σόντες, δούλοι τῆς ἐπὶ τὸ χειροτο-
νεῖσθαι ἕως τῶν πόδ' ὁρῶν, πλεονῶναι στρατηγὸς ἐκεί-
νος αὐτοῦ δάξων, οὐκ αὐτοῦ δὲ ὅσον οὐδὲν πρὸς ἑαί. εἰ δὲ πρὸς
τοιοῦ τὸς ὅτι, οἷος ἐγχειρεῖν ὁρῶν τῶ, νῦν μὲν ἡμεῖς τῶ,
τῶ τῆς πόλεως δέξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τὸ νόμα, τῆς
τῆς ἐκείνῳ σωμένῳ ὁρμήσας ἀχλαύων, τὰς ἐλπί-
δας ὑμῖν ἑαυτοῦ τῶν, ἄλλο δ' οὐδὲν, κληρονομίᾳ αὐτῶν
τὸς τῆς ὑμετέρων ἀγαθῶν, ὅπ' ὅτι. αὐτὸ δ' ὑμεῖς δι' ὑ-
μῶν αὐτῶν ἐκείνῳ πρὸς ἑαί, τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις, ὡς πρὸς
τῆς ὁρῶν αὐτῶν, οὐτῶ καὶ τῆς ἐκ τοῦτων ὑμῶν ἔξεν. οἱ
δὲ πολιτὸν ὁρῶν, καὶ πρὸς τῶν ὄντες, τὸ τὰ βέλπε

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

[illegible]

ὧς οὖν πολιτείαν, ἀλλ' ἀπέλειαν ἔδωκαν μόνον· καὶ περὶ
 πόρον οὕτου, πόρδ' ἵκκα τῷ κατὰ πλὴν τῷ βαρβαρόν· καὶ
 ὡδ' ἱστῶν βασιλεύοντι μακεδονίᾳ, ὅς ἀναχωροῦν-
 τας ἐκ πλατύνων τῷ βαρβαρόν ἀπὸ τῆς ἡτῆς διαφθεί-
 ραντι, καὶ τέλειον τὰ τύχημα· καὶ ἵκκα τῷ βασιλεῖ, οὐκ
 ἐφ' ὧς οὖν πολιτείαν, ἀλλ' ἀπέλειαν ἔδωκαν μόνον· με-
 γάλῳ οἷμα καὶ τιμίᾳ, καὶ σεμνῷ πλὴν αὐτῷ παύειν
 ἡτοίμην, καὶ πάσης μείζονα δύσχεσίᾳ· νῦν δ' ὡς αὖ-
 ὁρδ' ἀθηναῖοι, φθόρους ἀνθρώπων, οἰκὺς ἔβασαν, πρὶν ὥς
 πόρ' ἄλλου πνός τῷ ὠνίων λαμβάνοντες ποιεῖν πολι-
 τας. τῷ δ' ὡς ἐπὶ πλὴν περὶ πέν, οὐχ ὅτι τῷ φν-
 σεις ἐς χεῖρους τῷ περὶ πέν· ἀλλ' ὅτι τοῖς μὲν ἐφ' ἑαυ-
 τοῖς πρὲς ἑκὲν μέγα φρονεῖν, ὡς δ' ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πε-
 ρὶ πέν ὡς ὡς. ἐστὶ δὲ οὐδέ ποτ' οἷμα δυνάτον, μικρὰ καὶ
 φῶλα περὶ πέντας μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν,
 ὡς πόρ' οὐδέ καλὰ καὶ λαμπρὰ περὶ πέντας μικρὸν καὶ
 ταπεινὸν φρονεῖν. ὁ ποτ' ἄρα γὰρ αὖ τὰ ὡς τῷ δυνάμει τῷ
 ἀνθρώπων ἢ, τοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν. σκέ-
 ψασθε δὲ ἄρα κεφάλαια αὖ ἔχει τῷ περὶ πέντας εἰπεῖν
 πόρ' τῷ τε ἐκείνοις περὶ πέντας, καὶ τῷ ὡς ὡς· ἀνδρὸς
 ὡς αὖ τῷ ἐκ πέντας γὰρ δυνάστετε κρείττους γνέσθαι.
 πέντε μὲν τοίνυν καὶ περὶ πέντας ἐπὶ τῷ ἐλλώων ἡρ-
 ξαν ἐκείνοι ἐκόντων· πλείω δ' ἢ μύρια τάλαντα εἰς πλὴν
 ἀκρόπολιν σωήσαν· πολλὰ δὲ καὶ καλὰ, καὶ πρὸς, καὶ
 ναυμαχεῖν ἐστὶν ὡς πέντας, ἐφ' οἷς ἐπὶ καὶ νῦν πλὴν
 μὲν μεθ' αὐτοῖς νομίζετε αὐτοὺς σῆσαι, οὐχ ἵνα
 διαμαρξομην μόνον ἡμεῖς αὐτὰ θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ
 μὲν μεθ' αὐτοῖς τῷ ἀνδρῶν ἀρετῇ. ἐκείνοι μὲν δὲ, ταῦ-
 τα, ἡμεῖς δὲ ὅσους ἄπαντες ὅρατε ὀρμήσας ἐπειλημμένοι,
 σκέψασθε εἰ πρὸς πλὴν. οὐ πλείω μὲν ἢ χίλια, καὶ πεν-
 τακῶσα τάλαντα ἀνέλωται μάτην εἰς ὅς τῷ ἐλλώων

Δημοδίνους

ἄρσενος; Ἰβανήλωνται δὲ οἵ τε ἴδιοι πάντες οἴκοι, καὶ
τὰ κοινὰ τῇ πόλει, καὶ τὰ πρὸς τῆς συμμάχων. οὗς δὲ ἐν
τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτισάμεθα, οὗτοι νῦν ἐν τῇ ἐ-
ρῳ ἄρσενος. ἀλλὰ νῦν δὲ, ταῦτα μόνον τότε ἔχε
βέλιον ἢ νῦν, τὰ δὲ ἄλλα χειρόν; πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ. ἀλ-
λ' οὐ, πβούλειδε, Ἰβανήλωνται. οἰκοδομήματα μὲν γὰρ, καὶ
κόσμον τῆς πόλεως ἰδρὼν, καὶ λιμένων, καὶ τῆς ἀγο-
ρῆς τῶν ἐν τῇ πόλει τοῦτον καὶ τοσούτον κατέλιπον ἐκεῖνοι,
ὥς τε μηδενὶ τῆς ἀδυνατομένης ἀποδρῶν λελείφθαι.
περὶ πύλαις ταῖς, νεώσοικοι, σοαί, τὰλλα, οἷς ἐκεῖνοι
κοσμήσαντες τὴν πόλιν ἡμῖν παρέδωκαν. ταῖς δὲ ἰδίαις οἰ-
κίαις τῆς ἐν δυνάμει τὸ τε γνησιότητος οὐτὼ μετῴκισεν, καὶ
τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκροατοῦ, ὥς τε τὴν δεμ-
σοκλίου, τὴν κίμωνος, καὶ τὴν ἀριστοῦ, καὶ μελ-
πιδίου, καὶ τῆς τοῦ λαμπροῦ οἰκίας, εἴς ἑκάστην οἶδεν
ὑμῖν ὅπως ποτ' ὄσιν, ὅρα τῆς τῆς γείτονος οὐδὲν σεμνο-
τόρας οὐδὲν. νῦν δὲ ὡς ἀδρόν ἀδυνατοῖ, δημοσίᾳ μὲν ἢ
πόλιν ἢ μὲν ταῖς ὁδοῖς ἀγαπᾷ καὶ ταῖς ἀδυνατοῖς, καὶ κρή-
νας, καὶ νεώματα, καὶ λήρους. καὶ οὐ τοῖς εἰσηρησά-
μενοις ταῦτ' ἐπιτιμῶ: πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ: ἀλλ' ὑμῖν, εἰ
ταῦτα ἴκανα ὑμῖν ἀντίς ἀπολαμβάνετε εἶναι διοικεῖν.
ἰδίαι δὲ οἱ τῶν κοινῶν ἐπίτῳ γελυμένους, οἱ μὲν τῆς δημο-
σίᾳς οἰκοδομημάτων σεμνοτόρας ταῖς ἰδίαις οἰκίαις κα-
τεσκεύασαν, οὐ μόνον τῆς πολλῶν ἀποδρῶν τῶν τῶν
οἱ δὲ γὰρ σωεωνημένοι γεωργοῖσιν, ὅσων οὐδ' ὄναρ ἢ πι-
στον πώποτε. τούτων δ' αἵτιον πάντων, ὅτι τότε μὲν ὁ δῆ-
μος ἐν δυνάμει, καὶ κρείσσον ἀπάντων: καὶ ἀγαπᾷ τὸν
ἐν παρ' ἐκείνῳ τῆς ἄλλων ἐκείνῳ καὶ πικρῆς, καὶ ἀρχῆς,
καὶ ἀγαπᾷ πῶς μεταλαμβάνειν: νῦν δὲ, τὴν ἀπάντων:
κρείσσοι μὲν τῆς ἀγαπᾷ οὗτοι, καὶ δεῖ τούτων ἀπαντα
ἀγαπᾷ: ὁ δὲ δῆμος ἐν ὑπερίῳ καὶ περὶ αὐτοῦ μέρει

καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἀν' ἧ, αὐτοὶ μετὰ διδῶσι, λαμβάνοντες. Τίγαροῦν ἐκ τούτων καὶ ταῦτα πρὸς γένηται τῆς πόλεως ὅτιν. ὥς τε ἐπὶ ἀναγνώσκειν τὰ ψήφισματα ὑμῶν, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' αὖ εἰς πισθίσειε τίς αὐτὸ εἶναι τῶν, καὶ κείνῃ· οἱ, ἃ πρὸς τὸν κατὰ κράτος μετὰ γαρέας ἐψήφισατε, ἀρτεμνομένους τὴν ὀργάναν, ὅτι ἐναι, καλῶν, μὴ ὡς πρὸς φλιασπονο, ὅτε ἐξέπεσον τὸ ἀναγχο, βοηθῆν μὴ ὡς πρὸς πρὸς σφαγῶσι: τίς αὖ πελοποννήσῃ τὸν βουλομένους πρὸς χαλῶν. ἅπαντα καλῶ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι τῶν, καὶ τῆς πόλεως ἄξια. τὰ ὅρα δ' ἀρ' τούτων, οὐδαμῶς. οὐκοῦν τὴν μὲν ἀπέχουσα δὲ τῶν ψήφισμάτων ἐνδοξοῦσι: τὴν δ' ὅρα τὸν οὐδενὸς κύριοι γίγνεται. τὰ μὲν γὰρ ψήφισμα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψήφισατε, τὴν δὲ δύνανται δι' οὐκ ἀλῶν, ὡς ψήφισατε, ἔχετε. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμι αὐτοῖς ὑμῖν, καὶ μοι μηδεὶς ὀργισθῇ, ἔλαττον φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ἀγαπᾶν πρὸς τὸν τῶν, ἢ μείζων δύνανται πρὸς σκιδάξεται. εἰ μὲν ὅτι σφίσις, ἢ πρὸς ἄλλοις τοῖς τοῖς οὐσι σωθήσιν ὑμῖν, ἔλαττον φρονεῖν σωθεὶς λῶν αὐτοῖς: ἐπειδὴ δὲ ἐς ἀθηναῖοι, τὸ τὴν δύνανται πρὸς σκιδάξεται παρκαίνῃ. αἰχρὸν γὰρ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, αἰχρὸν, λιπὴν τὴν τῶ φρονήματος τάξιν, ὡς ὑμῖν οἱ πρὸς τὸν παρδῶσαν. πρὸς δὲ τούτοις, οὐδ' ἔστιν ἐφ' ὑμῖν, οὐδ' ἔστιν ἀρσῶναι τίς ἐλλῶν βούληται. πολλὰ γὰρ ὑμῖν ἐκ παντὸς τῶ χρόνου πέπρακται: καὶ τὸν μὲν ὅλῳ τὸν ὑπάρχοντες αἰχρὸν πρὸς τῶν: τοῖς δ' οὐσιν ἐχέροις οὐκ ἐπὶ πισθίσει, καὶ μεγάλῳ ἐὰν γινέσθαι. ὅλῳ δὲ, ὁ πόδ' οἱ κλιτοδόμενοι πεπνύσασιν πρὸς ὑμῶν, οὐκ ἐπὶ αὐτοῖς ὅταν βούλωνται, παύσασθαι, ὅτι καὶ ὑμῖν πόδ' ἔστιν. πεπολίτῃ γὰρ αὐτοῖς ἔλῃσιν.

Ἔστι δ' ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, κεφάλαιον ἀπάντων τῶν

Δημοθένους

εἰρημένων : οὐδὲ ποθ' ὑμᾶς οἱ λείποντες, οὐτε πονηροὺς,
οὐτε χρησοὺς ποιήσοισιν : ἀλλ' ὑμεῖς τούτοις ὁποῖους αὐ-
τοὺς ληθεύετε. οὐ γὰρ ὑμεῖς ὧν οὗτοι βούλονται, στοχάζεσθε,
ἀλλ' οὗτοι ὧν αὐτοὶ ὑμᾶς ὑποθνήσκουσιν οἰοῦνται. ὑμᾶς οὖν ὑπάρ-
ξει διὰ χρηστὰ βουλευομένους, καὶ πάνθ' ἔξει καλῶς. ἢ
γὰρ οὐδεὶς ὁρᾷ φάλλον οὐδὲν : ἢ οὐδὲν αὐτῷ πλεονέ-
σαι μὴ ἔχοντι τοῦ πεισομένου.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΑ-
ΩΝ ΛΟΓΟΥ.

Φήμης γνομμένης τὸν πόλεων βασιλέα πρᾶσכולάξαι-
σθαι στρατεύειν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὁ μὲν τῆς ἀθηναίων δῆ-
μος κεκίνηται, καὶ συγκαλεῖν ἄρμηνται τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ
τὸν πόλεμον ἐκφύγειν ἤδη. ὁ δὲ δημοθένης συμβουλεύει
μὴ περὶ ἐκείνου διαστῆναι, ἀλλὰ ἀναμένειν τὸν βασιλέα νεώτε-
ρίῳ. νῦν μὲν γὰρ φησὶν, οὐ πείσομεν τοῦ ἑλληνισμοῦ συμ-
μαχεῖν ἡμῖν ἐπ' ἀδείας· εἶναι δοκονῶντας : τότε δὲ αὐτοὺς
ὁ κίνδυνος αὐτὸς συστήσεται. παραινέει τῶν ἡσυχάζοντων
σωτάξασθαι, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον πρᾶσכולάσασθαι,
καὶ διέξεισιν ὃν τρόπον αὐτοὶ σωτῆρα γένωνται : ὅθεν καὶ πολλὰ συμ-
μοριῶν ὁ λόγος ἐπιγράφεται. συμμορία γὰρ πρὸς τοῖς
ἀπὸ τῆς λατρυργίας τῶν σωτῆρων.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ
ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΛΟΓΟΣ.

Ι μὲν ἐπαινεῖν τις, ὡς αἰσχροὺς ἀν-
ναῖοι, τοὺς περὶ νόμους ὑμῶν λόγον εἰ-
πεῖν μοι δοκῶσι περὶ αἰσχροῦς κεχα-
ρισμένον, οὐ μὴν συμφέροντά γε
ἐκείνοις οὐς ἐκώμαζονσι, ποιεῖν.
ὡς γὰρ περὶ γυμνασίων ὑποχειροῦν-
τες λέγειν, ὧν οὐδ' αὖτε ἀξίως ἐπι-

κέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ, αὐτοὶ μὲν τῷ δοκεῖν οὐ λέγειν
δόξαν ἐκφύοντα: τὴν δὲ ἐκείνων ἀρετὴν ἐλάττω τ' ὑπει-
λημμένους πρὸς τοὺς ἀκούσι φαίνεσθαι ποιοῦσιν. ἐγὼ δ' ἐ-
κείνων μὲν ἐπαινον τὸν χρόνον ἡρώμεσθαι μέγιστον εἶναι: οὐ
πολλοῦ γε γνησίου μείζω τῷ ὑπ' ἐκείνων περὶ γυμνασίων
ἐδίδου ἄλλοι πρὸς διδάσκειν δεδύνωται. αὐτοὶ δὲ πειρά-
σθαι τὸν ἑαυτοῦ πῶς, ὃν αὖ μοι δοκεῖτε μάλιστα δύναι-
σθαι πρὸς ἀντιτάξασθαι. καὶ γὰρ οὕτως ἔχει: εἰ μὲν ἡμεῖς
ἅπαντες οἱ μέλλοντες λέγειν θειοὶ φανείημεν ὄντες: οὐ-
δὲν αὖ τὰ ὑμέτερά οὐ οἶδ' ὅτι βέλτερον χροίω. εἰ δὲ πρὸς ἐλπί-
ας ὅσους οὐ δύνασθαι διδάσκειν καὶ * πείσαι, τίς πρὸς
σικελίαν, καὶ πόση, καὶ πόθεν περιθεῖσθαι χρήσιμος ἔσται νῦν
τῇ πόλει: πᾶς ὁ παρὼν φόβος λείλυται, ἐγὼ δὲ τοῦτο, αὖ
ἀρ' αὖ οἷός τε ὦ, πειράσθαι ποιῆσαι, μικρὰ περὶ ἐπὶ ὑ-
μῖν, ὡς ἔχω γνώμης ὡς γὰρ πρὸς τὸν βασιλέα. Εἰπὼ
νομίζω κοινὸν ἵκετον ἅπαντων τῶν ἐλλυμένων εἶναι βασιλέα:
οὐ μὲν δὲ τῶν πρὸς αἰνέσαι μ' αὖ μόνους τῶν ἄλλων ὑμῖν
πόλεμον πρὸς αὐτὸν ἀρ' ἀσθαι. οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς τοὺς ἐλλυ-
νὰς ὁρᾷ κοινούς ἀλλήλοισι ὄντας θύλας. ἀλλ' ἐνίοις μάλ-
λον ἐκείνῳ πισύοντα, ἢ ἑαυτοῖς αὐτοῖς. ἐκ δὲ τούτων τοιού-
των οὐκ ἔστιν νομίζω συμφέρον ὑμῖν, τὴν ἀρχὴν τῆς κλίμα-
κ

Δημοδίνους

* τηρεῖν, ὅπως δικαίᾳ γλήσῃσαι: πῶς τελευτᾶσαι δὲ,
 ἃ προσήκει πάντα, καὶ ἑὸν ἕπομαι δαίτη γλώμη. ἡ γού-
 ρμη γὰρ, ὡς αὐτοῖς ἀθηνᾶις, ὅς ἐλπωρὰς, εἰ μὲν ἐν αὐ-
 γῇς πηλοῖσι καὶ ἀφῇς, ὡς βασιλεὺς αὐτοῖς ὑπὸ χειρὶ, καὶ
 συμμαχῇσιν, καὶ μεγάλῃ χυμῇ ἐξαιρῇς πρὸς αὐτῷ, καὶ
 μετ' αὐτῷ ἐκείνου ἀμνησμένοις. εἰ δὲ πᾶσι δούλου τύτῃ καὶ
 δεσπότης, * περὶ παρὰ σὺν μετὰ ἡμεῖς, διδία, ὡς αὐτοῖς
 ἀθηνᾶις, μὴ τύτῃς μετ' ἐκείνου πολυμῆν ἀνακατῶμεν,
 ἕπομαι ὡς περὶ σὺν μετὰ. ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ χειρὶ ὡς ὠρμηκεν, εἰ
 ἀρὰ ἐγχειρεῖν ἔγνωκε τῷ ἐλπίσιν, χυμὰτα δώσει ποῖσι
 αὐτῷ, καὶ πηλοῖσι περὶ πηλῇ. οἱ δὲ ὅς ἰδίους πηλῇσι
 ἐπανορθῶσαι βουλόμενοι, καὶ ἑὸν τὸν νοῦν ἔχοντες,
 πῶς κοινῶς ἅπαντων σωτηρίαν πᾶσι ὀφείλουσι. εἰς δὲ πῶς πα-
 ραχὴν τῷ τῷ, καὶ πῶς ἀγνοοῦσι πᾶσι μὴ περὶ
 θεῖναι πῶς πόλιν ἡμεῖς. οὐ δὲ γὰρ ἐπίσης ὁρῶ τῷ τε ἄλλοις
 ἔλπίσιν καὶ ἡμῖν περὶ τῷ βασιλείᾳ πῶς βούλῃ οὐ γὰρ: ἄλλ'
 ἐκείνων μὲν πολλοῖς ἐν δὲ χυμῇσι μετὰ τῷ ἰδίᾳ πᾶσι συμ-
 φρονῶντων διοικημένοις τῷ ἄλλων ἐλπίσιν ἀμνησμένοι: ὡς μὲν
 γ, οὐ δὲ ἀδικημένοις πᾶσι τῷ ἀδικημάτων καλὸν ἐστὶ λαβεῖν
 τῷ τῷ πῶς δίκῃ, ἐὰν πᾶσι αὐτῷ ἕπομαι τῷ βασιλεὺς
 γλῆσῃ. ὅτε δὲ οὐ πᾶσι τῷ τῷ, σκεπτικῶν ἐστὶν ὅπως μετὰ ἡ-
 μεῖς ἐν τῷ πηλῇ γλῆσῃ μετὰ οὐκ ἔστι, μὴ τῷ ἐκείνος ὄν ἡ-
 μεῖς ὑπὸ βασιλεὺς ἡ γούρμη μετὰ τῷ ἔλπίσιν, πῶς τῷ τῷ αὐ-
 τῷ δοκεῖν εἶναι πᾶσι λήψεται. πῶς οὐ τῷ τῷ ἐστὶ; ἀλλ' ἡ μὲν
 δύνάμεις τῷ πόλεως ἔχεται σκεπτικῇ, καὶ πᾶσι δύνάμεις πᾶ-
 σιν ἡ φανερὰ, φαίνεται δὲ δίκαια φρονεῖν ὑπὸ τῷ τῷ * αἰρου-
 μένῃ. τοῖς δὲ βραχυνομένοις καὶ σφόδρα ἐπὶ μὲν πολυ-
 μῆν καλῶσιν, ἐκείνο λείπει: ὅσι οὐκ ἔστι χαλεπὸν, οὐδ' ὅταν
 βουλοῖται δὲ, δόξα αὐτοῖς λαβεῖν, οὐδ' ὅταν κιν-
 δυνός τις ἐγγὺς ἡ, λειπὸν εἰπεῖν φανῶναι: ἀλλ' ἐκείνο
 καὶ χαλεπὸν, καὶ προσήκει: ὅτι μὲν τῷ κινδύνῳ

πῶς αἰσθάνονται ἐπιδείκνυσθαι: ἐν δὲ τῷ συμβουλευέν φρο-
 νιμώτερον τῆς ἄλλων εἰπεῖν ἔχειν. ἐγὼ δὲ, ὡς αἰσθάνομαι ἁ-
 θηναῖοι, νομίζω τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βασιλέα,
 χαλεπὸν τῇ πόλει: τῆς δὲ ἀπὸ τὸν ἐκ τῆς πολέμου,
 ῥαδίον αὖ συμβαίνει. διὰ τί; ὅτι ὅς μὲν πολέμου ἅ-
 παντας ἀναγκαίως ἡγούμαι τῶν, καὶ χρημάτων,
 καὶ τόπων δείδαι: τῶν δὲ πάντα ἀφθονώτερον ἐκεί-
 νον ἔχοντα ἡμῶν δὲ εἴσω: ὅς δὲ ἀπὸ οὐδενός οὐ πῶς
 τῆς ἄλλων ὁρᾷ διομελούς, ὡς ἄρα τῶν αἰσθάνομαι: τῶν
 δὲ ἡμῶν καὶ τῶν μεθ' ἡμῶν κινδυνεύουσι πλείους ὑπάρ-
 χειν νομίζω. τὸν μὲν δὲ πόλεμον, διὰ τῶν πᾶσιν μὴ
 δι' ἐνός ἴσου περὶ τοὺς ἀνελείδαι: ὅς δὲ τῆς ἀπὸ
 ὁρᾷ σφημὶ πᾶσι διομελούς ὑπάρχειν χεῖρα. εἰ μὲν
 οὖν ἔτερος μὲν πᾶσι διωάμεως, ὡς ὅς βαρβαρούς
 οἰόντες μὲν ἀμύνεσθαι, ἔτερος δὲ ἵς ὡς ἔλκεται: εἰ-
 κώς αὖ ἴσως φανδροὶ πρὸς ἐκείνους ἐγινόμεθα αἰπ-
 τατόμενοι. ἐπεὶ δὲ πάσης πᾶσι διωάμεως ὅς αὖ τῶν
 πᾶσι, καὶ δὲ τὰ αὐτὰ εἶναι κεφάλαια τῆς διωάμεως,
 ὅς ἐχθροὺς ἀμύνεσθαι δύνανται, τοῖς οὖσι συμμά-
 χους βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντα ἄρα τὰ σώζειν: τί ὅς ὁμο-
 γούτως ἐχθροὺς ἔχοντες ἐπὶ τοὺς ζητῶμεν; ἀλλ' οὐ πᾶσι
 σκελετόμεθα μὲν πρὸς τῶν, ἀμυνόμεθα δὲ καὶ ἐκ-
 νον, ἐὰν ἀδικεῖν ἡμᾶς ὑποχειρῇ: καὶ νῦν μὲν καλεῖται
 πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἔλκεται. ἐὰν δὲ ἀκελεύου-
 σιν οὗτοι, μὴ ποιῇτε, οὐχ ἡδέως ὑμῶν εἰων ἔχοντες,
 πῶς χρὴ περὶ σκελετοῦ πᾶσι ὑπακούσεσθαι; ὅτι νῦν διὰ ἀκού-
 σοντες παρ' ἡμῶν, ὅτι ὑποβουλεύει βασιλεὺς αὐτοῖς, αὐ-
 τὸς δὲ οὐ περὶ ἡμῶν; ὡς πρὸς τῶν διός, οἷοιτε ὅς: ἐγὼ μὲν
 γὰρ οἶμαι. ἀλλ' οὐ πῶς μείζων οὐκ ἔστι ὁ φόβος τῆς πρὸς
 ὑμᾶς, καὶ πρὸς ἀλλήλους αἰσθάνομαι διαφορῶν. οὐδὲν οὖν
 ἀλλ' ῥαφωδῆσυσιν οἱ πρὸς βίβεις ποδῶντες. τότε δὲ

Δημοδίνους

αὐτὰρ ἄν' αὖ νῦν οἰόμεθα ἡμεῖς, περὶ τήν τε, οὐδέ τις δὴ που τῆς
 ἅπαντων ἐλλώων τηλικούτων ἐφέαυτῳ φροήσει, ὅς τις
 ὄρων ὑμῖν χιλίους μὲν ἱππέας, ὁπλίτας δέ, ὅσοις αὖ
 δέλη τις, ναὺς δὲ ἑκακοσίας, οὐχ ἥξει καὶ δεισέτω, μετὰ
 τούτων ἀσφαλές αὖτ' ἡ γούμενος σωθῆναι. οὐκοῦν ἐκ μὲν
 τῆς καλῆς ἥδη, τὸ λῆσθαι, καὶν μὴ τύχητε, ἀφαιρτέον. ἐκ
 δὲ τῆς μετὰ τὸ πρᾶσιδύσασθαι, τὰ ὑμέτερά αὐτῆς ἰδί-
 αχέν, διχομελῆους σώξεν, καὶ οὐκ εἰδὼς πάντας ἥξοντάς ἐστι.
 Εἰπὼ βίβω, ὦ αὐτόρρις Ἀθηναῖοι τῶν τε, καὶ τὰ πρᾶσιδύ-
 σια τούτοις λογιζόμενος λέγον μὲν οὐδένα ἰβουλήν τερα-
 σῶν, οὐδὲ μάταιον ἔχοντα μήκος δῦρεν· τὴν μὲν τοὶ πρᾶ-
 σιδύω ὅπως ὥς ἀρίστα, καὶ τάχιστα γλήσεσθαι. πάντῃ γλῆ-
 λαί περὶ γμάτα ἔχον σκοπῶν. οἷμαι δὲ δεῖν ἀκούσθαι τῶν
 μᾶς αὐτῶν, αὐτὰρ ἔσκη, φησὶ λέσθαι. ἔσθ' ἴνῃ περὶ τὴν μὲν
 τῆς πρᾶσιδύσης, ὦ αὐτόρρις Ἀθηναῖοι, καὶ μέιστον, οὐτω δια-
 κείσθαι τὰς γνώμας ὑμῶν, ὥς ἔκαστον ἐκόντα περὶ δῦμος ὅ,
 π' αὖ δὴ, ποιῶντα. ὁρᾶτε γὰρ, ὦ αὐτόρρις Ἀθηναῖοι, ὅπ-
 ὄσα μὲν πῶποθ' ἅπαντες ὑμεῖς ἔβουλήθητε, καὶ μετὰ ταύ-
 τα τὸ περὶ τὴν αὐτῶν ἔκαστος ἐαυτῷ περὶ σῆκεν ἡγήσας,
 οὐδὲν πῶποθ' ὑμᾶς ὑξίφυλιν· ὅσα δὲ ἰβουλήθητε μὲν, με-
 τὰ τῶν τε δὲ ἀπεβλίψατε περὶ ἀλλήλους, ὥς αὐτοὺς μὲν
 ἔκαστος ἐπὶ κήσων, τὸν δὲ πλεονέκον περὶ ξαντῶν, οὐδὲν πῶπο-
 τε ὑμῶν ἐγλήθη. ἔχόντων δὲ ὑμῶν οὐτω καὶ πρὸ ξυνομέ-
 νον εἶς διακοσίους καὶ χιλίους ἀναπληρῶσαι φημι χρῶναι
 καὶ ποιῆσαι διαχιλίους, ὅκτακοσίους αὐτοῖς περὶ στείμαν-
 τας. ἐὰν γὰρ τὰ τ' ἀφαιρέσιν τὸ πλεονέκος, ἡ γούμε τῆς
 ἰδιωκλήρων, καὶ τῆς ὀρφανῶν, καὶ τῆς κληρουχικῶν, καὶ
 τῆς κοινωνικῶν, καὶ εἰ τις ἀδυνάτος, ἀφαιρεθῆντων, ἔσι-
 δαι χίλια, καὶ διακοσία τῶν τε ὑμῶν σώματα. ἐκ τοίνυν
 τούτων οἷμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας εἴκοσιν, ὥς πόδ' νῦν
 εἰσιν, ἐξήκοντα σώματα ἔχουσαν ἐκείνην τούτων δὲ τῆς συμ-

μοριῶν ἐκείνην διελθὲν κελεύω πέντε μέρη, καὶ τὰ δώδεκα
αὐτοῖς, ἀνταναπληρῶντας πρὸς τὸν δι' ὑπάρχοντα ἄνθρωπον,
ὅς ἀφ' ἑαυτοῦ ἔστι. Καὶ τὰ μὲν σώματα, οὐτῶ φημι δεῖν
σωτῆσαι, δι' ὃ δὲ, εἴσεσθε, ἐπειδὴν ὅλον τὸν ἔσπον
τῆς σωτῆριος ἀκρόασις, τὰς δὲ ψυχὰς, πῶς; τὸν ἅπαν
τα ἀριθμῶν κελεύω διακρίσας ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ τὰ πῶ
πεντεκαδεκοναίαν εἴκοσι ποιῶν μέρη, τῶ πρώτων ἐκα
τὸν, πέντε, καὶ τῶ διὰ τῶν ἐκατὸν, πέντε, καὶ τῶ ἑξήκων
ἐκατὸν, πέντε ἐκείνῳ μόριον διδόντας: εἴτα συνληρώσαι
συμμορίαν σωμάτων ἐκείνη πῶ πεντεκαδεκοναίαν: πῶ
δὲ συμμορίαν ἐκείνῳ ὡς μόριον ἀπὸ τῶν ἑξήκων ἀφ' ἑαυτοῦ
ψυχὰς. Ἐπειδὴν ὅμως οὕτως ἔχοντα ὑπάρχει, κελεύω,
ἐπειδὴ τὸ τίμημα ὅτι τῆς χώρας ἐξακιχλίων τάλαντων,
ἢ ὑμῖν καὶ τὰ χρήματα ἢ σωτῆρα γυμνὰ, διελθὲν ὅσον, καὶ
ποιῆσαι κατ' ἐξήκοντα τάλαντα ἐκατὸν μέρη: εἴτα πέντε ἐ
ξηκὼν τάλαντα εἰς ἐκείνην τῶ μεγάλων τῶ εἴκοσι
συμμοριῶν ἀντικληρώσαι: πῶ ὅμως συμμορίαν ἐκείνῳ τῶ με
ρῶν μίαν ἐξηκὼντα τάλαντα ἀφ' ἑαυτοῦ: ὅπως ἐὰν μὲν
ὑμῖν ἐκατὸν δὴ ψυχῶν, πῶ μὲν διαπάνω ἐξηκὼντα τάλαν
τα σωτῆρῃ, ψυχὰς ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ δώδεκα: ἐὰν δὲ δὴ διακρί
σίων, διακρίνεται μὲν ἢ τάλαντα τὰ πῶ διαπάνω σωτῆ
ρα ἔσονται, ἐξ δὲ σώματα ψυχὰς ἔσονται: ἐὰν δὲ διακρίσίων,
εἴκοσι μὲν ἢ τάλαντα πῶ διαπάνω διακρίνεται, τέσσαρα ὅ
σώματα ψυχὰς ἔσονται. τὸν αὐτὸν δὲ ἔσπον, ὡς αὐτοῖς ἀ
δυνατοί, καὶ τὰ ἐν ὅφειλόμενα τῶ σκεδόν ὑπὸ τῶν ψυχῶν
ψυχῶντας, ἅπαντα ἐν τῷ διαγράμματι νόμῳ κελεύω,
μέρη εἴκοσι: ἔπειτα τῶν μεγάλων ἀντικληρώσαι συμμο
ρίαν μέρος ἐν χρεῶν ἐκείνη: πῶ δὲ συμμορίαν ἐκείνην
διανείμει τῶ ἐκείνης μερῶν ἐκείνῳ τὸ ἴσον: ὅς δὲ δώδεκα
ὅς ἐν ἐκείνῳ τῶ μέρει ταῦτ' εἰσπράξαντας, τὰς ψυχὰς
αἱ ἐκείνοι λαχόντες, πρὸς κοινὰς ἀποδοῦναι πρέχει. πῶ μὲν

Δημοθένης

δα πάντων, καὶ τὰ σφάφη, καὶ τοὺς ὑπεράρχους, καὶ τὴν
 τῆς σκιδίων εἰσπραξίν, οὕτως αὖ ἀριστερῶς, καὶ πο-
 ρισθῆναι, καὶ πρᾶσθαι αὐτῶν. πλήρωσις δὲ καὶ σα-
 φής ὁ δὲν ἔσται, καὶ ῥαδία μετὰ ταῦτα λέγω. φημὶ τοὺς στρα-
 τηγούς διὲν διανείμει τόποις δέκα τῶν νεωρείων, σκεψά-
 μενους ὅπως ὡς ἐγγύστατα ἀλλήλων καὶ ταῦτα ἐκείνους ὥστε
 νεώωσιν. ἐπειδὴν δὲ τοῦτο γράψωσι, δύο συμμορίας καὶ
 ἐκείνους ὑπὲρ τῶν ἐκείνων περὶ τοῦτο τῶν τόπων·
 εἴτ' ὡς κληρώσει τοὺς φυλάς· τῆς δὲ ὑπεράρχων ἐκεί-
 στον, καθ' ἑκάστον νεώριον· ἵνα ὥστε συμμορίαί δύο, ὑπὲρ
 ἑκείνους, καὶ φυλή μία. ὃν αὖ ἡ φυλή τόπον λαίχη,
 διελθὲν ἕχα· καὶ τοὺς νεῶς ὡς αὐτῶς· εἴτ' ὡς κληρώσει
 τοὺς ὑπὲρ τῶν· ὅπως αὖ τῆς μετὰ ὅλων νεωρείων ἐν ἐκείνῃ μέ-
 ρος ἢ τῆς φυλῶν· τῆς δὲ μέρους ἐκείνου τὸ τρίτον μέ-
 ρος ἢ ὑπὲρ τῶν ἔχῃ. εἰδὴτε δὲ αὖτε δὲ, πρῶτον μετὰ τῶν
 φυλῶν, ὅπου τίτακται· μετὰ ταῦτα δὲ τῶν ὑπὲρ τῶν· εἴτε
 ὑπεράρχη τίνος, καὶ ὑπὲρ πόρου. καὶ ἐκείνους μετὰ ἡ
 φυλή, δέκα δὲ ἢ ὑπὲρ τῶν ἐκείνων ὑπὲρ τῶν ἔχῃ. ἐὰν γὰρ ταῦτα
 οὕτως εἰς ὁδὸν καὶ ταῦτα, εἴπῃ καὶ πρὸς ἐλπίσιν νῦν, πάντα
 γὰρ ἀκριβὲς πως εἶναι οὐ ῥαδίον, αὐτὸ τὸ περὶ γμαῖαν
 τῶν εἶρησι· καὶ μία σιῶταξις καὶ πασῶν τῶν νεῶν, καὶ
 μέρους ἔσται. ὃν δὲ χρημάτων καὶ πόρου φανε-
 ροῦ ἔνός ἢ δὴ πρᾶξον μετὰ οἷον λόγον ὃν μέλλω λέγειν·
 ὅμως δ' εἰρήσεται. πιστεύω γὰρ, ἐὰν τις ὁρῶς σκοπῇ,
 μένος τὰ ληθῇ καὶ τὰ γνησιώμενα εἰρηκῶς φανήσονται.
 ἐπὶ φημι χρῶμαι, μὴ λέγειν νῦν πόρε χρημάτων· εἶναι
 γὰρ πόρον αὖτε δὲ, μέγαν, καὶ καλόν, καὶ δίκαιον, ὃν ἐὰν
 μετὰ ἡ δὴ ζητῶμεν, οὐδ' εἰς τὸ ὅσον πόρε ἢ γνησιώμενα ἡμῖν·
 οὕτω καλὸν τὸ ποιεῖν νῦν ἀπὸ χρημάτων· ἐὰν δὲ εἰδῶμεν, ἔσται.
 τίς οὖν εἴδ' οὕτως· ὃν νῦν μετὰ οὐκ ὦν, ὃν πόρεων δὲ τότε αἰ-
 νύματι γὰρ ὁμοιον τοῦτο γὰρ· ἐγὼ φράσω ὡς ἔστι τῶν πόρων,

ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πᾶσαν ταυτηνί; ἐν τῷ τῇ χήματα
 εἴεσιν, ὀλίγου δὲ πρὸς ἀπάσας τὰς ἀλλὰς εἰπεῖν πόλεις·
 τῶν δ' οἱ κεκτημένοι τοιοῦτον ἔχουσιν τὸν νοῦν, ὥς τ' εἰ πάν-
 τες οἱ ἐν ταυθοῖ λέγοντες φοβοῖεν, ὥς ἡγεῖ βασιλῆα, ὥς πα-
 ρεστιν, ὥς οὐχ οἷόν τε ταῦτ' ἄλλως ἔχειν· καὶ μὲν αὖτ' ἐλθόν-
 των ἴσοι τ' ἀπὸ τῆς τοῦ τοῦ χρυσωδιδεῖν· οὐ μόνον οὐκ ἀ-
 εἰσενέγκαιεν, ἀλλ' οὐδ' αὖτ' ἀείδειεν, οὐδ' αὖτ' ὁμολογήσαιεν
 κεκτηθῆσαι. εἰ μὲν τοὶ τὰ νῦν δὲ τῇ λόγων φοβὸν δ' ὄγῳ
 περὶ πόλιν αἰδοῖντο, οὐδεὶς οὐτως ἡλίθιος ἔστιν, ὅς τις
 οὐχ ἰκανὸν δόξῃ, καὶ πρῶτος εἰσενέγκοι. τίς γὰρ αἰρήσε-
 ται μᾶλλον αὐτὸς, καὶ τὰ ὄντα πάντ' ἀκρωλέναι, ἢ μέ-
 ρος τῆς ὄντων ἐπὶ αὐτῇ καὶ τῇ λοιπῶν περσενεγκεῖν;
 χήματα μὲν δὴ φημι εἶναι τότε, αὐτὸς ἀληθῶς δὲ πρὸς
 πόρον δὲ, δ'. διὸ μὴ δέξιντεν πρῶτον. ὅσα γὰρ νῦν πρὸς
 σπασθ' αὐτὸς πρὸς ἐλπίδι πορίζεν, πλείων δὲ γέλωτος τῇ μη-
 δένος. φέρε γὰρ, ἑκάτοσθ' ἐπὶ εἰσφύειν ἐρεῖ· οὐκ ἔστι
 κούτ' ἀλάντα δ' εἰ· ἀλλὰ πεντηκὸσθ' ἐπὶ εἰ· τ' διὰ τὸν
 οὐκ ἔστι, ἑκάτον καὶ εἰς σι. καὶ τί τῇ τ' ἐπὶ πρὸς διακρίσας,
 καὶ χιλιάσ' ἀμείλιχον, ἄς βασιλῆα πᾶν χήματ' ἄγειν φα-
 σιν οἱ τοῖ· ἀλλὰ τῶ, βούλεσθε δωδεκάτην ὑμᾶς εἰσπίσειν,
 πεντακὸσα τάλαντα, ἀλλ' οὐτ' αὐτὸς ἀνάγκησθε, οὐτ' αὐτὸς
 ταυτῇ, ἄξια τῇ πλείονι τὰ χήματα. δὲ τίνων ὑμᾶς
 τὰλλα πρὸς ἀσφάλειαν. τὰ ὅχ' ἡμᾶς, νῦν μὲν ἔστιν ὅς κε
 κτημένους ἔχειν, ὅδα μὲν γὰρ αὐτὸς ἐκ καλλίονι σώζοιτο τῇ πό-
 λει· ἐὰν ὅχ' οὐ καὶ εἰς τοῦ εἰλθοῖ, τότε ἐκόντων εἰσφύειν
 των αὐτῇ λαμβάνειν. ταῦτα δὲ καὶ δυνάμει εἶναι, ὡς αὐ-
 τοὶ ἀθηναῖοι, καὶ πρὸς τὴν καλὰ καὶ συμφέροντα, καὶ
 βασιλῆα πῶδ' ἡμῶν ὡς τῇ δὲ ἀπαγγελῆσαι· καὶ φόβος
 οὐκ ὀλίγος γένοιτ' αὐτὸς ἐκείνῳ δὲ τῶν οἰδὲ μὲν γε ἔλακτο-
 σίας ἔμελλεν, ὡς ἑκάτον πρὸς ἡμῶν, ὅς περὶ τῶν
 αὐτῇ χιλιάσ' ἀκρωλέναι. ἀκρωλέναι δὲ ἔλακτοσίας

Δημοδίνους

αὐτοὺς ὑμᾶς πῆρεσθ' ἀσμενόνους εὐήρεις. ὥς τε μὴ κερμίδῃ,
μὴ δ' εἰ πάνυ μαινοίτο, νομίσαι ῥ' ἄδιον εἶναι, τὸ τίω' ἡμετέ-
ραν πόλιν ἐχρύνει ποικιλοῦσαι. ἀλλὰ μὲν, εἴ γε ὑδὶ χρέμα-
σιν αὐτῷ μέγα ἐπιδόχεται φρονεῖν· καὶ τάλῳ ἀδινεσδραν
ἀφορμὴν τῆς ὑμετέρᾳς δέξεται. ὁ μὲν γὰρ χρυσίον ὥς φα-
σιν, ἄρει· ὅστις δὲ αὐτὸν διαδώ, ζητήσεται. καὶ γὰρ τὰς κρυψίας
καὶ τὰ φρέατα ὑδὶ λιπεῖν πέφυκεν, ἐὰν τις ἀπ' αὐτῆς ἀ-
θρόα, καὶ πολλὰ λαμβάνῃ. ἡ μὲν δὲ τὸ τῆς χώρας τίμημα
ὑπάρχον ἀφορμὴν ἐξακιχίλια τάλαντα ἀκνύσεται· ἡ δὲ
ἥς ὥς μὲν * τὸν ἐπὶ ὄντα ἐκείνον ἀμωσύμεθα, οἱ δὲ μῦθα-
θῶνι τῆς περὶ γόνων αὐτοῦ μάλιστα αὐτὸ εἰδῆεν. ἔως δ' αὐτὸν κρα-
τῶμεν, οὐκ ἐνὶ δῆπον χρέμαθ' ἡμᾶς ὑδὶ λιπεῖν. Καὶ μὲν
οὐδ' ὅ πινυς διδάσκει, μὴ ξενικὸν πολὺ συστήσεται χρέματα
ἔχων, ἀλλ' ὅτις εἶναι μοι δοκεῖ, ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι ὅτι μὲν αὐ-
τῷ πῶν, καὶ ὁ ῥέοντιν, καὶ ἵνα σ' τῆς ἄλλων βαρβαρίων
πρὸς αὐτὸν ἐκείνην τῇ ἐλπίδι μωροφροεῖν πρὸς ἐκείνῳ·
οὐχ ἵνα ἐκείνος ἐλπίδι τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἵνα δὲ πρὸς πινὰ ἐκα-
στὸς αὐτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπάρχουσας πινίας.
ὅτι δὲ τίω' ἄλλω ἐλάττω ἐλλείπει οὐδὲν αὐτὸν ἐκείνην ἡγοῦ-
μαι. ποῖ γὰρ αὐτὸς ῥέειται μετὰ τῶν αὐτῶν; εἰς φρυγίαν ἐλ-
θὼν δουλεύσει; οὐ γὰρ ἡδὲ ἄλλου πινός ἐστιν ὁ πρὸς
τὸν βαρβαρικὸν πόλεμος, ἡ δὲ χώρας, καὶ βίου, καὶ ἐ-
σθῆτος, καὶ ἐλδοῦς ἰδρίας, καὶ πάντων τῶν τοιούτων. τίς οὖν
οὕτως ἐστὶ δυστυχής, ὅς τις ἐαυτὸν, γονέας, παῖδες,
δὲ αὐτὸν κέρδιος βράχιος περὶ αὐτῶν βουλήσεται; ἐγὼ μὲν
οὐδὲν αὐτὸν ἡγοῦμαι. καὶ μὲν, οὐδ' ἐκείνῳ συμφέρει, * ξυνοῖς κρα-
τῆσαι τῆς ἐλλειπτικῶν. οἱ γὰρ ἡμῶν κρατῆσαντες, ἐκείνου γὰρ
* πάλιν αὐτὸν κρείττους ἦσαν. βουλεῖται δ' ἐκείνος οὐκ αὐτὸν
λὼν ἡμᾶς, ἐπ' ἄλλοις εἶναι· ἀλλὰ μάλιστα μὲν πάντων,
εἰ δὲ μὴ, τῶν γὰρ ὑπάρχοντων δούλων ἐαυτῶν αὐτὸν ἀρῇ.
Εἰ τοίνυν τίς οἶσται θεαίονος ἵσταται μετ' ἐκείνου, ἐστὶ μὲν

χαλεπὸς πρὸς ἡμᾶς ὁ πόδι τούτων λόγος· διὰ γὰρ τὸ μα-
 στεῖν αὐτοὺς, οὐδ' αὖ ἀληθεὶς ἡδέως, οὐδ' αὖ ἀγαθὸν πὶ πόδι
 αὐτῶν ἀκούσασθε· οὐ μὲν, ἀλλὰ δεῖ τοὺς πόδι πραγμά-
 των μεγάλων σκοποῦντας μηδὲν συμφορὸντα λαπσμὸν
 πρᾶξιπτεῖν διὰ μηδὲ μίαν πρὸ φασιν. ἐγὼ τίνω οἶμαι το-
 σοῦτον ἀπείχειν θεβαίους τῷ μετ' ἐκείνου πότ' αὖ ἐλθεῖν αὐτῶν
 τοὺς ἐλλώας, ὡς περ πλάων αὖ χρημάτων εἰ ἔχοιεν δοῦναι,
 πρίασθαι, γινώσκειν ἡνὰ αὐτοῖς καιρὸν, δι' οὗ τοῖς περ π-
 ρας· διαλύσονται πρὸς τοὺς ἐλλήνας ἀμύρτιας. εἰ δ' ἀλλ' α-
 παντάπασι περ οὕτως οἶεται φησὶ δυσυχὲς θεβαίους εἶναι·
 ἐκείνῳ γε δή περ πρὸς πάντας ἐπίστασθαι, ὅτι θεβαίων τὰ ἐ-
 κείνῳ φρονέοντων, ἀνάγκη τοὺς τούτων ἐχθροὺς τὰ τῶν ἐλλώων
 φρονεῖν. ἡ γὰρ μάχη τίνω ἐγὼ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τοὺς μετ' αὐτῶν ὄντας, τίς περ πρὸς τοὺς κρείττους καὶ τῶν βαρ-
 βαρόν ἐστιάσει πρὸς πάντας. ὥστ' οὐτε φοβεῖσθαι φη-
 με δεῖν πόδι τῶν μετῴν, οὐθ' ὑπαχθῆναι περ τοῦτο ἐκ-
 φορὸν τὸν πόλεμον. καὶ μὲν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα αὖ
 εἰκότως ἐλλώων φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὁρᾷ· τίς
 γὰρ ἐκ οἷδεν αὐτῶν, ὅτι ἔως μὲν ἐκείνον κοινὸν ἐχθρὸν ὑπει-
 ληφότες ἀμονόον ἀλλήλοισι· πλάων ἀγαθῶν ἡγούμενοι.
 ἐπειδὴ δὲ φίλον αὐτῶν νομίσαντες αὐτοῖς ὑπὸρχειν, πόδι
 τῶν πρὸς αὐτοὺς διηγεῖσθαι διαφορῶν· ὅσα αὖ εἰς δεξιὰς
 ῥώμενος εὐρί- τις αὐτοῖς, τοσαῦτα πεπόνθασιν καὶ αὐτοῖς. εἴθ'
 ὅν ἡ τύχη καὶ τὸ δαίμνηιον φίλον μὲν ἀλίσσι τελεῖ, συμφέ-
 ροντα δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τοῦτον ἡμεῖς φοβοῦμεθα. μη-
 δαμῶς. ἀλλὰ μὴ ἀδικῶμεν, ἡμεῖς αὐτῶν εὐεχέμεν, καὶ τῶν
 τῶν ἄλλων ἐλλώων ταραχῆς καὶ ἀπίστας, ἐπεὶ, εἴγε ὁμο-
 θυμαδὸν ὡς μὲν πάντων ἀδιδόδακ μόνῳ, οὐδ' ἀδικεῖν αὖ
 ἡμᾶς ἐθέλει ἐκείνον· ἐπειδὴ δὲ τῶν τούτων οὕτως ἔχει, φυ-
 λάττεσθαι φημι δεῖν, μὴ πρὸ φασιν δώμεν βασιλεῖ τῶν τῶν
 δίκαια ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐλλώων ζητεῖν. ἡσυχίαν μὲν γὰρ

Δημοδίνους

ἐχόντων ὑμῶν, ὃ ποτὶς αὐτὸς εἴη τοῖς τὸ πρὸς τῶν: πόλε-
μον δὲ ποιηταμελίων περὶ τῶν, εἰκότως αὐτὸς δοκοῖν δὲ τῶν
πρὸς ὑμῶν ἐχθρῶν, τοῖς ἄλλοις πόλεως εἶναι βούλεσθαι μὴ
δυνάμει γένηται ὡς κακῶς ἔχει τὰ ἐλλωικῶν, συγκατα-
τίς ὅτε οὐ πείσετε, καὶ πολεμοῦντες, ὅτε οὐ δυνήσεσθε:
ἀλλ' ἔχετε ἡσυχίαν, διαρροῦντες καὶ πρᾶσθαι ἀξιόμενοι:
καὶ βούλεσθε ἀπαγγέλλεσθαι πόλιν ὑμῶν πρὸς βασιλείαν,
μὴ μὰ δία ὡς ἀχρεοῦσιν, ἢ φοβοῦνται, ἢ θορυβοῦνται πάν-
τες οἱ ἐλλωδοί, καὶ οἱ ἀθηναῖοι, πολοῦ γὰρ καὶ διεῖ: ἀλλ'
ὅτι, εἰ μὴ τοῖς ἐλλωσιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἐπὶ τὸ φέρεσθαι καὶ
ἐπιτορκεῖν, ὡς πόλιν ἐκείνην καλὸν, πάλαι αὐτὸς ὑμῶν ἐπ' ἐκείνῳ
ἐπορεύεσθε: νῦν δὲ ἄλλοι μὲν οὐκ αὐτὸ ποιήσονται ὑμῶν ἐνέκῃ
αὐτῶν: δὴ γὰρ δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν αὐτῶν λαβὴν πα-
ρὰ τοῖς ἐκείνῳ, ἐπὶ πόλιν ποτε τοῖς περὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν
τ' αὐτὸ ἐπὶ σκοπεῖν αὐτῶν, οὐκ ὀλιγώρως ὑμῶν βουλομένο-
νους δὴρήσει. ἐκ μὲν γὰρ τῶν πρὸς τοῖς ἐκείνῳ περὶ τῶν πο-
λέων σιῶσι δὲ τῶν πόλιν δὴ δοκίμονα, καὶ μεγάλῳ γὰρ
ἐκ μὲν τῶν ἐκείνῳ, * ἐπὶ γὰρ πρὸς τὸν πόλιν, οὐ
δε μὲν τῶν ἄλλων ἐλλωιδῶν πόλεων τοσοῦτον, ὅσον νῦν
ἐπὶ τῶν αὐτῶν. καὶ μὲν, καὶ τοῖς ἐλλωας ὁρᾷ δεομένης,
ἢ τοῖς ἐκείνῳ, ἢ ἀκρυσίον διαλλακτῶν: ἄλλοι δ' αὐ-
τὸν οἶδεν αὐτὸς φανερὰ αἰτίῳ, εἰ πόλεμον κινεῖν. ὡς τε καὶ
γνώριμα, καὶ πιστὰ αὐτῶν τῶν ἀπαθήλωντων ἀκρυεῖν ἔ-
σται. ἵνα δ' ὡς αὐτῶν ἀθηναῖοι, μὴ μακρὰ λέγων λίαν
ἐνόχλῳ, τὰ κεφάλαια αὐτῶν συμβουλεύω φράσας ἄπειμι.
πρᾶσθαι ἀξίως μὲν πρὸς τοῖς ὑπάρχοντες ἐχθροῖς κε-
λεύω: ἀμύνεσθαι δὲ καὶ βασιλείαν, καὶ πάντας, αὐτὸς ἀδικεῖν
ἐπιχειροῦσι, τῶν τῇ δυνάμει φημι δεῖν: ἀρχεῖν δὲ μεδε-
νός, μή τε λόγον, μή τε ὄρον ἀδίκου, τὰ δὲ ὅρα ὑμῶν ὅ-
πως ἀξία τῶν περὶ τῶν ἐσσεῖ, σκοπῶμεν, ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τῶν ἐκ-
μαρὶς λόγῳ. καὶ τῶν ποιήτε, καὶ ὑμῶν αἰτίῳ καὶ τοῖς

ὁ ποδὶ τῷ συμμεινῶν λόγος. 78
πάναντία πείθοισι συμφέροντα πράξετε: οὐ γὰρ ὀργισθή-
σεσθε αὐτοῖς ὕψρον, νῦν ἀμφοτέρους.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΛΟΓΟΥ.

Τὸν συμμαχικὸν κληθέντα πόλεμον ἤρανον πρὸς Ἀθη-
ναίους χίοι, καὶ ῥόδιοι, καὶ βυζάντιοι, πύθονον μὲν αὐ-
τῷ ὑπῆκτοι γεγενηότες, τότε δὲ Ἀθηναίοις συμμαχίαν πε-
ποιήμενοι κησά τῷ ἀδελφῶν. γείτονός δὲ ὄντες οἱ ῥόδιοι
τῇ καρείᾳ πρὸς τὸν ταύτης ὑπαρχον μακρόσωλον οἰκείως ἐ-
χεῖν ἐδόκω. ὁ δὲ κατ' ὀλίγον πισυόμενος ὑπ' αὐτῷ ὥσπερ
βουλῶν κατὰ τὴν δῆμον συνεστήσατο: καὶ πῶς δημοκρα-
τίαν τῷ ῥοδίῳ ἀφελόμενος, ὀλίγοις τοῖς δυνατοῦσιν
πῶς πόλιν κατεδύλωσε. Συμβουλῶν τοίνυν ὁ δημοφί-
λης, μὴ πορίσασθαι τῷ ῥοδίῳ, ἀλλὰ βοηθεῖν τῷ δήμῳ τῷ ῥοδίῳ,
συμφέρον τοῖς Ἀθηναίοις τὸ δημοκρατεῖσθαι λέγων τῷ
πόλει. εἰ δὲ ἡδίκηκασιν ὑμᾶς ῥόδιοι, φησὶν, ἀλλὰ πρέ-
πον ὄξιν ἡμῖν, καὶ σωθῆναι, τὸ καὶ εὖς ληπτήσαντας τῷ
ἐλλώων ἐλθόντων, καὶ μὴ μνησικακεῖν ἀμαρτάνουσι
εἰς πῶς πόλιν.

ΑΛΛΩΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Συνεμάχων Ἀθηναίοις ποτὶ οἱ νησιώται, καὶ οἱ πῶς πα-
ραλίαν οἰκοντες ἄχρι τῆς βυζαντίου. ἀλλ' ἀφιστάντες ἐπο-
λείμεθα Ἀθηναίοις. καὶ μετὰ μνησικακίαν τῷ πόλει, ὡς ἀγ-
κάλειται εἰς σωθῆναι εἰσέλθοντες ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὥστε
αὐτονόμως εἶναι καὶ ἐλθόντων. μετὰ τῶν βασιλέως γινώ-
μη βοηθούσης ἀρτεμισίας τοῖς κατὰ πῶς ῥόδον ὑπὸ τοῖς

Amesbury

497
74
575

ὁ παρὶ τῆς τῆς ῥοδίων ἐλευθερίας λόγος. 79
ὁ μὲν λαὸς οὗτος, ὅτε ποιήσει τὰ συμβουλευόμενα. ὥς τ' αὖ-
τὸ διοικεῖσθαι δεῖ τῆς δυο ἐννοιῶν, τό, τε αἰαχέσθαι λέ-
γωντος, καὶ τὸ πειθῆναι τοῖς λεγομένοις, ἅμα καὶ περὶ αὐτοῦ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ
ΡΟΔΙΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ.

Ἰ μὲν δὲν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες ἄθην-
ναῖοι, παρὶ τῆς τῆς βουλευόμε-
νους διδόναι παρῆρσίαν ἐκείνῃ τῆς
συμβουλῶντων. ἐγὼ δὲ οὐδὲ πῶ-
ποτε ἤρῃσά μιν χαλεπὸν διδάξαι τὰ
βέλπιστα ὑμᾶς, ὥς γὰρ εἶπεν ἁ-
πλῶς, ἅπαντες ἐγνώκτες ὑπάρ-
χει μοι δοκεῖτε: ἀλλὰ τὸ περὶ τῆς πείθου τῶν αὐτῶν. ἐπειδὴν
γὰρ πᾶσι δόξη, καὶ ἡμεῖς οὖν τῶν περὶ αὐτῶν ἀπεί-
χει, ὅσον πρὶν δόξαι. Ἔστι μὲν οὖν ἐν ὧν ἐγὼ νομίζω χά-
ειν ὑμᾶς τοῖς θεοῖς ὁφείλιν, τὸ, τῶν δεῖ τῶν αὐτῶν ὑβριν
ὑμῖν πλεμῆσαντας οὐ πάλαι, νῦν ἐν ὑμῖν μένοις τῆς αὐ-
τῆς σωτηρίας ἔχειν τοῖς ἐλπίδας. ἄξιον δὲ ἡδῆναι τῶ πα-
ρόντι καιρῷ. συμβῆσθαι γὰρ ὑμῖν ἐὰν ἄχρη βουλευόμενοι
ἔσονται αὐτοῖς, τοῖς πρὶν τῆς διαβαλλόντων τῶ πόλιν ἡμεῖς
βλασφημίασιν ὅτι γὰρ μετὰ δόξης καλῆς ἀφελύσασθαι. ἡ πᾶ-
σαν το μὲν γὰρ ἡμᾶς ἀνδρῶν λένειν αὐτοῖς χεῖροι, καὶ βυζάν-
τιοι, καὶ ῥόδιοι, καὶ δεῖ τῶν σωίστην ἐφ' ἡμᾶς, τὸν τε-
λευτῶν τουτονὶ πόλεμον. φανήσεται δὲ, ὁ μὲν πρὸς τα-
νδύσας τῶν καὶ πείθας μὲν σωλός, τίλος εἶναι φάσκων
ῥοδίων, τῶ ἐλευθερίας αὐτῶν ἀφῆρημένοις: οἱ δ' ἄφῃ
ξάντες αὐτοῖς συμμάχους χεῖροι, καὶ βυζάντιοι, τοῖς * ἀτυ-
χήμασιν αὐτῶν οὐ βεβουληκότες: ὑμεῖς δὲ οὐς ἐφοβοῦντο,
μένοι τῶ πάντων τῆς σωτηρίας * αὐτοῖς αἱ τοῖ. ἐκ δὲ τῶ

Δημοθένους

ταῦτα ὑπο πάντων ὁφθῆναι, ποιήσετε ἴσ' πολλοὺς ἐν ἡ-
 πύσαις ταῖς πόλεσι ἔστω ποιῆσθαι σύμβουλον τῆς αὐτῆς
 σωτηρίας, ἐκὼν ὑμῖν ὧσι φίλοι: οὐ μᾶλλον οὐδὲν αὖ ὑμῖν
 γένοιτο ἄχαρτον, ἢ πρὶ πάντων ἐκόντων αἰνυπόπτου τυ-
 χεῖν δυνάσασθαι. θαυμάζω δ' ὅτε ἴσ' αὐτοὺς ὁρῶ ὑποδὲ μελὶ
 αἰγυπίων τάναντία περὶ τῆς βασιλεὶ τῶν πόλιν πέιθον-
 τας, ὑποδὲ τῶν ῥοδίων δήμου φοβουμένων τὸν αὐτὸν
 αὐθρα ἔστω. καὶ τοι ἴσ' μελὶ, ἐμλωσ' ὄντας ἅπαντες
 ἴσασι: ἴσ' δ' ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνῃ μεμερισμένους. οἱ μὲν
 δὲ ὑμῶν μνημονεύειν αἰεὶ, ὅτι ῥωμῆα ἐβουλεύεσθε ποδὲ
 τῆς βασιλικῶν, πῆλθων ἐγὼ πρὸς τῆς πῆλθον, οἱ μὲν δὲ
 καὶ μένος, ἢ δούλοισι εἰπεῖν, ὅτι μοι σωφρονεῖν αὐτοὶ δοκοῦ-
 τε, εἰ περὶ φασιν τῆς πρὸς σκουλῆς, μὴ τὸ περὶ ἐκείνους ἐ-
 χθραν ποιῶσθε: ἀλλὰ πρὸς σκουλῆς αἰεὶ μελὶ περὶ ἴσ' ὑπάρ-
 χοντας ἐχθροὺς, ἀμύνεσθε δὲ καὶ ἐκείνους, ἐκὼν ὑμῶν ἀδικεῖν
 ἐπιχειρῆ. αἱ οὐκ ἐγὼ μελὶ ταῦτα εἶπον, ὑμῖν δ' οὐκ ἐδόκει
 ὁρῶς λέγειν: ἀλλὰ καὶ ὑμῖν ἤρεσκε ταῦτα. ἀνέλουτος
 τοῖνυν λόγος ἐστὶ μοι τῷ τότε ῥηθέντι. ἐγὼ γὰρ εἰ βασιλεὺς
 πρὸ αὐτὸν ὄντα με σύμβουλον πειοῖτο, ταῦτ' αὖ αὐτῷ πα-
 ραινέσαιμι, ἀπὸ ὑμῖν: ὑποδὲ μελὶ τῆς ἐκείνῃς πολέμῃν,
 ἐάν τις ἐκὼν ἔστω τῆς ἐμλωσ' ὄντας: ὧν δὲ μηδὲν αὐτῷ περ-
 σῆκε, τοῦτον μὴ δ' αὖ ποιῆσθαι τὸν ἀρχῆν. εἰ μελὶ οὐκ
 ὅλως ἐγνώκατε, ὧν ἀνδρὶς ἀθηνᾶις, ὅσων αὖ βασιλεὺς
 ἐκείνῃς γένοιτο, ἀθῆναι καὶ πρὸς σκουλῆς πινυς τῆς
 ἐν ταῖς πόλεσι, πρὸς χωρεῖν: οὐ καλῶς ἐγνώκατε, ὧν ἐγὼ
 κρίνω. εἰ δ' ὑποδὲ τῆς δικαίων, καὶ πολέμῃν αὐτῷ τῷ
 δῆ, καὶ πάσχειν ὁμοῦν αὐτοῖς χρῆσθαι: πρὸς τὸν μελὶ ὑ-
 μῖν ἢ τῶν δικαίων, ὅσων μάλιστα αὐτοῖς ἐγνώκατε ἢ περὶ ταῦ-
 τα: εἰπεῖν ἂν περὶ σῆκε, φρονεῖν δόξειτε. ὅτι δ' οὐδὲν κα-
 νὼν οὐτ' ἐγὼ λέγων, καλῶν ῥοδίων ἐλδὲ δορῶν, οὐδ' ὑ-
 μῖς αὖ πειοῖστέ μοι, ποιήσετε, τῆς γὰρ γλημῆων ὑμῶν ἴσ'

ὁ πῶς τῆς τῆς ῥοδίων ἐλθὼν ἰσθμίου λόγος. 80
καὶ τῆς σπυριωνοχότων ἑπομνήσω. ὑμεῖς ἐξεπέμψατε
ἡμέτερον ποτε, ὡς αὐτοὶ ἀθηνῶσι, βοηθήσονται ἀπο-
βαρυνθῆναι, περὶ τῶν πᾶσι, μὴ λυθῆναι τῶν
ἀποδιδόντων πρὸς βασιλέα. ἰδὼν δὲ ἐκείνος τὸν μὲν ἀπο-
βαρυνθῆναι φανερῶς ἀφελῶντα τῆς βασιλείας, σάμην δὲ
φρουρουμένῳ ἑπὶ κυπερθέμεδος, ὃν κατέκτετε πηγά-
νης ὁ βασιλέως ὑπαρχος, τῷ μὲν ἀπέγνω βοηθεῖν, τῷ δὲ
περὶ καθεζόμενος καὶ * βοηθήσας ἡλθὼν ἰσθμίου. καὶ μέ-
χρι τῆς τῆς ἡμέρας οὐ γέγονε πόλεμος διὰ ταῦτ' ὅ-
τι. οὐ γὰρ ὁμοίως οὐδὲν ὑπὲρ τῆς πλεονεκτεῖν πλε-
μῆτειν αὐτῶν, καὶ ἑπὶ τῆς ἐαυτῶν. ἀλλ' ἑπὶ μὲν ὧν ἐλατ-
τέρῳ, μέχρι τῆς δυνάμει πάντες πολεμῶσιν: ἑπὶ δὲ
τῆς πλεονεκτεῖν, οὐχ οὕτως. ἀλλ' ἐπὶ τῶν μὲν, ἐάν τις
ἴῃ: ἐάν δὲ καλυπθῶσιν, οὐδὲν ἡδικοῦνται ὅτι ἐάν πω θέν-
τας αὐτοῖς ἡρώται. ὅτι δὲ οὐδ' αὖ ἐάν τινα θῆται μοι δο-
κεῖ τῇ περὶ τῶν νῦν ἀρτεμισία τῆς πόλεως οὐσης ἐπὶ
τῆς περὶ τῶν, μικρὰ ἀκούσαντες σκοπεῖτε, εἴτε ὅρῳ
ἐνὶ λογισμῶν τῶν, εἴτε καὶ μὴ. ἐγὼ νομίζω, περὶ τῶν
μὲν ἐν αὐτῇ πᾶσι πάντας, ὅς τ' ὥρμηκε, βασιλέως, σφόδρα ἂν
ἀρτεμισίαν πειραθῆναι πῶς ποιῆται ῥοδὸν αὐτῶ: οὐ τῇ
βασιλείᾳ δυνάμει, ἀλλὰ τῷ βούλει, πλεονεκτεῖν αὐτῆς δια-
τίθεντος ἐκείνου, μεγάλῳ δυνάμει καὶ τῶν, πρὸς
αὐτῶν, ἵν' ὡς οἰκισθῶν αὐτῶν ἀρτεμισία. περὶ τῶν ὅς
λέγεται, καὶ διημῶν τῶν, οἷς ἐπιχείρησεν, ἡρεῖται τῶ
νῆσον τῶν, ὅτι ὅτι, ἄλλο μὲν ὅτι εἶναι βασιλεὺς χρυσί-
μην ἐν τῷ πῶσι, τῆς δὲ αὐτῆς ἀρχῆς ὡς τῆς περὶ
τὸ μὲν ἔστιν πῶς κινεῖν. ὅς τ' ἐμοὶ δοκεῖ, μὲν αὖ ὑμῶν ἐ-
χειν μὴ φανερῶς αὐτῆς αὐτοδυνείας, ἢ ἐκείνον λαβεῖν βού-
λειται. οἷμαι μὲν οὖν οὐδὲ βοηθήσεν αὐτῶ: αὐτῶ δὲ ἄρ-
τεμισία ποιῆται, φανερῶς καὶ κακῶς. ἐπεὶ καὶ βασιλέα ὅτι
μὲν ποτε ποιήσει, μὲν δὲ οὐκ αὐτῶ ποιῶναι, ὡς οἶδα:

Δημοδένους

ὅτι μὲν τρισυμφόρει τῇ πόλει δὴ λαν ἡδὴ γινέσθαι, πότε-
ρα ἀντιποινήσεται τῆς πόλεως τῆς ῥοδίων, ἢ οὐ, ταῦτα αὖ
ἐγχεύομαι. οὐ γὰρ ἔστιν ῥοδίων ἐσθλόν τιον, ἀλλ' αἷμα
ποιῆσαι, μόνον, ἀλλ' ἔστιν ὑμῶν αὐτῶν, καὶ παιπτων τῆς
ἐλλείπων. οὐ μὲν, οὐδ' αὖ ἐπὶ αὐτῶν εἶχον πῶ πολλοί
οἱ νῦν ὄντες αὐτῶν ῥοδιοί, πῶν ἔστιν αὐτῶν ἐλλείπων
δοσε, οὐδ' ἐπὶ πάντα ὑπαχνοῦντο ὑμῖν ποιήσεν. ὅρα γὰρ αὐ-
τῶν τὸ μὲν πρῶτον, ὅπως καὶ ἔλαττωσι τὸς δὴ μὲν, περὶ
λαβόντας πινὰς τῶν πολιτῶν: ἐπειδὴ δὲ τὰ τ' ἐπεξάει,
πῶ λιν ἐμβαλόντας ἐλλείπων. ὅρα οὖν μετὰ ἐπὶ τοῖς πινῶν κε-
χρημένους, οὐδ' αὖ ὑμῖν ἐμβαλόντας ἡγοῦμαι γινέσθαι συμμά-
χους. καὶ ταῦτα, οὐδ' ἐπὶ τ' ἔστιν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ῥοδίων δὴ μὲν
νοὶ ἡγοῦμαι συμφόρειν: οὐτε γὰρ περὶ ξένους τῆς αἰσθάνει,
οὐτε ἰδιόξενους αὐτῶν οὐδ' ἔστιν ὅτι μὲν. οὐδ' ἐπὶ ταῦτα
ἀμφοτέρωθεν, εἰ μὲν συμφόρειν ὑμῖν ἡγοῦμαι, εἰ ποὺ αὐ-
τῶν ῥοδιοίς γε, εἰ οἶόν τε τὰ τ' ἐπὶ τῶν σωματῶν οὐκ ἐπὶ
σωτηρίᾳ αὐτῶν, σιγῶνται τῶν γε γινεμένων: ὅτι τὰ κομῶ-
σα δοσε τὰ ὑμῶν ὑμῖν φθονήσας πῶ αὐτῶν ἐλλείπων
εἶναι ἀφελώκειν. καὶ πῶν αὐτῶν ἐλλείπων καὶ βελτίους
σιν ὑμῖν αὐτῶν ὅτι ἴθι συμμαχεῖν, βαρβαροῖς καὶ δούλοις,
οὓς εἰς τῶν ἀκροπόλεως πῶ εἶναι, δουλοῦσιν. ὁλίγον δὲ
δῶ λείγειν, καὶ ὑμῖς αὐτῶν ἐλλείπων ἐπὶ δὴ τῶν, ὡς καὶ
συνωλύοι καὶ τὰ αὐτῶν. ὅτι μὲν γὰρ περὶ τοῖς, οὐκ οἶ-
δι εἶπ' ὅτι φρονῆσαι ἡδὴ λησάν ὄντες ῥοδιοί: ὅρα δὲ περὶ
ραδύντες καὶ διδασκάλους, ὅτι πῶ λαν καὶ κῶν ἡ αἰοία πολ-
λοῖς αἰτία γίνεσθαι, τάχα αὖ ἐπὶ τῶν, σφροονιστοί
περὶ τὸ λοιπὸν τῶν χρόνιων γίνονται. ὅρα δὲ, οὐ μὲν
αὐτῶν ὡφελήματα ἡγοῦμαι. φημί δὲ χρῆσθαι πειράσθαι
σώζειν ὅτι αὐτῶν, καὶ ἀμνηστικῶν, αὐτῶν μνηστικῶν,
ὅτι πῶ λαν καὶ ὑμῖς ἔστιν αὐτῶν ὑπὸ τοῖς λαοῖς πάντων ὅτι πῶ
τῶν, ὡς οὐδὲν ὅτι αὐτῶν δῶ λαν δῶ λαν αὐτῶν εἶναι φη-
σιν τε.

ὁ πόλις τῆς τῆς ῥοδίων ἐλδιδόριας λόγος. § 1
 σαιτε. ὁρᾶτε δὲ καὶ κείνο, ὡς αὐτοὶ οἱ ἀθηναῖοι, ὅτι πολ-
 λούς υἱεὶς πεπλημένητε πολέμοιο, καὶ πρὸς δημο-
 κρατίας, καὶ πρὸς ὀλιγαρχίας. καὶ ἔστιν ἴση μὲν καὶ αὐ-
 ρί. ἀλλ' ἔτι δὲ ὧν πρὸς ἐκαστόνους ἔστι ὑμῶν ὁ πόλεμος,
 τῆς τῆς οὐδὲς λογίζεσθαι. ἔτι δὲ πίνων οὐκ ἔστι, πρὸς
 μὲν ἔστι δὴ μὲν, ἢ πόλις τῆς ἰδίων ἐκκλησιῶν, οὐδὲν δὲ
 δύνων δημοσίᾳ διαλύσασθαι τῶν, ἢ πόλις τῆς μέρους,
 ἢ ὅρων, ἢ πελοπιμίας, ἢ τῆς ἡγεμονίας. πρὸς δὲ τῆς
 ὀλιγαρχίας, ἔτι δὲ μὲν τῶν, οὐδὲν δὲ, ἔτι δὲ τῆς
 πολιτείας, καὶ τῆς ἐλδιδόριας. ὥστε ἔγωγε, οὐκ αὖ
 ὀκνήσωμι εἰπεῖν, μάλλον ἢ γένοιτο συμφέρον δημοκρα-
 τισμῶνους ἔστι ἐλλυαὶ ἀπαντὰς πολέμῳ ἢ μὲν, ἢ ὀλιγαρ-
 χισμῶνους ὅλως εἶναι. πρὸς μὲν γὰρ ἐλδιδόριοις ὄντας
 οὐ χαλεπῶς αὖ ὑμᾶς εἰρηνικῶν ποιήσασθαι νομίζω ὁ πότε
 βουληθεῖτε: πρὸς δὲ ἔστι ὀλιγαρχισμῶνους οὐδὲ τῶν πε-
 λίων ἀσφαλῆ νομίζω. οὐ γὰρ ἔστι ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς,
 καὶ ἡγεμονίας ἀρῶν τῆς μετ' ἰσηγορίας ἡγεμονίῳις οὐ
 νοι γένοιτ' αὖ. θαυμάζω δὲ εἰ μηδὲς υἱεὶς ἢ γένοιτο, χίων
 ὀλιγαρχισμῶν, καὶ μετυλλωαίων, καὶ νῦν ῥοδίων, καὶ
 πάντων ἀνθρώπων ὀλίγου δέω λέγειν, εἰς τῶν τῶν δου-
 λείων ὑπαγομῶν, συκινδυνάζειν τῶν πρ' ὑμῶν πολι-
 τεῖαν: μὴ δὲ λογίζεσθαι τῶν ὅτι οὐκ ἔστι ὅπως, εἰ δὲ ὀλι-
 γαρχίας ἀπαντὰς συστήσεται, τὸν πρ' ὑμῶν δῆμον ἐάσου-
 σιν. ἴσασι γὰρ οὐδὲν αὖ ἄλλους πάλιν εἰς ἐλδιδόριαν τὰ
 πρὸς γματ' αὖ ἐπανάγοντας. ὅθεν δὲ κακὸν αὐτοῖς αὖ π γε-
 νέσθαι περσοδοκῶσι, τῶν τῶν ἀνελείν βουλήσονται. ἔστι μὲν
 οὐκ ἄλλους ἔστι ἀδικοντάς πιναι αὖ τῶν τῶν κακῶς πε-
 πονδύτων ἐχθροῦς ἢ γένοιτο χρῆ: ἔστι δὲ τῶν πολιτείας
 καὶ τῶν, καὶ μετισταίντας εἰς ὀλιγαρχίαν κοινούς
 ἐχθροῦς παραινῶ, νομίζω πάντων τῶν ἐλδιδόριας ὑπὸ
 θυμῶν. ἔπειτα καὶ * δίκαιον, ὡς αὐτοὶ οἱ ἀθηναῖοι δη-

Δημοθένους

μηκρατὸν μὲν οὖς αὐτοὺς κταῖντα φρονούτας φαίνεσθαι
 πρὸς τῷ ἀτυχῶντων δῆμων, οἷα ἔως ἄλλους ἀξιώσετε φρο-
 νεῖν πρὸς ὑμῶν, εἴ ποτε, ὁ μὴ γλῶσιθ, τοιοῦτό τι συμβαίη. καὶ
 γὰρ, εἰ δίκαιά τις αὖ φήσει ῥοδίους πεπονθέναι, οὐκ ἰδι-
 τήδειος ὁ κειρὸς ἐφωδῶται. δεῖ ἢ ἔως δὲ τυχεῖν πρὸς
 τῷ ἀτυχῶντων αἰεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλπιστα·
 ἐπειδὴ πρὸς ἀδηλόν τὸ μέλλον ἅπαντι ἀνθρώποις. ἄγε νῦν
 δι' ἱστορίας πομπὰς ἐνταυθοῖ πρὸς ὑμῖν πινὼν λειζόντων, ὥς
 ὅτε ἡτύχησεν ἡ πόλις ἡμεῖς, σωεβουλεύθησάν πινὸς αὐ-
 τῶν σωθῆναι· ἔως ἔγω, μόνον ἀρχαίων ἐν τῷ πρὸν τι μνησθῆ-
 ῖν βουλομένη· οὐ γὰρ αὖ ἡμᾶς βουλομένην δέξαν ἔχοντας
 τὸ σῶζειν ἔως ἀπειχίσαντας αἰεὶ, χείρους ἀρχαίων ἐν τῷ
 τῇ περὶ ἐξ φαίνωται· οἱ χώραν ὁμοῖον τῇ λακεδαιμονίων
 οἰκιστῶντες ὁρώντες ἐκείνους γῆς καὶ θαλάττης ἀρχοντας,
 οὐκ ἀπώκνησαν, ὅς δι' ἐφοβήθησαν δυνάμει ὑμῖν ἔχοντες φα-
 νῶται· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐξελθόντας ἐκ λακεδαιμονίας ὥς
 φασιν, ἔξαιτήντας πινὰς τῷ φυγάδων τῷ ὑμετέρων ἐ-
 ψήσαντο, ἐὰν μὴ περὶ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττονται,
 πλεμίουσ κρινεῖν. εἴτε οὐκ αἰσχρὸν, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, εἰ
 τὸ μὲν ἀρχαίων πλεμίουσ οὐκ ἐφοβήθη τὴν λακεδαιμονίων
 ἀρχὴν ἐν ἐκείνοις τοῖς καιροῖς, οὐδὲ τὴν ῥώμην· ὑμεῖς δὲ ὅν-
 τις ἀθηναῖοι βάρβαρον ἀνθρώπον, καὶ τῶν γυναικῶν φο-
 βηθήσεσθε; καὶ μὴν, οἱ μὲν, ἔχοντες αὖ εἰπεῖν, ὅτι πομπὰς
 ἡπλώσαντες ὑπὸ λακεδαιμονίων· ὑμεῖς δὲ νεοκλήκατε μετὰ
 πομπὰς βασιλείας, ἡπλώκατε ὅσον δὲ ἀπαξ, οὐτε τῷ δουλείων
 τῶ βασιλείας, οὐτε αὐτῶ ἐκείνου. εἰ γὰρ τι πομπὰς καὶ κεκρά-
 τηκε τῆς πόλεως βασιλείας, ἡ ἔως πρηνερότατος τοῖς τῷ ἐλπί-
 νων καὶ περὶ δόξας αὐτῶν χρημασι πείσας, ἡ οὐδαμῶς ἀλ-
 λως κεκράτηκε· καὶ οὐδὲ ἔτι αὐτῶ σπινθέρων. ἀλλὰ
 μὴν δὲ ῥήσατε αὐτὸν, τὴν τε πόλιν δὲ λακεδαιμονίων ἀδελ-
 φῶν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς τῆς αὐτῶ βασιλείας καὶ δυνά-
 μεις.

ὁ πόρῃ τῆς ἡμῶν ἐροδίων ἐλθὼν θορίασ' λόγος. 82

ἔντα πρὸς κλέαρχον, καὶ κίρον. οὐτ' οὕτω ἐκ τῆς φανόρου
κεκράτηκεν, οὐτ' ἐπιβουλοῦται σωζομένην αὐτῷ. ὁρῶ
δ' ὑμῶν εἰσὺς ἐπὶ τῶν μελῶν ὡς ἄρα οὐδενὸς ἀξίου πολ-
λάκις ὀλιγοῦντας, βασιλεία δὲ ὡς ἰσχυρὸν ἐχρὸν, οἷς αὖ
περὶ λητῶν, φοβειμένους. εἰδὲ τὸν μελῶν, ὡς φάλαγξ οὐκ ἄ-
μυνούμεθα, ὥδ' ὡς φοβόμην πάνθ' ὑπείχομεν, πρὸς ἱνάς,
ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, πρὸς τὸ ξόμαθα; εἰσὶ δὲ ἕνδ' οἱ πρὶν ἡ-
μῶν θειότατοι τὰ δίκαια λέγειν ἕως ἅπαντων τῶν ἄλλων πρὸς ὑ-
μῶν. οἷς πρὶν ἐνέσθαι μὲν ἔγωγε πρὸς τὸν μένον ἕως ἅπαντων
πρὸς τοὺς ἄλλους ζητεῖν τὰ δίκαια λέγειν, ἵνα αὐτοὶ τὰ περὶ
ἑντα πρὸς τοὺς φαίνωνται ποιοῦντες. ὡς ἐστὶν ἄρ' ὅσον πόρῃ
δικαίων ὑμῶν διδάσκον αὐτὸν τὰ δίκαια ποιοῦντα. οὐ γὰρ ὅτι
δίκαιον ὄντα πολίτην τοὺς κατ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μη τοὺς
ἕως ἅπαντων ἐσκέφθαι. φόρεται πρὸς θεῶν σκοπεῖτε, τί δὴ
πρὸς ἐν βυζαντίῳ οὐδεὶς ἐστ' ὁ διδάσκων ἐκείνους μὴ κατὰ
λαμβάνειν χαλκὸν δόνα, ἢ βασιλείῳς μελῶν ὅτιν, εἴχετε δ' ὑμεῖς
αὐτῶν, ἐκείνοις δ' οὐδ' ἀμύνειν περὶ σῆκε; μὴ δὲ συλημβεία
πόλιν ὑμετέραν ποτὶ σύμμαχον οὕτω, ὡς αὐτοὺς σωτε-
λῆ πρὶν; καὶ βυζαντίους ὀρίξειν τῶν ἐν τῶν χώραι πρὸς
τοὺς ὀρεῖς, καὶ τοὺς σωθῆναι, ἐν αἷς αὐτοῖς νόμοις εἶναι γέ-
γραπται; οὐδὲ μανσῶλον ζῶντας, οὐδὲ τελευτῆσαντος ἐ-
κείνου, τὴν ἀρ' ἐμισίαν ἔδειξεν ὁ διδάξων, μὴ κατὰ λαμβά-
νειν κῶν, καὶ ἐροδίων, καὶ ἄλλας πόλεις ἐπὶ τῶν ἐλκυσίδας, ὧν καὶ
βασιλεὺς ὁ ἐκείνων διὰ τῆς ἐν τῶν σωθῆναι ἀπίστη τοῖς
ἐλκυσί, καὶ πόρῃ ὧν πολλὰς κινδύνους, καὶ καλοὺς ἀγῶνας οἱ
κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐλκυσί ἐποίησαν; εἰ δ' ἄρα καὶ λέ-
γει ἡμῶν ἀμφοτέροις αὐτοῖς, ἀλλ' οἷγε περὶ σῶμενοι τοῖς ὡς
ἐοικέν, ἔκ εἰσιν: ἐγὼ γὰρ δίκαιον μελῶν ἔνομιζον κατὰ γινεῖν τὸ
ἐροδίων δῆμον: ἔμην, ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ δίκαιον ἦν, ὅταν εἰς ἅπαν-
τας, ἐλκυσί, περὶ σῆκεν οἷσιν πρὶν ἐνέσθαι κατὰ γινεῖν. ὅτι
πάντων μελῶν, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, τὰ δίκαια πρὶν ὡς ἐμνηκότων

ΔΗΜΟΑΓΕΝΟΥΣ

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533

ὁ παρὶ τῆς τῆς ῥοδίων ἐλευθερίας λόγος. 83
 ὑμᾶς παρὶ τῆς αὐτῆς πολιτείας τάξεως, ὡς παρὶ τῆς
 αὐτῆς στρατείας τάξεως ἔχετε; τίς οὖν ὅστις αὐτῇ; ὑμεῖς τὸν
 λείποντα τῆς αὐτῆς στρατηγῆς τάξιν ἔχοντες ἄπμοις
 οἴεσθε περὶ σῆκιν εἶναι, καὶ μηδενὸς τῆς κοινῆς μετέχειν.
 οὐκ ἔστιν, καὶ οὐκ τὸν αὐτῆς περὶ τῶν τάξιν αὐτῆς πο-
 λιτείας πρᾶξις μελέτω λιπόντας, καὶ πολιτοδομῶντας ὁλι-
 γαρ χικῶς, ἀπὸ μὲν τῆς συμβουλῆς ὑμῶν αὐτοῖς προε-
 ἰστέλλεται. νῦν δὲ τῆς μετὰ συμβαλόντων αὐτῶν, ἐχθροὺς καὶ θῆ-
 λους ὑμῶν ὁμωμοκίας, νομίζετε δύναισθαι τῶν: τῆς δὲ πο-
 λιτοδομῶντων οὐκ ἴσως, σαφὲς τοῦς τῆς πόλεως ἐχθροὺς ἡ-
 ρημένους, τῶν τῶν πεισθέντων ἡγεῖσθαι. ἀλλὰ γὰρ οὐχ ὁ,
 ὡς τις κατηγορήσει τοῦτων, ἢ τοῖς ἄλλοις ὑμῶν ἀπὸ πλῆθους,
 χαλεπὸν δοῦναι: ἀλλὰ ὅποιον λόγον, ἢ ποῖας πράξεις
 ἐπαγορεύσει τῶν ἀντὶ οὐκ ὁρθῶς ἔχει, τῶν δὲ ὄργον δο-
 ρεῖν ἴσως μετὰ οὖν, οὐ δὲ τῶν πρὸντος καιρῶ παρὶ πάντων
 λέγειν: ἀλλὰ καὶ ἂν περὶ ἡμετέρας, δύναισθαι ἐπικυρῶσαι συμφε-
 ρούσιν ὑμῶν πράξει: καὶ τὰ μὲν ἂν ἴσως καὶ αὐτῶν βέλτερον ἔσται.
 Εἰ μὲν ἔνθα οἱ μὲν εἰν ὑμᾶς ἀνὲλ λαμβάνειν τοῦτων τῆς
 περὶ γμάτων ἐρῶμεν, καὶ περὶ τῶν ἀξίων τῆς πόλεως:
 αὐτῶν μετὰ τῶν, ὡς χαίρειτε ἀκούοντες, ὅταν τις ἐπαινῇ τοῦς
 περὶ τῶν ὑμῶν, καὶ τὰ περὶ γμάτων ἐκείνοις διεξίη, καὶ
 τὰ τῶν λέγει. νομίζετε τῶν τῶν ἀναθεῖναι τοῦς περὶ
 τῶν ὑμῶν, οὐχ ἵνα θαυμάζητε τῶν τῶν θεωροῦντες μέ-
 γον, ἀλλὰ ἵνα καὶ μιμῆσθε τοῖς τῶν ἀγαθῶν ἀρεταῖς.

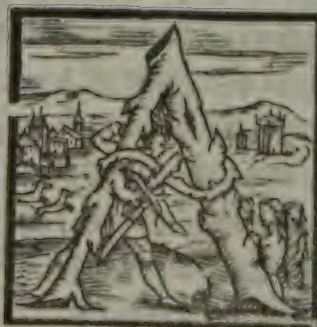
ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
 ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΓΟ
 ΛΙΤΩΝ ΛΟΓΟΥ.

ὅτι λακεδαίμονιοι νικηθέντες ὑπὸ θηβαίων ἐν λυ-
 κίοις τῆς βοιωτίας εἰς κίνδυνον μέγαν κατέστησαν, ἀπρ-

Δημοθένους

πάντων ἀρχαίων, καὶ περὶ μελίων τοῖς θεοαίοις, ἀθη-
ναίοι σύμμαχοι λακεδαίμονις γινόμενοι διέσωσαν αὐ-
τούς. ὕστρον δὲ λακεδαίμονιοι τῷ κινδύνῳ ἀπαλλαγέν-
τες καὶ περὶόντες πάλιν εἰς δύναμιν, ὅτι μεγάλῃ πόλιν
τῆς ἀρχαίας ἤρχοντο· καὶ τοὺς ἀθηναίους πῆρεσθαι
δὲ πρὸς βίαν κοινωνέειν αὐτοῖς τῷ πολέμῳ. περὶ φασὶ
δὲ καὶ οἱ μεγαλοπολῖται πρὸς βίαν ἀθήναζε πρὸς ἀλλή-
λους ἔσθαι αὐτῶν. ὁ δὲ γινώσκων δημοθένης συμβουλόει· ἢ πε-
ριορᾶν αἰρεθῆσαν μεγάλῃ πόλιν, ἢ δὲ εἰς ἰσχύον περὶ
δόντας λακεδαίμονιους· συμφέρειν λέγων τοῖς ἀθηναίοις,
τὸ μὴ φοβερὰν εἶναι τὴν λακεδαίμονα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΥΠΕΡ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕ-
ΤΩΝ ΛΟΓΟΣ.

ΜΦΟΤΕΡΟΙ μὲν δοκῶσιν ἀμφο-
τέρω, ὡς ἀφ' ὧν ἀθηναῖοι, καὶ οἱ
τοῖς ἀρχαίοις, καὶ οἱ τῆς λακεδαί-
μονις σωφρονεῖς. ὡς περὶ γὰρ
ἀφ' ἑκατέρων ἤκουτες, εὐχ' ἡμεῖς
ὄντες πολῖται, πρὸς τοὺς ἀμφοτέ-
ροις πρὸς βίαν ὄντας, καὶ τηροῦσι καὶ

διαβάλλουσιν ἀλλήλους. ὡς δὲ ἴσχυομεν, τῷ ἀφ' ἑκατέρων
ὄντον· τὸ δὲ κοινὰς ἔσθαι τῷ πρὸς ἑκατέρων λέγειν, καὶ
τὰ βέλπεα ἔσθαι ὑμῶν σκοπεῖν αὐτοὺς φιλονεικίαν, τῷ
ἐν ταῖς συμβουλαῖς ἀξιούντων. νῦν δ' ἔγωγε, εἴ τις αὐ-
τῷ ἀφ' ἑκατέρων τὸ γινώσκοντα, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἄτ-
τικῶς, πολλοὺς αὐτοῖς μοι τοὺς μετὰ ἀρχαίους, τοὺς δὲ
λακεδαίμονας αὐτῶν εἶπαι νομίσαι. ἐγὼ δὲ, ὅρα μὲν ὡς χα-

λεπὸν τὸ τὰ βέλπσα λένειν ἐστὶ· σωξήπατη μὲν γὰρ
 ὑμῶν, καὶ τῆς μὲν, ταυτὶ βουλομένων, τῶς δὲ ταυτὶ,
 ἐὰν τὰ μεταξὺ ἡς ἐγχειρῇ λένειν, καὶ ὑμεῖς μὴ ποδὶ μεί-
 νητε μαθεῖν· χειρὶ μὲν οὐδετέρους, διαβεβλήσεταί δὲ
 πρὸς ἀμφοτέρους. ἔ μὲν, ἀλλ' αἰρήθωμαι μάλλον αὐτῶς,
 αὐ' ἄρα ἑστὶν πάθω, δοκεῖν φλυαρεῖν, ἢ ποδὶ α' βέλπιστα νο-
 μίζω τῇ πόλει, περὶ δὲ πῶς ὑμᾶς ὕδαπατῆσαι. τὰ
 μὲν οὖν ἄλλα, ὕδρος, αὐ' ὑμῶν βουλομένοις ἢ, λέξω. ἀχρὶ
 δὲ τῆς ὁμολοουμένων ὑφ' ἅπαντων ἀρξομεν, ἀκράτιστα
 νομίζω διδάσκειν. οὐκ οὐ, οὐδ' αὐ' εἰς αὐτὴν ποί, ὡς οὐ συμ-
 φέρει τῇ πόλει καὶ λακεδαίμονιους ἀδινεῖς εἶναι, καὶ θη-
 βάιους τυρωσί. ἐστὶ τοίνυν ἐν πῶς καὶ ποί τοιούτω τὰ περὶ
 γματα νῦν, εἴη θείας εἰρημνίαις πολλαῖς πρὶ ὑμῶν λό-
 γοις τιμῆρασαι, ὥς τε θηβάιους μὲν ὀρχομενοῦ, καὶ δε-
 σπείων, καὶ πλατύνων οἰκιστῶν ἀδινεῖς γινέσθαι·
 λακεδαίμονιους δὲ, ἐπὶ κήσονται ἀρήσθαι ὑφ' αὐτοῖς,
 καὶ μεγάλῳ πῶς αἰρήθωσι, πάλιν ἰσχυροῦς γινέσθαι.
 σκεπήσον τίνων, μὴ περὶ τὸν τοῦσδε γινέσθαι φοβερῶς,
 καὶ μεγάλῳ ἐάσωμεν, ἢ ἐκείνοι μικροὶ γινέσθωσι· καὶ
 λάθωσιν ἡμᾶς πλείονι μείζους οἱ λακεδαίμονιοι γινόμε-
 νοι, ἢ ὅσῳ τοῦς θηβάιους ἐλάττωσι συμφορῇ γινέσθαι. ἔ
 γὰρ ἐκείνῳ γ' αὐ' εἴποιμεν, ὡς αὐτὰλλάξαι βουλοίμεθα
 αὐτὴν πάλῳ λακεδαίμονιους αὐτὴν θηβάων; οὐδὲ τῆς τ' ἐστ'
 ὁ σπουδάζομεν, ἀλλ' ὅπως μηδέτεροι δαυήσονται μηδὲν ἡ-
 μᾶς ἀδικεῖν. οὕτω γὰρ αὐ' ἡμεῖς μετὰ πλείους ἀδείας εἴη-
 μεν. Ἀλλὰ νῦν δία, τῶν μὲν οὕτω διὲν ἔχειν φησὶ μεν,
 δεινὸν δὲ, εἰ πρὸς ἑς πῶς τὸ μέγα ἐν μαντινείῳ, τῶν τῶς
 συμμάχῳ αἰρησόμεθα· εἴτε βοηθήμεν τῶν τῶς ἐκαστῶν
 ἐκείνοις, μεθ' ὧν τὸ πῶς ἐκινδυνεύομεν; καί μοι τῶν δὲ
 περὶ δεινῶς δὲ π* ἔ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐδελόντων τ' ἐτέρων.
 εἰ μὲν τίνων ἐδελῶσι πάντες εἰρήνην ἄγειν, ἔ βοηθήμεν

Δημοδίνους

τοῖς μεγαλοπλίταις· οὐδὲν γὰρ δέήσει· ὥς τε οὐδοποῦν
 ὑπεναντίον ὑμῖν ἔσται πρὸς τοὺς πρῶτα ξαμείνους· σύμμα-
 χοι δὲ ἡμῖν οἱ μὲν ὑπάρχουσιν ὡς φασιν, οἱ δὲ, περὶ γλῆσσιν
 ταῖς νῦν, καὶ τί αὐτῶν ἄλλο βουλοίμεθα· ἐὰν δὲ ἀδικῶσι καὶ
 πλεμύνουσιν, εἰ μὲν ἑσθλὸν οὗτον μόνον βουλού-
 πον, εἰ γὰρ μεγάλην πόλιν ἡμᾶς περιέδωκε λακεδαιμο-
 νίοις, ἢ μὴ δίκαιον μὲν οὐ, συγχωρῶ δὲ ἔγωγε ἄνθρωπον, καὶ μη-
 δὲν ἐν αὐτῇ πῶναι τοῖς τότε τοῖς αὐτοῖς μετὰ χροῖσι κινδύ-
 νων· εἰ δ' ἄπαντες ἐπίστασθε ὅτι τῶν αὐτῶν αὐτῶν ἔσονται
 ἐπὶ μεσσηνίων· φρασάτω τις ἐμοὶ τῶν νῦν χαλιπῶν τοῖς με-
 γαλοπλίταις, τί τόθ' ἡμῖν συμβουλεύσει πρῶτον; ἀλλ' οὐ-
 δείς οὐδέ· καὶ μὴν, πάντες ἐπίστασθε, ὡς καὶ πρῶτον οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν, καὶ μὴ, ἐσθλὸν καὶ, καὶ δὲ τοὺς ὅρκους οὓς ὁ-
 μωμήκαμεν μεσσηνίοις, καὶ δὲ τὸ συμφέρον εἶναι καὶ τοῖς
 κείνοις τῶν αὐτῶν πόλιν· σκοπεῖτε δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐ-
 τοὺς, πρῶτον τὴν ἀρχὴν καλίστην καὶ φιλανθρώπων τε-
 ραν ποιήσατε τῶν μὴ ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἀδικεῖν λακεδαιμο-
 νίοις, τὴν ἑσθλὴν μεγάλην πόλιν, ἢ τὴν ἑσθλὴν μεσσηνίαν.
 νῦν μὲν γε, βοηθεῖν δόξετε ἀρκέσει, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ πῶναι
 δαΐζειν εἶναι βεβαίαν, ἑσθλὴν ἢ ἐκινδυνεύσατε καὶ παρ-
 τάξαι; τότε δ' οὐδὲν ἄλλο πᾶσιν ἔσται, οὐ τῶν δικαίων μάλ-
 λον ἐν αὐτῇ μεσσηνίαν εἶναι βουλόμενοι, ἢ τῶν πρὸς λακεδαι-
 μονίους φόβου· ἀλλ' οὐ σκοπεῖν μὲν αἰεὶ καὶ πρῶτον ταῖς δι-
 καίαις, συμπρᾶττειν δὲ, ὅπως ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσται
 τῶν αὐτῶν· ἔστι τὸν καὶ τοῖς τοῖς λόγους πρῶτον αὐτῶν ἀπὸ
 λειγόντων, ὡς κερμίσσεται τὸν ὥρων πόν ὑμᾶς ἐγχειρεῖν δεῖ.
 εἰ δὲ οὐ βοηθήσοντας αὐτῇ ἡμῖν, ἐχθροὺς ἐπ' αὐτῇ νῦν κτε-
 σόμεθα, οὐ γὰρ ἐξομνύμεθα· ἐγὼ δὲ, τὸ μὲν κερμίσσας
 ὥρων πόν, πειράσασθαι φημι δεῖν καὶ αὐτῶν· τὸ δὲ ἐχθροὺς ἡμῖν
 εἶναι λακεδαιμονίους νῦν, ἐὰν ποιησώμεθα συμμά-
 χους ἀρκέσων τοὺς βουλομένους ἡμῖν εἶναι φίλους μόνοις,

οὐδ' εἰπεῖν ἔστιν αὖτε τοῖς πλείοσι ἡμῶν, ὅτ' ἐκείνους
 ἐλθεῖν λακεδαιμονίῃ, βοηθεῖν αὐτοῖς. αἱ γὰρ τῶνδε λήρην
 πρὸς ἑπείρου ἡμῶν, πάντων τελεσιπνευστῶν ἐλθόντων ὡς
 ἡμῶν, καὶ μὴ ὑμῶν ἀξιοῦντων ἐπὶ τοῖς λακεδαιμονίοις ἵε-
 ραι, τοῖς μὲν, μὴ περιστρέφουσι: καὶ ἔτι τῆς ὁποῦν ἡ πό-
 λις παρ' αὐτοῖς, ἐπὶ διβαίοντες ἡλθον: ἄποδ' οὖν τις λακε-
 δαιμονίαν σπασαίη καὶ χυθίματα εἰσπράττει, καὶ τοῖς σώ-
 ματι κινδυνεύει. καὶ τοι, οὐδέ κ' ὑμεῖς ἐδιδάσκατε δό-
 πον σώζειν αὐτοῖς, εἰ ἔτι ποτε θύλινον ἡμῖν, ὅτε ἰσχυρο-
 τες, ἐκείνους παύειν, ὅ, πρὸς λήρην, πόλιν αὐτοῖς εἶπε, καὶ
 ἀδικεῖν, οὐδέ κ' ἔτι χυθίματα ὑμῖν εἶπεν, τῆς σπασαίη καὶ μὴ
 εἰ καὶ σπράττει ἀνατίειν ἐπὶ τοῖς λακεδαιμονίοις ἡμῶν χυθί-
 μασι, τὰ τοῖς ἀρκεῖν ἡμῶν συμμάχους πρὸς τοὺς πολεμίους, περ
 οὐκ ἐπὶ δόπῳ πλείονι χυθίματα ἔχοντες ἐπὶ τῇ πόλει, ἢ ὅτε
 μὴ εἰς τοῖς ἐχέτοισι ἐλθόντες κινδυνεύουσιν, ὅ, ἀδικεῖν κα-
 λήνεται τῶν, ὁργίζουσι. οἷός τε πῶς οὐ βοηθήσονται ὑμῖν
 ἐπ' αὐτῶν πῶν; ἢ, κινδυνεύει πρὸς τῶν ἀνθρώπων ὁφείλουσιν εἶναι:
 ὅ, μὴ τοῖς θεοῖς, ἑπὶ τῇ πόλει ὁρᾷ. Θεοὺς μὲν τοῖς τοῖς λή-
 ρην τῶνδε λήρην ἔχοντες, εἰς συμμάχους πρὸς τοὺς πολεμίους ἀρ-
 κέας καὶ τῶνδε περὶ τοῖς, μετὰ βλάβειν δόξει, καὶ οὐ
 εἰς ἔχοντες πρὸς τὴν πόλιν. ἐμοὶ πρὸς τῇ πόλει τὸν ἀνθρώπον, ὅ, ἀν-
 θρώπων ἀδικεῖν. ἔτι πῶς; ὅ, τῇ πόλει ἀπέναντι οὐδέ κ' ἀπέναντι
 εἶμεν, ὡς οὐ καὶ λακεδαιμονίους, καὶ περὶ τῶνδε διβαίοντες
 καὶ τὸ πλείονι οὐ διβαίοντες ἐπὶ τῇ πόλει, καὶ μὴ τῶν-
 τε συμμάχους ἐπὶ τῇ πόλει, ὅ, καὶ τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ ἔχοντες λαμ-
 βάνει περὶ τῇ πόλει. ἔτι οὐ ἔτι πῶς; τοῖς ἀδικεῖν οὐκ ἐπὶ τῇ πόλει. εἰ
 τοῖς τῇ πόλει οὐκ ἐπὶ τῇ πόλει, οὐκ ἐπὶ τῇ πόλει εἶμεν οἱ μετὰ καλ-
 λήναι, ἀλλ' οἱ μὲν διδόντες τοῖς ἀδικεῖν ἐμμένει. καὶ
 οὐκ ἐπὶ τῇ πόλει περὶ τῇ πόλει ἔτι οὐκ ἐπὶ τῇ πόλει ἐπὶ τῇ πόλει
 μετὰ βλάβειν, οὐκ ἐπὶ τῇ πόλει ἡ πόλις. ἀπέναντι οὐ
 μετὰ λακεδαιμονίῃ μάλιστα ἀπέναντι ὁργίζονται ἀνθρώπων ποιεῖν.

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

νῶϊ γὰρ φασιν ἐκεῖνοι δεῖν, ἡλείους μὲν τῆς Ξυφουλίας π
 νὰ κωμίσσασθαι : φλιασίους δὲ τὸ Ξυφουλανόν : ἄλλους δὲ
 πινὰς τῆς ἀρχιδῶν πλὴν αὐτῆς : καὶ τὸν ὥρωπὸν ἡμᾶς :
 οὐχ ἵνα ἐκείσοις ἡμῶν ἴδωσιν ἐχθρὰς τὰ ἐαυτῆς : οὐδὲ οὐ
 λίπον δεῖ : ὅψε γὰρ αὐτὸν φιλόφρονος ποιηθῆναι εἶναι : ἀλλ' ἵ
 να πᾶσι δοκῶσι συμπράττειν, ὅπως αὐτὸν ἐκείσοι κωμίσσωνται
 ταῦθ', ἃ φασιν αὐτῆς εἶναι : ἵνα ἐπειδὴν ἴωσιν ἐπὶ μεσσηνίῳ
 καὶ αὐτοῖς, συστρατεύωνται πάντες αὐτοῖς οὗτοι, καὶ βοη
 θῶσι περὶ θυμῶς, ἢ δοκῶσιν ἀδικεῖν, πῶς ὧν ἐφάσιν ἐκεί
 σοι σφᾶν αὐτῆς εἶναι συμψήφοις λαβόντες ἐκείνους, μὴ
 πλὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χρεὶν ἀφιδόντες. ἐγὼ δὲ νομίζω πλὴν
 πόλιν περὶ τὸν μὲν καὶ χωρὶς τῆς κατὰ φύσιν λακεδαίμων
 νίοις πινὰς ἀρχιδῶν ὥρωπὸν αὐτὸν κωμίσσασθαι, καὶ μετ' ἐ
 κείνων, αὐτὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλωσι, βοηθούτων, καὶ με
 τὰ τῆς ἄλλων τῆς οὐκ οἰομένων δεῖν θεβαίους ἔαν' ἔχειν τὰ
 ἀλλότρια. εἰδὲν ἄρα τὸν δὴ δὴλον ἡμῖν γένεσθαι, ὅτι μὴ λα
 κεδαίμωνις ἐὼν τις πλὴν πελοπόννησον κατὰ φύσιν λακεδαίμων
 οὐκ οἰοῖται ἐσόμεθα ὥρωπὸν λαβεῖν, αἵρετώτερον εἰ οἷόν
 τ' εἶπεν, ἢ γούμμε τὸν ὥρωπὸν ἔαν', ἢ λακεδαίμωνις
 μεσσηνίῳ περὶ εἶσαι καὶ πελοπόννησον. οὐ γὰρ αὐτὸν ἢ γού
 μμε πῶς τούτου μόνον ὑμῖν εἶναι τὸν λόγον περὶ ἐκείνης :
 ἀλλ' ἐγὼ τὸν ἐπελθόντα εἶπεν μοι : πῶς πολλὰν δὲ αὐ
 τοῖς κίνδυνον ἡμῖν γένεσθαι. Ἀλλὰ μὲν, ἃ ἔφασι πε
 ρεσθῆναι δὲ θεβαίους τοῖς μεγαλοπλίταις ὑπεναντία
 περὶ ὑμᾶς, ἃ τοποννῶ μὲν ἐκ κατὰ φύσιν μέρεσι ποιῆ
 σθαι : βουλομένων δὲ γένεσθαι πύλων αὐτῆς, ἵνα τοῦ αὐ
 τῶν οὐ ποιῶσιν ὑμᾶς βασιλεύειν καὶ σκοπεῖν, ἵνα ὅπου τῶ
 που μὴ γνησύνται : καὶ μὴ γιγνώσκουσιν, ὅτι ὅσω αὐτὸν
 δακρυόδους τούτοις πῶς θεβαίους γιγνώσκουσιν ἀφιδεί
 ξωσι, ὅσον τῷ πλείονος ὀργῆς αὐτοῖς δικαίως αὐτὸν γιγνώ
 σκουσιν, εἰ τῶν συμμάχων πλὴν πόλιν, ὅτ' ἐφ' ὑμᾶς περὶ

ὁ ἑσθλὸς τῆς μεγαλοπρεπείας λόγος. 86

τόδρους ἡλθον, ἢ θηβαίους, ἀπεσδρήσαν. ἀλλ' οἱ μοι τῶν
μεν ἐστὶ * δούτοδρον αἰθρώπων βολομελίων ἐτόδρων ποιῆσαι
τῶν τῶν συμμάχων. ἐγὼ δὲ ὅτε αὖ ἐκ λογισμοῦ σκοπῶν τις
εἰσέτω, καὶ τῶν πολλοῦς ὑμῶν οἱ μοι τῶν τῶν φῆσαι: ὅτι εἰ-
λήφονταυ μεγαλίω: πόλιν λακεδαίμονιοι, κινδυνώσας
μεσλήν. εἰ δὲ καὶ τῶν τῶν λήφονταυ, φημὶ ὑμᾶς ἐσεῖσαι
συμμάχων θηβαίων. πολὺ δὲ καὶ ἄλλιον καὶ ἄμεινον, πλὴν
θηβαίων συμμάχων αὐτοῦς πρὸ λαβεῖν, τῇ δὲ λακεδαί-
μονίων πλεονεξία μὴ ἐπὶ τῷ ἐπείν: ἢ οὐκ ὀκνοῦντας μὴ τῶν θη-
βαίων σώσωμεν συμμάχων, τῶν τῶν μεν πρὸ ἐσεῖσαι, πάλιν
δὲ σώζων αὐτοῦς τῶν θηβαίων, καὶ πρὸς τὴν ἐφ' ὅβω καθε-
στάναι πόδι ἡμῶν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἔγωγε ἀδελφοὶ τῶν ἑσθ-
λομβαίω τῇ πόλει, τὸ λαβεῖν μεγαλίω πόλιν λακεδαί-
μονίους, καὶ πάλιν γινέσθαι μεγαλίω. ὅρα γὰρ αὐτοῦς
καὶ νῦν, οὐχ ἑσθλὸς τῶν μὴ παθῆναι καὶ τὸν πόλεμον ἀρᾶ-
μεν οἰς, ἀλλ' ἑσθλὸς τῶν νομίσαται πλὴν πρὸ τῶν οὐκ ἐαν-
τοῖς δύνανται. ὧν δὲ ὅτ' ἐκείνῳ εἶχον ὠρέζοντο, καὶ θ' ὑμεῖς
μᾶλλον ἴσως εἰδότες, ἢ ἐγὼ, φοβοῖσθαι αὐτοῖς εἰς τῶν. ἢ δὲ ὡς
δι' αὐτὸν πυθόμεναι τῆς λεγόντων, καὶ τῶν θηβαίων μισεῖν
φασκόντων καὶ τῶν λακεδαίμονίους: πότῃ δὲ ἐκείνοις
μισοῦσιν, ὅς δὲ μισοῦσιν, ἑσθλὸς ὑμῶν καὶ τῶν συμφορῶν-
τος ὑμῖν, ἢ ἑσθλὸς μεν λακεδαίμονίων θηβαίους, ἑσθλὸς δὲ
θηβαίων λακεδαίμονίους, ἐκείνοις: εἰ μεν γὰρ ἑσθλὸς ἐ-
κείνων, οὐδὲ τῶν οἰς ὡς μισοῦμεν οἰς πείθεσθαι πρὸς σῆκει:
εἰ δὲ ἑσθλὸς ἡμῶν φήσονται, τί πότῃ τῶν καίρου τῶν ἐτόδρους
ἐπαίρουσιν; ἐστὶ γὰρ ἐστὶ θηβαίους ταπεινὰς ποιῆναι, αὐτοῖς τῶν
λακεδαίμονίους ἰσχυροῦς καθεστάναι: καὶ πάντως ῥᾶον, ὡς
δι' ἐγὼ πειράσομαι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἴσμεν ἅπαντες τῶν-
θ', ὅτι τὰ μεν δίκαια πάντες, ἐάν καὶ μὴ βούλωνται, μέ-
χρι τοῦ γε αἰχμῶνται μὴ πρὸς τῶν: τοῖς δὲ ἀδικούσιν ἐ-
ναντιοῦνται φανερῶς: ἄλλως τε καὶ ἡμῶν βολοπῶνται

Δημοθένους

καὶ ὅτι, τὸ λυμμενόμενον πάνθ' ὀφείσομεν, καὶ ταῦτα
 ἀρχὴν οὖσαν πάντων τῶν κακῶν, τὸ μὴ δέλαιν τὰ δίκαια
 πρὸς τὴν ἀπολαύσιν. ἵνα τίνων μὴ ὅτι ἐμπεδῶν γνέσται, τῷ
 ὅτι θεοαίους γνέσται μικροῦς, τοῖς μὲν δεσποῖν, καὶ τὸν
 ὀρθομένον, καὶ τοῖς πλάττουσιν κατοικίξειν φάμεν εἶναι·
 καὶ συμπράττωμεν αὐτοῖς καὶ ὅς' ἄλλους ἀξιοῦμεν· ταῦτα
 γὰρ καὶ δίκαια, μὴ ποδιστοῖν πόλεις ἀρχαῖας ἔχει
 νεώτερας· τῷ δὲ μεγάλῳ πόλιν καὶ τῷ μεσσηνίῳ μὴ
 προῶμεθα τοῖς ἀδικοῦσι· μὴ δὲ ὅτι τῇ περὶ φάσει τῇ δε-
 σποῖαν καὶ πλάττουσαν, τοῖς οὖσας καὶ κατοικουμένους
 πόλεις ἀναίρεθείσας ποδιστοῦμεν. καὶ ἡ περὶ δὴ ταῦτα
 οὐδεὶς, ὅς τις εὐβουλήσεται παύσεσθαι θεοαίους ἔχει-
 τας τῷ ἀμοιβῶν. εἰ δὲ μὴ, πρῶτον μὲν ἐκείνους ἐξο-
 μεν πρὸς ἐκείνα τοῦτο, εἰκότως, ὅταν ἡγῶνται τῷ ἐκείνων
 κατοικήσιν ἐκείνους ὀλιγοὺς φέρειν· εἴ τ' αὐτῶντα πρὸς γ-
 ματα ἐξομεν μὲν αὐτοῖς. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς ἔσαι πόλεις,
 ὅταν αἱ τοῖς μὲν οὐδὲς πόλεις ἐδμεν ἀναίρεῖν, τοῖς δὲ ἀν-
 ρημένους ἀξιοῦμεν οἰκίξιν; λέγουσι τοίνυν οἱ μάλιστα δε-
 σποῖτες δίκαια λέγειν, ὡς διὰ τοῖς σήλας κατελεῖν τοῖς
 πρὸς θεοαίους, εἴ πορ ἡμέτεροι βίβαιοις ἔσονται σύμμα-
 χοι. οἱ δὲ, φασὶ μὲν αὐτοῖς οὐκ εἶναι σήλας, ἀλλὰ τὸ συμ-
 φέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τῷ πλείονι· ὅς δὲ βουλομένης εἶναι
 τοῖς, τοῦτο νομίζειν εἶναι συμμάχους. ἐπεὶ δὲ εἰ τὰ μάλι-
 στα εἰσι τοιοῦτοι, ὡς δὲ πῶς ἔχω. φημὶ δεῖν ἅμα τοῦτο τε
 ἀξιοῦν καθελεῖν τοῖς σήλας, καὶ λακεδαίμονιους ἄγειν εἰ-
 ρηνῶν. εἰ δὲ μὴ ἐθέλωσι ποιεῖν ὁπότ' οἱ ταῦτα, τότε ἡ
 δὴ μετὰ τῶν ἐλθόντων ἡμᾶς γίνεσθαι. εἴτε γὰρ εἰρηνῶς με-
 γιστομένης αὐτοῖς, οἱ μεγαλοπύτοις ἔτε της θεοαίων συμ-
 μαχίας ἐξόνται, φανερὸν δὴ πᾶσιν ἔσονται τῷ πλεί-
 οντι τῶν θεοαίων οὐ τὸ δίκαιον αἰρουμένοι· εἴτε συμμά-
 χους ἀδύλως ἡμᾶς τῶν μεγαλοπύτων ποιοιμένων, μὴ

ἐθελήσοισιν ἄγειν εἰρῶνι οἱ λακεδαίμονιοι, δῆλοι δὲ ἦσαν
 πάντες ἔσονται, οὐχ ἵνα θεσπιᾷ, καὶ τοικιῶσι ποιούμενοι
 πῶς αὐτοὺς δύνῃ, ἀλλ' ἵνα τῆς πολέμου τύχης ἀντιμεσῇς θη-
 βαίοις, πῶς πελοπόννησον ἐφ' ἐαυτοῖς ποιήσονται. θαυμά-
 ζω δ' αὖτις, εἰ τὸ μὲν θεσπιάων συμμάχους εἶναι τοὺς λακε-
 δαιμονίων ἐχθροὺς φοβούντων· εἰ δὲ καὶ τῶν ἐχθρῶν λακε-
 δαιμόνιοι τύχῃσι αὐτοῖς, μηδὲν ἡρῶνται φοβερὸν· καὶ ταῦ-
 τ' ὀρθῶς περὶ αὐτῶν δεδωκότες τῆς χάριτος, ὅτι θεσπιάοι μὲν
 τύχῃσι συμμάχους αὐτῶν λακεδαίμονις ἀπὸ χάριτος· λα-
 κεδαίμονιοι δὲ ὅτ' εἴησαν αὐτοῖς, ἐφ' ἡμᾶς ἐχθρῶν. οἱ μὲν
 τοίνυν ἐπὶ τῇ κακίᾳ ἐνθυμείσθαι δεῖν, ὅτι μὴ περσδέξασ-
 μένων μὲν ὑμῶν τοὺς μεγαλοπολίτας, ἐὰν μὲν αἰσινεσθῶ-
 σι καὶ διοικησύνῃ, ἰσχυροῖς λακεδαίμονις διδύς εἶ-
 ναι· ἐὰν δὲ σωθῶσιν αἰσιν, ὥς ἡδὴ πικρὰ πρὸς ἐλπίδας ὕψι-
 σι, ἐξέβαισι συμμάχοι θεσπιάων δικαίως ἔσονται· ἐὰν δὲ
 περσδέξασθαι, τύχῃσι μὲν ὑμῶν παρῇ ἡδὴ σωθῆναι δι' ὑμᾶς.
 τὸ δὲ συμβεβηκός ἐστι καὶ τὸν τῆς κινδύνου λογισμὸν μετε-
 νεγκόντες, σκοπῶμεν αὐτῶν θεσπιάων καὶ λακεδαίμονιων. ἐὰν
 μὲν τοίνυν καὶ τῶν πολέμων οἱ θεσπιάοι ὥς πρὸς αὐτοῖς
 δεῖ, οὐκ ἔσονται μέγιστοι τῆς δόξης οἱ λακεδαίμονιοι, τοῦ-
 τος ἔχοντες ἀντιπάλους τοὺς ἀρῆστας ἐπὶ οἰκιστάς·
 ἐὰν δὲ αὐτὴν ἐκωσύν αἰσιν οἱ θεσπιάοι, καὶ σωθῶσι, καὶ μὴ
 πέσωσιν, ἀλλ' οὕτω ἀσθενέστεροί γε, ἔσονται, ἡμῶν συμμά-
 χων γε γνησίων τῶνδε, καὶ δι' ἡμᾶς σεσωσμένων. ὥς τε παν-
 ταχὲρ συμφέρει μῆτε περὶ εἶναι τοὺς ἀρῆστας, μῆτε δι' αὐ-
 τοῖς, ἀλλ' αἰσιν σωθῶσι, περὶ γε γονεῖαι δοκεῖν, μὴ δὲ δι' ἄλ-
 λους πινᾶς, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Εἰ γὰρ μὲν, ὅτι αὐτοὶ αἰσιν, αἰσιν
 μὲν θεσπιάων, οὐκ ἐπὶ τῶν οὐδὲ τῶνδε, οὐκ ἐπὶ τῶνδε, εἴρη-
 κα· ἀλλ' ἀνομίζω συμφέρειν ὑμῖν. καὶ πρῶτον, μὴ περὶ εἶ-
 ναι μεγαλοπολίτας, μὴ δι' ἄλλων ἀπλῶς μηδὲν αὐτῶν
 ἐλαττόνων τῶν μεγίστων.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝ-
ΔΡΟΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΛΟΓΟΥ.

Ἀλεξάνδρου τῆ μακεδόνος καὶ βασιλέως εἰς μεσση-
νίω τῶς φιλιάρχου τῆ τυρραίνου παίδας, αἰτιάται πρὸς τοὺς
συνδικητάς εἶναι ὅτις τὰς πρὸς Ἀθηναίους, καὶ ἑλλησι γε-
νομένης. πρὸς ἐξουκέναι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τοῖς συμ-
δικητάς φησὶ ὅτι μακεδόνες. καὶ μὴ παρρησιάζονται πρὸς αὐ-
τοὺς. Ὁ δὲ λόγος, φησὶ δὲ πρὸς τοὺς εἶναι δοκεῖ. οὐ γὰρ εἰ-
κε καὶ πρὸς ἰδέαν τοῖς ἄλλοις τοῖς τῆ δημοσίου, ἀλλὰ
τῷ παρρησίῳ χαρακτήρι μάλιστα περὶ τὰς ἄλλας, καὶ
λίγας πινὰς ἔχει καὶ ἰκάνον μάλιστα εἰρημνύσας, ἢ τὸν δη-
μοσίῳ. οἷον, νεόπλοτοι, καὶ βδελυροῦσιν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΣΥΝ-
ΘΗΚΩΝ ΛΟΓΟΣ.

ΞΙΟΝ ἀρδύχου, ὡς ἀνδρὸς
Ἀθηναῖοι, σφόδρα τῆς τοῖς ὅρκους,
καὶ τοῖς συμδικαῖς διακελευόμε-
νων ἐμμένειν, εἰ ποδὶ αὐτῷ πεπεισ-
μένοι ποιῶσιν. οἱ μοι γὰρ οὐδὲν ὅ-
τι τοῖς δημοκρατουμένοις πρὸς
πειν, ὡς ποδὶ τὸ ἴσον, καὶ τὸ δι-
καιον αὐτοῦ ἀνδρὸς. Αἰεὶ γίνωσκον λίαν ἐπ' αὐτῷ πρὸς καλὴν
τας, μὴ τῷ μὲν λόγῳ καὶ χαρομένοις εὐοχεῖν, πάντα
δὲ μάλιστα περὶ τῆς: ἀλλὰ ἐπιμένειν τὰς νῦν τὸν ὅριστα-
σμιόν, ἢ καὶ τὸ λοιπὸν περὶ τοῖς ὑμῶς ἔχειν ποδὶ αὐ-
τῷ, ἢ πρὸς χωρήσοντας ἐν συμβουλίῳ ἐν αὐτῷ ἀληθίνοισι

ὁ πόδι τῆς πρὸς ἀλέξαν. σωθηκῶν λόγος. 88
 πόδι τῆς δικαίων ἀρεφαινομένων: ἵνα ἡ ἐκόντες ἀδικού-
 μενοι ἀνέχῃτε, καὶ αὐτὸ ἔδωκε χαρίζεσθαι τῷ ἀδικούντι: ἡ
 περὶ ἐλπίς πόδι πλείονος ποιήσασθαι τὸ δίκαιον, ἀνεγ-
 κλήτως πρὸς ἅπαντας χρῆσθαι τῷ συμφέροντι μηκέτι μέλ-
 λοντες. ὅς αὖ τῆς δὲ τῆς σωθηκῶν, καὶ τῆς ὁρκῶν σκοποῦ
 μέλοις τῆς πόδι τῆς κοινῆς εἰρήνης ἐξέστη ἰδεῖν ἥδη τίς
 εἰσὶν οἱ πρῶτοι ἐκόντες. ὥς δὲ πόδι μεγάλων σωτῶν
 διδάξω. Εἰ δὲ τις ὁρώσῃ τὴν ἡμῶν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι,
 ἔσθι τίς αὖ μάλιστα ἀρρακτικῇ; εἴ ποτε αὖ οἱ μοι πάν-
 τες, εἴ τις ἀνακτῆς αὖ, (εἰ ἡμεῖς καὶ τὸν νῦν χρόνον οἱ
 πεισιπρατίδαι) καὶ εἴ τις ἐβιάξῃ καὶ ἄρῃ αὐτοὺς δουρεῖ,
 ἀρπάξας αὖ ἡμῶν τὰ ὅπλα πάντα κίνδυνον ἕπομε-
 ναι αὖ τῇ πρῶτῃ δέχεσθαι, ἡ πεισθέντας γε δουλεύειν αὖ-
 τῇ τῆς ἀργυρῶντων: καὶ ὅσον τῷ μάλλον, ὅσω τὸν μέ-
 οἰκέτην, οὐδὲ τις αὖ ἐκὼν ἀρρακτικῇ: ὅς δὲ τυραννομέ-
 νος ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν ἀρεφαινομένους ἅμα, καὶ ὑβριζομέ-
 νος εἰς παῖδας καὶ γυναῖκας. πρῶτος ὅς ὁρκιστὴς τῶν καὶ
 τῶν σωθῆκας τῶν αὖ τῇ κοινῇ εἰρήνῃ γεγραμμένους ἀλ-
 ξανδρος εἰς μεσσηνίαν καὶ ἑλίουπολιν ὅς περὶ αὐτοῦ παῖδας
 ὄντας τυράννους, ἀρᾶ ἐφρόντισε τῆς δικαίου; ἀλλ' οὐκ ἐ-
 χρήσατο τῷ αὖ τῇ ἡμεῖς τῷ τυραννικῷ βίῃ καὶ φροντίσας ὡς
 μέλλει, καὶ τῆς κοινῆς ὁμολογίας; * οὐδὲ ἡμεῖς εἰ μὴ τις ὡς
 ἡμῶν αὖ ταῦτα βιάξῃ, μάλιστα ἀρρακτικῇ: εἰ δὲ ἐπὶ τῷ
 ἡμῶν γέγονε πρῶτος ὅς ὁρκιστὴς ὅς πρὸς ἡμῶν, πρῶτος ὡς
 ἡμῶν ἔχειν, καὶ ὁρκιστὴς μὴ φυλάττειν: καὶ ἡμῶν μὴ δια-
 κελδέσθαι πᾶσι αὖ ταῦτο εἰ μὴ τῶν τῶν ὁρκιστῶν: τίς δὲ
 αὐτοὺς οὕτω περὶ τῆς ἀντιθέσεως καὶ ἑλίουπολιν τῶν
 ὡς οὐσίαν. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε ταῦτο οὕτως ἔχειν, ἐὰν οὐκ ἡ-
 μεῖς τῷ δικαίῳ χρῆσθαι. καὶ γὰρ ἐπὶ περὶ τῆς πᾶσι αὖ
 τῶν σωθῆκας, πολέμονος εἶναι τὸν ἐκείνα ἀπὸ ἀλέξαν-
 δρος ποιούντα, ἅπανσι τῶν τῆς εἰρήνης κοινοῦσι, καὶ πᾶσι

Δημοσθένους

χωρεῖσθαι αὐτοῖς· καὶ στρατεύεσθαι ἐπ' αὐτὸν ἅπαντας. οὐ-
 κὼν ἔκ' αὐτοῖς ποιεῖν τὰ συγχεύμενα, πολέμῳ χρῆσθαι ὡς
 καὶ θαλάσσῃ. Ἀλλὰ γὰρ εἰ ποτε αὐτοὶ οἱ τυραννίζοντες οὐ-
 τοῖ, ὅτε πρὶν τοῖς σωθῆναι ἡγεῖσθαι, ἐτυράνουν μεση-
 νίων οἱ φιλιάρχου παῖδες, διὸ καὶ κατέχευεν τὸν ἀλέξανδρον
 αὐτοῖς. Ἀλλὰ καὶ θαλάσσης ὁ λόγος· ὅς μιν ἐκ λείψεον
 τυράνους οἱ ἐξ ἀντίσσης καὶ ἐρίσου ἐκβαλεῖν, ὡς ἀδική-
 ματος ὄντος τῆς περὶ τὴν μάχης, ὅς περ' αὐτῶν ὁ μολοπὼν τυ-
 ραννίζοντας· ἐν δὲ μεσσηνίᾳ μηδὲν οἶδε διαφέρειν, τῆς
 αὐτῆς δουλείας ὡς περὶ τῆς. εἴπειτα καὶ ὡς τὰ τῆς σω-
 θῆναι οὐδὲν ἐν ἀρχῇ, ἐλθὼν δὲ τοῖς εἶναι καὶ αὐτὸν ὁ μολο-
 πὼς ἐκβαλεῖ. διὸ καὶ πῶς οὐχ' ἔσονται τὸν, ἢ γὰρ οὐ μὴν
 αὐτῶν σωθῆναι τὸ αὐτὸν ὁ μολοπὼς εἶναι καὶ ἐλθὼν δὲ τοῖς· τὸν δὲ
 εἰς δουλείαν ἄγοντα, μὴ οἶδε τὰ ἐκείνη τῶν κοιναῖς
 ὁ μολοπὼς διαπερὶ τῆς· οὐκοῦν ἀναστὰς ὅτι ἡμῖν, ὡς
 αὐτοῖς ἀθηναῖοι, εἴ περ' οἱ ὅς τοις, καὶ τῶν σωθῆναι
 ἐμμενόντων, καὶ τὰ δίκαια ποιήσωμεν, ἐφ' ὃν μὴς περὶ τῆς
 λούσι, καὶ τοῖς περὶ αὐτῶν, λαβούσι, τὰ ὅσα στρατεύ-
 εσθαι ὡς περὶ τῆς περὶ τῆς μετὰ τῆς εὐλομῆων. ἢ τοι-
 ζετε τὸν μὴν καιρὸν ποτ' ἔσται, καὶ αὐτοῖς τῶν δικαίου τὸ
 συμφέρον περὶ τῆς· νυνὶ δ' ὅτ' εἰς αὐτὸ τὸ δίκαιον ἁμαρ-
 τανήσονται καὶ τὸ συμφέρον σωθῆναι ἀμύνειν, ἄλλοι ἄρα π-
 ναὶ χρόνον ἀναμνήσκει τῆς ἰδίας ἐλθὼν δὲ τοῖς, ἁμαρτάνου-
 τῶν ἁλῶν ἐκβαλεῖν ἀντιλαβεῖσθαι; Εἴπερ' ἄλλο δὲ δίκαιον
 ὅς περ' αὐτῶν τῶν σωθῆναι. εἴπερ' ἄλλο δὲ δίκαιον
 εἶναι πᾶσι τοῖς εἰρήνης ὡς περὶ τῆς, πολέ-
 μους εἶναι πᾶσι τοῖς εἰρήνης μετὰ τοῖς. οὐδὲν ἄρα δι-
 σφύσονται ἀθηναῖοι, ὅτι ἀγαθοὶ μὴ οἱ ἐν τῇ πελοποννήσῳ ἐδ-
 μοκροῦντο. τούτων δὲ ἐν πελοποννήσῳ καὶ ἐλθὼν δὲ τοῖς
 ὅς περ' αὐτῶν ἐκβαλεῖν τῶν περὶ τῆς ὅς περὶ τῆς· τὰ
 οἱ ἐκείνων

ὁ πόδ' ἔτι περὶ ἀλ' ἔαν. σωθῆκαὶ λόγος. 89

δι' ἐκείνων τοῖς οἰκέταις δίδωκε : χαίρων αὖ τὸν παλαιστὴν
τύραννον ἐγκατέστησεν. ἡμεῖς δὲ τῆς εἰρήνης μετέχοντες τῆς
πρὸς αὐτοῦ πόλεως πολέμους ἡγήσασθαι ἔβουλα περὶ πόντους.
ἐκ δὲ τούτων, πῶς τὸν πεισώμεθα τοῖς κοινῶς πρὸς αὐ-
μασι πολέμοις αὐτοῖς χρώμενοι, ἢ ἐδελυρόμεθα οὐ
φάσκων τούτων ἔτι μεθοφορούντων πρὸς τὴν μακεδόνος
τῆς καθ' ὑμῶν πεπλουτηκέντων; οὐ γὰρ δὴ λείληθε αὐτοῦς
οὐδὲν τούτων : ἀλλ' εἰς τὸ ἐβρεως ἡκούσιν, ὥς τε δορυφο-
ροῦμεν αὐτοῖς τῆς τυραννὸς στρατιᾶς, ἐν μὲν τοῖς πρὸς
βεβασιμείοις ὅροις ἐμμένειν ὑμῖν διακελεύοντάς, ὥς καὶ
τῆς ἀδιορκίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκείνου : ἔσθ' δὲ ἰδίους
ὑμᾶς νόμους ἀναγκάζουσι λυεῖν : ἔσθ' μὲν κεκριμένους ἐν
τοῖς δικασείοις ἀφέντες, ἔσθ' αὖ παμπληθεῖς τριαυτα-
βιαζόμενοι πρὸς ἀνομίαν : εἰκότως. τοῖς γὰρ πεπερασμένον ἐσθ'
ἔσθ' εἰς τὰ ἐκαστὰ τοῖς τῇ παρ' ἰδίᾳ συμφέροντι, οὐκ ἐνί με-
λει νόμων, οὐδ' ὁρκῶν : τοῖς δ' ὀνόμασιν αὐτῶν μένοις ἀ-
ποχρώμενοι πρὸς ἀκροούοντάς, ἔσθ' παρόρως ἐταυθοῖ, ἀλ-
λ' οὐκ ἔξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντες, καὶ νομίζοντες πῶς πα-
ραυτίαν ἡσυχίαν οὐκ ἔσται ποτε αἰτία παραχρῆς ἀτό-
που καὶ μεγάλης. κελύω δ' ἔγωγε, καὶ ἀπὸ ἐν ἀρχῇ
περὶ αὐτὸν, πείθεσθαι βούλομαι τοῖς φάσκουσι δῆν ἐν ταῖς κοι-
ναῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν, εἰ μὴ ἐκείνο νομίζουσιν, ὅταν
μὲν λέγουν ὡς ἐμμένοντες τοῖς ὅροις, οὐ λέγειν αὐτοῦς
τὸ μὴ δύναιτο ἀδικεῖν : οὐδὲνα δ' οἶόντα ἀδικεῖν τὴν τυραν-
νίδων ἀντὶ δημοκρατικῶν καὶ δημοκρατίων, καὶ τῆς πολι-
τειῶν καὶ βουλευτικῶν. ἔσθ' αὖ δὲ καὶ ταυταγματοῦς. ἔστι
γὰρ ἐν ταῖς σωθῆκαις, ἀδικεῖν αὐτῶν ἔσθ' αὖτε δορυφόντας
καὶ ἔσθ' ἀπὸ τῇ κοινῇ φυλακῇ τεταγμένους, ὅπως ἐν ταῖς
κοινωνήσεσιν πόλεσι τῆς εἰρήνης, μὴ γίγνωνται θάνατοι καὶ
φυγαὶ πρὸς ἔσθ' κειμένους ταῖς πόλεσι νόμους, μὴ δὲ χρη-
μάτων δημόσεις. μὴ δὲ γῆς ἀνάδατοι, μὴ δὲ χρεῶν

m

Δημοφρόνους

ἄρχονταί, μὴ δὲ δούλων ἀπειλὰς φοβώσεσθαι, ὥτι νυνὶ τῶν
 συμῶ. οἱ δὲ τῶν τοῦτου δευσι τῶν τῶν πῶ κωλύνειν, ὥστε καὶ
 συγκατασκηδύουσιν: οὐς πῶς οὐ περὶ σὴν ἀρχὴν ἔχουσιν;
 οἱ τῶν τῶν συμφορὰς πῶς οὐκ ἀκούουσιν ἐν τῶν πόλει-
 σιν, ἃς δὲ τὸ μέγεθος αὐτοῖς τοῦ τοῦτου οὐσι μὴ ποδιο-
 ρᾶν ἐπέταξαν. Ἐπὶ δὲ τῶν διείξω τὸ λευκὸς τῶν στω-
 δῆκας. ἔστι γὰρ γερραμελίον, ἐκ τῶν πόλεων τῶν κοινωνου-
 σῶν τῶν εἰρήνης μὴ εἶναι φυγάδας ὁρμήσαντας ὅπλα ἐπὶ
 φέρειν ἂν πολέμῳ μηδεμίᾳ πόλει τῶν μετεχουσῶν τῶν
 εἰρήνης: εἰ δὲ μὴ, ἔκαστον δὲ εἶναι πῶ πόλιν, εἰς ἧς αὐτὸς ὁρμή-
 σωσιν οὐτοί. οὐτῶ τῶν τῶν ἔα δῖος τὰ ὅπλα ἐπὶ νῆκεν ὁ μα-
 κεδόν, ὥστε οὐ δὲ κατέθετο πῶ ποτε, ἀλλ' ἐν καὶ νῦν ἔχον
 ποδιορᾶν καὶ ὅσον δύνανται: τῶν τῶν δὲ νῦν μάλιστα ἢ
 πρὸ τῶν, ὅσῳ ἐκ περὶ γματος ἀλλους τε ἐτῶν, καὶ
 τὸν παιδοῦ βῆν εἰς σικυδῶνα κατὰ γαλῶν. οὐκ ὡ, εἰ δὲ πεί-
 θεσθαι τῶν κοινῶν ὁμοθυμῶν, καὶ πῶ οὐκ ἔφασιν:
 ἔκαστον δὲ ἢ μὲν εἰσιν αὐτῶν αἱ πόλεις, αἱ τῶν διαπερε-
 γμελῶν: εἰ μὲν οὖν αἱ αὐτῶν πῶ τῶν τῶν, οὐδὲν αἱ
 λείπειν ὅτι εἰσιν αἱ μακεδονικαί. εἰ δὲ οὐκ ἀνίστησιν οἱ καὶ ἔ-
 μῶ τῶ μακεδόνι ὑπερίτω περὶ τῶν περὶ τῶν τῶν
 τῶν κοινῶν ὁμοθυμῶν, πεισθῶν αὐτοῖς, ἐπειδὴ τὰ δι-
 καία λείποισι: καὶ κατὰ πῶν κελύει ὁ ὅρκος, ἔκαστος δὲ
 αὐτοῖς ποιῶντες βουλομένους πῶς αἱ χρῆσθαι τῶν
 δεσποτικῶς καὶ ἀσελῶς διακεμελῶν, καὶ δὲ τῶν, πῶ
 μὲν, ἀντιβουλεύουσιν, τὰ δὲ, περὶ τῶν, καὶ κατὰ γαλῶν
 τῶν κοινῶν εἰρήνης. δὲ πῶ οὐκ ἔφασιν οὐτοί αἱ τῶν
 οὐτῶς ἔχειν, ἢ πῶ μὲν ὁμοθυμῶν πῶ κατὰ τῶν πόλεως
 οὐτῶν βεβαίως ἀξιούσιν εἶναι: πῶ δὲ σώζουσιν οὐ συγχωροῦ-
 σιν: ἀλλὰ γὰρ δικαία γίγνεται; καὶ μὲν πῶ πρὸς τῶν
 ἔχουσιν κατὰ τῶν πόλεως ὡς ἐν τῶν ὅρκους, τῶν μὲν ἰσχυ-
 ρον αἱ πεισθουσιν: ἐκὼ δὲ πῶ τῶν ἢ κατὰ τῶν ἀμα

ὁ πόρξ' ἴκ' πρὸς ἀλέξαν. σωθῆκαὶ λόγος. 90

καὶ δίκαιον καὶ συμφέρον, πρὸς ᾧ διαμαρτυροῦντες οὐ
δέποτε παύσαιτο οἰήσονται διενέαι τούς. ἵνα δ' εἰδῇτε
ἐπὶ σαφές εἶναι, ὅτι οὐδεὶς ὑμῶν ἐκάλεισεν πρὸς τὸ ἐλθῆναι,
ὡς ἂν πρὸς ἐβητέ τι κοινῇ ὁμοθυμαδόν, ἀλλὰ καὶ χά
ριν ἔξουσιν, οἳ μόνον ἔχοντες τὸν πόρξ' ποιῶντας· μι
κρὰ ὑποφάσμα μὲν πόρξ' αὐτῶν, πολλὰ δ' ὄντων. ἐστὶ γὰρ
ποῦ ἐν τῷ σωθῆκαί, πῶς δ' ἀλάττειν πλεῖν τοῦ μετέχον
τας τῆς ἐρώσεως, καὶ μηδὲν καλῶν αὐτοῦς, μὴ δὲ καλῶ
ρεῖν πλεῖον μηδὲν ὑπὸν· ἐὰν δὲ τις πρὸς τῷ ποιῇ, πρ
λέμον εἶναι πᾶσι τοῖς τῆς ἐρώσεως μετέχουσιν. οὐκ ἔστι, ὅ
αὐτοῦ ἀθῆναι, ὑμεῖς μὲν ἐκ ἀρχῆς ταῖς ἐν τῷ ἑσπέρῳ
μακεδόνων γεληνιμῶν. εἰς ᾧ γὰρ πρὸς ἀνομίαν ἡλ
θον, ὡς τε εἰς τὴν ἐκὼν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ πόρξ' κατήγαγον·
καὶ σκευωρούμενοι πόρξ' αὐτῶν, οὐ πρὸς τὸν ἀφῆκα, πρὶν
οὐ ὑμεῖς ἐφῆκατε ὑμεῖς ἐκ τὸν πλεονεξῶν, καὶ κατὰ λα
κεν οὐδὲν τότε, καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτῶν ἐτάξατε μετε
οῖα. πῶς ἔν τῳ ἄρ' ἔστιν ὁ σωτὴς μὲν εἶναι καὶ τηλικαῦτα ἡμῶν
τημὴν ἐπὶ τοῖς· ὅς δ' ἐν ταῦτα ὅλως αὐτῶν, μὴ ἐκείνους
ἀφῆκα πρὸς πρὸς βαίνοντας, ἀλλ' ἡμῶν συμβουλεύειν ἐμ
μὴν ἔστιν ὅπως ὁλιγωρημένοις; ὅς πόρξ' καὶ τῷ περὶ γε
γραμμένους, τοῖς μὲν ἔχοντες πλεονεξῶν, τοῖς δ' ἄμυν
οῖα. πῶς ἔστιν οὐχ ἅμα πρὸς νόμον ἐκείνοι καὶ ἀντιπρὸς τῷ
οἷον τηλικαῦτον πρὸς ἐβηκα * ὅρκεν, ὁ πρὸς ἐλάχιστον ἐποίη
σεν αὐτοῦς ἀφαιρῆναι δικαίως πῶς κατὰ δ' ἀλάττειν ἡγε
μονίαν. καὶ νῦν ἐπὶ πρὸς δὲ δώκασι ᾧ τὸ δίκαιον ἀνεγκλή
τως ἡμῶν, ὅταν ἐκ ληθῶμεν πρὸς τῶν. οὐ γὰρ ὅτι ἐπαύσαμεν
τὸ ἄμυν τὰ νουπῶν, ἡ τῶν δὴ πῶς πρὸς βεβήκασι τοῖς κοινὰς ὁμο
λογίας; ἀλλ' ἐπὶ τυχόντων, ὅτι ἐκ ἀποχρῶν τῇ ὑμετέρῳ ἔα
θυμῶν, τῇ οὐδὲν τὸ δικαίον ἀφῆκα πρὸς πρὸς μὲν. καὶ
ὑμεῖς καὶ τὰ τὸν συμβεβήκεν, εἰ οἱ μὲν ἄλλοι ἐλλοιπῶν καὶ βαρ
βαροὶ ἅπαντες πῶς πρὸς ὑμᾶς ἐχθρὸν φοβούν, οὐ τοῖς δ'

Δημοθέωνος

οἱ νεόπλῃσι μῆνοι καὶ τὰ φρονεῖν ὑμᾶς ὑμῶν αὐτῶν ἀναγκά-
 ζουσι, τὰ μὲν, πείθοντες, τὰ δὲ, βιάζόμενοι, ὥς ποῦ ἐν ἁβδῇ
 εἴτα, ἢ μῶν εἴτα, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀθηναίοις πολιτοδύμε-
 νοι. καὶ ἅμα μὲν μικρὰ τὰ ὑμέτερά περ ἔγχεα ποιούσι·
 τὰ δὲ τῶν ἐχθρῶν, ἰσχυρά· ἅμα δὲ λανθάνουσιν ἑαυτοῖς αὐ-
 πόσαρην τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἶναι, διακελευόμενοι τὸ
 δίκαιον ἐδικαίως διαφυλάττειν, ὡς ὅτε συμφέροντι γε περὶ
 λομέλω χρῆσθαι, κρατεῖν αὐτῶν πολλομένων ῥαδίως δυνά-
 θεσθαι. εἰκότως δ' αὖτις πεπνυμένοι εἰς αὐτῶν τῶν καὶ
 θαλάτταν, καὶ μόνων ἀναμυσθῆναι εἶναι κυρίως, τοῖς γε καὶ
 τὰ γῆν περὶ τῇ ὑπάρχοντι δυνάμει εἴσι περὶ βολῆς ἐπέ-
 ρασ' ὀρέσθαι· ἄλλως τε καὶ πεπνυμένων ἅπασι τῆς τύχης
 καὶ δορυφορουμένων ἅπασι τῶν τυραννικῶν στρατοπέδων· καὶ
 τῶν μὲν, ἐφ' ἑαυτοῖς· τῶν δὲ, ἐπὶ ἐλεγχέμενων, οὐδενὸς ἀ-
 ξίων ὄντων. τὸ μὲν οὖν παρὰ τὰ παλαιὰ περὶ τοῖς ἄλλοις
 τοῖς περὶ ἑαυτοῖς ὁ μακεδὼν τηλικούτων πρὸς ἑαυ-
 τὸν βρισκώταρ καὶ ἅπασι πικρῶταρ τῶν μακεδόνων, τὸ
 πρῶτον γε γνησιμὸν ἐστὶ· ἐτολμήσαμεν ἐπιδόξαι εἰς τὴν πε-
 ραίαν πρὸς τοῖς κοινὰς ἡμῶν περὶ αὐτοῖς σιωπῆσαι. καὶ τῶν
 ὡς αὐτῶν ἀθηναῖοι, οὐχ ὅτι μία ἑκείνης ἡμῶν, μικρὸν ὑ-
 ποληπίον, ἀλλ' ὅτι ἀπόπειρα ἐγένετο εἰς ἀποδοξίαν, ἵνα
 δεῖα παλαιόνων αὐτοῖς ἐγγυήσθαι εἴχοιτο περὶ τῆς· καὶ ὅτι
 οὐκ ἐφρόνιζαν τῶν κοινῶν δογματῶν, καὶ τὰ ποῦ οὐδὲ τῶν
 περὶ ἑαυτοῖς ἐπεὶ οὐκ ἔχοιτο πρὸς ἀδυσίαν ἢ καὶ μικρὸν,
 καὶ ἐπιστομὸς τῶν ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοιοῦτος εἶσθαι, καὶ
 κακῶς δὲ δῆλον. ἐγὼ γὰρ τὸν τόπον εἰσαπλόξαι εἰς τῆς νεώς,
 ὃν εἶδεν ὁ θυὸς μετὰ τῇ ἑκείνης ὑφ' ὑμῶν ἀφ' ὧν ἀλῶναι, αἰτεῖ-
 σθαι ναυπηγῆσθαι μικρὰ παλαιὰ ἐν τοῖς ἡμετέροις λιμέ-
 σι, πῶς δ' καὶ φανερὸν * ποιεῖ, ὅτι αἰπὴ τῆς εἰσπλῆναι, ἐπὶ
 τοῖς εἶναι ἐμμελῶντο, καὶ ἐπὶ λεπτὰ παλαιὰ ἅπασι μὲν,
 ὀλίγον ὑδρον καὶ ὑμῖν, καὶ εἰς τὸ πρῶτον ὀλίγας, μικρὰ

ὁ ποδὶ τῷ περὶ ἀλέξανδρου σωθῆκων λόγος. 91
 ἄνδρον πολὺν οὐ γὰρ δὴ ἐστὶν εἰπεῖν, ὥς ἀθήνησι μὲν ἀφ' ὅντων ὄντων τῷ ναυπηγησέμεν ξύλων, τῷ περὶ ῥωθίνῃ καὶ
 μέλιναις ἐσχομζομένων, εἰ δὲ τῇ μεκεδονίᾳ ἐπιλελοιπό-
 των, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις διτελέσασθαι κα-
 τὰ δὲ τὰ μέλη ἀλλ' ὅντος ἅμα τε ναυπηγησέμεν ἐν ταῦτα,
 καὶ πληρώσειν ἐν τῷ λιμένι τῷ περὶ ῥωθίνῃ: ἐν ταῖς
 κοιναῖς ὁμολογίαις διερρημίου μηδὲν τοιοῦτον εἰσδέχε-
 σθαι. καὶ ταῦτα ὑξέσαι ἑπὶ πλεονάζει ποιεῖν. οὕτω πάντες
 θιν καὶ πεφρονηκώς ἐκείνοι χράνται, διὰ τοῦτο διδασκάλους,
 τοῖς ὑπαγορεύοντας ἀπὸ τοῖς ἀδελφοῖς ποιεῖν. οὕ-
 τω δὲ κατεγνώκει μετὰ τούτων ἀδίκητόν πιναι τὴν πέλεως
 ἐκλυσιν καὶ μαλακίαν, καὶ οὐτε πένοιαν ἑπὶ τῷ μελ-
 λόντων εἶναι, οὐτε λογισμὸν οὐδένα πρὸς γίγνεσθαι, τίνα
 τῶν χρεῖται ὁ τύραννος ταῖς κοιναῖς ὁμολογίαις: αἷς ἐ-
 πὶ διακελεύομαι, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πείθεσθαι, καὶ ἀ-
 πορὶ ἐδίδασκα καὶ διεβεβαιώσαμην αὐτῷ, ὥς τῷ ἡλικίᾳ ἐ-
 χων, ἅμα καὶ τῷ δικαίῳ ἡμᾶς ἀνεκλήτως, καὶ τοῖς καί-
 ροις ἀσφαλίσασθαι χρεῖται τοῖς τὸ συμφέρον κατεπεί-
 γουσι. καὶ γὰρ ἐπὶ περὶ στήθεσσι ταῖς σωθῆκαίς, ἐκ
 βουλώμεθα, τῆς κοινῆς εἰρήνης μετέχειν, τὸ δὲ, ἐκ βου-
 λώμεθα, εἴσιν ἅμα καὶ τὸν ἀντιπῶν: εἰ ἄρα πρὶν διὰ παύ-
 σασθαι αἰχρῶς ἐπὶ τοῖς ἀκολουθοῦντας, ἀλλὰ μὴ διὰ
 ναμνηθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας τῷ ὑξέ ἀρχαιοτάτου
 καὶ πλείστου, καὶ μάλιστ' πάντων ἀνθρώπων ὑπαρχουσῶν.
 Εἰ δὲ οὕτω κελεύετε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, χράσθαι καὶ ἀ-
 πορὶ αἱ σωθῆκαί κελεύετε, πολεμῆν τοῖς πρὸς βεβηκόσιν.

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜ-
 ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ
 ΤΕΛΟΣ.

m iii

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΓΡΟΟΙΜΙΑ
ΔΗΜΗΓΟΡΙΚΑ.

Ἰ μὲν ποδὶ καυνοῦ πνος πρᾶγμα
 ὅς περὶ τίθῃ, ὃ αὐτοῖς ἀθῆ-
 ναῖοι, λέγειν, ὡς ἔχον αὐτὸς οἱ πλεῖ-
 στοὶ τῶν εἰωθότων γνώμῃ ἀπεφί-
 ναντο, εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι τῶν ῥη-
 θέντων, ἡσυχίαν αὐτῶν· εἰ δὲ μὴ,
 τότε αὐτὴν αὐτὸς ἐπειρώμεν ἅ γινώ-
 σκω λέγειν. ἐπειδὴ δὲ ἑαυτῶν πολλὰ κίς εἰρήκεσιν οὐ τοι-
 πρὸ τῆρον, ποδὶ ὅντων καὶ σκοπεῖτε, ἡτοῦ μοι καὶ πρῶ-
 ὅς αἰσάσας ἐκώπας αὐτῶν ὅτις δοκεῖν λέγειν. εἰ μὲν ἔν-
 ῃ καλῶς τὰ πρᾶγματα, οὐδὲν αὐτῶν συμβουλεύει.
 ἐπειδὴ δὲ ὡς ἅπαντες ὁρᾷ τὴν ἐξουσίαν, ὡς ἐκ τοιού-
 των πειράζομαι συμβουλεύειν ἅ κρᾶντα εἶναι νομίζω. πρῶ-
 ὅν μὲν οὐκ ὡς ἐκείνο ἐγὼ κέναι δεῖ· ὡς οὐδὲν ὧν ἐπιθε-
 τε ὅτι τῶν πλεμεινόντων, τῶν λοιπῶν πρᾶκτιον ὄντων, ἅ μὲν
 πάντα τὰ νῦν τὰ. εἰ γὰρ ἐκείνα φανῶ λαπεῖν καὶ τὰ πρᾶ-
 γματα, τὰ νῦν τὰ ἐκὸς ἐλπίω ποιῆσαι. ἐπειτα νομισίον
 οὐχ ὅς αὐτῶν, ἡ μὲν δὲν, ἡ μὲν κρᾶ πρὸς τὰ τοιούτων, ὁρ-
 θῶς λέγειν· ὁρᾷτε γὰρ ὡς ἐκ τῶν τοιούτων ἐλπίδων καὶ λῶ-
 των εἰς πᾶν περὶ λήλυθε μοχθεῖας τὰ πρὸντα· ἀλλ' ὅς
 αὐτὸ χαρίζεσθαι πρὸς αὐτὴν καὶ δὲ ὧν παυσάμεθα αἰσχύ-
 νῃ ὁφλισκάνοντες, καὶ ζημιούμενοι ὅτις αὐτῶν λέγειν. καὶ γὰρ
 ὅς ἀληθῶς εἰ μὲν ὅσα αὐτῶν λόγῳ τίς ἑαυτῶν λυπήσει
 μὴ βουλόμενος καὶ τὰ πρᾶγματα ἑαυτῶν βῆσαι, δεῖ πρὸς
 ἡδονὴν δημιουργεῖν. εἰ δὲ τῶν λόγων ἔστις αὐτῶν πρὸς
 κενύσαι ὁρᾷ γὰρ ἡμῶν γίγνεται, αἰσχύρῃ βῆσαι ἀνακίσειν ἑαυτῶν,
 καὶ μὲν τῆς ἐξουσίας αἰσχύνης πρὸς αὐτῶν, ἅ πάντες ἐδί-
 λοντες πρὸς αὐτὴν πρὸν.

οὐχὶ ταυτὰ γινώσκουσιν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι πρὶς ἡμῶν
 μοι, ὅταν τὸ, τε τῆς πολιτείας ὄνομα ὑμῶν ἀκούσω, καὶ
 ὅταν τὸν ἔσπον, ὃν προσφύρονται τινὰς ὑμῶν τοὺς ἑσπὸν
 τῶν λεγόντων, ἴδω. πῶς μὲν γὰρ πολιτεία δημοκρα-
 τία, ὡς πρὸς πάντας ἴση, ὀνομάζεται: τῆς δὲ πάναντία
 τῶν λεγόντων εὐνοίας ἡδον ἀκούοντες ὁρᾷ. ὁ καὶ θαν-
 μάξω, τίς περὶ ἡ περὶ φασίς. πότῳ ὅν περὶ φασί λέγειν
 ταῦτ' αἰσθύνει; ἀλλ' οἱ τῶν ὀλιγαρχῶν ἑσπὸν ὡς
 οὐτοὶ λέγουσι, κλέροι καὶ πλείω σιωπῇ μαλὸν αὐτοῖς.
 ἀλλὰ βελτίω ταῦτ' εἶναι τῶν ἐσπὸν ὑπελήφατε; βελτίων
 ἄρα ὑμῶν ὀλιγαρχία δημοκρατία φαίνεται. ἀλλ' αὖ-
 τὸς εἶναι βελτίους ἡγεῖσθαι; καὶ τίς αὖτ' ὑμῶν χρηστὸς νο-
 μίζοιτο ἐκείνους, ἐναντία τῇ καθεστῶσιν πολιτεία δημο-
 ρατία: οὐκ ἐν ὅλοι πὸν ἀμφοτέρων ὑμῶν; ὅταν οὕτως ἔχῃτε
 πῶς γινώσκω. τούτῳ τοίνυν φυλάττειτε μὴ πάσχειν, ὡς αὖ-
 ὁρδὸς Ἀθηναῖοι: ὅπως μὴ ποτε τοῖς ἀδικοῦσιν λαβὴν
 δώσετε: εἴτα τότε αἰσθύνεσθαι ἡμῶν τυχεῖς, ὡς οὐδὲ
 οὐλοῦν ὑμῶν πλείονος. τὸ μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι
 μὴ πάνθ' ὡς αὐτὸς ἡμεῖς βουλοίμεθα ἔχειν μήτε πρὸς αὐτοῖς
 ὑμῶν, μήτε πρὸς τοῖς συμμάχοις, ἴσως εὐδὲν ἔστι θαν-
 μάξων: πολλὰ γὰρ τὸ τῆς τύχης αὐτομάτῳ κρατεῖ: καὶ
 πῶς περὶ φασίς, τῶ μὴ πάντῃ καὶ γινώσκω συμ-
 βαίνειν ἀνθρώποις οὐσι: τὸ δὲ μὴ δι' οὐλοῦν μετὰ λαμβά-
 νειν τὸν δῆμον, ἀλλὰ ὡς ἀπὸ περὶ φασίς πῶς εἶναι, τῶ-
 ς καὶ θανμάξων, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ φοβερὸν τοῖς
 οὐ φρονούσιν ὡς ἐγὼ κρίνω. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ παντός ἐστις
 αὐτῇ μοι τῶ λέγον.

Ἀντὶ πολλῶν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων, εἰ φανερόν
 γίνοιτο τὸ μέλλον σωοίσειν, πρὸς ὧν νυνὶ τυγχάνετε σκο-
 πῶντες, οἱ μὲν πάντας ὑμῶν ἐλέσθαι. ὅτε κρίνω τῶν ὅσων ἔ-
 χει, προσήκει ἐθέλοντας ἀκούειν ὑμῶν αὐτοὺς τῶ βολομένων

Δημοθένους

συμβουλεύειν. οὐ γὰρ μόνον εἰς τὴν χρησίμην ἐσκεμμένος ἦκει
της, τὴν δ' αὖ ἀκούσαντες λαβοῖτε· ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας
τύχης ὑπολαμβάνω πολλά τῶν δεινῶν ἐκ τῆς προαρχῆ-
μασίν οἱς ἐπελθεῖν αὐτοὺς εἰπεῖν· ὥστ' ὅς ἅπαντων ῥαδίαν πῶ
τῶν συμφέρωντος ὑμῖν αἵρεσιν γινέσθαι.

Εἰσιν, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι δίκαιον, ἐπειδὴ ἐφ' ὑμῖν ἔστιν
ἐλπίσαι τῶν ῥηθέντων, ὅ, πᾶσι βούλησθε, ἅπαντων ἀκού-
σαι. καὶ γὰρ πολλοὶ συμβαίνοι τὸν αὐτὸν αἰθρῶπον βί-
ον μὲν μὴ λέγειν ὁρθῶς, ἐτόρον δὲ ἐκ μὲν οὗτω τῶν θορυ-
βῶν, τὰς αὖ δυσχεραίνοντες πολλῶν χρησίμων ἀκροά-
σθαι. ἐκ δὲ τῶν μετὰ κόσμου καὶ σιγῆς ἀκούσαι καὶ τὰ κα-
λῶς ἔχοντα ἅπαντα πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ δοκῇ τις προαλθεῖν,
προαλείψετε. ἐγὼ μὲν οὗτω εἰώθα μακρολογεῖν, οὐτ' αὖ
εἰ τὸν ἄλλον εἰώθειν χρόνον, νῦν αὖ ἐχρησάμην τούτῳ, ἀλ-
λά ἅ συμφέρειν ὑμῖν νομίζω, ταῦτα ὡς αὐτοῦ δυνάμει, διὰ
βραχυτάτων ὁρᾷ πρὸς ὑμᾶς. ὁρᾷ μὲν γὰρ, ὡς αὐτοὺς ἀ-
θηναῖοι παντάπασι πρὸς δὴλον ὄν, οὐς τε αὐτοὺς ἀκούσθητε λό-
γοις ἡδέως, καὶ πρὸς οὓς οὐκ οἰκείως ἔχετε· οὐ μὴν ἀλλὰ ὅ
μὲν λέγειν ἅ τις οἶται χαλεπῶς, τῶν προακρούσασθαι π-
ροβλεπόντων εἶναι νομίζω· τὸ δ' ὑμῖν σταθεῖν πρὸς ὧν πέπει-
κεν ἑαυτὸν συμφέρειν τῇ πόλει καὶ θορυβηθῆναι, καὶ ἄλ-
λό τι βούλησθαι ὑμεῖς, ὅνουν καὶ δικαίως πολλοὺς ὅσοι κρί-
νω, βελομένην δ' αὖ ὑμᾶς εἰ καὶ μὴ δι' αὐτὸ τῶν ἄλλων, δι'
ἐκείνο ὑπομένειν ὅσοι λόγοις ἀμφοτέρων. ἵν' ἐὰν μὲν ὁρθῶ-
τόρον φαῖ τις λείπων ὧν ὑμεῖς ὠρμήκατε, χρῆσθαι τούτῳ·
αὐτὸ δ' ἀκροάσθαι καὶ μὴ δύναιται διδάσκει, δι' αὐτὸν ἀλλὰ
μὴ δι' ὑμᾶς οὐκ ἐθέλοντας ἀκούειν ὅσοι πιπνύσθαι δοκῇ.
εἰ π' οὐδὲ πάθοιτ' αὐτὸ ἀνδρὶς ὅσοντον, εἰ πολλὰ πινος ἀν-
ροῦτος ἀκούσεται, ἢ εἰ τῶν δεινῶν τί λέγειν ἔχοντα πᾶσι
πῶν καλῶσεται, ἢ μὲν ἔν ἀρχῇ τῇ δοκιμάσειν ὁρθῶς ἅπαντ'
ἔστι μὴδὲν οἶσθαι πρὸς τόρον πηλώσκειν πρὶν μαθεῖν· ἄλλως τε

καὶ στωιδότας πολλάκις ἤδη πολλοὺς μετεγνώκτας.
αὐτοὶν ὅμως ταῦθ' ὑπάρξεν τε νῦν πεπεισμένοι, οἵ μιν με-
τὰ βραχίων λόγων καὶ αὐτὸς αὐτὸν λέγειν εἰκότως δόξειν,
καὶ ὑμῖν τὰ βέλπιστα φαίνεσθαι λέγων.

Πολλῶν, ὧς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, λόγων εἰρημνύων παρὰ
πάντων τῆς συμβεβηκυῖαν, οὐδὲν ὑμῶς ὁρῶ ὄντας ἐκτε-
ρω τῶ, τί περὶ κτέον δὴ ρῆθαι, ἢ πρὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀ-
ναβῶμαι. ἀπὸν δὲ τούτου, ταυτὸ ὅπερ οἱ μιν τῶ κακῶς
ἔχειν τὰ ὅλα. οὐ γὰρ πᾶσινοῦσιν ὑμῖν ἔσθ' ἡ παρόν-
των οἱ λέγοντες: ἀλλ' ἐὰν τῆς κατηγοροῦσι καὶ λοιδοροῦν-
ται, ὥς μὲν ἐγὼ κρίνω, στωιδίζοντες ὑμῶς ἀνδρὶ κριῶς
ὅσων εἰσὶν αἱ ποί, κακῶς ἀκούειν, ἢ αὐτὸν πατ' ἀρ' εἰς ἀπώνα
να κατισπῶνται, μηδὲν ἡγοῦμενοι καμνὸν ἀκούειν, ἀλλ' ἔσθ' ἡ
ὧν ὥρῃατε πολλάκις, πρὸς ὅτι δὴ δικασαί, καὶ κριταί γί-
νησθε τῆς πεπεραγμένων αὐτοῖς. τὴν μὲν ὁ αὐτὸς αἰτίαν δι-
κῶς τῶ ποιοῦσιν, ἴσως ἀνόητον ἀκριβῶς ζητεῖν εἴη αὐτῷ
τῷ πρὸν π. ὅτι δὲ ὑμῖν οὐχὶ συμφέρει, δὴ ἔσθ' ἡ ὑπὸ πρῶ-
τῳ δ' οὐτε κατηγορήσω τῆμερον οὐδὲν ὅς, οὐτε ἔσθ' ἡ
μοι τοιοῦτο οὐδὲν ὅ μιν πρὸς χῆμα ὑπὸ δὴ εἶω. οὐδ' ὅλως
τῆς αὐτῆς τούτοις οὐδὲν ποιήσω: ἀλλ' ἀβέλπιστα μὲν τοῖς
περάγμασι, συμφέροντα δὲ τοῖς βουλευομένοις ὑμῖν ἡ-
γοῦμαι, ταῦθ' ὡς αὐτὸν δάσω μοι δὴ βραχυτάτων εἰπὼν
καταβήσομαι.

Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες, ὧς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὸς περὶ γέ-
νους ὑμῶν, λόγον εἰπεῖν μοι δοκῶσι περὶ αἰρεῖσθαι κεχα-
ρισμένον, οὐ μὲν συμφέροντά γε ἐκείνοις οὐς ἐκωμιάζου-
σι, ποιεῖν. παρὰ γὰρ περαγμάτων ἐγχειροῦντες, ὧν οὐδ' αὐτῷ
εἰς ἀξίως ἐπιμέδαι δύναιτο τῷ λόγῳ, αὐτοὶ μὲν τῶ δὴ
ναδαὶ λέγειν δόξαν ἐκφύρονται: τὴν δ' ἐκείνων ἀρετὴν
ἐλάττω τῆς ὑπερλημμένης πρὸς τοῖς ἀκούουσι φαίνεσθαι
ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ τῆς μὲν ἐκείνων ἀρετῆς μέγιστον ἔπαινον

ἔχοντες τὸν χρόνον: οὐ πολλοῦ γε γνημενόν, μείζω τῆς
ὑπ' ἐκείνων περὶ χρεῖτων οὐδένος ἄλλοι πρὸς ἀξίαν δι-
δύσκωται. αὐτοὶ δὲ πειράσσομαι τὸν λόγον εἰπεῖν, ὃν αὐ-
μοι δοκῇτε μάλιστα διδάσκει πρὸς ἀξίαν διδάσκει. καὶ γὰρ
οὕτως ἔχει: εἰ μὲν ἡμεῖς ἅπαντες οἱ λέγοντες διανοίφα-
νέμεν, οὐδὲν αὐτὰ ὑμέτερά ἐστι οἷον ὅτι βέλτερον χρεῖ. εἰ
δὲ πλείονος ὅς περὶ δύναιτο πᾶσι διδάξαι καὶ πείθει, τίς
πρὸς ἀξίαν, καὶ πόση, καὶ πόθεν ποιεῖται χρησιμὸς ἔ-
σται τῇ πόλει, πᾶς ὁ πλείων λίσσεται φόβος. ἐγὼ δὲ ὅτις,
αὐτὰρ αὐτοὶς τε ὧ, πειράσσομαι ποιῆσαι, μετὰ περὶ τῶν
ὑμῶν ὡς ἔχω γνώμης ποδὲς τῆς πρὸς τὸν βασιλῆα.

Ἀμφότεροι μὲν δοκούντων ἀμφοτέρων, ὧ αὐτοῖς ἀπὸ
ναῖοι, καὶ οἱ τῆς ἀρχῆς, καὶ οἱ τῆς λακεδαιμονίᾳ συ-
νηρικῆς. ὡς πόρ γὰρ ἀφ' ἐκαστῶν ἡκοντες, οὐχ ὑμῶν ὅν-
τες πρὸς οὐδ' ἀμφότεροι πρὸς ἀλλήλους, καὶ τῶν ποδῶν καὶ
διαβάλλοντες ἀλλήλους. ὧ δὲ ὅτις μὲν τῆς ἀντιμετα-
δόντος: τὸ δὲ κοινῶς ἑκάστῳ πρὸς ἀλλήλων λέγειν, καὶ τὰ
βέλτερα ἑκάστῳ ἡμῶν σκοπεῖν αὐτὸν φιλονεικίᾳ, τῆς αὐτῆς
δὲ συμβουλεύειν ἀξιούντων. νῦν δ' εἰπαί, εἴς τε αὐτῶν ἀφ' ἑ-
λπίου, τὸ γινώσκειν, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀπὸ τῆς
πολλοῦς αὐτοῖς μὲν ἀρχαί, ὧ δὲ λακωνικῶς αὐ-
τῶν εἶναι νομίσαι. ἐγὼ δ' οἶδα μὲν, ὡς καλεπὸν τὸ τὰ βέλ-
τερα λέγειν ὅτι. συνεκπατήμενων γὰρ ὑμῶν, καὶ τῶν μὲν
ταυτῶν, τῆς δὲ ταυτῶν λομύων, ἐὰν τὰ μετὰ τῶν πρὸς ἑ-
κατέρῃ λέγειν, καὶ ταυτῶν ὑμεῖς μὴ ποδμενῇτε μαθεῖν, χα-
ριεῖται μὲν οὐδὲ πόδοις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέ-
ρας. οὐ μὲν ἀλλ' αἰρήσσομαι μάλλον αὐτοῖς, αὐτὰρ ὅτις
πλείονος, δοκεῖν φλυαρεῖν, ἢ πόρ ἂν βέλτερα νομίζω τῇ πό-
λει, περὶ δὲ ποῖν ὑμᾶς ὁρᾷ πατήρ. τὰ μὲν ὅν' ἄλλα ὑ-
ποδόν, ἐὰν ὑμῶν ἐκ λομύων ἢ, λίσσω. ἐκ δὲ τῆς ὁμοιοτυπίας
ἡμῶν ὑπ' αὐτῶν, ἀρξομαι ἂν κράτιστα νομίζω διδάσκειν.

οὐχὶ ταυτὰ γινώσκων αἰοῖς τῆς εἰρηκώτων αἰέσκησθαι,
ὡ αὐτοῖς ἀθηναῖοι. οὐ μὲν οὐδὲ τῷ τῶν αἰπάσομαι κα-
κία τάναντία τοῖς βελτίστοις εἰρηκέναι: ἀλλ' ὅτι πολλοὶ τ'
τὰ πράγματα κρῖνεν ἀμελήσαντες, οὗς λόγοις σκωπεῖν
οὐς δοῦσιν, οἰώδασι: καὶ τῷ τῶν ἀφ' ὁρῶν ἐντύχουσιν,
ἐποίμω δὴμιορεῖν νομίζουσιν, ἐκ ὁρῶν ἐγνωκότες: οὐ-
δὲ λογιζόμενοι πρ' ἐκαστοῖς ὅτι πολλὰν περὶ ξίων ἐν πολ-
λῷ χρόνῳ πᾶσι πεπραγμένων, καὶ δεῖ εἶδος καὶ εἶδος ἐνίων
ὑπιναντίων ἀνταῖς, ἀνταῖς περὶ τῶν πρὸς τῶν ἀφ' ὁρῶν
τῶν ἐσθλῶν λέγειν, λήσει τὸ ῥᾶσον τῆς ὁρῶν ποιῶν ἀπὸ τὸν
ὑβραπατῆς. οἱ μὲν οὐτῶν χράμενοι τῷ συμβούλῳ λούφν, δοκοῦ-
σιν μὲν τῷ ἀπὸ τῆς ῥηθέντων τῷ δύνανται λέγειν δόξαν γι-
γομένην αἰετῶν, ἰκανῶς φιλοτιμίαν ἡγεῖσθαι. ἐγὼ δὲ νο-
μίζω χράσθαι τὸν πόλει πόρῃ πεπραγμάτων ἀδιχειροῦντα
συμβούλῳ μᾶλλον ὅπως τὰ δόξαντα σωοίσει σκο-
πεῖν, ἢ ὅπως οἱ πρᾶχῃμα λόγοι ἔξουσιν. δεῖ γὰρ
τῶν αὐτῶν τῶν λόγων διδοκίμῃσι συμφέροντος ἕνεος ὁρῶν
περὶ ξίων περσεῖναι: ἵνα μὴ νῦν μένον, ἀλλ' αἰετὰ ῥηθέντα
καλῶς ἔχῃ.

Εἰ μὲν ἐγνώκατ', ὡ αὐτοῖς ἀθηναῖοι, τί βέλτερον οὐ
τυγχάνει, περὶ ξίων τῶν παρόντων, ἀμάρτητα τὸ συμ-
βούλῳ περπεῖναι: ἀλλ' ὅτι αὐτοὶ πρὶν ἀκούειν δοκιμά-
ξετε συμφέρι, τί δεῖ τῶν ἀκούοντες μάτην ἐνοχλεῖ-
σθαι. εἰ δὲ σκοπεῖτε καὶ βουλεύεσθαι ὡς ἐκ τῆς ῥηθισομέ-
νων δοκιμάσθαι δεῖον, οὐκ ὁρῶν ἔχει τὸ καλῶν εἶδος βου-
λομένων λέγειν. πρᾶ μὲν τῆς ὁλῶς ἀφ' ὁρῶν εἶναι τῶν
εἶδος ποιῶν εἴ τι χρήσιμον ἐπιδύμηνται. εἶδος δὲ ἀφ' ὁρῶν
ἀ τυγχάνουσιν ἐγνωκότες, ὡν ὑμᾶς αὐτὸν μὲν οἶόν τε
τῶν ποιῶν συμβούλῳ εἶναι. εἰ δὲ ἀμαρτάνειν μὲν, βου-
λομένων τὸ συναγαγῆναι τὸν παρόντα ἀ βούλεσθαι
λέγειν: βουλομένων δὲ, ἀκούσαντες ἀ γινώσκει,

Δημοφώνους

σκοπεῖν, καὶ τι καλῶς ἔχῃ, χρῆσθαι. λέγω δὲ τοῦτο, οὐκ
εἰς πάντα τοὺς ὑμῖν ἀρέσκουσι μύθων πραινεῖν· ἀλλ' ἐκεῖνο
εἰδὼς, ὅτι αὐτὸ μὴ θελήσῃτε τῷ ἀντιλεπόντων ἀκούειν,
ἐξηπατῆσαι φήσουσιν ὑμᾶς. αὐτὸ δ' ἀκούοντες μὴ πεισθῆ-
τε, ἐξελιγεγμένοι πρὸς ἡμῖν ἔσονται τὰ χεῖρω πραινέντες.

Οἶομαι πάντας ὑμᾶς, ὡς αἰσχροὶ Ἀθηναῖοι, γινώσκον
ὅτι οὐ κρινόντες ἤκετε σήμερον οὐδένα τῷ ἀδικώτων,
ἀλλὰ βουλοσόμενοι παρὰ τῷ πρόντων. δεῖ τοίνυν τοῖς μὲν
κατηγορίαις * περὶ ὧν πάσης, καὶ τότε ἐν ὑμῖν λέγειν καθ'
ὅτι πέπεικον ἕκαστος ἐαυτὸν ὅταν πνὰ κρινώμεν. εἰ δὲ τις
τί χρήσιμον, ἢ συμφέρον εἴπῃ ἔχοι, τοῦτο νῦν ἀρφαίε-
σθαι. τὸ μὲν γὰρ κατηγορεῖν τοῖς πεπεγαμένοις ἐγκρα-
τούντων ἐστὶ· τὸ δὲ συμβουλεύειν παρὰ τῷ πρόντων καὶ
ἐκρητομένων περὶ τοῦτο. οὐκοῦν οὐ λοιδορεῖσθαι οὐδὲ μέμ-
ψασθαι ὁ πρὶν κακὸς, ἀλλὰ συμβουλήν ἐστὶ μοι δοκεῖ. διὸ
πειράσομαι φυλάξασθαι, ὅς τις ὑμῶν ἰδίῳ, μὴ παθεῖν
αὐτός· συμβουλεύουσι δὲ ἅ κρᾶτιστα νομίζω παρ'
ρόντων.

Οὐδένα αὐτὸ πρῶτον, ὡς αἰσχροὶ Ἀθηναῖοι, νομίζω ὡς οὐ
κακὸν πολίτου καὶ φάουλου πλὴν γὰρ καὶ αἰσχροὺς ἐστίν, οὐ
τὸ πνὰ μισεῖν, ἢ φιλεῖν τῷ ἰδίῳ τὰ κοινὰ προσόντων, ὡς
τε τὸ τῇ πόλει βελτίστου μηδὲν φροντίζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν
περὶ ἐπὶ πρῶτον, τὰ δὲ, περὶ φιλονεικίαν δημιουργεῖν· ἀ-
ποιοῦσιν αὖτοις τῷ διδύμῳ παριόντων. ἐγὼ δὲ τοῖς μὲν
τοσοῦτον αὐτὸ εἴποιμι, ὅτι μοι δοκοῦσιν οὐδ' εἴ τι πεποιήκα-
σι τοιοῦτον, μέγιστα ἡμῶν τῶν κατὰ· ἀλλ' ὅτι δηλοῦσιν οὐδὲ
ποτ' οὐδὲ παύσασθαι πρὸς ἀδικασίᾳ. ὑμῖν δὲ πρᾶντα
μὴ περὶ μελῶν ὑμᾶς αὐτοὺς ἱκανὸν τοῦτο νομίζειν, δίκαιον
ὅταν ὑμῖν δόξῃ, πρὸς τοῦτων λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τοῖς ὅ-
σον ἐστὶν ἐν ὑμῖν, καλῶς, καὶ αὐτοὺς ὡς παρὰ τοῖς πόλει
περὶ σὺν βουλομένων, τοῖς ἰδίᾳ ἀκρίβως φιλονει-

κίεσ', τὸ κοινῇ βέλτιστον σκοπεῖσθαι: αὐθιμον μὲν οὖν οὐδ' εἶς. οὐδ' ἄμα πάντες οἱ πολιτὲς δόμνοι τῶ νόμων ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἐσε, ἀξιοχρεώεσσι διαφθαρῶντων δικλῶ δονῶσαι.

Ἰσως ἐπίφθονος αὐ' πιν, ὡ αὐθιμον ἀθηναῖοι, δόξεν εἶναι, εἴ τις ὡν ἰδιώτης καὶ τῶ πολλῶν ὑμῶν εἷς, ἐτδρῶν συμβεβουλολύτων, οἱ καὶ τῶ πάλαι πολιτδύεσθαι, καὶ τῶ πρ' ὑμῶν δόξαν ἔχειν περὶ χρυσί, πρὲλθῶν εἰποι ὅτι μόνον αὐτῶ δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ' οὐδ' ἐπὺς εἶναι τῶ τὰ δέοντα γινώσκειν. οὐ μὲν ἀλλ' ἐπὶ τῶ οὐτῶ σφόδρα οἱ μὲν μάλλον ὑμῶν συμφέροντα ὀρεῖν τοῦτων, ὥστε οἱ κ' ὀκνησῶ πάντα ἃ τυγχάνουσιν εἰρηκῆτες, ἀξία μηδενὸς εἶναι φῆσιν. νομίζω δὲ καὶ ὑμᾶς ὀρθῶς αὐ' ποιεῖν, εἰ μὴ τὸν λέγοντα, ἀλλὰ τὰ συμβεβουλολύμενα σκοπεῖτε. δεῖ γάρ, ὡ αὐθιμον ἀθηναῖοι, τῶ πρ' ὑμῶν ὅτι νομίζω μὴ ἴσιν ὡς πόρ' ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα αἰεὶ λέγουσιν ὑπάρχειν.

Βουλοίμην αὖ ὑμᾶς, ὡ αὐθιμον ἀθηναῖοι, περὶ σέχεντας ἀμλῆω λέγειν ἀκούσθαι. καὶ γὰρ ὅτι οὐ μικρά. ἐγὼ θανμάζω τί δὴ ποτε πρὶν μὲν εἰς τῶ ἐκκλησίαν ἀναβῶναι, ὅτ' τῶ πρὸ αὐτῶν ὑμῶν ἐν τύχῃ, οὐτῶς δὲ πόρως εἰπεῖν ἔχει, δι' ὧν αὐτὰ πρὸντα περὶ γμάτα ἐλπίω γλῶσιτο: καὶ πάλιν αὐτίκα δὴ μάλα ἐὰν ἀπέλθῃτε, ὁμοίως ἔκαστος ὀρεῖ τὰ δέοντα. ἐν δὲ τῶ πρὸν τῶτων σκοπεῖν ὅντες καὶ σωειλεγμένονοι, πάντα μάλλον ἢ τῶν λεγόντων πινῶν ἀκδέτε; ἀρ' ἄγε, ὡ αὐθιμον ἀθηναῖοι, γινώσκειν μὲν ὅτιν ἐκαστῶ τὰ δέοντα ὑμῶν, καὶ τὰ τῶ ἄλλων εἰπεῖν ἐπίσταται, πινῶν δὲ αὐτῶς ἐκαστος οὐ χερεῖται; καὶ ἰδίᾳ μὲν ὡς ἀρ' αὐτῶς ἐτίμως τὰ βέλτιστα περὶ τῶν δόξω τοῖς ἄλλοις ἀδιτιμᾶ: κοινῇ δὲ ὅτ' λαβεῖται τὰ βέλτιστα ἀμλῆωσθαι, δι' ὧν ἐν τῶ λειτονεῖν ἔτι καὶ ἀθηκόντων ἀπαίτες ἐσεσθαι; εἰ μὲν τῶν μὲν μὲν καὶ καίρον οἶεσθαι ἢ ἔτιν ὅς εἰπω τῶς εἰρωνείας ἀπώξεσθαι τῶν τῶν,

ΔΗΛΟΣ ΣΕΥΟΥΣ

καλῶς αὖ ἔχει ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον διάγειν: εἰ δὲ πᾶς πρῶ-
ματὶ ὁρᾷτε ἐν τῷ πρῶτῳ περὶ τὸν πρῶτον, διὰ σκοπεῖσθαι ὅπως
μὴ πλῆστον ἀνθρώπων μάχηται, ἃ πόρρωθεν ἐξέει φυλάξαι-
σθαι: καὶ ἄνθρωπον ἀποφθίνεσθαι, ἐφ' ἡμετέριον ὅσον ἐ-
χῆτε οἷς αὖ πᾶσι.

Εὐδὲ μὲν τῷ πρῶτοντων, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, περὶ γυμνα-
σιῶν τῇ πόλει, καὶ περὶ οὐκ ἐχόντων ὡς ἔδει, οὐ πάνυ μοι δο-
κεῖ τῷ χαλεπὸν εἶναι ζητῆσαι, τί αὖ τις περὶ ξανθοῦ βελτίω
ποιήσειεν: ὃν πνα δὲ χρὴ τῶτον περὶ ὑμῶς εἰπεῖν παρὰ
αὐτῷ, ὅτι οὗτο παμπόλλω δυσκολίαν ἔχειν νομίζω: οὐχ
ὥς οὐ σωκοσόντων, ὅτι αὖ τις λέγῃ, ἀλλ' οὐτω πρὸς καὶ
ἐλπίδι καὶ πάντα μάλλον, ἢ τὰ εἰλησῶ τοῖς περὶ γυμνασι-
συνεισίδου μοι δοκεῖ πᾶν εἶναι, ὥς τε διδόναι μὴ τῷ τὰ
νῦν βέλτερον εἰπόντι, ὡς τοῖς ὑπερπαικτέσι προσήκει ἀπέ-
χεσθαι ὑπάρχειν πρὸς ὑμῶς, τῷ δὲ ἀπενέστατον συμβῆναι.
ὁρῶ γὰρ ὑμῶς πρὸς μάστιγι δὲ καὶ τῷ περὶ γυμνασίων με-
σοῦς τας, ἀλλὰ οὐκ ὑπάρχει παρὰ αὐτῷ εἰπόντας τι περὶ
ὑμῶς. οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ περὶ οὐ πως ἀκρεβῶς τῷ λαῷ
χρόμνος, ὁμοῦς οἱ μοι πάντα πρὸς τὰ μα παρὰ αὐτῷ τῷ
πρῶτοντων ἀκρεβῶς νομίζω, λέγειν.

Εβουλόμην αὐτῷ μαρτυρεῖσθαι, ὡς αἱ πόλεις ἀθηναῖοι, ἡ πρὸς τοὺς
ἄλλους ἅπαντας εἰώθειτε περισφύριδιαι θυλακιστοίαι·
ταύτην καὶ πρὸς ὑμᾶς κύττους χρῆσθαι. νυνὶ δὲ ἀμείνων ἐστὶ
τὰ τῆς ἁλῶν διεναιῖ πανορθοῦν, ἡ τῆς ὑμῶν αὐτοῖς συμ-
βασιάνωντων φροντίζειν. ἴσως μὲν οὖν αὐτὸς ἑαυτὸν ἕως αὐτῆς
σει μέγιστον ἔπαινον φέρειν τῇ πόλει, τὸ μηδενὸς ὅσον
κέρδιον ἰδίῳ πολὺν σκινδύνους ἕως αὐτῆς τῆς δικαίας
περὶ ἡρῆσθαι· ἐγὼ δὲ ταύτην τὰ ληθῆ πῶς δεῖται εἶναι νομίζω
καὶ τῆς πόλεως καὶ εὐλομῆς. καὶ κείνο δὲ ἕως εὐλομῆς
καὶ ὡς παφρόντων αἰθρῶπων ὄρον εἶναι, ἴσθην πρὸς νομῆς τῆς
αὐτοῖς αἰθέων ὅσον παρὰ τῆς ἀλῶν πειθεῖσθαι. ἵνα μὴ

φιλάθρῳ ποι μόνον, ἀλλὰ καὶ νοῦν ἔχοντες φαίνετε.

Ἰσως, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προσήκει τῷ βουλευμένῳ πᾶσι
πρᾶν εἶναι ὑμῖν, οὐτῶς περ ἄδαι λέγειν, ὥς καὶ δαυήσεσθε
ἡπομείναι: εἰ δὲ μὴ τὸ τ', ἀφ' ὧν ταῦτα ἄλλως ἅπαντας
λόγῳ πρὸς αὐτῶν ὥν σκοπεῖτε, συμβαλόντων, καὶ ταῦθ'
ὡς δὲ βραχυτάτων. οὐ γὰρ εὐδία μοι δοκεῖτε λέγων, οὐ
δὲ νῦν ὁρᾶν τὰ πρᾶγματ' ἅπαντα λελημασμένα: ἀλλὰ
τῷ ὅτι μὲν, εἰ αὐτῶν ἄνευ δημοκρατίαν, καὶ πολιτεύεσθαι:
ὅς δὲ, μὴ πῶς ὅτι οὐ δεδωκότας πείραν μάλ' ὅπως δι
δοξοῦσι λέγειν, ἁποδίδειν, ἢ πῶς ὁρᾶν ὅτι ὥν λέγουσιν
συμφέρον πρᾶξασθαι. ἐγὼ δὲ ἵνα μὴ λάθω τοῦ ἀντίον
οὐ φημι δεῖν αὐτοῖς ποιῶν, καὶ πλείω πρὸς τῶν ἄλλων λέ
γω, ἢ πρὸς ὧν ἀνέστην ὁρᾶν: ἀφ' οὗ ταῦτα πάντα ἅπαν
νῶν, καὶ δὴ πείρασθαι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.

Δοκεῖτέ μοι δικαίως, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προσέχειν τὸν
νοῦν, εἴ τις ὑπόχρεοι ὑμῖν ἵσταται δίκαια καὶ συμφέροντα
δείξεν ὄντα, ἡποδοῦν βουλευόμεθα. ἐγὼ τοίνυν οἶμαι
ὅτι ποιεῖσιν οὐ χαλεπῶς, ἂν ὑμεῖς βραχυῖ μοι πει
σῇτε. πάντες, μὴ πάντες ὥς ἐκαστος ἔχει γνώμης ὑμῶν πρὸς
τῶν πτόντων ὁρᾶν ἐγνωκέναι πεπεῖσθαι: ἀλλ' ἐάν τις
ἵσταται ἡ συμβαίνει λέγεσθαι, σκοπεῖτω πάντα ἡπομεί
νας ἀκούσας. εἴ τ' ἐάν ὁρᾶν εἰρήσθαι τι δοκῇ, χρῆσθαι. οὐ
γὰρ ἡ πτόν ὑμῶν ἔσται τῶν χρησομένων τὸ κατ' ὁρᾶν
δὲν, τὸ πρὸς ὑμᾶς εἰπόντες. ἢ μὲν οὖν ἀρχὴ τῶν σκοπεῖν
ὁρᾶν ὅτι, μὴ βεβουλεύσθαι, πρὶν ὅτι ὧν δεῖ βουλεύσα
σθαι ἀκούσας. οὐ γὰρ αὐτοῖς οὐτε καιρὸς, οὐτε ὅτι πρὸς τῶ
τ' ὑπὸ κυρῶσαι τὰ δοκῶντα, καὶ τὰ σκέψασθαι τί πρὸς τὸν
δοκεῖ συμφέρον.

Μεθ' ὑμῶν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ἐλήλυθα βουλευό
μενος πότμον χρῆμε λέγειν, ἢ μή. δι' ὃ δὲ αὐτοῖς τὰ τ' ἀρ
εῖα κείναι, φράσω πρὸς ὑμᾶς. ἀναγκαῖον εἶναι μοι δοκεῖ τῷ

Δημοσθένους

μήθ' αὖ τῷ μὴ τε ποῖ χαρίσασθαι βουλομένῳ, ἀλλ' ἑωρῶ
ὑμῶν εἰπεῖν ἅπερ πεικεν ἐκ τῶν μάλα συμφορῶν, καὶ συ-
νείπειν ἅ καλῶς λέγουσιν ἀμφότεροι, καὶ τοῦ ἀντίον ἀν-
τειπεῖν ὅσα μὴ δίκαια ἀξιούσιν. εἰ μὲν οὖν ὑμεῖς ἕωπομεν
νέτε ἀκούσαι ταῦτ' ἀμφότερά δ' ἔχ' βραχίων, πλὴν βέλ-
πον αὖ πῶδ' ἢ τοῖς λοιπῶν βουλόμενοι: εἰ δὲ προμαθεῖν
ἄρ' ἔσκητε, γένοιτ' αὖ ἐμὴ μὴ δὲ τῶν ἀδικούντων πρὸς
ἀμφοτέρους διαβεβλήσασθαι. ὅτε δ' ἔχ' δικαίως εἴμι πα-
θεῖν. ἐὰν μὲν οὖν κελόητε, ἔτοιμός εἴμι λείπειν. εἰ δὲ μή,
καὶ σὺ πάντ' ἔχεις καλῶς.

Καὶ δίκαιον, ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, καὶ συμφορὰν ὑμῖν ἡ-
γήσασθαι, τοῖς μὲν αἰτίαι καὶ τοῖς κατηγορίαις ὅταν βου-
λόμενοι, δὲ, πρὸς ἀλλήλους: πῶδ' ἢ τοῖς πρὸντων δὲ λείπειν,
ὅ, βέλπτον ἐκαστος ἡγήσασθαι. ὅπ μὲν γὰρ ἡνῶν αἰτίων ὄν-
των κακῶς τὰ πεπραγμένα ἔχει, πάντας ἐδιδόκεμεθα, ὅς
ὅτε δὲ τῶν ἐλπίων δύναιτ' αὖ γινώσκειν, ὅτε τῶ συμ-
βουλομένων δόξαν εἰπεῖν. ἔπειτ' ἔτι περὶ νομίζω καὶ κατη-
γόρους εἶναι τοῖς ἀδικούντων χαλεπούς, οὐδ' ἐν τοῖς τοῖς
καιροῖς ὕψι τάξοντες τὰ πεπραγμένα, ὅτ' οὐδεμίαν δώ-
σουσι δίκην: ἀλλὰ ὅς τις τοῦτο π συμβουλεύσει διωκτέ-
τας, ἀφ' οὗ βέλπῳ τὰ πρὸντα γένοιτ' αὖ. ἔχ' γὰρ τοῖς τοῖς
ἐφ' ἡσυχίας καὶ πρὸς ἐκείνων ἐγγερόιτ' αὖ ὑμῖν δίκην λα-
βεῖν. ὅς μὲν οὖν ἄλλοις λόγοις πάντας πόρρω ἔχει
τοῦ μῦθου. ἀλλ' αὖ οἱ μῦθοι συνεκτεθεῖν πῶδ' ὡς νῦν σκοπεῖτε,
ταῦτ' εἰπεῖν περὶ ἄλλου, τοῦτον ἀξιώσας μόνον, ἀλλ' ἄ-
του μέμνημαι τοῖς πεπραγμένων, μὴ κατηγορίαις με-
νεῖν ἡγήσασθαι λείπειν: ἀλλ' ἵνα δείξω ἅ τό τε ἡμῶν τε, νῦν
ἀπ' ἡμῶν τῶν παθῶν.

Εἰ καὶ τὸ ἄλλον χρόνον, ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι μηδενὶ συμ-
πολιτὸν ὁμῶς τοσαύτην ἡγομένην ἡσυχίαν, ὅσην πόρ' ἐν τῷ
πρὸντα, ὅτε τὰ νῦν ἀντιγινώσκοντες συμβεβλήσασθαι νομίζω, τῶν τε
ἄλλων

ἄλλων οἷ μιν πολὺ βέλτερον ἀν' ὑμῖν ἔχειν. νῦν δ' ἔτι τῆς
 ἐνίων ἀσελγείας οὐτε πῦρ λαθεῖν, οὐτε εἰπεῖν, οὐθ' ὅλως λό-
 γου τυχεῖν ὅστιν. ὅθεν συμβαίνει πολλὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια
 ἴσως. εἰ μὲν γὰρ διὰ τῶν πονηρῶν καὶ σκοπεῖν ὅτι χρὴ
 ποιῆσαι, καὶ πάσχειν, οἷα πόρ νωὶ βούλευσε, ψυχεῖται,
 ἅπαντες τῶν πῦρ λαθεῖν χρόνων, καὶ δὲ λυγρῶν, ἐμ-
 βαίνειν, εἰσφύειν: πάντα ταῦτ' ἔδωκεν, ἅπαντες ἡμεῶν, ἢ πέν-
 τε, ἀν' οἷα πηθῇ τὰ πῦρ τῶν πολεμίων, καὶ ἡσυχίαν
 ἐκείνοι, πάλιν οὐκέτι καὶ ἔτι εἶναι πρὸς τὴν ἐπολήσειν.
 ὅπως ἡνίκα ἐν ἑλλανοῦν τῷ λίσσων ἡνέσασμεν, σωβήκη καὶ
 πάλιν ὑμῖν εἰς μῦθον ἀνὰ τῶν ἀλλήλων πρὸς ἑαυτοὺς.
 ὡς γὰρ ἀν' ἡμῶν τῶν, ὡς ἀν' ἑαυτοῦ ἀθηναῖοι καλῶς δύ-
 νάμεν πρὸς δουλοπρεπείην, οὕτως ἡμεῖς εἰδόμεθα τῷ βουλομέν-
 οισι χρῆσθαι ὁξέως. διὰ δὲ βουλομένους μὲν ἐφ' ἡσυχίαν,
 ποιεῖν ὅτι δόξαται μετὰ ἀποδοῦναι. καὶ λογίζονται τὰ ὅτι
 εἰ μὴ καὶ τῶν ἡμεῶν πρὸς τὴν, καὶ στρατηγὸν ἵνα τῶν πο-
 λέμων νοῦν ἔχοντα πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ μὲν εἰς τῶν οὕτω δο-
 ξαίων ἐν ἑαυτοῖς: ψυχεῖται ἀν' ὑμῶν πρὸς ἑαυτοὺς: καὶ πρὸς
 ναλῶσιν μὲν πάντ' ὅς ἀν' ἀπανήσῃτε: βελτίω δ' οὐδ' ὅ-
 τι οὐν τὰ πρὸς ἡμῶν ἔστι. κρίνετε δὲ ὡς ἀν' βούλησθε ὁρ-
 αίνεστε, ἐγὼ δὲ βούλομαι ὅς ἐχθροὺς ὑμῶν ἀμνησμένους
 ὁφθαλμοὺς πρὸς πόρ, ἢ ὅς πολίτας κρίνοντες: οὐ γὰρ ἡμῶν
 αὐτοῖς πολεμῖν μάλλον, ἢ ἐκείνους ἐσμὲν δίκαιοι. ἵνα οὕτω
 μὴ τὸ ἔργον ἀπάντων ἀνὰ τὴν ἡμῶν μένον, ὅν τ' ὅπως ἀν' ἡμῶν
 καὶ τῶν ποιῆσαι, διδάξω: δευτέρως ὑμῶν, μὴ πορνεύειν:
 μὴ δ' ἀνὰ λαβὴν νομίσει με καὶ χρόνον ἐμπιπῇ. ὅτι οἱ τα-
 χὺ καὶ τῆμερον εἰπόντες, μάλιστα εἰς τὸ δεῖον λείπονται: οὐ γὰρ
 ἀνὰ τὰ γ' ἔδωκεν γὰρ ἡμεῖς καὶ δυνάμειν τῇ βοή-
 θείᾳ: ἀλλ' ὅς ἀν' εἴξει, τίς περιωρεῖται πρὸς ἀνὰ νωὶ δια-
 μῖναι δυνάσεται, ὥς ἀν', ἢ πορνεύειν μετὰ τῶν ἐ-
 χθρῶν, ἢ πεισθέντες διαλυώμεθα τὸν πόλεμον. οὕτω

Δημοδένους

γὰρ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ πάχοιμεν αὐτὸ κακῶς.

Οἶμαι πάντας αὐτοὺς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὁμο-
λογεῖσθαι, ὅτι δὲ τὴν πόλιν ἡμεῖς, ὅταν μὲν παρὰ τῆς ἰδίας
πνός τῆς αὐτῆς βουλῆς ἴσθην, ἴσθην περὶ νομῶν ἔχειν τῆ συμ-
φρόνως, ὅσων ἔσθην τῆ δικαίου: ὅταν δὲ ἔσθην τῆ συμ-
μαχικῶν, ἢ τῆς κοινῆς καὶ οἷς καὶ τὸ νυνὶ πρὸν, μηδενὸς
οὕτως ὡς τῆ δικαίου φροντίζεν. ἐν μὲν γὰρ ἐκείνοις, τὸ
λίσσεται ἱκανῶς: ἐν δὲ τοῖς τριούτοις, καὶ τὸ καλὸν
προσεῖναι δεῖ. τῆς μὲν γὰρ περὶ ξέων εἰς οὐδ' αὐτῶν, κν-
εροι καλίστανται: τῆς δὲ ἔσθην τῶν δόξης οὐδεὶς τηλι-
κούρος ἔσθ' ὅστις ἔσται κύριος: ἀλλ' ὅποια αὐτὴν τὰ περὶ
χρῆμα ἔχει δόξαν, τριαὺς τὴν οἰκίαν πολλοὶ παρὰ τῆς περὶ
τῶν διήγειραν. διὸ δεῖ σκοπεῖν καὶ προσέχειν, ὅπως δι-
καία φανείτω. χρὴ μὲν ἔν' οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν δι-
νοίαν παρὰ τῆς ἀδικουμένης, ὡς παρὰ αὐτῆς γένετο, ὁ μὴ
συμβαίη, ὅς αὐτοὺς ἀξιῶσαι πρὸς αὐτὸν ἐκείνους ἔχειν. ἐ-
πειδὴ δὲ καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν γνώμην ἀναπύουσι τινες,
μικρὰ πρὸς τούτοις εἰπὼν ἀβέλιμα ὑμῖν ἄπολαμβάνω,
ταῦτ' ἡδὲ συμβουλεύσω.

Οὐ μικρὰν αὐτῶν δοκῆτε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ζημίαν
νομίζει, εἴ τις ἀνδρὸς δόξαν μὴ προσέκοιτο τῇ πόλει πα-
ρὰ τοῖς πολλοῖς παρὰ γένετο. ὅσοις τοῖς οὕτως καλῶς
ἐγνωκότες οὐκ ἀκόλουθα πρὸς τὰ λοιπὰ: ἀλλ' ὑπάρ-
χει ἐκείνους περὶ τῆς αἰτίας, ἃ οὐδ' αὐτῶν αὐτοὶ φέρεται καλῶς
ἔχειν. ἐπεὶ δὲ οἱ δὲ μὲν τῶν ὅτι οὐδ' ἐπαινοῦντας ἡδὲον προ-
δίδονται πάντες τῆς αὐτῆς γνώμης: οὐ μὴν οἷομαι δεῖν ταῦ-
την τὴν φιλοφροσύνην δώκων, λίσσεται τῇ αὐτῇ συμφρόνως ὑ-
μῖν ἡγοῦμαι. τὴν μὲν ἔν' ἀρχὴν εἰ καλῶς ἐξηγήσεται, οὐ-
δὲν εἰδείκοιεν ποιεῖν ἄπολαμπρόν εἶναι, ὡς ἰδὼν μὴ φέρεται,
ἵνα μὴ σιωπῶμεν ὅπως νυνὶ γίγνεται: παρὰ ὧν μὲν ἐκα-
στὸς ὡς ἀρχὴ καὶ δευτέρᾳ λίσσεται, καὶ μέχρι τῆς προδοσίας

τὰ πρῶτα . συγκαθιγόμενος δ' αὐτὸς ἐκείνους ὅτι τῆς
τὰ ριαντα ποιούντων . ἐγὼ μὲν ἐν ἐβουλόμην καὶ ὡς πρὸς
ὅτι ὑμῖν συμφέρει τὸ τὰ βέλπιστα λέγοντος ἀκούειν οἶδα,
οὕτως εἰδέναι τὸ σωοῖσιν καὶ τῷ τὰ βέλπιστα εἰπόντι : πολ-
λὸν γὰρ αὐτῶν ἡδίων εἶπον . νῦν δὲ φοβοῦμαι μὲν, ὅμως δ' ἄγε
πιστύνω χρῆσθαι φανεῖσθαι, καὶ ἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἄρα
εἰς τὸ μὴ λείπειν.

Εἰ καὶ μὴ δὲν ἄλλοις, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, περὶ τὸν
πρὸ ὑμῶν εἰρηκώς εἶναι, νῦν δὲ λέγων παρὲς ὧν οὐκ ὀρθῶς ἐγ-
καλουσιν οἱ πρέσβεις τῇ πόλει, πρὸ πάντων αὐτοῖς δο-
κεῖ δίκαιως συνώμενος τυχεῖν . καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις μὲν ἔστιν
ἡ πᾶσαι τῆς αὐτοῦ τύχης, οὐχ οὕτως ὁνειδὲς ὡς ἀτύχημα
αὐφάνει . καὶ γὰρ τῇ τύχῃ καὶ τοῖς ἐφεσπύσι καὶ πολλοῖς
μέτεστι τὸ καλῶς ἢ μὴ περὶ τὸν ἀγωνίσασθαι : ἐν δὲ τῷ
τὰ δίκαια παρὲς αὐτῶν μὴ ἔχειν ἀξίως τῆς ὑπαρχόντων,
αὐτῆς τῆς γνώμης τῆς τῆς εὖτε παρόντων τὸ ὁνειδὲς δι-
ρήσομεν . εἰ μὲν οὖν ἐπεὶ οἱ ἄνδρες ἦσαν ἐν οἷς ἐρίωντο οἱ
λόγοι παρὲς ὑμῶν, οὕτε τούτοις αὐτοῖς μὲν ῥαδίως οὕτω
ἴσθαι δεῖται, οὕτε οὖν ἀκούοντας πολλὰ τῆς εἰρημνῶν ἀνα-
σχέσθαι . νῦν δὲ τὰ μάτε οἷμαι τῆς ὑμετέρου πλεονε-
κτοῦσιν * ἀννοίας ἄπαντες, καὶ δὴ καὶ εὖτε, νῦν οὕτοι . ἀ-
κροατοῖς γὰρ ἐχρήσαντο καὶ ὑμῶν ὑμῖν, οἷς ἔδε τις αὐ-
τῆς ἄλλων : ἀκριβὲς οἶδα τὸ ἐπ' αὐτῶν . ἀξίον δ' εἶναι μοι δοκεῖ
διὰ ταῦτα τοῖς θεοῖς χρεῖν ὑμᾶς ἔχειν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
καὶ τούτοις μισεῖν . τὸ μὲν γὰρ ὅρα τούτοις ῥαδίων δὴ μὲν τὸν
πολύ τούτων πρὸ ἀσελγησθῆς λόσσις λέγοντα περὶ ὑ-
μᾶς ἐκ τῆς ὑμετέρου γελνημῆνον, ἀτύχημα ἔνομιζω τῇ
πόλει : ἐγὼ δὲ ἀκούων τούτοις μὴτε εὖτε λογίζεσθαι πα-
ρόν οὕτως ἐν ἀρχῇ ἰδεῖν, μήθ' ὅτι πολλάκις καὶ ἐν αὐτῶν
ἐκαστον ὑμεῖς σεσώκατε, καὶ πλείω πρῶτα ἐχέκατε,
τῷ τούτων θρασυτητι καὶ κακῶς δαμονίῳ ἐπανορθώσεως,

Δημοδίνους

ἔπειδ' ἂν δι' αὐτοῖς ἀνέλωνται πόλεμιν, ἢ τὰ ὑμέτεράν τῃς
 πράττοντες: ὅτε παμπόλιν ὑμῖν ὀργὴν εἰκότως αὖ πα-
 ραστῆσαι μοι δοκῇ, οὐ μὴν ἀλίστως τοῖς μὲν εἰμύτοι μὴ
 δέ κ' τ' οὐ πράττουν, οὐ φρονῆσαι: ἡμῖν δὲ προσήκει καὶ δι'
 ἡμᾶς αὐτοῖς καὶ διὰ τὰ μὲν ἀπέπρακται τῇ πόλει, ὡς οὐδ' αὖ-
 σαι δείξει πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι καὶ πρὸ τῶν καὶ νῦν καὶ
 αἰεὶ ἡμεῖς μὲν τὰ δίκαια προαιρούμεθα πράττειν: ἔδδοι
 δὲ πινύς καὶ τοῦτο οὐδ' αὖτε βουλομένοισι τοῖς αὐτοῖς κλίτας
 διαβάλλουσι πρὸς ἡμᾶς.

Εἰ μὲν τῆς αὐτῆς γνώμης, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, τοὺς τε
 λόγους ἡκούετε: τῇ συμβουλοῦντων καὶ τὰ πράγματα
 ἐκρίνετε, πάντων ἀσφαλίσαι τὸν νότον συμβουλοῦν. καὶ
 γὰρ οὐ τυχῶς καὶ καλῶς πράττεσιν. λέγει γὰρ οὐ φήμους
 πάντα δεῖ: κοινὰ αὖτε τὰ τῆς αἰτίας ὑμῖν καὶ ὅτι πείθου-
 μεν. νῦν δ' ἀκούετε μὲν τῆς ἀβούλειος λεγόντων ἡδιστα: αἱ
 οὐδ' αὖτε πολλὰς ἔξαπατᾶν ὑμᾶς αὐτοῖς, ἀλλ' οὐκ ἂν πάνθ' ὅν
 αὖ ὑμεῖς ἔσπον βούλησθε, γλῆνται: οὐ λαοφρόνεις τῶν, ὅτι
 τῶ μὲν ζητῆσαι καὶ λογισαῖται τὰ βέλτερά ὡς ἀνθρώπος
 καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, αὐτοῖς ἐκαστὸς ὅτι κύριος: τῶ ὅτι
 χθῆναι τοῖς καὶ σωμεν γένει, ὡς τῇ τύχῃ τὸ πλείστον μέ-
 ρος γίγνεται. ἐστὶ δὲ ἀνθρώπων ὄντων ἀγαπῆτον τῆς αὐτοῦ δια-
 νοίας λόγον ὑπέχειν: τῆς δὲ τύχης προσυπαχεῖν ὡς πᾶσι
 ἀδυνατῶν. εἰ μὲν οὖν οὐκ ἐρημνίον ἔσται, πῶς αὖτε τις ἀσφαλῶς
 αὐτοῖς κενδεύον δημοχροίη, μακρὰ πρὸς αὐτοῖς ὅσον ἔσται
 τὸν ἔσπον: ἐπεὶ δι' ἀνάγκη τὸν ποτὶ τῆς μελλόντων προ-
 γμάτων γνώμῃ ἀφαινούμενον κοινῶν τῶν ἀπ' αὐτῶν
 γνομένοισι, ἢ μετέχειν τῆς ἀφ' ἑαυτῶν αἰτίας, αἰσχροῖς
 ἡτοῦμαι λέγειν μὲν ὡς ὄνους: μὴ ὑπομένειν δὲ εἶναι ἐκ
 τοῦτο κίνδυνος ἔσται. ὁρῶμαι δὲ τῶν θεοῖς ἃ καὶ τῇ πό-
 λει καὶ ἐμοὶ συμφέρειν μέλει, ταῦτ' ἐμοὶ τε εἰπεῖν ἐλ-
 θεῖν ἢ ἔνδον, καὶ ὑμῖν ἐλίσσασθαι, τὸ γὰρ πάντα ἔσπον ζητεῖν

νικῆσαι, δυοῖν θάπρον, ἡμανίας, ἡ κέρδους ἀνέκα εἰς
σπουδακός τας φήσαι μὲν εἶναι.

Εἴη μὲν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ παρὲν ὧν νυνὶ τυγχάνει
νετε ἐκκλησιάζοντες, καὶ παρὲν τῶν ἄλλων ἀπάντων ταύ-
τα καὶ δοκῶντα βέλποθ' ὑμῖν εἶναι, καὶ ὄντων ἀληθῶς.
Διὲ μὲν οἱ παρὲν περὶ γυμνάτων μεγάλων βουλευομένους,
καὶ κοινῶς ἀπάντων ἐθέλῃν ἀκούειν τῶν συμβουλόωντων
ὡς ἐμοὶ δοκεῖ: ἐν θυμῶν μὲν οὖν, ὅτι αἰχρόν ἐστιν, ὡς ἀνδρὸς
ἀθηναῖοι, νῦν μὲν βουλευμένων πᾶν ἀνείναι ἐνίων θορυβεῖν,
ὑσδρον ὅ κατ' ἡγοροῦντων τῶν αὐτῶν ἐν τῶν περὶ γυμνῶν,
ἡδέως ἀκούειν. ἐγὼ δ' οἶδα νομίζω δὲ καὶ ὑμᾶς, ὅτι νῦν μὲν
ἀρ' ἐσκούσι μάλιστα ὑμῖν οἱ τῶν οἴων οἶα ὑμεῖς βούλεσθε, λέ-
γοντες: αἱ δὲ πσυμβῇ πρ' ἀνὴρ οἶεσθε, ὅ μὴ συμβαίη, ἐν-
ταῖς μὲν ὕμνηται κέναι νομίζειτε ὑμᾶς: ὧν δὲ νῦν οὐκ αἰέχε-
σθε, τότε ὁρῶντες δόξουσι λέγειν. ἐστὶ δὲ τοῖς μάλιστα πεπει-
κῶσιν ὑμᾶς τῶν οἴων, ἐφ' ὧν νῦν ἐσέ, ἐν ταῖς καὶ μάλιστα συμ-
φύρον τὸ τ' λόγου τυχεῖν ὅς ἀντλήσονται. αὐτὸ μὲν γὰρ δι-
δάξαι δυνάμειν ὡς οὐκ ἐστὶν ἀρίστα ἀπὸ τῶν δοκῶν, ὅτ' ἐ-
δὲν ἡμῶν τῶν πῶ τῶν περὶ γυμνῶν, ἀνθρώπους ὅς κινδύνους
ποιήσουσιν αὐτοῖς. ἐὰν δὲ μὴ δυνάμειν, οὐκ οὐν ὑσδρόν γε
ἐπιτιμᾶν ἐξουσιν. ἀλλ' ὅσα ἀνθρώπων ἢ ὁρῶν ἀκούσαι,
τοῦτων περὶ τυχεῖς, αὐτὸς ἡτῶνται, δικαίως σφύξουσι: καὶ
μὴ ἀπάντων τ' ἀχρεαίνοντων ὁρῶν, ἀπ' αὐτῶν κοινωθήσονται.

Οἶμαι διὲν ὑμᾶς, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι παρὲν τηλικού-
των βουλευομένους, διδόναι παρ' ἐρησίας ἐνέστω τῶν συμ-
βουλόωντων. ἐγὼ δὲ οὐδὲ πώποθ' ἡγήσάμην χαλεπὸν τὸ
διδάξαι τὰ βέλποθ' ὑμᾶς. ὡς γὰρ ἀπλῶς εἰπεῖν, πάντες
ὑπάρχειν ἐγνωκότες ἐμοὶ γε δοκεῖτε, ἀλλὰ τ' πεῖσαι περὶ τ-
τειν τῶν οἴων. ἐπειδὴν γὰρ ἡ δόξα καὶ φημι οἶον, τότε ἴσον τῶν
περὶ γυμνῶν ἀπείχει, ὅσον πρὸς πρὶν δόξα. ἐστὶ μὲν οὖν ὧν
ἐγὼ νομίζω ὅτι ὑμᾶς τοῖς θεοῖς ὀφείλειν, τῶν ὅς δὲ πῶ

Δημοθένους

αὐτῶν ὑβριν ὑμῖν πολεμήσαντας πάλαι, νῦν δὲ ὑμῶν
 μύθοις τῆς αὐτῆς σωτηρίας ἔχειν τὰς ἐλπίδας. ἄξιον δὲ
 ἠδῆναι τῷ πρῶντι καιρῷ: συμβέσεται γὰρ ὑμῖν, ἀν' ἃ χρὴ
 βουλεύσασθαι ὑποὶ αὐτοῦ, τὰς πρὸς τῆς διαβαλλόντων
 τῆς πέλιν ἡμῶν βλασφημίας ὀργῇ μετὰ δόξης καλῆς ἀπο-
 λυσάσθαι.

Αἱ μὲν ἐλπίδες, ὧς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, μεγάλαι καὶ κα-
 λαὶ τῆς περὶ ἐρημίων, πρὸς ἃς οἵομαι ὅτι πολλοὺς ἀνδρῶν
 λογισμοῦ πειπονθέναι. ἐγὼ δὲ οὐδὲ πώποτε ἔγνω ὅτι
 καὶ τοῦ πρὸς χῆμα ἀρέσκει λέγειν τί πρὸς ὑμᾶς, ὅ, ἢ
 αὐτῇ, καὶ μετὰ τούτῳ συνοίσειν ἡγοῦμαι. ἐπὶ μὲν οὖν τὸ
 κοινὸν ἔθος τῆς πλείων, ὅτι μὲν συνεπεινούντας ἑαυτοῖς
 ὅ, πᾶν πρὸς τῷ, φιλεῖν: πρὸς δὲ ὅτι ὡδὶ μὲν ὡς ἀν-
 δρῶς ἔχειν. οὐ μὲν ἀλλὰ δεῖ τὸν οὗ φρονούντα τὸν λογι-
 σμὸν αἰετῶς ὡδὶ θυμῶν κρείττω πειράσθαι ποιεῖν. ἐγὼ δὲ
 ἠδύως ἐώρων, ἃ καὶ συνοίσειν ἡμελλε, ταῦτ' αὖ ἠδονῇ
 πρὸς τῇ ὀνθ' ἡμῖν: ἵνα καὶ χαλεχόμενος καὶ χρηστὰ λειπῶν
 ἐφαινόμην. ἐπειδὴ δὲ τὰναντία ὁρῶ τοῦτων ἐπιχειροῦν-
 τας ὑμᾶς, οἵομαι δεῖν ἀντεπεῖν εἰ καὶ ἡσι μέλλω ἀπε-
 χρήσεσθαι. ἀν' μὲν ὅτι μὴ δὲ ὑπομείνητε ἀκούσαι μὴ δὲ αἰ,
 οὐ τῷ δοκιμάζοντες διαμῦρτεν, ἀλλὰ τῷ φύνει πονηρὰ ἐ-
 πιθυμῆν πρὸς τῇ τοιαῦτα περὶ αἰεῖσθαι δόξετε. ἐκὶ δ' ἃ
 κούσκη, τυχὸν μὲν ἴσως καὶ μεταπειθεῖντε, ὁ μάλιστα
 ἐγὼ νομίζω συνεγχεῖν αὐτῶν: εἰ δὲ μὴ, οἱ μὲν ἀγνοεῖν τὸ
 συμφέρον, οἱ δὲ, ὅτι ἂν ἡς βούληται, τῶν δ' ὅτι.

Πρῶτον μὲν οὐδὲν ὅτι κοινόν, ὧς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
 τοῖς δόξασιν πρὸς ὑμῖν εἶναι πινασί, εἰ πινὸς ἀνταρῶσιν, εἰ
 πειδὸν πρὸς τῇ π' δὲ. εἰ μὲν οὖν ἀφ' ὅθεν τῶν ὑμῶν λό-
 γον αὐτοῖς ὅτι ἐβουλεύεσθαι, τῶν τ' ἐπιούσιν, τοῦτων ἀν' ὡς
 ἄξιον κατηγορεῖν, εἰ ποδὶ ὦν ἡπλώω, ἐβιάζοντο πάλιν
 λίσσιν. νῦν δὲ τούτῳ μὲν οὐδὲν εἰς ἄτοπον εἰπεῖν βου-

ληθῆναι τοῦτο, ἃ τότε οὐχ ὑπεμείνατε ἀκούσαι: ὑμῖν
δι' αὐτοῦ εἰκότως ὑδιπμήσειεν, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, ὅτι
ὁ πόσις πόριπτον βουλούηδε, οὐκ ἐὰν λέγειν ἐκαστος
ἃ γινώσκει, ἀλλ' αὖ ἐτόροι τῷ λόγῳ περὶ λάβωσιν ὑ-
μῶς, οὐδὲν αὖ τῆς ἐτόρων ἀκούσατε. ἐκ δὲ τοῦτου συμ-
βαίνει πρᾶγμα ἀνδρῶν ὑμῖν: οἷς γὰρ πρὶν ἀμύρτεϊν ἰβλῶ
συμβουλεύουσι πείθεσθαι, τοῦτο ὑστρον κατηγοροῦν-
τας ἐπαμειβόμενοι. ὅσοι δὲ, ὅσοι μὲν πάλιν δοκοῖτε πεί-
θεσθαι, εἰ μὴ πάχοντες ἴδω ἀκροαταῖς πάντων ὑμῶς αὐ-
τοῖς ἐν τῷ πῶντι, καὶ ὅσοι τὸν πόνον ὑπομείναντες, ἐ-
λόμενοι τὰ κράτιστα οὗτοι οὖν τοῦτο ὑδιπμῶντας φαν-
λοῖσιν οἰοῦμαι.

Εἰ μὲν δὲ δίκαιον ὑπέληφα πρὸς τὸν ἀπάντων αὐ-
τοῖς εἰπεῖν, τί μοι δοκεῖ παρὰ τῶν σκοπεῖσθαι: ἵνα αὖ μὲν ὑμῖν
ἀρέσκει, καὶ τὰ λοιπὰ διδάσκω: εἰ δὲ μὴ, μήθ' ὑμῖν ἐνός-
χλω, μήτ' ἐμαυτὸν ἐκπύω.

Εἰ μὲν δὲ, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, περὶ τῶν κλειμῶν, ἐσκέ-
φθαι, τίς ὑπάρξει πρὶν σκεῖν τῷ γνησομνίῳ κλειμῶ:
εἰ δ' ἄρα μὴ περὶ δηλῶς ὡς ὅτε πρὸς τὸν ἐβουλούεσθαι ὑ-
πὸ αὐτοῦ φανδροῦ γνησομνίου, τότε καὶ παρὰ τῆς πα-
ρασηδῆς ἐσκέφθαι. εἰ δὲ φήσετε κλειμῶς ἐγκεχειρικέ-
ναι δυνάμεις, ἃς λελυμένας οὗτοι ὥς τῶν ἀνδρῶν, οὐκ ἀρ-
δίξειται τῶν ὑμῶν οὐδεὶς. οὐ γὰρ ἔστι τῆς αὐτῶν οὗτοι ὑδι-
πῶς πρᾶγματων ἀκρίβειαν καὶ λέγειν, ὡς δὲ τοῦτο
κακῶς, ταῦτ' ἔχει. ἐπειδὴ δὲ τὰ μὲν παρεληλυθότα
οὐκ αὖ ἄλλως ἔχει, δεῖ δ' ἐκ τῆς παρόντων ἐπαμύναι
τοῖς πρᾶγμασι, τοῦ μὲν κατηγορεῖν οὐδένα καιρὸν ὄρεσθαι:
πειράσομαι δ' ἃ κράτιστα νομίζω συμβουλεύσαι. πρὸς
τὸ μὲν οὖν ὑμῶς ἐκείνο ἐγνώκεναι δεῖ, ὅτι πᾶσι ἴσθαι ὑ-
πὸ βολῇ τῆς αὐτοῦ καὶ διανοητικῆς ἐν τοῖς πρᾶγ-
μασι πάντ' αὐτοῖς πρᾶχθῆναι δεῖ, ὅσων πρὸς ἐκ τῆς αὐτοῦ

Γεωργίου Πλάτωνα

Δημοθένους

θιν χρόνων ἀμελείας. μέλις γὰρ οὕτως ἐλπίς ἐκ πολ-
λοῦ διώκοντας, τὰ περιμεία εἶναι διωκθῆναι. ἐπεὶ τ' οὐκ
ἀθυμητέον τοῖς γεγνημένοις. ὁ γὰρ τῆς πρὸς ἡλίου θύτων
χείρισον, ὅσοι πρὸς πᾶ μέλλοντα βέλτερον ὑπάρχει. τί
οὖν τῶν τ' ὅσιν, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι; ὅτι οὐδὲν ὑμῶν τῆς
δεόντων ποιούντων κακῶς ἔχει τὰ πράγματα. ἐπεὶ ἔγε
πάνθ' ἃ προσῆκε, περὶ τῶντων οὕτως εἶχεν, οὐδ' αὖ ἐλπίς
ὡς αὐτὰ γινέσθαι βελτίω.

Οὐδὲν ὅστιν, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι χαλεπώτερον, ἢ τοῖς
αὐτοῖς ἔστιν ὑποτιμᾶν τε καὶ χρῆσθαι τοῖς δημογοροῦν-
τας. τὸ γὰρ σασιάζειν πρὸς αὐτοὺς, καὶ κατηγορεῖν ἀλ-
λήλων αὐτὸ κρίσεως, οὐδεὶς ὅστιν οὕτως ἀγνώμων, ὅς τις
οὐ φήσειεν ἀβλάβω εἶναι τοῖς πράγμασιν. ἐγὼ δ' οἶο-
μαι τοῦτο μὲν αὖ εἶναι βελτίους, εἰ πῶς πρὸς αὐτοὺς τι-
λονικήαν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς ἐρέσαντες ἐδη-
μηγέρον. ὑμῖν δὲ παραινῶ, μὴ σασιάζειν μὴ δὲ ἐτόροις τοῖς
των. μὴ δὲ ὅπως ἂν ἐτόροι κρητήσιν σκοπεῖν. ἀλλ' ὅπως
ὑμεῖς ἅπαντες τῆς ἐχθρῶν ποδὲς σέθε. οὐχ ὅτι τοῖς
θεοῖς, τοῖς ἡμετέροις, ἢ ἐπὶ πρὸς ἡμῶν, ἢ πρὸς ἄλλης εἴ-
κα αἰτίασ' ἄλλοι, πᾶσι δ' ἃ πρὸς ἡμῶν συμφορὴν λέγον-
τας, παύσθαι: τὸ γὰρ κατὰ κράτος συμβουλεύοντι,
ἴσως ἔς' ἄβυσσον.

Αἰτίασθαι μὲν οὖν ἐγὼ καὶ οὐδέν, ὧ ἀνδρὸς ἀθη-
ναῖοι, τῶ κακῶς τὰ πράγματα ἔχειν, ἀλλ' ἢ πάντας τοῖς
τοῖς. οἶομαι δὲ δεῖν πρὸς μὲν τοῖς τῶν ἐφ' ἡσυχίας λόγον
ὑμῶν λαβεῖν: νῦν δ' ἔπειτα τῆς πρὸς ἡμῶν ὅπως ἔσται βελ-
τίω, σκοπεῖν.

Ἡ βουλόμεν αὖ, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι πᾶσι ἴσθαι περὶ τῆς
ἐν οὖν τῆς λεγόντων ποιῆσαι, ὅπως τὰ βέλτε' ὅσοντι,
ὅσον πρὸς ὅπως οὐδὲν οὐσι λέγειν. ἔν' οὖν τοῖς μὲν αὐτῶν τῶ
λεγοῖν λέγειν, ὡς ἡμῶν οὐκ ἔστιν εἶναι: τὰ δ' ὑμέτερον,

ὥς πρὸς ὅτι περὶ σῆκον, βέλιον εἶχε. νῦν δὲ αἰοί μοι δοκῶσι
 παντὰ πασι πῶς ἀπὸ τῆς λέγουσιν δοξάν ηἰσπικνέταις τῆς μετὰ
 τῶν συμβηδόνων ὑμῶν εἰδὲν φροντίξεν. καὶ δὴ ταῦτα θαυμά-
 ζω, πότερ' ἂν πρὸς οἱ τοῖσδε λέγουσι τὸν λέγονθ' ὁμοίως πεφύ-
 κασιν ὑβραπατᾶν, ὥς πρὸς περὶ οὗς αὐτῶν ἡ σιωπῆ τις
 εἴρη τὰν ἀντία τοῖς δοκῶσιν ἐαυτοῖς εἶναι βελτίστοις δημο-
 κροῦσιν. εἰ μὲν γὰρ ἀγνοοῦσιν ὅτι τὸν μέλλοντα προέξεν τὰ
 δίδοντα ἐκὼς τῆς λέγουσιν θρασυῶς, ἀλλ' ἐπὶ τῆς πρᾶσιν οὐκ
 ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ: οὐδ' ἂν τῷ τῶς ἐχθροῦς μὴ δυνήσεσθαι
 διαρρῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ καὶ δύνωνται κρατῆσαι, τὰ τῆς λέ-
 γων ἀσέβειά ὥς εἰσιν, τῶς τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κεκώλυκεν
 αὐτοῖς. εἰ δὲ τῶν μὲν μὴ δὲ αὐτῶν φησὶν ἀγνοεῖν: προφά-
 σις. δι' ἄλλης ὑπέστι, δι' ἧς τῶν περὶ αὐτοῦ, πῶς οὐ
 χὴ φάσιν τῶν αὐτῶν ἀπολαύσας ἢ πῶς πρὸς εἶναι. ἐπὶ δὲ
 οὐκ ἀπὸ τῆς λέγουσιν ἀδοκεῖ μοι, καὶ πρὸς ὅσον ἡ γου-
 μένους ὑμῶν. καὶ γὰρ οὐκ εἴδες λέγω ψευδῶς γινώσκων ὑ-
 μῶν οὐκ ὁρῶς, λέγουσιν αὐτὸν τὸν μέλλοντα βελτίω λέγειν, καὶ
 μάλλον συμφέρονθ' ὑμῶν καὶ ἀδελφῶν. ἀξίω δὲ καὶ ὑμῶν
 ἀπομῆναι ἐπὶ τῇ μεθυστικῇ ὅτι οὐδὲ τὰ νῦν δοκῶντα εἰδοῦν
 αὐτῶν ὑμῶν, εἰ μὴ τῶς λέγουσιν ἡκούσας, ὅτι ὡς ἐπείδητε. ὥς
 πρὸς αὐτοῖς εἰ νόμισμα ἐκρίνετο ὅποῖον, τί ποτ' εἴη, δο-
 κίμασθαι δεῖν αὐτῶν ὡς εἶδητε, οὕτω καὶ τὸν λέγοντα ἀξίω τὸν εἰ-
 ρημένον, ὅτι ὡς αὐτῶν εἰπεῖν ἡμεῖς ἐξομνήσασθαι μέλους: ἐὰν
 μὲν συμφέροντα δὴρήσῃτε, ἀγαθὴ τύχη πείθεσθαι: ἀπὸ
 δι' ἄρ' ἔκαστα λογιζομένοις ἀλλοιότροπος φανῇ πρὶν ἀ-
 μαρτεῖν μετὰ βουλοῦσθαι μέλους, τοῖς ὁρῶς ἐχρῆσθαι χρε-
 ῖσθαι.

Μάλιστα μὲν, ὡς αὐτῶν ἀθηναῖοι, βουλοίμην αὐτῶν ὑμῶν
 ἀμείνω λέγειν περὶ αὐτῶν: εἰ δὲ ἄρ' ἔτι τ' ἄλλη πῆ συμβαί-
 νοι, ἐμῶν τῶ γ' αὐτῶν εἰρήσθαι περὶ παντὸς αὐτῶν δεξαίμεν. ἐστὶ
 δὲ οὐ μόνον ὡς δοκεῖ τὸ πρὸς ὑμῶν εἰπεῖν χαλεπὸν τὰ

Δημοθένους

διδόντα, ἀλλὰ καὶ καθ' αὐτὸν σκοποῦμενον δῦρεῖν. γνοίη δὲ
αὐτὸς εἰ μὴ τὸν λόγον ὑμᾶς, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐφ' ὧν
ἔστι σκέψασθαι νομίσει, καὶ πλείω αὐτοῦ τῆς δοκεῖν ἐ-
πεικῆς εἶναι, ἢ τὸ διενῶς εἰπεῖν φανῶναι ποιῶντο. ἐγὼ γ'
οὔτω, ὅττω τί μοι ἀγαθὸν γίνοιτο, εἰπεὶ δὴ πᾶσι μὲν παρόν-
των ἐπὶ μοι σκοπεῖν, λόγοις μὲν μάλ' ἀφ' ὁμοίοις οὓς οὐκ
ἀν' ἀνδρῶσιν ἠκούετε ὑμεῖς ἐνέτιγγαλον. καὶ γὰρ ὡς δικαιο-
τατοι τῶν ἐμῶν ἐστέ, πολλὰ εἰπεῖν καὶ ἐώρων. καὶ ὁ-
ρῶ, καὶ ὡς ἀείρων περγάνων, καὶ πολλὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ
τῶν μὲν τὸν χρόνον ἡδῆναι ποιήσαντα ὅσον ἀν' ἑρῆῃ· μετὰ
δὲ ταῦτ' οἴχηται. διὰ δὲ πρῶξιν πινος τὸν λέγοντα φα-
νῶναι σύμβουλον, δι' ὧν καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν πινος ἡμῶν
ἔσται πῆρουσία. ἔστι δὲ ἡδὴ καὶ σπῆνιον, καὶ χαλεπὸν πε-
πειραμένιος οἶδα ὃν δῦρεῖν. οὐ δὲ γὰρ αὐτάρκες τὸ ἰδίῳ ἔστι
τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ἡ καὶ πείσαις πῶς σωμαρομένης ὑμᾶς
δωκῆναι. οὐ μὲν ἀλλ' ἐμὴν μὲν ὁρῶν εἰπεῖν ἴσως ἀπὲρ πει-
κῆς τὸν συμφερεῖν· ὑμέτερον δὲ, ἀκούσαντας κρῖναι, καὶ
ἀρεσκῆ, χρῆσθαι. οὐκ ἄδηλον ὧν, ὧν ἀνδρῶν ἀθηναῖοι,
πρώτῳ ὅτε τῶν ἀντιλέγειν βουλευμένων οἷς ὁ δεινὰ ἐλε-
γν, οὐκ ὥστε ἀκύνειν χρωῖαι· ὅτι συμβήσεταί τῳ, ὅντι
νὶ γίγνεται ὅτι οἱ τότε κωλυθέντες ὁρῶν εἰς ἐτόρην ἐκ-
κλησίαν. αὐτοῖν τὰ αὐτὰ πρὸς τὸν πόρον ποιήσῃτε, καὶ
τῶν τοῖς τότε δόξαν σωμαρεῖν βουλευμένον μὴ θελήσῃτε
ἀκύνειν, πάλιν τῶν εἰς τὴν ἐτόρην ἐκκλησίαν οὐ φιλα-
βόντες, τὸν τῶν κατὰ γοήσοισιν.

Οὐδαμῶς, ὧν ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, οὐτε τὰ πράγματα
χείρῳ γίνοιτο, οὐθ' ὑμεῖς ἀποπώτοροι φανείητε, εἰ μὴτε
τῶν δὲ αὐτῶν ὑμῶν πόρας μὴδὲν ἔχειν δοκῇ, μὴ δὲ ἀφ' ὧν
πρὸς ἀσυνφύρῃ τῶν πρὸ ὁδοῦ τι πόραίνονται, εἴητε δ' ὡς πό-
ρας τὰ θίαστα κατὰ λαμβανόντων. μηδαμῶς, ὧν ἀνδρῶν
ἀθηναῖοι, ἀλλὰ ποιήσαντες τὸν πόρον ἔστιν, καὶ πρῶ-

χόντες ἴσως ἀκροαταῖς ἀφοτότοις ὑμᾶς αὐτοὺς, πρῶτον μὲν ἔλεθε, ὅτε καὶ ποιήσετε: ἐπειθ' ἡπολογισαίετε, εἰ ἂν τις ἐναντιᾷται τοῖς ἅπασι οὕτω δοκιμαθεῖσι, πονηρὸν καὶ κακόνουν ὑμῖν. τὸ μὲν γὰρ λόγου μὴ τυχόντα πεπειθᾶν ἐλέλιον τῷ ὑμῖν δοκούτων αὐτῶν ἐπεθυμῶντι, συγνώμη: τὸ δὲ ἀκουσάντων ὑμῶν καὶ διακρινάντων ἐλεῖται ἀναισχυντεῖν, καὶ μὴ συγχωρεῖν εἰδύντα τῇ τῆς πλειόνων γνώμῃ, ἄλλω πῶς ἡποψίασθαι οὐχὶ δικαίαν ἔχειν φανείη: ἐγὼ μὲν δὴ σιωπᾶν ἄμην διᾶν ἐν τῷ πᾶσι, εἰ μελόντας ὑμῶν ἐώρων ἐφ' ὧν ἔδοξε: εἰ μὲν γὰρ τῆς ἐκείνου πεπεισμένων συμφέρει ὑμῖν. ἐπειδὴ δὲ ἡποτῆς πρὸς τούτων λόγων μεταβεβλήθαί μοι πνέες δοκῶσιν ὡς οὐτ' ἄληθῆ λέγουσιν, οὐδ' ὑμῖν συμφέροντα: ἴσως μὲν εἰδότες, οὐ μὲν ἄλλ' εἰ καὶ τυγχάνετε ἀγοῶντες, διδάξω.

Εἴποι μὲν, ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ δίκαιον ἴω, τότε πείθειν ὑμᾶς ὅτε ἄριστον ἔκαστος ἡγήσεται, ὅτε ἐβουλόεσθε τὸ πρῶτον πρὸς τούτων: ἵνα μὴ σπινέβαινετε ἃ δὴ δύο πάντων ἐστὶ ἀλώσιμα τέλει τῇ πόλει: μήτε πόδας μηδὲν ἔχειν τῆς ὑμῖν δοξάντων, πρᾶνοί αὖθις ὑμᾶς κατεγνώσκετε ὑμῶν ἀντὶ τῆς μεταβουλόμενοι. ἐπειδὴ δὲ σιωπήσαντες τὸ πᾶσι ἀδῆτοι μῶσι πινδύ, βούλομαι μικρὰ πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ θαυμάζω τὸν ἔχοντα τῆς πλεονείας τῆς τοῦτων, μᾶλλον δὲ ἡγήσεται φαῦλον. εἰ γὰρ ὅσων πᾶναιν ὅταν σκοπῇτε, βουλομένων κατηγρεῖν αἰροῦνται, συκοφαντῶν ὅσον οὐχ ὡς φασι, ὅντων ποιοῦσιν ἀνθρώπων. ἡδέως δὲ αὐτοῖς αὐτοὺς καὶ μηδεμίαν λοιδορίαν ὁ μὲν λέγειν ἀρχὴν γινέσθω, τί δὴ τὰλλα ἐπαινοῦντας λακεδαίμονιους, ὁ μάλιστα ἀξιὸν ἐστὶ τῆς πρὸς ἐκείνοις ἀγέσθαι, ὅσοι οὐ μεμνηται, μᾶλλον δὲ αὐτοὶ τοῦ ἀντιπῶν ποιοῦσι; φασὶ γὰρ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πρὸς ἐκείνοις μέγα καὶ μὴ τὸ δόξα γνώμην, ὡς ἀνέκαστος ἔχει, λέγειν ἐπειδὴν

Δημοθένους

δι' αὐτὴν κερωθῇ, τοῦτο ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπερᾶσθαι καὶ
 εἶς ἀντιπόντας· τοιγάρτοι πολλοὶ μὲν ὄντες, οὐ πολλοὶ
 ἀδριγύγονται. λαμβάνουσι δὲ ὅς' αὐτῶν πολέμῳ δύ-
 νανται, τοῖς καιροῖς. οὐδεὶς δ' αὐτοὺς ἐκφύγει χρόνος
 οὐδὲ τρόπος τῆς τὰ συμφέρονθ' αὐτοῖς πᾶναιν. οὐ μὰ Δι'
 οὐχ ὥς περ ἡμεῖς καὶ δὴ τούτοις καὶ εἰς ὁμοίους τούτοις
 ἀλλήλων ἀδριγυρόμενοι, καὶ οὐχί τῷ ἐχθρῶν, πάντα ἀν-
 λώκαμεν τὸν χρόνον. καὶ μὲν εἰρωτέρῳ πρὸς κλέμεν πρὶν-
 σι, εἴτερον μισοῦντες· αὐτὸς εἰρωτῆς πόλεμόν πρὸς λείγῃ,
 τούτῳ μαχόμενοι· αὐτὸς εἶναι ἡσύχῃ πρὸς πᾶναιν, καὶ τὰ
 ἡμέτερά αὐτῷ περᾶσθαι, οὐδὲ εἴτερον ὁρῶν λείγειν φά-
 σκντες· ὅλως δ' αἰετῶν καὶ κενῶν ἐλπίδων ὄντες πλῆρεις.
 τί οὖν αὐτῶς εἴποι σὺ πᾶναιν, ἐπειδὴ ταῦτ' ἐπιτιμᾷς·
 ἐγὼ νῆ Δι' ὀφῶ.

Γράων μὲν, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, οὐ πάντῃ μοι δοκεῖ πρὸς
 αὐτὸς εἰκότως περὶ ὑμῶν εἶναι, μὴ πρὸς τῷ συμβεβηκότι
 των οὐκ ἐθέλειν ἀκρίβειν, χεῖρῳ βουλομένη. πρῶτον μὲν
 γὰρ ἡ τύχη καλῶς ποιεῖσα πρὸς τῷ περὶ γυμνάτων ὑμῶν
 αὐτόματ' ὥς αὐτῶν οὐξ αἰσθε, πρὶς ἡσιν· ἐπεὶ τῇ γὰρ τῷ περὶ
 σκηπτῶν περὶ οἱ βραχίον αὐτῶν εἶχεν αὐτὸς καλῶς· ἐπεὶ
 ὑμεῖς δ' ἐμὸν εἶς λόγῳ οὐδ' αὐτῶς εἶποι, περὶ εἶς, ἀλ-
 λά καὶ ὦν αὐτῶν εἶς εἶς δημοχρεῖ. εἰ δὲ μὴ περὶ
 χρημάτων ὧν, εἴπον αὐτὸς καὶ πόσου. τὸν δὲ τῷ φανακίξεισαι
 χρόνον ὥς εἰς μικρότατον σιμάγοντες, σωφρονεῖν ἐμοί γε
 δοκεῖτε. εἰ μὲν δὴ πρὸς αὐτῶν ἐμὸν τοῖς ἄλλοις ὀρεῖν,
 οὐκ αὐτῶν εἶναι λείπων ἀποχλεῖν. νῦν δὲ συμφέροντα μὲν
 ὑμῶν ἀκούσαι, παντάπασιν δὲ ἀφαισθηκῶτα τῷ ἑαυτοῦ τῷ
 πολλῶν περὶ σιμάγων, οἷομαι λόγον εἶναι. βραχὺς δ'
 εἶσαι χρόνος. σκέψασθε δὲ ἀκούσαντες· καὶ ὑμῶν ἀρίστη,
 χρησάσθε. καὶ βραχέως, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, καὶ δικαίως
 ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν τῆς λόγου· καὶ εἰ δὲ τὰ πάντα ὀρεῖ.

ἡ γούμμε γὰρ ἵστα πατὴν μὲν εἶναι βουλομένου, σκοπεῖν ὅν
 τιν' ὑμεῖς ἵσταντες καὶ τὰ τῶν περὶ γμαῖος δυ-
 οχερῆ τῷ λόγῳ συγκερῆμεν : ἀπλῶς δὲ πεπεικότες αὐτὸν
 ὑμῖν προσφύεσθαι, ὥστε πρῶτον εἶναι εἰπεῖν, πότῳ
 ἐγὼ καὶ πῶς ἐλήλυθεν : ἵνα ἐὰν μὲν ἀκούσαντες ὥστε ὅς με
 τὰ τῶν λόγων βούλησθε ἀκούειν, καὶ διδάσκη καὶ φρά-
 ζῃ τὰ βέλπιστα αὐτῷ δοκῶντα : ἀνὰ δοκιμάσῃτε, ἀπὸ
 λαγμείος ἢ, καὶ μήτε ὑμῖν ἐνοχλῇ, μέτε αὐτὸν κέπῃ.
 ἐγὼ δὲ ὥστε πρῶτον ὁρῶ. ἐμῇ δοκίμῃ τυλῶ αἰῶν ὁ δὲ
 μῆς ἡ δίκη δαί, καὶ δίκῃ ὑμῖν ἑσθὲν αὐτοῦ προσήκει λα-
 βῆναι. καὶ ὅπως λήψεται, ἔχω λέγειν. ἐπειδὴν ὡς ἡ δίκη
 τοῦ καὶ ὑμῖν προσήκει βοηθεῖν ἡ δὲ δίδω. πρῶτον μὲν οὐ πα-
 νν θαυμαστὸν ὅτιν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὸ μὴ ἐξείδους τοῖς
 συμβουλὰν βουλομένοις εἶναι ὥς λόγῳ. ὅταν γὰρ τὰ
 περὶ γματα ἔχῃ φάτως ποδὶ ὧν δει σκοπεῖν, δυοχεῖς
 αἰάκη ποδὶ αὐτῶν εἶναι καὶ τοῖς συμβουλίας. εἰ μὲν οὖν
 ἐκ τῶ μὴ ἐξείδους ἀκούειν ἐλπίς τῶν γνέσθαι βελτίῳ,
 ὥστε χρὴ περὶ πειν. εἰ δὲ χείρῳ μὲν ἄπαντα, βέλπον δι' οὐ
 δὲν ἐκ τῶν γνέσθαι, πῶς περὶ τὸν φανλότητον ἐλ-
 θεῖν ἐξείδους ἐκ πλείονος ἢ νῦν, καὶ χαλεπωτέρου σώζειν
 πειρᾶσθαι, ἵδον ἐκ τῶ πῶντων ἐπὶ καὶ νῦν ἐπανορθώ-
 σθαι, καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλπον; τὸ μὲν οὖν ὁρ-
 λως ὑμᾶς ἔχειν εἰκός ἐστι τῶν πάχοντας : τὸ δὲ μὴ τοῖς
 αἰτίοις, ἀλλὰ πᾶσιν ἐφεξῆς ὁργίζεσθαι, ὥστε οὐκέτι εἰ-
 κός, οὐδ' ὁρῶν ἔχον ὅτιν. οἱ γὰρ μὴ δένος μὲν αἰτίοι τῶ πα-
 ρελήλυθόντων, τὰ δὲ λοιπὰ πῶς ἔσαι βελτίῳ λέγειν ἔχον-
 τες, ὥς ἐκ ἀπέχθειαν κερμίζοντ' ἀνδραίως πρὸ ὑμῶν. ὅς
 ἐάν ἀκαίρως δυσκολαίνῃτε, ὀκνεῖν ἀνίστασθαι ποιήσετε,
 καὶ τοι ἔγωγε οὐκ ἀγνοῶ ὅτι πολλαῖς οὐ τοῖς αἰτίοις, ἀλλ'
 λαὶ τοῖς ἐμπροδὼν οὐσι τοῖς ὁργίζομένοις, ἀνδρὶς ἡ παθεῖν συ-
 νέβη. ὁμῶς δὲ ἀνέστην συμβουλῶν. πισδύω γὰρ ἔγωγε,

Δημοφώνους

ὦ αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, φλαύρου μὲν μηδενὸς αἵματος ὦν δὴ
δήσεσθαι: βελτίω δ' ἐτόρων ὑμῖν ἔχειν συμβουλεύσαι.

Τὰ μὲν γὰρ γλημελῆ, ὦ αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, τοιαῦτα, οἷα
πάντες ἀκηκόατε. διὰ δ' ὑμᾶς μηδὲν ἐκπεπληγμένους δια
κεῖσθαι, λογιζομένους ὅτι πρὸς μὲν τὰ πρόντα ἀθύμως
ἔχειν, οὐτε τοῖς πρᾶγμασι συμφέρει, οὐδ' ὑμῶν ἀξιόν ἐστι:
τὸ δὲ ταῦτ' ἐπανορθοῦν αὐτοὺς ἠγεῖσθαι προσήκον, καὶ
τῆς ὑμετέρας δόξης ἀξιὸν αὖ φανέειν. χρηὴ δὲ τοῖς ὄντας οἷς
φῆσιν αὐτοὺς εἶναι, ἐν τοῖς λεινοῖς ἐτόρων διαφύρον
τας φαίνεσθαι. ἐγὼ δὲ οὐδαμῶς μὲν αὐτῶν βουλόμην τῶν
συμβλῶναι τῇ πόλει, οὐδ' ἀτυχεῖν ὑμᾶς οὐδέν: εἰδὲν ἄρ' ἐ
δίει γινέσθαι, καὶ ἡ δαίμωνιον τὸ τ' ἀπέκειτο, ὥσπερ πέ
πρακται τὰ γλημελῆ λισίτελεν οἶομαι. τὰ μὲν γὰρ τ'
τήχης, ὅξεϊας ἔχει τοῖς μεταβολαῖς, καὶ κινεῖς ἀμφοτέρωθεν
τοῖς πρὸς ἑαυτοὺς: ἃ δ' αὖ δι' αἰσχροῦ κακίαν περαχῇ, βε
βαίους ποιῶν ἡτῶσ'. οἶομαι μὲν οὖν οὐδὲ τοῖς κεκρατη
κότας ἀγνοεῖν, ὅτι βουληθέντων ὑμῶν καὶ προεβλήτων
τῶ γλημελῶ, οὐ πάνυ πω δῆλον πότμον δὲ τύχημα,
ἢ καὶ τοῦ ἀντίον αὐτοῖς ἐστὶ τὸ πεπραγμένον, εἰδὲν ἄρ' ἐ
πῆρε τὸ πρᾶγμα αὐτοὺς θρασυώεσθαι, ἐὰν ἴδωσιν πρὸς
ὑμῶν ἡδὴ γιγναιέ. ὅσω γὰρ αὐτῶν μάλλον καὶ φρονήσωσι,
τοσούτω θαύτον αἰσχροῦ τίσονται.

Οὐ μοι δοκεῖτε, ὦ αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, τῶνδε ἡς οἶομαι πό
λεως νυνὶ μόνον βουλεύεσθαι, ἀλλὰ ὑποβῶ πασῶν τῶν συμ
μαχίδων. ὅπως γὰρ αὐτῶν τῶνδε γὰρ πρὸς ταῦτ' ἐπὶ
κὸς ἀχρεῖς ποντᾶς τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῖς αὐτοῖς τοῖς τούτοις
δοκεῖ νομίζεσθαι. ὥς τε διὰ καὶ τῶ βελτίστου καὶ τῆς ὑμετέρας
αὐτοῖς αὐτῶν δόξης ἀποσπᾶσθαι, ὅπως ἅμα καὶ συμφέρον
τα καὶ δίκαια φανήσεσθαι βολυλόμοι. ἢ μὲν οὖν ἀρ
χὴ τῶν τοιούτων πραγμάτων ἀπάντων ἐστὶ τῶν στρατη
γῶν: ὧν οἱ πολλοὶ τῶν πρ' ὑμῶν ἐκπεσόντων, οὐδὲν ὑμῶν

τόρους φίλους οὐδ' ἄν παντός τῆς χρόνου τῆς αὐτῆς κινε-
δύων μετεχικήτας πῆλὴ φασί, θοραπύειν τούτοις
οἶοντα δέιν, ἀλλὰ καὶ ἰδίους φίλους ἐκαστος ἐαυτῷ κα-
τασκυιάσας, ὑμᾶς ἀξιοῖ τὸς αὐτῆς κέλευσας καὶ ὑμετέ-
ρους ἡγεῖσθαι φίλους: οὐ πάντες τοῦ αὐτίου. οὐτε γὰρ
ἐχθροτόρους, οὐτ' ἀναικάως μάλλον ἐχθροὺς αὐτῶν τῶν
οὔροιτε. ὅσω γὰρ πλείω πρᾶκτομέλνοι πλεονεκτῶσι, το-
σούτω πλείον ὄφλην ἡρώται δίκην δοῦναι. οὐδὲς δ' αὖ
γλῶσσον δυνουσι τούτοις, ὑφ' ὧν αὐτῶν κακὸν πείσασθαι περσ-
δοκά. τῆς μὲν οὖν κατηγορεῖν, ἴσως οὐχ ὁ πρῶν καιρός:
ἀλλ' ἡρώτῃ συμφορῇ ὑμῖν, τῶντα συμβουλεύσο.

Οὐδένα, ὦ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, τῆς πάντων ὑμῶν οἴο-
μασιν ἐκόντων εἶναι τῇ πόλει, ὥστε μὴ δὲ λυπεῖσθαι τοῖς
γεγνημένοις. εἰ μὲν γὰρ ἀναγκάστῃς ὡς ἀπεκτὸν
πὶ ποιῆσαι τούτων, τῶν αὖ ἐπαγε παρήνοω ὑμῖν ἀπα-
σιν: ἐπεὶ δὲ τῶντα μὲν οὐκ αὐτῶς ἐχρῖ, δὲ δ' ἔπειτα
τῆς λοιπῶν περνοηθῆαι, ὅπως μὴ τῶντα πείσασθαι: ὥς-
πὸρ, ὦ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, νῦν γεγνημένων ἀναγκαστέ-
τε, οὐτω χρὴ παυσαμένους ἔπειτα τῆς μὴ πάλιν τῶντα συμ-
βῶναι: καὶ νομίζειν μηδέν ἔχειν λόγον εἰπεῖν τῆς συμ-
βουλεύοντων τοιοῦτον, ὅς δυνήσεται σώσαι τὰ παρόντα
μηδενὸς ὑμῶν μηδὲν σωμαραμένον: οὐ γὰρ αὐτῶς λόγος,
ἀλλὰ θεὸς ὁ τοιοῦτος εἶναι. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τῆς ταῦθ' οὐ-
τως ἔχειν, ἐκείθεν ἤρτηται, ἐκ τῆς τῆς πρᾶκτομέλως πρὸς
ὑμᾶς εὐεχῆς χρίτος οἷους τῆς λεγόντων ἐνταυθοῖ δη-
μηγορεῖν: ὥς οὐτε εἰσφορῇ, οὐτε στρατεύεσθαι δεῖ,
πάντα δὲ αὐτόματ' ἔσται. εἰδὲ μὲν οὖν ταῦθ' ὑπ' ἄλ-
λου ἱγνὸς ὑπελέγχεται, μετὰ τῆς λισίτελευτος ἐλέγ-
χου τῇ πόλει. δοκεῖ δὲ μοι τῶν πινά καὶ νῦν ἀμείνων ἡ
τύχη πρὸς ὑμᾶς τῆς ἐφεσηκότων εἶναι. τὸ μὲν γὰρ ἔ-
καστα ἀπὸλλυσθαι, τῆς τῆς ἀδμελευμένων κακίας

Δημοθένους

σημείον περὶ στήκει ποιῆσαι. τὸ δὲ μὴ πάλαι πάντ' ἀφ' ἑλ
λωλύναι τῆς ἡμετέρας τύχης δι' ὀργῆς τιμῆς κρῖναι.
ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει, καὶ ὅς ἐχθροὺς ἀνέχει, τῶν
λοιπῶν ἐπιμελήσθε. εἰ δὲ μὴ σκοπεῖτε, ὅπως μὴ ἅμα
ὅς ἐφ' ἐσώτας ἐκείνοις κρίνητε, καὶ τὰ πρᾶγμα θύμῳ,
ὡ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, κλινεῖ. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ταῦτ' αὐτοῦ
μεγάλου υἱὸς σῆσεται, μηδενὸς ἀντιλαμπανομένου.

Οὐδὲν ἔστιν, ὡ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ἔσθ' ἄλλογον, ὅς ἀπὸ
καὶ σωεχὼς πρὸς τῶν ὀλιγαρχικῶν πολιτοδομούντων, καὶ
νῦν ἔσθ' ἡμετέρας ἐξελίγχεσθαι: ἀλλ' ἐκείνο μάλλον ἂν
τις ἐκόντως θωμάσαι, τὸ ὅς ἐκόντως ὑμᾶς ἔσθ' ἡμετέρας πο-
λιτικῆς ἡδίων ἐν τῶν ἀκρίτων, ἢ τῶν ἐπὶ ὑμῶν ληόντων. ἴσως
μὲν οὖν ὡς πρὸς οὐδ' ἰδίᾳ ῥαδιόν ἔστιν ἅπαντ' ὁρῶντας πρᾶτ-
τειν, οὕτως οὐδὲ κοινῇ. ἀλλ' οὐδὲ τὰ μέγιστα γὰρ ἡ πρό-
σῳ. τὰ μὲν οὖν ἅλλα πάντ' ἔστιν ἐλάττω: ὅταν δὲ ἐπὶ
πλιτεύσῃ, καὶ σφαγῶν, καὶ δῆμων καὶ λαλοῦσας δι' ἑ-
ρώς ἀκρίνητε, πῶς οὐκ ἔξω γὰρ τῶ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς ἡ-
γεῖσθαι; οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ἀνθρωποὶ τοῖς ἐπὶ τῶν πα-
ραλείγματος χρώμενοι, μάλλον δὲ λαλοῦσας αὐτοὶ γίγνονται:
ὑμεῖς δὲ οὐδὲ τὰ τοῖς ἄλλοις μεμνῶμεθα ἀκρίνοντες, φοβη-
σθῆναι δύνανται. ἀλλ' ἅς ἰδίᾳ πρὸς μὲν ὄντας ἀβελτῶντας
νομίζετε, ταῦτ' αὐτοὶ δημοσίᾳ μὲν δοκῇτε ἀναμῆναι πα-
ρόντες αἰσθῆσθαι.

Οὐδεὶς πώποτε ἴσως ὑμῶν ἔξῃ ἦτορ, ὡ ἀνδρὸς ἀθη-
ναῖοι; τί δή ποτε οἱ κακῶς πρᾶττοντες ἄμεινον πρὸς τῶν
πρᾶγμάτων τῶν δι' ὑμῶν πρᾶττοντων βουλομένων. ἐπὶ δὲ οὐχ
ἐπὶ τῶν πρὸς τῶν γιγνόμενων: ἀλλ' ὅτι συμβαίνει τοῖς
μὲν μήτε φοβεῖσθαι μηδὲν, μήτ' ἄν τις ἂν λέγει δεινὰ περὶ
κοντ' αὐτοῖς ἡγεῖσθαι: ὅς δὲ πρὸς τὸν ὄντα τῶν ἀμῶν
πρᾶγμάτων, ὅταν εἰς τὸ κακῶς πρᾶττειν ἀφ' ἑκόντων, σὺ φρονεῖς
πρὸς τὰ λοιπὰ καὶ μέλλοντα παρῆχει. ἀπονδαίων τοίνυν
ἔστιν

ἔστιν ἀνθρώπων ὅταν ἐλπίσῃ τῇ προύσῃ τύχῃ χρῶνται, τὸ
τε πλείω τῶν παυδῶν περὶ τὸ σωφρονεῖν ἔχειν. οὐδὲν γὰρ
οὔτε φυλαττομένοισι οὔτω δεινὸν, ὥστ' ἀφύλακτον εἶναι,
οὔτε ὀλιγορούσιν ἀπεσοδόκητον παθεῖν. λέγω δὲ ταῦτα,
οὐχ ἵνα τῇ ἀλῶς ὑμᾶς δεδιπώσω: ἀλλ' ἵνα μὴ δῶτε τῶν
παρούσων οὐ περὶ ἀνὰ γλῶσσῃ αὐτοῖς εἰ μὴ περνοήσῃτε, τῆς
περὶ γυμνάτων δεινὰ ἀκούοντες καὶ ταφρονεῖτε, ἀλλ' αὐτοὶ τῶν
παθεῖν ὥσπερ ἔστι περὶ σῆκεν, φάσκοντάς γε μεθέων ἀφρα-
λείπεσθαι, τῶν σωφρονεῖν φυλάττεσθαι.

Οὐχὶ τὸν αὐτὸν εἶναι καιρὸν ὑπέληφα, ὃ ἀνθρώποις ἀθη-
ναῖοι, τῶν χαίρεισθαι καὶ τῶν τὰ δοκῶντά μοι βέλτεστα πα-
ραίνειν. πολλὰ γὰρ ὅρα τὸ χαίρεισθαι τι πρὸς γνώμῃ
πλείονα ἀπὲρ τὸ εὐεργεῖν, τῇ τὸ πρῶτον εὐαπιδεῖναι.
εἰ μὲν οὖν ἀπαντες ἐγνώσκετε ταῦτα, οὐτ' αὖ ἐμοὶ τὰ δέον
ταῖς δόξεσιν περὶ αἰεῖσθαι, οὐτ' αὖ πρὸς τὸν πόριον ἡ-
γούμενος τοῖς ἀφ' αὐτῆς ἀχρὶ κριούσι λέγειν ὅταν ἡ τοῦ-
ναντίον. μάλλον γὰρ αὖ ἡγήσασθαι εὖ ὄντα ἐμὲ τὸν ἀ-
γνοεῖν τὰ κράτιστα, ἢ πάντας ὑμᾶς. ἐπειδὴ δὲ ὅρα πῶς
ὑμῶν πῶτα μὲν γιγνώσκοντάς ἐμεῖς, τὰν ἀντίαν δὲ ἄλλοις,
πειράσομαι μετὰ τῶν ἑτέρων ἐτέρους πείρω. εἰ μὲν οὖν οἴη-
σεσθε δὲ μὴ ἐθέλειν ἀκούειν, οὐκ ὁρῶσ' κτήσεσθε. αὖ
δὲ ἀκούσῃτε σιωπῇ καὶ τῶν ἑτέρων ἀπομείνητε, δυοῖν ἀγαθοῖν θά-
προν ὑμῖν ὑπάρξει: ἢ γὰρ περὶ θῆσεσθε αὖ τι δεκώμεν λέ-
γειν συμφέρον, ἢ βεβαιότερον πρὸς ὧν ἐγνώκατε, ἔσεσθε
πεπεισμένοι. αὖ ἢ οἷς τι διαμυρτάνειν οἴομαι ἡμῖς ὑμᾶς,
ταῦτα μεθ' ὧν ἀξία φανῇ μετ' ἐλέγχου τὰ διδογμένα νῦν
ὑμεῖς ἔσεσθε ἡρμηνεῖς.

Βουλοίμεν αὖ, ὃ ἀνθρώποις ἀθηναῖοι, πρὸς ὧν οὐδεμίαν
κελεύων πρὸ ὑμῖν ὁ δεινὰς ἢ τῆς ὁρῶν τῆς περὶ τομῶν,
ἴσον αὖ τὸν ἔπαινον γλῆσσαι. οὐκ γὰρ τούτω κακύνουσ
εἰ μὴ μὰ τῶν θεῶν, ὑμῖν τε ἀγαθὸν βούλομαι αὖ γλῆσσαι

ἀλλ' ὁρᾶτε, ὦ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, μὴ κεχωρισμένον ἢ, λό-
γον εἰπεῖν οὐ, καὶ περὶ λέειν περὶ γμαπα συμφέροντα:
καὶ τὸ μὲν ῥήτορος ὄρον ἢ, τὸ δὲ, νοῦν ἔχοντος ἀνθρώπου.
ὑμεῖς τοίνυν οἱ πολλοὶ καὶ μάλιστα οἱ περισβύτατοι, λέγειν
μὲν οὐκ ὀφείλετε ὁμοίως δύναισθαι τοῖς διανοτάτοις: τίς
γὰρ εἰδησιμῶν ὄρον τὸ περὶ γμα: νοῦν δὲ ἔχειν ὀφείλε-
τε ὁμοίως καὶ μάλλον ῥύπων. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ
πρὸς ἐωρεῖν, τὰ δὲ ἐμποιοῦσι. μὴ κρίνω, ὦ ἀνδρὸς
ἀθηναῖοι, φανείτε ἀγνοοῦντες ἐπὶ τῷ πρὸντι, νῦν ὅτι αἱ δὲ
τίς λόγων ἀνδρῶν καὶ θρασυτήτες, ἐὰν μὴ μετ' ὑπαρχού-
σης ὥσι πρὸς ἀνδρῶν καὶ ῥώμης, ἀκούσαι μὲν εἰσὶν ἡδέϊαι,
περὶ τὴν δὲ ἀνδρῶν. αὐτίκα γὰρ τὸ μὴ ἑστῆναι πρὸς
ἀνδρῶν, ὁρᾶτε ὡς καλὸν ἔστιν ῥήμα: ἀπρὸς λέειν δὲ πρὸς
τον πρὸς τὸ ὄρον αὐτό: δεῖ κρατῆσαι μαχομένους τίς ἐ-
χθρῶν ὅς πῶς τὸ ῥήματος ὄρον σεμνότητι ὄρων ληλο-
μένους. εἰπεῖν μὲν γὰρ, ὦ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πάντες πέφυ-
κε ῥᾶδιον: περὶ αἱ δὲ οὐχ ἅπαντα. οὐ γὰρ ἴσως πόνοσ καὶ
ἰσθῶς περὶ τὸ λέγειν, καὶ περὶ τὸ περὶ τὴν ὄρον. ἐγὼ δὲ
οὐ χείρους ὑμᾶς ἡγούμην φύσει διβαίων, καὶ γὰρ αὐτὸς
νοῖμην: ἀλλ' ἀπρὸς ἀνδρῶν. φημὶ δὲ δεῖν τὸ πρὸς
ἀνδρῶν νῦν ποιῆσαι πῶς ἀρχήν: ἐπειδὴ πῶς ἡμε-
λεῖτε τὸ διακρίνειν. ἔγὰρ αὐτὸς ὅλον: ἀλλ' ἐπερὶ
τὸ ὄρον τὴν ἐγχειρήσας ἐναντιοῦμαι.

Ὅσῃ μὲν, ὦ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι περὶ τὸν αὐτοῦ αὐτοῦ οἱ
πρὸς ἀνδρῶν καὶ τὸ ῥήμα τὴν πόλεως ἡμῶν, ἅπαντες ἐωρε-
κατε. πᾶσι γὰρ οὐκ ἔχω τίνοσ εἶπω. τὰλλα πάντα ὑμῶν
ἀνδρῶν περὶ αἱ. εἰ μὲν οὖν ἔστιν αὐτὸς ἀληθῆς αἱ
καὶ τὸ ῥήμα, ἔστιν τε εἶχεν εἰκότως αὐτὸς περὶ ὑμῶν ὅπως
ὑμῶν καὶ τὸ ῥήμα καὶ μὴ περὶ ἄλλους: ἐπειδὴ δὲ διαστρέ-
ψαντες τὰ ληθῆ, καὶ τὰ μὲν πρὸς ἀνδρῶν ἀφ' ὧν αὐτὸς
γάλλος ἐπαινοῦσ κομίσαι διδικαίως, τὰ δὲ αἱ καὶ τὰ μὲν

Ἰδὼ δὲ καὶ οὐ προσέκρινθ' ὑμῖν κέχλωται τῷ λόγῳ: πονη-
ροὺς δίκαιον αὐτοὺς, ἐπειδὴν ἔξελιχῶσι τῶν πεποιημέ-
της, νομίζειν. εἰ γὰρ ῥήτορες δεινοὶ μάλλον εἶναι δοκεῖν,
καὶ μετ' ἀληθείας ὑπεκρίναι ἀνθρώποι νομίζεσθαι περὶ-
λόντα, οὐδ' αὖτοί κ' ἀποκατατίσας αὐτὸς ὥς εἴκεν, ἀμω-
σεν ἡδὺν.

Ἔστι μὲν οὖν χαλεπὸν τὸ πρ' ὑμῖν ἔσθ' ὑμῶν ὁρῶντα
αἰετὴ κέναι, ὥς ποτ' ῥά διον τὸ κατ' ὑμῶν. ἐγὼ γὰρ μὰ τίς
ἀθηνᾶν οὐδὲν αἶψ' ἢ ἄλλων αἰθρώπων οὕτως οἶμαι τὰ
προσόντα αὐτοῖς ἀκούειν νοουσι καὶ μελῶν, ὥς ὑμεῖς τὰ
μὴ προσόντα κακῶς ἀκούετε. ἔμην οὐδ' ἐτύχευε θρασέως
αὐτῶς ἡγοῦμαι ἰδὼ δέ μοι, εἰ μὴ σιωπῇ δέξαι τῶν: καὶ
περὶ δὴ λοντῶν, ὅτε δεινότεροι πάντων ὑμεῖς ἐσε ἀκούειν ὅτε
αὐτὸς κατ' ὑμῶν λέγει. εἰ μὲν οὖν τῶν τῆς δὴθείας δι-
κῆν ὑμᾶς δεῖ διδόναι, λόγῳ οὐ προσέκριντας κατὰ τῆς
πόλεως ἀκούειν τῶν αὐτῶν εἴη. εἰ δ' ἔσθ' ἢ ἄλλων εἴη δι-
κῆν ὁρῶντα, ὥς τῶν ἐγὼ πρὸς ἡλίαν, πρὸς δὲ οὐκ αὐτῶν
ἀξίως τῶν ὑμῖν περὶ γυμνῶν εἰπεῖν διαμήσεσθαι: ἀλλὰ τὰ
περὶ γυμνασίου, ὅπως αὐτὸς εἶπε, δίκαια φανεῖσθαι. βουλοί-
μαι δ' αὖ ὑμᾶς, ὡς ἀνδρες ἀθηνᾶν, ἵστωσ' ἀκροατὰς ἔσθ' ὑμῶν
αὐτῶν γινώσκειν, καὶ μὴ τῷ προσέχειν ὅς τις λόγῳ ἐ-
παινεῖται ὅς τοιούτων ἐλθόντων. οὐ γὰρ αὐτὸς μετὰ τὸν κα-
κῆν ὁρῶντα ἐπὶ κρίνειν, εἰ λέγοντός τις οὐ πρὸς κρούσθαι:
ἀλλὰ τῶν ὅς τοιούτων ἀποδὴν ποιησάμενων ὅπως ὑμᾶς ἔξω
πατήσωσιν.

Οἶμαι πάντας αὐτὸς ὑμᾶς, ὡς ἀνδρες ἀθηνᾶν, φῆσαι, ἀβέλ-
ητα ἰκαστοὺς ἡγεῖται τῇ πόλει ἐξελίχθαι, τῶν περὶ γυμνῶν.
συμβαίνει δὲ γὰρ μὴ κατ' αὐτὸ κεκρίσθαι πρὸς πᾶσι τοῖς ἐλ-
ήσοι. οὐδ' αὖ ὑμῶν οἱ μὲν λέγειν, οἱ δὲ μὴ λέγειν ἐκέλευον.
περὶ μὲν κρίνω ὅς ὑπεληφότες τῶν συμφέρων, ὅδε νό-
ς δεῖ λόγου τῷ μέλλοντι λέγειν: πεπεισμένοι, ὅς ὑπὲρ ἡγοῦσιν.

Δημόσιος

ἰσως ὀχληρὸς, ὡς αὐτοὶ οὐκ ἀθιναῖοι, ἵσιν ὑμῶν εἶναι δο-
 κῶ, πολλαὶς λέγων ποδὶ τῆς αὐτῆς αἰ. ἀλλ' αὐτοὶ ὁρῶντες
 σκοπῆτε, οὐκ ἐγὼ φανήσομαι τούτου δικαίος ὡς ἐχει πλὴν
 αἰτίαν, ἀλλ' οἱ μὴ περὶ θύμην τοῖς ἡμετέροισι φησίσμασιν.
 εἰ γὰρ ἐκεῖνοι τὸ πρῶτον ἐποίησαν ἃ ὑμεῖς προσεταξέτε, οὐ
 δὲν αὐτὸ δούλον ἡμῶς εἰδείν λέγειν: οὐδ' εἰ τὸ δούλον
 αὐτοῖς. νῦν δ' ὅσω πλεονάκεις τὰ προσήκοντα ὑμῖν ὑμεῖς
 ἐφησίν, τούτω μοι δοκοῦσιν ἡπτόν ἐκεῖνοι πρὸς σκῆ-
 δαι ποιεῖν. περὶ τὸν μὲν οὕτως ἔπαυε, μὰ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἔ-
 δειν πρὸς τί πρὶν εἶναι τῶν εἰρημνίων, ἀρχὴ αὐτοῦ δείκνυσθαι
 νῦν δὲ καὶ ἄλλον μοι δοκῶ διδάξαι. οἱ γὰρ ἀρχόντες, ἡ πρὸς
 αὐτῶν, ἵνα μὴ πάντες λέγω, τῶν μὲν ἡμετέρων φησίσ-
 μάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσιν: ὅπως δὲ
 λήφοντα. εἰ μὲν ἔν ἐνὶ τῷ δούλῳ, δικαίως αὐτὸ αὐτῷ
 μοι τίς ἐπαγγέλλεται, εἰ δὲ μικρὸν ἀνάλωμα, ὀχληρὸν ὑμῖν
 ἡρόμεν: νῦν δὲ οὐκ οἶμαι, καὶ οὐδὲν ἔτι τούτου λέγειν. εἰ
 δὲ ἔτι ὡς ὑμῖν λήπουρχειν δεῖ προσθέσθαι αὐτοῖς οἰοντά-
 με, ληροῦσι. καὶ τῶν ἰσως ἐσλόντων ἃ καὶ προσδοκῶ-
 σιν. ἐγὼ δ' οὐ ποιήσω τῶν ἰσως. ἀλλ' αὐτὸ μὲν εἶπαι, καὶ εἰλ-

ξω πλὴν ναῶν, καὶ τὰ προσήκοντα ποιήσω : εἰ δὲ μὴ, ὅς αἱ
πίους ὑμῖν ἀφφανῶ.

Οὐδένα αὖ οὐ φρονούντα αἰτεῖσθαι, ὡς αὐτοὶ ἀθη-
ναῖοι, νομίζω, ὡς οὐχ ἁπάντων ἀρίστον ὄσι τῇ πόλει, μά-
λιστα μὲν ἔξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορον πράττειν : εἰ δὲ μὴ,
πρὶν εἶναι οὐδὲν ὅς ἐάντων μελόνους. διὰ μέγα κὲν τῷ περ
σεῖναι καὶ δίδοντα ἀκούειν ὑμᾶς καὶ διδάσκεισθαι : οὐδὲν
ἢ πλεονεξῆσαι τὸν δρόοντα τὰ βέλτιστα, ἀνὰ μὲν ὅς ἀκού-
μελόνους ἔχη. οὐ μὲν οὐδὲ ἐκείνο ἀλσιτέλεις μετὰ ταῦτ' αὖ
φανείν, ὅς αὖ τις ὑμᾶς, ἢ δὲ καὶ ῥόν, ἢ δὲ ὥραν ἡμέρας,
ἢ δὲ ἄλλω πινά αἰτίαν πρὸς ἀκροῦσθαι, ταῦθ' ὅταν ἡ-
τὲ βέλτερος ὑμῶν αὐτῶν ὄντες ἀκούειν, εἶναι τὸν ἕξτερον
τα : πάλιν : ἵνα εἰ μὲν ὡς φασὶν οἱ τότε πείθοντες φανῇ,
περὶ μὲν τὸν περὶ τῆς ὡς ἐλεγχον δεδοκότα : εἰ δὲ ἄ-
ρα μὴ καὶ οὐτα δέρεθῃ, πρὶν πορρωτέρω περὶ λαθεῖν, ἐπι-
σχετε. καὶ ἂν αὖθις εἴη τοῖς τῶ κρητίστον διαμῶντες,
τὸ χεῖριστον αἰάγκη πράττειν, ἢ εἰ καὶ μὴ τὸ δούτερον ἐκ
τῆς λοιπῶν ἔξῃ μεταβουλόσασθαι. ὅς μὲν οὖν ἄλ-
λοισι ἁπαντας ἔγωγε ὅρα πλὴν αἰσθητὴν περὶ τεινομένων,
ὅταν τι πιστόν τι δικαίως αὐτοῖς πεπραχῇ : οὐτοὶ δὲ αὖ
τοῦ αὐτοῦ ἐγκυλεύουσιν, εἰ πορρὶ ὧν ἡμέρας τε νῦν αἰάθῃ
δοῦναι βέλτερος, πλὴν ἁπάντην κυριώτερον οἰόμενοι εἶναι
τῆς μετὰ τῆ χρόνου βασιάνου. πλὴν μὲν ἔν τῶντων ἀπουδῆς,
οὐδὲ ὑμῶν ἴσως ἀγνοῦσιν οἱ κρητοί. διὰ δὲ ἁπλοῦς τῆς περ
γμάτων ἐπειδὴ πορρὶ γέγονε λόγον τυχεῖν, αἷς ἡγεῖται
κρητίστα λέγειν.

Ὅτι μὲν μέλλει σωοῖσθαι πάση τῇ πόλει, ὅσοι καὶ λέ-
γειν ὁλοκαυτὸ πάντας, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, καὶ ὑμᾶς εἰ-
δοῦναι. ἐγὼ δὲ οὖν ἀπεπεικῶς ἐμὰν τὸν τυγχάνω μάλιστα
συμφέρειν ὑμῖν, ταῦτ' ὅρα, δευθεῖς ὑμῶν τὸν τὸν, μήτε
ὅς ἔξῃ καὶ κελεύοντα ὑμᾶς δὲ ὅσοι νομίζεν αὐτοῖς,

μήτε τούτ' ἀνπλέγειν ἐπιχειρόντας δὲ ᾧδε κακούς. οὐ γάρ
 ὁ αὐτὸς ἔλεγχος, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τῆς τε λόγων καὶ τῆς
 πραγμάτων δύνει· ἀλλὰ δεῖ νῦν βεβουλημένους ἡμᾶς
 φανύειν· τότε δὲ ἀν' αὐτῶν δοκῇ, τὰ τῆς ἀνδρίας ἀ-
 πεδείξατε. ἢ μὲν οὖν ὑμετέρᾳ περ θυμῷ, παντὸς ἀξία.
 καὶ τοιαύτῃ πείρεται, οἷον αὐτὸς ἐξέειπε δύνους ὧν τῇ πό-
 λει. νῦν δ' ὅσῳ τυγχάνει σπουδαϊοτέρᾳ, ἵσπιντω δὲ μάλ-
 λον προΐδειν, ὅπως εἰς δέον καὶ χρῆσθε αὐτῇ. οὐδενὸς
 γὰρ ἐνδοκίμῃ πρᾶγματος ἢ προαίρεσις, ἀλλ' ἢ καὶ τὸ πᾶ-
 λος συμφέρον καὶ καλὸν λάβει. ἐγὼ δὲ οἶδά περ, ὡς αὐτοὶ
 ἀθηναῖοι, πρὸ ὑμῖν ἀκυσσας ἀνδρὸς ἔτε ἀνδρῶν δοκῶν
 εἶναι, οὐτ' ἀπείρεσ πολέμου, ἰσχυρά τοις λέγω, ὅς ἐφ' ἡδὲ
 οὕτω προαίρεσθαι κινδυνώειν τὸν στρατηγὸν, ὅπως μὴ
 τὰ, ἢ τὰ γλῆσσει, ἀλλ' ὅπως τὰ· οὕτω γὰρ εἴπε τῷ ῥήματι·
 ἡ δὲ ᾧδε γνώμῃ, ὅτε ὅπως καλῶς ἀγωνιῆται ἔλεγχον.
 ἐπειδὴ μὲν τοῖνυν ἔβληθε, ὅς ἀν' ἡγήται, κυρίου ὑμῶν ὅτι·
 νῦν δ' ἔκαστος ὑμῶν αὐτῆς στρατηγεί. δεῖ δὲ τὰ ριπὰ τα φα-
 νύει βεβουλημένους δι' ὧν πανταχῶς σωοίσει τῇ πόλει·
 καὶ μὴ μελλουσῶν ἐν ἐλπίδων τῆς πρὸς οὐσῆς ἐνδοκίμο-
 νίας χερόν τι ποιήσετε.

Οὐδὲν ἀν' ὁμῆν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πισδύοντα τοῖς
 πεπραγμένοις ἐγκαλῆται τοῖς κατὰ τὴν εἰς λόγον πᾶ-
 τα. ὅσω γὰρ αὐτὸς πλεονάκεις ἔχει τὰς ἡμέρας αὐτῶν, αἰάγει τοὺς
 ἑσπέρων αἰπίους ἐνδοκίμειν. οὐ μὲν ἀλλὰ μὲν δοκοῦσιν αὐ-
 τοῖς φανερὸν κατὰ τὴν αἰτίαν, οὐκ ἔστι τῆς πόλεως συμφέρον
 τῶν πρᾶξεων. οἷτο ὡς ἐβλήθη μελλόντες, αὐτὸς πάλιν
 εἰς λόγον ἔλθωσιν, φεύγῃσι, καὶ δεῖναι ποιῆν ὑμᾶς φασί-
 καὶ τοῖς ὅταν τούτ' ἐβλήθη ἐξολομένους, δεῖναι ποιῆν αἰ-
 πᾶσαι, ἢ ἡμεῖς τοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐξηπατηκότας, τῆν-
 καὶ τα λήγομεν.

ἢ μὲν οὖν δίκαιον, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πᾶσι τοῖς ἔχουσιν

πρὸς ὑμῶν ὁρῶν τοῖς ἀδελφοῦσιν, ὅσιν περὶ τοῖς δυνάμεισιν
ἔχοντες τῆς. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ τῷ τοῖς, πεποιήτω, καὶ προ-
γὰγονθ' ὑμῶν: τῷ δὲ μὴ τέλος τῷ τῷ ἔχειν, ἢ τύχη, καὶ τὸ
βέλπον νῦν ὑμῶν φρονεῖν, ἢ ὅτ' ἔζηχθητε, ἢ τῶν γέ-
γοντα αἰτία. οὐ μὲν ἀλλ' ἔγωγ' οὕτω πόρρω νομίζω πῶς πῶ-
λιν εἶναι τῷ δικῶν πρὸς τῷ ἀδικοῦντων λαμβάνειν, ὡς ἀγα-
πητὸν εἶναι μὴ δοκεῖν, ἀλλ' ὅπως μὴ πείσεσθε φυλάττειν.
τοσαῦτα τίχαι, καὶ γρητῆται, καὶ ὅλως ὑπηρεσίαι ἑνὲς εἰ-
σιν ἐφ' ὑμῶν κατεπελάσμεναι, τῆς μὲν δὲ τῶν κακίας,
οὐκ ἂν ἐν τῷ πρὸν πῶς ἐν δέοντι μάλιστα κατηγορήσει-
το ἡμεῖς δι' ἑσθλῶν ἀνέστην, ἀνομίζω συμφέροντ' εἶπεν.

Ἡ μὲν δὲ εἰθιῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν, ὡς ἄνδρες
ἀθλῶνται, πῶς πῶς λαιδορέα καὶ παραχῆ, καὶ νῦν γίγνε-
ται τῷ ἀδελφῶν ὡς πῶς αἰ. ἄξιον δ' οὐχ οὕτω τῷ τοῖς ἐπὶ-
ἡμῶν. ἴσως γὰρ ὁρῶν καὶ φιλονεικία τῷ τῷ περὶ τῶν. καὶ
τὸ μέγιστον ἀπάντων, ὅτι συμφέροι τῷ τῷ ποιῆν αὐτοῖς. ἀλλ'
ὑμῖν εἰ πῶς κοινῶν, ὡς ἄνδρες ἀθλῶνται, περὶ γὰρ τῶν καὶ
μεγάλων σπουδῶν μὲν οἱ τῷ τῷ τοῖς λαιδορέα ἀκροώμε-
νοι κέρθουσι, καὶ οὐ δύνασθε πρὸς ὑμῶν ἀλλ' οὐς λογισάσθαι
τῷ τῷ, ὅτι αἰ τῷ τῷ τῶν ἀπάντων ἀνδρῶν κέρθουσι πρὸς ἀλλή-
λους λαιδορέα ὡς ἂν ἀλλήλους ἔξελέγξωσιν, ὑμῶν τῷ
δύνασθαι διδόναι τι οὐσιν. πῶς γὰρ ὁλίγων ἴσως ἵνα μὴ
πάντας εἶπω, οὐδεὶς ἀδελφῶν δά τῶν δα τῶν λαιδορεῖται,
ἵνα βέλπον ἡ τῷ ὑμετέρων γίγνηται, πολλοὺ γὰρ καὶ δέ: ἀλλ'
ἵνα ὁ τὸν δὴν ἀφασί ποιῶν τῷ ἂν δὲ θειότατ' ἀνθρώπων
ποιῇ, τῷ τῷ αὐτοῖς μὲν πλείονος ἡσυχίας διαπράττει. ὅτι
δ' οὕτω τῷ τῷ ἔχει, μὴ μὲν πρὸς πρὸς, ἀλλ' ἐν ἐραχὲ λογί-
ζεσθαι. ἔστιν ὅπου πρὸς ἀνάσας εἶπε πρὸς ὑμῖν πῶς τε βουλό-
μενός ὑμῶν τῷ ὑμετέρων προελήλυθα, ὡς ἄνδρες ἀ-
θλῶνται, οὐχ ἑσθλῶν οὐδεὶς δὴ πῶν, ἀλλ' ἑσθλῶν ὑμῶν
καὶ δι' ὑμῶν, καὶ τῷ τῷ τῷ προφάσεις λέγουσι. φέρει δὲ

σκέψασθε τί δή ποτε, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ἔσθ' ὧν ἅπαν-
τες λέγουσιν, ὅτι βέλτερον ᾤσιν ὅλοις νῦν, ἢ πρὸς πόρον
πράττειν. οὐ γὰρ δι' οὗ πάνθ' ἔσθ' ὑμῶν, ἔσθ' αὐτῶς δι' οὐ-
δεὶς οὐδὲν πώποτε εἰρηκῶς ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γέγονα-
ν. οὐ γὰρ σὺ μὲν, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, φιλεῖν ὑμᾶς, φιλοῦ-
σι δι' οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' αὐτοὺς. καὶ γέλαι, καὶ θορυβῆσαι,
καὶ ποτ' ἐλπίσαι μετέδωκαν ὑμῖν. λαβεῖν δὲ, ἢ κτήσασθαι
τῇ πόλει κυρίως ἀγαθόν, οὐδὲν ἀνβούλοιντο. ἢ γὰρ ἂν ἡμέ-
ρα τῆς λίσσης ἀρῶς εἴασ' ἀπηλλάγητε, τῶν τε τῶν οὐδὲ
ὀρώμενοι ἀνέξασθαι. νῦν δὲ στραχμῇ καὶ χῆ καὶ τέτταρσιν ὀ-
βολοῖς, ὥς πορ ἀδενονῶντα τὸν δῆμον διὰ γούσιν, ὁμοιότα-
τα, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τοῖς πρὸς τῶν ἰσχυρῶν σιπίοις διδόν-
τες ὑμῖν. καὶ γὰρ ἐκείνα οὐτ' ἰσχυρὸν ἐπίστησιν, οὐτε ἀκρῶς
σκεῖν ἔα. καὶ τῶν οὐτ' ἀκρῶς γόνισα ἄλλοι μᾶλλον πρὸς
τεῖν ἔα, οὐτε αὐτὰ ἰσχυρῶν δύνανται.

Καὶ δίκαιον, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ καλόν, καὶ σω-
δαῖον, ὅπως ὑμεῖς εἰσάγατε καὶ ἡμᾶς περνοῖν, ὅπως
τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὀσεβῶς ἔξω. ἢ μὲν γὰρ ἡμετέρῳ γέγονεν
ὑπὸ μέλῃ ὑμῖν εἰς δέον. καὶ γὰρ ἐξήσαμεν τῷ δι' τῷ σωτή-
ρι, καὶ τῇ ἀθηνᾷ, καὶ τῇ νίκῃ, καὶ γέγονε καλὰ καὶ σωτή-
ρια ταῦθ' ὑμῖν τὰ ἰδρά. ἐξήσαμεν δὲ καὶ τῇ πειθοῖ, καὶ τῇ
μῆτι τῶν θεῶν, καὶ τῷ ἀπόλλωνι, καὶ ἐκαμίδρου μὲν καὶ
τῶν. ὡς δὲ ὑμῖν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἰδρῆα
ἀσφαλῆ καὶ εἰσβαῖα, καὶ καλὰ, καὶ σωτήρια. δέχεσθαι γὰρ
πρὸς τῶν θεῶν διδόντων τὰ γαθαῖα.

Ἦν περ, ὡς εἰσὶν οἱ, χρόνος πρὸς ὑμῖν, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ὅ-
τε ἐπὶ πᾶσι γέγονεν ὁ δῆμος ὅν αὖ ἀνθρώπων ἴδρι σῶφρον καὶ
χρηστὸν, πρὸς τῶν κοινὰ καὶ ἀρχεῖν, οὐ σπάνει τῶν ἔσθ' ὅ-
βουλομένων ποιεῖν. πάντα γὰρ τὰ μακάριον ἐκ τῶν πᾶσι
λιν κρίνων, ἐν οὐδὲ ποτ' ἐκ τῶν καλῶν τομίζω, ὡς
λείπειν αὐτῶν τοὺς κοινὰ καὶ ἀρχεῖν βουλομένους.

ἀλλ' ὁραμα ἔγωγε ἐπιβίβω ὁ δῆμος αὐτοῦ καλόν, ὃ αὐ-
 ὁρὸς ἀθηναῖοι, καὶ λισίτελεις τῇ πόλει. ὅτε γὰρ συνε-
 χεῖς οἵδε πρῶτον γινόμενοι σφίσιν, ὅς ἰδίων ἀποσταλίων
 καὶ δικαίων αἰσθῶν δὲ λαβεσθῶν αὐτοὺς πῶς ἔχον. οἱ
 τε χρηστοὶ μὲν ὑμῶν καὶ δικαίως ἀρχόντες, μὴ πάντι δι-
 οῖοι τ' ἐνόχλῃν καὶ πρῶτον μὲν, οὐκ ἀπὸ λαόνοντο τῷ
 τιμῶν. νῦν δὲ παντάπασιν τὸν αὐτὸν ἔχον, ὃ ἀνδρὸς ἀ-
 θηναῖοι, ὃν πᾶς ἔως ἰδῶν, οὐτὼ καλίστατε καὶ ἔως ἀρχόν-
 τας. εἴπα δαυμάζετε ἐπειδὴν ὁ δεινὰ δὲ δαίμων καὶ ὁ
 δεινὰ ὑμῶν ἢ συνεχῶς πολλὰ λαμβάνων, οἱ δ' ἄλλοι πε-
 ρεῖτε τὰ τῶν ἀρχόντων ζηλοῦντες. δεινότατοι γὰρ ἐς ἀ-
 φελέσαι μὲν ὅσα ὑμῖν ὑπάρχει, καὶ νόμισ' ὡς τὸν
 τῶν θείων ἀν' τις ἀσυνομήσῃ δις, ἢ τὰ τῶν αὐτῶν, στρατη-
 γεῖν δι' αἰετὸς αὐτοὺς ἔαν. καὶ τὸ μὲν ἔως αὐτῶν περὶ ξεινῶν ὄν-
 τας, ἴσως ἔχει περὶ φασιν: τὸ δὲ ἔως ἄλλας, οἱ ποιεῖσι μὲν
 οὐδὲν, χώρῃ δὲ ἀπέλεσον ἐχρυσὶν αὐτοῖς, τετελεσμένη μω-
 εῖα, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν αὐτῶν, εἰσὶ δ' οὐκ ὀλίγοι, περὶ σάγειν
 χρῆ. αὐτὰρ ὡς πᾶς εἰς ζυγὸν ἵστητε, περὶ εἰσιν ὅς ἀν' ἀξίος ἢ
 τῶν μὲν τῶν αὐτῶν.

τὸ μὲν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πεπεικότες εἶναι τὸν ἔχειν πῶς
 συμφέρον εἰπεῖν ἀνίστασθαι, καὶ καλόν καὶ περὶ σῆκον εἶναι
 μὲν δοκεῖ. τὸ δὲ μὴ ἐκ λαομύνης ἀκούειν εἰσάγεισθαι, παντε-
 λως ἔγωγε αἰσχρὸν ἢ γούμῃ εἶναι. οἱ οὐ μὲν δὲ εἰς ἐξελίξ-
 σῃ τέ μοι πείσεσθαι τῇ μερον, καὶ τὰ ἐξελίξαι μολλὸν ὑ-
 μῶς ἐλίσθαι δαυμάζεσθαι, καὶ ἔως τῶν αἰσθῶν ὄντων λῶ-
 γισ' ἐραχέως ποιήσῃ. τί οὖν συμβουλεύω; πρῶτον μὲν,
 ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πᾶσι αὐτῶν ὅν σποπείτε τὸν παριόν-
 τα λέγειν ἀξιούν. πολλὰ γὰρ ἄλλὰ τις αὐτῶν πᾶσι λέγει τῶ
 λόγῳ, καὶ πολλὰ αὐτῶν ἀσέβῃ εἴποι: ἄλλωσ τε, καὶ ὡς πᾶς
 τῶν αὐτῶν οἱ δεινῶν ὄντων. ἀλλ' εἰ μὲν ἐρημάτων ἤκετε ἀ-
 κουσόμενοι, τῶν λέγειν, καὶ ἀκούειν χρῆ: εἰ δ' ἂν πᾶς

Δημοθένους προίμα δημηγορίας.
περγμάτων αἰρέτως βουλευόμενοι, αὐτὰ καθ' αὐ-
τὰ πρᾶινά τε περὶ γὰρ ὡς μάλιστα κρίνῃν, ἀφελόν-
τας ὅσοι λόγοι πεφυκάσιν ὑπαπατᾶν. εἰ μὲν οὖν εἴ-
πω: δδύτορον δὲ, ὅτε πῶς ἴσως πρᾶξαι δεξομένης, πρὸς
τὸ ὅς λόγους ἐλάττους εἶναι σωπώντας ἀκροῦναι. πρὸς
μὲν γὰρ τῇ ταύτῃ, ἢ ἐκείνα συμφέρει, καὶ πότῃ δίκαιο
τόρα καὶ περίλοιθ' ἢ πόλις, οὐτ' εἰσὶ λόγοι πολλοὶ μὴ βε-
λομένους μάτην ἀδολισχέιν, οὐκ ἄλλιν τις αὐτοὺς
εἰπεῖν ἔχει. ὡς δὲ καὶ δίκαιον ἀκροῦναι, καὶ πρὸς τὸν θό-
ρυβον ἀκρίνεσθαι, καὶ λόγον ἐκ λόγου λέγειν, οὐδεὶς
ὅς τις οὐχὶ δύναιται. ἐκ δὲ τῇ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάτ-
τασι λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῷ οὐδὲν εἰς χρεῖαν ἐπα-
ναγκάζεσθαι ἀκροῦναι. ἢ μὲν οὖν ἐμὴ γνώμη πρὸς ὧν βου-
λεύεσθαι, ἢ δὲ δύναι.

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΡΟ-
ΟΙΜΙΩΝ ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ-
ΚΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙ-
ΤΑΦΙΟΣ.

ΦΕΙΔΗ ὅς ἐν τῷ τάφῳ κειμέ-
νους ἀνδράσ' ἀγαθοὺς ἐν τῷδε τῷ
πολέμῳ γεγνημένους, ἔδωκε τῇ
πόλει δημοσίᾳ θάπην, καὶ περ-
σέταξεν ἐμὲ τὸν νομιζόμενον λό-
γον εἰπεῖν ἐπ' αὐτοῖς, ἐσκόπῳ
μὲν δι' οὗτος ὁ πῶς τῆς περσέκοντος
ἐπαίνου τούτου. ἵξετάζων δὲ καὶ σκοπῶν ἀξίως εἰ-
πεῖν τῆς τελευτησάντων, ἔπει τῆς ἀδυνατίαν οὐδὲ σκο-
νόν. οἱ γὰρ πῶς ὑπάρχοντες πάντες ἐμφυτον τῆς ζωῆς ὑπε-
ρεῖδον ὑπὸ θυμῶν, καὶ τελευτῆσαι καλῶς μᾶλλον ἢ
βουλήσθαι, ἢ ζῶντες πῶς ἐλάττω ἰδεῖν ἀτυχέσθαι,
πῶς οὐκ αὖτις πᾶν πᾶν λόγῳ πῶς αὖτ' ἄρ' ἐπὶ
καταλελοίπασιν; ὁ μὲν γὰρ μὲν καὶ διαλεχθῶμαι τοῖς περ-
σέκοντες ἡ εἰρήνη ἐνθάδε εἶναι μὲν δοκεῖ. ὡς μὲν οὖν
ἡ πόλις πᾶσι δίδωκε πᾶσι τῶν πόλεως τελευτῶν-
τας, ἐκ τῆς ἄλλων ἐστὶν ἰδεῖν, καὶ μάλιστα ἐκ τῆςδε τῆς
νόμου, καθ' ὃν αἰρεῖται τὸν δρόμον τῆς τοῦ δημοσίου
ταφῆς. εἰδὴ γὰρ πᾶσι τοῖς χρηστοῖς ἀνδράσι τοῖς μὲν
τῆς χρημάτων κτήσεις καὶ τῆς κατὰ εἶον ἡδονῶν ἀρχαῖ
σεις ὑπερβαρύνονται, καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἐπαίνου
πᾶσι πῶς ἐπιθυμῶντες εἶναι, ὅτι τῶν ταῦτ' αὖ αὐτοῖς μάλιστα
γένοιτο λόγων, τοῖς τοῖς ὡς εἶναι διὰ τὴν αὐτοῦς ὑμῶν: ἵνα
ζῶντες ἐκτίθωνται διδοῦναι, αὐτὴ καὶ τελευτησάντων αὐ-
τοῖς ἀρεθῶν. Εἰ μὲν οὖν πῶς ἀνδράσιν μόνον αὐτοῖς τῆς
εἰς ἀρετὴν ἀνιόντων ὑπάρχοντες ἑωρών, τῶν αὖ αὐτοῖς
νέας ἀπὸ λατρίης τῆς λόγων. ἐπειδὴ δὲ καὶ γεγνη-
σθαι καλῶς, καὶ περσέκοντες σωφρόνως, καὶ ἐβίω κένοι

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

φιλοπύμῳ συμβέβηκεν αὐτοῖς ὑπὸν εἰκότως ἦσαν ὡπου-
δαῖοι : αἰχμνοίμην αὖ εἴπερ νύτων φανείτω πρῶτα λιπών.
ἀρξομεν δὲ ἀπὸ τῆς τῆς γένους αὐτῆς ἀρχῆς . ἡ γὰρ οὐ γέ-
νηται τῶνδε τῆς ἀνδρῶν ἐκ πλείους χρόνου πρῶτον ἀν-
θρώποις αὐτομολόγηται . οὐ γὰρ μόνον εἰς πατὴρ αὐτοῖς
καὶ τῆς αὐτῶν περὶ γένων κατ' ἀνδρα αἰνεσθῆναι ἐκείτω τῶ
φύσιν ὅτιν : ἀλλ' εἰς ὅλῳ κινή τῶ ὑπάρχοντι παῖδα,
ἡς αὐτοχρονόθεν ὁμολογῶντα εἶναι . μόνον γὰρ πάντων ἀν-
θρώπων ὑπὸ τῆς πᾶσι φύσιν, τῶν ὧν ὡκῆσαν : καὶ τοῖς ὑπὸ
τῆς πρὶ ἑδωκῶν . ὥς τε δικαίως αὐτοῖς ἔστω λαβεῖν, ὅς μιν
εἰς τοῖς ἐπὶ λυτὰς ἐλθόντας πόλεις καὶ τῶν πολιτῶν
περὶ τοῖς οὐρομνέως ὁμοίους εἶναι τοῖς εἰσπορευομένοις τῆς πα-
τρῶν : τῶνδε δὲ γινώσκουσιν γένω τῆς πατρίδος πολιτῶν εἶναι.
δοκεῖ δέ μοι καὶ τὸ ὅτι κῆρ πᾶσι οἷς ἴδον αὐθροπῶν πρὸς ἡ-
μῖν πρώτῃς φανῶναι, χωρὶς τῶ μέγιστον οὐδὲν ἔτι μὲν
πάντας γινώσκει, ὁμολογῶν μὲν σήμερον ὑπάρχειν τοῦ
μητρός τῶ χώρου εἶναι τῆς ἡμετέρας περὶ γένων . πάντα
γὰρ τὰ τίκοντα ἅμα καὶ τῶνδε τοῖς γινώσκουσιν ἀπὸ αὐ-
τῆς τῆς φύσεως φέρει . ὁ πᾶς ἡδὲ ἡ χώρα πεποίηκε .
τὰ μὲν οὖν εἰς γένος αἰήκοντα, τοιαῦτα δι' αἰῶνος ὑπάρ-
χει τοῖς τῶνδε τῆς ἀνδρῶν περὶ γένους . τὰ δὲ εἰς ἀνδρεία
καὶ τῶ ἄλλῳ ἀρετῶν, πάντα μὲν κατὰ κινῶ λέγειν φυ-
λαττόμενος, μὴ μῆκος ἀκαίρον ἐπὶ ὀνήτω τῶ λόγῳ : ἀ δὲ
καὶ τοῖς εἰδῶσι χρήσιμα ἀναμνησθῆναι, καὶ τοῖς ἀπείροις
ἐλάχιστα ἀκρίβει, καὶ ἡλὸν ἔχει πλὴν ἡ μῆκος λόγον ἅ-
λυπον ἔχοντα, τῶνδε τῶν κεφαλαίων εἰπεῖν περὶ ἁσόμε .
οἱ γὰρ τῆς κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον γένεσιν περὶ γένους καὶ
πατρίδος, καὶ τῶνδε ἐπὶ πᾶσι τοῖς περὶ γένους ἔχοντες
αἷς ἔστω τῆς ἐν γένει γινώσκοντα, ἡ δὲ κινή μὲν οὐδένα πᾶ
πρὸς οὐτὲ ἑλλῶα, οὐτὲ βαρύνει : ἀλλ' ὑπάρχει αὐτοῖς
περὶ ἁσόμε τοῖς ἄλλοις καλοῖς, καὶ καλοῖς, καὶ δικαιοτά-

ρις εἶναι. ἀμυνόμενοι δὲ πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξαν-
 τ. καὶ γὰρ τὸν ἀμαζόνων στρατὸν ἐλθόντα ἐκράτησαν οὐ-
 πως, ὥς τ' ἐξω φάσιδος ἐκβαλεῖν: καὶ τὸν θυμύλπου καὶ
 τὸν πολυδὸν ἄλμων σόλυν οὐ μόνον ἐκ τῆς οἰκείας, ἀλλὰ
 καὶ τῆς ἄλμων ἐμμελίων χώρας ὕψιλασαν: οὓς οἱ περὶ ἡ-
 μῖν οἰκιστὴς πρὸς ἐσπίραν πάντες οὐδὲν ὑπέμειναν, οὐτ'
 ἡδυνήθησαν καλῶ. καὶ μὴν καὶ τῆς ἡρακλεῖδος παίδων,
 ὃς ἑὸς ἄλλος ἐσωξε, σωτῆρὸς ὠνομάσθησαν: λυίκα ἦλθον
 εἰς τήνδε πλὴν γῆν ἐκέλευ, φεύγοντες δὴρυάδα. καὶ πρὸς πᾶ-
 σι τῷ τῷ καὶ πολλοῖς ἄλλοις καὶ καλοῖς ὄρεσι τὰ τῆς
 κατιχομενίων νόμμου οὐ ποδιδίδον ὑβριζόμενα: ὅτε ἑὸς
 ἐπὶ ἅ τῷ δῆλας δῶκεν ἐκώλυε κρέων. τῶν μὲν οὖν
 εἰς μύθοις ἀνλωεγμενίων ὄρεων πολλὰ πρὸς ἀλιπῶν τούτων
 ἐπεμνήσθη: ὧν οὐτως ἔκαστον θυμὸν ἔκαστος καὶ πολλοὺς
 ἔχει λόγους, ὥς τε καὶ ἑὸς ἐμμελῶς καὶ ἑὸς τῆς ἀδομενίων
 ποιητῆς καὶ πολλοὺς τῆς συγγραφέων ἑσπερίσας τὰ ἐ-
 κείνων ὄρεα τῆς αὐτῆς μεγιστῆς πεποιήσας. ἀδὲ τῇ μὲν
 ἀξία τῆς ὄρεων οὐδὲν ὅτι τούτων ἐλάττω, τῷ δὲ ἑσπερίω-
 τῶν εἶναι τοῖς χρόνοις οὐ πω μεμνητολόγηται, οὐδὲ εἰς πλὴν
 ἡρώϊκῳ ἐπανήκαται τάξιν, ταῦτ' ἡδὲ λέξω. ἐκείνοι τὸν ὕψι
 ἀπάσης τῆς ἀσίας σόλυν ἐλθόντα μόνον δις ἡμῶν τοῦ καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν: καὶ δὲ τῆς ἰδίων κινδύων
 κινῆς σωτῆρας πᾶσι τοῖς ἑλλησιν αἵ ποικατέστησαν. καὶ
 περὶ ἡμῶν μὲν ὁ μὲν λέγειν ὑπ' ἄλμων πρὸ τῶν: διὰ δὲ
 μὴ δὲ νῦν τῷ δικαίου καὶ καλῶς ἔχοντος ἐπαίνου ἑὸς ἀν-
 θρῶπος ἐκείνους σὸν θῆναι. τοσοῦτον γὰρ ἀμείνους τῆς ὑπὲρ
 τοῖα στρατομαχίαν νομίζονται ἀνείνῳ, ὅσον οἱ μὲν ὕψι
 ἀπάσης τῆς ἐλλάδος ὄντες ἀρετῆς δὲ ἐπὶ τῆς ἀσίας ἐν
 χωρίων κλειροκούντες μέγας εἶλον: οὐτοὶ δὲ τὸν ἐκ πάσης
 τῆς ἡπείρου σόλυν ἐλθόντα μόνον τὰ ἅλα πάντα κατε-
 στεαμελίον, οὐ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ πικρῶς ἑσπερίαν

Δημοφρόνους

ὦν οὖν ἄλλους ἠδίκησαν ἐπέθηκεν. ἐπὶ τοίνυν τοῖς ἐν χιτῶνι
ἐλθόνσι πλεονεξίασ' κωλύοντες, πάντας ὅσοις σιμῶβη γε
νέδωκε κινδύνους ὑπόμεναν: ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγ-
μένον, ὡς ταῦτα περὶ σέμνους ἐαυτοῦ, ἕως εἰς τὴν νῦν ἡμέ-
ραν ἡλικίαν ὁ χρόνος περὶ ἡμᾶς. μηδεὶς δὲ ἡρεί-
δω με ἀφροῦντα, ὅτε χρὴ ποδὶ τούτων εἰπεῖν ἐκείνου,
τοῦτα τὰ περὶ αὐτῶν ἀπεριθμικῶναι. εἰ γὰρ ἀπάντων ἀ-
μνησάμενος ὅτι χρὴ λέγειν πορίσασθαι, ἢ ἐκείνων ἀ-
ρετῇ πολλὰ * καλὰ δίδωσιν εἰπεῖν καὶ πέρχειρα, ἀεὶ ἔτιον
μὴ ὅτι διελεθῆν. ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ μὲν τῆς δι' ἡλικίας καὶ τῆς
πρὸς τοῖς περὶ ἡμᾶς μεγίστων μνησθεὶς ὡς τὰ χεῖρα σιωπᾶ-
σαι τὸν λόγον περὶ τὰ τοῖςδε περὶ γυμνῶν: ἵν' ὡς περὶ τοῖς
φύσεις ἢ ἢν συγγενῆς, ὅτε οὖν ἐπαίνους ἐπ' αὐτῶν κινού-
σιν ἡμᾶς: ὡς λαμβάνων ταῦτ' αὖ εἶναι κεχειρισμένα
καὶ κείνοις, καὶ μάλιστα ἀμφοτέρους, εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς
μὴ μόνον τῇ φύσει μετὰ χροῖν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπαίνους.
Ἀνάγκη δ' ἐν τῷ μετὰ ξυ διαλαβεῖν, καὶ περὶ τῶν τὰ τοῖςδε
περὶ γυμνῶν τοῖς ἀνδράσι δηλοῦν, καὶ οὖν ἐξω τῶν γένους
περὶ τὸν τάφον ἡμετέρου δηκῶν περὶ οὖνοισιν πρὸς καλέ-
σαι. καὶ γὰρ εἰ μὴ εἰς χρημάτων δαπάνην ἢ πῖνα ἄλλω
δωρῶν ἢ ποικῶν, ἢ γυμνῶν ἀδελφῶν ἢ τὰ χεῖρα κεσιμῶσαι
τὸν τάφον, ὅσω περὶ αὐτῶν περὶ σμῆντος καὶ ἀφειδέσθον
τοῖςδε πρὸς ἀσάμην, τοσούτω μᾶλλον αὖ περὶ σμῆντος
ἔδοξα πεποιθέναι: λόγῳ δ' ἐπαυνοῦσαι τοὺςδε οὖν αὖ σφρα-
γίσθεις, ἐάν μὴ οὖν ἀκούοντας συμβουλεύουσιν λόβω,
φοβῶμαι μὴ τῇ περὶ σμῆντος τούτου πόνον οὐ δέη, ποιῶν. ὁ
μὲν γὰρ πλοῦτος, καὶ τὸ πᾶχος, καὶ ἡ ἰσχύς, καὶ ὅσα ἄλλα
τοῖςδε ὁμοῖα, αὐτὰρ οὖν εἴχει τοῖς οὐκ οἰσέας πῖς κεκτημένους,
καὶ κρατῶσιν ἐν αὐτοῖς οἷς αὐτῶν, καὶ μνησθεὶς τῶν ἄλλων
βούληται. ἢ δὲ τῶν λόγων παιδῶν τῆς τῶν ἀκούοντων δι-
νοῖας περὶ αὐτῶν. καὶ μὲν μὲν τοῦτο καὶ μὲν μὲν μὲν

δοξαίνεσθαι, καὶ ἄλλοι περὶ αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲ τῶν τούτων, καὶ οὐ-
ποδὲ δάλη τῷ λέγειν καλῶς, προσέση τοῖς ἀκούουσιν.
πολλὰ τοίνυν ἔχων εἰπεῖν ὧν οἶδε περὶ αὐτοῦ δικαίως εἰπεῖν
νεθέσποντον, ἐπεὶ δὲ πρὸς αὐτοῖς εἰμὶ τοῖς ὄντοισι, ἀρ-
ρωαὶ τί πρῶτον εἶπω. περὶ ἀμύμνῃ γὰρ μοι πάντα εἰς αὐτὰ
κακρὸν δύσκειτον κατὰ τὴν σίμωσιν αὐτῆς. οὐ μὲν
ἀλλὰ πειράσομαι τὴν αὐτὴν ποιήσασθαι τῶν λόγων τὰ-
ξιν, ἢ πρὸς ὑμῶν βίου τούτου. οἶδε γὰρ ὅτι ἀρχὴς ἐν πά-
σι τοῖς παιδιδύμασιν ἡμεῖς ἡδὲ φανείσθαι, τὰ πρὸς πάντα καθ'
ἡλικίαν ἀσχοῦντες ἐκείνην, καὶ πᾶσιν ἀρέσκοντες οἷς χρὴ,
γυνούσι, φίλοις, οἰκέοις. τοιγαροῦν ὥς πρὸς ἴσιν γνώρι-
ζουσαν ἡ τῆς οἰκείων αὐτοῖς καὶ φίλων μνήμην, πᾶσι
ὥραν ἡδὲ τούτου φέρει τῷ πόθῳ, πολλὰ ἔσπομνήμα-
τα λαμβάνουσα ἐν οἷς στυγέει τούτοις ἀείστοις οὐσιν. ἐ-
πειδὴ δὲ εἰς αὐτοὺς ἀφίκοντο, οὐ μόνον τοῖς πολίταις
γνώριμην τὴν αὐτῆς φύσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις
κατέστη. Ἐπὶ γὰρ ἐστὶν ἀπάσης ἀρετῆς ἀρχὴ μὲν, σύ-
νεσις· πόρος δὲ, ἀνδρία. καὶ τῇ μὲν δοκιμάζεται, τί
πρακτέον ὅτι· τῇ δὲ σώζεται. ἐν τούτοις ἀμφοτέρωσι οἶδε
πολύ διωλέγεσθαι. καὶ γὰρ εἴ τις ἐφύετο κοινὸς πᾶσι κίνδυ-
νος τοῖς ἑλλησιν, οὐ τοὶ πρῶτοι περὶ δύναντο, καὶ πολλὰς
εἰς σωτηρίαν ἀπαντὰς πρὸς ἐκείνην. ὁ πρὸς γνώμης ἀπόδι-
ξις ὅστις οὐ φρονόσῃς, καὶ τῆς πρὸς τοῖς ἑλλησιν ἀγνοίας
μεμυγμένης κακίας, ὅτ' αὐτῶν, τῶν καὶ καλῶν ἀσφαλῶς,
τὰ μὲν οὐ περὶ νόσῃς, τὰ δὲ εἰρωνυομένης. ὁ μὲν ἡνίχ' ὅ-
πῃς ἐσθλὴ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖν ἡδέληται, καὶ ἐμνηστικῇ
καὶ ἀλλὰ περὶ αὐτῶν καὶ πρὸς αὐτῶν ἀπαντὰς περὶ νόσῃς,
καὶ ὁ μὲν, καὶ χρῆμα, καὶ συμμάχους, εἰς πείραν
ἡλθον ἀπώσῃς, εἰς οὐ οὐδὲ τῆς ψυχῆς ἐφείθεντο. ὅτι ἀνάγκη
καὶ δὲ συμβαίνει ὅταν μάχη γίγνηται, τοῖς μὲν, ἢ πᾶσι,
τοῖς δὲ, νηκῶν. οὐ καὶ ὁ κῆρυμμι δὲ εἰπεῖν ὅτι μοι δοκοῦσιν,

Δημοθένους

οἱ πλούτωντες ἐκαστῶν ἐν τάξει, τῆς μὲν ἡτῆς οὐ μετέ
 χειν, νικᾶν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέρω. τὸ μὲν γὰρ κρατεῖν ἐν
 τοῖς ἑσπιν ὡς αὐτὸς δαίμων πρᾶδω κρίνεται. ὁ δὲ εἰς τῶν
 οὐκ ἐκαστὸν εἶδεν πρᾶχέσθαι, πᾶς δὲ μένων ἐν τάξει πεποίη-
 κεν. εἰ δὲ θνητὸς ὢν τὴν εὐφροσύνην ἔχει τῇ τύχῃ, πέπον-
 δε τὸ συμβαῖνον, οὐχὶ τὴν ψυχὴν ἡτῆται τῆς ἐναντίων.
 νομίζω σίνω καὶ τῇ τῆς χώρας ἡμῶν μὴ ἀδιδύωαι ὅς πο-
 λεμίου περὶ τῇ τῆς ἐναντίων ἀγνωμοσύνη, τὴν τοῦτων
 ἀρετὴν αἰτίαν γελνέσθαι. κατ' ἀνδρα γὰρ πείρει εἰλη-
 φότες οἱ τότε συμμείξαντες ἐκεῖ, οὐκ ἐβούλετο αὐτοῖς εἰς
 αὐτῶν κακίστα δαίμων ἐκείνων οἰκείους: ἔσπολα μβαίνον-
 τες τοῖς μὲν φύσει τοῖς ὁμοίαις ἀπαντήσονται, τύχην
 δὲ οὐκ ὀύπορον εἶναι τὴν ὁμοίαν λαβεῖν. δηλοῖ δὲ οὐκ ἡ-
 κιστα ὅτι τοῦτο οὐτως ἔχει, καὶ τὰ τῆς γερουσίας ἐρῶντες.
 οὐ γὰρ αἷς εἰπεῖν οὐτ' ἀληθεύσαν, οὐτε καλλίω πρὸς φα-
 σιν τῇ τῆς τῆς τελευτῆς ἀγαθὴν ἀρετῆς τὸν τῆς
 ἐναντίων κρείονος γινέσθαι τοῖς ἐκείνων οἰκείοις βού-
 λεσθαι μάλλον, ἢ πάλιν τὸν ἑσπὶς τῆς ὅλων κίνδυνον ἄ-
 ραδαι. οἱ μὲν δ' ἂν εἴπῃ αὐτοῖς ὅς πρᾶτ' ἀγαθὸν οὐδὲν
 τίσει, πότῃ ἡγούνηται τοῖς αὐτοῖς ἀρεταῖς, ἢ τῇ πρᾶδῃ
 ξω καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωρῶν κέναι καὶ τῇ τῆς περισ-
 κότως αὐτοῖς ἐμπειρία καὶ τόλμη καὶ ψυχῇ, οὐδὲνα ὅτ'
 ἀναισχύνον, οὐτε τολμηρὸν οὐτως εἶναι, οὐ πὶν ἀντιποῖ-
 σέσθαι τῆς πεπεχυμένων. ἀλλὰ μὲν ἑσπὶς ὢν ὁ πάντων
 κρείος δαίμων ὡς ἡβούλετο, εἴημε τὸ τέλος, πάντας
 ἀφείδαι κακίας ἀνάγκη ὅς λοιποὺς ἀνθρώποις γε ὄν-
 τας: πότῃ ὢν δὲ ὁ τῆς ἐναντίων ἡγεμὼν ἑσπὶς ἡρεῖ ὅς αὐτῇ
 τῶν ταχέων οὐχὶ ὅς πλεονὺς οὐτ' ἐκείνων, οὐδ' ἡ-
 μῶν αἰτιάσθαι τ' ἀντις εἰκότως. εἰ δ' ἄρα ἐστὶ τις ἀνθρώπων
 ὅτῃ πότῃ ἐπικαλίσσαι περὶ τοῖς αὐτῇ τῶν τα-
 χέων θεαίων, οὐχὶ τοῖς πολλοῖς οὐδ' ἡμῶν, οὐτ' ἐκείνων
 ἐπικαλίσσει

ἐκαστὸς ἀνὴρ ἑκὸς ἄλλου : οἱ δὲ ἄνθρωποι λαβόντες ἔχουσιν
 θυμὸν ἀνέτηκον καὶ ἀπεφασιστον, καὶ φιλοτιμίαν ἐφά-
 μιλον, οὐδενὶ τούτων ὁρῶν ἐχρήσαντο. καὶ τὰ μὲν ἄλλ'
 ἐστὶ τούτων ὡς ἑκάστος ἔχει γνώμης, οὕτως ἔπολεμαίνοντο.
 ὁ δὲ ἄπασιν ὁμοίως ἀνθρώποις τοῖς οὐσι γελήναι, φανε-
 ρὸν ὅτι ἡ πάσης τῆς ἐλλάδος ἀρχὴ ἐλδοδορία ἐν ταῖς τῆς
 δε τῆς ἀνδρῶν ψυχῇς διεσώζετο, ἐπειδὴ γὰρ ἡ πεπερω-
 μένη τούτοις ἀνέλειπεν, οὐδεὶς ἀνέστη τῆς λοιπῶν. καὶ φθό-
 νος μὲν ἀπείη τῷ λόγῳ: δοκεῖ δέ μοι τίς ἀνείπων ὡς ἡ τῆς
 δε τῆς ἀνδρῶν ἀρετῆς τῆς ἐλλάδος ὡς ψυχῇ, τὰ ληθεις εἰ-
 πῆν. ἅμα γὰρ τὰ τε τούτων πνύματα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς οἰ-
 κέων σωμάτων, καὶ τὸ τῆς ἐλλάδος ἀξίωμα ἀνέστη. με-
 γάλῳ μὲν οὕτως ἔπολεμαίνοντο δόξομεν λέγειν: ῥητέον
 δ' ὁμῶς. ὥς πορ γὰρ εἴ τις ἐκ τῆς καθεστῆκυος κόσμου τὸ
 φῶς ἔξειλοιτο, δυαχερὴς καὶ χαλεπὸς ἅπας ὁ λειπόμηνος
 ἡμῖν βίος γένοιτ' αὖ: οὕτω τῶνδε τῆς ἀνδρῶν ἀναιρεθέν-
 των ἐν σκότει καὶ πρὸς τὴν δυσκλείαν πᾶς ὁ πρὸς τῆς γῆρας τῆς
 ἐλλέων γίγνετο. δὲ πολλὰ δὲ εἰκότως ὄντες τοιοῦτοι, δὲ
 τὴν πλειτείαν οὐχ ἡκιστα ἦσαν πονηροὶ. αἱ μὲν δὲ δὲ τῆς
 ὀλίγων δυναστείας διος μὲν ἀνδράζοντο τοῖς πολίταις, αἱ
 γυνὴ δ' οὐ πρὶς αὐτῶν. ἡνίκα γοῦν ὁ ἀπὸν ἔλθῃ τῷ πολέμῳ,
 πᾶς τις οὐχερὴς ἐαυτὸν σώζει, σωειδὼς ὅτι ἐὰν εἴς κν-
 εῖους ἢ δώροις ἢ δι' ἄλλης ἢ σπινθοσὺν ὁμιλίας ἔξαρτίσῃ,
 καὶ τὰ διενότατα ἀχρημονήσῃ, μικρὸν ὄνειδος τὸ λοιπὸν
 αὐτῷ καὶ τῇ σῆσεται. αἱ δὲ δημοκρατίαι: πολλὰ τε ἄλλα
 καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἐχρυσίν, ὧν τὸν οὐ φρονούντα ἀνέχε-
 σθαι δεῖ: καὶ τὴν παρρησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἡρτημένῳ
 οὐκ ἔστιν ἀρτέλει τὰ ληθεις δηλοῦν: οὐτε γὰρ πάντας ἐ-
 ξαρτέσθαι τοῖς ἀχρόντι ποιήσασιν δυνάτον, οὐτε ὁ μῦ-
 νος τὰ ληθεις ὄνειδος λέγων λυπεῖ. καὶ γὰρ οἱ μὲν ἀνεί-
 ποντες αὐτοὶ βλάσφημον, ἄλλοι γὰρ λέγοντες χαίρουσις

Δημοδίνους

ἀκούοντες. ἃ φοβούμενοι πάντες, εἰκότως τῇ τῆς μὲν ταῦ
 τα οὐκιδῶν αἰσχύνῃ τὸν τε περσιόντα ἀπὸ τῆς ἀναιπίων κίν-
 δυνον δυνάτως ὑπέμειναν, καὶ θάνατον καλὸν εἶλοντο
 μάλλον, ἢ εἶον αἰσχρόν. Ἀ' μὲν οὖν κοινῇ πᾶσιν ὑπῆρχε
 τοῖς δὲ τοῖς ἀνδράσιν εἰς τὸ καλῶς ἐθέλειν ἀπὸ θνήσκαι,
 εἰρητὰ: γένος, παιδεία, χρυσῶν ὡπλιτοδυνάτων σωτή-
 ρεια, τῆς ὅλης πολιτείας ὑπόθεσις. ἃ' δὲ καὶ φυλαῖς
 * πῦρεσιν ἐκείσιν δυνάσιν εἶναι, ταῦτ' ἦδη λέγω.
 ἡ δὲ βίη ἅπαντες ὀρεχθεῖσαι τὸν ἐπὶ νῦν μὲν αὐτῶν ὀρεχθεῖσαι
 ἄνεκα τῇ σώσει τῶν χώρων τοῖς αὐτῇ παιδῶν ἃς ὑποκινεῖ-
 δας καλοῦσιν, εἰς περὶ πῶν θάνατον δόντα ἀναλῶσαι.
 αἰσχρὸν ἔν' ὑποῦτο τὸν μὲν ἀπ' ἀθανάτων πεφυκότα πᾶν-
 τα ποιεῖν ἄνεκα τῇ τῶν πατέρων ἐλπίδι θορόσιν, αὐτοὶ δὲ φα-
 νῶναι θνητὸν σῶμα ποιούμενοι πᾶσι πλείονος, ἢ δόξα
 αἰθάναν. Οὐκ ἡγνοῦν αἰχμαῖναι θησεία τὸν αἰγίως περὶ
 τὸν ἰσηγορίαν καὶ τὴν σπῆναι τὴν πόλιν διενόντων οὐκ ἡγού-
 ντο τῶν ἐκείνου περὶ δύναι περὶ αἰρέσιν: καὶ περὶ αὐτοὺς μάλ-
 λον ἡρώουντο, ἢ καὶ τὴν οὐκ ἐκείνου αὐτῆς πᾶσι τοῖς ἑλλήσιν ἔχον
 οὐκ ἡγούσαντες. Περὶ αὐτῶν περὶ αὐτοὺς περὶ αὐτοὺς
 καὶ οὐκ ἐκείνου τῶν πατέρων θύγατρ' ὡς ἐπὶ μωρή-
 τῶν τῆς αἰσῆς τῶν εἰς αὐτοὺς ὑβρίν. οὐκ εἶω τὸν οὐκ ἐκείνου
 τὸν αὐτοῖς, εἰ μὴ σὺν αὐτοῖς ὄντες θνητὸν ἔχοντες ὁμοίον ἐκεί-
 ναις φανέοντα, ἐφ' οἷς τῶν ἐλάττω ἐώρων ὑβρίζομεν.
 Ἡ κηδεῖναι λεοντίζει μυθολογοῦμεν αὐτοῖς λεοντέρας,
 ὡς αὐτοὺς ἐδοῦν σφάχον τοῖς πολέταις ἐκ τῆς χώρας.
 ὅτε δ' ἔν' γυναῖκες ἐκείναι τῶν αὐτῶν ἔχον ἀνδρῶν, οὐκ ἐκείνου
 τὸν αὐτοῖς ὑπελάμβανον χείροσιν ἀνδράσιν οὐσιν ἐκείνων
 φανέοντα. Ἐμμένοντες ἀνδραγαθίαν τῶν ἐπὶ πᾶσι ἐν οἷς ὁ-
 μεροῖς ἄνεκα τ' ἡμῶν φησιν * αἰθρᾶς ἀνδραγαθίας εἰς τῶν
 εἰλῆαι. ὁ μὲν ἔν' παντὸς ἐπειρᾶτο κτείνειν τῇ σώσει τῶν
 ἐκείνου μνηστῶν ἄνεκα: οἱ δὲ οὐκ οἶκον σύμπαντας ἐνείας

οὐκ ἐλάνθανεν οἰκείας οὐκ ἐλάνθανεν οἰκείας οὐκ ἐλάνθανεν οἰκείας
 μέλει. Οὐκ ἐλάνθανεν οἰκείας οὐκ ἐλάνθανεν οἰκείας οὐκ ἐλάνθανεν οἰκείας
 μέλει, τῆς δὲ ὑὸν ὄντα, ὃν οὐ πρὶν ὅτι ὄνομαζεν ἡδὲ
 τῷδε τῷ τάφῳ, τῷ δὲ οἰκείῳ γέγονεν ὅς ἀρχηγὸς αὐτῆς
 ἐκκαλεῖτο. κοινὸν δ' ὄντος ἀμφοτέρωθεν τῶν πόλεσι τῷ πα-
 ρόντος κινδύνου, ἑκατέρωθεν ἀμφοτέρων ἀπαρτίζοντο διὰ τὴν ἀ-
 γωνίαν ἐκπίνειν. Ἡ δὲ ἑκατέρωθεν κεκοροπίδα τὸν ἑαυτῆς ἀρχι-
 γόν, τὰ μὲν ὡς ἐστὶ δράκων, τὰ δὲ ὡς ἐστὶν ἀνθρώπος λεγέ-
 μενος οὐκ ἄλλοθεν ἦεν, ἢ τῷ πῶς σιῶσιν αὐτοῦ περ-
 ῖμοιοι αἰθρώπων, πῶς ἀλκὴν δὲ δράκοντι. ἄξια δὲ τῶν
 τῶν περὶ τὴν ὑπελάμβανον αὐτοῖς περὶ σῆκιν. Εἰ μέ-
 νω τῷ ἰσχυρῶν τῶν τῶν ἀλώπικος γάμων, ὅς ὦν ἰσχυ-
 ρῶν ἔφυν, καὶ τὸν ἀρχηγὸν ἥδεσθαι. ὦν τὸ πρὶν φου-
 λάτων ἐν τῷδε τῷ καιρῷ, τὸ ἄφες εἰπεῖν ἑκατέρωθεν
 νῶ. ἄξια δὲ τῶν τῶν ὦν τῶν διὰ περὶ σῆκιν περιούντες ὁφθαλ-
 ναι. Οὐκ ἐλάνθανεν αἰαντίδας ὅτι τῆς ἀριστείων σῶρη-
 θείας αἰῶσ' ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον. ἡνίκ' οὖν ὁ
 δαίμων ἀλλὰ τὰς εἰσὶν ἐδίδου, τότε τῶν ἐχθρῶν ἀμυνέ-
 μενοι περὶ αὐτῶν διὰ τὸν ὦν, ὥστε μηδὲν ἀνέξιον αὐτῆς πα-
 θεῖν. Οὐκ ἡμνημένον ἀποχίδαι ἡρακλέους ὄντα ἀντίο-
 χον. διὰ τὸν ἡγήσατο, ἢ ἑλὼ ἀξίως τῆς ὑπαρχόντων, ἢ τε-
 ρατῶν καλῶς. Οἱ μὲν ὅν ζῶντες οἰκείοι τῶν ἐλπίσιν
 πρὸς τῶν ἀνθρώπων ἐσθρημένοι, καὶ σιωπῆσας πολλῆς καὶ
 φιλοφρονήτου διεξυγμένοι, καὶ τὰ τῆς πατρὸς περὶ γματ'
 ὄρμα καὶ διακρίων καὶ πένθος πλήρη: οἱ δὲ δαίμονες
 ὅς δικαίῳ λογισμῷ, πρὸς τὸν μὲν ἀντί μικρὸ χρόνον πολλῶν
 καὶ τὸν ἄπαντα δούλειαν ἀγῶν καὶ ἀλγῶν πρὸς τὴν καὶ
 παῖδες οἱ τῶν ὀνομαστῶν ἐκφῆσον, καὶ γονεῖς οἱ τῶν
 πατρίσιν ἐπὶ γρηγορήσων, πρὸς τὴν πῶς πένθος τῶν τῶν
 τῶν δούλειαν ἔχοντες. ἔπειτα νόσων ἀπαθείς τὰ σώματα
 καὶ λυπῶν ἀπειροὶ τῶν ψυχῶν ὅς ἡδὲ τῶν συμβεβηκόσιν οἱ

Δημοθένους

ζῶντες ἔχουσιν, ἐν μεγάλῃ ἡμῇ καὶ πολλῇ ζήλῳ τῆς νομι-
 ξομένης τυγχάνουσιν. οὐς δ' ἄπαρ μὲν ἡ παῖς θάπρη δὴ
 μυσία, κοινῶν δ' ἐπαίνων μένοι τυγχάνουσι: ποιοῦσι δ' ἔ-
 μένον οἱ συγγενεῖς καὶ παλῖται, ἀλλὰ καὶ παῖς ὅσῃν ἐλ-
 λάδα χῆρῃ περσειπεῖν: συμπεπνῆσθε δὲ καὶ τῆς οἴκου μέ-
 νης τὸ πλείστον μέρος, πῶς οὐ χῆρῃ θύτῳ δὲ δαίμονας
 νομίζεσθαι: οὐς πρὸς τοὺς εἰκότως αὐτοὺς φησὶν καὶ
 πῶς θεοὺς εἶναι, πῶς αὐτὸν τάξιν ἔχοντας τοὺς περὶ τοὺς ἀ-
 γαθοὺς ἀνδράσιν ἐν μακάρων νήσοις. οὐ γὰρ ἰδὼν τις οὐδὲ
 ποδὶ ἐκείνων ταῦτ' ἀπὴ γελῶν, ἀλλ' οὐς οἱ ζῶντες ἀξίουσιν
 ὑπερλήφασθαι τῆς αὐτοῦ τιμῆς, θύτῳ τῇ δόξῃ καὶ μακα-
 τούμενοι καὶ κατὰ τῆς αὐτοῦ ἡσυχίας μετὰ αἰσῶν τυγχάνουσιν.
 Ἔστι μὲν ἔνι ἴσως χαλεπὸν τὸ πρὸς τὰς συμφορὰς λόγῳ κου-
 ρῶσαι: δεῖ δ' ὁμῶς πειρᾶσθαι καὶ πρὸς τὰ παρηγοροῦντα
 εἶπεν πῶς ψυχὴν. ὥς τὸ τοιοῦτο αὐτοὺς γεληνκέ-
 τας καὶ πεφυκότας αἰσῶν ἐκ τοιούτων ἐτόρων, καλὸν δὲ
 τὰ διὰ δόξαν μόνον τῆς ἄλλων φρόντας ὁρᾶσθαι, καὶ
 πάσῃ τύχῃ χρωμένους ὁμοίους εἶναι. καὶ τὰ ἐκείνοις, ταῦτ'
 αὐτὸν εἶναι μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ ἡμῇ καὶ πάσῃ τῇ πόλει, καὶ τοῖς
 ζῶσι ταῦτ' αὐτὸν ἐν γκοῖς πλείστον δύδοίαν. Χαλεπὸν παῖς
 καὶ μηδὲ παιδῶν σφοδρῶς εἶναι καὶ ὁρᾶσθαι τὸν οἰκοδό-
 των γρηγορῶν: σεμνὸν δὲ καὶ ἀγῆρως ἡμᾶς καὶ μηδὲν
 ἀρετῆς δὴ μυσία κτησαμένους ἀντιδρῶν, καὶ θυσιῶν καὶ ἀ-
 τῶνων ἡξιώμενους ἀθανάτων. Ληπτὸν παῖς ὁρᾶσθαι
 γεληνῶσαι παῖς: καλὸν δὲ καὶ κληρονομεῖν παῖς ἀσθενῶς
 ξίας. καὶ ὅτ' ἔμεινεν ληπτὴς θύτῳ τὸν δαίμονα αἶτιον δύδω-
 μεν ὄντα, ὃ φησὶν αὐτῶν ποῖς εἶναι ἀνάγκη: τὸ δὲ ἡμῶς
 καὶ καλοῦ πῶς τῆς ἐπιλησάντων καλῶς ἀφ' ἑαυτῶν αἶρε-
 σιν. Ἐπὶ μὲν ἔνι οὐχ ὅπως πρὸς λείψανον τῶν ἐπεσκέψα-
 μεν, ἀλλ' ὅπως τὰ ληθῆ: ὑμεῖς δὲ ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ τὰ
 περὶ σῶντα ὥς καὶ νόμιμα ποιήσαντες, ἄπιτε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΡΩΤΙ-
ΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

115

ΛΑ' ἔπειδ' ἡ πόρ' ἀκούειν βούλει τῶ
λόγον, δείξω σοι καὶ ἀναγνώ-
μην. Δεῖ δέ σε τὴν περ αἰρεσιν αὐ-
τῶ πρῶτον εἰδέναι, βούλει γὰρ μὲν
ἢ ὁ τὸν λόγον ποιεῖν ἐπαινεῖν ὑπὸ
κράτην, ὃν ὥς τὸ πολλὰ καὶ καλὰ
καὶ ἀγαθὰ ὄντων νέων ἐν τῇ πό-

λει χαρίζεσθαι εἶναι, καὶ πλείον τῇ σωέσει περ ἔχειν, ἢ τῷ
καὶ μετ' ἡλικιωτῶ. ὁρῶν δ' ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὰ πλείστα
τῶ δῶπικῶν σωταγμάτων αἰχίνῳ μάλλον, ἢ πικρῷ
ποδὶ ἀπὸντα τῶ τοῖς ποδὶ ὧν ὅστις γέγραμμένα, ὅστις ὁ πῶς
μὴ πείσεται, πεφύλακται. καὶ ὁ πόρ' καὶ πεπεισθαι φησι
τῇ γνώμῃ, ὅστις καὶ γέγραφε: ὡς δίκαιος δὲ ἀσκήσας, οὐτ' αὖ
ποιήσειεν οὐδὲν αἰσχρὸν, οὐτ' ἀξιώσειεν. ὁ μὲν οὖν ὡς
ρεῖ μάλιστα αὖ δῶπικὸν λάβοις τῶ λόγον, ποδὶ τῶ τ' ὅστις:
ὁ δ' ἄλλος λόγος τὰ μὲν, αὐτὸν ἐπαινεῖ τὸν νεανίσκον: τὰ
δὲ, αὐτῷ συμβουλεύει ποδὶ παιδείας τε καὶ περ αἰρε-
ῶς τῶ εἶον. πάντα δὲ τῶ γέγραπται τὸν ἔργον, ὃν ἴσας
αὖ εἰς βιβλίον κατέθετο. τοῖς μὲν γὰρ λεκτικοῖς τῶ λό-
γων ἀπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς αὖ ἐκ τῶ πρῶτον ἡ μάλας εἴποι,
πρὲς περ γέγραφε: τοῖς δ' εἰς τὸν πλείον χρόνον περ σο-
μῆσις ποιητικῶς καὶ ποδὶ τῶς ἀρμόττει συγκαταθεῖν: ὅστις
μὲν γὰρ πιθανούς: ὅστις δὲ ἀπὸ δεικνυμένους εἶναι περ σῆκει. ἴν
ἐν μὴ πρῶτον τὸν λόγον βιλέτω, μὴ δὲ ἄπορ' γινώσκω πε-
ρ ἴσας, αὐτὸς διεξίω: περ σῆχ' ὡς αὐτὸν τῶ λόγον ἡδὴ
ἀκουσόμενος, ἔπειδ' ἡ καὶ αὐτὸς ἡκεῖ ὃν ἡ βουλή θαν ἀκούειν
ἀπὸ κράτης. ὁρῶν οὖν οἷους τῶ δῶπικῶν καὶ καὶ μάλας με-
περ σῆχ' ὡς, οὐδὲ τῶ δὴ τῶ δὴ οὐτυχιῶν τῶ πῶν ὁρῶν

P III

Δημοθένους

χωμένους, ἀλλ' ὅτι μὲν τῇ τῆς ὁψέως οὐ πρεπὲς σεμνυνο-
μείους, τὴν δὲ πρὸς τοὺς δραστὰς ὁμιλίαν δυσχεραίνοντας,
καὶ τοῦτον διημῆρτικέτας τῇ τὰ εἰλπῆς κείνῃ, ὥς τε
ὅτι τοὺς λυμνομείους τῷ περὶ γμαῖ καὶ πρὸς τοὺς μετὰ
σωφροσύνης πλεονάζειν ἀξιοῦντας δυσκόλως εἶναι δια-
μεμείους: ἡ γὰρ τὰ μὲν τοῦ πρὸς τοὺς οὐ μόνον αὐτοῖς ἀ-
λλοτρίως ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰς συμ-
θείας ὀρᾷζεσθαι: τοῖς δὲ καλῶς φρονοῦσιν οὐκ ἐπακο-
λουθητέον εἶναι τῇ τοῦτων ἀκροαίᾳ: μάλιστα μὲν ἐνθυμῶ-
μείους, ὅτι τῇ περὶ γμάτων, οὐτε καλῶν, οὐτ' αἰσχροῦ
ἀκροτάτως ὄντων, ἀλλὰ πρὸς τοὺς χωμένους τὸ πλεῖστον
διαμαρτύνων, ἀλλοτρίως γὰρ γνώμη πρὸς ἀμφοτέρων χρη-
σθαι: ἔπειθ' ὅτι πάντων ἀρ' ἅπαντα τὸν ὅτιν, ζηλοῦν μὲν τοὺς
πλείους, ὅτι τοὺς καὶ βέλτερόντας ἔχοντας, ἀκροατικῶς
ἔχειν δὲ τοὺς δραστὰς: οἷς μόνον ἴδιον ἔθος οὐχ ἄπασι, ἀλλὰ
τοῖς καλοῖς καὶ σώφροσιν οἰκειοῦσθαι πέφυκεν. ἔπ' δὲ τοῖς
μὲν μηδεμίαν πωρῶν τὴν φιλίαν ἐωρακότες καλῶς ἀκρο-
αθῆναι, ἢ σφόδρα κατεγνωκότες αὐτοῖς ὥς δὲ αὐτὴν διωκῆναι
σώφρονως τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὁμιλεῖν, ἴσως οὐκ ἄλλοις
τοῖς τοῖς ἔχειν τὴν διάνοιαν: τοῖς δὲ ὡς πρὸς τὴν διακειμενίαν,
καὶ μήτε παντάπασιν ἀνθρώποις οὐσιν, ὅσοι δὴ χρεῖται δι' ἐ-
ρωτὸς χωρὶς αἰσχύνης ἡνέθησαν, καὶ μετὰ τὴν ἀκριβεστάτης οὐ-
λοβείας τὸν ἄλλον χρόνον βελιωκέσιν, ὅτι ὅσοις ἔχειν
ἐν λόγον, ὥς αὐτὴν περὶ αἰσχύνης. διὸ δὲ καὶ μάλλον ἐπὶ
ἐκείνῃ τοῖς γράφει τὸν λόγον, ἡτοῦ μὲν τοῦ τοῖν καλῶς
σοῖν δὲ διαμαρτύνει. τὰ μὲν γὰρ ὑπάρχοντα εἰς ἀγαθὰ διελ-
θῶν, ἅμα σέ τε ζηλοῦν τὸν, καὶ ἑμαυτὸν οὐκ ἀνέχον ἐπιδείξειν
ἐλπίσω, εἴτε τοῖς ὄντα ἀγαθῶ. συμβαλόντας δ' ἂν μάλι-
στα κατεπείγει, νομίζω τῆς μὲν οὐνοῖας τῆς ἐμῆς διείγματος,
τῆς δὲ κοινῆς φιλίας ἀφορμὴν ἀμφοτέρωθεν εἰδῶσιν. καὶ τοῖς
μὲν οὐ λείπειν, ὅτι χαλεπὸν μὲν ὅτι καὶ τὴν σὴν φύσιν ἀξίως

τῷ ὑπερχόντων διελθεῖν· ἔτι δὲ ὑπὸ κινδυνότρονον τὸ συμβε-
 λούειν μέλλοντα αὐτὸν ὑποδύσινον τῷ πειθεῖν καὶ ἑστῆ-
 σαι· ἀλλὰ νομίζω τοῖς μὲν δίκαιος ἐγκωμίων τυγχάνουσι
 ποδὶ γινέσθαι τῆς ἑπαινουμένων δυνάμεως περὶ σίμειν τῇ
 τῆς ἀληθείας ὑποδουλοῦν, τῆς δὲ συμβουλῆς οὐ διαμῆρ-
 τεσαι, στωιδῶς ὅτι δὲ μὲν ἀνθρώπων καὶ παντελὸς ὑπ' ἀ-
 κρᾶσιος διεφθαρμένων, οὐδ' ἔτι καὶ ὑποδουλοῦν ὁρῶσ-
 βουλοῦντων οὐδὲν αὐτὸν καλῶς ὑπερνεχέει· δὲ δὲ τῷ σω-
 φρόνως καὶ κατὰ φύσιν αἰρουμένων, οὐδὲ τὰ μέγισ-
 σιμμένα διαμῆρτάνεσαι πέφυκε· τοῖς μὲν ἔν ἐλπίδας ἔ-
 χων καὶ ἑστῆς, ἐγχειρῶ τῷ λόγῳ. Ἡ γὰρ μοι δὲ πάντας αὐ-
 ὁμολογῆσαι μοι τοῖς τηλικούτοις μάλα πρὲς πειν, καὶ ἑ-
 λος μὲν ὅτι τ' ὅπως, ὁφροσύνῃν δὲ τῆς ψυχῆς, αἰσθίαν
 δι' ἐπ' ἀμφοτέρων ὅντων, ἔτι δὲ τῷ λόγῳ διατελεῖν
 ἔχοντας. ὦν τὰ μὲν τ' φύσεως οὐτὼ καλῶς ἡ τύχη διπα-
 ραδίδωκεν, ὥς τε ποδὶ βλεπὸν καὶ θαυμαζόμενον διατελεῖν·
 τὰ δὲ αὐτῶς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν εἰς ὅσον περὶ ἀγαθῶν ἡ-
 κεις, ὥς τε μηδὲν αὐτῇ τ' οὐ φρονούντων ὑπὸ τιμῆσαι, καὶ τοῖς
 χῆ τὸν μέγιστον ἐπαινῶν ἀξιὸν ὑπο μὲν τ' διὰ τὴν ἡγάπη-
 μένον φαίνεσθαι, πρὸς δὲ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μὲν δι' αὐτῶν,
 τὰ δὲ, δὲ τὴν τύχην θαυμάζεισθαι· καὶ τόλμα μὲν τίνων τῷ
 ὑπερχόντων σοι περὶ ἀρετῇ ἴσως ὑστρον ἀρμόττει τὰ
 πλείω διελθεῖν· ἀλλ' ἐκείνου ὅντων ἐγκώμια εἰπεῖν ἔχω,
 τοῖς δὲ δηλώσει περὶ ἀσμομετ' ἀληθείας. Ἀρεσμομε δὲ
 πρὸς τὸν ἐπαινεῖν ὅπως πρὸς τὸν ἰδούσιν ἀπασι δὲ γινώ-
 σκεν καὶ ἑλός, καὶ τοῖς τ' ἑστῆς καὶ τὰ μέλῃ καὶ ὅλον
 τὸ σῶμα φαίνεται. ὦ πῶν αὐτὸν ἀρμόττει εἰκόνα οὐ γκα-
 σμοπῶν, οὐχ ὁρῶ. ἀλλὰ πρὶς αὐτῇ μοι δεῖσθαι τῷ αἰα-
 γρόντων τόνδε τὸν λόγον, σὲ διωρῆσαι καὶ ἰδεῖν ἵνα συγ-
 γνώμης τύχῃ μηδὲν ὁμοιον ἔχων εἰπεῖν αὐτῷ. τῷ γὰρ εἰκό-
 σείης τῆς θνητῆς, ὁ ἀθανάτου τοῖς ἰδούσιν ὁρᾶν αὐτῇ πο-
 θοῖς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

καὶ ὁρῶμενον οὐκ ἄρ' ἀπληροῖ; καὶ μεταστάν μνησθὲν δέ τινι
καὶ πῶς τῆς θεῶν ἀξίαν ἐπ' ἀνθρώπων φύσιν ἔχει· περὶ
μὲν πῶς οὐδέ πειαν ἀνθρώπων, περὶ δὲ τῶν αἰτίων αὐτοῦ πο-
νόητον. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ ταῦτ' ἔστιν αἰτιάσθαι περὶ πῶς
σὴν ὄψιν, ἀ' ἡ τοῖς ἄλλοις ἥδη συνάπτεσε τῆς καλῆς
μεταχόντων. ἡ γὰρ δὴ ῥαθυμίαν τὴν σώματος ἀπαρῶν συ-
νετάραξαν πῶς ὑπάρχειν οὐκ ἐπείαν, ἡ δὲ ἀτύχημά τε
καὶ τὰ καλῶς πεφνηνῶτα συνδιεβόλον αὐτῶ. ὧν οὐδὲν πῶς
σὴν ὄψιν οὐροῖ μὲν αὐτὸν ὡς γὰρ γε γνησιότητος. οὐτῶ γὰρ σφό-
δρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς βουλάς κήρα, ὅς τις ποτ'
τῶν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθείς, ὥστε μηδὲν μέμψε-
ως ἀξίον, τὰ δὲ πλεῖστα πόριζε πᾶσι σου κατὰ σῆσιν. καὶ μὲν
δὴ καὶ τῆς ὁρωμῆς ὑποφανεσάτω μὲν ὅτις τῆς προσώ-
που, τῶν δὲ αὐτῆς ὁμμάτων, ἔτι μᾶλλον αὐτῶν τῶν ἐ-
πειδείξατο τῆς οὐνοῖαν τῶν εἶχεν εἰς σὲ τὸ δακτύλιον. οὐ γὰρ
μῆνον περὶ τὸ τὰ κατεπείρουσ' ὁρᾶν αὐτὰρ ἐκ τῆς πῆρας
ἀλλ', ὡς οὐδὲν τῆς προσηγορίας γιγνομένης τῆς ἀρε-
τῆς, τῶν δὲ τῆς σῆς ὄψεως σημείων τὰ καλῆς τῆς ἡδῶν
ἀνεφάνισε. πρῶτον μὲν καὶ φιλόφρονων τοῖς ὁρᾶσι· μετὰ το
πρὸς τὴν καὶ σεμνόν τοῖς ὁμολογῶσι· ἀνδρείον δὲ καὶ σφρόνα
πᾶσιν ὑποδείξατο, ὃ καὶ μάλιστα αὐτῆς δοκίμασσε. τῆς δὲ ἄλ-
λων ὑπομὲν τῆς προσηγορίας ταπεινῶν, τῶν δὲ τῆς σεμνό-
τητος αὐτῶν λαβάνων ἀπολαμβανόμενων, καὶ δὴ μὲν πῶς ἀν-
δρείαν θρασυτόρων, δὴ δὲ πῶς ἡσυχίαν ἀβελτόρων εἶναι
δοκῶντων, τοσαύτας ὑπεναντιώσεις περὶ ἀλλήλα λαβοῦ-
σιν ἡ τύχη περὶ τὸ δέον ἀπανθ' ὁμολογούμενα ἀπέδωκεν,
ὥς ποτ' οὐχὶν ὑποπελοῦσα, ἡ πρῶτον μαρτυρῶν τοῖς ἄλλοις ὑπο-
δείξει βουληθεῖσα, ἀλλ' οὐ θνητῶν, ὡς εἶθις, φύσιν ἵσταται. εἰ
μὲν οὖν οἷον τῶν ἐπικέσθαι ὡς λόγῳ τὴν καλῆς τῆς βου-
λῆς μῆνον τῆς σῶν ἀξίαν παῖνον, οὐδὲν αὐτῶν πρᾶξι πῶς ὁμοῦ
δείξει ἐπικεντρῶν τὴν προσόντων βουλήν ὃ δὲ δοκῶ μὴ πρὸς τὰ

λοιπὰ ἀπειρηκὸς σι χρησώμεθα τοῖς ἀκροαταῖς, εἰ ποδὶ
 ἔσται μάτην τὸν θρόνονό μεθα. πῶς γὰρ αὐτὸς ἑωβέλοι
 τῷ λόγῳ τὴν σὴν ὅλιν, ἥς μὴ δὲ ἀπὲς πεποίηται τῆς δρ-
 των τοῖς αἰετοῖς δημιουργοῖς, δύναιτο ἑωβέτειναι. καὶ
 θαυμαστὸν οὐδέν· τὰ μὲν γὰρ ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν,
 ὥς τ' ἀδελφὸν εἶναι τί ποτ' αὐτὸν ψυχῆς μεταχέντα φανείη·
 σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἡθὺς ἐν πᾶσιν οἷς ποιῆς, μέγα λιν
 οὐ πρὲς πειαν ἐπαυξαίη τῷ σώματι. Ἐδὲ μὲν οὖν τῶ
 καὶ λιν πολλὰ πρὸς ἀλιν τὸ σαυτὸ ἐπαινεῖσαι ἔχω· πρ-
 εἰ δὲ τῆς σωφροσύνης καὶ λιν μὲν ἔσται ἔχοντι αὐτὸ εἰπεῖν,
 ὅτι τῆς ἡλικίας τῆς τοιαύτης οὐ διαβόλως ἐχέσης, σοὶ
 μάλλον ἐπαινεῖσαι συμβέβηκεν. οὐ γὰρ μόνον οὐδὲν ἔξασ-
 μῶν τάνεις, ἀλλὰ καὶ φρονιμῶ τῶν ἡ καὶ τῶ ὥραν ζῶν
 περὶ ἡμεῖς. καὶ τούτων μέγιστον τεκμήριον, ἡ πρὸς τῶν αὐ-
 θρώπων ὁμιλία. πολλὰ γὰρ ἐν τυγχανόντων σοὶ καὶ
 παντοδαπὰς φύσεις ἐχόντων, ἐπὶ δὲ περὶ σαυτοῦ μὲν ἁπάν-
 των ὑπὸ τῶν ἐμῶν τῶ σιωπῆς, οὐ τῶ καλῶς περὶ τῆς
 τοιούτων, ὥς τε πάντας τὴν πρὸς σέ τι λιν ἡ γὰρ πηκῆτας
 ἔχειν. ὁ σιμῶν τῶ ἐν δόξας καὶ τι λιν θρώπων ζῶν περὶ α-
 ρουμῶν ἐστὶ. καὶ τοι πινέσ οὐδοκίμησιν ἡ δὲ τῶ τε συμβου-
 λουόντων ὥς οὐ γὰρ τῶ τῶ τυχόντων ὁμιλίας περὶ δέ-
 χεται, καὶ τῶ περὶ δέντων τῶ τῶς· ἡ γὰρ πρὸς χῶν ὁ-
 μιν ὡς ταῖς φανῶν αἰακῶν εἶναι διεβάλλεται πα-
 ρὰ τῶς πολλοῖς, ἡ διδύλαβον μὲν τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 ξεις ὑπὸ αὐτῶν τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 πιν. ἐγὼ δὲ δὲ τῶ καὶ μάλλον οἷομαι σε δεινὸν ἐγκω-
 μάζειν, ὅτι τῶ ἄλλων αὐτὸ τῶ ἄδυνατων οἰομῶν εἶναι
 τὸ τοῖς ἄλλων τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 νεικῶς, ὥς τε τῶ χαλεπῶν καὶ δυσκόλων ἁπάντων ποδὶ
 γελῆσαι· τῶ μὲν σιωπῶν τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 ἐν διδούς τῶ ἄλλοις· τῶ δὲ πρὸς αὐτοῦς δυσχερεῖας τῶ

Δημοφώνους

τῷ τῷ πῶν δὲ ἀρμυσία κρατήεις. πρὸς τῶν τῶν δὲ ἀρμυσίας
 εἰχρὴ καὶ πρὸς τῶν τῶν εἰπεῖν, οὐτὼ καλῶς μοι δοκεῖς καὶ
 σωφρόνως ὁμιλεῖν, ὥς τε τῷ πλείων δὲ ὄντι καὶ πλείων
 τῷ, μετῴως ἐνέκειν δυνάμεν, σοι πᾶσι καὶ ὑποδρῶ-
 λῶ ἀρεσκὴν συμβέβηκεν. ὁ τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον εἰς ἀρ-
 γέστα τὸν ὄντι. ὦν μὲν γὰρ δίκαιον καὶ καλὸν, οὐδὲις ἄμοι-
 ρος αὐτῷ πρὸς * σοὶ κατέστηκεν. ἀδὲις αἰσχύνην ἤκει, τῶν
 τῶν οὐδὲις ἐλπίδα οὐδὲις ὄντι. τοσούτην τῶν μὲν
 τῷ βελτίων ὀρεζομενίος ὕψουςίαν, τοῖς δὲ ἀκροθρασιώ-
 ῃσι βουλομενίος ἀτολμίαν ἢ σὴ σωφροσύνην πῆρεσκύα-
 κεν. Εἴπ τοίνυν τῷ πλείων ἐκ τῆς σιωπῆς ὅταν ὦσι
 οἱ τῶν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμενίων, σὺ τσοῦτον
 τῇ φύσει διενύοχας, ὥς τε ὕψος ὦν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς τῶν
 ἐν τυγχάνουσι, μηδὲν ἐλάττω τῶν πρὸς σεαυτῷ δὲ δόξαν,
 ἢ δὲ πᾶντα τὰ λοιπὰ πεποιῆσαι. τοσούτη πεινῶ καὶ
 χῆς καὶ ἐν οἷς ἀπουδαίεις ἐστὶ σοι, καὶ ἐν οἷς παύεις. καὶ
 γὰρ δὲ ἡθῆς αἰσχυρτήτης, καὶ δεινός οὐκ αἰσχύνης, καὶ
 θαλάνθρωπος ἐλδὲ δόξης: καὶ τὸ σῶλον τῶν τῶν εἰς,
 οἷος αὐτῶν τῶν ἀρετῆς ὕψος ὄντι πλείων. τῶν τῶν αὐ-
 θρίας, οὐδὲ γὰρ εἴς ἄξιόν ὄντι πρὸς ἀλιπεῖν, οὐχ ὥς οὐ
 πάλιν ἐπίδοσιν ἐχρύσης ἐκ τῆς σῆς φύσεως, καὶ τῶν μὲν
 λοντὸς χρόνος πλείους ἀφορμαὶς πρὸς δώδοντος λόγων τῶν
 ἐπαίνων σε βουλομενίος, ἀλλ' ὡς καλίστων ὄντων τῶν με-
 τὰ τῶν τῆς ἡλικίας ἐπαίνων, ἐν ἡ τὸ μηδὲν ὕψος ἀμύρτα-
 νειν τῶν ἄλλοις δὲ τὸν ὄντι: σὺ δὲ ὡς πλείων μὲν αὐτῶν
 καὶ ἐπὶ τῶν τῶν αἰσθρίας διέλθῃ: μάλιστα δὲ ὡς τῆς αἰσθ-
 νίας, ἥς καὶ πλείων γέγονε μάρτυρος. αἰσθνίας δὲ ἴ-
 σως πρὸς τῶν εἰπεῖν τῶν τῶν αἰσθνίας ὡς καλῶς πρὸς
 λον. τὸ γὰρ, ὅρως ὅπ πρὸς τῶν ὄντι, νείον ὄντι δοκιμά-
 ζει, καὶ λυγρῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμου κοινόν ὄντι
 σημεῖον. διὸ οὐδὲ πρὸς ἀλιπεῖν ἀξιόν τὸν τῆς πρὸς αἰσθνίας

ἔπαινον. στυγερώς τοίνυν τῆς μὲν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ
δούλειοι καὶ ξένους μετέχοντες, τῶ δὲ ἀπὸ βαίνειν μένοις
μὲν τοῖς πολίταις ἕξασιν οὕτως, ἐπιμελῆς δὲ τοῖς βελ-
τίστοις, οὕτως ὡς τὸν ἀπὸ τῶν ὤρων ὥρμησας. ἔπ δὲ κρίνων
τοῖς μὲν τὰ σφοδρὰ γυμναζομένους οὐδὲν πρὸς αἰσθῆσιν
οὐδὲν ψυχῆς ὑποδιδόναι: τοῖς δὲ τὴν πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦ-
τα ἀσκήσαντες πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὴν γυναικὴ διαφθεί-
ρειναι: τὸ σεμνότερον καὶ κάλλιστον τῆς ἀγωνισμάτων,
καὶ μάλιστα πρὸς τὴν σωτῆρα φύσιν ἀρμότιον ὑπελέγξω:
τῇ μὲν στυγερίᾳ τῆς ὀπλων καὶ τῇ τῶν σφοδρῶν φιλοπο-
νία τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ συμβαίνουσιν ὁμοιωμένον: τῇ δὲ
μεγαλοπρεπείᾳ καὶ τῇ σεμνότητι τῆς πρὸς ἀσκήσεως πρὸς
τὴν τῆς θεῶν δόξαν εἰκασμένον: πρὸς δὲ τοῖς τοῖς, ἡδύ-
στην μὲν εἶναι ἔχον, ἐκ πλείων δὲ καὶ παντοδαπῶν συκεί-
μενον, μεγίστων δὲ ἀθλων ἡξιώμενον: πρὸς γὰρ τοῖς πρὸς
μένοις τὸ γυμνασθῆναι καὶ μελετῆσαι τοιαῦτα, οὐ μικρὸν
ἀθλον προφανήσεται τοῖς καὶ μετρίως ἀρετῆς ἐπιμελῆσι.
πικρὸν δὲ μέγιστον αὖτις ποιήσεται τὴν ὁμήρου ποίη-
σιν, ἐν ᾗ καὶ τοῖς ἐλλωσὶ καὶ τοῖς βαρβαροῖς μετὰ το-
σούτης πρὸς ἀσκήσεως πολεμήσαντας πεποίηκεν ἀλλήλοισι.
ἔπ δὲ καὶ νῦν τῆς πόλεως τῆς ἐλλωίδων, οὐ τοῖς πε-
νοτάτοις, ἀλλὰ τοῖς μεγίστοις ἐν τοῖς ἀπὸσι χρῆσθαι σύ-
νηθες ὄσιν. ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλὴ καὶ πρὸς
πάντας ἀνθρώποις ἡγαπημένη νομίζω δὲ οὐδὲν εἶναι περὶ
τοῦ τῆς αὐτοδικοτάτων ὑποτιμῆν, οὐδὲ καλῶς πρὸς
ἅπαντα πεφυκέναι τῷ σώματι, μὴ τῆς ψυχῆς φιλοτί-
μως παρεσκεύασμένους. τὴν μὲν φιλοπονίαν διδόναις ἐν
τοῖς γυμνασίοις ὑποδείξασθαι, οὐδὲν ἐν τοῖς δόμοις ἐφύ-
στω: τὴν δὲ ἄλλω ὑποδείξασθαι τῆς σωτῆρα φύσεως, καὶ
τὴν τῆς ψυχῆς αἰσθῆσιν ἐν τοῖς ἀπὸσι μάλιστα ὑποδείξω.
πορὶ ὧν ὀκνῶ μὲν ἀρξάμενος λέγειν, μὴ λήθω δὲ λόγῳ τῷ

Δημόφρονος

τὸ τε γεληνιμίων. ὁμῶς δ' οὐ πῖλαι φων. καὶ γὰρ αἰ-
 χρόν ἂν θεωροῦντας ἡμᾶς διφραίνει, καὶ τ' ἀπαγγέλλει
 μὴ ἐθέλειν. ἅπαντας μὲν οὖν εἰ διεξήειν ἴσως ἀγῶνας, ἴσως
 αὐτὸν αἰκιστὸν μῆκος ἡμῖν ἐπιγλήσῃ τῷ λόγῳ: ἐνός δ' ἐν ᾧ
 πολὺ διωέπικας μνηθεῖς * πάντα δηλώσω: καὶ τῇ τῆς
 ἀκουόντων δυνάμει συμμετρώμενον φανήσομαι χρώμε-
 νος. τῆς γὰρ ἐλευθέρων ἀφειθέων, καὶ τῆς μὲν περὶ οὐρανίου
 τῆς δ' ἐν φλωιοχρυμίων, ἀμφοτέρων παρὲν γινώμε-
 νος, ἐκείνων ὡς προσήκε τὴν νίκην ἐλαβε, τοιοῦτου
 σεφάνου τυχὸν ἐφ' ᾧ καὶ πόρκα λούτῃ νικᾶν ὄντος, καὶ λα-
 λιον ἐδόκει καὶ πῖλαι φων εἶναι τὸ σωθῆναι. φόρο-
 μῆνός γὰρ ἐν αὐτῷ μὲν σοὶ τῆς τῆς αὐτῶν ἀνδραγαθίας,
 ἅπαντων δ' αὖν πόσων οἰομένων εἶναι τὴν τῆς ἱππῶν δύ-
 ναμιν, ὁρῶν αὐτῆς ἐνίοις καὶ μνηθεῖς δεινοῦ πῖόντος ὑπε-
 ρβυτιανίας, οὐχ ὅπως ἔξεσθαι ἀγῶνις ἢ κατεδειλίασας,
 ἀλλὰ τῇ μὲν ἀνδρεία καὶ τῇ τῆς ἐλευθέρων ὁρμῇ, κρητῶν ἐγέ-
 νου: τῷ δὲ τάχει, καὶ τῷ διὰ τυχερῶν τῆς ἀνταγωνιστῶν
 πῖναι. καὶ γὰρ τοι τοσοῦτον μετήλλαξας τῆς ἀνθρώ-
 πων τῆς διαδοίχας, ὡς τε πολλῶν θρυμμάτων ὡς ἐν τοῖς
 ἱππῶν αἰῶσιν ἡδίστην δέαν πῖναι τὰ ναυαγῶντα, καὶ
 δοκῶντων ἀλυσθῆναι τῶν λέγειν, ἐπὶ σοὶ τοῦ ναυαγίου, ἴσως
 διατρεῖς φοβεῖσθαι πάντας μὴ τι συμπέσῃ τοιοῦτο πῖναι.
 τοιαύτην δ' ὅντοιν καὶ φιλοπυμῖαν ἢ σὴ φύσις αὐτοῖς πῖναι
 οὐκ ἐνός. καλὸν μὲν γὰρ καὶ τὸ κατ' ἐπὶ πόρκα λεί-
 πον γινέσθαι: πολὺ δὲ καὶ λαλῶν τὸ πάντα παρὲν λαβεῖν
 ἐφ' οἷς αὐτῶν ἔχων φιλοπυμῖαν. δῆλον δ' ἐκείθεν: οὐρῇ
 σομῆν γὰρ αἰκιστὸν μὲν καὶ ἐραδὰ μανθίνον δὲ σωφροσύνην:
 ἡ κραιπλή δὲ, καὶ κρείσσορ, καὶ πολυδούκων δι' ἀνδρείαν:
 γαννυμένη δὲ, καὶ ἄδωνιν, καὶ ἄλλους τοιοῦτους δὲ καὶ λα-
 λος ἔσθαι θεῶν ἀγαπηθέντας. ὡς τε ἔγωγε οὐ θαυμάζω
 τῆς ἐπὶ θυμῷ ἡμῶν τῆς σῆς φιλίας, ἀλλὰ τῆς μὴ τὸν ἴσ-

(Faint handwritten Greek script)

Δημοθένους

πράξεωσιν, ὑπὸ πᾶσι πομπῇσι τοῖς δὲ ὡς πορὶ σὺ πορὶ βλεῖπῃσι
 γεληνὴ μὲν οἷς, καὶ τὸ πρῶτον μελῆσαι ἕνος τῆς καλλίστης,
 αἰσχύνων φέρειν εἶωθε. ἔτι δὲ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς ἄλλων λόγων
 ἀδουδέντες καθ' ἐνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ κράτιστα ἐ-
 γνωσκον· οἱ δὲ τῆς τῆς ὑπὸ τῆς πομπῆς συμβουλίας δια-
 μρτόντες, ἢ καὶ φρονήσαντες, πρὸ ὅλων τὸν εἶον τῆς ἐαυ-
 τῆς ἀγνωσίας ἁπομνήματα ἔχουσιν. τοῦτων μὲν οὐδὲν
 δεῖ σε παθεῖν· σκοπεῖν δὲ, τί τῆς ἀνθρωπίνων μεγίστην
 δυνάμειν ἔχει, καὶ πῶς καλῶς μὲν ἀκράτους πλεῖς
 αὐτὸν καὶ ποιεῖν, διαφθαρεύοντες δὲ, μέγιστον ἄνθρωποις με-
 σταπρᾶ τὸν εἶον. οὐ γὰρ ἄδελφον, ὅτε τῶν καὶ μάλιστα
 αὐτὸν ἐμὴν ποιητέον, ὃ μεγίστην ἐσθλὴν ἐφ' ἐκαστῶν ὁρ-
 γάζεσθαι πέφυκε. πῶς μὲν γὰρ ἐν ἀνθρώποις διανοίαν
 ἀπάντων διήρησεν ἡγεμονίᾳ οὖσαν· τῶν δὲ φιλοσο-
 φῶν μόνον παιδοῦσά τε ὁρᾷ καὶ γυμνάσει δυνάμει-
 νον, ἡς οἷός μοι σε δεῖν μετασχεῖν· καὶ μὴ κατὰ κῆρυξ, μὴ
 δὲ φυρεῖν τὰς ἐν οὐραῖς ἐν αὐτῇ περὶ γματείας, ἐν θυμῷ
 μόνον, ὅτι, δεῖ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας, καὶ τὰ παν-
 τελῶς ἐπιπολῆς δυσχερῶτά ἐστι· δεῖ δὲ κῆρυξ καὶ
 φιλοπνίας οὐδὲν τῆς ὄντων ἀγαθῶν αἰάλωτον πέφυκε·
 καὶ διότι πάντων ἀλατῶν τὸν δεῖ, περὶ μὲν χρηματισμοῦ
 καὶ ῥώμης καὶ τὰ τοιαῦτα φιλοτίμως ἔχειν, καὶ πολλὰς
 ἁπομνήσεις καὶ παθείας, ἃ πάντα θνητὰ ἐστὶ, καὶ τῇ δια-
 νοίᾳ δουλεύειν εἶωθε· πῶς δὲ ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς ἄλλων,
 σιωπῶν τε καὶ οὖν δὲ τῶς ἔχουσιν, ὅλου δὲ ἡγεμονίᾳ οὖσαν
 τῆς εἰς μὴ ζητεῖν ὅπως διακείσεται εἰς λαόν. καὶ τοῖς κα-
 λὸν μὲν καὶ δεῖ τὴν τύχην ἐν τοῖς ἀποδιδεσθῆναι τοῖς
 δεῖ· πολλὴ δὲ καὶ μὴ οὐ δεῖ πῶς ἐπιμνήσκει πῶς αὐτῶν με-
 δινοῦς τῆς ἐν δόξῃ ἀμοιβὴν γινέσθαι· τῆς μὲν γὰρ αἰσίοτε
 καὶ τοῖς φάλοισι μετασχεῖν σιωπῶν· τῆς δὲ οὐκ ἔστιν ἄλ-
 λους μενοσία, πᾶσι τοῖς ἐν ἀνθρώποις ἀγαθὰ διαφθόρουσιν.

ἀλλὰ μὲν πόριγε τῆς φιλοσοφίας ἀκριβοῦς μὲν ἔκαστα
 διελεῖν ἡ γούμμε τὸν μέγαντα χρόνον ὑμῖν ἐπιτηδαιοτέ-
 ρους καιροὺς πρᾶξαι δώσειν: σωτόμως δ' εἰπεῖν οὐδὲν νῦν ἔ-
 δὲν κωλύσει ποδὶ αὐτῆς. Ἐν οὗτω πρῶτον ἐκείνός σε δεῖ
 καταμαθεῖν ἀκριβοῦς, ὅτι πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιστήμης
 καὶ μελέτης πινούσων ἐστίν: ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μάλ-
 λον τῆς ἄλλων: ὅσω γὰρ ἀκριβεστέρας καὶ φρονιμωτέρας
 ἔχει τῶν ἐφεστώτας; τοσούτω καλῶν αὐτῶν συκείσθαι
 προσήκει. καὶ τοι τί πρῶτον βουλείμεν τῆς μὲν διανοίας
 ἐπὶ τῷ λέγειν καὶ βουλεύεσθαι τεταγμένης, τῆς δὲ φιλο-
 σοφίας ἑκάστου τῶν ἐμπειρίαν πρᾶξι διδούσης, μὴ
 ἴσως κατασχεῖν τὴν περὶ γυμναστίαν, δι' ἣν ἀμφοτέρων
 τῶν ἐμπειρίαν ἐξομεν; τότε γὰρ εἰς καὶ τὸν βίον ἡμεῖς
 μέγιστον ἐπίδοσιν λαβῆν, ὅταν τῆς κρατίστην ὠρεγόμενοι,
 τὰ μὲν διδασκὰ τέχνη, τὰ δὲ λοιπὰ γυμναστίαν πνὶ καὶ συ-
 νηθείαν κατασχεῖν δυνάμεν. οὐ γὰρ δύναται ἄλλοτε εἶναι
 εἰπεῖν, ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν οὐ πρᾶξι τὴν ἐπιστήμην
 διαφύρομεν ἀλλήλων. ὅλως μὲν γὰρ ἅπαντα φύσις ἐλ-
 πίων γίγνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκου-
 σάν: πολὺ δὲ μάλιστ' ὅσαις ὑπὲρ ἀρχῆς οὐφύεσθον τῆς
 ἄλλων ἔχειν ὑπὲρ ἑξέ. τοῖς μὲν γὰρ αὐτῆς μόνον βελτίοσι
 γίγνεται: τοῖς δὲ καὶ τῆς ἄλλων συμβαίνει διανεμεῖν. οὐ
 δὲ ἴδι τὴν μὲν ἐκ τῆς περὶ ξίων ἐμπειρίαν γιγνομένην σφα-
 λοῦν οὐδὲν καὶ πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἀχρήστως ἔχουσιν:
 τὴν δὲ ἐκ τῆς φιλοσοφίας παιδείαν πρὸς ἅπαντα ἴσως δι-
 καίρως συγκεκραμένην. καὶ τοι πνὶς ἤδη καὶ δι' οὐτυχίαν
 περὶ γυμναστίαν γυμνασθέντες ἐδυνάμεθα. σοὶ δὲ προσ-
 κει τῶν μὲν καταφρονεῖν, σωτὴρ δὲ ἐπιμύθεον ἔχειν: οὐ
 γὰρ αὐτοχρηδίζεσθαι, ἀλλ' ἐπιστάσαι σε δεῖ ποδὶ τῆς μερί-
 στων: οὐδὲ ἐπὶ τῆς καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀγωνίζεσθαι,
 καλῶς ἐπιστάσαι. νομίζε δὲ πᾶσαν μὲν τὴν φιλοσοφίαν

Δημοθένους

μεγάλα ὄντα χωρμένους ὠφελεῖν: πολὺ δὲ μάλιστα τὴν
 πόλιν τοῖς πράξεσι καὶ ὄντι κλιπικὺς λόγους ὑποστήμην. τὸ
 γὰρ γεωμετρία καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπεί-
 ρως μὲν ἔχειν αἰχρόν: ἄκρον δὲ ἀγωνιστὴν γινέσθαι, ταπει-
 νὸν τὸν τῆς σῆς ἀξίας. ἐν ἐκείνῃ δὲ τὸ μὲν διανεκτὴν ζήλω,
 τὸν, τὸ δ' ἄμοιρον γινέσθαι, παντελὸς καὶ ταχέως γοίης
 δι' αὐτὴν ἄλλων τε πολλῶν, καὶ πρὸς θεωρήσας ὄντα προ-
 στυτὴ γε γνημμένους ἐν δόξους ἀνδράσιν. ὅτι μὲν γὰρ πε-
 ρικλίας τὸν σωίσει πλείστον τῆς καὶ αὐτὸν διανεκτὴν δό-
 ξαντα πάντων ἀκούσεις πησιάζοντα ἀναξήθρα τῷ κλα-
 ζομένῳ καὶ μαθητῷ ἐκείνου γινόμενον τῶν τῆς δωά-
 μεως μεταχόντα: ὅτι δ' ἀλκιυιάδην δὲ ῥήσεις φύσει μὲν
 πρὸς ἀρετῇ πολλῶν χεῖρον διακείμενον, καὶ τὰ μὲν ὑ-
 πόρηφαιώς τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑποδρακράτως ζῶν
 περηρημένον: ἀπὸ δὲ τῆς σωκράτους ὁμιλίας πολλὰ
 μὲν ἐπανορθωθέντα τῷ εἶον, τὰ δὲ λοιπὰ τῷ μεγάλῳ τῆς
 ἄλλων ὀρῶν ὑπεκρυψάμενον. εἰ δὲ διὰ τὴν παλαιὰ λέγον-
 τας διατίθειν ἔχοντες ὑπογυμνάσιον πρὸς αἰγύμασι χρῆ-
 σται: ὅτι μὲν πρῶτον, οὐκ ἔστιν ἡνέκτος ὢν ἐπιτή-
 ρισεν, ἀλλ' ἔστιν ἡνέκτος στυδίαίως ἐπὶ πρῶτῃ, με-
 τὰ τῆς δόξης καὶ πλείστον πρῶτον δὲ ῥήσεις ἀξιώθοντα: ὅτι
 δὲ ἀρχὴν τὴν τῶν ταρακτινῶν πόλιν οὐτὼ καλῶς καὶ πρὸς
 λαοφρόνως διοικήσαντα, καὶ κυρίον αὐτῆς καὶ ταχέως
 ὥς τ' εἰς ἀπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διελθεῖν. ὅς ἐν ἀρ-
 χῇ καὶ φρονούμενος, ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν πησιάζοντα φασὶν
 τὴν ἔλαστον ἐπίδοσιν. καὶ τούτων οὐδὲν ἀλόγως ἀρετὴν
 κε. πολὺ γὰρ ἡνέκτος τὸν πόλιν, εἰ τὰ μὲν μικρὰ δι' ὑποστή-
 μης καὶ μελέτης ἐν ἀγνοήσασιν ὑποπτεῖν, τὰ δὲ μέγα-
 στα αὐτὴν τέχνης, καὶ τοιαύτης τῆς πρὸς γμαστίας ἡδυνά-
 μεθα περθεῖν. ἰδοὶ μὲν οὕτω τούτων οὐκ οἶδ' ὅτι διὰ
 πλείω λέγειν, οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἀρχῆς ὡς παντελὸς ἀπείρως
 ἔχοντος

6

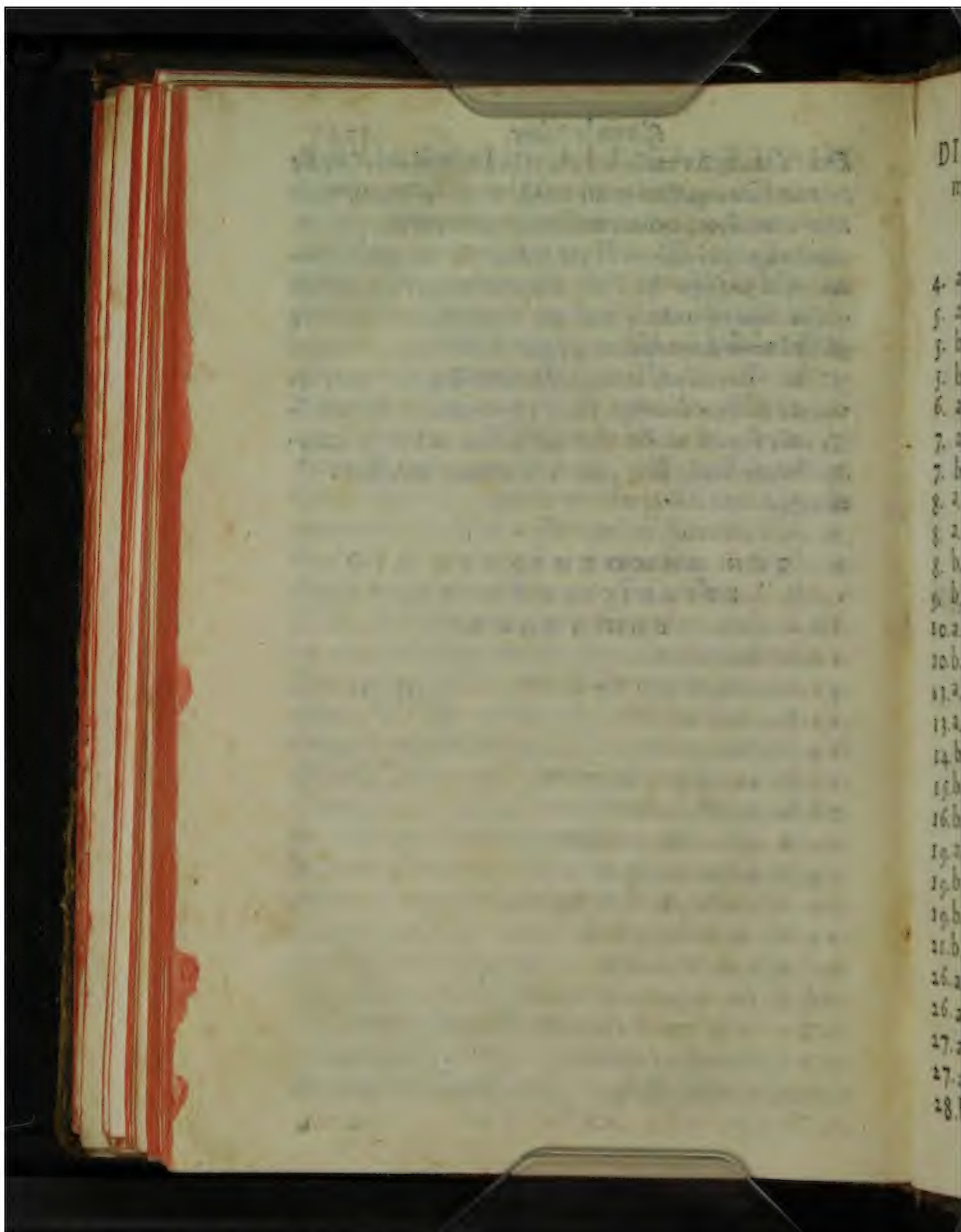
Δημοσθένους

ἡμέτερον ὁφείδηναι, μάλλον συμφέρειν, ἢ περὶ ἔχοντα ἐν τοῖς
 τυχεύσι. καὶ μὴ κατὰ κρίνῃς τῶν φύσιν: μὴ δὲ φερόμενα
 ποιήσῃς τῶν ἐλπίδων ὅς ἐστι σοὶ μέγα φρονούντας: ἀλλ'
 ὑπερβάλλειν πειρᾷ τῇ σαυτῆς διωάμει τῶν τῶν δύνου-
 σάτων ὑπὸ θυμῶν: καὶ νόμιζε ὅς μὲν ἄλλους λόγους ὅ-
 ταν ὑδὲ κῶς ἔχωσι, τοῖς εἰποῦσι δόξαν πόρρι μῆτιναι: τοῖς δὲ
 συμβουλίᾳς τοῖς πειθεῖσιν ὠφέλειαν καὶ ὑμῖν περὶ σά-
 ππιν: καὶ τοῖς μὲν πόρρι τῶν ἄλλων κρίσεις, τῶν αἰδησιν,
 ὡς ἔχοντες, δηλοῦν: τοῖς δὲ τῶν ὑπὸ τῆς δολμάτων αἰρίσεις
 τῶν ὅλων φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. ἐν οἷς αἱ κρίνων αὐ-
 τὸς κερδήσεσθαι περὶ δόξαν πρὸς πᾶσι, καὶ μὲν τὸν οὕτως
 ἐκωμιάσθαι σε εἰ τοίμως ἐν αὐτῶν γλῆσεσθαι τῆς σῆς δο-
 κιμασίας. διὸ δὲ σέ τε τῶν ἐπαίνων ἄξιον εἶναι δόξαντα,
 καὶ μὲν τῆς σῆς φιλίας ἀρεπὶ πῆκτον εἶναι. οὐχ οὕτω
 δ' αὖ σε περὶ θυμῶς ὑπὸ τῶν φιλοφροσύνῃ πρὸς λαοῦ μιν, εἰ
 μὴ τῆς μὲν ἐννοίας τῆς ἐμῆς ὁμοῦν αὖ σε καὶ μισον ὁρα-
 νον εἰσενεκεῖν ὡμῖν: τῶν δὲ πόλιν ἐώρων δὲ μὲν ἀφρείαν
 τῶν καλῶν καὶ κατὰ δὴν ἀνδρῶν τοῖς τυχεύσι τομάκις χω-
 μένῃ, δὲ δὲ τοῖς τούτων ἀμύρτίας αὐτῶν τοῖς μεγίσταις
 ἀτυχίαις πόρρι πῆκτον. ἵν' οὕτως ἡ μὲν τῆς ἀρετῆς, σὺ δὲ
 τῶν πρὸς τῶν πῆκτον ἀφραδύσης, περὶ θυμῶν πόρρι σοὶ
 πρὸς κελευσάμην. καὶ γὰρ οὐδ' ὑπὸ σοὶ νομίζω γλῆσεσθαι
 ζῆν ὡς ἔτυχεν: ἀλλὰ περὶ στάξει σοὶ τῶν πόλιν τῶν αὐ-
 τῆς πῆκτον: καὶ ὅσῳ τῶν φύσιν ὑπὸ φανερόν ἔχεις, το-
 σούτῳ μειζόνων ἀξιώσειν, καὶ δῶττον βουλήσεσθαι περὶ
 ραί σου λομέσθαι. καλὸν οὖν πρὸς κελευσάμην τῶν γνώ-
 μιν, ἵνα μὴ τό τε πῆκτον μελῆς. τὸ μὲν οὖν ἐμὴν ὁμοῦν, εἰ-
 πῆν ἅ σοι συμφέρειν ἡ γούμῃ περὶ στάξει: σὺν δὲ, βου-
 λούσεσθαι πόρρι αὐτῶν. περὶ στήκει δὲ καὶ ὅς ἄλλους ὅς
 ζῆκτον οἰκείως περὶ σέ διακείσθαι μὴ τοῖς ἐπιπολαίοις
 ὑδὲ κῶς καὶ διακείσθαι ἀγαπᾶν, μὴ δ' ὑπὸ τῶν πῆκτον περὶ στάξει

δοῦναι : ἀλλὰ φιλοπονέειν καὶ σκοπεῖν, ὅπως τὸν σὸν εἶον ὡς
 λαμπρότερον καὶ τασήσοισιν : αὐτοῖ τε γὰρ οὕτως αὖ μά-
 λιστα ἐπαινοῖν, καὶ σοὶ πλείων ἀγαθῶν αἵτιοι γένοιτο.
 μύθοι μὲν οὖν οὐδὲ νῦν οὐδένα τῶ σοὶ πλεονάζον-
 των . καὶ γὰρ μοι δοκεῖ τῆς ἄλλης δύτυχίας τῆς σῆς καὶ
 τῆς ἐν εἶναι, τὸ μηδενὸς φάλογον τυχεῖν ὀφείσθαι . ἀλλ' οὐς
 αὖτις ἐλοιο βουλόμενος φάλογον ἐκ τῆς ἡλικιωτῆς ἐκλέ-
 γει . πρὶν αὖ μὲν τοι σοὶ φιλοφρονεῖν δοῦναι μὲν πρὸς ἅ-
 παντας οὕτως καὶ ἔχειν ἡδέως : πείθεσθαι δὲ τοῖς πλε-
 ον νούν ἐχούσιν αὐτῶ : ἵνα καὶ τοῖς αὐτοῖς ἐν ἑαυτοῖς
 δαιότορος δοκῆς εἶναι, καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις .
 Εὐτύχει .

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΔΥΟ
 ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΛΟ-
 ΓΩΝ ΤΕΛΟΣ.

9 11

DIVERSAE LECTIONES PRI.

mæ huius partis orationū Demosthenis, quæ
in aliquibus codicibus reperiuntur .

4. a. ἡμῶν ἢ ὅσα
5. a. ὑμῶν δ' οὐχί
5. b. αὐτοῦ. ἐγὼ γάρ
5. b. ὑμᾶς ἀδικῆσαι
6. a. οὐκ ἐστὶν αἰ
7. a. πῖναι δαί, καὶ τὸ οὐδενός
7. b. ἡμῶν αὐτῶν
8. a. ἰδίους δ' οὐ εἰσεν πολέμοιο
8. a. ἀκύνειται τῶν αἰσῶν
8. b. ὑμῶν αἰλήλοιοι.
9. b. ὑμῶν εἶναι.
10. a. ἡμῶν, ἀπειρηκότων.
10. b. ἡμῶν, ὥστε
13. a. ἡ βοήθρομα πῖμασιν
13. a. ἐπὶ τοῖς ὑπὸ
14. b. τότε ἡμῶν
15. b. καὶ τῶν ὑποδράσασιν το
16. b. περὶ δὲ τῶν τῶν
19. a. χρημάτων πεθορᾶτε
19. b. λογίζεσθαι, ὁρᾶν
19. b. ἡμῶν μὲν ὁ στρατηγός
21. b. τὸν πάντα χρόνον
26. a. ἀπὸ τῶν ἐαυτοῖς
26. a. ἐαυτῶν, καὶ οὐχ ὅπως
27. a. ἐν πάντων δ' αἰσῶν ὁρᾶς θεωροῖν, πάντα
27. a. ἀπὸ τοῦ ἐμβαλῶν
28. b. καὶ νῦν πᾶσι

32. a. ἐξενία αὐτοῦς
 36. a. ἐπίχωσι, πῶς αὐτῶς
 37. a. πῶς ὄντα περὶ γμάττα
 37. b. πῶς σκευάζειν, τάλαν
 38. b. συγκαταπερξαμένω. τίς τ' ἐστίν
 40. a. πῶς σκευάζεται. καὶ ὅπου
 40. b. μιλιών, καὶ τίς ὁλυρῶν
 41. b. τὸ φιλοκυλὲς εἶπεν, δι' ἧς σωθῆσεται
 41. b. τῷ τῷ συμφρόντως
 42. b. τάλαν φέρειται, ὁ μὲν
 46. b. αὐτ' αὐτὸ μικροῦ ἴσας, αὐτ' ἐπὶ μέζονος
 47. b. ἐλαττον ἔστιν ὡς ἄνδρος
 47. b. πῶς ἔρηται, καὶ πῶς διαρχίας
 49. a. ἕως δειγμάτων καὶ πῶς δειγμάτων.
 50. a. εἰδότες καὶ λογιζομένους οὐδεὶς περὶ δεχόμεν
 τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν, οὐδεὶς
 54. a. ἐπεστράφηκε οὐδὲν τούτων
 55. a. μὴ τολμήσετε λαβεῖν
 55. b. ποιῆτε τὸ πον
 45. b. πραγμάτων φυλοκυλὲς
 56. b. ἀνάσπαστος γέρονε
 57. b. περὶ τὸν. ὡς ποτ' οὐ
 57. b. ἄρ' ὅπου ὄντα οὐδένα
 59. b. καὶ ὑμῶν ἀρ' πάγων
 59. b. τούτων εἶπεν
 60. a. ἐπίστασθε ἀρ' ἔχειν
 65. b. ὅσων τήρης καὶ κερτολέπης εἶχεν
 69. a. ἡρεμίας ὑμῶν
 69. b. σκοπεῖσθε αὐτὸν ἀλλήλῃ
 73. b. ζητεῖν, ὅπως δικαίᾳ
 73. b. περὶ παχυσόμειδα ἡμῶν

73. b. τῇ περαιρέσει . τοῖς δὲ
 76. b. οὗ ἐπὶόντας ἐκείνων
 76. b. πάλαι κρείττους εἰσι.
 77. a. ἀναλυσόντων πρὸς τοῦ ἑλλώας
 77. b. ἢς ἦγε πρὸ τῶ
 79. a. ἀτυχήσαντες αὐτῶ
 79. a. αὐτῶ αὖτοι
 80. a. πολέμῳ ἡλόντες . καὶ
 81. a. δίκαια, ὡς αἰσχροῦ
 84. a. τῶ τὰ δίκαια ποιεῖν
 86. a. διδόντων ἀνθρώπων βουλομένων
 88. a. οὐδὲν δεῖ, εἰ μὲν τις ὑμᾶς . uel ὅ γρ' εἴδει, εἰ μὲν
 88. b. πῶς πόλιν ὁμοκεδῶν
 90. a. τὸν ὄρεον, ὃ πρὸ ἐλάχιστον
 90. b. περὶ βολὰς ἐτόρας διέρεσθαι
 90. b. ὡς, ὅτι αὐτὴ τῶ εἰσπλεῖν
 102. b. ὑποδιδάσκει πάντας
 111. b. δεικνυσθὲν αὐτῇ, ἃ καὶ πρὸ χειρὸς, καὶ ῥαδίον ἐπελ
 θέν ὅστι
 113. b. πρὸς οὐδ' ἄσεν ἐκείνους ὁρῶσιν
 113. b. φαίδρας ἀνείμαντα.
 117. b. σου κατέστηκεν
 118. b. ὅτι δηλώσω
 119. a. ὅτι πῶς
 121. a. δὲ αἰροῦμαι

PRIMAE PARTIS ORATIO.
 num Demosthenis finis .

VENETIIS, IN AEDIBVS
 PAULI MANVTII, ALDI FILII,
 M. D. LIIII.

5818131

PRIMA PARTIS ORATIO
VENETIIS IN AEDIBUS
PAULI MANATII AEDII
M. L. L. L.

